

ദീപ്തികായേ സീലക്ഖന്ധവഗ്ഗടീകാ

ഗന്മാരമ്ഭകമാവണ്ണനാ

സംവണ്ണനാരമ്ഭേ രതനത്തയവന്ദനാ സംവണ്ണേതബ്ബസ്തു യമ്മസ്തു പഭവനിസ്സയവിസുദ്ധിപടിവേദനത്ഥം, തം പന യമ്മസംവണ്ണനാസു വിത്തുനം ബഹുമാനുപ്പാദനത്ഥം, തം സമ്മദേവ തേസം ഉഗ്ഗഹധാരണാദിക്കമലദ്ധബ്ബായ സമ്മാപടിപത്തിയാ സബ്ബഹിതസുഖനിപ്ഫാദനത്ഥം. അഥ വാ മങ്ഗലഭാവതോ, സബ്ബകിരിയാസു പുബ്ബകിച്ചഭാവതോ, പണ്ഡിതേഹി സമ്മാചരിതഭാവതോ, ആയതിം പരേസം ദിട്ഠാനുഗതിആപജ്ജനതോ ച സംവണ്ണനായം രതനത്തയപണാമകിരിയാ. അഥ വാ രതനത്തയപണാമകരണം പൂജനീയപൂജാപുണ്ണവിസേസനിബ്ബത്തനത്ഥം, തം അത്തനോ യമാലദ്ധസമ്പത്തിനിമിത്തകസ്സ കമ്മസ്സ ബലാനുപ്പാദനത്ഥം, അന്തരാ ച തസ്സ അസങ്കോചനത്ഥം, തദുഭയം അനന്തരായേന അട്ഠകമായ പരിസമാപനത്ഥം. ഇദമേവ ച പയോജനം ആചരിയേന ഇധാധിപ്പേതം. തഥാ ഹി വക്ഖതി - “ഇതി മേ പസന്നമതിനോ...പേ... തസ്സാനുഭാവേനാ”തി. വത്സുത്തയപൂജാ ഹി നിരതിസയപുണ്ണക്ഖേത്തസമ്ബുദ്ധിയാ അപരിമേയ്യപ്പഭാവോ പുണ്ണാതിസയോതി ബഹുവിധന്തരായേപി ലോകസന്നിവാസേ അന്തരായനിബന്ധനസകലസംകിലേസവിദ്ധംസനായ പഹോതി, ഭയാദിഉപദ്രവഞ്ച നിവാരേതി. യഥാഹ -

“പൂജാരഹേ പൂജയതോ, ബുദ്ധേ യദി വ സാവകേ”തിആദി (ധം പം ൧.൧൯൫; അപം ൧.൧൦.൧), തഥാ -

“യേ ഭിക്ഖവേ ബുദ്ധേ പസന്നാ, അഗ്ഗേ തേ പസന്നാ. അഗ്ഗേ ഖോ പന പസന്നാനം അഗ്ഗോ വിപാകോ ഹോതീ”തിആദി (അം നിം ൪.൩൪; ഇതിവും ൯൦).

“ബുദ്ധോതി കിത്തയന്തസ്സ, കായേ ഭവതി യാ പീതി;
വരമേവ ഹി സാ പീതി, കസിണേനപി ജമ്ബുദീപസ്സ.
യമ്മോതി...പേ... സങ്ഘോതി...പേ... ദീപസ്സാ”തി. (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൬);

തഥാ -

“യസ്മിം, മഹാനാമ, സമയേ അരിയസാവകോ തമാഗതം അനുസ്സരതി, നേവസ്സ തസ്മിം സമയേ രാഗപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതി, ന ദോസ... പേ... ന മോഹപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതീ”തിആദി (അം നിം ൬.൧൦; ൧൧.൧൧),

“അരഞ്ഞേ രുക്ഖമൂലേ വാ...പേ...

ഭയം വാ ഛർദ്ദിതത്ത്വം വാ,
ലോമഹംസോ ന ഹേസ്സതീ"തി. (സം° നി° ൧.൨൪൯) ൧

തത്ത്വ യസ്സ വത്സുത്തയസ്സ വന്ദനം കത്തുകാമോ, തസ്സ ഗുണാതിസയയോഗസന്ദസ്സനത്ത്വം "കരുണാസീതലഹദയ"തിആദിനാ ഗാമത്തയമാഹ. ഗുണാതിസയയോഗേന ഹി വന്ദനാരഹഭാവോ, വന്ദനാരഹേ ൧ കതാ വന്ദനാ യഥാധിപ്പേതപ്പയോജനം സാധേതീതി. തത്ത്വ യസ്സാ ദേസനായ സംവണ്ണനം കത്തുകാമോ, സാ ന വിനയദേസനാ വിയ കരുണാപ്പയാനാ, നാപി അഭിധമ്മദേസനാ വിയ പഞ്ഞാപ്പയാനാ, അഥ ഖോ കരുണാപഞ്ഞാപ്പയാനാതി തദുഭയപ്പയാനമേവ താവ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ മോമനം കാതും തമ്മൂലകത്താ സേസരതനാനം "കരുണാസീതലഹദയ"തിആദി വുത്തം.

തത്ത്വ കിരതീതി കരുണാ, പരദുക്ഖം വിക്ഖിപതി, അപനേതീതി അത്ഥോ. അഥ വാ കിണാതീതി കരുണാ, പരദുക്ഖേ സതി കാരുണികം ഹിംസതി, വിബാധതീതി അത്ഥോ, പരദുക്ഖേ സതി സാധൂനം കമ്പനം ഹദയഖേദം കരോതീതി വാ കരുണാ. അഥ വാ കമിതി സുഖം, തം രുന്ധതീതി കരുണാ. ഏസാ ഹി പരദുക്ഖാപനയനകാമതാലക്ഖണാ, അത്തസുഖനിരപേക്ഖതായ കാരുണികാനം സുഖം രുന്ധതി വിബന്ധതീതി. കരുണായ സീതലം കരുണാസീതലം, കരുണാസീതലം ഹദയം അസ്സാതി കരുണാസീതലഹദയോ, തം കരുണാസീതലഹദയം. തത്ത്വ കിഞ്ചാപി പരേസം ഹിതോപസംഹാരസുഖാദിഅപരിഹാണിച്ഛനസഭാവതായ, ബ്യാപാദാരതീനം ഉജ്ജവിപച്ചനീകതായ ൧ സത്തസന്താനഗതസന്താപവിച്ഛേദനാകാരപ്പവത്തിയാ മേത്താമുദിതാനമ്പി ചിത്തസീതലഭാവകാരണതാ ഉപലബ്ഭതി, തഥാപി ദുക്ഖാപനയനാകാരപ്പവത്തിയാ പരൂപതാപാസഹനരസാ അവിഹിംസാഭൂതാ കരുണാ വിസേസേന ഭഗവതോ ചിത്തസ്സ ചിത്തപസ്സദ്ധി വിയ സീതീഭാവനിമിത്തത്തി വുത്തം "കരുണാസീതലഹദയ"തി. കരുണാമുഖേന വാ മേത്താമുദിതാനമ്പി ഹദയസീതലഭാവകാരണതാ വുത്താതി ദട്ഠഞ്ചം.

അഥ വാ അസാധാരണത്താണവിസേസനിബന്ധനഭൂതാ സാതിസയം നിരവസേസഞ്ച സബ്ബത്തുതത്താണം വിയ സവിസയബ്യാപിതായ മഹാകരുണാഭാവം ഉപഗതാ കരുണാവ ഭഗവതോ അതിസയേന ഹദയസീതലഭാവഹേതുതി ആഹ "കരുണാസീതലഹദയ"തി. അഥ വാ സതിപി മേത്താമുദിതാനം സാതിസയേ ഹദയസീതീഭാവനിബന്ധനത്തേ സകലബുദ്ധഗുണവിസേസകാരണതായ താസമ്പി കാരണത്തി കരുണാവ ഭഗവതോ ഹദയസീതലഭാവകാരണം വുത്താ. കരുണാനിദാനാ ഹി സബ്ബേപി ബുദ്ധഗുണാ. കരുണാനുഭാവനിബ്ബാപിയമാനസംസാരദുക്ഖസന്താപസ്സ ഹി ഭഗവതോ പരദുക്ഖാപനയനകാമതായ അനേകാനിപി അസങ്ഖേയ്യാനി കപ്പാനം അകിലന്തരൂപസ്സേവ നിരവസേസബുദ്ധകരയമ്മസമ്ഭരണനിയതസ്സ സമധിഗതയമ്മാധിപതേയസ്സ ൧ സന്നിഹിതേസുപി സത്തസങ്ഖാരസമുപനീതഹദയൂപതാപനിമിത്തേസു ന ഞ്ഠസകമ്പി ചിത്തസീതീഭാവസ്സത്തമത്തമഹോസീതി. ഏതസ്ഥിഞ്ച അത്ഥവികപ്പേ തീസുപി അവത്ഥാസു ഭഗവതോ കരുണാ സങ്ഗഹിതാതി ദട്ഠഞ്ചം.

പജാനാതീതി പഞ്ഞാ, യഥാസഭാവം പകാരേഹി പടിവിജ്ഞതീതി അത്ഥോ. പഞ്ഞാവ ഞേയ്യാവരണപ്പഹാനതോ പകാരേഹി ധമ്മസഭാവാവജോതനട്ഠേന പജേജാതോതി പഞ്ഞാപജേജാതോ, സവാസനപ്പഹാനതോ വിസേസേന ഹതം

സമുഗ്ഘാടിതം വിഹതം, പത്താപജ്ഞാതേന വിഹതം
പത്താപജ്ഞാതവിഹതം. മൂയ്ഹന്തി തേന, സയം വാ മൂയ്ഹതി,
മോഹനമത്തമേവ വാ തന്തി മോഹോ, അവിജ്ഞാ, സ്വേവ
വിസയസഭാവപടിച്ഛാദനതോ അന്ധകാരസരിക്ഖതായ തമോ വിയാതി തമോ,
പത്താപജ്ഞാതവിഹതോ മോഹതമോ ഏതസ്സാതി
പത്താപജ്ഞാതവിഹതമോഹതമോ, തം പത്താപജ്ഞാതവിഹതമോഹതമം .
സബ്ബേസമ്പി ഹി ഖിണാസവാന്തം സതിപി പത്താപജ്ഞാതേന
അവിജ്ഞാന്ധകാരസ്സ വിഹതഭാവേ സദ്ധാധിമുത്തേഹി വിയ ദിട്ഠിപ്പത്താന്തം
സാവകേഹി, പച്ചേകസമ്ബുദ്ധേഹി ച സവാസനപ്പഹാനേന
സമ്മാസമ്ബുദ്ധാന്തം കിലേസപ്പഹാനസ്സ വിസേസോ വിജ്ജതീതി സാതിസയേന
അവിജ്ഞാപ്പഹാനേന ഭഗവന്തം മോമേന്തോ ആഹ
“പത്താപജ്ഞാതവിഹതമോഹതമ”ന്തി.

അഥ വാ അന്തരേന പരോപദേശം അത്തനോ സന്താനേ അച്ചന്തം
അവിജ്ഞാന്ധകാരവിഗമസ്സ നിബ്ബത്തിതത്താ, തത്ത്വ ച സബ്ബഞ്ജുതായ, ബലേസു
ച വസീഭാവസ്സ സമധിഗതത്താ, പരസന്തതിയഞ്ച ധമ്മദേശനാതിസയാനുഭാവേന
സമ്മദേവ തസ്സ പവത്തിതത്താ ഭഗവാവ വിസേസതോ മോഹതമവിഗമേന
മോമേതബ്ബോതി ആഹ “പത്താപജ്ഞാതവിഹതമോഹതമ”ന്തി. ഇമസ്മിഞ്ച
അത്ഥവികപ്പേ “പത്താപജ്ഞാതോ”തി പദേന ഭഗവതോ പടിവേധപത്താ വിയ
ദേശനാപത്താപി സാമഞ്ജനീദേശേന ഏകസേസനയേന വാ സങ്ഗഹിതാതി
ദട്ഠഞ്ചം.

അഥ വാ ഭഗവതോ ഞാണസ്സ ഞേയ്യപരിയന്തികത്താ
സകലഞ്ജേയ്യധമ്മസഭാവായോധനസമത്ഥേന അനാവരണഞ്ചാണസങ്ഖാതേന
പത്താപജ്ഞാതേന സബ്ബഞ്ജേയ്യധമ്മസഭാവച്ഛാദകസ്സ മോഹന്ധകാരസ്സ
വിധമിതത്താ അനഞ്ജസാധാരണോ ഭഗവതോ മോഹതമവിനാസോതി കത്വാ
വുത്തം “പത്താപജ്ഞാതവിഹതമോഹതമ”ന്തി. ഏത്ഥ ച മോഹതമവിധമനന്തേ
അധിഗതത്താ അനാവരണഞ്ചാണം കാരണ്ണുപചാരേന സകസന്താനേ
മോഹതമവിധമനം ദട്ഠഞ്ചം. അഭിനീഹാരസമ്പത്തിയാ സവാസനപ്പഹാനമേവ
ഹി കിലേസാന്തം “ഞേയ്യാവരണപ്പഹാന”ന്തി, പരസന്താനേ പന
മോഹതമവിധമനസ്സ കാരണഭാവതോ അനാവരണഞ്ചാണം
“മോഹതമവിധമന”ന്തി വുച്ചതീതി.

കിം പന കാരണം അവിജ്ഞാവിഗ്ഘാതോ യേവേകോ
പഹാനസമ്പത്തിവസേന ഭഗവതോ മോമനാനിമിത്തം ഗയ്ഹതി, ന പന
സാതിസയനിരവസേസകിലേസപ്പഹാനന്തി? തപ്പഹാനവചനേനേവ തദേകട്ഠതായ
സകലസംകിലേസഗണസമുഗ്ഘാതജോതിതഭാവതോ. ന ഹി സോ താദിസോ
കിലേസോ അത്ഥി, യോ നിരവസേസഅവിജ്ഞാപ്പഹാനേന ന പഹീയതീതി.
അഥ വാ വിജ്ഞാ വിയ സകലകുസലധമ്മസമുപ്പത്തിയാ
നിരവസേസാകുസലധമ്മനിബ്ബത്തിയാ, സംസാരപ്പവത്തിയാ ച അവിജ്ഞാ
പധാനകാരണന്തി തബ്ബിഗ്ഘാതവചനേന സകലസംകിലേസഗണസമുഗ്ഘാതോ
വുത്തോയേവ ഹോതീതി വുത്തം “പത്താപജ്ഞാതവിഹതമോഹതമ”ന്തി.

നരാ ച അമരാ ച നരാമരാ, സഹ നരാമരേഹീതി സനരാമരോ,
സനരാമരോ ച സോ ലോകോ ചാതി സനരാമരലോകോ, തസ്സ ഗരുതി
സനരാമരലോകഗരു, തം സനരാമരലോകഗരും. ഏതേന ദേവമനുസ്സാന്തം വിയ

തദവസിട്സത്താനമ്പി യഥാരഹം ഗുണവിസേസാവഹതോ ഭഗവതോ ഉപകാരിതം ദസ്സേതി. ന ചേത്ഥ പധാനാപധാനഭാവോ ചോദേതബ്ബോ. അഞ്ഞോ ഹി സദുക്കമോ, അഞ്ഞോ അത്ഥക്കമോ. ഏദിസേസു ഹി സമാസപദേസു പധാനമ്പി അപ്പധാനം വിയ നിദിസീയതി യഥാ - “സരാജികായ പരിസായാ”തി (അപ് അട്ഠം ൧.൮൨). കാമഞ്ചേത്ഥ സത്തസഞ്ചാരഭാജനവസേന തിവിധോ ലോകോ, ഗരുഭാവസ്സ പന അധിപ്പേതത്താ ഗരുകരണസമത്ഥസ്സേവ യുജ്ജനതോ സത്തലോകസ്സവസേന അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. സോ ഹി ലോകീയന്തി ഏത്ഥ പുണ്ണപാപാനി തബ്ബിപാകോ ചാതി “ലോകോ”തി വുച്ചതി. അമരഗൃഹണേന ചേത്ഥ ഉപപത്തിദേവാ അധിപ്പേതാ.

അഥ വാ സമൂഹത്ഥോ ലോക-സദോ സമുദായവസേന ലോകീയതി പഞ്ഞാപീയതീതി. സഹ നരേഹിതി സന്നരാ, സന്നരാ ച തേ അമരാ ചേതി സന്നരാമരാ, തേസം ലോകോതി സന്നരാമരലോകോതി പുരിമനയേനേവ യോജേതബ്ബം. അമര-സദേന ചേത്ഥ വിസുദ്ധിദേവാപി സഞ്ജയഹന്തി. തേ ഹി മരണാഭാവതോ പരമത്ഥതോ അമരാ. നരാമരാനംയേവ ച ഗഹണം ഉക്കട്ഠനിദ്രേസവസേന, യഥാ - “സത്ഥാ ദേവമനുസ്സാന”ന്തി (ദീം നിം ൧.൧൫൭). തഥാ ഹി സബ്ബാനത്ഥപരിഹരണപുബ്ബഞ്ജമായ നിരവസേസഹിതസുഖവിധാനതപ്പരായ നിരതിസയായ പയോഗസമ്പത്തിയാ സദേവമനുസ്സായ പജായ അച്ചന്തുപകാരിതായ, അപരിമിതനിരുപമപ്പഭാവഗുണവിസേസസമഞ്ജിതായ ച സബ്ബസത്തുത്തമോ ഭഗവാ അപരിമാണാസു ലോകയാതൃസു അപരിമാണാനം സത്താനം ഉത്തമം ഗാരവട്ഠാനം, തേന വുത്തം - “സന്നരാമരലോകഗരു”ന്തി.

സോഭനം ഗതം ഗമനം ഏതസ്സാതി സുഗതോ. ഭഗവതോ ഹി വേനേയുജനുപസങ്കമനം ഏകന്തേന തേസം ഹിതസുഖനിപ്ഫാദനതോ സോഭനം, തഥാ ലക്ഖണാനുബ്ബഞ്ജന (ദീം നിം ൨.൩൩; ൩.൧൯൮-൨൦൦; ൪.൩൩൮൭, ൩൮൯) പടിമണ്ഡിതരൂപകായതായദുതവിലമ്ബിത-ഖലിതാനുകഡ്ഡനനിപ്പിളുനുകുടികകുടിലാകുലതാദിദോസരഹിതം വിലാസിതരാജഹംസവസഭവാറണമിഗരാജഗമനം കായഗമനം ഞാണഗമനഞ്ച വിപുലനിമ്മലകരുണാസതിവീരിയാദിഗുണവിസേസസഹിതമഭിനീഹാരതോ യാവ മഹാബോധി അനവജ്ജതായ സോഭനമേവാതി.

അഥ വാ സയമ്ഭുഞാണേന സകലമ്പി ലോകം പരിഞ്ഞാഭിസമയവസേന പരിജാനന്തോ ഞാണേന സമ്മാ ഗതോ അവഗതോതി സുഗതോ. തഥാ ലോകസമുദയം പഹാനാഭിസമയവസേന പജഹന്തോ അനുപ്പത്തിധമ്മതം ആപാദേന്തോ സമ്മാ ഗതോ അതീതോതി സുഗതോ. ലോകനീരോധം നിബ്ബാനം സച്ഛികിരിയാഭിസമയവസേന സമ്മാ ഗതോ അധിഗതോതി സുഗതോ. ലോകനീരോധഗാമിനിപടിപദം ഭാവനാഭിസമയവസേന സമ്മാ ഗതോ പടിപന്നോതി സുഗതോ. സോതാപത്തിമഗ്ഗേന യേ കിലേസാ പഹീനാ, തേ കിലേസേ ന പുനേതി, ന പച്ചേതി, ന പച്ചാഗച്ഛതീതി സുഗതോതിആദിനാ നയേന അയമത്ഥോ വിഭാവേതബ്ബോ . അഥ വാ സുന്ദരം ഠാനം സമ്മാസമ്ബോധിം നിബ്ബാനമേവ വാ ഗതോ അധിഗതോതി സുഗതോ. യസ്മാ വാ ഭൂതം തച്ഛം അത്ഥസഞ്ചിതം വിനേയ്യാനം യഥാരഹം കാലയുത്തമേവ ച ധമ്മം ഭാസതി, തസ്മാ സമ്മാ ഗദതീതി സുഗതോ, ദ-കാരസ്സ ത-കാരം കത്വാ. ഇതി സോഭനഗമനതാദീഹി സുഗതോ, തം സുഗതം.

പുണ്യപാപകമ്മേഹി ഉപപജ്ജനവസേന ഗന്തബ്ബതോ ഗതിയോ,
ഉപപത്തിഭവവിസേസാ. താ പന നിരയാദിവസേന പഞ്ചവിധാ, താഹി
സകലസ്സാപി ഭവഗാമികമ്മസ്സ അരിയമഗ്ഗാധിഗമേന
അവിപാകാരഹഭാവകരണേന നിവത്തിത്തതാ ഭഗവാ പഞ്ചഹിപി ഗതീഹി
സുട്ഠ മുത്തോ വിസംയുത്തോതി ആഹ - “ഗതിവിമുത്ത”ന്തി. ഏതേന
ഭഗവതോ കത്ഥചിപി ഗതിയാ അപരിയാപന്നതം ദസ്സേതി, യതോ ഭഗവാ
“ദേവാതിദേവോ”തി വുച്ചതി, തേനേവാഹ -

“യേന ദേവുപപത്യസ്സ, ഗന്ധബ്ബോ വാ വിഹങ്ഗമോ;
യക്ഖത്തം യേന ഗച്ഛേയ്യം, മനുസ്സത്തഞ്ച അബ്ബജേ;
തേ മയ്ഹം ആസവാ ഖിണാ, വിദ്ധസ്താ വിനളികതാ”തി. (അ° നി°
൪.൩൬);

തംതംഗതിസംവത്തനകാനന്തഹി കമ്മകിലേസാനം അഗ്ഗമഗ്ഗേന
ബോധിമൂലേയേവ സുപ്പഹീനത്താ നത്ഥി ഭഗവതോ ഗതിപരിയാപന്നതാതി
അച്ചന്തമേവ ഭഗവാ
സബ്ബഭവയോനിഗതിവിഞ്ഞാണട്ഠിതിസത്താവാസസത്തനികായേഹി
സുപരിമുത്തോ, തം ഗതിവിമുത്തം. വന്ദേതി നമാമി, മോമേമീതി വാ അത്ഥോ.

അഥ വാ ഗതിവിമുത്തന്തി അനുപാദിസേസനിബ്ബാനയാതുപ്പത്തിയാ ഭഗവന്തം
മോമേതി. ഏതഥ ഹി ദീഹാകാരേഹി ഭഗവതോ മോമനാ വേദിതബ്ബാ -
അത്തഹിതസമ്പത്തിതോ, പരഹിതപടിപത്തിതോ ച. തേസു
അത്തഹിതസമ്പത്തി അനാവരണണാണാധിഗമതോ, സവാസനാനം സബ്ബേസം
കിലേസാനം അച്ചന്തപ്പഹാനതോ, അനുപാദിസേസനിബ്ബാനപ്പത്തിതോ ച
വേദിതബ്ബാ. പരഹിതപടിപത്തി ലാഭസക്കാരാദിനിരപേക്ഖചിത്തസ്സ
സബ്ബദുക്ഖനിച്ചാനികയമ്മദേസനാതോ, വിരുദ്ധേസുപി നിച്ചം
ഹിതജ്ജ്യാസയതോ, ഞാണപരിപാകകാലാഗമനതോ ച. സാ പന്നേത്ഥ
ആസയതോ പയോഗതോ ച ദുവിധാ പരഹിതപടിപത്തി, തിവിധാ ച
അത്തഹിതസമ്പത്തി പകാസിതാ ഹോതി. കഥം? “കരുണാസീതലഹദയ”ന്തി
ഏതേന ആസയതോ പരഹിതപടിപത്തി, സമ്മാ ഗദനത്ഥേന സുഗത-സദ്ദേന
പയോഗതോ പരഹിതപടിപത്തി, “പഞ്ഞാപജ്ജാതവിഹതമോഹതമം
ഗതിവിമുത്ത”ന്തി ഏതേഹി ചതുസച്ചപടിവേധത്ഥേന ച സുഗത-സദ്ദേന
തിവിധാപി അത്തഹിതസമ്പത്തി, അവസിട്ഠേന,
“പഞ്ഞാപജ്ജാതവിഹതമോഹതമ”ന്തി ഏതേന ച സബ്ബാപി
അത്തഹിതസമ്പത്തിപരഹിതപടിപത്തി പകാസിതാ ഹോതീതി.

അഥ വാ തീഹാകാരേഹി ഭഗവതോ മോമനാ വേദിതബ്ബാ - ഹേതുതോ,
ഫലതോ, ഉപകാരതോ ച. തത്ഥ ഹേതു മഹാകരുണാ, സാ പഠമപദേന
നിദസ്സിതാ. ഫലം ചതുബ്ബിധം - ഞാണസമ്പദാ, പഹാനസമ്പദാ, ആനുഭാവസമ്പദാ,
രൂപകായസമ്പദാ ചാതി. താസു ഞാണപ്പഹാനസമ്പദാ ദുതിയപദേന
സച്ചപ്പടിവേധത്ഥേന ച സുഗത-സദ്ദേന പകാസിതാ ഹോന്തി. ആനുഭാവസമ്പദാ
തതീയപദേന, രൂപകായസമ്പദാ യഥാവുത്തകായഗമനസോഭനത്ഥേന സുഗത-
സദ്ദേന, ലക്ഖണാനുബ്ബഞ്ജനപാരിപൂരിയാ (ദീ° നി° ൨.൩൩; ൩.൧൯൮-൨൦൦;
മ° നി° ൨.൩൮൫-൩൮൬) വിനാ തദഭാവതോ. ഉപകാരോ അന്തരം
അബാഹിരം കരിത്ഥാ തിവിധയാനമുഖേന വിമുത്തിയമ്മദേസനാ, സോ സമ്മാ
ഗദനത്ഥേന സുഗത-സദ്ദേന പകാസിതോ ഹോതീതി വേദിതബ്ബം.

തത്ത്വ “കരുണാസീതലഹദയ”ന്തി ഏതേന സമ്മാസമ്ബോധിയാ മൂലം ദസ്സേതി. മഹാകരുണാസഞ്ചോദിതമാനസോ ഹി ഭഗവാ സംസാരപങ്കതോ സത്താനം സമുദ്ധരണത്ഥം കതാഭിനീഹാരോ അനുപുഞ്ചേന പാരമിയോ പൂരേത്യാ അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം അധിഗതോതി കരുണാ സമ്മാസമ്ബോധിയാ മൂലം. “പഞ്ചാപജ്ജാതവിഹതമോഹതമ”ന്തി ഏതേന സമ്മാസമ്ബോധിം ദസ്സേതി. അനാവരണണാണപദട്ഠാനത്ത്ഹി മഗ്ഗണാണം, മഗ്ഗണാണപദട്ഠാനഞ്ച അനാവരണണാണം “സമ്മാസമ്ബോധി”തി വുച്ചതീതി. സമ്മാ ഗദനത്ഥേന സുഗത-സദ്ദേന സമ്മാസമ്ബോധിയാ പടിപത്തിം ദസ്സേതി, ലീനുമുദ്ധച്ചപതിട്ഠാനായുഹനകാമസുഖല്ലികത്തകിലമമാനുമയോഗ-സസ്സതുച്ഛോദാഭിനിവേസാദിഅന്തദ്വയരഹിതായ കരുണാപഞ്ചാപരിഗൃഹിതായ മജ്ജിമിയായ പടിപത്തിയാ പകാസനതോ സുഗത-സദ്ദസ്സ. ഇതരേഹി സമ്മാസമ്ബോധിയാ പധാനാപ്പധാനഭേദം പയോജനം ദസ്സേതി. സംസാരമഹോഘതോ സത്തസന്താരണഞ്ചേത്ഥ പധാനം പയോജനം, തദഞ്ചമപ്പധാനം. തേസു പധാനേന പരഹിതപ്പടിപത്തിം ദസ്സേതി, ഇതരേന അത്തഹിതസമ്പത്തിം, തദുഭയേന അത്തഹിതായ പടിപന്നാദീസു (പു° പ° ൨൪, ൧൦൩) ചതുസു പുഗ്ഗലേസു ഭഗവതോ ചതുത്ഥപുഗ്ഗലഭാവം ദസ്സേതി. തേന ച അനുത്തരദക്ഖിണേയുഭാവം ഉത്തമവന്ദനീയഭാവം, അത്തനോ ച വന്ദനകിരിയായ ഖേത്തങ്ഗതഭാവം ദസ്സേതി.

ഏത്ഥ ച കരുണാഗൃഹണേന ലോകിയേസു മഹഗുതഭാവപ്പത്താസാധാരണഗുണദീപനതോ ഭഗവതോ സബ്ബലോകിയഗുണസമ്പത്തി ദസ്സിതാ ഹോതി, പഞ്ചാഗൃഹണേന സബ്ബത്തുതത്താണപദട്ഠാനമഗ്ഗണാണദീപനതോ സബ്ബലോകുത്തരഗുണസമ്പത്തി. തദുഭയഗൃഹണസിദ്ധോ ഹി അത്ഥോ “സന്നരാമരലോകഗരു”ന്തിആദിനാ വിപഞ്ചിയതീതി. കരുണാഗൃഹണേന ച ഉപഗമനം നിരുപക്കിലേസം ദസ്സേതി, പഞ്ചാഗൃഹണേന അപഗമനം. തഥാ കരുണാഗൃഹണേന ലോകസമത്താനുരൂപം ഭഗവതോ പവത്തിം ദസ്സേതി, ലോകവോഹാരവിസയത്താ കരുണായ, പഞ്ചാഗൃഹണേന സമത്തായാനവിധാവനം. സഭാവാനവബോധേന ഹി ധമ്മാനം സമത്തം അതിധാവിത്യാ സത്താദിപരാമസനം ഹോതീതി. തഥാ കരുണാഗൃഹണേന മഹാകരുണാസമാപത്തിവിഹാരം ദസ്സേതി, പഞ്ചാഗൃഹണേന തീസു കാലേസു അപ്പടിഹതത്താണം, ചതുസച്ചത്താണം, ചതുപ്പടിസമ്ഭിദത്താണം, ചതുവേസ്സാരജ്ജത്താണം. കരുണാഗൃഹണേന മഹാകരുണാസമാപത്തിത്താണസ്സ ഗഹിതത്താ സേസാസാധാരണത്താണാനി, ഛര അഭിത്താ, അട്ഠസു പരിസാസു (മ° നി° ൧.൧൫൧) അകമ്പനത്താണാനി, ദസ ബലാനി, ചുട്ടസ ബുദ്ധത്താണാനി, സോളസ ത്താണചരിയാ, അട്ഠാരസ ബുദ്ധധമ്മാ, (ദീ° നി° അട്ഠ° ൩.൩൦൫; വിഭ° മൂല° ൧° ഗന്ഥാരമ്ഭവണ്ണനായ) ചതുചത്താരിസ ത്താണവത്ഥുനി, (സം° നി° ൨.൩൪) സത്തസത്തതി ത്താണവത്ഥുനീതി (സം° നി° ൨.൩൪) ഏവമാദീനം അനേകേസം പഞ്ചാപ്പഭേദാനം വസേന ത്താണചാരം ദസ്സേതി.

തഥാ കരുണാഗൃഹണേന ചരണസമ്പത്തിം, പഞ്ചാഗൃഹണേന വിജ്ജാസമ്പത്തിം. കരുണാഗൃഹണേന സത്താധിപതിതാ, പഞ്ചാഗൃഹണേന ധമ്മാധിപതിതാ. കരുണാഗൃഹണേന ലോകനാമഭാവോ, പഞ്ചാഗൃഹണേന അത്തനാമഭാവോ. തഥാ കരുണാഗൃഹണേന പുബ്ബകാരിഭാവോ, പഞ്ചാഗൃഹണേന കതത്തുതാ . തഥാ കരുണാഗൃഹണേന അപരന്തപതാ, പഞ്ചാഗൃഹണേന അനന്തന്തപതാ. കരുണാഗൃഹണേന വാ ബുദ്ധകരധമ്മസിദ്ധി, പഞ്ചാഗൃഹണേന

ബുദ്ധഭാവസിദ്ധി. തഥാ കരുണാഗൃഹണേന പരേസം താരണം, പഞ്ചാഗൃഹണേന സയം താരണം. തഥാ കരുണാഗൃഹണേന സബ്ബസത്തേസു അനുഗൃഹചിത്തതാ, പഞ്ചാഗൃഹണേന സബ്ബയമ്മേസു വിരത്ത്ചിത്തതാ ദസ്സിതാ ഹോതി. സബ്ബേസഞ്ച ബുദ്ധഗുണാനം കരുണാ ആദി, തന്നിദാനഭാവതോ. പഞ്ചാ പരിയോസാനം, തതോ ഉത്തരികരണീയാഭാവതോ. ഇതി ആദിപരിയോസാനദസ്സനേന സബ്ബേ ബുദ്ധഗുണാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി. തഥാ കരുണാഗൃഹണേന സീലക്ഖന്ധപുബ്ബങ്ഗമോ സമാധിക്ഖന്ധോ ദസ്സിതോ ഹോതി. കരുണാനിദാനഞ്ചി സീലം, തതോ പാണാതിപാതാദിവിരതിപ്പവത്തിതോ, സാ ച ത്യാനത്തയസമ്പയോഗിനീതി. പഞ്ചാപചനേന പഞ്ചാക്ഖന്ധോ. സീലഞ്ച സബ്ബബുദ്ധഗുണാനമാദി, സമാധി മജ്ജേ, പഞ്ചാ പരിയോസാനന്തി. ഏവമ്പി ആദിമജ്ജപരിയോസാനകല്യാണാ സബ്ബേ ബുദ്ധഗുണാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി, നയതോ ദസ്സിതത്താ. ഏസോ ഏവ ഹി നിരവസേസതോ ബുദ്ധഗുണാനം ദസ്സനുപായോ, യദിദം നയഗ്ഗാഹണം. അത്തഥാ കോ നാമ സമത്ഥോ ഭഗവതോ ഗുണേ അനുപദം നിരവസേസതോ ദസ്സേതും. തേനേവാഹ -

“ബുദ്ധോപി ബുദ്ധസ്സ ഭണേയ വണ്ണം,
കപ്പമ്പി ചേ അത്തമഭാസമാനോ;
വീയേമ കപ്പോ ചിരദീഘമന്തരേ,
വണ്ണോ ന വീയേമ തമാഗതസ്സാ”തി. (ദീ° നി° അട്° ൧.൩൦൪; ദീ° നി° അട്° ൩.൧൪൧; മ° നി° അട്° ൩.൪൨൫, ഉദാ° അട്° ൫൩; ബു° വം° അട്° ൪.൪; ചരിയാ° അട്° നിദാനകമായം, പകിണ്ണകകമായം; അപ° അട്° ൨.൩൦൦);

തേനേവ ച ആയസ്ഥതാ സാരിപുത്തത്ഥേരേനാപി ബുദ്ധഗുണപരിച്ഛേദനം പതി അനുയുത്തേന “നോ ഹേതം ഭന്തേ”തി (ദീ° നി° ൨.൧൪൫) പടിക്ഖിപിത്വാ, “അപി ച മേ ഭന്തേ ധമ്മന്ധയോ വിദിതോ”തി (ദീ° നി° ൨.൧൪൩) വുത്തം.

ഏവം സബ്ബേപേന സകലസബ്ബത്തുഗുണേഹി ഭഗവന്തം അഭിത്ഥവിത്വാ ഇദാനി സദ്ധമ്മം മോമേതും “ബുദ്ധോപീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ബുദ്ധോതി കത്തുനിദേസോ. ബുദ്ധഭാവന്തി കമ്മനിദേസോ. ഭാവേത്വാ, സച്ഛികത്വാതി ച പുബ്ബകാലകിരിയാനിദേസോ. യന്തി അനിയമതോ കമ്മനിദേസോ. ഉപഗതോതി അപരകാലകിരിയാനിദേസോ. വന്തേതി കിരിയാനിദേസോ, തന്തി നിയമനം. ധമ്മന്തി വന്തകിരിയായ കമ്മനിദേസോ. ഗതമലം, അനുത്തരന്തി ച തബ്ബിസേസനം.

തത്ഥ ബുദ്ധ-സദസ്സ താവ “ബുജ്ജയിതാ സച്ചാനീതി ബുദ്ധോ, ബോധേതാ പജായാതി ബുദ്ധോ”തിആദിനാ (മഹാനി° ൧൯൨; ചൂളനി° ൯൫-൯൭; പടി° മ° ൧.൧൩൨) നിദേസനയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അഥ വാ സവാസനായ അത്താണനിദായ അച്ചന്തവിഗമതോ, ബുദ്ധിയാ വാ വികസിതഭാവതോ ബുദ്ധവാതി ബുദ്ധോ, ജാഗരണവികസനത്ഥവസേന. അഥ വാ കസ്സചിപി തേയ്യധമ്മസ്സ അനവബുദ്ധസ്സ അഭാവേന തേയ്യവിസേസസ്സ കമ്മഭാവേന അഗൃഹണതോ കമ്മവചനിച്ഛായ അഭാവേന അവഗമനത്ഥവസേനേവ കത്തുനിദേസോ ലബ്ധിതീതി ബുദ്ധവാതി ബുദ്ധോ, യഥാ “ദിക്ഖിതോ ന ദദാതീ”തി, അത്ഥതോ പന പാരമിതാപരിഭാവിതോ സയമ്ഭൂതാണേന സഹ വാസനായ വിഹതവിദ്ധസ്തനിരവസേസകിലേസോ

മഹാകരുണാസഞ്ചിതതന്ത്രാണാദിഅപരിമേയ ഗുണഗണാധാരോ
ഖണ്ഡസന്താനോ ബുദ്ധോ. യഥാഹ -

“ബുദ്ധോതി യോ സോ ഭഗവാ സയമ്ഭൂ അനാചരിയകോ പുണ്യേ
അനനുസ്സുതേസു ധമ്മേസു സാമം സച്ചാനി അഭിസമ്ബുജ്ജ്യി, തത്ത്വ ച
സഞ്ചിതതന്ത്രം പത്തോ, ബലേസു ച വസീഭാവ”ന്തി (മഹാനിം ൧൯൨;
ചൂളനിം ൯൫-൯൭; പടിം ൧൦ ൧.൧൬൨).

അപി-സദോ സമ്ഭാവനേ, തേന “ഏവം ഗുണവിസേസയുത്തോ സോപി
നാമ ഭഗവാ”തി വക്ഖമാനഗുണേ ധമ്മേ സമ്ഭാവനം ദീപേതി. ബുദ്ധഭാവന്തി
സമ്മാസമ്ബോധിം. ഭാവേത്യാതി ഉപ്പാദേത്യാ, വഡ്ഡേത്യാ ച. സച്ഛികത്യാതി
പച്ചക്ഖം കത്യാ. ഉപഗതോതി പത്തോ, അധിഗതോതി അത്ഥോ, ഏതസ്സ
“ബുദ്ധഭാവ”ന്തി ഏതേന സമ്ബന്ധോ. ഗതമലന്തി വിഗതമലം, നിദ്രാസന്തി
അത്ഥോ. വന്ദേതി പണമാമി, മോമേമി വാ. അനുത്തരന്തി ഉത്തരരഹിതം,
ലോകുത്തരന്തി അത്ഥോ. ധമ്മന്തി യമാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജമാനേ അപായത്തോ
ച, സംസാരത്തോ ച അപതമാനേ കത്യാ ധാരയതീതി ധമ്മോ.

അയത്ത്ഹേത്ഥ സഞ്ചേപത്ഥോ - ഏവം വിവിധഗുണസമന്നാഗതോ
ബുദ്ധോപി ഭഗവാ യം അരിയസഞ്ചാതം ധമ്മം ഭാവേത്യാ,
ഫലനിബ്ബാനസഞ്ചാതം പന സച്ഛികത്യാ അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം
അധിഗതോ, തമേതം ബുദ്ധാനന്വി ബുദ്ധഭാവഹേതുഭൂതം സഞ്ചദോസമലരഹിതം
അത്തനോ ഉത്തരിതരാഭാവേന അനുത്തരം പടിവേധസദ്ധമ്മം നമാമീതി.
പരിയത്തിസദ്ധമ്മസ്സാപി തപ്പകാസനത്താ ഇയ സഞ്ചഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. അഥ വാ
“അഭിധമ്മനയസമുദം ഭാവേത്യാ അധിഗച്ഛി, തീണി പിട്കാനി സമ്മസീ”തി ച
അട്ഠകമായം വുത്തത്താ പരിയത്തിധമ്മസ്സാപി
സച്ഛികിരിയാസമ്മസനപരിയായോ ലബ്ഭതിതി സോപി ഇയ വുത്തോ
യേവാതി ദട്ഠഞ്ചോ. തഥാ “യം ധമ്മം ഭാവേത്യാ, സച്ഛികത്യാ”തി ച വുത്തത്താ
ബുദ്ധകരധമ്മഭൂതാഹി പാരമിതാഹി സഹ പുണ്യഭാഗേ
അധിസീലസിക്ഖാദയോപി ഇയ ധമ്മ-സദേന സഞ്ചഹിതാതി വേദിതഞ്ചാ. താപി
ഹി വിഗതപടിപക്ഖതായ വിഗതമലാ, അനത്തസാധാരണതായ അനുത്തരാ
ചാതി. തഥാ ഹി സത്താനം സകലവട്ടദുക്ഖനിസ്സരണായ കതമഹാഭിനീഹാരോ
മഹാകരുണാധിവാസപേസലജ്ജ്യാസയോ
പത്താവിസേസപരിയോദാതനിമ്മലാനം ദാനദമസത്തമാദിനം ഉത്തമധമ്മാനം
സതസഹസ്സാധികാനി കപ്പാനം ചത്താരി അസഞ്ചേയ്യാനി സക്കച്ചം നിരന്തരം
നിരവസേസം ഭാവനാപച്ചക്ഖകരണേഹി കമ്മാദീസു അധിഗതവസീഭാവോ,
അച്ഛരിയാചിന്തേയ്യമഹാനുഭാവോ, അധിസീലഅധിചിത്താനം
പരമുക്ഖംസപാരമിപ്പത്തോ ഭഗവാ പച്ചയാകാരേ
ചതുവിസതികോടിസതസഹസ്സമുഖേന മഹാവജിരത്താണം പേസേത്യാ
അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം അഭിസമ്ബുദ്ധോതി.

ഏത്ഥ ച “ഭാവേത്യാ”തി ഏതേന വിജ്ജാസമ്പദായ ധമ്മം മോമേതി,
‘സച്ഛികത്യാ’തി ഏതേന വിമുത്തിസമ്പദായ. തഥാ പഠമേന ധ്യാനസമ്പദായ,
ദുതിയേന വിമോക്ഖസമ്പദായ. പഠമേന വാ സമാധിസമ്പദായ, ദുതിയേന
സമാപത്തിസമ്പദായ. അഥ വാ പഠമേന ഖയത്താണഭാവേന, ദുതിയേന
അനുപ്പാദത്താണഭാവേന. പുരിമേന വാ വിജ്ജുപഥതായ, ദുതിയേന
വജിരൂപഥതായ. പുരിമേന വാ വിരാഗസമ്പത്തിയാ, ദുതിയേന

നിരോധസമ്പത്തിയാ. തമാ പഠമേന നിയ്യാനഭാവേന, ദുതിയേന നിസ്സരണഭാവേന. പഠമേന വാ ഹേതുഭാവേന, ദുതിയേന അസംഖ്യഭാവേന. പഠമേന വാ ദസ്സനഭാവേന, ദുതിയേന വിവേകഭാവേന. പഠമേന വാ അധിപതിഭാവേന, ദുതിയേന അമതഭാവേന ധമ്മം മോമേതി. അഥ വാ “യം ധമ്മം ഭാവേത്യാ ബുദ്ധഭാവം ഉപഗതോ”തി ഏതേന സ്വാക്ഖാതതായ ധമ്മം മോമേതി, “സച്ഛികത്വാ”തി ഏതേന സന്ദിട്ഠികതായ. തമാ പൂരിമേന അകാലികതായ, പച്ഛിമേന ഏഹിപസ്സികതായ. പൂരിമേന വാ ഓപന്നേയ്യികതായ, പച്ഛിമേന പച്ചത്തം വേദിതബ്ബതായ ധമ്മം മോമേതി.

“ഗതമല”ന്തി ഇമിനാ സംകിലേസാഭാവദീപണേന ധമ്മസ്സ പരിസുദ്ധതം ദസ്സേതി, “അനുത്തര”ന്തി ഏതേന അന്തേസ്സ വിസിട്ഠസ്സ അഭാവദീപണേന വിപുലപരിപുണ്ണതം. പഠമേന വാ പഹാനസമ്പദം ധമ്മസ്സ ദസ്സേതി, ദുതിയേന പഭാവസമ്പദം. ഭാവേതബ്ബതായ വാ ധമ്മസ്സ ഗതമലഭാവോ യോജേതബ്ബോ . ഭാവനാഗുണേന ഹി സോ ദോസാനം സമുഗ്ഘാതകോ ഹോതീതി. സച്ഛികാതബ്ബഭാവേന അനുത്തരഭാവോ യോജേതബ്ബോ. സച്ഛികിരിയാനിബ്ബത്തിതോ ഹി തദുത്തരികരണീയാഭാവതോ അനന്തസാധാരണതായ അനുത്തരോതി. തമാ “ഭാവേത്യാ”തി ഏതേന സഹ പുബ്ബഭാഗസീലാദിഹി സേക്ഖാ സീലസമാധിപത്താക്ഖന്ധാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി, “സച്ഛികത്വാ”തി ഏതേന സഹ അസംഖ്യതായ ധാതുയാ അസേക്ഖാ സീലസമാധിപത്താക്ഖന്ധാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി.

ഏവം സഞ്ചേപേനേവ സബ്ബധമ്മഗുണേഹി സദ്ധമ്മം അഭിത്ഥവിത്വാ, ഇദാനി അരിയസഞ്ചം മോമേതും “സുഗതസ്സാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ സുഗതസ്സാതി സമ്ബന്ധനിദേശോ, തസ്സ “പുത്താന”ന്തി ഏതേന സമ്ബന്ധോ. ഓരസാനന്തി പുത്തവിസേസനം. മാദസേനമന്നാനന്തി ഓരസപുത്തഭാവേ കാരണനിദേശോ, തേന കിലേസപ്പഹാനമേവ ഭഗവതോ ഓരസപുത്തഭാവകാരണം അനുജാനാതീതി ദസ്സേതി. അട്ഠന്നന്തി ഗണനപരിച്ഛേദനിദേശോ, തേന ച സതിപി തേസം സത്തവിസേസഭാവേന അനേകസതസഹസ്സസഞ്ചുഭാവേ ഇമം ഗണനപരിച്ഛേദം നാതിവത്തന്തിതി ദസ്സേതി, മഗ്ഗട്ഠഫലട്ഠഭാവാനതിവത്തനതോ. സമൂഹന്തി സമുദായനിദേശോ. അരിയസഞ്ചന്തി ഗുണവിസിട്ഠസഞ്ചാതഭാവനിദേശോ, തേന അസതിപി അരിയപുഗ്ഗലാനം കായസാമഗ്ഗിയം അരിയസഞ്ചഭാവം ദസ്സേതി, ദിട്ഠിസീലസാമത്തേന സംഹതഭാവതോ. തത്ഥ ഉരസി ഭവാ ജാതാ, സംവദ്ധാ ച ഓരസാ. യഥാ ഹി സത്താനം ഓരസപുത്താ അത്തജാതതായ പിതൃസന്തകസ്സ ദായജ്ജസ്സ വിസേസേന ഭാഗിനോ ഹോന്തി, ഏവമേതേപി അരിയപുഗ്ഗലാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ സവനന്തേ അരിയായ ജാതിയാ ജാതതായ ഭഗവതോ സന്തകസ്സ വിമുത്തിസുഖസ്സ, അരിയധമ്മരതനസ്സ ച ഏകന്തഭാഗിനോതി ഓരസാ വിയ ഓരസാ. അഥ വാ ഭഗവതോ ധമ്മദേസനാനുഭാവേന അരിയഭൂമിം ഓക്കമമാനാ, ഓക്കന്താ ച അരിയസാവകാ ഭഗവതോ ഉരോവായാമജനിതാഭിജാതതായ നിപ്പരിയായേന “ഓരസപുത്താ”തി വത്തബ്ബതം അരഹന്തി. സാവകേഹി പവത്തിയമാനാപി ഹി ധമ്മദേസനാ ഭഗവതോ “ധമ്മദേസനാ” ഇച്ചേവ വുച്ചതി, തമുലകത്താ, ലക്ഖണാദിവിസേസാഭാവതോ ച.

യദിപി അരിയസാവകാനം അരിയമഗ്ഗാധിഗമസമയേ ഭഗവതോ വിയ തദന്തരായകരണത്ഥം ദേവപുത്തമാരോ , മാദവാഹിനീ വാ ന ഏകന്തേന

അപസാദേതി, തേഹി പന അപസാദേതബുതായ കാരണേ വിമമിതേ തേപി വിമമിതാ ഏവ നാമ ഹോന്തിതി ആഹ - “മാരസേനമമനാന”ന്തി. ഇമസ്മിം പനത്ഥേ ‘മാരമാരസേനമമനാന’ന്തി വത്തബ്ബേ “മാരസേനമമനാന”ന്തി ഏകദേശസരൂപേകസേസോ കത്തോതി ദട്ഠം. അഥ വാ ഖണ്ഡാഭിസഞ്ചാരമാരാനം വിയ ദേവപുത്തമാരസ്സാപി ഗുണമാരണേ സഹായഭാവുപഗമനതോ കിലേസബലകായോ “സേനാ”തി വുച്ചതി. യഥാഹ - “കാമാ തേ പമാ സേനാ”തിആദി (സു. നി. രുവ; മഹാനി. റവ, നുവ; ചുളനി. രൗ). സാ ച തേഹി ദിയഡ്ഢസഹസ്സഭോ, അനന്തഭോ വാ കിലേസവാഹിനീ സതിയമ്മവിചയവീരിയസമമാദിഗുണപഹരണേഹി ഓധിസോ വിമമിതാ, വിഹതാ, വിദ്ധസ്താ ചാതി മാദസേനമമനാ, അരിയസാവകാ. ഏതേന തേസം ഭഗവതോ അനുജാതപുത്തതം ദസ്സേതി.

ആരകത്താ കിലേസേഹി, അനയേ ന ഇരിയനതോ, അയേ ച ഇരിയനതോ അരിയാ, നിരുത്തിനയേന. അഥ വാ സദേവകേന ലോകേന “സരണ”ന്തി അരണീയതോ ഉപഗന്തബ്ബതോ, ഉപഗതാനഞ്ച തദത്ഥസിദ്ധിതോ അരിയാ, അരിയാനം സഞ്ഛോതി അരിയസഞ്ഛോ, അരിയോ ച സോ, സഞ്ഛോ ചാതി വാ അരിയസഞ്ഛോ, തം അരിയസഞ്ഛം. ഭഗവതോ അപരഭാഗേ ബുദ്ധധമ്മരതനാനസി സമധിഗമോ സഞ്ഛരതനാധീനോതി അസ്സ അരിയസഞ്ഛസ്സ ബഹുപകാരതം ദസ്സേതും ഇധേവ “സീരസാ വന്ദേ”തി വുത്തന്തി ദട്ഠം.

ഏതഥ ച “സുഗതസ്സ ഓരസാനം പുത്താന”ന്തി ഏതേന അരിയസഞ്ഛസ്സ പഭവസമ്പദം ദസ്സേതി, “മാരസേനമമനാന”ന്തി ഏതേന പഹാനസമ്പദം, സകലസംകിലേസപ്പഹാനദീപനതോ. “അട്ഠന്നവി സമൂഹ”ന്തി ഏതേന ഞാണസമ്പദം, മഗ്ഗട്ഠഫലട്ഠഭാവദീപനതോ. “അരിയസഞ്ഛ”ന്തി ഏതേന പഭവസമ്പദം ദസ്സേതി, സബ്ബസഞ്ഛാനം അഗ്ഗഭാവദീപനതോ. അഥ വാ “സുഗതസ്സ ഓരസാനം പുത്താന”ന്തി അരിയസഞ്ഛസ്സ വിസുദ്ധനിസ്സയഭാവദീപനം, “മാരസേനമമനാന”ന്തി സമ്മാജ്ജുഞായസാമീചിപ്പടിപന്നഭാവദീപനം, “അട്ഠന്നവി സമൂഹ”ന്തി ആഹുന്തേയ്യാദിഭാവദീപനം, “അരിയസഞ്ഛ”ന്തി അനുത്തരപുത്തേക്ഖേത്തഭാവദീപനം. തഥാ “സുഗതസ്സ ഓരസാനം പുത്താന”ന്തി ഏതേന അരിയസഞ്ഛസ്സ ലോകുത്തരസരണഗമനസബ്ഭാവം ദീപേതി. ലോകുത്തരസരണഗമനേന ഹി തേ ഭഗവതോ ഓരസപുത്താ ജാതാ. “മാരസേനമമനാന”ന്തി ഏതേന അഭിനീഹാരസമ്പദാസിദ്ധം പുബ്ബഭാഗേ സമ്മാപടിപത്തിം ദസ്സേതി. കതാഭിനീഹാരാ ഹി സമ്മാ പടിപന്നാ മാറം, മാറപരിസം വാ അഭിവിജിനന്തി. “അട്ഠന്നവി സമൂഹ”ന്തി ഏതേന വിദ്ധസ്തവിപക്ഖേ സേക്ഖാസേക്ഖയമ്മേ ദസ്സേതി, പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനേന മഗ്ഗഫലധമ്മാനം പകാസിതത്താ. “അരിയസഞ്ഛ”ന്തി അഗ്ഗദക്ഖിണേയ്യഭാവം ദസ്സേതി. സരണഗമനഞ്ച സാവകാനം സബ്ബഗുണാനമാദി, സപുബ്ബഭാഗപ്പടിപദാ സേക്ഖാ സീലക്ഖണ്ഡാദയോ മജ്ജേ, അസേക്ഖാ സീലക്ഖണ്ഡാദയോ പരിയോസാനന്തി ആദിമജ്ജപരിയോസാനകല്യാണാ സഞ്ഛേപതോ സബ്ബേ അരിയസഞ്ഛഗുണാ പകാസിതാ ഹോന്തി.

ഏവം ഗാമാത്തയേന സഞ്ഛേപതോ സകലഗുണസങ്കീർത്തനമുഖേന രതനത്തയസ്സ പണാമം കത്വാ, ഇദാനി തം നിപച്ചുകാരം യഥാധിപ്പേതേ പയോജനേ പരിണാമേനോ “ഇതി മേ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ രതിജനനട്ഠേന

രതനം, ബുദ്ധധമ്മസങ്ഘാ. തേസങ്ഘി “ഇതിപി സോ ഭഗവാ”തിആദിനാ യമാഭൂതഗുണേ ആവജ്ഞസ്സ അമതാധിഗമഹേതുഭൂതം അനപ്പകം പിതിപാമോജ്ജം ഉപ്പജ്ജതി. യമാഹ -

“യസ്മിം, മഹാനാമ, സമയേ അരിയസാവകോ തമാഗതം അനുസ്സരതി, നേവസ്സ തസ്മിം സമയേ രാഗപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതി, ന ദോസപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതി, ന മോഹപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതി, ഉജുഗതമേവസ്സ തസ്മിം സമയേ ചിത്തം ഹോതി തമാഗതം ആരബ്ഭ. ഉജുഗതചിത്തോ ഖോ പന, മഹാനാമ, അരിയസാവകോ ലഭതി അത്ഥവേദം, ലഭതി ധമ്മവേദം, ലഭതി ധമ്മുപസംഹിതം പാമോജ്ജം, പമുദിതസ്സ പിതി ജായതീ”തിആദി (അം നിം ന്നു.൧൦; അം നിം ൧൧.൧൧).

ചിത്തീകതാദിഭാവോ വാ രതനട്ഠോ. വുത്തങ്ഘേതം -

“ചിത്തീകതം മഹഗ്ഘഞ്ച, അതുലം ദുല്ലഭദസ്സനം; അനോമസത്തപരിഭോഗം, രതനം തേന വുച്ചതീ”തി. (ഖു° പാ° അട്ഠ° ന്നു.൩; ദീ° നി° അട്ഠ° ൨.൩൩; സു° നി° അട്ഠ° ൧.൨൨ന്തു; മഹാനി° അട്ഠ° ൫);

ചിത്തീകതഭാവായോ ച അനഞ്ഞസാധാരണാ ബുദ്ധാദീസു ഏവ ലബ്ഭന്തീതി. വന്ദനാവ വന്ദനാമയം, യമാ “ദാനമയം, സീലമയ”ന്തി (ദീ° നി° ൩.൩൦൫; ഇതിവു° ന്നു; നേത്തി° ൩൪). വന്ദനാ ചേത്ഥ കായവാചാചിത്തേഹി തിണ്ണം രതനാനം ഗുണനിന്നതാ, മോമനാ വാ. പുജ്ജഭവഫലനിബൃത്തനതോ പുഞ്ചം, അത്തനോ സന്താനം പുണാതീതി വാ. സുവിഹതന്തരായോതി സുട്ഠു വിഹതന്തരായോ, ഏതേന അത്തനോ പസാദസമ്പത്തിയാ, രത്തനത്തയസ്സ ച ഖേത്തഭാവസമ്പത്തിയാ തം പുഞ്ചം അത്ഥപ്പകാസനസ്സ ഉപഘാതകഉപദുവാന്നം വിഹനനേ സമത്ഥന്തി ദസ്സേതി. ഹുത്വാതി പുബ്ബകാലകിരിയാ, തസ്സ “അത്ഥം പകാസയിസ്സാമീ”തി ഏതേന സമ്ബന്ധോ. തസ്സാതി യം രതനത്തയവന്ദനാമയം പുഞ്ചം, തസ്സ. ആനുഭാവേനാതി ബലേന.

ഏവം രതനത്തയസ്സ നിപച്ചകാരകരണേ പയോജനം ദസ്സേത്വാ, ഇദാനി യസ്സാ ധമ്മദേസനായ അത്ഥം സംവണ്ണേതുകാമോ, തസ്സാ താവ ഗുണാഭിത്ഥവനവസേന ഉപഞ്ഞാപനത്ഥം “ദീഘസ്സാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ദീഘസുത്തകീതസ്സാതി ദീഘപ്പമാണസുത്തലക്ഖിതസ്സ, ഏതേന “ദീഘോ”തി അയം ഇമസ്സ ആഗമസ്സ അത്ഥാനുഗതാ സമഞ്ഞാതി ദസ്സേതി. നനു ച സുത്താനിയേവ ആഗമോ, കസ്സ പന സുത്തേഹി അങ്കനന്തി? സച്ചമേതം പരമത്ഥതോ, സുത്താനി പന ഉപാദായപഞ്ഞത്തോ ആഗമോ. യമാ ഹി അത്ഥബ്യഞ്ജനസമുദായേ “സുത്ത”ന്തി വോഹാരോ, ഏവം സുത്തസമുദായേ “ആഗമോ”തി വോഹാരോ. പടിച്ഛസമുപ്പാദാദിനിപുണത്ഥസബ്ഭാവതോ നിപുണസ്സ. ആഗമിസ്സന്തി ഏത്ഥ, ഏതേന, ഏതസ്മാ വാ അത്തത്ഥപരത്ഥാദയോതി ആഗമോ, ആഗമോ ച സോ വരോ ചാതി ആഗമവരോ, ആഗമസമ്മതേഹി വാ വരോതി ആഗമവരോ, തസ്സ. ബുദ്ധാനം അനുബുദ്ധാ ബുദ്ധാനുബുദ്ധാ, ബുദ്ധാനം സച്ചപടിവേധം അനുഗമ്മ പടിവിധസച്ചാ അഗ്ഗസാവകാദയോ അരിയാ. തേഹി അത്ഥസംവണ്ണനാവസേന, ഗുണസംവണ്ണനാവസേന ച സംവണ്ണിതസ്സ. അഥ വാ ബുദ്ധാ ച അനുബുദ്ധാ ച ബുദ്ധാനുബുദ്ധാതി യോജേതബ്ബം. സമ്മാസമ്ബുദ്ധേനേവ ഹി തിണ്ണവി പിടകാനം അത്ഥവണ്ണനാക്കമോ ഭാസീതോ,

യാ “പകിണ്ണകദേശനാ”തി വുച്ചതി, തതോ സങ്ഗായനാദിവസേന സാവകേഹിതി ആചരിയാ വദന്തി.

സദ്ധാവഹഗുണസ്താതി ബുദ്ധാദീസു പസാദാവഹസമ്പത്തികസ്തു. അയത്ത്ഹി ആഗമോ ബ്രഹ്മജാലാദീസു (ദീം നിം ൧.൫-൭, ൨൬-൨൮) സീലദിട്ഠാദീനം അനവസേസനിദേശാദിവസേന, മഹാപദാനാദീസു (ദീം നിം ൨.൩-൫) പുരിമബുദ്ധാനന്വി ഗുണനിദേശാദിവസേന, പാമികസുത്താദീസു (ദീം നിം ൩.൩,൪) തിത്ഥിയേ നിമദ്വിത്യാ അപ്പടിവത്തിയസീഹനാദ നദനാദിവസേന, അനുത്തരിയസുത്താദീസു (അം നിം ൬.൮) ച വിസേസതോ ബുദ്ധഗുണവിഭാവനേന രതനത്തയേ സാതിസയപ്പസാദം ആവഹതി. സംവണ്ണനാസു ചായം ആചരിയസ്സ പകതി, യാ തംതംസംവണ്ണനാസു ആദിതോ തസ്സ തസ്സ സംവണ്ണേതബ്ബസ്സ ധമ്മസ്സ വിസേസഗുണകിത്തനേന മോമനാ. തമാ ഹി പപഞ്ചസൂദനീസാരത്ഥപ്പകാസിനീമനോരഥപൂരണീസു അട്ഠസാലിനീആദീസു ച യമാക്കമം “പരവാദമമനസ്സ ഞാണപ്പഭേദജനനസ്സ ധമ്മകമികപുങ്ഗവാനം വിചിത്തപ്പടിഭാനജനനസ്സ തസ്സ ഗമ്ഭീരഞാണേഹി ഓഗാല്ല്ഹസ്സ അഭിണ്ഹസോ നാനാനയവിചിത്തസ്സ അഭിധമ്മസ്സാ”തിആദിനാ മോമനാ കതാ.

അത്ഥോ കമീയതി ഏതായാതി അത്ഥകമാ, സാ ഏവ അട്ഠകമാ, തമ-കാരസ്സ ട്ഠ-കാരം കത്വാ, യമാ “ദുക്ഖസ്സ പീളനട്ഠോ”തി (പടിം മം ൨.൮). ആദിതോ തിആദിമ്ഹി പഠമസങ്ഗീതിയം. ഛരളഭിഞ്ഞതായ പരമേന ചിത്തവസീഭാവേന സമന്നാഗതത്താ, ത്യാനാദീസു പഞ്ചവിധവസിതാസബ്ഭാവതോ ച വസിനോ, മേരാ മഹാകസ്സപാദയോ. തേസം സതേഹി പഞ്ചഹി. യാതി യാ അട്ഠകമാ. സങ്ഗീതാതി അത്ഥം പകാസേതും യുത്തട്ഠാനേ “അയം ഏതസ്സ അത്ഥോ, അയം ഏതസ്സ അത്ഥോ”തി സങ്ഗഹേത്വാ വുത്താ. അനുസങ്ഗീതാ ച യസത്ഥേരാദീഹി പച്ഛാപി ദുതിയതതിയസങ്ഗീതീസു, ഇമിനാ അത്തനോ സംവണ്ണനായ ആഗമനസുദ്ധിം ദസ്സേതി.

സീഹസ്സ ലാനതോ ഗഹണതോ സീഹളോ, സീഹകുമാരോ. തംവംസജാതതായ തമ്ബപണ്ണിദീപേ ഖത്തിയാനം, തേസം നിവാസതായ തമ്ബപണ്ണിദീപസ്സ ച സീഹളഭാവോ വേദിതബ്ബോ. ആഭതാതി ജമ്ബുദീപതോ ആനീതാ. അമാതി പച്ഛാ. അപരഭാഗേ ഹി അസങ്കരത്ഥം സീഹളഭാസായ അട്ഠകമാ ഠപിതാതി. തേനസ്സ മൂലട്ഠകമാ സബ്ബസാധാരണാ ന ഹോതീതി ഇദം അത്ഥപ്പകാസനം ഏകന്തേന കരണീയന്തി ദസ്സേതി. തേനേവാഹ - “ദീപവാസീനമത്ഥായാ”തി. തത്ഥ ദീപവാസീനന്തി ജമ്ബുദീപവാസീനം. ദീപവാസീനന്തി വാ സീഹളദീപവാസീനം അത്ഥായ സീഹളഭാസായ ഠപിതാതി യോജനാ.

അപനേത്യാനാതി കഞ്ചുകസദിസം സീഹളഭാസം അപനേത്വാ. തതോതി അട്ഠകമാതോ. അഹന്തി അത്താനം നിദ്രിസതി. മനോരമം ഭാസന്തി മാഗധഭാസം. സാ ഹി സഭാവനിരുത്തിഭൂതാ പണ്ഡിതാനം മനം രമയതീതി. തേനേവാഹ - “തന്തിനയാനുച്ഛവിക”ന്തി, പാളിഗതിയാ അനുലോമികം പാളിഭാസായാനുവിധായിനിന്തി അത്ഥോ. വിഗതഭോസന്തി അസഭാവനിരുത്തിഭാസന്തരരഹിതം.

സമയം അവിലോമേനോതി സിദ്ധന്തം അവിരോധേനോ, ഏതേന അത്ഥദോസാഭാവമാഹ. അവിരുദ്ധത്താ ഏവ ഹി മേരവാദാപി ഇധ പകാസിയിസ്സന്തി. മേരവംസപദീപാനന്തി മിരേഹി സീലക്ഖന്ധാദീഹി സമന്നാഗതത്താ മേരാ, മഹാകസ്സപാദയോ. തേഹി ആഗതാ ആചരിയപരമ്പരാ മേരവംസോ, തപ്പരിയാപന്നാ ഹുത്വാ ആഗമാധിഗമസമ്പന്നത്താ പഞ്ഞാപജ്ജേതേന തസ്സ സമുജ്ജലനതോ മേരവംസപദീപാ, മഹാവിഹാരവാസിനോ മേരാ, തേസം. വിവിധേഹി ആകാരേഹി നിച്ഛീയതീതി വിനിച്ഛയോ, ഗണ്ഠിട്ഠാനേസു വിലമദ്ദനാകാരേന പവത്താ വിമതിച്ഛേദകമാ. സുട്ഠ നിപുണോ സണ്ഠോ വിനിച്ഛയോ ഏതേസന്തി സുനിപുണവിനിച്ഛയാ. അഥ വാ വിനിച്ഛിനോതീതി വിനിച്ഛയോ, യഥാവുത്തവിസയം ഞാണം. സുട്ഠ നിപുണോ ഛേദകോ വിനിച്ഛയോ ഏതേസന്തി സുനിപുണവിനിച്ഛയാ, ഏതേന മഹാകസ്സപാദിമേരപരമ്പരാഭതോ, തതോയേവ ച അവിപരീതോ സണ്ഠഹസുഖമോ മഹാവിഹാരവാസിനം വിനിച്ഛയോതി തസ്സ പമാണഭൂതതം ദസ്സേതി.

സുജനസ്സ ചാതി ച-സദ്ദോ സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ, തേന ന കേവലം ജമ്ബുദീപവാസിനമേവ അത്ഥായ, അഥ ഖോ സാധുജനതോസനത്ഥഞ്ചാതി ദസ്സേതി, തേന ച തമ്ബപണ്ണിദീപവാസിനസി അത്ഥായാതി അയമത്ഥോ സിലോ ഹോതി, ഉഗ്ഗഹണാദിസുകരതായ തേസസി ബഹുപകാരത്താ. ചിരട്ഠിതത്ഥന്തി ചിരട്ഠിതിഅത്ഥം , ചിരകാലട്ഠിതിയാതി അത്ഥോ. ഇദഞ്ഠി അത്ഥപ്പകാസനം അവിപരീതബൃഞ്ജനസുനിക്പേപസ്സ അത്ഥസുനയസ്സ ച ഉപായഭാവതോ സദ്ധമ്മസ്സ ചിരട്ഠിതിയാ സംവത്തന്തി. വുത്തഞ്ഠേഹേതം ഭഗവതാ -

“ദേമേ, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മാ സദ്ധമ്മസ്സ റിതിയാ അസമ്മോസായ അനന്തരധാനായ സംവത്തന്തി. കതമേ ദേ? സുനിക്പത്തഞ്ച പദബൃഞ്ജനം, അത്ഥോ ച സുനീതോ”തി (അ° നി° ൨.൨൧).

യം അത്ഥവണ്ണനം കത്തുകാമോ, തസ്സാ മഹത്തം പരിഹരിതും “സീലകമാ”തിആദി വുത്തം. തേനേവാഹ - “ന തം ഇധ വിചാരയിസ്സാമി”തി. അഥ വാ യം അട്ഠകമം കത്തുകാമോ, തദേകദേസഭാവേന വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ ച ഗഹേതബ്ബോതി കമികാനം ഉപദേസം കരോന്തോ തത്ഥ വിചാരിതയമ്മേ ഉദ്ദേസവസേന ദസ്സേതി “സീലകമാ” തിആദിനാ. തത്ഥ സീലകമാതി ചാരിത്തവാരിത്താദിവസേന സീലവിത്ഥാരകമാ. യുതയമ്മാതി പിണ്ഡപാതികങ്ഗാദയോ (വിസുദ്ധി° ൧.൨൨; മേരഗാ° അട്ഠ° ൨.൮൪൫, ൮൪൯) തേരസ കിലേസധുനനകയമ്മാ. കമ്മട്ഠാനാനി സബ്ബാനീതി പാളിയം ആഗതാനി അട്ഠതിംസ, അട്ഠകമായം ദേതി നിരവസേസാനി യോഗകമ്മസ്സ ഭാവനായ പവത്തിട്ഠാനാനി. ചരിയാവിധാനസഹിതോതി രാഗചരിതാദീനം സഭാവാദിവിധാനേന സഹിതോ. ഝാനാനി ചത്താരി രൂപാവചരജ്ജ്ഞാനാനി, സമാപത്തിയോ ചതസ്സോ അരൂപസമാപത്തിയോ. അട്ഠപി വാ പടിലദ്ധമത്താനി ഝാനാനി, സമാപജ്ജനവസീഭാവപ്പത്തിയാ സമാപത്തിയോ. ഝാനാനി വാ രൂപാരൂപാവചരജ്ജ്ഞാനാനി , സമാപത്തിയോ ഫലസമാപത്തിനിരോധസമാപത്തിയോ.

ലോകിയലോകുത്തരഭേദാ ഛര അഭിഞ്ഞായോ സബ്ബ അഭിഞ്ഞായോ. ഞാണവിഭങ്ഗാദിസു ആഗതനയേന ഏകവിധാദിനാ പഞ്ഞായ സങ്കലേത്വാ സമ്പിണ്ഡേത്വാ നിച്ഛയോ പഞ്ഞാസങ്കലനനിച്ഛയോ.

പച്ചയയമ്മാനം ഹേതാദീനം പച്ചയുപ്പന്നയമ്മാനം ഹേതുപച്ചയാദിഭാവോ പച്ചയാകാരോ, തസ്ത ദേസനാ പച്ചയാകാരദേസനാ, പടിചുസമുപ്പാദകമാതി അത്ഥോ. സാ പന ഘനവിനിബ്ഭോഗസ്ത സുദുക്കരതായ സബ്ഹസുഖമാ, നികായന്തരലധിസങ്കരരഹിതാ, ഏകത്തനയാദിസഹിതാ ച തത്ത്വ വിചാരിതാതി ആഹ - “സുപരിസുദ്ധനിപുണനയാ”തി. പടിസമ്ഭിദാദിസു ആഗതനയം അവിസ്തജേജത്വാവ വിചാരിതത്താ അവിമുത്തതന്തി മഗ്ഗാ.

ഇതി പന സബ്ബന്തി ഇതി-സദോ പരിസമാപനേ, പന-സദോ വചനാലങ്കാരേ, ഏതം സബ്ബന്തി അത്ഥോ. ഇയാതി ഇമിസ്സാ അട്ഠകമായം. ന വിചാരയിസ്സാമി, പുനരുത്തിഭാവതോതി അധിപ്പായോ.

ഇദാനി തസ്സേവ അവിചാരണസ്ത ഏകന്തകാരണം നിദ്ധാരേന്തോ “മജ്ജേ വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ “മജ്ജേ ഠ്ഠാ”തി ഏതേന മജ്ജേഭാവദീപനേ വിസേസതോ ചതുന്നം ആഗമാനം സാധാരണട്ഠകമാ വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ, ന സുമങ്ഗലവിലാസിനീആദയോ വിയ അസാധാരണട്ഠകമാതി ദസ്സേതി. “വിസേസതോ”തി ഇദം വിനയാഭിധമ്മാനവി വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ യഥാരഹം അത്ത്വവണ്ണനാ ഹോതി യേവാതി കത്വാ വുത്തം.

ഇച്ചേവാതി ഇതി ഏവ. തന്വീതി വിസുദ്ധിമഗ്ഗവി. ഏതായാതി സുമങ്ഗലവിലാസിനീയാ. ഏത്ത്വ ച “സീഹളദീപം ആഭതാ”തിആദിനാ അത്ത്വപകാസനസ്ത നിമിത്തം ദസ്സേതി, “ദീപവാസിനമത്ത്വായ, സുജനസ്ത ച തുട്ഠം, ചിരട്ഠിതത്ത്വഞ്ച യമ്മസ്സാ”തി ഏതേന പയോജനം, അവസിട്ഠേന കരണപ്പകാരം. സീലകമാദീനം അവിചാരണവി ഹി ഇധ കരണപ്പകാരോ ഏവാതി.

ഗന്മാരമ്ഭകമാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

നിദാനകമാവണ്ണനാ

വിഭാഗവന്താനം സഭാവവിഭാവനം വിഭാഗദസ്സനവസേനേവ ഹോതീതി പഠമം താവ വഗ്ഗസുത്തവസേന വിഭാഗം ദസ്സേതും “തത്ത്വ ദീഘാഗമോ നാമാ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ തത്ത്വാതി “ദീഘസ്ത ആഗമവരസ്ത അത്ത്വം പകാസയിസ്സാമി”തി യദിദം വുത്തം, തസ്ഥിം വചനേ. യസ്ത അത്ത്വം പകാസയിസ്സാമിതി പടിഞ്ഞാതം, സോ ദീഘാഗമോ നാമ വഗ്ഗസുത്തവസേന ഏവം വിഭാഗോതി അത്ഥോ. അഥ വാ തത്ത്വാതി “ദീഘാഗമനിസ്സിതമത്ത്വ”ന്തി ഏതസ്ഥിം വചനേ. യോ ദീഘാഗമോ വുത്തോ, സോ വഗ്ഗാദിവസേന ഏദിസോതി അത്ഥോ. അത്തനോ സംവണ്ണനായ പഠമമഹാസങ്ഗീതിയം നിക്ഖിത്താനുക്കമേനേവ പവത്തഭാവദസ്സനത്ത്വം “തസ്ത വഗ്ഗേസു...പേ... വുത്തം നിദാനമാദി”തി ആഹ. കസ്ഥാ പന ചതൂസു ആഗമേസു ദീഘാഗമോ പഠമം സങ്ഗീതോ, തത്ത്വ ച സീലക്ഖന്ധവഗ്ഗോ ആദിതോ നിക്ഖിത്തോ, തസ്ഥിഞ്ച ബ്രഹ്മജാലന്തി? നായമനുയോഗോ കത്ത്വചിപി ന പവത്തതി, അപി ച സദ്ധാവഹഗുണതോ ദീഘനികായോ പഠമം സങ്ഗീതോ. സദ്ധാ ഹി കൂസലധമ്മാനം ബീജം. യഥാഹ - “സദ്ധാ ബീജം തപോ വുട്ഠി”തി, (സം. നി. ൧.൧൯൭; സു. നി. ൭൭) സദ്ധാവഹഗുണതാ ചസ്ത ദസ്സിതായേവ. കിഞ്ച കതിപയസുത്തസങ്ഗഹതോ, അപ്പപരിമാണതോ ച ഗഹണ്ഡാരണാദിസുഖതോ. തമാഹേസ ചതുത്തിംസസുത്തസങ്ഗഹോ ചതുസട്ഠിഭാണവാറപരിമാണോ ച.

സീലകമാബാഹുല്യത്തോ പന സീലക്ഖന്ധവല്ലോ പഠമം നിക്ഖിത്തോ.
സീലഞ്ചി സാസനസ്സ ആദി, സീലപതിട്ഠാനത്താ സബ്ബഗുണാനം. തേനേവാഹ -
“തസ്മാ തിഹ, തപം ഭിക്ഖു, ആദിമേവ വിസോധേഹി കൂസലേസു യമ്മേസു.
കോ ചാദി കൂസലാനം യമ്മാനം? സീലഞ്ച സുവിസുദ്ധ”ന്തിആദി (സം. നി.
൫.൩൯൫). ഏതേന ചസ്സ വഗ്ഗസ്സ അന്യത്ഥസത്തേതാ വുത്താ ഹോതി.
ദിട്ഠിവിനിവേറണകമാഭാവത്തോ പന സുത്തന്തപിടകസ്സ
നിരവസേസദിട്ഠിവിഭജനം ബ്രഹ്മജാലം പഠമം നിക്ഖിത്തന്തി ദട്ഠഞ്ച.
തേപിടകേ ഹി ബുദ്ധവചനേ ബ്രഹ്മജാലസദിസം ദിട്ഠിഗതാനി നിഗ്ഗമ്ബം
നിജ്ജടം കത്വാ വിഭത്തസുത്തം നത്ഥീതി.

പഠമമഹാസങ്ഗീതികമാവണ്ണനാ

യസ്സാ പഠമമഹാസങ്ഗീതിയം നിക്ഖിത്താനുക്കമേന സംവണ്ണനം
കത്തുകാമോ, തം, തസ്സാ ച തന്തിആരുള്ഹായ ഇധ വചനേ കാരണം
ദസ്സേന്തോ “പഠമമഹാസങ്ഗീതി...പേ... വേദിതഞ്ച”തി ആഹ. തത്ഥ യഥാപച്ചയം
തത്ഥ തത്ഥ ദേസിതത്താ , പത്തത്തത്താ ച വിപ്പകിണ്ണാനം യമ്മവിനയാനം
സങ്ഗഹേത്വാ ഗായനം കഥനം സങ്ഗീതി, ഏതേന തന്തംസിക്ഖാപദാനം
സുത്താനഞ്ച ആദിപരിയോസാനേസു, അന്തരന്തരാ ച സമ്ബന്ധവസേന റപിതം
സങ്ഗീതികാരവചനം സങ്ഗഹിതം ഹോതി. മഹാവിസയത്താ, പൂജനീയത്താ
ച മഹതി സങ്ഗീതി മഹാസങ്ഗീതി, പഠമാ മഹാസങ്ഗീതി
പഠമമഹാസങ്ഗീതി, തസ്സാ പവത്തികാലോ പഠമമഹാസങ്ഗീതികാലോ, തസ്ഥിം
പഠമമഹാസങ്ഗീതികാലേ. നിദാനന്തി ച ദേസനം ദേസകാലാദിവസേന
അവിദിതം വിദിതം കത്വാ നിദസ്സേതീതി നിദാനം. സത്താനം
ദസ്സനാനുത്തരിയസരണാദിപടിലാഭഹേതുഭൂതാസു വിജ്ജമാനാസുപി അത്താസു
ഭഗവതോ കിരിയാസു “ബുദ്ധോ ബോധേയ്യ”ന്തി (ബു. വം. അട്. ൧൦
രതനചക്രമനകണ്ഡവണ്ണനാ; ചരിയാ. ഉദ്ധാനഗാമാവണ്ണനാ) പടിഞ്ഞായ
അനുലോമത്തോ വേനേയ്യാനം മഗ്ഗഫലപ്പത്തീനം ഹേതുഭൂതാ കിരിയാ
നിപ്പരിയായേന ബുദ്ധകിച്ചന്തി ആഹ - “യമ്മചക്കപ്പവത്തന്തഞ്ചി ആദിം
കത്വാ”തി. തത്ഥ സദ്ധിന്ദ്രിയാദിയമ്മോയേവ പവത്തന്തേന ചക്കന്തി യമ്മചക്കം.
അഥ വാ ചക്കന്തി ആണാ, യമ്മത്തോ അനപേതത്താ യമ്മഞ്ച തം ചക്കഞ്ചാതി
യമ്മചക്കം, യമ്മേന ഞായേന ചക്കന്തിപി യമ്മചക്കം. യഥാഹ -

“യമ്മഞ്ച പവത്തേതി ചക്കഞ്ചാതി യമ്മചക്കം, ചക്കഞ്ച പവത്തേതി
യമ്മഞ്ചാതി യമ്മചക്കം, യമ്മേന പവത്തേതീതി യമ്മചക്കം, യമ്മചരിയായ
പവത്തേതീതി യമ്മചക്ക”ന്തിആദി (പടി. മ. ൨, ൩൯, ൪൧).

“കതബുദ്ധകിച്ചേ”തി ഏതേന ബുദ്ധകത്തബ്ബസ്സ കസ്സചിപി അസേസിതഭാവം
ദസ്സേതി. നനു ച സാവകേഹി വിനീതാപി വിനേയ്യാ ഭഗവതായേവ വിനീതാ
ഹോന്തി, യതോ സാവകഭാസിതം സുത്തം “ബുദ്ധവചന”ന്തി വുച്ചതി,
സാവകവിനേയ്യാ ച ന താവ വിനീതാതി? നായം ദോസോ തേസം
വിനയനുപായസ്സ സാവകേസു റപിതത്താ. തേനേവാഹ -

“ന താവഹം, പാപിമ, പരിനിബ്ബായിസ്സാമി, യാവ മേ ഭിക്ഖു ന
സാവകാ ഭവിസ്സന്തി വിയത്താ വിനീതാ വിസാരദാ ബഹുസ്സുതാ
യമ്മധരാ...പേ... ഉപ്പനം പരപ്പവാദം സഹ യമ്മേന സുനിഗ്ഗഹിതം

നിഗ്ഗഹേത്യാ സപ്പാടിഹാരിയം ധമ്മം ദേസേസ്സ"ന്തിആദി (ദീം നിം ൨.൧൬൮; സം നിം ൫.൮൨൨; ഉദാ ൫൧).

“കുസിനാരായ”ന്തിആദി ഭഗവതോ പരിനിബ്ബുതദേസകാലവിസേസദസ്സനം “അപരിനിബ്ബുതോ ഭഗവാ”തി ഗാഹസ്സ മിച്ചാഭാവദസ്സനത്ഥം, ലോകേ ജാതസംവദ്ധഭാവദസ്സനത്ഥഞ്ച . തഥാ ഹി മനുസ്സഭാവസ്സ സുപാകടകരണത്ഥം മഹാബോധിസത്താ ചരിമഭവേ ദാരപരിഗ്ഗഹാദിനിപി കരോന്തിതി. ഉപാദീയതേ കമ്മകിലേസേഹീതി ഉപാദി, വിപാകക്ഖന്ധാ കടത്താ ച രൂപം. സോ പന ഉപാദി കിലേസാഭിസഞ്ചാരമാരനിമ്മമനേന നിബ്ബാനപ്പത്തിയം അനോസ്സട്ഠോ, ഇധ ഖന്ധമച്ചുമാരനിമ്മമനേന ഓസ്സട്ഠോ നിസ്സേസിതോതി അയം അനുപാദിസേസാ, നിബ്ബാനയാതു. നിബ്ബാനയാതുതി ചേത്ഥ നിബ്ബുതിമത്തം അധിപ്പേതം, ഇത്ഥമ്ഭൂതലക്ഖണേ ചായം കരണനിദദേസോ.

“യാതുഭാജനദിവസേ”തി ഇദം ന “സന്നിപതിതാന”ന്തി ഏതസ്സ വിസേസനം, ഉസ്സാഹജനനസ്സ പന വിസേസനം, “യാതുഭാജനദിവസേ ഭിക്ഖുനം ഉസ്സാഹം ജനേസീ”തി. യാതുഭാജനദിവസതോ ഹി പുരിമപുരിമതരദിവസേസു ഭിക്ഖു സമാഗതാതി. അഥ വാ യാതുഭാജനദിവസേ സന്നിപതിതാനം കായസാമഗ്ഗീവസേന സഹിതാനന്തി അത്ഥോ. സഞ്ചസ്സ മേരോ സഞ്ചത്ഥേരോ, സോ പന സഞ്ചോ കിം പരിമാണാനന്തി ആഹ - “സത്തന്നം ഭിക്ഖുസതസഹസ്സാന”ന്തി. നിചുസാപേക്ഖതായ ഹി ഏദിസേസു സമാസോ ഹോതിയേവ, യഥാ - “ദേവദത്തസ്സ ഗരുകുല”ന്തി.

ആയസ്ഥാ മഹാകസ്സപോ പുന ദുല്ല്പഭാവം മഞ്ഞമാനോ ഭിക്ഖുനം ഉസ്സാഹം ജനേസീതി സമ്ബന്ധോ. “യാതുഭാജനദിവസേ സന്നിപതിതാന”ന്തി ഇദം “ഭിക്ഖുനം ഉസ്സാഹം ജനേസീ”തി ഏത്ഥ “ഭിക്ഖുന”ന്തി ഇമിനാപി പദേന സമ്ബന്ധനീയം. സുഭദേന വുഡ്ഢപബ്ബജിതേന വുത്തവചനമനുസ്സരന്തോതി സമ്ബന്ധോ. തത്ഥ അനുസ്സരന്തോ ധമ്മസംവേഗവസേനാതി അധിപ്പായോ.

“സദ്ധമ്മം അന്തരയാപേയ്യും സഞ്ചായേയ്യം...പേ... ചിരട്ഠിതികം തസ്സ കിമഞ്ഞം ആണണ്ഡം ഭവിസ്സതീ”തി ഏതേസം പദാനം “ഇതി ചിന്തയന്തോ”തി ഏതേന സമ്ബന്ധോ. തഥാ “യഞ്ചാഹ”ന്തി ഏതസ്സ “അനുഗൃഹീതോ പസംസിതോ”തി ഏതേന സമ്ബന്ധോ. യം പാപഭിക്ഖുതി ഏത്ഥ യന്തി നിപാതമത്തം, കാരണനിദദേസോ വാ, യേന കാരണേന അന്തരയാപേയ്യും, തദേതം കാരണം വിജ്ജതീതി അത്ഥോ, അദ്ധനിയന്തി അദ്ധാനമഗ്ഗഗാമി, അദ്ധാനക്ഖമന്തി അത്ഥോ.

യഞ്ചാഹന്തി ഏത്ഥ യന്തി യസ്ഥാ, യേന കാരണേനാതി വുത്തം ഹോതി, കിരിയാപരാമസനം വാ ഏതം, തേന “അനുഗൃഹീതോ പസംസിതോ”തി ഏത്ഥ അനുഗൃഹ്ണാനം പസംസനഞ്ച പരാമസതി. “ചീവരേ സാധാരണപരിഭോഗേനാ”തി ഏത്ഥ “അത്തനാ സമസമട്ഠപനേനാ”തി ഇധ അത്തനാ-സദും ആനേത്യാ ചീവരേ അത്തനാ സാധാരണപരിഭോഗേനാതി യോജേതഞ്ച. യസ്സ യേന ഹി സമ്ബന്ധോ ദൂരട്ഠമ്പി ച തസ്സ തന്തി അഥ വാ ഭഗവതാ ചീവരേ സാധാരണപരിഭോഗേന ഭഗവതാ അനുഗൃഹീതോതി യോജനീയം, ഏതസ്സാപി ഹി കരണനിദദേസസ്സ സഹായോഗകത്തുത്ഥജോതകത്തസമ്ഭവതോ. യാവദേതി യാവദേവ, യത്തകം കാലം, യത്തകേ വാ സമാപത്തിവിഹാരേ, അഭിഞ്ഞാവിഹാരേ വാ ആകഞ്ചന്തോ വിഹാരാമി ചേവ വോഹാരാമി ച, തഥാ കസ്സപോപീതി അത്ഥോ. ഇദഞ്ച നവാനുപുബ്ബവിഹാരാമരളഭിഞ്ഞഭാവസാമഞ്ഞേന മുതിമത്തം വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ച. ന ഹി ആയസ്ഥാ മഹാകസ്സപോ ഭഗവാ വിധ ദേവസിക്ഖം

ചതുർവിസതികോടിസതസഹസ്സസങ്ഖ്യാ സമാപത്തിയോ സമാപജ്ജതി,
യമകപാടിഹാരിയാദിവസേന വാ അഭിഞ്ഞായോ വളഞ്ജേതീതി. തേനേവാഹ
- “നവാനുപുബ്ബവിഹാരഛരളഭിഞ്ഞാപ്പഭേദേ”തി . തസ്സ കിമന്തം ആണണ്ഡം
ഭവിസ്സതി, അന്തത്ര യമ്മവിനയസങ്ഗായനാതി അധിപ്പായോ. “നനു മം
ഭഗവാ”തിആദിനാ വുത്തമേവത്ഥം ഉപമാവസേന വിഭാവേതി.

തതോ പരന്തി തതോ ഭിക്ഖുനം ഉസ്സാഹജനനതോ പരതോ. പുരേ അയമ്മോ
ദിപ്പതീതി അപിനാമ ദിബ്ബതി, യാവ അയമ്മോ യമ്മം പടിബാഹിതും സമത്ഥോ
ഹോതി, തതോ പുരേതരമേവാതി അത്ഥോ. ആസന്നേ അനിച്ഛിതേ ഹി അയം
പുരേ-സദ്ദോ. ദിപ്പതീതി ച ദിപ്പിസ്സതി. പുരേസദുസന്നിയോഗേന ഹി
അനാഗതത്ഥേ അയം വത്തമാനപ്പയോഗോ, യഥാ - “പുരാ വസ്സതി ദേവോ”തി.

“സകലനവങ്ഗസത്ത്വസാസനപരിയത്തിയരേ...പേ... ഏകുനപഞ്ചസതേ
പരിഗൃഹേസീ”തി ഏതേന സുക്ഖവിപസ്സകവിണാസവപരിയന്താനം
യഥാവുത്തപുഗ്ഗലാനം സതിപി ആഗമാധിഗമസബ്ഭാവേ സഹ പടിസമ്ഭിദാഹി
പന തേവിജ്ജാദിഗുണയുത്താനം ആഗമാധിഗമസമ്പത്തിയാ ഉക്കംസഗതത്താ
സങ്ഗീതിയാ ബഹുപകാരതം ദസ്സേതി. ഇദം വുത്തം സങ്ഗീതിക്ഖന്ധകേ,
(പാരാ° ൪൩൭) അപച്ചക്ഖം നാമ നത്ഥി പഗുണപ്പവത്തിഭാവതോ,
സമന്തപാസാദികായം പന “അസമ്മുഖാ പടിഗൃഹിതം നാമ നത്ഥീ”തി (പാരാ°
അട്° പഠമമഹാസങ്ഗീതികമാ) വുത്തം, തം “ദേവ സഹസ്സാനി ഭിക്ഖുതോ”തി
വുത്തമ്പി ഭഗവതോ സന്തികേ പടിഗൃഹിതമേവാതി കത്വാ വുത്തം.
ചതുരാസീതിസഹസ്സാനീതി യമക്ഖന്ധേ സന്ധായാഹ. പവത്തിനോതി
പഗുണാനി. ആനന്ദത്ഥേരസ്സ നവപ്പായായ പരിസായ വിബ്ഭമന്നേന
മഹാകസ്സപത്ഥേരോ ഏവമാഹ - “ന വായം കുമാരകോ മത്തമത്താസീ”തി. തത്ഥ
മത്തന്തി പമാണം. ഛന്ദാ ആഗമനം വിയാതി പദവിഭാഗോ. “കിഞ്ചാപി
സേക്ഖോ”തി ഇദം ന സേക്ഖാനം അഗതിഗമനസബ്ഭാവേന വുത്തം,
അസേക്ഖാനമേവ പന ഉച്ചിനിതത്താതി ദട്ഠഞ്ചം . പഠമമഗ്ഗേനേവ ഹി
ചത്താരി അഗതിഗമനാനി പഹീയന്തിതി. “അഭബ്ബോ ഛന്ദാ...പേ... അഗതിം
ഗന്തു”ന്തി ച യമ്മസങ്ഗീതിയാ തസ്സ യോഗ്യഭാവദസ്സന്നേന വിജ്ജമാനഗുണകഥനം.
പരിയത്തോതി അധീതോ.

ഗാവോ ചരന്തി ഏത്ഥാതി ഗോചരോ, ഗോചരോ വിയ ഗോചരോ,
ഭിക്ഖാചരണ്ഠാനം. വിസഭാഗപുഗ്ഗലോ സുഭദുസദിസോ. സത്തിപഞ്ജരന്തി
സത്തിഖഗ്ഗാദിഹത്ഥേഹി പുരിസേഹി മല്ലരാജുനം ഭഗവതോ
ധാതുആരക്ഖകരണം സന്ധായാഹ. തം പലിബോധം ഛരിന്ദിത്വാ തം കരണീയം
കരോതുതി സങ്ഗാഹകേന ഛരിന്ദിതഞ്ചം ഛരിന്ദിത്വാ ഏകന്തകരണീയം
കരോതുതി അത്ഥോ. മഹാജനന്തി ബഹുജനം. ഗന്ധകുടിം വന്ദിത്വാ
പരിഭോഗചേതിയഭാവതോതി അധിപ്പായോ. യഥാ തന്തി യഥാ അഞ്ഞോപി
യഥാവുത്തസഭാവോ, ഏവന്തി അത്ഥോ. സംവേജേസീതി “നനു ഭഗവതാ
പടികച്ചേവ അക്ഖാതം - ‘സബ്ബേഹേവ പിധേഹി മനാപേഹി നാനാഭാവോ
വിനാഭാവോ”തിആദിനാ (ദീ° നി° ൨.൧൮൩; സം° നി° ൫.൩൭൯; അ° നി°
൧൦.൪൮; ചുളവ° ൪൩൭) സംവേഗം ജനേസി. ഉസ്സന്നധാതുകന്തി ഉപചിതദോസം.
ഭേസജ്ജമത്താതി അപ്പകം ഭേസജ്ജം. അപ്പത്ഥോ ഹി അയം മത്താ-സദ്ദോ,
“മത്താസുഖപരിച്ചാഗോ”തിആദീസു (ധ° പ° ൨൯൦) വിയ. ദുതിയദിവസേതി

ദേവതായ സംവേജിതദിവസതോ, ജേതവനവിഹാരം പവിട്ഠദിവസതോ വാ
ദുതിയദിവസേ. ആണാവ ചക്കം ആണാചക്കം.

ഏതദഗ്ഗന്തി ഏസോ അഗ്ഗോ. ലിങ്ഗവിപല്ലാസേന ഹി അയം നിദ്രേസോ.
യദിദന്തി ച യോ അയം, യദിദം ഖണ്ഡപഞ്ചകന്തി വാ യോജേതബ്ബം. “പഠമം
ആവുസോ ഉപാലി പാരാജികം കത്ഥ പഞ്ഞത്ത”ന്തി കസ്സമാ വുത്തം, നനു
തസ്സ സങ്ഗീതിയാ പുരിമകാലേ പഠമഭാവോ ന യുത്തോതി? നോ ന യുത്തോ,
ഭഗവതാ പഞ്ഞത്താനുക്കമേന പാതിമോക്ഖുദേസാനുക്കമേന ച പഠമഭാവസ്സ
സിദ്ധത്താ. യേഭുയ്യേന ഹി തീണി പിടുകാനി ഭഗവതോ ധരമാനകാലേ
ഠിതാനുക്കമേനേവ സങ്ഗീതാനി, വിസേസതോ വിനയാഭിധമ്മപിടുകാനീതി
ദട്ഠബ്ബം. “വത്സുസിപുച്ഛീ”തിആദി ‘കത്ഥ പഞ്ഞത്ത’ന്തിആദിനാ ദസ്സിതേന സഹ
തദവസിട്ഠമ്പി സങ്ഗഹേത്വാ ദസ്സനവസേന വുത്തം. പഠമപാരാജികേതി
പഠമപാരാജികപാളിയം (പാരാഃ ൨൪), തേനേവാഹ - “ന ഹി തമാഗതാ
ഏകബൃഞ്ജനസി നിരത്ഥകം വദന്തി”തി.

ജാതകാദികേ ഖുദുകനികായപരിയാപന്നേ, യേഭുയ്യേന ച ധമ്മനിദ്രേസഭൂതേ
താദിസേ അഭിധമ്മപിടുകേ സങ്ഗഹ്വഹിതും യുത്തം, ന പന
ദീഘനികായാദിപ്പകാരേ സുത്തന്തപിടുകേ, നാപി പഞ്ഞത്തിനിദ്രേസഭൂതേ
വിനയപിടുകേതി ദീഘഭാണകാ “ജാതകാദീനം അഭിധമ്മപിടുകേ സങ്ഗഹോ”തി
വദന്തി. ചരിയാപിടുകബുദ്ധവംസാനഞ്ചേത്ഥ അഗ്ഗഹണം, ജാതകഗതികത്താ.
മജ്ജിമഭാണകാ പന “അട്ഠപ്പത്തിവസേന ദേസിതാനം ജാതകാദീനം
യമാനുലോമദേസനാഭാവതോ താദിസേ സുത്തന്തപിടുകേ സങ്ഗഹോ യുത്തോ,
ന പന സഭാവധമ്മനിദ്രേസഭൂതേ യമാധമ്മസാസനേ അഭിധമ്മപിടുകേ”തി
ജാതകാദീനം സുത്തന്തപിടുകപരിയാപന്നതം കഥയന്തി. തത്ഥ ച യുത്തം
വിചാരേത്വാ ഗഹേതബ്ബം.

ഏവം നിമിത്തപയോജനകാലദേസകാരകരണപ്പകാരേഹി പഠമം
സങ്ഗീതിം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി തത്ഥ വവത്ഥാപിതസിദ്ധേസു ധമ്മവിനയേസു
നാനപ്പകാരകോസല്ലത്ഥം ഏകവിധാദിഭേദേ ദസ്സേതും “ഏവമേത”ന്തിആദിമാഹ.
തത്ഥ വിമുത്തിരസന്തി വിമുത്തിഗുണം, വിമുത്തിസമ്പത്തികം വാ,
അഗ്ഗഫലനിപ്ഫാദനതോ, വിമുത്തികിച്ചം വാ, കിലേസാനം അച്ചന്തം
വിമുത്തിസമ്പാദനതോ. കേചി പന “വിമുത്തിഅസ്സാദ”ന്തി വദന്തി.

കിഞ്ചാപി അവിസേസേന സബ്ബസി ബുദ്ധവചനം കിലേസവിനയനേന
വിനയോ, യമാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജമാനേ അപായപതനാദിതോ ധാരണേന
ധമ്മോ, ഇയാധിപ്പേതേ പന ധമ്മവിനയേ നിദ്ധാരേതും “തത്ഥ
വിനയപിടുക”ന്തിആദിമാഹ. അവസേസം ബുദ്ധവചനം ധമ്മോ, ഖണ്ഡാദിവസേന
സഭാവധമ്മദേസനാബാഹുല്ല്യതോ. അഥ വാ യദിപി ധമ്മായേവ വിനയോപി,
പരിയത്തിയാദിഭാവതോ, വിനയസദുസന്നിധാനേ പന ഭിന്നാധികരണഭാവേന
പയുത്തോ ധമ്മ-സദോ വിനയതന്തിവിധൂരം തന്തിം ദീപേതി യഥാ
“പുഞ്ഞൊണസമ്ഭാരാ, ഗോബലിബദ്ധ”ന്തി ച.

“അനേകജാതിസംസാര”ന്തി അയം ഗാഥാ ഭഗവതാ അത്തനോ
സബ്ബത്തുതൊണപദട്ഠാനം അരഹത്തപ്പത്തിം പച്ചവേക്ഖന്തേന
ഏകൂനവീസതിമസ്സ പച്ചവേക്ഖണൊണസ്സ അനന്തരം ഭാസിതാ. തേനാഹ “ഇദം
പഠമബുദ്ധവചന”ന്തി. ഇദം കിര സബ്ബബുദ്ധേഹി അവിജഹിതം ഉദാനം.

അയമസ്സ സങ്ഖേപത്ഥോ - അഹം ഇമസ്സ അത്തഭാവഗേഹസ്സ കാരകം തണ്ഹാവഡ്ഡകിം ഗവേസന്തോ യേന ഞാണേന തം ദട്ഠം സക്കാ, തസ്സ ബോധിണാണസ്സത്ഥായ ദീപങ്കരപാദമൂലേ കതാഭിനീഹാരോ ഏത്തകം കാലം അനേകജാതിസംസാരം അനേകജാതിസതസഹസ്സസങ്ഖ്യം സംസാരവട്ടം അനിബ്ബിസം തം ഞാണം അവിന്ദന്തോ അലഭന്തോയേവ സന്ധാവിസ്സം സംസരിം. യസ്മാ ജരാവ്യാധിമരണമിസ്സതായ ജാതി നാമേസാ പുനപ്സുനം ഉപഗന്തും ദുക്ഖാ, ന ച സാ തസ്മിം അദിട്ഠേ നിവത്തതി, തസ്മാ തം ഗവേസന്തോ സന്ധാവിസ്സന്തി അത്ഥോ. ദിട്ഠോസീതി ഇദാനി മയാ സബ്ബത്തുതന്താണം പടിവിജ്ഞേന ദിട്ഠോ അസി. പുന ഗേഹന്തി പുന ഇമം അത്തഭാവസങ്ഖാതം മമ ഗേഹം. ന കാഹസി ന കരിസ്സസി. തവ സബ്ബാ അവസേസാകിലേസഫാസുകാ മയാ ഭഗ്ഗാ. ഇമസ്സ തയാ കതസ്സ അത്തഭാവഗേഹസ്സ കൂടം അവിജ്ഞാസങ്ഖാതം കണ്ണികമണ്ഡലം വിസങ്ഖതം വിധംസിതം. വിസങ്ഖാരം നിബ്ബാനം ആരമ്മണകരണവസേന ഗതം അനുപവിട്ഠം ഇദാനി മമ ചിത്തം, അഹഞ്ച തണ്ഹാനം വയസങ്ഖാതം അരഹത്തമഗ്ഗം അജ്ഞാതം അധിഗതോ പത്തോസ്മീതി. അയം മനസാ പവത്തിതയമ്മാനമാദി. “യദാ ഹവേ പാതുഭവന്തി ധമ്മാ”തി (ഉദാ° ൧, ൨, ൩) അയം പന വാചായ പവത്തിതയമ്മാനം ആദീതി വദന്തി. അന്തോജപ്പനവസേന കിര ഭഗവാ “അനേകജാതിസംസാര”ന്തിആദിമാഹ (ധ° പ° ൧൫൩). “പാടിപദദിവസേ”തി ഇദം “സബ്ബത്തുഭാവപ്പത്തസ്സാ”തി ന ഏതേന സമ്ബന്ധിതബ്ബം, “പച്ചവേക്ഖന്തസ്സ ഉപ്പന്നാ”തി ഏതേന പന സമ്ബന്ധിതബ്ബം. വിസാവപുണ്ണമായമേവ ഹി ഭഗവാ പച്ചുസസമയേ സബ്ബത്തുതം പത്തോതി.

വയധമ്മാതി അനിച്ഛലക്ഖണമുവേന ദുക്ഖാനത്തലക്ഖണവി സങ്ഖാരാനം വിഭാവേതി “യദനിച്ഛം തം ദുക്ഖം, യം ദുക്ഖം തദനത്താ”തി (സം° നി° ൩.൧൫; പടി° മ° ൨.൧൦) വചനതോ. ലക്ഖണത്തയവിഭാവനനയേനേവ ച തദാരമ്മണം വിപസ്സനം ദസ്സേന്തോ സബ്ബതിത്ഥിയാനം അവിസയഭൂതം ബുദ്ധാവേണികം ചതുസച്ചക്ക്കമ്മട്ഠാനാധിട്ഠാനം അവിപരീതം നിബ്ബാനഗാമിനിപ്പടിപദം പകാസേതീതി ദട്ഠബ്ബം. ഇദാനി തത്ഥ സമ്മാപടിപത്തിയം നിയോജേതി “അപ്പമാദേന സന്ധാദേമാ”തി. അഥ വാ “വയധമ്മാ സങ്ഖാരാ”തി ഏതേന സങ്ഖേപേന സംവേജേത്വാ “അപ്പമാദേന സന്ധാദേമാ”തി സങ്ഖേപേനേവ നിരവസേസം സമ്മാപടിപത്തിം ദസ്സേതി. അപ്പമാദപദഞ്ച സിക്ഖാത്തയസങ്ഗഹിതം കേവലപരിപുണ്ണം സാസനം പരിയാദിയിത്വാ തിട്ഠതീതി.

പഠമസങ്ഗീതിയം അസങ്ഗീതം സങ്ഗീതിക്ഖന്ധകകമാവത്സുപ്പകരണാദി. കേചി പന “സുഭസുത്തമ്പി (ദീ° നി° ൧.൪൪൪) പഠമസങ്ഗീതിയം അസങ്ഗീത”ന്തി വദന്തി, തം പന ന യുജ്ജതി. പഠമസങ്ഗീതിതോ പുരേതരമേവ ഹി ആയസ്ഥതാ ആനന്ദേന ജേതവനേ വിഹരന്തേന സുഭസ്സ മാണവസ്സ ഭാസിതന്തി.

ദജ്ജഹികമ്മസിമിലീകരണപ്പയോജനാ യമാക്കമം പകതിസാവജ്ജപണ്ണത്തിസാവജ്ജേസു സിക്ഖാപദേസു. തേനാതി വിവിധനയത്താദിനാ. ഏതന്തി വിവിധവിസേസനയത്താതി ഗാമാവചനം. ഏതസ്സാതി വിനയസ്സ.

അത്തമപരത്മാദിഭേദേതി യോ തം സുത്തം സജ്ജായതി, സുണാതി, വാചേതി, ചിന്തേതി, ദേസേതി ച, സുത്തേന സങ്ഗഹിതോ സീലാദിഅത്ഥോ തസ്സാപി ഹോതി, തേന പരസ്സ സായേതബ്ബതോ പരസ്സാപി ഹോതിതി, തദുഭയം തം സുത്തം സൂചേതി ദീപേതി. തഥാ ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികം ലോകിയലോകുത്തരഞ്ചാതി ഏവമാദിഭേദേ അത്ഥേ ആദി-സദുന സങ്ഗഹ്ഹാതി. അത്ഥ-സദുോ ചായം ഹിതപരിയായവചനം, ന ഭാസിതത്ഥവചനം, യദി സിയാ, സുത്തം അത്തനോപി ഭാസിതത്ഥം സൂചേതി, പരസ്സാപിതി അയമത്ഥോ വുത്തോ സിയാ. സുത്തേന ച യോ അത്ഥോ പകാസിതോ സോ തസ്സേവ ഹോതിതി, ന തേന പരത്ഥോ സൂചിതോ ഹോതി, തേന സൂചേതബ്ബസ്സ പരത്ഥസ്സ നിവത്തേതബ്ബസ്സ അഭാവാ അത്ഥഗഹണഞ്ച ന കത്തബ്ബം. അത്തമപരത്ഥവിനിമുത്തസ്സ ഭാസിതത്ഥസ്സ അഭാവാ ആദിഗുഹണഞ്ച ന കത്തബ്ബം. തസ്മാ യഥാവുത്തസ്സ ഹിതപരിയായസ്സ അത്ഥസ്സ സുത്തേ അസമ്ഭവതോ സുത്തധാരസ്സ പുഗുലസ്സ വസേന അത്തമപരത്ഥാ വുത്താ.

അഥ വാ സുത്തം അനപേക്ഖിത്വാ യേ അത്തത്ഥാദയോ അത്ഥപ്പഭേദാ വുത്താ “ന ഹഞ്ഞദത്ഥത്ഥിപസംസലാഭാ”തി ഏതസ്സ പദസ്സ നിദുസേ (മഹാനിം നുന്ദ; ചുളനിം വു) “അത്തത്ഥോ, പരത്ഥോ, ഉഭയത്ഥോ, ദിട്ഠധമ്മികോ അത്ഥോ, സമ്പരായികോ അത്ഥോ, ഉത്താനോ അത്ഥോ, ഗമ്ഭീരോ അത്ഥോ, ഗുള്ഹോ അത്ഥോ, പടിച്ചുനോ അത്ഥോ, നേയ്യോ അത്ഥോ, നീതോ അത്ഥോ, അനവജ്ജോ അത്ഥോ, നിക്ഖിലേസോ അത്ഥോ, വോദാനോ അത്ഥോ, പരമത്ഥോ”തി തേ സുത്തം സൂചേതിതി അത്ഥോ. ഇമസ്ഥിം അത്ഥവികപ്പേ അത്ഥ-സദുോ ഭാസിതത്ഥപരിയായോപി ഹോതി. ഏത്ഥ ഹി പുരിമകാ പഞ്ച അത്ഥപ്പഭേദാ ഹിതപരിയായാ, തതോ പരേ ഛ ഭാസിതത്ഥഭേദാ, പച്ഛിമകാ പന ഉഭയസഭാവാ. തത്ഥ ദുരധിഗമതായ വിഭാവനേ അലദ്ധഗായോ ഗമ്ഭീരോ. ന വിവദോ ഗുള്ഹോ. മൂലുദകാദയോ വിധ പംസുനാ അക്ഖരസന്നിവേസാദിനാ തിരോഹിതോ പടിച്ചുനോ . നിദ്ധാരേത്ഥാ ഞാപേതബ്ബോ നേയ്യോ. യഥാരുതവസേന വേദിതബ്ബോ നീതോ. അനവജ്ജനിക്ഖിലേസവോദാനാ പരിയായവസേന വുത്താ, കൂസലവിപാകകിരിയായമ്മവസേന വാ. പരമത്ഥോ നിബ്ബാനം, ധമ്മാനം അവിപരിതസഭാവോ ഏവ വാ. അഥ വാ “അത്തനാ ച അപ്പിച്ഛോ ഹോതി”തി അത്തത്ഥം, “അപ്പിച്ഛാകമഞ്ച പരേസം കത്താ ഹോതി”തി പരത്ഥം സൂചേതി. ഏവം “അത്തനാ ച പാണാതിപാതാ പടിവിരതോ ഹോതി”തിആദി (അം നിം ര.൯൯, ൨൬൭) സുത്താനി യോജേതബ്ബാനി. വിനയാഭിധമ്മേഹി ച വിസേസേത്ഥാ സുത്ത-സദുസ്സ അത്ഥോ വത്തബ്ബോ. തസ്മാ വേനേയ്യജ്ജ്യാസയവസപ്പവത്തായ ദേസനായ അത്തഹിതപരഹിതതാദീനി സാതിസയം പകാസിതാനി ഹോതി തപ്പരഭാവതോ, ന ആണായമ്മസഭാവവസപ്പവത്തായാതി ഇദമേവ ച “അത്ഥാനം സൂചനതോ സുത്ത”തി വുത്തം.

സുത്തേ ച ആണായമ്മസഭാവാ ച വേനേയ്യജ്ജ്യാസയം അനുവത്തന്തി, ന വിനയാഭിധമ്മേസു വിധ വേനേയ്യജ്ജ്യാസയോ ആണായമ്മസഭാവേ. തസ്മാ വേനേയ്യാനം ഏകന്തഹിതപടിലാഭസംവത്തനികാ സുത്തന്തദേസനാ ഹോതിതി “സുവുത്താ ചേത്ഥാ”തിആദി വുത്തം. പസവതീതി ഫലതി. “സുത്താണാ”തി ഏതസ്സ അത്ഥം പകാസേതും “സുട്ഠു ച നേ തായതീ”തി വുത്തം. അത്തത്ഥാദിവിധാനേസു ച സുത്തസ്സ പമാണഭാവോ, അത്തത്ഥാദിനഞ്ച

സങ്ഗാഹകത്തം യോജേതബ്ബം തദത്ഥപ്ലകാസനപധാനത്താ സുത്തസ്സ.
വിനയാഭിധമ്മേഹി വിസേസനഞ്ച യോജേതബ്ബം. ഏതന്തി “അത്ഥാനം
സുചനതോ”തിആദികം അത്ഥവചനം. ഏതസ്സാതി സുത്തസ്സ.

അഭിക്കമന്തീതി ഏത്ഥ അഭി-സദ്ദോ കമനകിരിയായ വുദ്ധിഭാവം
അതിരേകതം ദീപേതി, അഭിഞ്ഞാതാ അഭിലക്ഖിതാതി ഏത്ഥ
ഞാണലക്ഖണകിരിയാനം സുപാക്കടതാവിസേസം, അഭിക്കന്തേനാതി ഏത്ഥ
കന്തിയാ അധികത്തം വിസിട്ഠന്തി യുത്തം കിരിയാവിസേസകത്താ
ഉപസഗ്ഗസ്സ. അഭിരാജാ അഭിവിനയേതി പന പൂജിതപരിച്ഛിന്നേസു
രാജവിനയേസു അഭി-സദ്ദോ പവത്തതീതി കഥമേതം യുജേജയ്യാതി ?
പൂജനപരിച്ഛേദനകിരിയാദീപനതോ, താഹി ച കിരിയാഹി രാജവിനയാനം
യുത്തത്താ. ഏത്ഥ ഹി അതിമാലാദീസു അതി-സദ്ദോ വിയ, അഭി-സദ്ദോ യഥാ
സഹ സാധനേന കിരിയം വദതീതി അഭിരാജഅഭിവിനയ-സദ്ദാ സിദ്ധാ, ഏവം
അഭിധമ്മസദ്ദേ അഭി-സദ്ദോ സഹ സാധനേന വുഡ്ഡിയാദികിരിയം ദീപേതീതി
അയമത്ഥോ ദസ്സിതോതി ദട്ഠഞ്ചോ.

ഭാവനാഹരണവുഡ്ഡീഹി വുഡ്ഡിമന്തോപി ധമ്മാ വുത്താ.
ആരമ്മണാദീഹിതി ആരമ്മണസമ്പയുത്തകമ്മദാപടിപദാദീഹി. അവിസിട്ഠന്തി
അഞ്ഞമഞ്ഞവിസിട്ഠേസു വിനയസുത്താഭിധമ്മേസു അവിസിട്ഠം സമാനം. തം
പിടകസദ്ദന്തി അത്ഥോ. യഥാവുത്തേനാതി “ഏവം ദുവിധത്ഥേനാ”തിആദിനാ
വുത്തപ്ലകാരേന.

കഥേതബ്ബാനം അത്ഥാനം ദേസകായത്തേന ആണാദിവിധിനാ അതിസജ്ജനം
പബോധനം ദേസനാ. സാസിതബ്ബപുഗ്ഗലഗതേന യഥാപരാധാദിസാസിതബ്ബഭാവേന
അനുസാസനം വിനയനം സാസനം. കഥേതബ്ബസ്സ സംവരാസംവരാദിനോ അത്ഥസ്സ
കഥനം വചനപടിബദ്ധതാകരണം കഥാ. കഥീയതി വാ ഏത്ഥാതി കഥാ.
സംവരാസംവരസ്സ കഥാ സംവരാസംവരകഥാ. ഏസ നയോ ഇതരേസുപി. ഭേദ-
സദ്ദോ വിസും വിസും യോജേതബ്ബോ “ദേസനാഭേദം സാസനഭേദം കഥാഭേദഞ്ച
യഥാരഹം പരിദീപയേ”തി. ഭേദന്തി ച നാനത്തന്തി അത്ഥോ. സിക്ഖാ ച
പഹാനാനി ച ഗമ്ഭീരഭാവോ ച സിക്ഖാപ്പഹാനഗമ്ഭീരഭാവം, തഞ്ച
പരിദീപയേ. ഏത്ഥ യഥാതി
ഉപാരമ്ഭിന്നിസ്സരണധമ്മകോസരക്ഖണഹേതുപരിയാപുണനം സുപ്പടിപത്തി
ദുപ്പടിപത്തിതി ഏതേഹി പകാരേഹി. ആണം പണേതും അരഹതീതി
ആണാരഹോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധത്താ. വോഹാരപരമത്ഥാനവി സബ്ഭാവതോ
ആഹ ആണാബാഹുല്ല്യതോതി. ഇതോ പരേസുപി ഏസേവ നയോ.
പചുരാപരാധാ സേയ്യസകാദയോ. അജ്ജ്യാസയോ ആസയോവ അത്ഥതോ
ദിട്ഠി, ഞാണഞ്ച. വുത്തഞ്ചേതം -

“സസ്സതുച്ഛേദദിട്ഠി ച, ഖന്തി ചേവാനുലോമികേ;
യഥാഭൂതഞ്ച യം ഞാണം, ഏതം ആസയസദ്ദിത”ന്തി. (വിസുദ്ധിം ടീം
൧.൧൩൬);

അനുസയാ കാമരാഗഭവരാഗദിട്ഠിപടിഘവിചികിച്ഛാമാനാവിജ്ജാവസേന
സത്ത അനാഗതാ കിലേസാ, അതീതാ പച്ചുപ്പന്നാ ച തഥേവ വുച്ചന്തി. ന ഹി
കാലഭേദേന ധമ്മാനം സഭാവഭേദോ അത്ഥിതി. ചരിയാതി ഛര മൂലചരിയാ,
അന്തരഭേദേന അനേകവിധാ, സംസഗ്ഗവസേന തേസട്ഠി ഹോന്തി. തേ പന

അമ്ഹേഹി അസമ്മോഹന്തരധാനസുത്തടികായം വിഭാഗതോ ദസ്സിതാ, അത്ഥികേഹി തതോ ഗഹേതബ്ബാ. അഥ വാ ചരിയാതി ചരിതം, തം സുചരിതദുച്ചരിതവസേന ദുവിധം. അധിമുത്തി നാമ സത്താനം പുബ്ബപരിചയവസേന അഭിരുചി, സാ ദുവിധാ ഹീനപണീതഭേദേന. ഘനവിനിബ്ഭോഗാഭാവതോ ദിട്ഠിമാനതണ്ഹാവസേന “അഹം മമാ”തി സത്തിനോ. മഹന്തോ സംവരോ അസംവരോ. ബുദ്ധിഅത്ഥോ ഹി അയ’മകാരോ യഥാ “അസേക്ഖാ യമ്മാ”തി (ധം സം ൧൧).

തീസുപി ചേതേസു ഏതേ യമ്മത്ഥദേസനാ പടിവേധാതി ഏത്ഥ തന്തിഅത്ഥോ തന്തിദേസനാ തന്തിഅത്ഥപടിവേധോ ച തന്തിവിസയാ ഹോന്തീതി വിനയപിടകാദീനം അത്ഥദേസനാപടിവേധാധാരഭാവോ യുത്തോ, പിടകാനി പന തന്തി യേവാതി തേസം യമ്മാധാരഭാവോ കഥം യുജ്ജയ്യാതി? തന്തിസമുദായസ്സ അവയവതന്തിയാ ആധാരഭാവതോ. അവയവസ്സ ഹി സമുദായോ ആധാരഭാവേന വുച്ചതി, യഥാ - “രൂക്ഖേ സാഖാ”തി. യമ്മാദീനഞ്ച ദുക്ഖോഗാഹഭാവതോ തേഹി വിനയാദയോ ഗമ്ഭീരാതി വിനയാദീനഞ്ച ചതുബ്ബിയോ ഗമ്ഭീരഭാവോ വുത്തോ. തസ്മാ യമ്മാദയോ ഏവ ദുക്ഖോഗാഹത്താ ഗമ്ഭീരാ, ന വിനയാദയോതി ന ചോദേതബ്ബമേതം സമുഖേന, വിസയവിസയീമുഖേന ച വിനയാദീനംയേവ ഗമ്ഭീരഭാവസ്സ വുത്തത്താ. യമ്മോ ഹി വിനയാദയോ, തേസം വിസയോ അത്ഥോ, യമ്മത്ഥവിസയാ ച ദേസനാപടിവേധോതി. തത്ഥ പടിവേധസ്സ ദുക്കരഭാവതോ യമ്മത്ഥാനം, ദേസനാണാസ്സ ദുക്കരഭാവതോ ദേസനായ ച ദുക്ഖോഗാഹഭാവോ വേദിതബ്ബോ, പടിവേധസ്സ പന ഉപ്പാദേതും അസക്കുണേയുത്താ, തബ്ബിസയണാണുപ്പത്തിയാ ച ദുക്കരഭാവതോ ദുക്ഖോഗാഹതാ വേദിതബ്ബാ.

“ഹേതുമ്ഹി ഞാണം യമ്മപടിസമ്ഭിദാ”തി ഏതേന വചനേന യമ്മസ്സ ഹേതുഭാവോ കഥം ഞാതബ്ബോതി? “യമ്മപടിസമ്ഭിദാ”തി ഏതസ്സ സമാസപദസ്സ അവയവപദത്വം ദസ്സേന്തേന “ഹേതുമ്ഹി ഞാണ”ന്തി വുത്തത്താ. “യമ്മേ പടിസമ്ഭിദാ”തി ഏത്ഥ ഹി “യമ്മേ”തി ഏതസ്സ അത്ഥം ദസ്സേന്തേന “ഹേതുമ്ഹി”തി വുത്തം, “പടിസമ്ഭിദാ”തി ഏതസ്സ ച അത്ഥം ദസ്സേന്തേന “ഞാണ”ന്തി. തസ്മാ ഹേതുയമ്മ-സദാ ഏകത്ഥാ, ഞാണപടിസമ്ഭിദാ-സദാ ചാതി ഇമമത്ഥം വദന്തേന സാധിതോ യമ്മസ്സ ഹേതുഭാവോ, അത്ഥസ്സ ഹേതുഫലഭാവോ ച ഏവമേവ ദട്ഠബ്ബോ.

യഥായമ്മന്തി ചേത്ഥ യമ്മ-സദോ ഹേതും ഹേതുഫലഞ്ച സബ്ബം സങ്ഗണ്ഹാതി. സഭാവവാചകോ ഹേസ, ന പരിയത്തിഹേതുഭാവവാചകോ, തസ്മാ യഥായമ്മന്തി യോ യോ അവിജ്ജാസങ്ഖാരാദിധമ്മോ , തസ്മിം തസ്മിന്തി അത്ഥോ. യമ്മാനുരൂപം വാ യഥായമ്മം. ദേസനാപി ഹി പടിവേധോ വിയ അവിപരീതസവിസയവിഭാവനതോ യമ്മാനുരൂപം പവത്തതി, യതോ ‘അവിപരീതാഭിലാപോ’തി വുച്ചതി. യമ്മാഭിലാപോതി അത്ഥബ്ബുജ്ജനകോ അവിപരീതാഭിലാപോ, ഏതേന “തത്ര യമ്മനിരുത്താഭിലാപേ ഞാണം നിരുത്തിപടിസമ്ഭിദാ”തി (വിഭം ൧൧൮) ഏത്ഥ വുത്തം സഭാവയമ്മനിരുത്തിം ദസ്സേതി, സദുസഭാവത്താ ദേസനായ. തഥാ ഹി നിരുത്തിപടിസമ്ഭിദായ പരിത്താരമ്മണാദിഭാവോ പടിസമ്ഭിദാവിഭങ്ഗപാളിയം (വിഭം ൧൪൯) വുത്തോ. അട്ഠകമായഞ്ച “തം സഭാവനിരുത്തിം സദും ആരമ്മണം

കതാ"തിആദിനാ (വിഭം അട്ഠം നൂർവ) സദാരമ്മണതാ ദസ്സിതാ. "ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ അയം സദോ വാചകോ"തി വചനവചനീയേ വവത്ഥപേതാ തംതംവചനീയ വിഭാവനവസേന പവത്തിതോ ഹി സദോ ദേസനാതി. "അനുലോമാദിവസേന വാ കമന"ന്തി ഏതേന തസ്സാ ധമ്മനിരുത്തിയാ അഭിലാപം കമനം തസ്സ വചനസ്സ പവത്തനം ദസ്സേതി. "അധിപ്പായോ"തി ഏതേന "ദേസനാതി പഞ്ഞത്തി"തി ഏതം വചനം ധമ്മനിരുത്താഭിലാപം സന്ധായ വുത്തം, ന തബ്ബിനിമുത്തം പഞ്ഞത്തിം സന്ധായാതി ദസ്സേതി.

നനു ച "ധമ്മോ തന്തീ"തി ഇമസ്മിം പക്ഖേ ധമ്മസ്സ സദുസഭാവത്താ ധമ്മദേസനാനം വിസേസോ ന സിയാതി? ന, തേസം തേസം അത്ഥാനം ബോധകഭാവേന ഞാതോ, ഉഗ്ഗഹണാദിവസേന ച പുഞ്ചേ വവത്ഥാപിതോ സദുപ്പബ്ബസോ ധമ്മോ, പച്ഛാ പരേസം അവബോധനത്ഥം പവത്തിതോ തദത്ഥപ്പകാസകോ സദോ ദേസനാതി. അഥ വാ യഥാവുത്തസദുസമുട്ഠാപകോ ചിത്തുപ്പാദോ ദേസനാ, മുസാവാദാദയോ വിധ. "വചനസ്സ പവത്തന"ന്തി ച യഥാവുത്തചിത്തുപ്പാദവസേന യുജ്ജതി. സോ ഹി വചനം പവത്തേതി, തബ്ബ തേന പവത്തിയതി ദേസീയതി. "സോ ച ലോകിയലോകുത്തരോ"തി ഏവം വുത്തം അഭിസമയം യേന പകാരേന അഭിസമേതി, യം അഭിസമേതി, യോ ച തസ്സ സഭാവോ, തേഹി പാകടം കാതും "വിസയതോ അസമ്മോഹതോ ച അത്ഥാനുരൂപം ധമ്മേസു"തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഹി വിസയതോ അത്ഥാദിഅനുരൂപം ധമ്മാദീസു അവബോധോ അവിജ്ജാദിധമ്മസഞ്ചാരാദിഅത്ഥതദുഭയപഞ്ഞാപനാരമ്മണോ ലോകിയോ അഭിസമയോ, അസമ്മോഹതോ അത്ഥാദിഅനുരൂപം ധമ്മാദീസു അവബോധോ നിബ്ബാനാരമ്മണോ മഗ്ഗസമ്പയുത്തോ യഥാവുത്തധമ്മത്ഥപഞ്ഞത്തിസു സമ്മോഹവിദ്ധംസനോ ലോകുത്തരോ അഭിസമയോതി. അഭിസമയതോ അഞ്ഞമ്പി പടിവേധത്ഥം ദസ്സേതും "തേസം തേസം വാ"തിആദിമാഹ. 'പടിവേധനം പടിവേധോ'തി ഇമിനാ ഹി വചനത്ഥേന അഭിസമയോ, 'പടിവിജ്ജ്ഞീയതീതി പടിവേധോ'തി ഇമിനാ തംതംരൂപാദിധമ്മാനം അവിപരീതസഭാവോ ച "പടിവേധോ"തി വുച്ചതീതി.

യഥാവുത്തേഹി ധമ്മാദീഹി പിടകാനം ഗമ്ഭീരഭാവം ദസ്സേതും "ഇദാനി യസ്മാ ഏതേസു പിടകേസു"തിആദിമാഹ. യോ ചേത്ഥാതി ഏതേസു തംതംപിടകഗതേസു ധമ്മാദീസു യോ പടിവേധോ, ഏതേസു ച പിടകേസു തേസം തേസം ധമ്മാനം യോ അവിപരീതസഭാവോതി യോജേതബ്ബം. ദുക്ഖോഗാഹതാ ച അവിജ്ജാസഞ്ചാരാദീനം ധമ്മത്ഥാനം ദുപ്പടിവിജ്ഞതായ, തേസം പഞ്ഞാപനസ്സ ദുക്കരഭാവതോ തംദേസനായ, പടിവേധനസഞ്ചാതസ്സ പടിവേധസ്സ ഉപ്പാദനവിസയികരണാനം അസക്കുണേയുത്താ, അവിപരീതസഭാവസഞ്ചാതസ്സ പടിവേധസ്സ ദുവിഞ്ഞേയുതായ ഏവ വേദിതബ്ബാ.

യന്തി യം പരിയത്തിദുഗ്ഗഹണം സന്ധായ വുത്തം. അത്ഥന്തി ഭാസിതത്ഥം, പയോജനത്ഥബ്ബ. ന ഉപപരിക്ഖന്തീതി ന വിചാരേന്തി. ന നിജ്ഞാനം ഖമന്തീതി നിജ്ഞാനപഞ്ഞം നക്ഖമന്തി, നിജ്ഞായിത്ഥാ പഞ്ഞായ ദിസ്വാ രോചേത്ഥാ ഗഹേതബ്ബാ ന ഹോന്തീതി അധിപ്പായോ. ഇതീതി ഏവം ഏതായ പരിയത്തിയാ. വാദപ്പമോക്ഖാനിസംസാ അത്തനോ ഉപരി പരേഹി ആരോപിതവാദസ്സ നിഗ്ഗഹസ്സ പമോക്ഖപ്പയോജനാ ഹുത്ഥാ ധമ്മം

പരിയാപുണത്തി, വാദപ്പമോക്ഖാ വാ നിന്ദാപമോക്ഖാ. യസ്സ ചത്ഥായാതി യസ്സ ച സീലാദിപുരണസ്സ അനുപാദാവിമോക്ഖസ്സ വാ അത്ഥായ യമ്മം പരിയാപുണത്തി ഞായേന പരിയാപുണത്തിതി അധിപ്പായോ. അസ്സാതി അസ്സ യമ്മസ്സ. നാനുഭോത്തിതി ന വിന്ദന്തി. തേസം തേ യമ്മാ ദുഗ്ഗഹിതത്ത്വാ ഉപാരമ്ഭമാനദബ്ബമക്ഖപലാസാദിഹേതുഭാവേന ദീഘരത്ത്വം അഹിതായ ദുക്ഖായ സംവത്ഥന്തി. ഭണ്ഡാഗാരേ നിയുത്തോ ഭണ്ഡാഗാരികോ, ഭണ്ഡാഗാരികോ വിയ ഭണ്ഡാഗാരികോ, യമ്മരത്ത്വാനുപാലകോ. അത്തത്ത്വം അനപേക്ഖിത്വാ ഭണ്ഡാഗാരികസ്സേവ സതോ പരിയത്തി ഭണ്ഡാഗാരികപരിയത്തി.

“താസംയേവാ”തി അവധാരണം പാപുണിതഞ്ചാനം ഛരളിഞ്ഞാചതുപ്പടിസമ്ഭിദാദീനം വിനയേ പഭേദവചനാഭാവം സന്ധായ വുത്തം. വേരഞ്ജകണ്ഡേ (പാരാ° ൧൨) ഹി തിസ്സോ വിജ്ജാവ വിഭത്ത്വാ. ദുതിയേ പന “താസംയേവാ”തി അവധാരണം ചതസ്സോ പടിസമ്ഭിദാ അപേക്ഖിത്വാ കത്ത്വം, ന തിസ്സോ വിജ്ജാ. താ ഹി ഛരസു അഭിഞ്ഞാസു അത്തോഗധാതി സുത്തേ വിഭത്ത്വാ യേവാതി.

ദുഗ്ഗഹിതം ഗണ്ഹാതി, “തമാഹം ഭഗവതാ യമ്മം ദേസിതം ആജാനാമി, യഥാ തദേവിദം വിഞ്ഞാണം സന്ധാവതി സംസരതി അനഞ്ഞ”ന്തിആദിനാ (മ° നി° ൧.൩൯൬). യമ്മചിന്തന്തി യമ്മസഭാവവിചാരണം, “ചിത്തുപ്പാദമത്തേനേവ ദാനം ഹോതി, സയമേവ ചിത്തം അത്തനോ ആരമ്മണം ഹോതി, സബ്ബം ചിത്തം അസഭാവയമ്മാരമ്മണ്”ന്തി ച ഏവമാദി. തേസന്തി തേസം പിടുകാനം.

ഏതന്തി ഏതം ബുദ്ധവചനം. അത്ഥാനുലോമത്ത്വാ അനുലോമികോ. അനുലോമികത്വേവ വിഭാവേത്വം “കസ്മാ പനാ”തിആദി വുത്തം. ഏകനികായവീതി ഏകസമൂഹവീതി . പോണികാ ചിക്ഖല്ലികാ ച വത്തിയാ, തേസം നിവാസോ പോണികനികായോ ചിക്ഖല്ലികനികായോ ച.

നവപ്പഭേദന്തി ഏതഥ കഥം നവപ്പഭേദം? സഗാമകണ്ഹി സുത്തം ഗേയ്യം, നിഗ്ഗാമകഞ്ച സുത്തം വേയ്യാകരണം, തദുഭയവിനിമുത്തഞ്ച സുത്തം ഉദാനാദിവിസേസസത്താരഹിതം നത്ഥി, യം സുത്തങ്ഗം സിയാ, മങ്ഗലസുത്താദീനഞ്ച (ഖു° പാ° ൫.൨; സു° നി° ൨൨൫) സുത്തങ്ഗസങ്ഗഹോ ന സിയാ, ഗാമാഭാവത്ത്വാ, യമ്മപദാദീനം വിയ, ഗേയ്യങ്ഗസങ്ഗഹോ വാ സിയാ, സഗാമകത്ത്വാ, സഗാമവഗ്ഗസ്സ വിയ, തഥാ ഉഭയോവിഭങ്ഗാദീസു സഗാമകപ്പഭേദസാനന്തി? വുച്ചതേ -

“സുത്തന്തി സാമഞ്ഞവിധി, വിസേസവിധയോ പരേ; സനിമിത്താ നിരുല്ളഹത്താ സഹതാഞ്ഞേന നാഞ്ഞേത്ത്വാ”. (സാരത്ത്വം ടീ° ൧.പഠമഹാസങ്ഗീതികമാവണ്ണനാ);

സബ്ബസ്സാപി ഹി ബുദ്ധവചനസ്സ സുത്തന്തി അയം സാമഞ്ഞവിധി. തേനേവാഹ ആയസ്മാ മഹാകച്ചാനോ നേത്തിയം - “നവവിധസുത്തന്തപരിയേട്ഠീ”തി (നേത്തി° സങ്ഗഹവാദ). “ഏത്തകം തസ്സ ഭഗവതോ സുത്താഗതം സുത്തപരിയാപനം (പാചി° ൨൫൫, ൧൨൪൨), സകവാദേ പഞ്ചസുത്തസതാനീ”തി (ധ° സ° അട്ഠ° നിദാനകഥാ; കഥാ° അട്ഠ° നിദാനകഥാ) ഏവമാദി ച ഏതസ്സ അത്ഥസ്സ സാധകം.

വിസേസവിധയോ പരേ സനിമിത്താ തദേകദേശേസു ഗേയോദയോ വിസേസവിധയോ തേന തേന നിമിത്തേന പതിട്ഠിതാ. തമാ ഹി ഗേയുസ്സ സഗാമകത്തം തബ്ഭാവനിമിത്തം. ലോകേപി ഹി സസിദ്ധോകം സഗാമകം (നേത്തിം അട്ഠം ൧൩) ചുണ്ണിയഗന്ഥം 'ഗേയു'ന്തി വദന്തി. ഗാമാവിരഹേ പന സതി പുച്ഛം കത്വാ വിസ്സജ്ജനഭാവോ വേയ്യാകരണസ്സ തബ്ഭാവനിമിത്തം. പുച്ഛാവിസ്സജ്ജനഞ്ചി 'ബ്ധാകരണ'ന്തി വുച്ചതി, ബ്ധാകരണമേവ വേയ്യാകരണം. ഏവം സന്തേ സഗാമകാദീനമ്പി പുച്ഛം കത്വാ വിസ്സജ്ജനവസേന പവത്താനം വേയ്യാകരണഭാവോ ആപജ്ജതിതി? നാപജ്ജതി, ഗേയോദിസത്താനം അനോകാസഭാവതോ, 'ഗാമാവിരഹേ സതി'തി വിസേസിതത്താ ച. തമാ ഹി ധമ്മപദാദീസു കേവലം ഗാമാബന്ധേസു, സഗാമകത്തേപി സോമനസ്സുണാണമയികഗാമായുത്തേസു, 'വുത്തഞ്ചേത'ന്തിആദിവാചനസമ്ബന്ധേസു, അബ്ഭുതധമ്മപടിസംയുത്തേസു ച സുത്തവിസേസേസു യമാക്കമം ഗാമാഉദാനഇതിവുത്തകഅബ്ഭുതധമ്മസത്താ പതിട്ഠിതാ, തമാ സതിപി ഗാമാബന്ധഭാവേ ഭഗവതോ അതീതാസു ജാതീസു ചരിയാനുഭാവപ്പകാസകേസു ജാതകസത്താ, സതിപി പഞ്ചാവിസ്സജ്ജനഭാവേ, സഗാമകത്തേ ച കേസുചി സുത്തത്തേസു വേദസ്സ ലഭാപനതോ വേദല്ലസത്താ പതിട്ഠിതാതി ഏവം തേന തേന സഗാമകത്താദിനാ നിമിത്തേന തേസു തേസു സുത്തവിസേസേസു ഗേയോദിസത്താ പതിട്ഠിതാതി വിസേസവിധയോ സുത്തങ്ഗതോ പരേ ഗേയോദയോ. യം പനേത്ഥ ഗേയുങ്ഗാദിനിമിത്തരഹിതം, തം സുത്തങ്ഗം വിസേസസത്താപരിഹാരേന സാമത്തസത്തായ പവത്തനതോതി. നനു ച സഗാമകം സുത്തം ഗേയു, നിഗ്ഗാമകം സുത്തം വേയ്യാകരണന്തി സുത്തങ്ഗം ന സമ്ഭവതീതി ചോദനാ തദവത്ഥാ വാതി? ന തദവത്ഥാ, സോധിതത്താ. സോധിതഞ്ചി പുണ്ണേ ഗാമാവിരഹേ സതി പുച്ഛാവിസ്സജ്ജനഭാവോ വേയ്യാകരണസ്സ തബ്ഭാവനിമിത്തന്തി.

യഞ്ച വുത്തം - "ഗാമാഭാവതോ മങ്ഗലസുത്താദീനം (ഖു° പാ° ൫.൧, ൨, ൩) സുത്തങ്ഗസങ്ഗഹോ ന സിയാ"തി, തം ന, നിരുള്ഹത്താ. നിരുള്ഹോ ഹി മങ്ഗലസുത്താദീനം സുത്തഭാവോ. ന ഹി താനി ധമ്മപദബുദ്ധവംസാദയോ വിയ ഗാമാഭാവേന പത്താതാനി, അഥ ഖോ സുത്തഭാവേന. തേനേവ ഹി അട്ഠകമായം "സുത്തനാമക"ന്തി നാമഗ്ഗഹണം കതം. യഞ്ച പന വുത്തം - "സഗാമകത്താ ഗേയുങ്ഗസങ്ഗഹോ സിയാ"തി, തദപി നത്ഥി, യസ്മാ സഹതാഞ്ഞേന. സഹ ഗാമാഹീതി ഹി സഗാമകം. സഹഭാവോ നാമ അത്ഥതോ അഞ്ഞേന ഹോതി, ന ച മങ്ഗലസുത്താദീസു കമാവിനിമുത്തോ കോചി സുത്തപദേശോ അത്ഥി, യോ 'സഹ ഗാമാഹീ'തി വുച്ചേയ്യ, ന ച സമുദായോ നാമ കോചി അത്ഥി, യദപി വുത്തം - "ഉഭതോവിഭങ്ഗാദീസു സഗാമകപ്പദേശാനം ഗേയുങ്ഗസങ്ഗഹോ സിയാ"തി തദപി ന, അഞ്ഞതോ. അത്താ ഏവ ഹി താ ഗാമാ ജാതകാദിപരിയാപന്നത്താ. അതോ ന താഹി ഉഭതോവിഭങ്ഗാദീനം ഗേയുങ്ഗഭാവോതി. ഏവം സുത്താദീനം അങ്ഗാനം അത്തമത്തസങ്കരാഭാവോ വേദിതഞ്ചോ.

"അയം ധമ്മോ...പേ... അയം വിനയോ, ഇമാനി ചതുരാസീതി ധമ്മക്ഖന്ധസഹസ്സാനീ"തി ബുദ്ധവാചനം ധമ്മവിനയാദിഭേദേന വവത്ഥപേത്വാ സങ്ഗായത്തേന മഹാകസ്സപപ്പമുഖേന വസിഗണേന അനേകച്ഛരിയപാതുഭാവപടിമണ്ഡിതായ സങ്ഗീതിയാ ഇമസ്സ ദീഘാഗമസ്സ

പഠമജ്ജിമബുദ്ധവചനാദിഭാവോ വവത്ഥാപിതോതി ദസ്സേതി, “ഏവമേതം അഭേദതോ”തിആദിനാ.

നിദാനകമാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧. ബ്രഹ്മജാലസുത്തവണ്ണനാ

പരിബ്ബാജകകഥാവണ്ണനാ

ഏവം പഠമമഹാസങ്ഗീതിം ദണ്ഡേതാ യദത്ഥം സാ ഹ്യ ദണ്ഡിതാ, ഇദാനി തം നിഗമനവസേന ദണ്ഡേതും “ഇമിസ്സാ”തിആദിമാഹ.

൧. ഏതാവതാ ച ബ്രഹ്മജാലസ്സ സാധാരണതോ ബാഹിരനിദാനം ദണ്ഡേതാ ഇദാനി അബ്ജന്തരനിദാനം സംവണ്ണേതും “തത്ത്വ ഏവ”ന്തിആദി വുത്തം. അഥ വാ ഛഹി ആകാരേഹി സംവണ്ണനാ കാതബ്ബാ സമ്ബന്ധതോ പദതോ പദവിഭാഗതോ പദത്വതോ അനുയോഗതോ പരിഹാരതോ ചാതി. തത്ത്വ സമ്ബന്ധോ നാമ ദേസനാസമ്ബന്ധോ. യം ലോകിയാ “ഉമ്മുഗ്ഘാതോ”തി വദന്തി. സോ പന പാളിയാ നിദാനപാളിവസേന, നിദാനപാളിയാ പന സങ്ഗീതിവസേന വേദിതബ്ബോതി പഠമമഹാസങ്ഗീതിം ദണ്ഡേതേന നിദാനപാളിയാ സമ്ബന്ധസ്സ ദണ്ഡിതത്താ പദാഭിവസേന സംവണ്ണനം കരോന്തോ “ഏവന്തിനിപാതപദ”ന്തിആദിമാഹ. “മേതിആദിനി”തി ഏതഥ അന്തരാ-സദൃ-ച-സദാനം നിപാതപദഭാവോ, വത്തബ്ബോ, ന വാ വത്തബ്ബോ തേസം നയഗുഹണേന ഗഹിതത്താ, തദവസിടാനം ആപടി-സദാനം ആദി-സദേന സങ്ഗണ്ണഹനതോ. “പദവിഭാഗോ”തി പദാനം വിസേസോ, ന പന പദവിഗുഹോ. അഥ വാ പദാനി ച പദവിഭാഗോ ച പദവിഭാഗോ, പദവിഗുഹോ ച പദവിഭാഗോ ച പദവിഭാഗോതി വാ ഏകസേസവസേന പദപദവിഗുഹാപി പദവിഭാഗ സദേന വുത്താതി വേദിതബ്ബം. തത്ത്വ പദവിഗുഹോ “ഭിക്ഖുനം സങ്ഘോ”തിആദിഭേദേസു പദേസു ദട്ഠബ്ബോ.

അത്ഥതോതി പദത്വതോ. തം പന പദത്വം അത്ഥുദ്ധാരക്കമേന പഠമം ഏവം-സദസ്സ ദണ്ഡേതോ “ഏവം-സദോ താവ”തിആദിമാഹ. അവധാരണാദിതി ഏതഥ ആദി-സദേന ഇദമത്ഥപുച്ഛാപരിമാണാദിഅത്ഥാനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ. തഥാ ഹി “ഏവംഗതാനി, ഏവംവിധോ, ഏവമാകാരോ”തിആദിസു ഇദം-സദസ്സ അത്ഥേ ഏവം-സദോ. ഗത-സദോ ഹി പകാരപരിയായോ, തഥാ വിധാകാര-സദാ ച. തഥാ ഹി വിധയുത്തഗത-സദേ ലോകിയാ പകാരത്വേ വദന്തി. “ഏവം നു ഖോ, ന നു ഖോ, കിം നു ഖോ, കഥം നു ഖോ”തി, “ഏവം സു തേ സുന്ഹാതാ സുവിളിത്താ കപ്പിതകേസമസ്സ, ആമുത്തമാലാഭരണാ ഓദാതവത്ഥവസനാ പഞ്ചഹി കാമഗുണേഹി സമപ്പിതാ സമങ്ഗീഭൂതാ പരിചാരേന്തി, സേയുമാപി തം ഏതരഹി സാചരിയകോതി? നോ ഹിദം ഭോ ഗോതമാ”തി ച ആദിസു പുച്ഛായം. “ഏവം ലഹുപരിവത്തം, ഏവം ആയുപരിയന്തോ”തി ച ആദിസു പരിമാണേ. നനു ച “ഏവം നു ഖോ, ഏവം സു തേ, ഏവം ആയുപരിയന്തോ”തി ഏതഥ ഏവം-സദേന പുച്ഛനാകാരപരിമാണാകാരാനം വുത്തത്താ ആകാരത്വോ ഏവ ഏവം-സദോ തി? ന, വിസേസസംബ്ഭാവതോ. ആകാരമത്തവാചകോ ഹേതഥ ആകാരത്വോതി അധിപ്പേതോ, യഥാ “ഏവം ബ്യാഖോതിആദിസു പന ന ആകാരവിസേസവാചകോ ഏവഞ്ച കതാ “ഏവം ജാതേന മച്ഛേന”തിആദിനി ഉപമാദിസു ഉദാഹരണാനി ഉപപന്നാനി ഹോന്തി. തഥാ ഹി “യഥാപി...പേ... ബഹു”ന്തി? ഏതഥ പുപ്ഫരാസിടാനിയതോ മനുസ്സുപപത്തിസപ്പുരിസുപനിസ്സയസദ്ധമ്മസവനയോനിസോമനസിഹാരഭോഗസമ്പത്തിആദിദാനാദിപുണ്ണകിരിയാഹേതുസമുദേസോഭാസുഗന്ധതാദിഗുണയോഗതോ മാലാഗുണസദിസിയോ പഹൂതാ പുണ്ണകിരിയാ മരിതബ്ബസഭാവതായ മച്ഛേന സത്തേന കത്തബ്ബാതി ജോദിതത്താ പുപ്ഫരാസിമാലാഗുണാവ ഉപമാ, തേസം ഉപമാകാരോ യഥാ-സദേന അനിയമതോ വുത്തോതി ഏവം-സദോ ഉപമാകാരനിഗമനത്വോതി വത്തും യുത്തം. സോ പന ഉപമാകാരോ നിയമിയമാനോ അത്ഥതോ ഉപമാവ ഹോതിതി ആഹ “ഉപമായം ആഗതോ”തി.

തഥാ ഏവം ഇമിനാ ആകാരേന “അഭിക്ഖമിതബ്ബ”ന്തിആദിനാ ഉപദിസിയാനായ സമണ്ണസാരൂപായ ആകപ്പസമ്പത്തിയാ യോ തത്ത്വ ഉപദിസനാകാരോ, സോ അത്ഥതോ ഉപദേസോയേവാതി വുത്തം “ഏവം തേ...പേ... ഉപദേസേ”തി. തഥാ ഏവമേതം ഭഗവാ, ഏവമേതം സുഗതാതി ഏതഥ ച ഭഗവതാ യഥാവുത്തമത്വം അവിപരീതതോ ജാനന്തേഹി കതം തത്ത്വ സംവിജ്ജമാനഗുണാനം പകാരേഹി ഹംസനം ഉദഗ്ഗതാകരണം സമ്പഹംസനം, യോ തത്ത്വ സമ്പഹംസനാകാരോതി യോജേതബ്ബം. ഏവമേവം പന്നായന്തി ഏതഥ ഗരഹണാകാരോതി യോജേതബ്ബം. സോ ച ഗരഹണാകാരോ “വസലീ”തിആദി ഖുണ്ഡനസദസന്നിധാനതോ ഹ്യ ഏവം-സദേന പകാസിതോതി വിത്തായതി. യഥാ ചേത്ഥ, ഏവം ഉപമാകാരാദയോപി ഉപമാഭിവസേന വുത്താനം പുപ്ഫരാസിആദിസദാനം സന്നിധാനതോതി ദട്ഠബ്ബം. ഏവഞ്ച വദേഹിതി “യഥാഹം വദാമി, ഏവം സമണ്ണം ആനന്ദം വദേഹീ”തി വദനാകാരോ ഇദാനി വത്തബ്ബോ ഏവം-സദേന നിദണ്ഡിയതീതി നിദണ്ഡനത്വോ വുത്തോ. ഏവം നോതി ഏത്ഥാപി തേസം യഥാവുത്തയമ്മാനം അഹിതദുക്ഖാവഹഭാവേ സന്നിടാനജനനത്വം അനുമാതിഗുഹണവസേന “സംവത്തന്തി, നോ വാ, കഥം വാ ഏതഥ ഹോതീ”തി പുച്ഛായ കതായ “ഏവം നോ ഏതഥ ഹോതീ”തി വുത്തത്താ തദാകാരസന്നിടാനം ഏവം-സദേന വിഭാവിതന്തി വിത്തായതി, സോ പന തേസം യമ്മാനം അഹിതായ ദുക്ഖായ സംവത്തനാകാരോ നിയമിയമാനോ അവധാരണത്വോ ഹോതിതി ആഹ “ഏവം നോ ഏതഥ ഹോതീതി ആദിസു അവധാരണേ”തി. ഏവം ഭന്തേതി പന യമ്മസ്സ സാധുക്കം സവനമനസിഹാരേ സന്നിയോജിതേഹി ഭിക്ഖുഹി അത്തന്തോ തത്ത്വ റിതഭാവസ്സ പടിജാനനവസേന വുത്തത്താ ഏതഥ ഏവം-സദോ വചനസമ്പദിച്ഛനത്വോ വുത്തോ, തേന ഏവം ഭന്തേ, സാധു ഭന്തേ, സുട്ഠ ഭന്തേതി വുത്തം ഹോതി.

നാനാനയനിപുണന്തി ഏകത്തനാന്തരബ്ബാപാരഏവംയമ്മതാസങ്ഖാതാ, നന്ദിയാവട്ട തിപുക്ഖലസീഹവിക്ഖിളിതഅങ്കുസദിസാലോചനസങ്ഖാതാ വാ ആധാരാദിഭേദവസേന നാനാവിധാ നയാ നാനാനയാ, നയാ വാ പാളിഗതിയോ, താ ച പത്തത്തിഅനുപത്തത്തിആഭിവസേന സംകിലേഭാഗിയാദിലോകിയാദിതദുഭയേവോമിസ്സതാഭിവസേന കൂസലാഭിവസേന ഖണ്ഡാഭിവസേന സങ്ഗഹാഭിവസേന സമയവിമുത്താഭിവസേന ഽപനാഭിവസേന കൂസലമൂലാഭിവസേന തികപടാനാഭിവസേന ച നാനപ്പകാരാതി നാനാനയാ, തേഹി നിപുണം സങ്ഗഹസുഖമന്തി നാനാനയനിപുണം. ആസയോവ അജ്ജ്യാസയോ, തേ ച സസ്സതാഭിഭേദേന, തത്ത്വ ച അപ്പരജക്ഖതാഭിവസേന അനേകാ, അത്തജ്ജ്യാസയാദയോ ഏവ വാ സമുടാനം ഉപ്പത്തിഹേതു ഏതസ്സാതി അനേകജ്ജ്യാസയസമുടാനം. അത്ഥബ്ബുജ്ജനസമ്പന്നന്തി അത്ഥബ്ബുജ്ജനപരിപുണ്ണം ഉപന്തേബ്ബാഭാവതോ, സകാസനപകാസനവിവരണവിഭജനഉത്താനീകരണപത്തത്തിവസേന ഛഹി അത്ഥപദേഹി, അക്ഖരപദബ്ബുജ്ജനാകാരനിരുത്തിനിദേസവസേന ഛഹി ബ്ബുജ്ജനപദേഹി ച സമന്നാഗതന്തി വാ അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ.

വിവിധപാടിഹാരിയന്തി ഏതഥ പാടിഹാരിയപദസ്സ വചനത്വം “പടിപക്ഖഹരണതോ രാഗാദികിലേസാപനയനതോ പാടിഹാരിയ”ന്തി വദന്തി. ഭഗവതോ പന പടിപക്ഖാ രാഗാദയോ ന സന്തി, യേ ഹരിതബ്ബാ. പുമുജ്ജനാനനി വിഗതപുക്ഖിലേസേ അട്ഠഗുണസമന്നാഗതേ ചിത്തേ ഹതപടിപക്ഖേ ഇദ്ധിവിധം പവത്തന്തി, തസ്മാ തത്ത്വ പവത്തവോഹാരേന ച ന സക്കാ ഹ്യ “പാടിഹാരിയ”ന്തി വത്തും. സചേ പന മഹാകാരൂണികസ്സ ഭഗവതോ വേനേയുഗതാ ച കിലേസാ പടിപക്ഖാ, തേസം ഹരണതോ “പാടിഹാരിയ”ന്തി വുത്തം, ഏവം സതി യുത്തമേതം. അഥ

വാ ഭഗവതോ ച സാസനസ്സു ച പടിപക്വാ തിത്ഥിയാ, തേസം ഹരണതോ പാടിഹാരിയം. തേ ഹി ദിട്ഠിഹരണവസേന, ദിട്ഠിപ്പകാസനേ അസമത്വഭാവേന ച ഇദ്ധിആദേസനാനുസാസനീഹി ഹരിതാ അപനീതാ ഹോന്തിതി. “പടി”തി വാ അയം സദ്യോ “പച്ഛാ”തി ഏതസ്സ അത്ഥം ബോധേതി “തസ്ഥിം പടിപവിട്ഠഹി, അഞ്ഞോ ആഗത്ഥരി ബ്രാഹ്മണോ”തിആദിസു വിയ, തസ്ഥാ സമാഹിതേ ചിത്തേ, വിഗതൂപക്കിലേസേ ച കതകിച്ചേന പച്ഛാ ഹരിതഞ്ച പവത്തേതഞ്ച പടിഹാരിയം, അത്തനോ വാ ഉപക്കിലേസേസു ചതുത്ഥജ്ഞാനമഗ്ഗേഹി ഹരിതേസു പച്ഛാ ഹരണം പടിഹാരിയം. ഇദ്ധിആദേസനാനുസാസനിയോ ച വിഗതൂപക്കിലേസേന, കതകിച്ചേന ച സത്തഹിതത്വം പുന പവത്തേതഞ്ച, ഹരിതേസു ച അത്തനോ ഉപക്കിലേസേസു പരസത്താനം ഉപക്കിലേസഹരണാനി ഹോന്തിതി പടിഹാരിയാനി ഭവന്തി. പടിഹാരിയമേവ പാടിഹാരിയം. പടിഹാരിയേ വാ ഇദ്ധിആദേസനാനുസാസനീസമുദായേ ഭവം ഏകേകം “പാടിഹാരിയ”തി വുച്ചതി. പടിഹാരിയം വാ ചതുത്ഥജ്ഞാനം മഗ്ഗോ ച പടിപക്ഖഹരണതോ, തത്ത്വ ജാതം, തസ്ഥിം വാ നിമിത്തഭൂതേ, തതോ വാ ആഗതന്തി പാടിഹാരിയം. തസ്സ പന ഇദ്ധിആദിഭേദേന വിസയഭേദേന ച ബഹുവിധസ്സ ഭഗവതോ ദേസനായ ലബ്ധമാനത്താ ആഹ “വിവിധപാടിഹാരിയ”തി.

ന അഞ്ഞമാതി ഭഗവതോ സമ്മുഖാ സുതാകാരതോ ന അഞ്ഞമാതി അത്ഥോ, ന പന ഭഗവതോ ദേസിതാകാരതോ. അചിന്തേയ്യാനുഭവാ ഹി ഭഗവതോ ദേസനാ. ഏവഞ്ച കത്വാ “സബ്ബപ്പകാരേന കോ സമത്ഥോ വിഞ്ഞാതു”തി ഇദം വചനം സമത്ഥിതം ഹോതി. ധാരണബലദസ്സനഞ്ച ന വിരുജ്ജ്വതി സുതാകാരാവിരജ്ജ്വനസ്സ അധിപ്പേതത്താ. ന ഹേത്വ അത്ഥന്തരതാപരിഹാരോ ദിനനവി അത്ഥാനം ഏകവിസയത്താ, ഇതരഥാ മേരോ ഭഗവതോ ദേസനായ സബ്ബമാ പടിഗുഹണേ സമത്ഥോ അസമത്ഥോ ചാതി ആപജ്ജേയ്യാതി.

“യോ പരോ ന ഹോതി, സോ അത്താ”തി ഏവം വുത്തായ നിയകജ്ജ്വതസഞ്ചാതായ സസന്തതിയം വത്തനതോ തിവിധോപി മേ-സദ്യോ കിഞ്ചാപി ഏകസ്ഥിംയേവ അത്ഥേ ദിസ്സതി, കരണസമ്പദാനസാമിനിദേസവസേന പന വിജ്ജമാനഭേദം സന്ധായാഹ “മേ-സദ്യോ തീസു അത്ഥേസു ദിസ്സതി”തി.

കിഞ്ചാപി ഉപസഗ്ഗോ കിരിയം വിസേസേതി, ജോതകഭാവതോ പന സതിപി തസ്ഥിം സുത-സദ്യോ ഏവ തം തമത്വം അനുവദതിതി അനുപസഗ്ഗസ്സ സുത-സദ്യസ്സ അത്ഥുദ്ധാരേ സഉപസഗ്ഗസ്സ ഗഹണം ന വിരുജ്ജ്വതിതി ദസ്സേന്തോ “സഉപസഗ്ഗോ ച അനുപസഗ്ഗോ ചാ”തി ആഹ. അസ്സാതി സുത-സദ്യസ്സ കമ്മഭാവസാധനാനി ഇധ സുത-സദ്യേ സമ്ഭവന്തിതി വുത്തം “ഉപധാരിതന്തി വാ ഉപധാരണന്തി വാ അത്ഥോ”തി. മയാതി അത്ഥേസതീതി യദാ മേസദ്യസ്സ കത്തുവസേന കരണനിദേസോ, തദാതി അത്ഥോ. മയാതി അത്ഥേസതീതി യദാ സമ്ബന്ധവസേന സാമിനിദേസോ, തദാ.

സുതസദ്യസന്നിധാനേ പയുത്തേന ഏവംസദ്യേന സവനകിരിയാജോതകേന ഭവിതഞ്ചന്തി വുത്തം “ഏവന്തി സോതവിഞ്ഞാണാദിവിഞ്ഞാണകിച്ചിനിദസ്സന്തി. ആദി-സദ്യേന സമ്പടിച്ഛനാദിനം പഞ്ചദാരികവിഞ്ഞാണാനം തദഭിനിഹാടാനഞ്ച മനോദാരികവിഞ്ഞാണാനം ഗഹണം വേദിതഞ്ച. സബ്ബേസമ്പി വാക്യാനം ഏവകാരത്ഥസഹിതത്താ “സുത”തി ഏതസ്സ സുതം ഏവാതി അയമത്ഥോ ലബ്ധിതിതി ആഹ “അസ്സവനഭാവപടിക്ഖേപതോ”തി, ഏതേന അവധാരണേന നിരാകരണം ദസ്സേതി. യഥാ ച സുതം സുതം ഏവാതി നിയമേതഞ്ച, തം സമ്മാ സുതം ഹോതിതി ആഹ “അനുനാധികാവിപരിതഗ്ഗഹണിദസ്സന്തി. അഥ വാ “സദ്യന്തരത്ഥാപോഹനവസേന സദ്യോ അത്ഥം വദതി”തി സുതന്തി അസുതം ന ഹോതിതി അയമേതസ്സ അത്ഥോതി വുത്തം “അസ്സവനഭാവപടിക്ഖേപതോ”തി, ഇമിനാ ദിട്ഠാദിവിനിവത്തനം കരോതി. ഇദം വുത്തം ഹോതി. ന ഇദം മയാ ദിട്ഠം, ന സയമ്ഭുജാണേന സച്ഛികതം, അഥ ഖോ സുതം, തഞ്ച ഖോ സമ്മദേവാതി. തേനേവാഹ “അനുനാധികാവിപരിതഗ്ഗഹണിദസ്സന്തി. അവധാരണത്ഥേ വാ ഏവം-സദ്യേ അയം അത്ഥയോജനാ കരിയതീതി തദപേക്ഖസ്സ സുത-സദ്യസ്സ അയമത്ഥോ വുത്തോ “അസ്സവനഭാവപടിക്ഖേപതോ”തി. തേനേവ ആഹ “അനുനാധികാവിപരിതഗ്ഗഹണിദസ്സന്തി. സവനസദ്യോ ചേത്ഥ കമ്മത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ സുച്ചതിതി.

ഏവം സവനഹേതുസുണ്ണപുഗ്ഗലസവനവിസേസവസേന പദത്തയസ്സ ഏകേന പകാരേന അത്ഥയോജനം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി പകാരന്തരേഹിപി തം ദസ്സേതും “തഥാ ഏവ”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ തസ്സാതി യാ സാ ഭഗവതോ സമ്മുഖാ ധമ്മസ്സവനാകാരേന പവത്താ മനോദാരികവിഞ്ഞാണവീഥി, തസ്സാ. സാ ഹി നാനപ്പകാരേന ആരമ്മണേ പവത്തിതും സമത്ഥാ. തഥാ ച വുത്തം “സോതദാരികാനുസാരേനാ”തി. നാനപ്പകാരേനാതി വക്ഖമാനാനം അനേകവിഹിതാനം ബുദ്ധഞ്ജനത്വഗുഹണാനാനാകാരേന, ഏതേന ഇമിസ്സാ യോജനായ ആകാരത്ഥോ ഏവം-സദ്യോ ഗഹിതോതി ദിപേതി. പവത്തിഭാവപ്പകാസനന്തി പവത്തിയാ അത്ഥിഭാവപ്പകാസനം. “സുതന്തിധമ്മപ്പകാസന”തി യസ്ഥിം ആരമ്മണേ വുത്തപ്പകാരാ വിഞ്ഞാണവീഥി നാനപ്പകാരേന പവത്താ, തസ്സ ധമ്മത്താ വുത്തം, ന സുതസദ്യസ്സ ധമ്മത്വത്താ. വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ പാകടീകരണം “അയഞ്ചേതോ”തിആദി. തത്ത്വ വിഞ്ഞാണവീഥിയാതി കരണത്ഥേ കരണവചനം. മയാതി കത്ഥുഅത്ഥേ.

“ഏവന്തി നിദിസിതബ്ബപ്പകാസന”തി നിദസ്സനത്ഥം ഏവം-സദ്യം ഗഹേത്വാ വുത്തം നിദസ്സേതബ്ബസ്സ നിദിസിതബ്ബത്താഭാവഭാവതോ, തേന ഏവം-സദ്യേന സകലമ്പി സുത്തം പച്ഛാമട്ഠന്തി ദസ്സേതി. സുത-സദ്യസ്സ കിരിയാസദ്യത്താ, സവനകിരിയായ ച സാധാരണവിഞ്ഞാണപ്പബ്ബന്ധപടിബദ്ധത്താ തത്ത്വ ച പുഗ്ഗലവോഹാരോതി വുത്തം “സുതന്തിപുഗ്ഗലകിച്ചപ്പകാസന”തി. ന ഹി പുഗ്ഗലവോഹാരരഹിതേ ധമ്മപ്പബ്ബന്ധേ സവനകിരിയാ ലബ്ധിതീതി.

“യസ്സ ചിത്തസന്താനസ്സാ”തിആദിപി ആകാരത്ഥമേവ ഏവം-സദ്യം ഗഹേത്വാ പൂരിമയോജനായ അഞ്ഞമാ അത്ഥയോജനം ദസ്സേതും വുത്തം. തത്ത്വ ആകാരപഞ്ചത്തീതി ഉപാദാപഞ്ചത്തി ഏവ, ധമ്മാനം പവത്തിആകാരപാദാനവസേന തഥാ വുത്താ. “സുതന്തിവിസയനിദേസോ”തി സോതബ്ബഭൂതോ ധമ്മോ സവനകിരിയാകത്തുപുഗ്ഗലസ്സ സവനകിരിയാവസേന പവത്തിട്ഠാനന്തി കത്വാ വുത്തം. ചിത്തസന്താനവിനിമുത്തസ്സ പരമത്വതോ കസ്സചി കത്തു അഭാവേപി സദ്യവോഹാരേന ബുദ്ധിപരികപ്പിതഭേദവചനിച്ചായ ചിത്തസന്താനതോ അഞ്ഞം വിയ തംസമഞ്ജിം കത്വാ വുത്തം “ചിത്തസന്താനേന തംസമഞ്ജിനോ”തി. സവനകിരിയാവിസയോപി സോതബ്ബധമ്മോ സവനകിരിയാവസേന പവത്തചിത്തസന്താനസ്സ ഇധ പരമത്വതോ കത്തുഭാവതോ, സവനവസേന ചിത്തപ്പവത്തിയാ ഏവ വാ സവനകിരിയാഭാവതോ തംകിരിയാകത്തു ച വിസയോ ഹോതിതി കത്വാ വുത്തം “തംസമഞ്ജിനോ കത്തു വിസയേ”തി. സുതാകാരസ്സ ച മേരസ്സ സമ്മാനിച്ഛിതഭാവതോ ആഹ “ഗഹണസന്നിട്ഠാന”തി, ഏതേന വാ അവധാരണത്വം ഏവം-സദ്യം ഗഹേത്വാ അയം അത്ഥയോജനാ കത്വാതി ദട്ഠഞ്ചം.

പുബ്ബേ സുതാനം നാനാവിഹിതാനം സുത്തസഞ്ചാതാനം അത്ഥബുദ്ധിജനാനം ഉപധാരിതരൂപസ്സ ആകാരസ്സ നിദസ്സനസ്സ അവധാരണസ്സ വാ പകാസനസഭാവോ ഏവം-സദ്യോതി തദാകാരാദിഉപധാരണസ്സ പുഗ്ഗലപഞ്ചത്തിയാ

ഉപാദാനഭൂതയമ്മപ്പബന്ധുപാരതായ വൃത്തം “ഏവന്തി പുഗ്ഗലകിച്ചനിദേശോ”തി. സവനകിരിയാ പന പുഗ്ഗലവാദിനോപി വിത്താണനിരപേക്ഖാ നന്മിതി വിസേസതോ വിത്താണബ്ബാപാരോതി ആഹ “സുതന്തി വിത്താണകിച്ചനിദേശോ”തി. മേതി സുപ്പവത്തിയാ ഏകന്തേനേവ സത്തവിസയത്താ, വിത്താണകിച്ചസ്സ ച തത്ത്വേവ സമോദഹിതബ്ബതോ “മേതി ഉഭയകിച്ചയുത്തപുഗ്ഗലനിദേശോ”തി വൃത്തം. അവിജ്ജമാനപണ്ണത്തിവിജ്ജമാനപണ്ണത്തിസഭാവോ യമാക്കമം ഏവം-സദു സുത-സദാനം അത്ഥാതി തേ തമാരൂപപണ്ണത്തിഉപാദാനബ്ബാപാരഭാവേന ദണ്ണേന്തോ ആഹ “ഏവന്തി പുഗ്ഗലകിച്ചനിദേശോ. സുതന്തി വിത്താണകിച്ചനിദേശോ”തി. ഏതഥ ച കരണകിരിയാകത്തുകമ്മവിസേസപ്പകാസനവസേന പുഗ്ഗലബ്ബാപാവിസയപുഗ്ഗലബ്ബാപാരനിദണ്ണവസേന ഗഹണാകാരഗാഹകതബ്ബിസയവിസേസനിദേശവസേന കത്തുകരണ ബ്ബാപാരകത്തുനിദേശവസേന ച ദുതിയാദയോ ചതസ്സോ അത്ഥയോജനാ ദണ്ണിതാതി ദട്ഠബ്ബം.

സബ്ബസ്സാപി സദാധിഗമനിയസ്സ അത്ഥസ്സ പണ്ണത്തിമുഖേനേവ പടിപജ്ജിതബ്ബത്താ, സബ്ബപണ്ണത്തിനഞ്ച വിജ്ജമാനാദിവസേന ഛരസു പണ്ണത്തിഭേദേസു അന്തോഗയത്താ തേസു “ഏവ”ന്തിആദിനം പണ്ണത്തിനം സരൂപം നിജാരേന്തോ ആഹ “ഏവന്തി ച മേതി ചാ”തിആദി. തത്ഥ ഏവന്തി ച മേതി ച വുച്ചമാനസ്സ അത്ഥസ്സ ആകാരാദിനോ, യമ്മാനഞ്ച അസല്പക്ഖണഭാവതോ അവിജ്ജമാനപണ്ണത്തിഭാവോതി ആഹ “സച്ചികട്ഠപരമത്ഥവസേന അവിജ്ജമാനപണ്ണത്തി”തി. തത്ഥ സച്ചികട്ഠപരമത്ഥവസേനാതി ഭൂതത്ഥഉത്തമത്ഥവസേന. ഇദം വൃത്തം ഹോതിയോ മായാമരീചിആദയോ വിയ അഭൂതത്ത്വോ, അനുസ്സവാദിഹി ഗഹേതബ്ബോ വിയ അനുത്തമത്ത്വോ ച ന ഹോതി, സോ രൂപസദാദിസഭാവോ രൂപാനുഭവനാദിസഭാവോ വാ അത്ത്വോ “സച്ചികട്ഠോ, പരമത്ഥ ചാ”തി വുച്ചതി, ന തഥാ ഏവം മേതി പദാനമത്ത്വോതി, ഏതമേവത്ഥം പാക്കടരം കാതും “കിഞ്ചേതത്ത്വം”ന്തിആദി വൃത്തം. സുതന്തി പന സദായതനം സന്ധായാഹ “വിജ്ജമാനപണ്ണത്തി”തി. തേനേവ ഹി “യഞ്ചി തമേത്ഥ സോതേന ഉപലബ്ധ”ന്തി വൃത്തം , “സോതദാരാനുസാരേന ഉപലബ്ധ”ന്തി പന വൃത്തേ അത്ഥബ്ബഞ്ജനാദിസബ്ബം ലബ്ഭതി. തം തം ഉപാദായ വത്തബ്ബതോതി സോതത്ഥം ആഗതേ യമ്മേ ഉപാദായ തേസം ഉപധാരിതാകാരാദിനോ പച്ചാമസനവസേന “ഏവ”ന്തി, സസന്തതിപരിയാപനേ ലബ്ധേ ഉപാദായ “മേ”തി വത്തബ്ബത്താതി അത്ത്വോ. ദിട്ഠാദിസഭാവരഹിതേ സദായതനേ പവത്തമാനോപി സുതവോഹാരോ “ദുതിയം തതിയ”ന്തിആദികോ വിയ പമാദിനി ദിട്ഠമുതവിത്താതേ അപേക്ഖിത്വാ പവത്തോതി ആഹ “ദിട്ഠാദിനി ഉപനിധായ വത്തബ്ബതോ”തി. അസുതം ന ഹോതിതി ഹി “സുത”ന്തി പകാസിതോ യമത്ത്വോതി.

അത്തനാ പടിവിജാ സുത്തസ്സ പകാരവിസേസാ “ഏവ”ന്തി മേരേന പച്ചാമട്ഠാതി ആഹ “അസമ്മോഹം ദീപേതി”തി. “നാനപ്പകാരപടിവേധസമത്ത്വോ ഹോതി”തി ഏതേന വക്ഖമാനസ്സ സുത്തസ്സ നാനപ്പകാരതം ദുപ്പടിവിജ്ജയതഞ്ച ദണ്ണേതി. “സുതസ്സ അസമ്മോസം ദീപേതി”തി സുതാകാരസ്സ യാമാവതോ ദണ്ണിയമാനത്താ വൃത്തം. അസമ്മോഹേനാതി സമ്മോഹാഭാവേന, പണ്ണായ ഏവ വാ സവനകാലസമ്ഭൂതായ തദുത്തരകാലപണ്ണാസിദ്ധി, ഏവം അസമ്മോസേനാതി ഏത്ഥാപി വത്തബ്ബം. ബ്ബഞ്ജനാനം പടിവിജ്ജയിതബ്ബോ ആകാരോ നാതിഗമ്ഭീരോ, യമാസുതധാരണമേവ തത്ഥ കരണിയന്തി സതിയാ ബ്ബാപാരോ അധികോ, പണ്ണാ തത്ഥ ഗുണിഭൂതാതി വൃത്തം “പണ്ണാപുബ്ബംഗമായാ”തിആദി പണ്ണായ പുബ്ബംഗമാതി കത്വാ. പുബ്ബംഗമതാ ചേത്ഥ പധാനഭാവോ “മനോപുബ്ബംഗമാ”തിആദിസു വിയ, പുബ്ബംഗമതായ വാ ചക്ഖുവിത്താണാദിസു ആവജ്ജനാദിനം വിയ അപ്പധാനത്തേ പണ്ണാ പുബ്ബംഗമാ ഏതിസ്സാതി അയമ്പി അത്ത്വോ യുജ്ജതി, ഏവം “സതിപുബ്ബംഗമായാ”തി ഏത്ഥാപി വൃത്തനയാനുസാരേന യമാസമ്ഭവമത്ത്വോ വേദിതബ്ബോ. അത്ഥബ്ബഞ്ജനസമ്പന്നസ്സാതി അത്ഥബ്ബഞ്ജനപരിപുണ്ണസ്സ, സങ്കാസനപകാസനവിവരണവിജ്ജനഉത്താനീകരണപണ്ണത്തിവസേന ഛരഹി അത്ഥപദേഹി, അക്ഖരപദബ്ബഞ്ജനാകാരനിരുത്തിനിദേശവസേന ഛരഹി ബ്ബഞ്ജനപദേഹി ച സമന്നാഗതസ്സാതി വാ അത്ത്വോ ദട്ഠബ്ബോ.

യോനിസോമനസികാരം ദീപേതിതി ഏവം-സദുേന വുച്ചമാനാനം ആകാരനിദണ്ണനാവധാരണത്ഥാനം അവിപരീതസദ്ധമ്മവിസയത്താതി അധിപ്പായോ. “അവിക്ഖേപം ദീപേതി”തി “ബ്രഹ്മജാലം കത്ഥ ഭാസിത”ന്തിആദി പൂജ്വാവസേന പകരണപ്പത്തസ്സ വക്ഖമാനസ്സ സുത്തസ്സ സവനം സമാധാനമത്തരേന ന സമ്ഭവതിതി കത്വാ വൃത്തം. “വിക്ഖിത്തചിത്തസ്സാ”തിആദി തസ്സേവത്ഥസ്സ സമത്ഥനവസേന വൃത്തം. സബ്ബസമ്പത്തിയാതി അത്ഥബ്ബഞ്ജനദേസകപയോജനാദിസമ്പത്തിയാ. അവിപരീതസദ്ധമ്മവിസയേഹി വിയ ആകാരനിദണ്ണനാവധാരണത്ഥേഹി യോനിസോമനസികാരസ്സ, സദ്ധമ്മസ്സവനേന വിയ ച അവിക്ഖേപസ്സ യഥാ യോനിസോമനസികാരേന ഫലഭൂതേന അത്തസമ്മാപണിധിപുബ്ബേകതപുണ്ണതാനം സിദ്ധി വൃത്താ തദവിനാഭാവതോ, ഏവം അവിക്ഖേപേന ഫലഭൂതേന കാരണഭൂതാനം സദ്ധമ്മസ്സവനസപ്പുരിസുപനിസ്സയാനം സിദ്ധി ദണ്ണേതബ്ബാ സിയാ അസ്സുതവതോ, സപ്പുരിസുപനിസ്സയരഹിതസ്സ ച തദഭാവതോ.

“ന ഹി വിക്ഖിത്തചിത്തോ”തിആദിനാ സമത്ഥനവചനേന പന അവിക്ഖേപേന കാരണഭൂതേന സപ്പുരിസുപനിസ്സയേന ച ഫലഭൂതസ്സ സദ്ധമ്മസ്സവനസ്സ സിദ്ധി ദണ്ണിതാ. അയം പനേത്ഥ അധിപ്പായോ യുത്തോ സിയാസദ്ധമ്മസ്സവനസപ്പുരിസുപനിസ്സയാ ന ഏകന്തേന അവിക്ഖേപസ്സ കാരണം ബാഹിരങ്ഗത്താ, അവിക്ഖേപോ പന സപ്പുരിസുപനിസ്സയോ വിയ സദ്ധമ്മസ്സവനസ്സ ഏകന്തകാരണന്തി. ഏവമ്പി അവിക്ഖേപേന സപ്പുരിസുപനിസ്സയസിദ്ധിജോതനാ ന സമത്ഥിതാവ, നോ ന സമത്ഥിതാ വിക്ഖിത്തചിത്താനം സപ്പുരിസുപനിസ്സയസിദ്ധിരൂപാസനാഭാവസ്സ അത്ഥസിദ്ധത്താ. ഏത്ഥ ച പുരിമം ഫലേന കാരണസ്സ സിദ്ധിദണ്ണനം നദീപുരേന വിയ ഉപരി വുട്ഠിസബ്ഭാവസ്സ, ദുതിയം കാരണേന ഫലസ്സ സിദ്ധിദണ്ണനം ദട്ഠബ്ബം ഏകന്തേന വസ്സിനാ വിയ മേഘവുട്ഠാനേന വുട്ഠിപ്പവത്തിയാ.

ഭഗവതോ വചനസ്സ അത്ഥബ്ബഞ്ജനപദേഹരിച്ഛേദവസേന സകലസാസനസമ്പത്തിഓഗാഹനാകാരോ നിരവസേസപരഹിതപാരിപൂരികാരണന്തി വൃത്തം “ഏവം ഭദ്രകോ ആകാരോ”തി. യസ്ഥാ ന ഹോതിതി സമ്ബന്ധോ. പച്ഛിമചക്ഷദയസമ്പത്തിന്തി അത്തസമ്മാപണിധിപുബ്ബേകതപുണ്ണതാസഞ്ചാതം ഗുണദയം. അപരാപരം വൃത്തിയാ ചേത്ഥ ചക്ഷഭാവോ, ചരന്തി ഏതേഹി സത്താ സമ്പത്തിഭവേസുതി വാ. യേ സന്ധായ വൃത്തം “ചത്താരിമാനി ഭീക്ഖവേ ചക്കാനി, യേഹി സമന്നാഗതാനം ദേവമനുസ്സാനം ചതുചക്ഷം വത്തതി”തിആദി . പുരിമപച്ഛിമഭാവോ ചേത്ഥ ദേസനാക്കമവസേന ദട്ഠബ്ബോ. പച്ഛിമചക്ഷദയസിദ്ധിയാതി പച്ഛിമചക്ഷദയസ്സ അത്ഥിതായ. സമ്മാപണിഹിത്തോ പുബ്ബേ ച കതപുണ്ണോ സുദ്ധാസയോ ഹോതി തദസുദ്ധിഹേതും കിലേസാനം ദുരിഭാവതോതി ആഹ “ആസയസുദ്ധി സിദ്ധാ ഹോതി”തി. തഥാ ഹി വൃത്തം “സമ്മാപണിഹിതം ചിത്തം, സേയ്യസോ നം തതോ കരേ”തി, “കതപുണ്ണോസി താം ആനന്ദ, പധാനം അനുയുഞ്ജ വിപ്പം ഹോഹിസി അനാസവോതി ച. തേനേവാഹ “ആസയസുദ്ധിയാ അധിഗമബ്ബത്തിസിദ്ധി”തി. പയോഗസുദ്ധിയാതി യോനിസോമനസികാരപുബ്ബംഗമസ്സ യമ്മസ്സവനപയോഗസ്സ വിസദഭാവേന.

തമാ ചാഹ “ആഗമബൃത്തിസിദ്ധി”തി. സബുസ്സ വാ കായവചിപയോഗസ്സ നിദ്ദോസഭാവേന. പരിസുദ്ധകായവചിപയോഗോ ഹി വിപ്പടിസാരാഭാവതോ അവിക്ഖിത്തചിത്തോ പരിയത്തിയം വിസാരഭോ ഹോതീതി.

“നാനപ്പകാരപടിവേധദീപകേന”തിആദിനാ അത്ഥബുണ്ണേസു മേരസ്സ ഏവം-സദു സുത-സദാനം അസമ്മോഹാസമ്മോസദീപനതോ ചതുപടിസമ്ഭിദാവസേന അത്ഥയോജനം ദസ്സേതി. തത്ഥ “സോതബുപ്പഭേദപടിവേധദീപകേന”തി ഏതേന അയം സുത-സദോ ഏവം-സദുസന്നിധാനതോ, വക്ഖമാനാപേക്ഖായ വാ സാമഞ്ഞേനേവ സോതബുധമ്മവിസേസം ആമസതീതി ദസ്സേതി. മനോദിട്ഠികരണാപരിയത്തിയമ്മാനം അനുപേക്ഖനസുപ്പടിവേധാ വിസേസതോ മനസികാരപടിബദ്ധാതി തേ വുത്തനയേന യോനിസോമനസികാരദീപകേന ഏവം-സദേന യോജേതാ, സവനധാരണവചിപരിചയാ പരിയത്തിയമ്മാനം വിസേസേന സോതാവധാനപടിബദ്ധാതി തേ അവിക്ഖേപദീപകേന സുത-സദേന യോജേതാ ദസ്സേനോ സാസനസമ്പത്തിയാ ധമ്മസ്സവനേ ഉസ്സാഹം ജനേതി. തത്ഥ ധമ്മാതി പരിയത്തിയമ്മാ. മനസാനുപേക്ഖിതാതി “ഇയ സീലം കമിതം, ഇയ സമാധി, ഇയ പഞ്ഞാ, ഏത്തകാ ഏത്ഥ അനുസന്ധിയോ”തിആദിനാ നയേന മനസാ അനുപേക്ഖിതാ. ദിട്ഠിയാ സുപ്പടിവിദ്ധാതി നിജ്ജ്ഞാനക്ഖന്തിഭൂതായ, ഞാതപരിഞ്ഞാസഞ്ചാതായ വാ ദിട്ഠിയാ തത്ഥ തത്ഥ വുത്തരൂപാരൂപധമ്മേ “ഇതി രൂപം, ഏത്തകം രൂപ”തിആദിനാ സുട്ഠ വവത്ഥപേതാ പടിവിദ്ധാ.

“സകലേന വചനേന”തി പുബ്ബേ തീഹി പദേഹി വിസും വിസും യോജിതത്താ വുത്തം. അസപ്പുരിസഭൂമിനി അകരഞ്ഞുതം “ഇയേകച്ചോ പാപഭിക്ഖു തമാഗതപ്പവേദിതം ധമ്മവിനയം പരിയാപുണിത്ഥാ അത്തനോ ദഹതി”തി ഏവം വുത്തം അനരിയവോഹാരാവത്ഥം. സാ ഏവ അനരിയവോഹാരാവത്ഥാ അസദ്ധമ്മോ. നനു ച ആനന്ദത്ഥേരസ്സ “മമേദം വചന”തി അധിമാനസ്സ, മഹാകസ്സപത്ഥരാദിനഞ്ച തദാസങ്കായ അഭാവതോ അസപ്പുരിസഭൂമിസമതിക്കമാദിവചനം നിരത്ഥകം തി? നയിദം ഏവം “ഏവം മേ സുത”തി വദന്തേന അയമ്പി അത്ഥോ വിഭാവിതോതി ദസ്സനതോ. കേചി പന “ദേവതാനം പരിവിതക്കാപേക്ഖം തമാവചനന്തി ഏദിസി ചോദനാ അനവകാസാ”തി വദന്തി. തസ്ഥിം കിര ഖണേ ഏകച്ചാനം ദേവതാനം ഏവം ചേതസോ പരിവിതക്കോ ഉദപാദി “തമാഗതോ ച പരിനിബ്ബുതോ, അയഞ്ച ആയസ്ഥാ ദേസനാകുസലോ, ഇദാനി ധമ്മം ദേസേതി, സക്യകുലപ്പസുതോ തമാഗതസ്സ ഭാതാ ചുളപിതുപുത്തോ, കിം നു ഖോ സയം സച്ഛികത ധമ്മം ദേസേതി, ഉദാഹു ഭഗവതോയേവ വചനം യമാസുത”തി. ഏവം തദാസങ്കിതപ്പകാരതോ അസപ്പുരിസഭൂമിസമോക്കമാദിതോ അതിക്കമാദി വിഭാവിതന്തി. അത്തനോ അദഹന്തോതി “മമേത”തി അത്തനി അട്ഠപേന്തോ. അപ്പേതീതി നിദസ്സേതി. ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികപരമത്ഥേസു യഥാരഹം സത്തേ നേതിതി നേത്തി, ധമ്മോയേവ നേത്തി ധമ്മനേത്തി.

ദുട്ടഹതരനിവിട്ഠാ വിചികിച്ഛാ കഞ്ഛാ. നാതിസംസപ്പനം മതിഭേദമത്തം വിമതി. അസ്സദ്ധിയം വിനാസേതി ഭഗവതോ ദേസിതത്താ, സമ്മുഖാ ചസ്സ പടിഗുഹിതത്താ, ഖലിതദുരുത്താദിഗുഹണദോസാഭാവതോ ച. ഏത്ഥ ച പാമാദയോ തിസ്സോ അത്ഥയോജനാ ആകാരാദിഅത്ഥേസു അഗുഹിതവിസേസമേവ ഏവം-സദു ഗഹേത്ഥാ ദസ്സിതാ, തതോ പരാ തിസ്സോ ആകാരത്ഥമേവ ഏവം-സദു ഗഹേത്ഥാ വിഭാവിതാ. പച്ഛിമാ പന തിസ്സോ യമാക്കമം ആകാരത്ഥം നിദസ്സനത്ഥം അവധാരണത്ഥഞ്ച ഏവം-സദു ഗഹേത്ഥാ യോജിതാതി ദട്ഠഞ്ചം.

ഏക-സദോ അത്തേസേട്ഠാസഹായസഞ്ചുദിസു ദിസ്സതി. തമാഹേസ “സസ്സുതോ അത്താ ച ലോകോ ച , ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞന്തി ഇത്ഥേകേ അഭിവദന്തി”തിആദിസു അത്തത്ഥേ ദിസ്സതി, “ചേതസോ ഏകോദിഭാവ”തിആദിസു സേട്ഠത്ഥേ, “ഏകോ വൂപകട്ഠോ”തിആദിസു അസഹായേ, “ഏകോവ ഖോ ഭിക്ഖവേ വണോ ച സമയോ ച ബ്രഹ്മചരിയവാസായാ”തിആദിസു സഞ്ചുയം, ഇധാപി സഞ്ചുയന്തി ദസ്സേനോ ആഹ “ഏകന്തി ഗണനപരിച്ഛേദനിദ്ദേസോ”തി. കാലഞ്ച സമയഞ്ചാതി യുത്തകാലഞ്ച പച്ചയസാമഗ്ഗിഞ്ച. ഖണോതി ഓകാസോ. തമാഗതപ്പാദാദികോ ഹി മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയസ്സ ഓകാസോ തപ്പച്ചയപടിയാഭഹേതുത്താ. ഖണോ ഏവ ച സമയോ. യോ “ഖണോ”തി ച “സമയോ”തി ച വുച്ചതി, സോ ഏകോ വാതി ഹി അത്ഥോ. മഹാസമയോതി മഹാസമൂഹോ. സമയോപി ഖോതി സിക്ഖാപദപൂരണസ്സ ഹേതുപി. സമയപ്പവാദകേതി ദിട്ഠിപ്പവാദകേ. തത്ഥ ഹി നിസിന്നാ തിത്ഥിയാ അത്തനോ അത്തനോ സമയം പവദന്തിതി. അത്ഥാഭിസമയാതി ഹിതപടിയാഭാ. അഭിസമേതബ്ബോതി അഭിസമയോ, അഭിസമയോ അത്ഥോതി അഭിസമയട്ഠോതി പിളന ആദിനി അഭിസമേതബ്ബഭാവേന ഏകീഭാവം ഉപനേത്ഥാ വുത്താനി. അഭിസമയസ്സ വാ പടിവേധസ്സ വിസയഭൂതഭാവോ അഭിസമയട്ഠോതി താനേവ തമാ ഏകത്തേന വുത്താനി. തത്ഥ പിളനം ദുക്ഖസച്ചസ്സ തം സമഞ്ജീനോ ഹിംസനം അവിപ്ഫാരികതാകരണം. സന്താപോദുക്ഖദുക്ഖതാദിവസേന സന്താപനം പരിഭേദം.

തത്ഥ സഹകാരികാരണം സന്നിജ്ജ്ഞ സമേതി സമവേതിതി സമയോ, സമവായോ. സമേതി സമാഗച്ഛതി മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയമേത്ഥ തദാധാരപുഗുലേഹിതി സമയോ, ഖണോ. സമേതി ഏത്ഥ, ഏതേനവ സംഗച്ഛതി സത്തോ, സഭാവധമ്മോ വാ സഹജാതാദിഹി, ഉപ്പാദാദിഹി വാതി സമയോ, കാലോ. ധമ്മപ്പവത്തിമത്തതായ അത്ഥതോ അഭൂതോപി ഹി കാലോ ധമ്മപ്പവത്തിയാ അധികരണം, കരണം വിയ ച കപ്പനാമത്തസിദ്ധേന രൂപേന വോഹരിയതീതി. സമം, സഹ വാ അവയവാനം അയനം പവത്തി അവട്ഠാനന്തി സമയോ, സമൂഹോ, യഥാ “സമുദായോ”തി. അവയവസഹാവട്ഠാനമേവ ഹി സമൂഹോതി. അവസേസപച്ചയാനം സമാഗമേ ഏതി ഫലം ഏതസ്ഥാ ഉപ്പജ്ജതി പവത്തി ചാതി സമയോ, ഹേതു യഥാ “സമുദായോ”തി. സമേതി സംയോജനഭാവതോ സമ്ബന്ധോ ഏതി അത്തനോ വിസയേ പവത്തി, ദുട്ടഹഗുഹണഭാവതോ വാ സംയുത്താ അയന്തി പവത്തി സത്താ യഥാഭിനിവേസം ഏതേനാതി സമയോ, ദിട്ഠി. ദിട്ഠിസംയോജനേന ഹി സത്താ അതിവിയ ബജ്ജന്തിതി. സമിതി സഞ്ജഗതി സമോധാനന്തി സമയോ, പടിയാഭോ. സമസ്സ യാനം, സമ്മാ വാ യാനം അപഗമോതി സമയോ, പഹാനം. അഭിമുഖം ഞാണേന ഏതബ്ബോ അഭിസമേതബ്ബോതി അഭിസമയോ, ധമ്മാനം അവിപരിതോ സഭാവോ. അഭിമുഖഭാവേന സമ്മാ ഏതി ഗച്ഛതി ബുജ്ജന്തിതി അഭിസമയോ, ധമ്മാനം യഥാഭൂതസഭാവാവബോധോ. ഏവം തസ്ഥിം തസ്ഥിം അത്ഥേ സമയ-സദസ്സ പവത്തി വേദിതബ്ബാ. സമയ-സദസ്സ അത്ഥുദ്ധാരേ അഭിസമയ-സദസ്സ ഉദാഹരണം വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം. അസ്സാതി സമയ-സദസ്സ. കാലോ അത്ഥോ സമവായാദിനം അത്ഥാനം ഇയ അസമ്ഭവതോ ദേസദേസകപരിസാനം വിയ സുത്തസ്സ നിദാനഭാവേന കാലസ്സ അപദിസിതബ്ബതോ ച.

കസ്ഥാ പനേത്ഥ അനിയാമിതവസേനേവ കാലോ നിദിട്ഠോ, ന ഉതുസംവച്ഛരാദിവസേന നിയമേതാതി ആഹ “തത്ഥ കിഞ്ചാപി”തിആദി. ഉതുസംവച്ഛരാദിവസേന നിയമം അകത്ഥാ സമയ-സദസ്സ വചനേ അയമ്പി ഗുണോ ലഭോ ഹോതീതി ദസ്സേനോ “യേ വാ ഇമേ”തിആദിമാഹ. സാമഞ്ഞജോതനാ ഹി വിസേസേ അവതിട്ഠതീതി. തത്ഥ ദിട്ഠധമ്മസുഖവിഹാരസമയോ ദേവസികം ഝാനസമാപത്തീഹി വീതിനാമനകാലോ, വിസേസതോ സത്തസത്താഹാനി. പകാസാതി ദസസഹസ്സിലോകയാതുയാ പകസനഓഭാസപാതുഭാവാദിഹി പാകാ. യഥാവുത്തപ്പഭേദേസുയേവ സമയേസു

ഏകദേശം പകാരത്തരേഹി സബ്ഗേതാ ദണ്ഡേയും “യോ ചായ”തിആദിമാഹ. തമാ ഹി ഞാണകിച്ചസമയോ അത്തഹിതപടിപത്തിസമയോ ച അഭിസമ്ബോധിസമയോ. അരിയതുണ്ഹിഭാവസമയോ ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരസമയോ. കരുണാകിച്ചപരഹിതപടിപത്തിയമ്മികമാസമയോ ദേസനാസമയേവ.

കരണവചനേന നിദ്രേസോ കതോ യമാതി സമ്ബന്ധോ. തമാതി അഭിധമ്മവിനയേസു. തമാതി ഭുജകരണേഹി. അധികരണത്വ ആധാരത്വോ. ഭാവോ നാമ കിരിയാ, കിരിയായ കിരിയന്തരലക്ഖണം ഭാവേനഭാവലക്ഖണം. തമ്മ യമാ കാലോ സഭാവയമ്മപരിച്ഛിന്നോ സയം പരമത്വതോ അവിജ്ജമാനോപി ആധാരഭാവേന പഞ്ഞാതോ തബ്ബണ്ണപ്പവത്താനം തതോ പുണ്യേ പരതോ ച അഭാവതോ “പുണ്യണ്ഹേ ജാതോ, സായണ്ഹേ ഗച്ഛതി”തി, ച ആദിസു, സമുഹോ ച അവയവവിനിമുത്തോ അവിജ്ജമാനോപി കപ്പന്നാമത്തസിലോ അവയവാനം ആധാരഭാവേന പഞ്ഞാപിയതി “രൂക്ഖേ സാഖാ, യവരാസിയം സമ്ഭൂതോ”തിആദിസു, ഏവം ഇയാപിതി ദണ്ഡേനോ ആഹ “അധികരണഞ്ഹി..പേ..യമ്മാന”തി. യസ്ഥിം കാലേ, യമ്മപുണ്യേ വാ കാമാവചരം കുമലം ചിത്തം ഉപ്പന്നം ഹോതി, തസ്ഥിയേവ കാലേ, യമ്മപുണ്യേ ച ഫസ്സാദയോപി ഹോന്തിതി അയഞ്ഹി തമ്മ അത്ഥോ. യമാ ച ഗാവിസു ദുയ്ഹമാനാസു ഗതോ, ദുദ്ധാസു ആഗതോതി ദോഹനകിരിയായ ഗമനകിരിയാ ലക്ഖിയതി, ഏവം ഇയാപി “യസ്ഥിം സമയേ, തസ്ഥിം സമയേ”തി ച വുത്തേ സതീതി അയമത്ഥോ വിത്തായമാനോ ഏവ ഹോതി പദത്വസ്സ സത്താവിരഹാഭവതോതി സമയസ്സ സത്താകിരിയായ ചിത്തസ്സ ഉപ്പാദകിരിയാ, ഫസ്സാദിനം ഭവനകിരിയാ ച ലക്ഖിയതി. യസ്ഥിം സമയേതി യസ്ഥിം നവമേ ഖണ്ഡേ, യോനിസോമനസികാരാദിഹേതുഞ്ഹി, പച്ചയസമവായേ വാ സതി കാമാവചരം കുമലം ചിത്തം ഉപ്പന്നം ഹോതി, തസ്ഥിയേവ ഖണ്ഡേ, ഹേതുഞ്ഹി, പച്ചയസമവായേ ച സതി ഫസ്സാദയോപി ഹോന്തിതി ഉഭയത്വ സമയ-സദൃഭ ഭുജനിദ്രേസോ കതോ ലക്ഖണ്ണഭൂതഭാവയുത്തോതി ദണ്ഡേനോ ആഹ “ഖണ്ഡ..പേ.. ലക്ഖിയതി”തി.

ഹേതുഅത്ഥോ കരണത്ഥോ ച സമ്ഭവതി “അന്നേന വസതി, അജ്ജേയേന വസതി, ഫരസുനാ ഛിന്ദതി, കുദാലേന ഖണ്ഡതി”തിആദിസു വിധി. വിതീക്കമഞ്ഹി സുത്ഥാ ഭിക്ഖുസഞ്ഛം സന്നിപാതാപേത്വാ ഓതിണ്ണവത്സുക്കം പുഗ്ഗലം പടിപുച്ഛിത്വാ, വിഗരഹിത്വാ ച തം തം വത്സുക്കം ഓതിണ്ണകാലം അനതിക്കമിത്വാ തേനേവ കാലേന സിക്ഖാപദാനി പഞ്ഞപേനോ ഭഗവാ വിഹരതി സിക്ഖാപദപഞ്ഞത്തിഹേതുഞ്ച അപേക്ഖമാനോ തതിയപാരാജികാദിസു വിയാതി.

അച്ചന്തമേവ ആരമ്ഭതോ പട്ഠായ യാവ ദേസനാനിട്ഠാനം പരഹിതപടിപത്തിസബ്ബാതേന കരുണാവിഹാരേന. തദത്ഥജോതനത്ഥന്തി അച്ചന്തസംയോഗത്ഥജോതനത്ഥം. ഉപയോഗവചനനിദ്രേസോ കതോ യമാ “മാസം അജ്ജേയേതി”തി.

പോരാണാതി അട്ഠകമാചരിയാ. അഭിലാപമത്തഭേദോതി വചനമത്തേന വിസേസോ. തേന സുത്തവിനയേസു വിഭത്തിബൃതയോ കതോതി ദണ്ഡേതി.

സേട്ഠന്തി സേട്ഠവാചകം വചനം സേട്ഠന്തി വുത്തം സേട്ഠഗുണസഹചരണതോ. തമാ ഉത്തമന്തി ഏത്ഥാപി. ഗാരവയുത്തോതി ഗരുഭാവയുത്തോ ഗരുഗുണയോഗതോ, ഗരുകരണാരഹതായ വാ ഗാരവയുത്തോ.

വുത്തോയേവ ന പന ഇധ വത്തഞ്ചോ വിസുദ്ധിമഗ്ഗസ്സ ഇമിസ്സാ അട്ഠകമായ ഏകദേശഭാവതോതി അധിപ്പായോ.

അപിച ഭഗേ വനി, വമീതി വാ ഭഗവാ, ഭഗേ സീലാദിഗുണേ വനി ഭജി സേവി, തേ വാ വിനേയ്യസന്താനേസു “കഥം നു ഖോ ഉപ്പജേയ്യു”ന്തി വനി യാചി പത്ഥയീതി ഭഗവാ, ഭഗം വാ സിരിം, ഇസ്സരിയം, യസഞ്ച വമി വേലപിണ്ഡം വിധി ഛസ്സയീതി ഭഗവാ. തമാ ഹി ഭഗവാ ഹത്ഥഗതം സിരിം, ചതുദ്ദിപിസ്സരിയം, ചക്കവത്തിസമ്പത്തിസന്നിസ്സയഞ്ച സത്തരതനസമുജ്ജലം യസം അനപേക്ഖോ പരിച്ഛജീതി. അഥ വാ ഭാനി നാമ നക്ഖത്താനി, തേഹി സമം ഗച്ഛന്തി പവത്തന്തിതി ഭഗാ, സിനേരൂയുഗന്ധരാദിഗതാ ഭാജനലോകസോഭാ. തേ ഭഗവാ വമി തപ്പടിബദ്ധചരണരാഗപ്പഹാനേന പജഹതീതി ഏവവി ഭഗേ വമീതി ഭഗവാ.

“യമ്മസരീരം പച്ചക്ഖം കരോതി”തി “യോ വോ ആനന്ദ മയാ യമ്മോ ച വിനയോ ച ദേസിതോ പഞ്ഞത്തോ, സോ വോ മമച്ചയേന സത്ഥാ”തി വചനതോ യമ്മസ്സ സത്സുഭാവപരിയായോ വിജ്ജതീതി കത്വാ വുത്തം.

വജിരസഞ്ഛാതസമാനകായോ പരേഹി അഭേജസരീരത്താ. ന ഹി ഭഗവതോ രൂപകായേ കേനചി അന്തരായോ സക്കാ കാതുന്തി. ദേസനാസമ്പത്തിം നിദ്രിസതി വക്ഖമാനസ്സ സകലസുത്തസ്സ “ഏവ”ന്തി നിദ്രിസന്തോ. സാവകസമ്പത്തിം നിദ്രിസതി പടിസമ്ഭിദാപ്പത്തേന പഞ്ചസു റാണേസു ഭഗവതാ ഏതദഗ്ഗേ റപിതേന മയാ മഹാസാവകേന സുതം, തഞ്ച ഖോ മയാവ സുതം, ന അനുസ്സവിതം, ന പരമ്പരാഭരന്തി ഇമസ്സത്ഥസ്സ ദീപന്തോ. കാലസമ്പത്തിം നിദ്രിസതി “ഭഗവാ”തി പദസ്സ സന്നിധാനേ പയുത്തസ്സ സമയ-സദൃസ്സ കാലസ്സ ബുദ്ധുപ്പാദപടിമണ്ഡിതഭാവദീപന്തോ. ബുദ്ധുപ്പാപേരമാ ഹി കാലസമ്പദാ. തേനേതം വുച്ചതി -

“കപ്പകസായേ കലിയുഗേ, ബുദ്ധുപ്പാദോ അഹോ മഹച്ഛരിയം;
ഹുതാപഹമജ്ജേയേ ജാതം, സമുദിതമകരണമരവിന്ദ”ന്തി.

ഭഗവാതിദേസകസമ്പത്തിം നിദ്രിസതി ഗുണവിസിട്ഠസത്തുത്തമഗാരവധിവചനതോ.

വിജ്ജന്തരികായാതി വിജ്ജുനിച്ഛരണക്ഖണ്ഡേ. അന്തരതോതി ഹദയേ. അന്തരാതി ആരബ്ഭ നിപ്ഫത്തിനം വേമജ്ജേ. അന്തരികായാതി അന്തരാളേ. ഏത്ഥ ച “തദന്തരം കോ ജാനേയ്യ, ഏതേസം അന്തരാ കപ്പാ, ഗണനാതോ അസഞ്ഛിയാ, അന്തരന്തരാ കഥം ഓപാതേതി”തി ച ആദിസു വിധി കാരണവേമജ്ജേയേസു വത്തമാനാ അന്തരാ-സദാ ഏവ ഉദാഹരിതഞ്ചാ സിയും, ന പന ചിത്തഖണ്ഡവിവരേസു വത്തമാനാ അന്തരന്തരികാ-സദാ. അന്തരാ-സദസ്സ ഹി അയം അത്സുദ്ധാരോതി. അയം പന്നേത്ഥ അധിപ്പായോ സിയാ - യേസു അത്ഥേസു അന്തരാ-സദോ വത്തതി, തേസു അന്തരസദോപി വത്തതീതി സമാനത്ഥത്താ അന്തരാ-സദത്ഥേ വത്തമാനോ അന്തരാ-സദോ ഉദാഹരോ, അന്തരാ-സദോ ഏവ വാ “യസ്സന്തരതോ”തി ഏത്ഥ ഗാമാസുഖത്വം രസ്സം കത്വാ വുത്തോതി ദട്ഠഞ്ച. അന്തരാ-സദോ ഏവ പന ഇക-സദേന പദം വഡ്ഢേത്വാ “അന്തരികാ”തി വുത്തോതി ഏവമേത്ഥ ഉദാഹരണോദാഹരിതഞ്ചാനം വിരോധാഭാവോ ദട്ഠഞ്ചോ. അയോജിയമാനേ ഉപയോഗവചനം ന പാപുണാതി സാമിവചനസ്സ പസഞ്ജേ അന്തരാ-സദയോഗേന ഉപയോഗവചനസ്സ ഇച്ഛിതത്താ. തേനേവാഹ “അന്തരാസദേന യുത്തത്താ ഉപയോഗവചനം കത്ത്”തി.

“നിയതോ സമ്ബോധിപരായണോ, അട്ഠാനമേതം ഭിക്ഖവേ അനവകാസോ, യം ദിട്ഠിസമ്പന്നോ പുഗുലോ സഞ്ചിച്ച പാണ്ണം ജീവിതാ വോരോപേയ്യ, “നേതം ഠാനം വിജ്ജതീ” തിആദിവചനതോ ദിട്ഠിസിലാനം നിയതസഭാവത്തോ സോതാപന്നാപി അത്തമത്തം ദിട്ഠിസിലസാമത്തേന സംഹതാ, പഗേവ സകദാഗാമിആദയോ. “തമാരുപായ ദിട്ഠിയാ ദിട്ഠിസാമത്തഗതോ വിഹരതി, തമാരുപേസു സിലേസു സിലസാമത്തഗതോ വിഹരതി”തി വചനതോ പുമുജ്ജനാനസി ദിട്ഠിസിലസാമത്തേന സംഹതഭാവോ ലബ്ഭതിയേവ.

സുപ്പിയോപിഖോതി ഏതമ ഖോ-സദ്ദോ അവധാരണത്തോ “അസ്സോസി ഖോ”തിആദീസു വിധ. തേന അദ്ധാനമഗ്ഗപടിപന്നോ അഹോസിയേവ, നാസ്സ മഗ്ഗപടിപത്തിയാ കോചി അത്തരായോ അഹോസീതി അയമത്തോ ദിപിതോ ഹോതി. തത്രാതി വാ കാലസ്സ പടിനിദ്ദേസോ. സോപി ഹി “ഏകം സമയ”ന്തി പുണ്ണേ അധികതോ. യത്ത്പി സമയം ഭഗവാ അത്തരാ രാജഗഹഞ്ച നാളന്ദഞ്ച അദ്ധാനമഗ്ഗപടിപന്നോ, തസ്ഥിനേവ സമയേ സുപ്പിയോപി തം മഗ്ഗം പടിപന്നോ അവണ്ണം ഭാസതി, ബ്രഹ്മദത്തോ ച വണ്ണം ഭാസതിതി. പരിയായതി പരിവത്തതിതി പരിയായോ, വാരോ. പരിയായേതി ദേസേതഞ്ചമത്തം പടിപാദേതിതി പരിയായോ, ദേസനാ. പരിയായതി അത്തനോ ഫലം പരിഗുഹേതാ പവത്തതിതി പരിയായോ, കാരണന്തി ഏവം പരിയായ-സദ്ദസ്സ വാരാദീസു പവത്തി വേദിതഞ്ച. കാരണേനാതി കാരണപതിരുപകേന. തമാ ഹി വക്ഖതി “അകാരണമേവ കാരണന്തി വത്ഥാ”തി. കസ്ഥാ പന്നേതമ “അവണ്ണം ഭാസതി”തി, “വണ്ണം ഭാസതി”തി ച വത്തമാനകാലനിദ്ദേസോ കതോ, നനു സങ്ഗീതികാലതോ സോ അവണ്ണവണ്ണാനം ഭാസതികാലോ അതീതോതി? സച്ചമേതം, “അദ്ധാനമഗ്ഗപടിപന്നോ ഹോതി”തി ഏതമ ഹോതി-സദ്ദോ വിധ അതിതകാലത്തോ ഭാസതി-സദ്ദോ ച ദട്ഠഞ്ചോ. അഥ വാ യസ്ഥിനം കാലേ തേഹി അവണ്ണോ വണ്ണോ ച ഭാസിയതി, തം അപേക്ഖിതാ ഏവം വുത്തം. ഏവഞ്ച കത്ഥാ “തത്രാതി കാലസ്സ പടിനിദ്ദേസോ”തി ഇദഞ്ച വചനം സമത്ഥിതം ഹോതി.

അകാരണന്തി അയുത്തന്തി, അനുപപത്തിന്തി അത്തോ. ന ഹി അരസരൂപതാദയോ ദോസാ ഭഗവതി സംവിജ്ജന്തി, ധമ്മസങ്ഘാനഞ്ച ദുരക്ഖാതദുപ്പടിപന്നതാദയോതി. അകാരണന്തി വാ യുത്തകാരണരഹിതം, പടിഞ്ഞാമത്തന്തി അധിപ്പായോ . ഇമസ്ഥിഞ്ച അത്തേ കാരണന്തിവത്ഥാതി കാരണം വാതി വത്ഥാതി അത്തോ. അരസരൂപാദിനഞ്ചേതമ ജാതിവുഡ്ഢേസു അഭിവാദനാദിസാമീചികമ്മാകരണം കാരണം, തമാ ഉത്തരിമനുസ്സധമ്മാലമരിയത്താണദസ്സനാഭാവസ്സ സുന്ദരികാമഗുണാദിനവബോധോ, സംസാരസ്സ ആദികോടിയാ അപത്തായനപടിഞ്ഞാ, അബ്ധാകതവത്ഥുബ്ധാകരണന്തി ഏവമാദയോ, തമാ അസബ്ബത്തുതാദിനം കമാവബോധാദയോ യഥാരഹം നിദ്ധാരേതഞ്ച. തമാ തമാതി ജാതിവുഡ്ഢാനം അനഭിവാദനാദിആകാരേന.

അവണ്ണം ഭാസമാനോതി അവണ്ണംഭാസനഹേതു. ഹേതുഅത്തോ ഹി അയം മാന-സദ്ദോ. അനയബ്ധസനം പാപുണിസ്സതി ഏകതമഹാസാവജ്ജത്താ രതന്തയോപവാദസ്സ. തേനേവാഹ -

“യോ നിന്ദിയം പസംസതി,
തം വാ നിന്ദതി യോ പസംസിയോ;
വിചിനാതി മുഖേന സോ കലിം,
കലിനാ തേന സുഖം ന വിന്ദതി”തി.

“അമ്ഹാകം ആചരിയോ”തിആദിനാ ബ്രഹ്മദത്തസ്സ സംവേഗുപ്പത്തിം, അത്തനോ ആചരിയേ കാരുത്തപ്പവത്തിഞ്ച ദസ്സേതാ കിഞ്ചാപി അന്തേവാസിനാ ആചരിയസ്സ അനുകൂലേന ഭവിതഞ്ച, അയം പന പണ്ഡിതജാതികത്താ ന ഏദിസേസു തം അനുവത്തതിതി, ഇദാനി തസ്സ കമ്മസ്സകതത്താണപ്പവത്തിം ദസ്സേതോ “ആചരിയേ ഖോ പനാ”തിആദിമാഹ. വണ്ണം ഭാസതിയും ആരഭോ “അപിനാമായം ഏത്തകേനാപി രതന്തയാവണ്ണതോ ഓരമേയ്യാ”തി. വണ്ണിയതിതി വണ്ണോ, ഗുണോ. വണ്ണനം ഗുണസങ്കീർത്തന്തി വണ്ണോ, പസംസാ. സംത്തുജ്ഛാതി ഗന്ധിതാ, നിബന്ധിതാതി അത്തോ. അതിത്തേന പക്ഖന്ദോ ധമ്മകമിക്കോതി ന വത്തഞ്ചോ അപരിമാണഗുണത്താ ബുദ്ധാദിനം , നിരവസേസാനഞ്ച തേസം ഇധ പകാസനം പാളിസംവണ്ണനായേവ സമ്പജ്ജതീതി. അനുസ്സവാദീതി ഏതമ ആദി-സദ്ദേന ആകാരപരിവിതക്കദിട്ഠിനിജ്ജ്യാനകഖന്തിയോ സങ്ഗമ്ഹാതി. അത്തനോ മാമേന വണ്ണം അഭാസി, ന പന ബുദ്ധാദിനം ഗുണാനുരൂപന്തി അധിപ്പായോ. അസങ്ഖ്യയാപരിമിതപ്പേദോ ഹി ബുദ്ധാദിനം ഗുണാ. വുത്തത്ത്ഹേതം -

“ബുദ്ധോപി ബുദ്ധസ്സ ഭണ്ണേയ്യ വണ്ണം,
കപ്പമ്പി ചേ അത്തമഭാസമാനോ;
ഖിയേമ കപ്പോ ചിരദിഘമന്തരേ,
വണ്ണോ ന ഖിയേമ തമാഗതസ്സാ”തി.

ഇധാപി വക്ഖതി “അപ്പമത്തകം ഖോ പന്നേത”ന്തിആദി.

ഇതിഹ തേതി ഏതമ ഇതീതി വുത്തപ്പകാരപരാമസനം. ഹ-കാരോ നിപാതമത്തന്തി ആഹ “ഏവം തേ”തി.

ഇരിയാപമാനുബന്ധനേന അനുബന്ധാ ഹോന്തി, ന പന സമ്മാപടിപത്തിഅനുബന്ധനേനാതി അധിപ്പായോ. തസ്ഥിനം കാലേതി യസ്ഥിനം സംവച്ഛരേ ഉതുമ്ഹി മാസേ പക്ഖേ വാ ഭഗവാ തം അദ്ധാനമഗ്ഗം പടിപന്നോ, തസ്ഥിനം കാലേ. തേനേവ ഹി കിരിയാവിച്ഛേദസ്സേനവസേന “രാജഗഹേ പിണ്ഡായ ചരതീ”തി വത്തമാനകാലനിദ്ദേസോ കതോ. സോതി ഏവം രാജഗഹേ വസമാനോ ഭഗവാ. തം ദിവസന്തി യം ദിവസം അദ്ധാനമഗ്ഗപടിപന്നോ, തം ദിവസം. തം അദ്ധാനം പടിപന്നോ നാളന്ദായം വേണേയ്യാനം വിവിധ ഹിതസുഖനിപ്ഫത്തിം ആകഞ്ചമാനോ ഇമിസ്സാ ച അട്ഠപ്പത്തിയാ തിവിധസിലാലക്തം നാനാവിധകുഹനലപനാദിമിച്ഛാജീവവിദ്ധംസനം ദാസദ്ഠിദിട്ഠിജാലവിനിവോനം ദസസഹസ്സിലോകയാതുപകമ്പനം ബ്രഹ്മജാലസുത്തന്തം ദേസേസ്സാമീതി. ഏത്താവതാ “കസ്ഥാ പന ഭഗവാ തം അദ്ധാനം പടിപന്നോ”തി ചോദനാ വിസോധിതാ ഹോതി. “കസ്ഥാ ച സുപ്പിയോ അനുബന്ധോ”തി അയം പന ചോദനാ “ഭഗവതോ തം മഗ്ഗം പടിപന്നഭാവം അജാനന്തോ”തി ഏതേന വിസോധിതാ ഹോതി. ന ഹി സോ ഭഗവന്തം ദട്ഠമേവ ഇച്ഛതിതി. തേനേവാഹ “സചേ പന ജാനേയ്യ, നാനുബന്ധേയ്യാ”തി.

നിലപീതലോഹിതോദാതമഞ്ജിട്ഠപഭസ്സരവസേന “ചരണ്ണരസ്ഥിയോ. “സമന്താ അസിതിഹത്ഥപ്പമാണേ”തി താസം രസ്ഥിനം പകതിയാ പവത്തിട്ഠാനവസേന വുത്തം. “തസ്ഥിനം കിര സമയേ”തി ച തസ്ഥിനം അദ്ധാനഗമനസമയേ ബുദ്ധസിരിയാ അനിഗുഹിതഭാവദസ്സനത്ഥം വുത്തം. ന ഹി തദാ തസ്സാ നിഗുഹാണേ പക്കുസാതിഅഭിഗമനാദീസു വിധ കിഞ്ചിപി കാരണം അത്ഥിതി. രതനാവേളം രതനവടംസകം. ചിനപിട്ഠച്ചുണ്ണം സിന്ധനച്ചുണ്ണം.

ബ്യാമപ്പഭാപരിക്ഖേപവിധിയാസിനീ ച അസ്സ ഭഗവതോ ലക്ഖണമാലാതി മഹാപുരിസലക്ഖണാനി അന്തമത്തേപടിബദ്ധത്താ ഏവമാഹ. ദത്തിംസായ ചന്ദമണ്ഡലാനം മാലാ കേന്ദ്രി ഗണ്മേത്ഥാ റപിതാ യദി സിയാതി പരികപ്പനവസേനാഹ “ഗണ്മേത്ഥാ റപിതദത്തിംസചന്ദമണ്ഡലായാ”തി. സിരിം അഭിഭവന്തി ഇവാതി സമ്ബന്ധോ. ഏസ നയോ സുരീയമാലായാതിആദിസുപി. മഹാമേരാതി മഹാസാവകേ സന്ധായാഹ. ഏവം ഗച്ഛന്തം ഭഗവന്തം ഭിക്ഖു ച ദിസ്വാ അഥ അത്തനോ പരിസം അവലോകേസീതി സമ്ബന്ധോ. “യസ്മാ പന്നേസാ”തിആദിനാ “കസ്മാ ച സോ രതനത്തയസ്സ അവണ്ണം ഭാസതീ”തി ചോദനം വിസോധേതി. ഇതീതി ഏവം, വുത്തപ്പകാരോതി അത്ഥോ. ഇമേഹി ദീഹിതി ലാഭപരിവാരഹാനി നിഗമനവസേന ദസ്സേതി. ഭഗവതോ വിരോധാനുനയാഭാവവിമംസനത്ഥം ഏതേ അവണ്ണം വണ്ണഞ്ച ഭാസന്തിതി അപരേ. “മാരേണ അന്ധാവിട്ഠാ ഏവം കരോന്തി”തി ച വദന്തി.

൨. അമ്ബലട്ഠികായ അവിദ്വരേ ഭവത്താ ഉയ്യാനം അമ്ബലട്ഠികാ യഥാ “വരുണാനഗരം, ഗോദാഗാമോ”തി. കേചി പന “അമ്ബലട്ഠികാതി യഥാവുത്തനയേനേവ ഏകഗാമോ”തി വദന്തി . തേസം മതേ അമ്ബലട്ഠികായന്തി സമീപത്ഥേ ഭുജമവചനം. രാജാഗാരകം വേസ്സവണ്ണമഹാരാജദേവായത്തന്തി ഏകേ. ബഹുപരിസ്സയോതി ബഹുപദുവോ. “സദ്ധിം അന്തേവാസിനാ ബ്രഹ്മദത്തേന മാണവേനാ”തി വുത്തം സിഹളട്ഠകമായം. തഞ്ച ഖോ പാളി ആരുള്ഹവസേനേവ, ന പന തദാ സുപ്പിയസ്സ പരിസായ അഭാവതോ. കസ്മാ പന്നേത ബ്രഹ്മദത്തോയേവ പാളി ആരുള്ഹോ, ന സുപ്പിയസ്സ പരിസാതി? പയോജനാഭാവതോ. യഥാ ചേതം, ഏവം അന്തേവി ഏദിസം പയോജനാഭാവതോ സങ്ഗീതികാരേഹി ന സങ്ഗഹിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം. കേചി പന “വുത്തന്തി പാളിയം വുത്ത”ന്തി വദന്തി, തം ന യുജ്ജതി പാളിആരുള്ഹവസേന പാളിയം വുത്തന്തി ആപജ്ജനതോ. തസ്മാ യഥാവുത്തനയേനേവേത്ഥ അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. പരിവാരേത്ഥാ നിസിന്നോ ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ.

൩. കഥാധമ്മോതി കഥാസഭാവോ, കഥാധമ്മോ ഉപപരിക്ഖാവിധിതി കേചി. നിയതീതി നയോ, അത്ഥോ. സദസത്ഥം അനുഗതോ നയോ സദസയോ. തത്ഥ ഹി അനഭിണ്ഹവുത്തികേ അച്ഛരിയ-സദ്ദോ ഇച്ഛിതോ. തേനേവാഹ “അന്ധസ്സ പബ്ബതാരോഹണം വിയാ”തി. അച്ഛരായോഗ്ഗന്തി അച്ഛരിയന്തി നിരുത്തിനയോ , സോ പന യസ്മാ പോരാണട്ഠകമായം ആഗതോ, തസ്മാ ആഹ “അട്ഠകമാനയോതി. യാവഞ്ചിദം സുപ്പടിവിദിതാതി സമ്ബന്ധോ, തസ്സ യത്തകം സുട്ഠു പടിവിദിതാ, തം ഏത്തകന്തി ന സക്കാ അമ്ഹേഹി പടിവിജ്ജിയിതും, അക്ഖാതും വാതി അത്ഥോ. തേനേവാഹ “തേന സുപ്പടിവിദിതായ അപ്പമേയ്യതം ദസ്സേതീ”തി.

പകതത്ഥപടിനിദേസോ തം-സദ്ദോതി തസ്സ “ഭഗവതാ”തിആദിഹി പദേഹി സമാനാധികരണഭാവേന വുത്തസ്സ യേന അഭിസമ്ബുദ്ധഭാവേന ഭഗവാ പകതോ സുപാകടോ ച ഹോതി, തം അഭിസമ്ബുദ്ധഭാവം സദ്ധിം ആഗമനപടിപദായ അത്ഥഭാവേന ദസ്സേന്തോ “യോ സോ...പേ... അഭിസമ്ബുദ്ധോ”തി ആഹ. സതിപി ഞാണദസ്സന-സദ്ദാനം ഇധ പഞ്ഞാവേവചനഭാവേ തേന തേന വിസേസേന നേസം സവിസയവിസേസപ്പവത്തിദസ്സനത്ഥം അസാധാരണഞാണവിസേസവസേന വിജ്ജത്തയവസേന വിജ്ജാഭിഞ്ഞാനാവരണവസേന സബ്ബത്തുതത്താണമംസചക്ഖുവസേന പടിവേധദേസനാണാവസേന ച തദത്ഥം യോജേത്ഥാ ദസ്സേന്തോ “തേസം തേസ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ആസയാനുസയം ജാനതാആസയാനുസയത്താണേന. സബ്ബത്തേയ്യമ്മം പസ്സുതാ സബ്ബത്തുതാനാവരണത്താണേഹി.

പുബ്ബേനിവാസാദീഹിതി പുബ്ബേനിവാസാവക്ഖയത്താണേഹി. പടിവേധപത്തായാതി അരിയമഗ്ഗപത്തായ. അരീനന്തി കിലേസാരിനം, പഞ്ചവിധമാരാനം വാ, സാസനപച്ചത്ഥികാനം വാ അന്തേതിത്ഥിയാനം, തേസം ഹന്നം പാടിഹാരിയേഹി അഭിഭവനം, അപ്പടിഭാനതാകരണം, അജ്ജയുപേക്ഖവഞ്ച. കേസിവിനയസുത്തഞ്ചേത്ഥ നിദസ്സനം.

തഥാ റാനാറാനാദിനി ജാനതാ, യഥാകമ്മുപഗേ സത്തേ പസ്സുതാ, സവാസനാനം ആസവാനം വീണത്താ അരഹതാ, അഭിഞ്ഞ്ഞേയ്യാദിദേദേ ധമ്മേ അഭിഞ്ഞ്ഞേയ്യാദിതോ അവിപരിതാവബോധതോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന . അഥ വാ തീസു കാലേസു അപ്പടിഹതത്തായ ജാനതാ, തിണ്ണപി കമ്മാനം ഞാണാനുപരിവത്തിതോ നിസമ്മാകാരിതായ പസ്സുതാ, ദവാദീനപി അഭാവസാധികായ പഹാനസമ്പദായ അരഹതാ, ഛന്ദാദിനം അഹാനിഹേതുഭൂതായ അപരിക്ഖയപടിഭാനസാധികായ സബ്ബത്തുതായ സമ്മാസമ്ബുദ്ധേനാതി ഏവം ദസബലട്ഠാരസാവേണികബുദ്ധധമ്മേഹിപി യോജനാ വേദിതബ്ബാ.

യദിപി ഹിനകല്യാണഭേദേണ ദുവിധാവ അധിമുത്തി പാളിയം വുത്താ, പവത്തിആകാരവസേന പന അനേകഭേദിനാതി ആഹ “നാനാധിമുത്തികതാ”തി. സാ പന അധിമുത്തി അജ്ജയാസയയാതു, തദപി തഥാ തഥാ ദസ്സനം ഖമനം രോചനഞ്ചാതി ആഹ “നാനാജ്ജയാസയതാ...പേ... രുചിതാ”തി. നാനാധിമുത്തികതത്താണേനാതി ചേത്ഥ സബ്ബത്തുതത്താണം അധിപ്പേതം, ന ദസബലത്താണന്തി ആഹ “സബ്ബത്തുതത്താണേനാ”തി. ഇതിഹ മേതി ഏത്ഥ ഏവം-സദ്ദത്ഥോ ഇതി-സദ്ദോ, ഹ-കാരോ നിപാതമത്തം സരലോപോ ച കതോതി ദസ്സേതും വുത്തം “ഏവം ഇമേ”തി.

൪. അരഹത്തമഗ്ഗേന സമുഗ്ഘാതം കതം, യതോ “നത്ഥി അബ്യാവടമനോ”തി ബുദ്ധധമ്മേസു വുച്ചതി. വീതിനാമേത്ഥാ ഫലസമാപത്തിഹി. നിവാസേത്ഥാ വിഹാരനിവാസനപരിവത്തനവസേന. “കദാചി ഏകകോ”തിആദി തേസം തേസം വിന്തേയ്യാനം വിനയനാനുകൂലം ഭഗവതോ ഉപസങ്കമദസ്സനം. പാദനിക്ഖേപസമയേ ഭൂമിയാ സമഭാവപത്തി സുപ്പതിട്ഠിതപാദതായ നിസ്സന്ദഹലം, ന ഇദ്ധിനിമ്മാനം. “റപിതമത്തേ ദക്ഖിണപാദേ”തി ബുദ്ധാനം സബ്ബദക്ഖിണതായ വുത്തം. അരഹത്തേ പതിട്ഠഹന്തിതി സമ്ബന്ധോ.

ദുല്ലഭാ സമ്പത്തിതി സതിപി മനുസ്സത്തപടിലാഭേ പതിരുപദേസവാസഇന്ദ്രിയാവേകല്ലസദ്ധാപടിലാഭായോ ഗുണാ ദുല്ലഭാതി അത്ഥോ. ചാതുമഹാരാജികഭവനന്തി ചാതുമഹാരാജികദേവലോകേ സുന്തേവിമാനാനി ഗച്ഛന്തിതി അത്ഥോ. ഏസ നയോ താവതിംസഭവനാദിസുപി. കാലയുത്തന്തി ഇമിസ്സാ വേലായ ഇമസ്സ ഏവം വത്തബ്ബന്തി തംതംകാലാനുരൂപം. സമയയുത്തന്തി തസ്സേവ വേവചനം, അട്ഠപ്പത്തിഅനുരൂപം വാ. അഥ വാ സമയയുത്തന്തി ഹേതുദാഹരണസഹിതം. കാലേന സാപദേസന്തേഹി ഭഗവാ ധമ്മം ദേസേതി. ഉതും ഗണ്ഹപേതി, ന പന മലം പക്ഖാലേതിതി അധിപ്പായോ. ന ഹി ഭഗവതോ കായേ രജോജല്ല്വം ഉപലിമ്പതിതി.

കിലാസുഭാവോ കിലമഥോ. സീഹസേയ്യം കപ്പേതി സരീരസ്സ കിലാസുഭാവമോചനത്ഥന്തി യോജേതബ്ബം. “ബുദ്ധചക്ഖുനാ ലോകം വോലോകേതീ”തി ഇദം പച്ഛിമയാമേ ഭഗവതോ ബഹുലആചിണ്ണവസേന വുത്തം. അപ്പേകദാ അവസിട്ഠബലത്താണേഹി സബ്ബത്തുതത്താണേന ച ഭഗവാ തമത്ഥം സായേതീതി. “ഇമേ ദിട്ഠിട്ഠാനാ”തിആദിദേസനാ സീഹനാദോ. തേസം “വേദനാപച്ചയാ തണ്ഹാ” തിആദിനാ പച്ചയാകാരം സമോധാനേത്ഥാ. “സിനേരും ഉക്ഖിപന്തോ വിധ

നമുട പഹരന്തോ വിയ ചാ"തി ഇദു ബ്രഹ്മജാലദേസനായ അനന്തസാധാരണത്താ സുദുക്കരതാദസ്സനതം വുത്തം. ഏതന്തി "യേന, തേന"തി ഏതം പദഭയം. യേനാതി വാ ഹേതുമ്ഹി കരണവചനം, യേന കാരണേന സോ മണ്ഡലമാളോ ഉപസങ്കമിതബ്ബോ, തേന കാരണേന ഉപസങ്കമിതി അത്ഥോ, കാരണം പന "ഇമേ ഭിക്ഖു"തിആദിനാ അട്ഠകമായം വുത്തംഏവ. കട്ഠന്തി നിസീദനയോഗ്യം ദാരുക്ഖണ്ഡം.

പുരിമോതി "കതമായ നു ഭവമാ"തി ഏവം വുത്തോ അത്ഥോ. കാ ച പന വോതി ഏതമ ച-സദോ ബൃതിരേകേ. തേന യഥാപുച്ഛിതായ കമായ വക്ഖമാനം വിപ്പകതഭാവം ജോതേതി. പന-സദോ വചനാലങ്കാരോ. യായ ഹി കമായ തേ ഭിക്ഖു സന്നിസിനാ, സാ ഏവ അന്തരാകമാഭൂതാ വിപ്പകതാ വിസേസേന പുന പുച്ഛീയതിതി. അന്തരാതി അന്തരാസദസ്സ അത്ഥമാഹ. അന്തരേതേ ഹി അയം അന്തരാ-സദോ "ഭൂമന്തരം സമയന്തരം"തിആദിസു വിയ. അന്തരാതി വാ വേമജ്ജേതേതി അത്ഥോ. നനു ച തേഹി ഭിക്ഖുഹി സാ കമാ യഥാധിപ്പായം "ഇതി ഹ മേ"തിആദിനാ നിട്ഠപിതാ യേവാതി? ന നിട്ഠപിതാ ഭഗവതോ ഉപസങ്കമനേന ഉപച്ഛിന്നത്താ. യദി ഹി ഭഗവാ തസ്ഥിം ഖണ്ണേ ന ഉപസങ്കമേയ്യ ഭിച്ഛോപി തപ്പടിബദ്ധായേവ കമാ പവത്തേയ്യും, ഭഗവതോ ഉപസങ്കമനേന പന ന പവത്തേസും. തേനേവാഹ അയം ഖോ...പേ... അനുപുത്തോ"തി. കസ്ഥാ പനേതമ യമ്മവിനയസങ്ഗഹേ കരിയമാനേ നിദാനവചനം, നനു ഭഗവതോ വചനമേവ സങ്ഗഹേതബ്ബന്തി? വുച്ചതേദേസനായ റിതിഅസമ്മോസസഭേയ്യഭാവസമ്പാദനത്ഥം. കാലദേസദേസകവത്സയമ്മപടിഗ്ഗാഹകപടിബദ്ധാ ഹി ദേസനാ ചിരട്ഠിതികാ ഹോതി, അസമ്മോസയമ്മാ സഭേയ്യാ ച. ദേസകാലകത്തുസോതുനിമിത്തേഹി ഉപനിബന്ധോ വിയ വോഹാരവിനിച്ഛയോ, തേനേവ ചായസ്ഥതാ മഹാകസ്സപേന "ബ്രഹ്മജാലം ആവുസോ ആനന്ദ കത്ഥ ഭാസിത"തിആദിനാ ദേസാദിപുച്ഛാസു കതാസു താസം വിസ്സജ്ജനം കരോത്തേന യമ്മഭണ്ഡാഗാരികേന നിദാനം ഭാസിതന്തി തയിദമാഹ "കാല...പേ... നിദാനം ഭാസിത"ന്തി.

അപിച സത്സുസിദ്ധിയാ നിദാനവചനം. തഥാഗതസ്സ ഹി ഭഗവതോ പുബ്ബരചനാനുമാനാഗമതക്കാഭാവതോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധതസിദ്ധി. സമ്മാസമ്ബുദ്ധഭാവേന ഹിസ്സ പുബ്ബരചനാദിനം അഭാവോ സബ്ബത്ഥ അപ്പടിഹതത്താണചാരതായ, ഏകപ്പമാണത്താ ച തേയ്യയമ്മേസു. തഥാ ആചരിയമുട്ഠിയമ്മമച്ഛരിയസത്സുസാവകാനുരോധാഭാവതോ ഖിണാസവത്തസിദ്ധി. ഖിണാ സവതായ ഹിസ്സ ആചരിയമുട്ഠിആദിനം അഭാവോ, വിസുദ്ധാ ച പരാന്യഗ്ഗഹപ്പവത്തി. ഇതി ദേസകദോസഭൂതാനം ദിട്ഠിചാരിത്തസമ്പത്തിദുസകാനം അവിജ്ജാതണ്ഹാനം അഭാവസുചകേഹി, ഞാണപ്പഹാനസമ്പദാഭി ബൃണ്ണജനകേഹി ച സമ്ബുദ്ധവിസുദ്ധഭാവേഹി പുരിമവേസാരജ്ജഭയസിദ്ധി, തതോ ഏവ ച അന്തരായികനിയ്യാനികയമ്മേസു സമ്മോഹാഭാവസിദ്ധിതോ പച്ഛിമവേസാരജ്ജഭയസിദ്ധിതി ഭഗവതോ ചതുവേസാരജ്ജസമന്നാഗമോ , അത്തഹിതപരഹിതപ്പടിപത്തി ച പകാസിതാ ഹോതി നിദാനവചനേന സമ്പത്തപരിസായ അജ്ജ്യാസയാനുരൂപം റാനുപുത്തികപ്പടിഭാണേന യമ്മദേസനാദിപനതോ, "ജാനതാ പസ്സതാ"തിആദി വചനതോ ച. തേന വുത്തം "സത്സുസിദ്ധിയാ നിദാനവചന"ന്തി.

തഥാ സത്സുസിദ്ധിയാ നിദാനവചനം. ഞാണകരുണാപരിഗ്ഗഹിതസബ്ബകിരിയസ്സ ഹി ഭഗവതോ നത്ഥി നിരത്ഥികാ പവത്തി, അത്തഹിതത്ഥാ വാ, തസ്ഥാ പരേസംയേവ അത്ഥായ പവത്തസബ്ബകിരിയസ്സ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ സകലവി കായവചീമനോകമ്മം സത്സുഭൂതം, ന കബ്ബരചനാദിസാസനഭൂതം. തേന വുത്തം "സത്സുസിദ്ധിയാ നിദാനവചന"ന്തി. അപിച സത്സുനോ പമാണഭൂതതാവിഭാവനേന സാസനസ്സ പമാണഭാവസിദ്ധിയാ നിദാനവചനം. "ഭഗവതാ"തി ഹി ഇമിനാ തഥാഗതസ്സ ഗുണവിസിട്ഠസത്തുത്തമാദിഭാവദിപനേന, "ജാനതാ"തിആദിനാ ആസയാനുസയത്താണാദിപയോഗദിപനേന ച അയമത്ഥോ സാധിതോ ഹോതി. ഇദമേതമ നിദാനവചനപയോജനസ്സ മുഖമത്തദസ്സനം. കോ ഹി സമത്ഥോ ബുദ്ധാനുബുദ്ധേന യമ്മഭണ്ഡാഗാരികേന ഭാസിതസ്സ നിദാനസ്സ പയോജനാനി നിരവസേസതോ വിഭാവേതുന്തി.

നിദാനവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. നിക്ഖിത്തസ്സാതി ദേസിതസ്സ. ദേസനാപി ഹി ദേസേതബ്ബസ്സ സീലാദിഅത്ഥസ്സ വിനേയ്യസന്താനേസു നിക്ഖിപനതോ "നിക്ഖേപോ"തി വുച്ചതി. തഥ യഥാ അനേകസതഅനേകസഹസ്സഭേദാനിപി സുത്തന്താനി സംകിലേസഭാഗിയാദിസാസനപ്പട്ഠാനനയേന സോളസവിധതം നാതിവത്തന്തി, ഏവം അത്തജ്ജ്യാസയാദിസുത്തനികഖേപവസേന ചതുബ്ബിധഭാവന്തി ആഹ "ചത്താരോ സുത്തനികഖേപാ"തി. കാമഞ്ചേതമ അത്തജ്ജ്യാസയസ്സ, അട്ഠുപ്പത്തിയാ ച പരജ്ജ്യാസയപുച്ഛാഹി സദ്ധിം സംസഗ്ഗഭേദോ സമ്ഭവതി അജ്ജ്യാസയപുച്ഛാനുസന്ധിസബ്ഭാവതോ, അത്തജ്ജ്യാസയഅട്ഠുപ്പത്തിനം പന അത്തമത്തം സംസഗ്ഗോ നത്ഥിതി നയിധ നിരവസേസോ വിത്ഥാരനയോ സമ്ഭവതി, തസ്ഥാ "ചത്താരോ സുത്തനികഖേപാ"തി വുത്തം. അഥ വാ യദിപി അട്ഠുപ്പത്തിയാ അജ്ജ്യാസയേന സിയാ സംസഗ്ഗഭേദോ, തദന്തോഗധത്താ പന സേസനികഖേപാനം മൂലനികഖേപവസേന ചത്താരോവ ദസ്സിതാതി ദട്ഠഞ്ചം. സോ പനായം സുത്തനികഖേപോ സാമത്തഭാവതോ പഠമം വിചാരേതബ്ബോ, തസ്ഥിം വിചാരിതേ യസ്സാ അട്ഠുപ്പത്തിയാ ഇദം സുത്തം നിക്ഖിത്തം, തസ്സാ വിഭാഗവസേന "മമം വാ ഭിക്ഖവേ"തിആദിനാ (ദിം നിം ൧.൫, ൬), "അപ്പമത്തകം ഖോ പനേത"തിആദിനാ (ദിം നിം ൧.൭), "അത്ഥി ഭിക്ഖവേ"തിആദിനാ (ദിം നിം ൧.൨൮) ച പവത്താനം സുത്താനം സുത്തപദദേസാനം വണ്ണനാ വുച്ചമാനാ തത്ത്വംഅനുസന്ധിദസ്സനസുഖതായ സുവിത്തേയ്യാ ഹോതിതി ആഹ "സുത്തനികഖേപം വിചാരേത്ഥാ വുച്ചമാനാ പാകടാ ഹോതി"തി.

"സുത്തനികഖേപാ"തിആദിസു നിക്ഖിപനം നിക്ഖേപോ, സുത്തസ്സ നിക്ഖേപോ സുത്തസ്സ കമനം സുത്തനികഖേപോ, സുത്തദേസനാതി അത്ഥോ. നിക്ഖിപിയതിതി വാ നിക്ഖേപോ, സുത്തംയേവ നിക്ഖേപോ സുത്തനികഖേപോ. അത്തനോ അജ്ജ്യാസയോ അത്തജ്ജ്യാസയോ, സോ അസ്സ അത്ഥി സുത്തദേസനാകാരണഭൂതോതി അത്തജ്ജ്യാസയോ. അത്തനോ അജ്ജ്യാസയോ ഏതസ്സാതി വാ അത്തജ്ജ്യാസയോ. പരജ്ജ്യാസയോതി ഏതഥാപി ഏസേവ നയോ. പുച്ഛായ വസോ പുച്ഛാവസോ, സോ ഏതസ്സ അത്ഥിതി പുച്ഛവസികോ. അരണിയതോ അത്ഥോ, സുത്തദേസനായ വത്ഥു. അത്ഥസ്സ ഉപ്പത്തി അത്സുപ്പത്തി, അത്സുപ്പത്തിയേവ അട്ഠുപ്പത്തി, സാ ഏതസ്സ അത്ഥിതി അട്ഠുപ്പത്തികോ. അഥ വാ നിക്ഖിപിയതി സുത്തം ഏതേനാതി സുത്തനികഖേപോ, അത്തജ്ജ്യാസയാദി ഏവ. ഏതസ്ഥിം പന അത്ഥവികപ്പേ അത്തനോ അജ്ജ്യാസയോ അത്തജ്ജ്യാസയോ, പരേസം അജ്ജ്യാസയോ പരജ്ജ്യാസയോ, പുച്ഛിയതിതി പുച്ഛാ, പുച്ഛിതബ്ബോ അത്ഥോ. സോതബ്ബവസപ്പവത്തം യമ്മപ്പടിഗ്ഗാഹകാനം വചനം പുച്ഛാവസികാ, തദേവ നിക്ഖേപസദാപേകഖായ പുല്ലിങ്ഗവസേന വുത്തം "പുച്ഛാവസികോ"തി. തഥാ അട്ഠുപ്പത്തിയേവ "അട്ഠുപ്പത്തികോ"തി ഏവന്യേതമ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

ഏതഥ ച പരേസം ഇന്ദ്രിയപരിപാകാദികാരണനിരപേക്ഷതാ അത്തജ്ഞാസയസ്സ വിസും നിക്ഖേപഭാവോ യുത്തോ. തേനേവാഹ “കേവലം അത്തനോ അജ്ഞാസയേനേവ കമേതി”തി. പരജ്ഞാസയപുച്ഛാവസികാനം പന പരേസം അജ്ഞാസയപുച്ഛാനം ദേസനാനിമിത്തഭൂതാനം ഉപ്പത്തിയം പവത്തിതാനം കഥം അട്ഠപ്പത്തിയം അനവരോയോ, പുച്ഛാവസികഅട്ഠപ്പത്തികാനം വാ പരജ്ഞാസയാനുരോധേന പവത്തിതദേസനത്താ കഥം പരജ്ഞാസയേ അനവരോയോതി ന ചോദേതബ്ബമേതം. പരേസഞ്ചി അഭിനിഹാരപരിപുച്ഛാദിവിനിമുത്തസ്സേവ സുത്തദേസനാകാരണുപ്പാദസ്സ അട്ഠപ്പത്തിഭാവേന ഗഹിതത്താ പരജ്ഞാസയപുച്ഛാവസികാനം വിസും ഗഹണം. തഥാ ഹി ധമ്മദായാദസുത്താദീനം (മം നി° ൧.൨൯) ആമിസുപ്പാദാദിദേസനാനിമിത്തം “അട്ഠപ്പത്തി”തി വുച്ചതി. പരേസം പുച്ഛം വിനാ അജ്ഞാസയമേവ നിമിത്തം കത്വാ ദേസീതോ പരജ്ഞാസയോ, പുച്ഛാവസേന ദേസീതോ പുച്ഛാവസികോതി പാകടോ യമത്ഥോതി. അത്തനോ അജ്ഞാസയേനേവ കമേസി ധമ്മത്തിപനത്ഥന്തി ദട്ഠഞ്ചം. സമ്മപ്പയാനസുത്തന്തഹാരകോതി അനുപുബ്ബേന നിദിട്ഠാനം സംയുത്തകേ സമ്മപ്പയാനപടിസംയുത്താനം സുത്താനം ആവളി, തഥാ ഇദ്ധിപാദഹാരകാദി. വിമുത്തിപരിപാചനീയാ ധമ്മാ സദ്ധിന്ദ്രിയാദയോ. അഭിനിഹാരന്തി പണിധാനം.

വണ്ണാവണ്ണേതി ഏതഥ “അച്ഛരിയം ആവുസോ”തിആദിനാ ഭിക്ഖുസഞ്ചേന വുത്തോ വണ്ണോപി സങ്ഗഹിതോ, തം പന അട്ഠപ്പത്തിം കത്വാ “അത്ഥി ഭിക്ഖവേ അഞ്ഞേ ച ധമ്മാ”തിആദിനാ ഉപരി ദേസനം ആരഭിസ്സതീതി. “മമം വാ ഭിക്ഖവേ പരേ വണ്ണം ഭാസേയ്യു”ന്തി ഇമിസ്സാ ദേസനായ ബ്രഹ്മദത്തേന വുത്തവണ്ണോ അട്ഠപ്പത്തിതി കത്വാ വുത്തം “അന്തേവാസി വണ്ണം. ഇതി ഇമം വണ്ണാവണ്ണം അട്ഠപ്പത്തിം കത്വാ”തി. വാ-സദ്ദോ ഉപമാനസമുച്ചയസംസയവവസ്സുഗ്ഗപദപുരണവികപ്പാദിസു ബഹുസു അത്ഥേസു ദിസ്സതി. തഥാ ഹേസ “പണ്ഡിതോ വാപി തേന സോ”തിആദിസു (ധ° പ° ൬൩) ഉപമാനേ ദിസ്സതി, സദിസഭാവേതി അത്ഥോ. “തം വാപി ധീരാ മുനി വേദയന്തി”തിആദിസു (സു° നി° ൨൦൩) സമുച്ചയേ, “കേ വാ ഇമേ, കസ്സ വാ”തിആദിസു (പാരാ° ൨൯൬) സംസയേ, “അയം വാ ഇമേസം സമണബ്രാഹ്മണാനം സബ്ബബാലോ സബ്ബമുള്ഹോ”തിആദിസു വവസ്സുഗ്ഗേ, “ന വായം കുമാരകോ മത്തമഞ്ഞാസി”തിആദിസു (സം° നി° ൨.൧൫൪) പദപുരണേ, “യേ ഹി കേചി ഭിക്ഖവേ സമണാ വാ ബ്രാഹ്മണാ വാ”തിആദിസു (മ° നി° ൧.൧൦൦) വികപ്പേ, ഇധായം വികപ്പേയേവാതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “വാ-സദ്ദോ വികപ്പനത്ഥോ”തി. പര-സദ്ദോ അത്ഥേവ അഞ്ഞേത്ഥേ “അഹഞ്ചേവ വോ പന ധമ്മം ദേസേയ്യം, പരേ ച മേ ന ആജാനേയ്യു”ന്തിആദിസു (ദി° നി° ൨.൬൪, ൬൫; മ° നി° ൧.൨൮൧; മ° നി° ൨.൨൨൩; സം° നി° ൧.൧൦൨; മഹാവ° ൪, ൮) അത്ഥി അധികേ “ഇന്ദ്രിയപരോപരിയത്തഞ്ചാണ”തിആദിസു (പടി° മ° മാതികാ ൬൮, ൧.൧൧൧) അത്ഥി പച്ഛാഭാഗേ “പരതോ ആഗമിസ്സതീ”തിആദിസു. അത്ഥി പച്ചനീകഭാവേ “ഉപ്പന്നം പരപ്പവാദം സഹ ധമ്മേന സുനിഗ്ഗഹിതം നിഗ്ഗഹേത്വാ”തിആദിസു (ദി° നി° ൨.൧൬൮). ഇധാപി പച്ചനീകഭാവേതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “പരേതി പടിവിരുദ്ധാ”തി.

ഈദിസേസുപിതി ഏതഥ പി-സദ്ദോ സമ്ഭാവനേ, തേന രതനത്തയനിമിത്തവി അകുസലചിത്തപ്പവത്തി ന കാതബ്ബാ, പഗേവ വട്ടാമിസലോകാമിസനിമിത്തന്തി ദസ്സേതി. സഭാവധമ്മതോ അഞ്ഞസ്സ കത്തുഅഭാവജോതനത്ഥം ആഹനതീതി കത്തുഅത്ഥേ ആഘാതസദും ദസ്സേതി, തത്ഥ ആഹനതീതി ഹിംസതി വിബാധതി, ഉപതാപേതി ചാതി അത്ഥോ. ആഹനതി ഏതേന, ആഹനനമത്തം വാ ആഘാതോതി കരണഭാവത്ഥാപി സമ്ഭവന്തിയേവ. ഏവം അവയവഭേദേനേന ആഘാത-സദുസ്സ അത്ഥം വത്വാ ഇദാനി തത്ഥ പരിയായേനപി അത്ഥം ദസ്സേന്തോ “കോപസ്സേതം അധിവചന”ന്തി ആഹ. അയഞ്ച നയോ “അപ്പച്ചയോ അനഭിരദ്ധീ”തിആദിസുപി യഥാസമ്ഭവം വത്തബ്ബോ. അപ്പതിതാ ഹോന്തി തേനാതി പാകടപരിയായേന അപ്പച്ചയ-സദുസ്സ അത്ഥദസ്സനം, തമുഖേന പന ന പച്ചേതി തേനാതി അപ്പച്ചയോതി ദട്ഠഞ്ചം. അഭിരാധയതീതി സാധയതി. ദീഹീതി ആഘാതഅനഭിരദ്ധിപദേഹി. ഏകേനാതി അപ്പച്ചയപദേന. സേസാനന്തി സഞ്ചാവിഞ്ചാണക്ഖണ്ഡാനം, സഞ്ചാവിഞ്ചാണഅവസിട്ഠസഞ്ചാരക്ഖണ്ഡസഞ്ചാരാനം വാ. കരണന്തി ഉപ്പാദനം. ആഘാതാദിനഞ്ചി പവത്തിയാ പച്ചയസമവാധനം ഇധ “കരണ”ന്തി വുത്തം, തം പന അത്ഥതോ ഉപ്പാദനമേവ. അനുപ്പാദനഞ്ചി സന്ധായ ഭഗവതാ “ന കരണീയാ”തി വുത്തന്തി. പടിക്ഖിത്തമേവ ഏകുപ്പാദേകവത്ഥുക്കേകാരമ്മണേകനിരോധഭാവതോ.

തത്ഥാതി തസ്ഥിം മനോപദോസേ. തുച്ഛഹന്തി “തുച്ഛഹാക”ന്തി ഇമിനാ സമാനത്ഥോ ഏകോ സദ്ദോ “യഥാ അച്ഛഹാക”ന്തി ഇമിനാ സമാനത്ഥോ “അച്ഛഹ”ന്തി അയം സദ്ദോ. യഥാഹ, “തസ്ഥാ ഹി അച്ഛഹം ദഹരാ ന മിത്യരേ”തി (ജാ° ൧.൯.൯൩, ൯൯). “അന്തരായോ”തി ഇദം മനോപദോസസ്സ അകരണീയതായ കാരണവചനം. യസ്ഥാ തുച്ഛഹാകംയേവ ച ഭവേയ്യ തേന കോപാദിനാ പഠമജ്ഞാനാദീനം അന്തരായോ, തസ്ഥാ തേ കോപാദിപരിയായേന വുത്താ ആഘാതാദയോ ന കരണീയാതി അത്ഥോ. തേന നാഹം “സബ്ബഞ്ചു”തി ഇസ്സരഭാവേന തുച്ഛഹേ തതോ നിവാരേമി, അഥ വോ ഇമിനാ നാമ കാരണേനാതി ദസ്സേതി. തം പന കാരണവചനം യസ്ഥാ ആദിനവവിഭാവനം ഹോതി, തസ്ഥാ ആഹ “ആദിനവം ദസ്സേന്തോ”തി. “അപി നു തുച്ഛഹേ”തിആദിനാ മനോപദോസോ ന കാലന്തരഭാവിനോയേവ ഹിതസുഖസ്സ അന്തരായകരോ, അഥ വോ തദ്ദണ്ഡപ്പവത്തിരഹസ്സപി ഹിതസുഖസ്സ അന്തരായകരോതി മനോപദോസേ ആദിനവം ദട്ടഹതരം കത്വാ ദസ്സേതി. യേസം കേസഞ്ചി “പരേ”തിആദിസു വിധ ന പടിവിരുദ്ധാനംയേവാതി അത്ഥോ. തേനേവാഹ “കുപിതോ”തിആദി.

അന്ധതമന്തി അന്ധഭാവകരതമം. യന്തി യത്ഥ. ഭുജത്ഥേ ഹി ഏതം പച്ചത്തവചനം. യസ്ഥിം കാലേ കോയോ സഹതേ നരം, അന്ധതമം തദാ ഹോതിതി സമ്ബന്ധോ. യന്തി വാ കാരണവചനം, യസ്ഥാ കോയോ ഉപ്പജ്ജമാനോ നരം അഭിഭവതി, തസ്ഥാ അന്ധതമം തദാ ഹോതി, യദാ കോയോതി അത്ഥോ യംതംസദാനം ഏകന്തസമ്ബന്ധിഭാവതോ. അഥ വാ യന്തി കിരിയായ പരാമസനം. കോയോ സഹതേതി യദേതം കോയസ്സ സഹനം അഭിഭവനം, ഏതം അന്ധകാരതമഭവനന്തി അത്ഥോ. അഥ വാ യം നരം കോയോ സഹതേ അഭിഭവതി, തസ്സ അന്ധതമം തദാ ഹോതി, തതോ ച കുലോ അത്ഥം ന ജാനാതി, കുലോ ധമ്മം ന പസ്സതീതി. അന്തരതോതി അബ്ഭന്തരതോ, ചിത്തതോ വാ.

“ഇദഞ്ചിദഞ്ച കാരണ”ന്തി ഇമിനാ സബ്ബഞ്ചു ഏവ അച്ഛഹാകം സത്ഥാ അവിപരീതധമ്മദേസനത്താ, സ്വാക്ഖാതോ ധമ്മോ ഏകന്തനിയ്യാനികത്താ, സുപ്പടിപന്നോ സഞ്ചോ സംകിലേസരഹിതത്താതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി. “ഇദഞ്ചിദഞ്ച കാരണ”ന്തി ഏതേന ച “ന സബ്ബഞ്ചു”തിആദിവചനം അഭൂതം അതച്ഛന്തി നിബ്ബേദിതം ഹോതി. ദുരിയം പദന്തി “അതച്ഛ”ന്തി പദം. പഠമസ്സാതി “അഭൂത”ന്തി പദസ്സ. ചതുത്ഥഞ്ചാതി “ന ച പന്നേതം അച്ഛഹസു സംവിജ്ജതീ”തി പദം. തതിയസ്സാതി “നത്ഥി ചേതം അച്ഛഹസു”തി പദസ്സ. അവണ്ണേയേവാതി കാരണപതിരൂപകം വത്വാ ദോസപതിട്ഠാപനവസേന നിന്ദനേ ഏവ. ന സബ്ബത്ഥാതി കേവലം അക്കോസനഖംസനവമ്ഭനാദിസു ന ഏകന്തേന നിബ്ബേദനം കാതബ്ബന്തി അത്ഥോ. വുത്തമേവത്ഥം “യദി ഹി”തിആദിനാ പാകടം കത്വാ ദസ്സേതി.

൬. ആനന്ദന്തി പമോദന്തി ഏതേന ധമ്മേന തംസമങ്ഗിനോ സത്താതി ആനന്ദ-സദുസ്സ കരണത്ഥം ദസ്സേതി . സോഭനം മനോ അസ്സാതി സുമനോ, സോഭനം വാ മനോ സുമനോ, തസ്സ ഭാവോ സോമനസ്സന്തി തദഞ്ചധമ്മാനന്ധി സമ്പയുത്താനം

സോമനസ്സുഭാവോ ആപജ്ജതി? നാപജ്ജതി രുദ്ദഹിസദുത്താ യഥാ “പക്ഷജ”ന്തി ദസ്സേന്തോ “ചേതസിക്സുഖസ്സേതം അധിവചന”ന്തി ആഹ. ഉബ്ബിലയതിതി ഉബ്ബിലം, ഭിന്ദതി പുരിമാവത്ഥായ വിസേസം ആപജ്ജതിതി അത്ഥോ. ഉബ്ബിലമേവ ഉബ്ബിലാവിതം, തസ്സ ഭാവോ ഉബ്ബിലാവിതത്ത്വം. യായ ഉപ്പന്നായ കായചിത്തം വാതപുരിതഭേസതാ വിയ ഉദ്ധുമായനാകാരപ്പത്തം ഹോതി, തസ്സാ ഗേഹസ്സിതായ ഓദഗ്ഗിയപീതിയാ ഏതം അധിവചനം. തേനേവാഹ “ഉദ്ധച്ചാവഹായ”തിആദി. ഇയാപി “കിഞ്ചാപി തേസം ഭിക്ഖുനം ഉബ്ബിലാവിതമേവ നത്ഥി, അഥ ഖോ ആയതിം കുലപ്പുത്താനം ഏദിസേസുപി റാനേസു അകുസലുപ്പത്തിം പടിസേയേന്തോ ധമ്മനേത്തിം റപേതി”തി, “ഭീഹി പദേഹി സഞ്ചാരക്ഖണ്ഡോ, ഏകേന വേദനാക്ഖണ്ഡോ വുത്തോ”തി ഏത “തേസം വസേന സേസാനന്വി സമ്പയുത്തധമ്മാനം കരണം പടിക്ഖിത്തമേവാ”തി ച അട്ഠകമായം, “പി-സദ്ദോ സമ്ഭാവനേ”തിആദിനാ ഇയ ച വുത്തനയേന അത്ഥോ യഥാസമ്ഭവം വേദിതബ്ബോ. “തുമ്പഹംയേവസ്സ തേന അന്തരായോ”തി ഏത്ഥാപി “അന്തരായോതി ഇദ”ന്തിആദിനാ ഹേട്ഠാ അവണ്ണപക്ഖേ വുത്തനയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

കസ്ഥാ പനേതന്തി ച വക്ഖമാനംയേവ അത്ഥം മനസി കത്വാ ചോദേതി. ആചരിയോ “സച്ചം വണ്ണിത”ന്തി തമത്ഥം പടിജാനിത്വാ “തം പന നേക്ഖമ്മനിസ്സിത”ന്തിആദിനാ പരിഹരതി. തത്ഥ ഏതന്തി ആനന്ദാദിനം അകരണിയതാവചനം. നനു ഭഗവതാ വണ്ണിതന്തി സമ്ബണ്ഡോ. കസിണേനാതി കസിണതായ സകലഭാവേന. കേചി പന “ജമ്ബുദീപസ്സാതി കരണേ സാമിവചന”ന്തി വദന്തി, തേസം മതേന കസിണജമ്ബുദീപ-സദ്ദാനം സമാനാധികരണഭാവോ ദട്ഠബ്ബോ. തസ്ഥാതി യസ്ഥാ ഗേഹസ്സിതപീതിസോമനസ്സം ത്യാനാദിനം അന്തരായകരം, തസ്ഥാ. വുത്തന്തേഹേതം ഭഗവതാ “സോമനസ്സം പാഹം ദേവാനം ഇന്ദ ദുവിധേന വദാമി സേവിതബ്ബന്വി അസേവിതബ്ബന്വി”തി (ദീ. നി. ൨.൩൪൯). “അയഞ്ഹി”തിആദി യേന സമ്പയുത്താ പീതി അന്തരായകരീ, തം ദസ്സനത്ഥം വുത്തം. തത്ഥ “ഇദഞ്ഹി ലോഭസഹഗതം പീതിസോമനസ്സ”ന്തി വത്തബ്ബം സിയാ, പീതിഗുഹണേന പന സോമനസ്സന്വി ഗഹിതമേവ ഹോതി സോമനസ്സരഹിതായ പീതിയാ അഭാവതോതി പീതിയേവ ഗഹിതാതി ദട്ഠബ്ബം. അഥ വാ സേവിതബ്ബാസേവിതബ്ബവിഭാഗവചനതോ സോമനസ്സസ്സ പാകടോ അന്തരായകരഭാവോ, ന തഥാ പീതിയാതി പീതിയേവ ലോഭസഹഗതത്തേന വിസേസേത്വാ വുത്താ. “ലുദ്ധോ അത്ഥ”ന്തിആദിഗാമാനം “കുദ്ധോ അത്ഥ”ന്തിആദി ഗാമാസു വിയ അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ.

“മമം വാ ഭിക്ഖവേ പരേ വണ്ണം ഭാസേയ്യും, ധമ്മസ്സ വാ വണ്ണം ഭാസേയ്യും, സഞ്ചസ്സ വാ വണ്ണം ഭാസേയ്യും, തത്ര ചേ തുമ്പഹേ അസ്സമ ആനന്ദിനോ സുമനാ ഉബ്ബിലാവിതാ, അപി നു തുമ്പഹേ പരേസം സുഭാസിതദുബ്ഭാസിതം ആജാനേയ്യാമാതി. നോ ഹേതം ഭന്തേ”തി അയം തതിയവാറോ, സോ ദേസനാകാലേ നിഹരിത്വാ ദേസേതബ്ബപുഗ്ഗലാഭാവതോ ദേസനായ അനാഗതോപി തദത്ഥസമ്ഭവതോ അത്ഥതോ ആഗതോയേവാതി ദട്ഠബ്ബോ യഥാ തം കമാവത്ഥുപകരണം വിത്ഥാരവസേനാതി അധിപ്പായോ. “അത്ഥതോ ആഗതോ യേവാ”തി ഏതേന സംവണ്ണനാകാലേ തഥാ ബുജ്ജന്തനകസത്താനം വസേന സോ വാരോ ആനേത്വാ വത്തബ്ബോതി ദസ്സേതി. “യഥേവ ഹി”തിആദിനാ തമേവത്ഥസമ്ഭവം വിഭാവേതി. വുത്തനയേനാതി “തത്ര തുമ്പഹേഹിതി തസ്ഥിം വണ്ണേ തുമ്പഹേഹി”തിആദിനാ, “ദുരിയം പദം പഠമസ്സ പദസ്സ, ചതുത്ഥഞ്ച തതിയസ്സ വേവചന”ന്തിആദിനാ ച വുത്തനയേന.

ചുളസീലവണ്ണനാ

൭. നിവത്തോ അമുലകത്താ വിസ്സജ്ജേതബ്ബതാഭാവതോ. അനുവത്തതിയേവ വിസ്സജ്ജേതബ്ബതായ അധികതഭാവതോ. അനുസന്ധിം ദസ്സേസ്സതി “അത്ഥി ഭിക്ഖവേ”തിആദിനാ. ഓരന്തി വാ അപരഭാഗോ “ഓരതോ ഭോഗം, ഓരം പാര”ന്തിആദിസു വിയ. അഥ വാ ഹേട്ഠാഅത്ഥോ ഓര-സദ്ദോ “ഓരം ആഗമനായ യേ പച്ചയാ, തേ ഓരമ്ഭാഗിയാനി സംയോജനാനീ”തിആദിസു വിയ. സീലഞ്ഹി സമാധിപത്തായോ അപേക്ഖിത്വാ അപരഭാഗോ, ഹേട്ഠാഭുതഞ്ച ഹോതിതി. സീലമത്തകന്തി ഏത മത്ത-സദ്ദോ അപ്പകത്ഥോ വാ “ഭേസജ്ജമത്താ”തിആദിസു (ദീ. നി. ൧.൪൪൭) വിയ. വിസേസനിവത്തിഅത്ഥോ വാ “അവിതക്കവിചാരമത്താ ധമ്മാ (ധം സ തികമാതികാ ന്ത), മനോമത്താ ധാതു മനോധാതു”തി ച ആദിസു വിയ. “അപ്പമത്തകം, ഓരമത്തക”ന്തി പദദ്വയേന സാമത്തേതോ വുത്തോയേവ ഹി അത്ഥോ സീലമത്തകന്തി വിസേസവസേന വുത്തോ. അഥ വാ സീലേനപി തദേകദേസസ്സേവ സഞ്ചാഗണത്ഥം അപ്പകത്ഥവാചകോ, വിസേസനിവത്തിഅത്ഥോ ഏവ വാ “സീലമത്തക”ന്തി ഏത മത്ത-സദ്ദോ വുത്തോ. തഥാ ഹി ഇന്ദ്രിയസംവരപച്ചയസന്നിസ്സിതസീലാനി ഇയ ദേസനം അനാരുദ്ദഹാനി. ന ഹി താനി പാതിമോക്ഖആജീവപാരിസുദ്ധിസീലാനി വിയ സബ്ബപുച്ഛജ്ജനേസു പാകടാനീതി. “ഉസ്സാഹം കത്വാ”തി ഏതേന “വദമാനോ”തി ഏത സത്തിഅത്ഥം മാന-സദ്ദം ദസ്സേതി.

അലങ്കരണം വിഭുസനം അലങ്കാരോ, കൂണ്ഡലാദിപസാധനം വാ. ഊനട്ഠാനപുരണം മണ്ഡനം. മണ്ഡനേതി മണ്ഡനഹേതു. അഥ വാ മണ്ഡതീതി മണ്ഡനോ, മണ്ഡനജാതികോ പുരിസോ. ബഹുവചനത്വേ ച ഇദം ഏകവചനം, മണ്ഡനസീലേസുതി അത്ഥോ. പരിപൂരകാരിതി ഏത ഇതി-സദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ, പകാരത്ഥോ വാ, തേന സകലന്വി സീലമോമന സുത്തം ദസ്സേതി. ചന്ദനന്തി ചന്ദനസഹചരണതോ ചന്ദനഗന്ധോ, തഥാ തഗരാദിസുപി. സതഞ്ച ഗന്ധോതി ഏത ഗന്ധോ വിയാതി ഗന്ധോതി വുത്തോ സീലനിബന്ധനോ മുതിഘോസോ. സീലഞ്ഹി കിത്തിയാ നിമിത്തം. യഥാഹ “സീലവതോ സീലസമ്പന്നസ്സ കല്യാണോ കിത്തിസദ്ദോ അബ്ഭുഗ്ഗച്ഛതീ”തി (ദീ. നി. ൨.൧൪൦; അ. നി. ൧.൨൧൩; മഹാവ. ൨൮൫). പവായതിതി പകാസതി. ഗന്ധാവ ഗന്ധജാതാ.

“അപ്പകം ബഹുക”ന്തി ഇദം പാരാപാരം വിയ അത്തമത്തം ഉപനിധായ വുച്ചതീതി ആഹ “ഉപരിഗുണേ ഉപനിധായ”തി. സീലഞ്ഹിതി ഏത ഹി-സദ്ദോ ഹേതുഅത്ഥോ, തേന ഇദം ദസ്സേതി “യസ്ഥാ സീലം കിഞ്ചാപി പതിട്ഠാഭാവേന സമാധിസ്സ ബഹുകാരം, പഭാവാദിഗുണവിസേസേ പനസ്സ ഉപനിധായ കലന്വി ന ഉപേതി, തഥാ സമാധി ച പത്തായാ”തി. തേനേവാഹ “തസ്ഥാ”തിആദി. ഇദാനി “കഥ”ന്തി പുച്ഛിത്വാ സമാധിസ്സ ആനുഭാവം വിത്ഥാരതോ വിഭാവേതി. “അഭി...പേ... മൂലേ”തി ഇദം യമകപാടിഹാരിയസ്സ സുപാകടഭാവദസ്സനത്ഥം, അത്തേഹി ബോധിമുലത്താതിസമാഗമാദിസു കതപാടിഹാരിയേഹി വിസേസനത്ഥഞ്ച വുത്തം. യമകപാടിഹാരിയകരണത്ഥായ ഹി ഭഗവതോ ചിത്തേ ഉപ്പന്നേ തദനുച്ഛവികം റാനം ഇച്ഛിതബ്ബന്തി രതനമണ്ഡപാദി സക്കസ്സ ദേവരത്തോ ആണായ വിസ്സകമ്മുനാ നിമ്മിതന്തി വദന്തി, ഭഗവതാവ നിമ്മിതന്തി അപരേ. “യോ കോചി ഏവരൂപം പാടിഹാരിയം കാതും സമത്ഥോ അത്ഥി ചേ, ആഗച്ഛതൂ”തി ചോദനാസദിസത്താ വുത്തം “അത്താദാനപരിദീപന”ന്തി. തത്ഥ അത്താദാനം അനുയോഗോ, തിത്ഥിയാനം തഥാ കാതും അസമത്ഥത്താ, “കരിസ്സാമാ”തി പുണ്യേ ഉട്ഠിതത്താ തിത്ഥിയപരിമദനം.

ഉപരിമകായതോതിആദി പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ (പടി. മ. ൧.൧൧൬).

തത്ഥായം പാളിസേസോ -

“ഹേട്വിമകായതോ അഗ്നിക്വസോ പവത്തതി, ഉപരിമകായതോ ഉദകധാരാ പവത്തതി. പുരത്ഥിമകായതോ അഗ്നി, പച്ഛിമകായതോ ഉദകം. പച്ഛിമകായതോ അഗ്നി, പുരത്ഥിമകായതോ ഉദകം. ദക്ഖിണഅക്ഖിതോ അഗ്നി, വാമഅക്ഖിതോ ഉദകം. വാമഅക്ഖിതോ അഗ്നി, ദക്ഖിണഅക്ഖിതോ ഉദകം. ദക്ഖിണകണ്ണസോതതോ അഗ്നി, വാമകണ്ണസോതതോ ഉദകം. വാമകണ്ണസോതതോ അഗ്നി, ദക്ഖിണകണ്ണസോതതോ ഉദകം. ദക്ഖിണനാസികാസോതതോ അഗ്നി, വാമനാസികാസോതതോ ഉദകം. വാമനാസികാസോതതോ അഗ്നി, ദക്ഖിണനാസികാസോതതോ ഉദകം. ദക്ഖിണഅംസുകുടേതോ അഗ്നി, വാമഅംസുകുടേതോ ഉദകം. വാമഅംസുകുടേതോ അഗ്നി, ദക്ഖിണഅംസുകുടേതോ ഉദകം. ദക്ഖിണഹത്ഥതോ അഗ്നി, വാമഹത്ഥതോ ഉദകം. വാമഹത്ഥതോ അഗ്നി, ദക്ഖിണഹത്ഥതോ ഉദകം. ദക്ഖിണപസ്സതോ അഗ്നി, വാമപസ്സതോ ഉദകം. വാമപസ്സതോ അഗ്നി, ദക്ഖിണപസ്സതോ ഉദകം. ദക്ഖിണപാദതോ അഗ്നി, വാമപാദതോ ഉദകം. വാമപാദതോ അഗ്നി, ദക്ഖിണപാദതോ ഉദകം. അങ്ഗുലങ്ഗുലേഹി അഗ്നി, അങ്ഗുലന്തരികാഹി ഉദകം. അങ്ഗുലന്തരികാഹി അഗ്നി, അങ്ഗുലങ്ഗുലേഹി ഉദകം. ഏകേകലോമതോ അഗ്നി, ഏകേകലോമതോ ഉദകം. ലോമകൂപതോ ലോമകൂപതോ അഗ്നിക്വസോ പവത്തതി, ലോമകൂപതോ ലോമകൂപതോ ഉദകധാരാ പവത്തതി”തി (പടിം മം ൧.൧൧൬).

അട്കമായം പന “ഏകേകലോമകൂപതോ”തി ആഗതം.

“ഉരന്നം വണ്ണാനന്തി ആദിനയപ്പവത്ത”ന്തി ഏത്ഥാപി നീലാനം പീതകാനം ലോഹിതകാനം ഓദാതാനം മഞ്ജിട്ഠാനം പഭസ്സരാനന്തി അയം പാളിസേസോ. “സുവണ്ണവണ്ണാ രത്നമിയോ”തി ഇദം താസം യേഭൂയ്യതായ വുത്തം. വിത്ഥാരേതബ്ബന്തി ഏത്ഥാപി “സത്ഥാ തിട്ഠതി, നിമ്മിതോ ചക്രമതി വാ നിസീദതി വാ സേയ്യം വാ കപ്പേതി”തിആദിനാ ചതുസു ഇരിയാപഥേസു ഏകേകമൂലകാ സത്ഥുവസേന ചത്താരോ, നിമ്മിതവസേന ചത്താരോതി സബ്ബേവ അട്ഠ വാരേ വിത്ഥാരേതബ്ബം.

മധുപായാസന്തി മധുസിത്തം പായാസം. അത്താ മിത്തോ മജ്ജയത്തോ വേരീതി ചതുസു സീമസമ്ഭേദവസേന ചതുരങ്ഗസമന്നാഗതം മേത്താകമ്മട്ഠാനം. “ചതുരങ്ഗസമന്നാഗതം”ന്തി ഇദം പന “വീരിയാധിട്ഠാന”ന്തി ഏതേനാപി യോജേതബ്ബം. തത്ഥ “കാമം തചോ ച ന്ഹാരു ചാ”തിആദിപാളി (മം നിം ൨.൧൮൪; സം നിം ൨.൨൨; അം നിം ൨.൭; അം നിം ൮.൧൩; മഹാനിം ൧൯൬) വസേന ചതുരങ്ഗസമന്നാഗതതാ വേദിതബ്ബാ. “കിച്ഛം വതായം ലോകോ ആപന്നോ”തിആദിനാ (ദിം നിം ൨.൭൭; സം നിം ൨.൪) ജരാമരണമുഖേന പച്ചയാകാരേ ഞാണം ഓതാരേത്ഥാ. ആനാപാനചതുരത്ഥജ്ജ്യാനന്തി ഏത്ഥാപി “സബ്ബബുദ്ധാനം ആചിണ്ണ”ന്തി പദം വിഭത്തിവിപരിണാമം കത്ഥാ യോജേതബ്ബം. തന്തി ഹി സബ്ബബുദ്ധാനം ആചിണ്ണമേവാതി വദന്തി. ഉരത്തിംസകോടിസതസഹസ്സമുഖേന മഹാവജിരത്താണഗബ്ഭം ഗണ്ഹാപേത്തോ വിപസ്സനം വഡ്ഡേത്ഥാ. ദ്വത്തിംസദോണഗണ്ഹനപ്പമാണം കൂണ്ഡം കോലമ്ബോ. ദരിഭാഗോ കന്ദരോ. ചക്കവാളപാദേസു മഹാസമുദോ ചക്കവാളമഹാസമുദോ.

“ദുവേ പുമുജ്ജനാ”തിആദി പുമുജ്ജനേ ലബ്ഭമാനവിഭാഗദണ്ണനത്ഥം വുത്തം, ന മൂലപരിയാവണ്ണനാദിസു വിധ പുമുജ്ജനവിസേസനിദ്ധാരണത്ഥം. സബ്ബാപി ഹി പുമുജ്ജനോ ഭഗവതോ ഉപരി ഗുണേ വിഭാപേതും ന സക്കോതി, തിട്ഠതു പുമുജ്ജനോ, സാവകപച്ചേകബുദ്ധാനന്തി അവിസയാ ബുദ്ധഗുണാ. തഥാ ഹി വക്ഖതി “സോതാപന്നാ”തിആദി (ദിം നിം അട്ഠം ൧.൮). വാചുഗ്ഗതകരണം ഉഗ്ഗഹോ. അത്ഥപരിപുച്ഛനം പരിപുച്ഛാ. അട്ഠകമാവസേന അത്ഥസ്സ സവനം സവനം. ബുജ്ജനത്ഥാനം സുനിക്ഖേപസുദണ്ണനേന യമ്മസ്സ പരിഹാരണം ധാരണം. ഏവം സുതയാതപരിചിതാനം മനസാനുപേക്ഖണം പച്ചവേക്ഖണം. ബഹുനം നാനപ്പകാരാനം കിലേസാനം സക്കായദിട്ഠിയാ ച അവിഹതത്താ താ ജനേതി, താഹി വാ ജനിതാതി പുമുജ്ജനാ. അവിഹാതമേവ വാ ജന-സദ്ദോ വദന്തി. പുമു സത്ഥാരാനം മുഖുല്ലോകികാതി ഏത്ഥ പുമു ജനാ സത്ഥുപടിത്താ ഏതേസന്തി പുമുജ്ജനാതി വചനത്ഥോ. പുമു...പേ... അവുട്ഠിതാതി ഏത്ഥ ജനേതബ്ബാ, ജായന്തി വാ ഏത്ഥാതി ജനാ, ഗതിയോ. പുമു ജനാ ഏതേസന്തി പുമുജ്ജനാ. ഇതോ പരേ ജായന്തി ഏതേഹിതി ജനാ, അഭിസങ്ഖാരാദേയോ. തേ ഏതേസം പുമു വിജ്ജന്തിതി പുമുജ്ജനാ. അഭിസങ്ഖരണാദി അത്ഥോ ഏവ വാ ജന-സദ്ദോ ദട്ഠബ്ബോ. കാമരാഗഭവരാഗദിട്ഠിഅവിജ്ജാ ഓഘാ. രാഗഗ്ഗിആദയോ സന്താപാ. തേയേവ, സബ്ബാപി വാ കിലേസാ പരിളാഹാ. പുമു പഞ്ചസു കാമഗുണേസു രത്താതി ഏത്ഥ ജായതിതി ജനോ, രാഗോ ഗേധോതി ഏവം ആദികോ. പുമു ജനോ ഏതേസന്തി പുമുജ്ജനാ, പുമുസു വാ ജനാ ജാതാ രത്താതി ഏവം രാഗാദിഅത്ഥോ ഏവ വാ ജന-സദ്ദോ ദട്ഠബ്ബോ. പലിബുദ്ധാതി സമ്ബുദ്ധാ, ഉപദ്ദുതാ വാ. “പുമുനം ഗണനപഥമതിതാന”ന്തിആദിനാ പുമു ജനാ പുമുജ്ജനാതി ദസ്സേതി.

യേഹി ഗുണവിസേസേഹി നിമിത്തഭൂതേഹി ഭഗവതി തമാഗത-സദ്ദോ പവത്തോ, തംദണ്ണനത്ഥം “അട്ഠഹി കാരണേഹി ഭഗവാ തമാഗതോ”തിആദിമാഹ. ഗുണേനമിത്തകാനേവ ഹി ഭഗവതോ സബ്ബാനി നാമാനി. യഥാഹ -

“അസങ്ഖ്യേയ്യാനി നാമാനി, സഗുണേന മഹേസിനോ;
ഗുണേന നാമമുദ്ധേയ്യം, അപി നാമസഹസ്സതോ”തി. (ധം സം അട്ഠം ൧൩൧൩; ഉദാം അട്ഠം ൧൩; പടിം മം അട്ഠം ൧.൧.൭൬);

തഥാ ആഗതോതി ഏത്ഥ ആകാരനിയമനവസേന ഓപമ്മസമ്പടിപാദനത്ഥോ തഥാ-സദ്ദോ. സാമത്തജോതനായ വിസേസാവട്ഠാനതോ പടിപദാഗമനത്ഥോ ആഗത-സദ്ദോ, ന ഞാണഗമനത്ഥോ “തഥലക്ഖണം ആഗതോ”തിആദിസു (ദിം നിം അട്ഠം ൧.൭; മം നിം അട്ഠം ൧.൧൨; സം നിം അട്ഠം ൨.൪.൭൮; അം നിം അട്ഠം ൧.൧.൧൦; ഉദാം അട്ഠം ൧൮; പടിം മം അട്ഠം ൧.൧.൩൭; മേരഗാ അട്ഠം ൧.൩; ഇതിവു അട്ഠം ൩൮; മഹാനിം അട്ഠം ൧൪) വിധ, നാപി കായഗമനാദിഅത്ഥോ “ആഗതോ ഖോ മഹാസമണോ, മാഗധാനം ഗിരിബ്ബജ”ന്തിആദിസു (മഹാവം ൬൨) വിധ. തത്ഥ യദാകാരനിയമനവസേന ഓപമ്മസമ്പടിപാദനത്ഥോ തഥാ-സദ്ദോ, തം കരുണാപധാനത്താ മഹാകരുണാമുഖേന പുരിമബുദ്ധാനം ആഗമനപടിപദം ഉദാഹരണവസേന സാമത്തതോ ദസ്സേത്തോ യംതംസദ്ദാനം ഏകന്തസമ്ബന്ധഭാവതോ “യഥാ സബ്ബലോക...പേ... ആഗതാ”തി ആഹ. തം പന പടിപദം മഹാപദാനസുത്താദിസു (ദിം നിം ൨.൪) സമ്ബഹുലനിദ്രേസേന സുപാകടാനം ആസന്നാനഞ്ച വിപസ്സിആദിനം ഉരന്നം സമ്മാസമ്ബുദ്ധാനം വസേന നിദസ്സേത്തോ “യഥാ വിപസ്സി ഭഗവാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ യേന അഭിനീഹാരേനാതി മനുസ്സത്തലിങ്ഗസമ്പത്തിഹേതുസത്ഥാരദണ്ണനപഞ്ചജഅഭിത്താദിഗുണസമ്പത്തിഅധികാരഉരന്ദാനം വസേന അട്ഠ്ഠഗസമന്നാഗതേന കായപ്പണിയാനമഹാപണിയാനേന . സബ്ബസത്ത്ഹി ബുദ്ധാനം കായപ്പണിയാനം ഇമിനാവ അഭിനീഹാരേന സമിജ്ജയതിതി. ഏവം മഹാഭിനീഹാരവസേന “തഥാഗതോ”തി പദസ്സ അത്ഥം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി പാരമിപുരണവസേന ദസ്സേതും “യഥാ വിപസ്സി ഭഗവാ...പേ... കസ്സപോ ഭഗവാ ദാനപാരമിം പൂരേത്ഥാ”തിആദിമാഹ.

ഏതുമ ച സുത്തത്തികാനം മഹാബോധിയാനപടിപദായ കോസല്ലജനനതം പാരമീസു അയം വിത്ഥാരകമാ - കാ പനേതാ പാരമിയോ? കേനട്തേന പാരമിയോ? കതിവിയാ ചേതാ? കോ താസം കമോ? കാനി ലക്ഖണരസപച്ചുപട്താനപദട്താനാനി? കോ പച്ചയോ? കോ സംകിലേസോ? കിം വോദാനം? കോ പടിപക്ഖോ? കാ പടിപത്തി? കോ വിഭാഗോ? കോ സങ്ഗഹോ? കോ സമ്പാദനൂപായോ? കിത്തകേന കാലേന സമ്പാദനം? കോ ആനിസംസോ? കിം ചേതാസം ഫലന്തി?

തത്രിദം വിസ്സജ്ജനം - കാ പനേതാ പാരമിയോതി. തണ്ഹാമാനാദിഹി അനുപഹതാ കരുണൂപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതാ ദാനാദയോ ഗുണാ പാരമിയോ.

കേനട്തേന പാരമിയോതി ദാനസീലാദിഗുണവിസേസയോഗേന സത്തുത്തമതായ പരമാ മഹാസത്താ ബോധിസത്താ, തേസം ഭാവോ, കമ്മം വാ പാരമീ, ദാനാദികിരിയാ. അഥ വാ പരതീതി പരമോ, ദാനാദിഗുണാനം പൂരകോ പാലകോ ച ബോധിസത്തോ. പരമസ്സ അയം, പരമസ്സ വാ ഭാവോ, കമ്മം വാ പാരമീ, ദാനാദികിരിയാവ. അഥ വാ പരം സത്തം അത്തനി മവതി ബന്ധതി ഗുണവിസേസയോഗേന, പരം വാ അധികതരം മജ്ജതി സുജ്ജന്ധതി സംകിലേസമലതോ, പരം വാ സേട്തം നിബ്ബാനം വിസേസേന മയതി ഗച്ഛതി, പരം വാ ലോകം പമാണഭൂതേന ഞാണവിസേസേന ഇയലോകം വിയ മൂനാതി പരിച്ഛിന്ദതി, പരം വാ അതിവിയ സീലാദിഗുണഗണം അത്തനോ സന്താനേ മിനോതി പക്ഖിപതി, പരം വാ അത്തഭൂതതോ യമ്മകായതോ അത്തം, പടിപക്ഖം വാ തദനത്ഥകരം കിലേസചോരഗണം മിനാതി ഹിംസതീതി പരമോ, മഹാസത്തോ. “പരമസ്സ അയ”ന്തിആദി വുത്തനയേനേവ യോജേതബ്ബം. പാരേ വാ നിബ്ബാനേ മജ്ജതി സുജ്ജന്ധതി സത്തേ ച സോധേതി, തഥ വാ സത്തേ മവതി ബന്ധതി യോജേതി, തം വാ മയതി ഗച്ഛതി ഗമേതി ച, മൂനാതി വാ തം യാമാവതോ, തഥ വാ സത്തേ മിനോതി പക്ഖിപതി, കിലേസാരിം വാ സത്താനം തഥ മിനാതി ഹിംസതീതി പാരമീ, മഹാപുരിസോ. തസ്സ ഭാവോ, കമ്മം വാ പാരമിതാ, ദാനാദികിരിയാവ. ഇമിനാ നയേന പാരമിനം സദുത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

കതിവിയാതി സങ്ഖേപതോ ദസവിധാ, താ പന പാളിയം സരൂപതോ ആഗതായേവ. യഥാഹ -

“വിചിനന്തോ തദാ ദക്ഖിം, പഠമം ദാനപാരമി”ന്തിആദി (ബുഃ വം ഫഹു).

യഥാ ചാഹ -

“കതി നു വോ ഭന്തേ ബുദ്ധകാരകാ യമ്മാ? ദസ വോ സാരിപുത്ത ബുദ്ധകാരകാ യമ്മാ. കതമേ ദസ? ദാനം വോ സാരിപുത്ത ബുദ്ധകാരകോ യമ്മോ, സീലം നേക്ഖമ്മം പഞ്ഞാ വീരിയം ഖന്തി സച്ചമധിട്താനം മേത്താ ഉപേക്ഖവാ ബുദ്ധകാരകോ യമ്മോ, ഇമേ വോ സാരിപുത്ത ദസ ബുദ്ധകാരകാ യമ്മാതി. ഇദമവോച ഭഗവാ, ഇദം വത്ഥാന സുഗതോ അമാപരം ഏതദവോച സത്ഥാ -

‘ദാനം സീലഞ്ച നേക്ഖമ്മം, പഞ്ഞാ വീരിയേന പഞ്ചമം; ഖന്തി സച്ചം അധിട്താനം, മേത്തുപേക്ഖാതി തേ ദസാ’തി”.

കേചി പന “ഛണ്ഡിയാ”തി വദന്തി, തം ഏതാസം സങ്ഗഹവസേന വുത്തം. സോ പന സങ്ഗഹോ പരതോ ആവിഭവിസ്സതി.

കോ താസം കമോതി ഏതമ കമോ നാമ ദേസനാക്കമോ, സോ ച പഠമസമാദാനഹേതുക്കോ, സമാദാനം പവിചയഹേതുക്കും, ഇതി യഥാ ആദിമ്ഹി പവിചിതാ സമാദിന്നാ ച, തഥാ ദേസിതാ. തഥ ച ദാനം സീലസ്സ ബഹുപകാരം സുകരഞ്ചാതി തം ആദിമ്ഹി വുത്തം. ദാനം സീലപരിഗൃഹിതം മഹപ്ഫലം ഹോതി മഹാനിസംസന്തി ദാനാനന്തരം സീലം വുത്തം. സീലം നേക്ഖമ്മപരിഗൃഹിതം, നേക്ഖമ്മം പഞ്ഞാപരിഗൃഹിതം, പഞ്ഞാ വീരിയപരിഗൃഹിതാ, വീരിയം ഖന്തിപരിഗൃഹിതം, ഖന്തി സച്ചപരിഗൃഹിതാ, സച്ചം അധിട്താനപരിഗൃഹിതം, അധിട്താനം മേത്താപരിഗൃഹിതം, മേത്താ ഉപേക്ഖാപരിഗൃഹിതാ മഹപ്ഫലാ ഹോതി മഹാനിസംസാതി മേത്താനന്തരം ഉപേക്ഖാ വുത്താ. ഉപേക്ഖാ പന കരുണാപരിഗൃഹിതാ, കരുണാ ച ഉപേക്ഖാപരിഗൃഹിതാതി വേദിതബ്ബാ. കഥം പന മഹാകാരുണികാ ബോധിസത്താ സത്തേസു ഉപേക്ഖകാ ഹോന്തി? ഉപേക്ഖിതബ്ബയുത്തേസു കഞ്ചി കാലം ഉപേക്ഖകാ ഹോന്തി, ന പന സബ്ബതഥ, സബ്ബദാ ചാതി കേചി. അപരേ പന ന സത്തേസു ഉപേക്ഖകാ, സത്തകതേസു പന വിപ്പകാരേസു ഉപേക്ഖകാ ഹോന്തിതി.

അപരോ നയോ - പച്ചുരജ്ജനേസുപി പവത്തിയാ സബ്ബസത്തസാധാരണത്താ, അപ്പഫലത്താ, സുകരത്താ ച ആദിമ്ഹി ദാനം വുത്തം. സീലേനദായകപടിഗ്ലാഹകസുദ്ധിതോ, പരാസുഗ്ഗഹം വത്ഥാ പരപീഠാനിവത്തിവചനതോ, കിരിയയമ്മം വത്ഥാ അകിരിയയമ്മവചനതോ, ഭോഗസമ്പത്തിഹേതും വത്ഥാ ഭവസമ്പത്തിഹേതുവചനതോ ച ദാനസ്സ അനന്തരം സീലം വുത്തം. നേക്ഖമ്മേന സീലസമ്പത്തിസിദ്ധിതോ, കായവചീസുചരിതം വത്ഥാ മനോസുചരിതവചനതോ, വിസുദ്ധസീലസ്സ സുഖേനേവ ത്യാനസമിജ്ജന്ധനതോ, കമ്മാപരാധപ്പഹാനേന പയോഗസുദ്ധിം വത്ഥാ കിലേസാപരാധപ്പഹാനേന ആസയസുദ്ധിവചനതോ, വീതിക്കമപ്പഹാനേന ചിത്തസ്സ പരിയുട്താനപ്പഹാനവചനതോ ച സീലസ്സ അനന്തരം നേക്ഖമ്മം വുത്തം. പഞ്ഞായ നേക്ഖമ്മസ്സ സിദ്ധിപരിസുദ്ധിതോ, ത്യാനാഭാവേ പഞ്ഞാഭാവവചനതോ. സമാധിപദട്താനാ ഹി പഞ്ഞാ, പഞ്ഞാപച്ചുപട്താനോ ച സമാധി. സമമനിമിത്തം വത്ഥാ ഉപേക്ഖാനിമിത്തവചനതോ, പരഹിതജ്ജന്ധാനേന പരഹിതകരണൂപായകോസല്ലവചനതോ ച നേക്ഖമ്മസ്സ അനന്തരം പഞ്ഞാ വുത്താ. വീരിയാരമ്ഭേന പഞ്ഞാകിച്ചസിദ്ധിതോ, സത്തസുത്തതായമ്മനിജ്ജന്ധാനകഖന്തിം വത്ഥാ സത്തഹിതായ ആരമ്ഭസ്സ അച്ഛരിയതാവചനതോ, ഉപേക്ഖാനിമിത്തം വത്ഥാ പഗ്ഗഹനിമിത്തവചനതോ, നിസമ്മകാരിതം വത്ഥാ ഉട്താനവചനതോ ച. നിസമ്മകാരിനോ ഹി ഉട്താനം ഫലവിസേസമാവഹതിതി പഞ്ഞായ അനന്തരം വീരിയം വുത്തം.

വീരിയേന തിതിക്ഖാസിദ്ധിതോ. വീരിയവാ ഹി ആരദ്ധവീരിയത്താ സത്തസങ്ഖാരേഹി ഉപനീതം ദുക്ഖം അഭിഭൂയ വിഹരതി വീരിയസ്സ തിതിക്ഖാലങ്കാരഭാവതോ. വീരിയവതോ ഹി തിതിക്ഖാ സോഭതി. പഗ്ഗഹനിമിത്തം വത്ഥാ സമമനിമിത്തവചനതോ, അച്ചാരമ്ഭേന ഉദ്ധച്ചദോസപ്പഹാനവചനതോ. യമ്മനിജ്ജന്ധാനകഖന്തിയാ ഹി ഉദ്ധച്ചദോസോ പഹിയതി. വീരിയവതോ സാതച്ചകരണവചനതോ. ഖന്തിബഹുലോ ഹി അനുദ്ധതോ സാതച്ചകാരി ഹോതി. അപ്പമാദവതോ പരഹിതകിരിയാരമ്ഭേ പച്ചുപകാരതണ്ഹാഭാവവചനതോ. യാമാവതോ യമ്മനിജ്ജന്ധാനേ ഹി സതി തണ്ഹാ ന ഹോതി. പരഹിതാരമ്ഭേ പരമേപി പരകതദുക്ഖസഹനഭാവവചനതോ ച വീരിയസ്സ അനന്തരം ഖന്തി വുത്താ . സച്ചേന ഖന്തിയാ ചിരാധിട്താനതോ, അപകാരിനോ അപകാരഖന്തിം വത്ഥാ തദുപകാരകരണേ

അവിസംവാദവചനതോ, ഖന്തിയാ അപവാദവാചാവികമ്പനേ ഭൂതവാദിതായ അവിജഹനവചനതോ, സത്തസുത്തതായമ്മനിജ്ഞാതാപ്രതിപത്തി വതാ തദുപബ്രൂഹിതാണസച്ചവചനതോ ച ഖന്തിയാ അനന്തരം സച്ചം വൃത്തം. അധിടാനേ സച്ചസിദ്ധിതോ. അചലാധിടാനസ്സ ഹി വിരതി സിജ്ഞതി. അവിസംവാദിതം വതാ തത്ത്വ അചലഭാവവചനതോ. സച്ചസന്ധോ ഹി ദാനാദീസു പടിഞ്ഞാണുരുപം നിജ്ജോവ പവത്തതി. ഞാണസച്ചം വതാ സമ്ഭാരേസു പവത്തിനിടാപനവചനതോ. യമാഭൂതാണവാ ഹി ബോധിസമ്ഭാരേസു അധിതിടാന്തി, തേ ച നിടാപേതി പടിപക്ഖേഹി അകമ്പിയഭാവതോതി സച്ചസ്സ അനന്തരം അധിടാനം വൃത്തം. മേത്തായ പരഹിതകരണസമാദാനാധിടാനസിദ്ധിതോ, അധിടാനം വതാ ഹിതുപസംഹാരവചനതോ. ബോധിസമ്ഭാരേ ഹി അധിതിടാമനോ മേത്താവിഹാരി ഹോതി. അചലാധിടാനസ്സ സമാദാനാവികോപനതോ, സമാദാനസമ്ഭവതോ ച അധിടാനസ്സ അനന്തരം മേത്താ വൃത്താ. ഉപേക്ഖായ മേത്താവിസുദ്ധിതോ, സത്തേസു ഹിതുപസംഹാരം വതാ തദപരാധേസു ഉദാസിനതാവചനതോ, മേത്താഭാവനം വതാ തന്നിസ്സഭാവനാവചനതോ, “ഹിതകാമസത്തേപി ഉപേക്ഖകോ”തി അച്ഛരിയഗുണഭാവവചനതോ ച മേത്തായ അനന്തരം ഉപേക്ഖാ വൃത്താതി ഏവമേതാസം കമോ വേദിതബ്ബോ.

കാനി ലക്ഖണരസപച്ചുപടാനപദടാനാനീതി? ഏതഥ അവിസേസേന താവ സബ്ബാപി പാരമിയോ പരാനുഗൃഹലക്ഖണ, പരേസം ഉപകാരകരണരസാ, അവികമ്പനരസാ വാ, ഹിതേസിതാപച്ചുപടാനാ, ബുദ്ധത്തപച്ചുപടാനാ വാ, മഹാകരുണാപദടാനാ, കരുണുപായകോസല്ലപദടാനാ വാ.

വിസേസേന പന യസ്മാ കരുണുപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതാ അത്തുപകരണപരിച്ചാഗചേതനാ ദാനപാരമിതാ. കരുണുപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതം കായവചിസുചരിതം അത്ഥതോ അകത്തബ്ബവിരതി, കത്തബ്ബകരണചേതനാദയോ ച സീലപാരമിതാ. കരുണുപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതോ ആദിനവദസ്സനപുബ്ബുഗ്ഗമോ കാമഭവേഹി നിക്ഖമനചിത്തുപ്പാദോ നേക്ഖമ്മപാരമിതാ. കരുണുപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതോ യമ്മാനം സാമഞ്ജസിസേസലക്ഖണാവബോധോ പഞ്ചാപാരമിതാ. കരുണുപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതോ കായചിത്തേഹി പരഹിതാമ്ഭോ വിരിയപാരമിതാ. കരുണുപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതം സത്തസഞ്ചാരപരായസഹനം അദോസപ്പയാനോ തദാകാരപ്പവത്തോ ചിത്തുപ്പാദോ ഖന്തിപാരമിതാ . കരുണുപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതം വിരതിചേതനാദിഭേദം അവിസംവാദനം സച്ചപാരമിതാ. കരുണുപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതം അചലസമാദാനാധിടാനം തദാകാരപ്പവത്തോ ചിത്തുപ്പാദോ അധിടാനപാരമിതാ. കരുണുപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതോ ലോകസ്സ ഹിതുപസംഹാരോ അത്ഥതോ അബ്ബാപാദോ മേത്താപാരമിതാ. കരുണുപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതാ അനുമനയപടിപവിദ്ധംസിനീ ഇടാനിടംസേ സത്തസഞ്ചാരേസു സമപ്പവത്തി ഉപേക്ഖാപാരമിതാ.

തസ്മാ പരിച്ചാഗലക്ഖണം ദാനം, ദേയ്യധമ്മേ ലോഭവിദ്ധംസനരസം, അനാസത്തിപച്ചുപടാനം, ഭവവിഭവസമ്പത്തിപച്ചുപടാനം വാ, പരിച്ചജിതബുദ്ധുപദടാനം. സീലനലക്ഖണം സീലം, സമാധാനലക്ഖണം, പതിടാനലക്ഖണഞ്ചാതി വൃത്തം ഹോതി. ദുസ്സീല്യവിദ്ധംസനരസം, അനവജ്ജരസം വാ, സോചേയ്യപച്ചുപടാനം, ഹിരോത്തപ്പദടാനം. കാമതോ ഭവതോ ച നിക്ഖമനലക്ഖണം നേക്ഖമ്മം, തദാദിനവവിഭാവനരസം , തതോ ഏവ വിമുഖഭാവപച്ചുപടാനം, സംവേഗപദടാനം . യമാസഭാവപടിവേധലക്ഖണാ പഞ്ചാ, അക്ഖലിതപടിവേധലക്ഖണാ വാ കൂസലിസ്സാസഖിത്തഉസുപടിവേധോ വിയ, വിസയോഭാസനരസാ പദീപോ വിയ, അസമ്മോഹപച്ചുപടാനാ അരഞ്ഞഗതസുദേസകോ വിയ, സമാധിപദടാനാ, ചതുസച്ചപദടാനാ വാ. ഉസ്സാഹലക്ഖണം വിരിയം, ഉപത്ഥമ്ഭരണസം, അസംസീദനപച്ചുപടാനം, വിരിയാമ്ഭവത്തു (അം നി വൃ.വൃം) പദടാനം, സംവേഗപദടാനം വാ. ഖമനലക്ഖണാ ഖന്തി, ഇടാനിടംസഹനരസാ, അധിവാസനപച്ചുപടാനാ, അവിരോധപച്ചുപടാനാ വാ, യമാഭൂതസ്സനപദടാനാ. അവിസംവാദനലക്ഖണം സച്ചം, യമാവവിഭാവനരസം [യമാസഭാവവിഭാവനരസം (ചരിയാം അട്ഠം പകിണ്ണകകമായ)], സാധുതാപച്ചുപടാനം, സോരച്ചപദടാനം. ബോധിസമ്ഭാരേസു അധിടാനലക്ഖണം അധിടാനം, തേസം പടിപക്ഖാഭിഭവനരസം, തത്ത്വ അചലതാപച്ചുപടാനം, ബോധിസമ്ഭാരപദടാനം. ഹിതാകാരപ്പവത്തിലക്ഖണാ മേത്താ, ഹിതുപസംഹാരരസാ, ആഘാതവിനയനരസാ വാ, സോമ്മഭാവപച്ചുപടാനാ, സത്താനം മനാപഭാവസ്സനപദടാനാ. മജ്ജിമത്താകാരപ്പവത്തിലക്ഖണാ ഉപേക്ഖാ, സമഭാവസ്സനരസാ, പടിപാനുമനയവുപസമപ്പച്ചുപടാനാ, കമ്മസ്സകതാപച്ചവേക്ഖണപദടാനാ. ഏതഥ ച കരുണുപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതതാ ദാനാദീനം പരിച്ചാഗാദിലക്ഖണസ്സ വിസേസനഭാവേന വത്തബ്ബാ, യതോ താനി പാരമിസഞ്ച്യം ലഭന്തിതി.

കോ പച്ചയോതി അഭിനിഹാരോ പച്ചയോ. യോ ഹി അയം “മനുസ്സത്തം ലിങ്ഗസമ്പത്തി”തിആദി (ബു. വം. ൨.൯൯) അട്ഠയമ്മസമോധാനസമ്പാദിതോ “തിസ്സോ താരേയ്യം, മുത്തോ മോചേയ്യം, ബുദ്ധോ ബോധേയ്യം, സുദ്ധോ സോധേയ്യം, ദന്തോ ദമേയ്യം, സന്തോ സമേയ്യം, അസ്സന്തോ അസ്സാസേയ്യം, പരിനിബ്ബുതോ പരിനിബ്ബാപേയ്യ”തിആദിനാ (ചരിയാം അട്ഠം പകിണ്ണകകമായ) പവത്തോ അഭിനിഹാരോ, സോ അവിസേസേന സബ്ബപാരമീനം പച്ചയോ. തപ്പവത്തിയാ ഹി ഉദ്ധം പാരമീനം പവിചയുപടാനസമാദാനാധിടാനനിപ്ഫത്തിയോ മഹാപുരിസാനം സമ്ഭവന്തി.

യഥാ ച അഭിനിഹാരോ, ഏവം മഹാകരുണാ, ഉപായകോസല്ലബ്ബ. തത്ത്വ ഉപായകോസല്ലം നാമ ദാനാദീനം ബോധിസമ്ഭാരഭാവസ്സ നിമിത്തഭൂതാ പഞ്ചാ, യാഹി കരുണുപായകോസല്ലതാഹി മഹാപുരിസാനം അത്തസുഖനിരപേക്ഖതാ, നിരന്തരം പരഹിതകരണപസുതതാ, സുദുക്കരേഹിപി മഹാബോധിസത്തചരിതേഹി വിസാദാഭാവോ, പസാദസമ്ബുദ്ധിസ്സനസവനാനുസ്സരഭാവത്ഥാസുപി സത്താനം ഹിതസുഖപടിവാഭേതരുഭാവോ ച സമ്പജ്ജതി. തഥാ ഹി പഞ്ചായ ബുദ്ധഭാവസിദ്ധി, കരുണായ ബുദ്ധകമ്മസിദ്ധി. പഞ്ചായ സയം തരതി, കരുണായ പരേ താരേതി. പഞ്ചായ പരദുക്ഖം പരിജാനാതി, കരുണായ പരദുക്ഖപടികാരം ആരഭതി. പഞ്ചായ ച ദുക്ഖേ നിബ്ബിന്ദതി, കരുണായ ദുക്ഖം സമ്പടിച്ചതി. തഥാ പഞ്ചായ പരിനിബ്ബാനാഭിമുഖോ ഹോതി, കരുണായ തം ന പാപുണാതി. തഥാ കരുണായ സംസാരാഭിമുഖോ ഹോതി , പഞ്ചായ തത്ര നാഭിരമതി. പഞ്ചായ ച സബ്ബത്ഥ വിരജ്ജതി, കരുണാനുഗതത്താ ന ച ന സബ്ബേസം അനുഗൃഹായ പവത്തോ, കരുണായ സബ്ബേപി അനുകമ്പതി, പഞ്ചാനുഗതത്താ ന ച ന സബ്ബത്ഥ വിരത്തചിത്തോ. പഞ്ചായ ച അഹംകാരമമംകാരാഭാവോ, കരുണായ ആലസിധദീനതാഭാവോ. തഥാ പഞ്ചാകരുണാഹി യമാക്കമം അത്തപരനാഥതാ, ധീരവിരഭാവോ, അനന്തന്തപരപരന്തപതാ, അത്തഹിതപരഹിതനിപ്ഫത്തി, നിബ്ബ്യാഭിസനകഭാവോ, യമ്മാധിപതിലോകാധിപതിതാ, കത്തഞ്ജപുബ്ബകാരിഭാവോ, മോഹതണ്ഹാവിഗമോ, വിജ്ജാചരണസിദ്ധി, ബലവേസാരജ്ജനിപ്ഫത്തിതി സബ്ബസ്സാപി പാരമിതാഫലസ്സ വിസേസേന ഉപായഭാവതോ പഞ്ചാകരുണാ പാരമീനം പച്ചയോ. ഇദഞ്ച ദധം പാരമീനം വിയ പണിയാനസ്സാപി പച്ചയോ.

തമാ ഉസ്താഹുജെങ്ഗഅവത്മാനഹിതചരിയാ ച പാരമീനം പച്ചയോതി വേദിതബ്ബാ, യാ ബുദ്ധഭാവസ്സ ഉപ്പത്തിട്ഠാനതായ “ബുദ്ധഭൂമിയോ”തി പവുച്ചന്തി. യഥാഹ -

“കതി പന ഭന്തേ ബുദ്ധഭൂമിയോ? ചതസ്സോ ഖോ സാരിപുത്ത ബുദ്ധഭൂമിയോ. കതമാ ചതസ്സോ? ഉസ്താഹോ ച ഹോതി വീരിയം, ഉമങ്ഗോ ച ഹോതി പത്താഭാവനാ, അവത്മാനഞ്ച ഹോതി അധിട്ഠാനം, മേത്താഭാവനാ ച ഹോതി ഹിതചരിയാ. ഇമാ ഖോ സാരിപുത്ത ചതസ്സോ ബുദ്ധഭൂമിയോ”തി (സു. നി. അട്ഠ. ച.ഖഗുവിസാണസുത്തവണ്ണനായമ്പി).

തമാ നേക്ഖമ്മപവിവേകഅലോഭാദോസാമോഹനിസ്സരണപ്പഭോ ഛ അജ്ജ്യാസയാ. വുത്തഞ്ഹേതം -

“നേക്ഖമ്മജ്ജ്യാസയാ ച ബോധിസത്താ കാമേ ദോസദണ്ണാവിനോ, പവിവേക...പേ... സങ്ഗണികായ, അലോഭ... പേ... ലോഭേ, അദോസ...പേ... ദോസേ, അമോഹ...പേ... മോഹേ, നിസ്സരണജ്ജ്യാസയാ ച ബോധിസത്താ സബ്ബഭവേസു ദോസദണ്ണാവിനോ”തി (വിസുദ്ധി. അട്ഠ. ച.രൻ വാക്യഖണ്ഡേപി).

തസ്മാ ഏതേ ബോധിസത്താനം ഛ അജ്ജ്യാസയാ ദാനാദീനം പച്ചയാതി വേദിതബ്ബാ. ന ഹി ലോഭാദീസു ആദീനവദണ്ണനേ, അലോഭാദിഅധികഭാവേന ച വിനാ ദാനാദിപാരമിയോ സമ്ഭവന്തി. അലോഭാദീനഞ്ഹി അധികഭാവേന പരിച്ചാഗാദിനിന്നചിത്തതാ അലോഭജ്ജ്യാസയാദിതാതി. യഥാ ചേതേ, ഏവം ദാനജ്ജ്യാസയതാദയോപി. യഥാഹ -

“കതി പന ഭന്തേ ബോധായ ചരന്താനം ബോധിസത്താനം അജ്ജ്യാസയാ? ദസ ഖോ സാരിപുത്ത ബോധായ ചരന്താനം ബോധിസത്താനം അജ്ജ്യാസയാ. കതമേ ദസ? ദാനജ്ജ്യാസയാ സാരിപുത്ത ബോധിസത്താ മച്ഛേരേ ദോസദണ്ണാവിനോ, സീല...പേ... ഉപേക്ഖജ്ജ്യാസയാ സാരിപുത്ത ബോധിസത്താ സുഖദുക്ഖേസു ദോസദണ്ണാവിനോ”തി.

ഏതേസു ഹി മച്ഛേരഅസംവരകാമവിചികിച്ഛാകോസജ്ജഅക്ഖന്തിവിസംവാദഅനധിട്ഠാനബ്യാപാദ- സുഖദുക്ഖസഞ്ചാരേസു ആദീനവദണ്ണപുബ്ബങ്ഗമാ ദാനാദിനിന്നചിത്തതാസഞ്ചാരാ ദാനജ്ജ്യാസയതാദയോ ദാനാദിപാരമീനം നിബ്ബത്തിയാ കാരണന്തി . തമാ അപരിച്ചാഗപരിച്ചാഗാദീസു യഥാക്കമം ആദീനവാനിസംസപച്ചവേക്ഖണാ ദാനാദിപാരമീനം പച്ചയോ.

തത്ഥായം പച്ചവേക്ഖണാവധി -

ഖേത്തവത്സുഹിരഞ്ഞസുവണ്ണഗോമഹിംസദാസിദാസപുത്തദാരാദിപരിഗൃഹബ്യാസത്തചിത്താനം സത്താനം ഖേത്താദീനം വത്സുകാമഭാവേന ബഹുപത്ഥനിയഭാവതോ, രാജചാരാദിസാധാരണഭാവതോ, വിവാദാധിട്ഠാനതോ, സപത്തകരണതോ, നിസ്സാരതോ, പടിലാഭപരിപാലനേസു പരവിഹേഠനഹേതുതോ, വിനാസനിമിത്തഞ്ച സോകാദിഅനേകവിഹിതബ്യാസനാവഹതോ, തദാസത്തിനിദാനഞ്ച മച്ഛേരമലപരിയുട്ഠിതചിത്താനം അപായുപപത്തിസമ്ഭവേതോതി ഏവം വിവിധവിപുലാനത്ഥാവഹാ ഏതേ അത്ഥാ നാമ, തേസം പരിച്ചാഗോയേവേകോ സോത്ഥിഭാവോതി പരിച്ചാഗേ അപ്പമാദോ കരണിയോ.

അപിച “യാചകോ യാചമാനോ അത്തനോ ഗുയ്ഹസ്സ ആചിക്ഖന്തോ മയ്ഹം വിസ്സാസികോ”തി ച “പഹായ ഗമനിയം അത്തനോ സന്തകം ഗഹേത്വാ പരലോകം യാഹീതി മയ്ഹം ഉപദേസകോ”തി ച “ആദിത്തേ വിയ അഗാരേ മരണഗ്ഗിനാ ആദിത്തേ ലോകേ തതോ മയ്ഹം സന്തകസ്സ അപവാഹകസഹായോ”തി ച “അപവാഹിതസ്സ ചസ്സ നിജ്ജായനിക്ഖേപട്ഠാനഭൂതോ”തി ച “ദാനസഞ്ചാരേ കല്യാണകമ്മസ്ഥിം സഹായഭാവതോ, സബ്ബസമ്പത്തിനം അഗൃഭൂതായ പരമദുല്ലഭായ ബുദ്ധഭൂമിയാ സമ്പത്തിഹേതുഭാവതോ ച പരമോ കല്യാണമിത്തോ”തി ച പച്ചവേക്ഖിതബ്ബം.

തമാ “ഉളാരേ കമ്മനി അന്നേനാഹം സമ്ഭാവിതോ, തസ്മാ സാ സമ്ഭാവനാ അവിതഥാ കാതബ്ബാ”തി ച “ഏകന്തഭേദിതായ ജീവിതസ്സ അയാചിതേനപി മയാ ദാതബ്ബം, പഗേവ യാചിതേനാ”തി ച “ഉളാരജ്ജ്യാസയേഹി ഗവേസിതാപി ദാതബ്ബോ, സയമേവാഗതോ മമ പുണ്ണേനാ”തി ച “യാചകസ്സ ദാനാപദേസേന മയ്ഹമേവായമനുഗൃഹോ”തി ച “അഹം വിയ അയം സബ്ബോപി ലോകോ മയാ അനുഗൃഹേതബ്ബോ”തി ച “അസതി യാചകേ കഥം മയ്ഹം ദാനപാരമി പൂരേയോ”തി ച “യാചകാനമേവത്ഥായ മയാ സബ്ബോ പരിഗൃഹേതബ്ബോ”തി ച “അയാചിത്വാ മമ സന്തകം യാചകാ സയമേവ കദാ ഗണ്ഹേയ്യു”ന്തി ച “കഥമഹം യാചകാനം പിയോ ചസ്സം മനാപോ”തി ച “കഥം വാ തേ മയ്ഹം പിയാ ചസ്സു മനാപാ”തി ച “കഥം വാഹം ദദമാനോ, ദത്വാപി ച അത്തമനോ അസ്സം പമുദിതോ പിതിസോമനസ്സജാതോ”തി ച “കഥം വാ മേ യാചകാ ഭവേയ്യും, ഉളാരോ ച ദാനജ്ജ്യാസയോ”തി ച “കഥം വാഹമയാചിതോയേവ യാചകാനം ഹദയമഞ്ഞായ ദദേയ്യു”ന്തി ച “സതി ധനേ യാചകേ ച അപരിച്ചാഗോ മഹതീ മയ്ഹം വഞ്ചനാ”തി ച “കഥം വാഹം അത്തനോ അങ്ഗാനി ജീവിതം വാപി യാചകാനം പരിച്ചജേയ്യു”ന്തി ച പച്ചവേക്ഖിതബ്ബം.

അപിച “അത്ഥോ നാമായം നിരപേക്ഖം ദായകം അനുഗച്ഛതി യഥാ തം നിരപേക്ഖം ഖേപകം കിടകോ”തി അത്ഥേ നിരപേക്ഖതായ ചിത്തം ഉപ്പാദേതബ്ബം. യാചമാനോ പന യദി പിയപുഗ്ഗലോ ഹോതി, “പിയോ മം യാചതീ”തി സോമനസ്സം ഉപ്പാദേതബ്ബം. അഥ ഉദാസിനപുഗ്ഗലോ ഹോതി, “അയം മം യാചമാനോ അദ്ധാ ഇമിനാ പരിച്ചാഗേന മിത്തോ ഹോതി”തി സോമനസ്സം ഉപ്പാദേതബ്ബം. ദദന്തോപി ഹി യാചകാനം പിയോ ഹോതീതി. അഥ പന വേരിപുഗ്ഗലോ യാചതി, “പച്ചത്ഥികോ മം യാചതി, അയം മം യാചമാനോ അദ്ധാ ഇമിനാ പരിച്ചാഗേന വേരിപി പിയോ മിത്തോ ഹോതി”തി വിസേസതോ സോമനസ്സം ഉപ്പാദേതബ്ബം. ഏവം പിയപുഗ്ഗലേ വിയ മജ്ജ്യാത്തവേരിപുഗ്ഗലേസുപി മേത്താപുബ്ബങ്ഗമം കരുണം ഉപട്ഠപേത്വാവ ദാതബ്ബം.

സചേ പനസ്സ ചിരകാലപരിഭാവിതത്താ ലോഭസ്സ ദേയ്യധമ്മവിസയാ ലോഭധമ്മാ ഉപ്പജ്ജേയ്യും, തേന ബോധിസത്തപടീഞ്ഞേന ഇതി പടിസഞ്ചിക്ഖിതബ്ബം “നനു തയാ സപ്പുരിസ സമ്ബോധായ അഭിനിഹാരം കരോന്തേന സബ്ബസത്താനം ഉപകാരത്ഥായ അയം കായോ നിസ്സുട്ഠോ, തപ്പരിച്ചാഗമയഞ്ച പുണ്ണം, തത്ഥ നാമ തേ ബാഹിരേപി വത്സുസ്ഥിം അതിസങ്ഗപ്പവത്തി ഹത്ഥിസിനാനസദിസീ ഹോതി, തസ്മാ തയാ ന കത്ഥചി സങ്ഗോ ഉപ്പാദേതബ്ബോ. സേയ്യഥാപി നാമ മഹതോ ഭേസജ്ജരുകുഖസ്സ തിട്ഠന്തോ മൂലം മൂലത്ഥികാ ഹരന്തി, പപടികം, തചം, ഖന്ധം, വിടപം,

സാരം, സാഖം, പലാസം, പുപ്ഫം, ഫലം ഫലത്വികാ ഹരന്തി, ന തസ്സ രുക്ഖസ്സ 'മയ്ഹം സന്തകം ഏതേ ഹരന്തി'തി വിതക്കസമുദാചാരോ ഹോതി, ഏവമേവ സബ്ബലോകഹിതായ ഉസ്സുക്കമാപജ്ജന്തേന മയാ മഹാഭുക്ഖേ അകതത്തുക്കേ നിച്ചാസുചിമ്ഹി കായേ പരേസം ഉപകാരായ വിനിയുജ്ജമാനേ അണുമത്തോപി മിച്ചാവിതക്കോ ന ഉപ്പാദേതബ്ബോ, കോ വാ ഏതഥ വിസേസോ അജ്ജന്തതികബാഹിരേസു മഹാഭൂതേസു ഏകന്തഭേദനവികിരണവിദ്ധംസന്ധമ്മേസു, കേവലം പന സമ്മോഹവിജമ്ഭിതമേതം, യദിദം 'ഏതം മമ, ഏസോഹമസ്ഥി, ഏസോ മേ അത്താ'തി അഭിനിവേസോ. തസ്ഥാ ബാഹിരേസു വിയ അജ്ജന്തതികേസുപി കരചരണനയനാദിസു , മംസാദിസു ച അനപേക്ഖേന ഹുത്വാ 'തന്തരത്വികാ ഹരന്തു'തി നിസ്സുട്ഠചിത്തേന ഭവിതബ്ബ'ന്തി. ഏവം പടിസഞ്ചിക്ഖതോ ചസ്സ ബോധായ പഹിതത്തസ്സ കായജീവിതേസു നിരപേക്ഖസ്സ അപ്പകസിരേനേവ കായവചിമനോകമ്മാനി സുവിസുദ്ധാനി ഹോന്തി. സോ വിസുദ്ധകായവചിമനോകമ്മത്തോ വിസുദ്ധാജീവോ ഞായപടിപത്തിയം റിതോ, ആയാപായുപായകോസല്ലസമന്നാഗമേന ഭിത്യോസോ മത്തായ ദേയ്യധമ്മപരിച്ചാഗേന, അഭയദാനസദ്ധമ്മദാനേഹി ച സബ്ബസത്തേ അനുഗൃണ്ഹിതും സമത്ഥോ ഹോതീതി. അയം താവ ദാനപാരമിയം പച്ചവേക്ഖണായോ.

സീലപാരമിയം പന ഏവം പച്ചവേക്ഖിതബ്ബം - ഇദഞ്ച സീലം നാമ ഗങ്ഗോദകാദീഹി വിസോധേതും അസക്കുണ്ണേയസ്സ ദോസമലസ്സ വിക്ഖാലനജലം, ഹരിചന്ദനാദീഹി വിനേതും അസക്കുണ്ണേയരാഗാദിപരിഛാഹവിനയനം, ഹാരമകുടകുണ്ഡലാദീഹി പച്ചരജനാലങ്കാരേഹി അസാധാരണോ സാധുനം അലങ്കാരവിസേസോ, സബ്ബദിസാവായനതോ അകിത്തിമോ, സബ്ബകാലാനുരൂപോ ച സുരഭിഗന്ധോ, ഖത്തിയമഹാസാലാദീഹി ദേവതാഹി ച വന്ദനീയാദിഭാവാവഹനതോ പരമോ വസീകരണമത്തോ, ചാതുമഹാരാജികാദി ദേവലോകാരോഹനസോപാനപന്തി, ത്യാനാഭിഞ്ജാനം അധിഗമുപായോ, നിബ്ബാനമഹാനഗരസ്സ സമ്പാപകമഗ്ഗോ, സാവകബോധിപച്ചേകബോധിസമ്മാസമ്ബോധിനം പതിട്ഠാനഭൂമി, യം യം വാ പനിച്ഛിതം പത്ഥിതം, തസ്സ തസ്സ സമിജ്ജന്തപായഭാവതോ ചിന്താമണികപ്പരുക്ഖാദികേ ച അതിസേതി. വുത്തഞ്ചേതം ഭഗവതാ "ഇജ്ജന്തതി ഭിക്ഖവേ സീലവതോ ചേതോപണിധി വിസുദ്ധത്താ"തി (അം നിം വൃ.൩൫). അപരസി വുത്തം "ആകഞ്ചേയ ചേ ഭിക്ഖവേ ഭിക്ഖു സബ്ബമചാരിനം പിതോ ച അസ്സം മനാപോ ച ഗരൂ ച ഭാവനീയോ ചാതി, സീലേസേവസ്സ പരിപുരകാരി"തിആദി (മം നിം ൧.൧൧൧), തഥാ "അവിപ്പടിസാരത്ഥാനി ഖോ ആനന്ദ കുസലാനി സീലാനി"തി (അം നിം ൧൦.൧; ൧൧.൧), "പഞ്ചിമേ ഗഹപതയോ ആനിസംസാ സീലവതോ സീലസമ്പദായാ"തി (ദിം നിം ൨.൧൫൦; ഉദാ ൧൧; മഹാവ ൧൧൫) സുത്താനഞ്ച വസേന സീലസ്സ ഗുണാ പച്ചവേക്ഖിതബ്ബാ, തഥാ അഗ്ഗിക്ഖസോപമസുത്താദിനം (അം നിം ൧.൧൨) വസേന സീലവിരഹേ ആദിനവാ.

പിതിസോമനസ്സനിമിത്തതോ, അത്താനുവാദപരാനുവാദദണ്ഡദ്വുഗുതിഭയാഭാവതോ, വിത്തൂഹി പാസംസഭാവതോ, അവിപ്പടിസാരഹേതുതോ, സോത്ഥിട്ഠാനതോ , അഭിജ്ഞസാപതേയ്യാധിപതേയ്യായുരൂപട്ഠാനബന്ധുചിത്തസമ്പത്തിനം അതിസയനതോ ച സീലം പച്ചവേക്ഖിതബ്ബം. സീലവതോ ഹി അത്തനോ സീലസമ്പദാഹേതു മഹന്തം പിതിസോമനസ്സം ഉപ്പജ്ജതി "കതം വത മയാ കുസലം, കതം കല്യാണം, കതം ഭീരുത്താണ"ന്തി. തഥാ സീലവതോ അത്താ ന ഉപവദതി, ന പരേ വിത്തൂ, ദണ്ഡദ്വുഗുതിഭയാനം സമ്ഭവോയേവ നത്ഥി, "സീലവാ പുരിസപുഗ്ഗലോ കല്യാണധമ്മോ"തി വിത്തൂനം പാസംസോ ഹോതി. തഥാ സീലവതോ യായം "കതം വത മയാ പാപം, കതം ലുഭം, കതം കിഞ്ചിസ"ന്തി ദുസ്സീലസ്സ വിപ്പടിസാരോ ഉപ്പജ്ജതി, സോ ന ഹോതി. സീലഞ്ച നാമേതം അപ്പമാദാധിട്ഠാനതോ, ഭോഗബ്ബുസനാദിപരിഹാരമുഖേന മഹതോ അത്ഥസ്സ സാധനതോ, മങ്ഗലഭാവതോ ച പരമം സോത്ഥിട്ഠാനം, നിഹീനജ്ജോപി സീലവാ ഖത്തിയമഹാസാലാദിനം പൂജനീയോ ഹോതീതി കുലസമ്പത്തിം അതിസേതി സീലസമ്പദാ, "തം കിം മഞ്ഞസി മഹാരാജ, ഇധ തേ അസ്സ പുരിസോ ദാസോ കമ്മകരോ"തിആദി (ദിം നിം ൧.൧൧൩) വചനഞ്ചേതഥ സാധകം. ചോരാദീഹി അസാധാരണതോ, പരലോകാനുഗമനതോ, മഹപ്ഫലഭാവതോ, സമമാദിഗുണാധിട്ഠാനതോ ച ബാഹിരധനം അതിസേതി സീലം, പരമസ്സ ചിത്തിസ്സരിയസ്സ അധിട്ഠാനഭാവതോ ഖത്തിയാദിനം ഇസ്സരിയം അതിസേതി സീലം. സീലനിമിത്തഞ്ചി തന്തംസത്തനികായേസു സത്താനം ഇസ്സരിയം വസ്സസതദീപപ്പമാണതോ ജീവിതതോ ഏകാഹവി സീലവതോ ജീവിതസ്സ വിസിട്ഠതാവചനതോ, സതി ച ജീവിതേ സിക്ഖാനിക്ഖേപസ്സ മരണതാവചനതോ സീലം ജീവിതതോ വിസിട്ഠതം. വേരിനസി മനുത്തഭാവാവഹനതോ, ജരാഭോഗവിപത്തിഹി അനഭിഭവനീയതോ ച രൂപസമ്പത്തിം അതിസേതി സീലം. പാസാദഹമ്മിയാദിട്ഠാനവിസേസേ, രാജയുവരാജസേനാപതിആദിട്ഠാനവിസേസേ ച അതിസേതി സീലം സുഖവിസേസാധിട്ഠാനഭാവതോ . സഭാവസിനിലേ സന്തികാവചരേപി ബന്ധുജനേ മിത്തജനേ ച അതിസേതി ഏകന്തഹിതസമ്പാദനതോ, പരലോകാനുഗമനതോ ച. "ന തം മാതാ പിതാ കയിരാ"തിആദി (ധം പം ൪൩) വചനഞ്ചേതഥ സാധകം. തഥാ ഹത്ഥിഅസ്സരഥാദിഭേദേഹി, മന്താഗദസോത്ഥാനപ്പയോഗേഹി ച ദുരാഭക്ഖം അത്താനം ആരക്ഖഭാവേന സീലമേവ വിസിട്ഠതം അത്താധീനതോ, അപരാധീനതോ, മഹാവിസയതോ ച. തേനേവാഹ "ധമ്മോ ഹവേ രക്ഖതി ധമ്മചാരി"തിആദി (ജാ ൧.൩൧൨). ഏവമനേകഗുണസമന്നാഗതം സീലന്തി പച്ചവേക്ഖന്തസ്സ അപരിപുണ്ണാ ചേവ സീലസമ്പദാ പാരിപൂരിം ഗച്ഛതി അപരിസുദ്ധാ ച പാരിസുദ്ധിം.

സചേ പനസ്സ ദീഘരത്തം പരിചയേന സീലപടിപക്ഖാ ധമ്മാ ദോസാദയോ അന്തരന്തരാ ഉപ്പജ്ജേയ്യം, തേന ബോധിസത്തപടിഞ്ഞേന ഏവം പടിസഞ്ചിക്ഖിതബ്ബം "നന്ദു തയാ സമ്ബോധായ പണിധാനം കതം, സീലവികലേന ച ന സക്കാ ലോകിയാപി സമ്പത്തിയോ പാപുണിതും, പഗേവ ലോകുത്തരാ, സബ്ബസമ്പത്തിനം പന അഗ്ഗഭൂതായ സമ്മാസമ്ബോധിയാ അധിട്ഠാനഭൂതേന സീലേന പരമുക്കംസഗതേന ഭവിതബ്ബം. തസ്ഥാ 'കിക്ഖി വ അഞ്ച'തിആദിനാ (വിസുദ്ധി ൧.൧൩; ദിം നിം അട്ഠ ൧.൧) വുത്തനയേന സമ്മാ സീലം പരിരക്ഖന്തേന സുട്ഠ തയാ പേസലേന ഭവിതബ്ബം. അപി ച തയാ ധമ്മദേസനായ യാനത്തയേ സത്താനം അവതാരണപരിപാചനാനി കാതബ്ബാനി, സീലവികലസ്സ ച വചനം ന പച്ചേതബ്ബം ഹോതി അസ്സപ്പായാഹാരവിചാരസ്സ വിയ വേജ്ജസ്സ തികിച്ചനം, തസ്ഥാ കമാഹം സഭേയ്യാ ഹുത്വാ സത്താനം അവതാരണപരിപാചനാനി കരേയ്"തി സഭാവപരിസുദ്ധസീലേന ഭവിതബ്ബം. കിഞ്ച "ത്യാനാദിഗുണവിസേസയോഗേന മേ സത്താനം ഉപകാരകരണസമത്ഥതാ , പഞ്ചാപാരമിആദിപരിപൂരണഞ്ച, ത്യാനാദയോ ച ഗുണാ സീലപാരിസുദ്ധിം വിനാ ന സമ്ഭവന്തി"തി സമ്മദേവ സീലം പരിസോധേതബ്ബം.

തഥാ "സമ്ബായോ ഘരാവാസോ രജോപമോ"തിആദിനാ (ദിം നിം ൧.൧൩൧; മം നിം ൧.൨൩൧; സം നിം ൨.൧൫൪; മം നിം ൨.൧൦) ഘരാവാസേ "അട്ഠികകലുപമാ കാമാ"തിആദിനാ (മം നിം ൧.൨൩൪; പാചി ൪൧൧; മഹാനി ൩, ൬;), "മാതാപി പുത്തേന വിവദന്തി"തിആദിനാ (മം നിം ൧.൧൧൧൧, ൧൧൧൨) ച കാമേസു "സേയ്യമാപി പുരിസോ ഇണം ആദായ കമ്മന്തേ പയോജ്ജേയ്"തിആദിനാ (ദിം നിം ൧.൨൧൧൧) കാമച്ഛന്ദാദിസു ആദിനവസ്സനപുബ്ബന്ദഗാ വുത്തവിപരിയായേന "അബ്ഭോകാസോ പബ്ബജ്ജാ"തിആദിനാ (ദിം നിം ൧.൧൩൧; സം നിം ൧.൧൫൪) പബ്ബജ്ജാദിസു ആനിസംസപടിസഞ്ചാവസേന നേക്ഖമ്മപാരമിയം പച്ചവേക്ഖണാ വേദിതബ്ബാ. അയമേതഥ സങ്ഖേപത്ഥോ, വിത്ഥാരോ

പന ദുക്ഖക്ഖസ (മം നി° ൧.൧൬൩) വിമംസസുത്താദി (മം നി° ൧.൪൮൭) വസേന ദുക്ഖക്ഖസആസിവിസോപമസുത്താദിവസേന (ചരിയാം അട്° പകിണ്ണകകമായം) വേദിതബ്ബോ.

തഥാ “പഞ്ഞായ വിനാ ദാനാദയോ യമ്മാ ന വിസുജ്ജന്തി, യമാസകം ബ്യാപാരസമത്ഥാ ച ന ഹോന്തി”തി പഞ്ഞാഗുണാ മനസി കാതബ്ബാ. യഥേവ ഹി ജീവിതേന വിനാ സരീരയന്തം ന സോഭതി, ന ച അത്തനോ കിരിയാസു പടിപത്തിസമത്ഥം ഹോതി, യഥാ ച ചക്ഖാദീനി ഇന്ദ്രിയാനി വിഞ്ഞാണേന വിനാ യമാസകം വിസയേസു കിച്ചം കാതും നപ്തഹോന്തി, ഏവം സദ്ധാദീനി ഇന്ദ്രിയാനി പഞ്ഞായ വിനാ സകിച്ചപടിപത്തിയം അസമത്ഥാനിതി പരിച്ചാഗാദിപടിപത്തിയം പഞ്ഞാ പധാനകാരണം. ഉമ്മീലിതപഞ്ഞാചക്ഖുകാ ഹി മഹാസത്താ അത്തനോ അങ്ഗപച്ചങ്ഗാനിപി ദത്വാ അനത്തുക്കംസകാ, അപരവർഭകാ ച ഹോന്തി, ഭേസജ്ജരൂക്ഖാ വിയ വികപ്പരഹിതാ കാലത്തയേപി സോമനസ്സജാതാ. പഞ്ഞാവസേന ഉപായകോസല്ലയോഗതോ പരിച്ചാഗോ പരഹിതപ്പവത്തിയാ ദാനപാരമിഭാവം ഉപേതി. അത്തത്ഥണ്ഹി ദാനം വുഡ്ഡിസദിസം ഹോതി.

തഥാ പഞ്ഞായ അഭാവേന തണ്ഹാദിസംകിലേസാവിയോഗതോ സീലസ്സ വിസുദ്ധിയേവ ന സർഭവതി, കുതോ സബ്ബത്തുഗുണാധിട്ഠാനഭാവോ. പഞ്ഞവാ ഏവ ച ഘരാവാസേ കാമഗുണേസു സംസാരേ ച ആദീനവം, പബ്ബജായ ത്യാനസമാപത്തിയം നിബ്ബാനേ ച ആനിസംസം സുട്ഠ സല്ലക്ഖേന്തോ പബ്ബജിത്വാ ത്യാനസമാപത്തിയോ നിബ്ബത്തേത്വാ നിബ്ബാനനീനോ, പരേ ച തത്ഥ പതിട്ഠപേതിതി.

വീരിയഞ്ച പഞ്ഞാരഹിതം യദിച്ചിതമത്ഥം ന സായേതി ദുരാരമ്ഭഭാവതോ. വരമേവ ഹി അനാരമ്ഭഭോ ദുരാരമ്ഭഭോ, പഞ്ഞാസഹിതേന പന വീരിയേന ന കിഞ്ചി ദുരധിഗമം ഉപായപടിപത്തിതോ. തഥാ പഞ്ഞവാ ഏവ പരാപകാരാദിഅധിവാസകജാതിയോ ഹോതി, ന ദുപ്പണ്ണോ. പഞ്ഞാവിരഹിതസ്സ ച പരേഹി ഉപനിതാ അപകാരാ ഖന്തിയാ പടിപക്ഖമേവ അനുബൃഹേന്തി, പഞ്ഞവതോ പന തേ ഖന്തിസമ്പത്തിയാ പരിബൃഹനവസേന അസ്സാ മിരഭാവായ സംവത്തന്തി. പഞ്ഞവാ ഏവ തീണി സച്ചാനി തേസം കാരണാനി പടിപക്ഖേ ച യമാഭൂതം ജാനിത്വാ പരേസം അവിസംവാദകോ ഹോതി. തഥാ പഞ്ഞാബലേന അത്താനം ഉപത്ഥമ്ഭേത്വാ ധിതിസമ്പദായ സബ്ബപാരമിസു അചലസമാദാനാധിട്ഠാനോ ഹോതി, പഞ്ഞവാ ഏവ ച പിയമജ്ജത്ത്വേവേരിവിഭാഗം അകത്വാ സബ്ബത്ഥ ഹിതൂപസംഹാരകുസലോ ഹോതി. തഥാ പഞ്ഞാവസേന ലാഭാദിലോകയമ്മസന്നിപാതേ നിബ്ബികാരതായ മജ്ജത്ത്വേന ഹോതി. ഏവം സബ്ബാസം പാരമിനം പഞ്ഞാവ പാരിസുദ്ധിഹേതുതി പഞ്ഞാഗുണാ പച്ചവേക്ഖിതബ്ബാ.

അപി ച പഞ്ഞായ വിനാ ന ദസ്സനസമ്പത്തി, അത്തരേന ച ദിട്ഠിസമ്പദം ന സീലസമ്പദാ, സീലദിട്ഠിസമ്പദാരഹിതസ്സ ന സമാധിസമ്പദാ, അസമാഹിതേന ച ന സക്കാ അത്തഹിതമത്തമ്പി സായേതും, പഗേവ ഉക്കംസഗതം പരഹിതന്തി പരഹിതായ പടിപന്നേന “നനു തയാ സക്കച്ചം പഞ്ഞാപാരിസുദ്ധിയം ആയോഗോ കരണീയോ”തി ബോധിസത്തേന അത്താ ഓവദിതബ്ബോ. പഞ്ഞാനുഭാവേന ഹി മഹാസത്തോ ചതുരധിട്ഠാനാധിട്ഠിതോ ചതുഹി സങ്ഗഹവത്ത്വഹി (ദീ° നി° ൩.൨൧൦, ൩൧൩; അ° നി° ൧൦.൩൨) ലോകം അനുഗൃണ്ഹന്തോ സത്തേ നിയൂനികമഗ്ഗേ അവതാരേതി, ഇന്ദ്രിയാനി ച നേസം പരിപാചേതി. തഥാ പഞ്ഞാബലേന ഖസായതനാദിസു പവിചയബഹുലോ പവത്തിനിവത്തിയോ യാമാവതോ പരിജാനന്തോ ദാനാദയോ ഗുണേ വിസേസനിബ്ബേയഭാഗിയഭാവം നയന്തോ ബോധിസത്തസിക്ഖായ പരിപൂരകാരി ഹോതിതി ഏവമാദിനാ അനേകാകാരവോകാരേ പഞ്ഞാഗുണേ വവത്ഥപേത്വാ പഞ്ഞാപാരമി അനുബൃഹേതബ്ബാ.

തഥാ ദിസ്സമാനപാരാനിപി ലോകിയാനി കമ്മാനി നിഹീനവീരിയേന പാപുണിതും അസക്കുണേയ്യാനി, അഗണിതവേദേന പന ആരദ്ധവീരിയേന ദുരധിഗമം നാമ നത്ഥി. നിഹീനവീരിയോ ഹി “സംസാരമഹോഘതോ സബ്ബസത്തേ സന്താരേസ്സാമി”തി ആരഭിതുമേവ ന സക്കുണോതി. മജ്ജിമോ ആരഭിത്വാ അന്തരാവോസാനമാപജ്ജതി. ഉക്കട്ഠവീരിയോ പന അത്തസുഖനിരപേക്ഖോ ആരമ്ഭപാരം അധിഗച്ഛതിതി വീരിയസമ്പത്തി പച്ചവേക്ഖിതബ്ബാ. അപി ച “യസ്സ അത്തനോയേവ സംസാരപക്ഖതോ സമുദ്ധരണത്ഥമാരമ്ഭഭോ, തസ്സാപി വീരിയസ്സ സിദ്ധിലഭാവേന മനോരമാനം മത്ഥകപ്പത്തി ന സക്കാ സർഭാവേതും, പഗേവ സദേവകസ്സ ലോകസ്സ സമുദ്ധരണത്ഥം കതാഭിന്നിഹാരേനാ”തി ച “രാഗാദിനം ദോസഗണാനം മത്തമഹാഗജാനം വിയ ദുന്നിവാദയഭാവതോ, തന്നിദാനാനഞ്ച കമ്മസമാദാനാനം ഉക്ഖിത്താസികവധകസദിസഭാവതോ, തന്നിമിത്താനഞ്ച ദുഗ്ഗതിനം സബ്ബദാ വിവടുമുഖഭാവതോ, തത്ഥ നിയോജകാനഞ്ച പാപമിത്താനം സദാ സന്നിഹിതഭാവതോ, തദോവാദകാരിതായ ച ബാലസ്സ പുമുജ്ജനഭാവസ്സ സതി സർഭവേ യുത്തം സയമേവ സംസാരദുക്ഖതോ നിസ്സരിതും”തി ച “മിച്ചാവിതക്കാ വീരിയാനുഭാവേന ദുരീ ഭവന്തി”തി ച “യദി പന സർബോധി അത്താധീനേന വീരിയേന സക്കാ സമധിഗത്തും , കിമേത്ഥ ദുക്കര”തി ച ഏവമാദിനാ നയേന വീരിയസ്സ ഗുണാപച്ചവേക്ഖിതബ്ബാ.

തഥാ “ഖന്തി നാമായം നിരവസേസഗുണപടിപക്ഖസ്സ കോധസ്സ വിധമനതോ ഗുണസമ്പാദേന സായുനമപ്പടിഹതമായുധം, പരാഭീഭവേന സമത്ഥാനം അലങ്കാരോ, സമണ്ണബ്രാഹ്മണാനം ബലസമ്പദാ, കോധഗ്ഗിവിനയനി ഉദേകയാരാ, കല്യാണസ്സ കിത്തിസദസ്സ സഞ്ജാതിദേസോ, പാപപുഗ്ഗലാനം വചീവിസവൂപസമകരോ മന്താഗഭോ, സംവരേ റിതാനം പരമാ ധീരപകതി, ഗർഭിരാസയതായ സാഗരോ, ദോസമഹാസാഗരസ്സ വേലാ, അപായദാരസ്സ പിധാനകവാടം, ദേവബ്രഹ്മലോകാനം ആരോഹണസോപാനം, സബ്ബഗുണാനം അധിവാസനഭൂമി, ഉത്തമാ കായവചിമനോവിസുദ്ധീ”തി മനസി കാതബ്ബം. അപി ച “ഏതേ സത്താ ഖന്തിസമ്പത്തിയാ അഭാവതോ ഇധ ചേവ തപന്തി, പരലോകേ ച തപനീയമ്മാനുയോഗതോ”തി ച “യദിപി പരാപകാരനിമിത്തം ദുക്ഖം ഉപ്പജ്ജതി, തസ്സ പന ദുക്ഖസ്സ വേത്തഭൂതോ അത്തഭാവോ, ബിജഭൂതഞ്ച കമ്മം മയാവ അഭിസങ്ഖത”തി ച “തസ്സ ദുക്ഖസ്സ ആണണ്ഡകാരണമേത”തി ച “അപകാരകേ അസതി കമ്മം മയ്ഹം ഖന്തിസമ്പദാ സർഭവതി”തി ച “യദിപായം ഏതരഹി അപകാരകോ, അയം നാമ പുബ്ബേ അന്നേന മയ്ഹം ഉപകാരോ കതോ”തി ച “അപകാരോ ഏവ വാ ഖന്തിനിമിത്തതായ ഉപകാരോ”തി ച “സബ്ബേപിമേ സത്താ മയ്ഹം പുത്തസദിസാ, പുത്തകതാപരായേസു ച കോ കുജ്ജിസ്സതി”തി ച “യേന കോധഭൂതാവേസേന അയം മയ്ഹം അപരജ്ജത്ത്വേ, സോ കോധഭൂതാവേസോ മയാ വിനേതബ്ബോ”തി ച “യേന അപകാരേന ഇദം മയ്ഹം ദുക്ഖം ഉപ്പന്നം, തസ്സ അഹമ്പി നിമിത്ത”തി ച “യേഹി ധമ്മേഹി അപരായോ കതോ, യത്ഥ ച കതോ, സബ്ബേപി തേ തസ്സമിന്ദേവ ഖണേ നിരുദ്ധാ, കസ്സിദാനി കേന കോധോ കാതബ്ബോ”തി ച “അനത്തതായ സബ്ബമ്മാനം കോ കസ്സ അപരജ്ജത്ത്വേ”തി ച പച്ചവേക്ഖന്തേന ഖന്തിസമ്പദാ ബ്രൂഹേതബ്ബാ.

യദി പനസ്സ ദീഘരത്തം പരിചയേന പരാപകാരനിമിത്തകോ കോധോ ചിത്തം പരിയാദായ തിട്ഠേയ്യ, ഇതി പടിസഞ്ചിക്ഖിതബ്ബം “ഖന്തി നാമേസാ പരാപകാരസ്സ പടിപക്ഖപടിപത്തിനം പച്ചുപകാരകാരണ”തി ച “അപകാരോ ച മയ്ഹം ദുക്ഖുപ്പാദനേന ദുക്ഖുപനിസായ സദ്ധായ, സബ്ബലോകേ അനഭീരതിസത്തായ ച പച്ചയോ”തി ച “ഇന്ദ്രിയപകതിരേസാ, യദിദം ഇട്ഠാനിട്ഠവിസയസമായോഗോ, തത്ഥ അനിട്ഠവിസയസമായോഗോ മയ്ഹം ന സിയാതി

തം കുത്തേമ ലബ്ഭാ"തി ച "കോയവസികോ സത്തോ കോയേന ഉമ്മത്തോ വിക്ഖിത്തചിത്തോ, തത്ഥ കിം പച്ചപകാരേനാ"തി ച "സഞ്ചേ പിമേ സത്താ സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന ഓരസപുത്താ വിയ പരിപാലിതാ, തസ്മാ ന തത്ഥ മയാ ചിത്തകോപോപി കാതഞ്ചോ"തി ച "അപരാധകേ ച സതി ഗുണേ ഗുണവതി മയാ ന കോപോ കാതഞ്ചോ"തി ച "അസതി ഗുണേ വിസേസേന കരുണായിതഞ്ചോ"തി ച "കോപേന ച മയ്ഹം ഗുണയസാ നിഹീയന്തീ"തി ച "കുജ്ജന്തേന മയ്ഹം ദുബ്ബണ്ണഭുക്ഖസേയ്യോദയോ സപത്തകന്താ ആഗച്ഛന്തി"തി ച "കോയോ ച നാമായം സബ്ബാഹിതകാരകോ സബ്ബാഹിതവിനാസകോ ബലവാ പച്ചത്ഥികോ"തി ച "സതി ച വന്തിയാ ന കോചി പച്ചത്ഥികോ"തി ച "അപരാധകേന അപരാധനിമിത്തം യം ആയതിം ലബ്ബം ദുക്ഖം, സതി ച വന്തിയാ മയ്ഹം തദഭാവോ"തി ച "ചിന്തനേന കുജ്ജന്തേന ച മയാ പച്ചത്ഥികോയേവ അനുവത്തിതോ ഹോതീ"തി ച "കോയേ ച മയാ വന്തിയാ അഭിഭൂതേ തസ്സ ദാസഭൂതോ പച്ചത്ഥികോ സമ്മദേവ അഭിഭൂതോ ഹോതീ"തി ച "കോധനിമിത്തം വന്തിഗുണപരിച്ചാഗോ മയ്ഹം ന യുത്തോ"തി ച "സതി ച കോയേ ഗുണവിരോധിനി (ഗുണവിരോധപച്ചനീയമ്മേ ചരിയാം അട്ഠം പകിണ്ണകകമായം) കിം മേ സീലാദിയമ്മാ പാരിപൂരിം ഗച്ഛേയ്യും, അസതി ച തേസു കഥാഹം സത്താനം ഉപകാരബഹുലോ പടിഞ്ഞാനുരൂപം ഉത്തമം സമ്പത്തിം പാപുണിസ്സാമി"തി ച "വന്തിയാ ച സതി ബഹിദ്ധാ വിക്ഖേപാഭാവതോ സമാഹിതസ്സ സഞ്ചേ സഞ്ചാരാ അനിച്ഛതോ ദുക്ഖതോ സഞ്ചേ യമ്മാ അനന്തത്തോ നിബ്ബാനഞ്ച അസഞ്ചതാമതസന്തപണിതാദിഭാവതോ നിജ്ജ്യാനം വമന്തി 'ബുദ്ധയമ്മാ ച അചിന്തേയ്യാപരിമേയ്യപഭാവ'തി", തതോ ച "അനുലോമിയം വന്തിയാം റിതോ 'കേവലാ ഇമേ ച അത്തന്തന്തിയഭാവരഹിതാ യമ്മമത്താ യമാസകം പച്ചയേഹി ഉപ്പജ്ജന്തി വയന്തി, ന കുത്തോചി ആഗച്ഛന്തി, ന കുഹിഞ്ചി ഗച്ഛന്തി, ന ച കത്ഥചി പതിട്ഠിതാ, ന ചേത്ഥ കോചി കസ്സചി ബ്വാപാരോ'തി അഹംകാരമഹംകാരാനധിട്ഠാനതാ നിജ്ജ്യാനം വമന്തി, യേന ബോധിസത്തോ ബോധിയാ നിയതോ അനാവത്തിയമ്മോ ഹോതീ"തി ഏവമാദിനാ വന്തിപാരമിയം പച്ചവേക്ഖണാ വേദിതബ്ബാ.

തഥാ "സച്ചേന വിനാ സീലാദിനം അസമ്ഭവതോ, പടിഞ്ഞാനുരൂപം പടിപത്തിയാ അഭാവതോ ച സച്ചയമ്മാതിക്കമേ ച സബ്ബപാപയമ്മാനം സമോസരണതോ, അസച്ചസന്ധസ്സ അപ്പച്ചയികഭാവതോ, ആയതിഞ്ച അനാദേയ്യവചനതാവഹനതോ, സമ്പന്നസച്ചസ്സ ച സബ്ബഗുണാധിട്ഠാനഭാവതോ, സച്ചാധിട്ഠാനേന സബ്ബബോധിസമ്ഭാരാനം പാരിസുദ്ധിപാരിപൂരിസമന്വായതോ, സഭാവയമ്മാവിസംവാദനേന സബ്ബബോധിസമ്ഭാരകിച്ചകരണതോ, ബോധിസത്തപടിപത്തിയാ ച പരിനിപ്ഫത്തിതോ"തിആദിനാ സച്ചപാരമിയാ സമ്പത്തിയോ പച്ചവേക്ഖിതബ്ബാ.

തഥാ "ദാനാദീസു ദള്ഹസമാദാനം, തപടിപക്ഖസന്നിപാതേ ച നേസം അചലാവത്ഥാനം, തത്ഥ ച മിരഭാവം വിനാ ന ദാനാദിസമ്ഭാരാ സമ്ബോധിനിമിത്താ സമ്ഭവന്തീ"തിആദിനാ അധിട്ഠാനേ ഗുണാ പച്ചവേക്ഖിതബ്ബാ.

തഥാ "അത്തഹിതമത്തേ അവതിട്ഠന്തേനാപി സത്തേസു ഹിതചിത്തതം വിനാ ന സക്കാ ഉയലോകപരലോകസമ്പത്തിയോ പാപുണിതും, പഗേവ സബ്ബസത്തേ നിബ്ബാനസമ്പത്തിയം പതിട്ഠാപേതുകാമേനാ"തി ച "പച്ഛാ സബ്ബസത്താനം ലോകുത്തരസമ്പത്തിം ആകഞ്ചന്തേന ഇദാനി ലോകിയസമ്പത്തിം ആകഞ്ചാ യുത്തരൂപാ"തി ച "ഇദാനി ആസയമത്തേന പരേസം ഹിതസുഖുപസംഹാരം കാതും അസക്കോന്തോ കദാ പയോഗേന തം സാധേസ്സാമീ"തി ച "ഇദാനി മയാ ഹിതസുഖുപസംഹാരേന സംവദ്ധിതാ പച്ഛാ യമ്മസംവിഭാഗസഹായാ മയ്ഹം ഭവിസ്സന്തീ"തി ച "ഏതേഹി വിനാ ന മയ്ഹം ബോധിസമ്ഭാരാ സമ്ഭവന്തി, തസ്മാ സബ്ബബുദ്ധഗുണവിഭൂതിനിപ്ഫത്തികാരണത്താ മയ്ഹം ഏതേ പരമം പുത്തേക്ഖേത്തം അനുത്തരം കുസലായതനം ഉത്തമം ഗാരവട്ഠാന"തി ച "സവിസേസം സത്തേസു സഞ്ചേസു ഹിതജ്ജ്യാസയതാ പച്ചുപട്ഠപേതബ്ബാ, കിഞ്ച കരുണാധിട്ഠാനതോപി സബ്ബസത്തേസു മേത്താ അനുബ്രൂഹേതബ്ബാ. വിമരിയാദികതേന ഹി ചേതസാ സത്തേസു ഹിതസുഖുപസംഹാരനിരതസ്സ തേസം അഹിതദുക്ഖാപനയനകാമതാ ബലവതി ഉപ്പജ്ജന്തി ദള്ഹമുലാ, കരുണാ ച സഞ്ചേസം ബുദ്ധകാരകയമ്മാനമാദി ചരണം പതിട്ഠാ മൂലം മുഖം പമുഖ"ന്തി ഏവമാദിനാ മേത്തായ ഗുണാ പച്ചവേക്ഖിതബ്ബാ.

തഥാ "ഉപേക്ഖായ അഭാവേ സത്തേഹി കതാ വിപ്ലകാരാ ചിത്തസ്സ വികാരം ഉപ്പാദേയ്യം, സതി ച ചിത്തവികാരേ ദാനാദിസമ്ഭാരാനം സമ്ഭവോയേവ നത്ഥി"തി ച "മേത്താസിനേഹേന സിനേഹിതേ ചിത്തേ ഉപേക്ഖായ വിനാ സമ്ഭാരാനം പാരിസുദ്ധി ന ഹോതീ"തി ച "അനുപേക്ഖകോ സമ്ഭാരേസു പുത്തസമ്ഭാരം തബ്ബിപാകഞ്ച സത്തഹിതത്ഥം പരിണാമേതും ന സക്കോതീ"തി ച "ഉപേക്ഖായ അഭാവേ ദേയ്യപടിഗ്ലാഹകേസു വിഭാഗം അകത്ഥാ പരിച്ഛിതും ന സക്കോതീ"തി ച "ഉപേക്ഖാരഹിതേന ജീവിതപരിക്ഖാരാനം ജീവിതസ്സ ച അന്തരായം അമനസിക്രരിത്ഥാ സംവരവിസോധനം കാതും ന സക്കാ"തി ച "ഉപേക്ഖാവസേന അരതിരതിസഹസ്സേവ നേക്ഖമ്മബലസിദ്ധിതോ, ഉപപത്തിതോ ഇക്ഖന്നവസേനേവ സബ്ബസമ്ഭാരകിച്ചനിപ്ഫത്തിതോ, അച്ചാരദ്ധസ്സ വീരിയസ്സ അനുപേക്ഖനേ പധാനകിച്ചാകരണതോ, ഉപേക്ഖതോയേവ തിതിക്ഖാനിജ്ജ്യാനസമ്ഭവതോ, ഉപേക്ഖാവസേന സത്തസഞ്ചാരാനം അവിസംവാദനതോ, ലോകയമ്മാനം അജ്ജ്യപേക്ഖനേന സമാദിനയമ്മേസു അചലാധിട്ഠാനസിദ്ധിതോ, പരാപകാരാദീസു അനാഭോഗവസേനേവ മേത്താവിഹാരനിപ്ഫത്തിതോതി സബ്ബബോധിസമ്ഭാരാനം സമാദാനാധിട്ഠാനപാരിപൂരിനിപ്ഫത്തിയോ ഉപേക്ഖാനുഭാവേന സമ്പജ്ജന്തി"തി ഏവം ആദിനാ നയേന ഉപേക്ഖാപാരമി പച്ചവേക്ഖിതബ്ബാ. ഏവം അപരിച്ചാഗപരിച്ചാഗാദീസു യമാക്കമം ആദിനവാനിസംസപച്ചവേക്ഖണാ ദാനാദിപാരമീനം പച്ചയോതി വേദിതബ്ബാ.

തഥാ സപരിക്ഖാരാ പഞ്ചദസ ചരണയമ്മാ പഞ്ച ച അഭിഞ്ഞായോ. തത്ഥ ചരണയമ്മാ നാമ സീലസംവരോ, ഇന്ദ്രിയേസു ഗുത്തഭാരതാ, ഭോജനേ മത്തഞ്ഞുതാ, ജാഗരിയാനുകുയോഗോ, സത്ത സദ്ധമ്മാ, ചത്താരി ത്യാനാനി ച. തേസു സീലാദിനം ചതുന്നം തേരസപി യുതയമ്മാ, അപ്പിച്ഛതാദയോ ച പരിക്ഖാരോ . സദ്ധമ്മേസു സദ്ധായ ബുദ്ധയമ്മസഞ്ചലചാരദേവതുപസമാനുസ്സതി- ലുഖപുഗ്ഗലപരിവജ്ജനസിനിദ്ധപുഗ്ഗലസേവനപസാദനിയ- യമ്മപച്ചവേക്ഖണതദധിമുത്തതാ പരിക്ഖാരോ, ഹിരോത്തപ്പാനം അകുസലാദിനവപച്ചവേക്ഖണഅപായാദിനവപച്ചവേക്ഖണകുസലയമ്മുപത്ഥമ്ഭേന- ഭാവപച്ചവേക്ഖണഹിരോത്തപ്പ രഹിതപുഗ്ഗലപരിവജ്ജനഹിരോത്തപ്പസമ്പന്നപുഗ്ഗലസേവനതദധിമുത്തതാ, ബാഹുസച്ചസ്സ പുബ്ബയോഗപരിപൂച്ഛകഭാവസദ്ധമ്മാഭിയോഗഅനവജ്ജവിജ്ജാട്ഠാനാദി- പരിചയപരിപക്ഷിന്ദ്രിയതാകിലേസദുരിഭാവഅപ്പസ്സുതപരിവജ്ജനബഹുസ്സുതസേവനതദധിമുത്തതാ, വീരിയസ്സ അപായഭയപച്ചവേക്ഖണഗമനവിധിപച്ചവേക്ഖണയമ്മഹത്തപച്ചവേക്ഖണ- മിനമിദ്ധവിനോദനകുസീതപുഗ്ഗലപരിവജ്ജനആരദ്ധവീരിയപുഗ്ഗല- സേവനസമ്മപ്പധാനപച്ചവേക്ഖണതദധിമുത്തതാ, സതിയാ സതിസമ്പജ്ജന്തമുട്ഠസ്സതിപുഗ്ഗലപരിവജ്ജനഉപട്ഠിതസ്സതിപുഗ്ഗലസേവനതദധിമുത്തതാ, പത്തായ പരിപൂച്ഛകഭാവവത്സവിസദക്രരിയാഇന്ദ്രിയസമത്തപടിപാദനദുപ്പത്ത- പുഗ്ഗലപരിവജ്ജനപത്തവന്തപുഗ്ഗലസേവനഗമ്ഭീരണാണചരിയപച്ച- വേക്ഖണതദധിമുത്തതാ, ചതുന്നം ത്യാനാനം സീലാദിചതുക്കം അട്ഠത്തിംസായ ആരമ്മണേസു പുബ്ബഭാഗഭാവനാ, ആവജ്ജനാദിവസീഭാവകരണഞ്ച പരിക്ഖാരോ. തത്ഥ

സിലാഭിഹി പയോഗസൂചിയാ സത്താനം അഭയദാനേ, ആസയസൂചിയാ ആമിസദാനേ, ഉഭയസൂചിയാ ച യമ്മദാനേ സമത്ഥോ ഹോതിതിആദിനാ ചരണാദിനം ദാനാദിസമ്ഭാരാനം പച്ചയഭാവോ യഥാരഹം നിലാരേതഞ്ചോ, അതിവിത്ഥാരഭയേന ന നിലാരയിമ്ഹ. ഏവം സമ്പത്തിചക്കാദയോപി ദാനാദിനം പച്ചയോതി വേദിതഞ്ചോ.

കോ സംകിലേസോതി അവിസേസേന തണ്ഹാദിഹി പരാമട്ഠാവോ പാരമീനം സംകിലേസോ, വിസേസേന ദേയ്യപടിഗ്ലാഹകവികപ്പാ ദാനപാരമിയാ സംകിലേസോ, സത്തകാലവികപ്പാ സിലപാരമിയാ, കാമഭവതദുപസമേസു അഭിരതിഅനഭിരതിവികപ്പാ നേക്ഖമ്മപാരമിയാ, “അഹം മമാ”തി വികപ്പാ പത്താപാരമിയാ, ലിനുദ്ധച്ചവികപ്പാ വിരിയപാരമിയാ, അത്തപരവികപ്പാ ഖന്തിപാരമിയാ, അഭിട്ഠാദിസു ദിട്ഠാദിവികപ്പാ സച്ചപാരമിയാ, ബോധിസമ്ഭാരതഞ്ചിപക്ഖേസു ദോസഗുണവികപ്പാ അധിട്ഠാനപാരമിയാ, ഹിതാഹിതവികപ്പാ മേത്താപാരമിയാ, ഇട്ഠാനിട്ഠവികപ്പാ ഉപേക്ഖാപാരമിയാ സംകിലേസോതി വേദിതഞ്ചോ.

കിം വോദാനന്തി തണ്ഹാദിഹി അനുപചാതോ, യഥാവുത്തവികപ്പവിരഹോ ച ഏതാസം വോദാനന്തി വേദിതഞ്ചം. അനുപഹതാ ഹി തണ്ഹാമാനദിട്ഠികോയുപനാഹമക്ഖപലാസഇസ്സാമച്ചരിയമായാസാഠേയ്യമ്ഭസാരമ്ഭ- മദപമാദാദിഹി കിലേസേഹി ദേയ്യപടിഗ്ലാഹകവികപ്പാദിരഹിതാ ച ദാനാദിപാരമിയോ പരിസുദ്ധാ പഭസ്സരാ ഭവന്തിതി.

കോ പടിപക്ഖോതി അവിസേസേന സബ്ബേപി കിലേസാ സബ്ബേപി അകുസലാ യമ്മാ ഏതാസം പടിപക്ഖോ, വിസേസേന പന പുബ്ബേ വുത്താ മച്ചേരാദയോതി വേദിതഞ്ചോ. അപിച ദേയ്യപടിഗ്ലാഹകദാനഫലേസു അലോഭാദോസാമോഹഗുണയോഗതോ ലോഭദോസമോഹപടിപക്ഖം ദാനം, കായാദിദോസവകാപഗമനതോ ലോഭാദിപടിപക്ഖം സീലം , കാമസുഖപരൂപചാതഅത്തകിലമമപരിവജ്ജനതോ ദോസത്തയപടിപക്ഖം നേക്ഖമ്മം, ലോഭാദിനം അന്ധീകരണതോ, ഞാണസ്സ ച അനന്ധീകരണതോ ലോഭാദിപടിപക്ഖാ പത്താ, അലിനാനുദ്ധതത്തായാമ്ഭവസേന ലോഭാദിപടിപക്ഖം വിരിയം, ഇട്ഠാനിട്ഠസുത്തതാനം ഖമനതോ ലോഭാദിപടിപക്ഖാ ഖന്തി, സതിപി പരേസം ഉപകാരേ അപകാരേ ച യഥാഭൂതപ്പവത്തിയാ ലോഭാദിപടിപക്ഖം സച്ചം, ലോകയമ്മേ അഭിഭൂയ്യ യഥാസമാദിനേസു സമ്ഭാരേസു അചലനതോ ലോഭാദിപടിപക്ഖം അധിട്ഠാനം, നിവരണവിവേകതോ ലോഭാദിപടിപക്ഖാ മേത്താ, ഇട്ഠാനിട്ഠേസു അനുമയപടിപക്ഖവിധംസനതോ, സമപ്പവത്തിതോ ച ലോഭാദിപടിപക്ഖാ ഉപേക്ഖാതി ദട്ഠഞ്ചം.

കാ പടിപത്തിതി സുഖൂപകരണസരീരജീവിതപരിച്ചാഗേന ഭയാപനുദനേന യമ്മോപദേസേന ച ബഹുധാ സത്താനം അനുഗൃഹകരണം ദാനേ പടിപത്തി. തത്ഥായം വിത്ഥാരനയോ - “ഇമിനാഹം ദാനേന സത്താനം ആയുവണ്ണസുഖബലപടിഭാനാദിസമ്പത്തിം രമണീയം അഗൃഹലസമ്പത്തിം നിപ്ഫാദേയ്യ”ന്തി അന്നദാനം ദേതി, തഥാ സത്താനം കമ്മകിലേസപിപാസവുപസമായ പാനം ദേതി, തഥാ സുവണ്ണവണ്ണതായ, ഹിരോത്തപ്പാലങ്കാരസ്സ ച നിപ്ഫത്തിയാ വത്ഥാനി ദേതി, തഥാ ഇദ്ധിവിധസ്സ ചേവ നിബ്ബാനസുഖസ്സ ച നിപ്ഫത്തിയാ യാനം ദേതി, തഥാ സീലസനിപ്ഫത്തിയാ ഗന്ധം, ബുദ്ധഗുണസോഭാനിപ്ഫത്തിയാ മാലാവില്പേപനം, ബോധിമണ്ഡാസനനിപ്ഫത്തിയാ ആസനം , തഥാഗതസേയ്യാനിപ്ഫത്തിയാ സേയ്യം, സരണഭാവനിപ്ഫത്തിയാ ആവസഥം, പഞ്ചചക്ഖുപടിപാലായ പടിപേയ്യം ദേതി. ബുദ്ധപ്പദാനിപ്ഫത്തിയാ രൂപദാനം, ബ്രഹ്മസ്സരനിപ്ഫത്തിയാ സദദാനം, സബ്ബലോകസ്സ പിയാഭാവായ രസദാനം, ബുദ്ധസുഖമാലഭാവായ ഫോട്ഠബ്ബദാനം, അജരാമരണഭാവായ ഭേസജ്ജദാനം, കിലേസദാസബ്ബവിമോചനത്ഥം ദാനാനം ഭുജിസ്സതാദാനം, സദ്ധമ്മാഭിരതിയാ അനവജ്ജവിസ്സാരതിഹേതുദാനം, സബ്ബേപി സത്തേ അരിയായ ജാതിയാ അത്തനോ പുത്തഭാവുപനയനായ പുത്തദാനം, സകലസ്സ ലോകസ്സ പതിഭാവുപഗമനായ ദാരദാനം, സുഭലക്ഖണസമ്പത്തിയാ സുവണ്ണമണിമുത്താപവാളാദിദാനം, അനുബൃഞ്ജനസമ്പത്തിയാ നാനാവിധവിഭൂസനദാനം, സദ്ധമ്മകോസാധിഗമായ വിത്തകോസദാനം, യമ്മരാജഭാവായ രജ്ജദാനം, ത്യാനാദിസമ്പത്തിയാ ആരാമുയ്യാനാദിവനദാനം, ചക്കകിതേഹി പാദേഹി ബോധിമണ്ഡുപസങ്കമനായ ചരണദാനം, ചതുരോലനിത്ഥരണായ സത്താനം സദ്ധമ്മഹത്ഥദാനത്ഥം ഹത്ഥദാനം, സദ്ധിന്ദ്രിയാദിപടിപാലായ കണ്ണനാസാദിദാനം, സമന്തചക്ഖുപടിപാലായ ചക്ഖുദാനം, “ദസ്സനസവനാനുസ്സരണപാരിചരിയാദിസു സബ്ബകാലം സബ്ബസത്താനം ഹിതസുഖാവഹോ, സബ്ബലോകേന ച ഉപജീവിതഞ്ചോ മേ കായോ ഭവേയ്യാ”തി മംസലോഹിതാദിദാനം, “സബ്ബലോകുത്തമോ ഭവേയ്യാ”ന്തി ഉത്തമങ്ഗദാനം ദേതി.

ഏവം ദദന്തോ ച ന അനേസനായ ദേതി, ന പരോപചാതേന, ന ഭയേന, ന ലജ്ജായ, ന ദക്ഖിണേയ്യരോസനേന, ന പണിതേ സതി ലുഖം, ന അത്തുക്കംസനേന, ന പരവമ്ഭനേന, ന ഫലാഭികങ്ഖായ, ന യാചകജിഗുച്ഛായ, ന അചിത്തികാരേന ദേതി, അഥ ലോ സക്കച്ചം ദേതി, സഹത്ഥേന ദേതി, കാലേന ദേതി, ചിത്തിം കത്ഥാ ദേതി, അവിഭാഗേന ദേതി, തീസു കാലേസു സോമനസ്സിതോ ദേതി. തതോയേവ ദത്ഥാ ന പച്ഛാനുതാപി ഹോതി, ന പടിഗ്ലാഹകവസേന മാനാവമാനം കരോതി, പടിഗ്ലാഹകാനം പിയസമുദാചാരോ ഹോതി വദഞ്ഞു യാചയോഗോ സപരിവാരദായീ. തഞ്ച ദാനസമ്പത്തിം സകലലോകഹിതസുഖായ പരിണാമേതി, അത്തനോ ച അകുപ്പായ വിമുത്തിയാ, അപരിക്ഖയസ്സ ചരണസ്സ, അപരിക്ഖയസ്സ വീരിയസ്സ, അപരിക്ഖയസ്സ സമാധാനസ്സ, അപരിക്ഖയസ്സ ഞാണസ്സ, അപരിക്ഖയായ സമ്മാസമ്ബോധിയാ പരിണാമേതി. ഇമഞ്ച ദാനപാരമിം പടിപജ്ജനേന മഹാസത്തേന ജീവിതേ, ഭോഗേസു ച അനിച്ഛസത്താ പച്ചുപട്ഠപേതഞ്ചോ, സത്തേസു ച മഹാകരുണാ. ഏവഞ്ഹി ഭോഗേ ഗഹേതബ്ബസാരം ഗണ്ഹന്തോ ആദിത്തസ്ഥാ വിയാ അഗാരസ്ഥാ സബ്ബം സാപതേയ്യം, അത്താനഞ്ച ബഹി നീഹരന്തോ ന കിഞ്ചി സേസേതി, നിരവസേസതോ നിസ്സജ്ജതിയേവ. അയം താവ ദാനപാരമിയാ പടിപത്തിക്കമോ.

സിലപാരമിയാ പന യസ്ഥാ സബ്ബഞ്ചുസിലാലങ്കാരേഹി സത്തേ അലങ്കരിതുകാമേന അത്തനോയേവ താവ സീലം വിസോധേതഞ്ചം, തസ്ഥാ സത്തേസു തഥാ ദയാപനചിത്തേന ഭവിതഞ്ചം, യഥാ സുപിനന്തേനപി ന ആഘാതോ ഉപ്പജേയ്യ. പരൂപകാരനിരതതായ പരസന്തകോ അലഗദ്ദോ വിയാ ന പരാമസീതഞ്ചോ. അബ്രഹ്മചരിയതോപി ആരാചാരി, സത്തവിധമേമുന സംയോഗവിരതോ, പഗേവ പരദാരഗമനതോ. സച്ചം ഹിതം പിയം പരിമിതമേവ ച കാലേന യമ്മിം കഥം ഭാസിതാ ഹോതി, അനഭിജ്ഞാലു അബ്ബാപനോ അവിപരിതദസ്സനോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധേ നിവിട്ഠസദ്ധോ നിവിട്ഠപേമോ. ഇതി ചതുരാപായവട്ടദുക്ഖപഥേഹി അകുസലകമ്മപഥേഹി, അകുസലയമ്മേഹി ച ദാരമിത്ഥാ സഗ്ഗമോക്ഖപഥേസു കൂസലകമ്മപഥേസു പതിട്ഠിതസ്സ സുദ്ധാസയപയോഗതായ യഥാഭിപത്ഥിതാ സത്താനം ഹിതസുഖൂപസഞ്ഹിതാ മനോരമാ സീലം അഭിനിപ്ഫജ്ജന്തി.

തത്ഥ ഹിംസാനിവത്തിയാ സബ്ബസത്താനം അഭയദാനം ദേതി, അപ്പകസിരേനേവ മേത്താഭാവനം സമ്പാദേതി, ഏകാദസ മേത്താനിസംസേ അധിഗച്ഛതി, അപ്പാബാധോ ഹോതി അപ്പാതകോ ദീഘായുകോ സുഖബഹുലോ, ലക്ഖണവിസേസേ പാപുണാതി, ദോസവാസനഞ്ച സമുച്ഛിന്ദതി. തഥാ അഭിനാദാനനിവത്തിയാ ചോരാദിഅസാധാരണേ ഉളാരേ ഭോഗേ അധിഗച്ഛതി, അനാസങ്കനിയോ പിയാ മനാപോ വിസ്സസനിയോ, വിഭവസമ്പത്തിസു അലഗ്ഗചിത്തോ

പരിശ്ചാഗസിലോ , ലോഭവാസനഞ്ച സമുച്ഛിന്ദതി. അബ്രഹ്മചരിയനിവത്തിയാ അലോഭോ ഹോതി സന്തകായചിത്തോ, സത്താനം പിയോ ഹോതി മനാപോ അപരിസങ്കതിയോ, കല്യാണോ ചസ്സ കിത്തിസദ്ദോ അബ്ഭുഗുച്ഛതി, അലഗുചിത്തോ ഹോതി മാതുഗാമേസു അലുദ്ധാസയോ, നേക്ഖമ്മബഹുലോ, ലക്ഖണവിസേസേ അധിഗച്ഛതി, ലോഭവാസനഞ്ച സമുച്ഛിന്ദതി.

മുസാവാദനിവത്തിയാ സത്താനം പമാണഭൂതോ ഹോതി പച്ചയികോ മേതോ ആദേയ്യവചനോ ദേവതാനം പിയോ മനാപോ സുരഭിഗന്ധമുഖോ ആരക്ഖികായവചിസമാചാരോ , ലക്ഖണവിസേസേ ച അധിഗച്ഛതി, കിലേസവാസനഞ്ച സമുച്ഛിന്ദതി. പേസുണ്ണനിവത്തിയാ പരൂപക്കമേഹി അഭേജ്ജകായോ ഹോതി അഭേജ്ജപരിവാരോ, സദ്ധമ്മേ ച അഭിജ്ജനകസദ്ധോ, ദുദ്ദഹമിത്തോ ഭവന്തരപരിചിതാനന്വി സത്താനം ഏകന്തപിയോ, അസംകിലേസബഹുലോ. ഫരൂസവാചാനിവത്തിയാ സത്താനം പിയോ ഹോതി മനാപോ സുഖസിലോ മധുരവചനോ സമ്ഭാവനിയോ, അട്ഠ്ഠസമന്നാഗതോ ചസ്സ സരോ (മം നിം ൨.൩൮൭) നിബ്ബത്തതി. സമ്ഫപ്പലാപനിവത്തിയാ ച സത്താനം പിയോ ഹോതി മനാപോ ഗരുഭാവനിയോ ച ആദേയ്യവചനോ ച പരിമിതാലാപോ, മഹേസക്ഖോ ച ഹോതി മഹാനുഭാവോ, റാനുപ്പത്തികേന പടിഭാനേന പഞ്ഹാനം ബ്യാകരണകുസലോ, ബുദ്ധഭൂമിയഞ്ച ഏകായ ഏവ വാചായ അനേകഭാസാനം സത്താനം അനേകേസം പഞ്ഹാനം ബ്യാകരണസമത്ഥോ ഹോതി.

അനഭിജ്ജാലുതായ ഇച്ഛിതലാഭീ ഹോതി, ഉളാരേസു ച ഭോഗേസു രുചിം പടിലഭതി, ഖത്തിയമഹാസാലാഭിനം സമ്മത്തോ ഹോതി, പച്ചത്ഥികേഹി അനഭിഭവനിയോ, ഇന്ദ്രിയവേകല്പം ന പാപുണാതി, അപ്പടിപുഗുലോ ച ഹോതി. അബ്ബാപാദേന പിയദസ്സനോ ഹോതി സത്താനം സമ്ഭാവനിയോ, പരഹിതാഭിനന്ദിതായ ച സത്തേ അപ്പകസിരേണേവ പസാദേതി, അലുഖസഭാവോ ച ഹോതി മേത്താവിഹാരി, മഹേസക്ഖോ ച ഹോതി മഹാനുഭാവോ. മിച്ചാദസ്സനാഭാവേന കല്യാണേ സഹായേ പടിലഭതി, സീസച്ഛേദമ്പി പാപുണന്തോ പാപകമ്മം ന കരോതി, കമ്മസ്സകതാദസ്സനതോ അകോതുഹലമണ്ഡലികോ ച ഹോതി, സദ്ധമ്മേ ചസ്സ സദ്ധാ പതിട്ഠിതാ ഹോതി മൂലജാതാ, സദുഹതി ച തമാഗതാനം ബോധിം , സമയന്തരേസു നാഭിരമതി ഉക്കാദട്ഠാനേ വിയ രാജഹംസോ, ലക്ഖണത്തയപരിജാനകുസലോ ഹോതി, അന്തേ ച അനാവരണണാലാഭീ, യാവ ബോധിം ന പാപുണാതി, താവ തസ്ഥിം തസ്ഥിം സത്തനികായേ ഉക്കട്ഠുക്കട്ഠോ ച ഹോതി, ഉളാരുളാരസമ്പത്തിയോ പാപുണാതി.

“ഇതി ഹിദം സീലം നാമ സബ്ബസമ്പത്തിനം അധിട്ഠാനം, സബ്ബബുദ്ധഗുണാനം പഭവഭൂമി, സബ്ബബുദ്ധകരയമ്മാനമാദി ചരണം മുഖം പമുഖ”ന്തി ബഹുമാനം ഉപ്പാദേത്ഥാ കായവചിസായമേ, ഇന്ദ്രിയമന്തേ, ആജീവസമ്പദായ, പച്ചയപരിഭോഗേ ച സതിസമ്പജ്ഞബലേന അപ്പമത്തേന ലാഭസക്കാദസിലോകം മിത്തമുഖപച്ചത്ഥികം വിയ സല്ലക്ഖേത്ഥാ “കികിവ അണ്ഡ”ന്തിആദിനാ (വിസുദ്ധിം ൧.൧൯; ദീം നിം അട്ഠം ൧.൭) വുത്തനയേന സക്കച്ചം സീലം സമ്പാദേതബ്ബം . അയമേത്ഥ സഞ്ചേപോ, വിത്ഥാരോ പന വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൧.൬) വുത്തനയേന വേദിതബ്ബോ. തഞ്ച പനേതം സീലം ന അത്തനോ ദുഗുതിപരികിലേസവിമുത്തിയാ, സുഗതിയമ്പി, ന രജ്ജസമ്പത്തിയാ, നചക്കവത്തി-നദേവ-നസക്ക-നമാര-നബ്രഹ്മസമ്പത്തിയാ, നാപി അത്തനോ തേവിജ്ജതാദിഹേതു, ന പച്ചേകബോധിയാ, അഥ ഖോ സബ്ബണ്ണഭാവേന സബ്ബസത്താനം അനുത്തരസിലാലകാരസമ്പാദനത്ഥമേവാതി പരിണാമേതബ്ബം.

തഥാ സകലസംകിലേസനിവാസട്ഠാനതായ, പുത്തദാരാദിഹി മഹാസമ്ബാധതായ, കസിവണിജ്ജാദിനാനാവിധകമ്മന്താധിട്ഠാനബ്യാകുലതായ ച ഘരാവാസസ്സ നേക്ഖമ്മസുഖാദിനം അനോകാസതം, കാമാനഞ്ച “സത്ഥയാരാലഗ്ഗമധുബിന്ദു വിയ ച അവലേയ്ഹമാനാ പരിത്തസ്സാദാ വിപുലാനത്ഥാനുബന്ധാ”തി ച “വിജ്ജലതോഭാസേന ഗഹേതബ്ബം നച്ചം വിയ പരിത്തകാലോപലബ്ഭോ, ഉമ്മത്തകാലകാരോ വിയ വിപരീതസത്തായ അനുഭവിതബ്ബാ , കരീസാവച്ഛാദനസുഖം വിയ പടികാരഭൂതാ, ഉദകതേമിതണ്ഡുലിയാ ഉസ്സാവകോദകപാനം വിയ അതിത്തികരാ, ഛാതജ്ജ്ഞത്തഭോജനം വിയ സാബാധാ, ബലിസാമിസം വിയ ബൃസനസന്നിപാതകാരണാ, അഗ്ഗിസന്താപോ വിയ കാലത്തയേപി ദുക്ഖപ്പത്തിഹേതുഭൂതാ, മക്കടാലേപോ വിയ ബന്ധനിമിത്താ ഘാതകാവച്ഛാദനകിമിലയോ വിയ അനത്ഥച്ഛാദനാ, സപത്തഗാമവാസോ വിയ ഭയട്ഠാനഭൂതാ, പച്ചത്ഥികപോസകോ വിയ കിലേസമാരാദിനം ആമിസഭൂതാ, ഛരണസമ്പത്തിയോ വിയ വിപരിണാമദുക്ഖാ, കോടരഗ്ഗി വിയ അന്തോദാഹകാ, പുരാണകുപാവലമ്ബബിരണമധുപിണ്ഡം വിയ അനേകാദിനവാ, ലോണ്ണുദകപാനം വിയ പിപാസഹേതുഭൂതാ, സുരാമേരയം വിയ നീചജനസേവിതാ, അപ്പസ്സാദതായ അട്ഠിക്കകലുപമാ”തിആദിനാ ച നയേന ആദിനവം സല്ലക്ഖേത്ഥാ തബ്ബിപരിയായേന നേക്ഖമ്മേ ആനിസംസം പസ്സന്തേന നേക്ഖമ്മപവിവേകഉപസമസുഖാദിസു നിന്നപോണപബ്ഭാരാചിത്തേന നേക്ഖമ്മപാരമീ പൂരേതബ്ബാ.

തഥാ യസ്മാ പത്താ ആലോകോ വിയ അന്ധകാരേന, മോഹേന സഹ ന വത്തി, തസ്മാ മോഹകാരണാനി താവ ബോധിസത്തേന പരിവജ്ജിതബ്ബാനി. തത്ഥിമാനി മോഹകാരണാനി - അരതി തദീ വിജമ്ഭിതാ ആലസിയം ഗണസണ്ഡനികാരാമതാ നിദ്രാസീലതാ അനിച്ഛയസീലതാ ഞാണസ്മിം അകുതുഹലതാ മിച്ചാധിമാനോ അപരിപുച്ഛകതാ കായസ്സ ന സമ്മാപരിഹാരോ അസമാഹിതചിത്തതാ ദുപ്പണ്ണാനം പുഗുലാനം സേവനാ പണ്ണവന്താനം അപയീരുപാസനാ അത്തപരിഭവോ മിച്ചാവികപ്പോ വിപരിതാഭിനിവേസോ കായദുഹിബഹുലതാ അസംവേഗസീലതാ പഞ്ച നീവരണാനി. സഞ്ചേപതോ യേ വാ പന യമ്മേ ആസേവതോ അനുപ്പന്നാ പത്താ ന ഉപ്പജ്ജതി, ഉപ്പന്നാ പരിഹായതി, ഇതി ഇമാനി സമ്മോഹകാരണാനി പരിവജ്ജന്തേന ബാഹുസച്ചേ ത്യാനാദിസു ച യോഗോ കരണിയോ.

തത്ഥായം ബാഹുസച്ചസ്സ വിസയവിഭാഗോ - പഞ്ച ഖണ്ഡാ ദ്വാദശായത്താനി, അട്ഠാരസ ധാതുയോ ചത്താരി സച്ചാനി ബാവീസതിന്ദ്രിയാനി ദ്വാദശപദികോ പടിച്ചസമുപ്പാദോ, തഥാ സതിപട്ഠാനാദയോ കുമലാദിധമ്മപ്പകാരഭോ ച. യാനി ച ലോകേ അനവജ്ജാനി വിജ്ജട്ഠാനാനി, യേ ച സത്താനം ഹിതസുഖവിധാനയോഗ്യാ ബ്യാകരണവിസേസാ. ഇതി ഏവം പകാരം സകലമേവ സുതവിസയം ഉപായകോസല്ലപുബ്ബണ്ഡമായ പത്തായ സതിവിപരിയുപത്ഥമ്ഭകാരണായ സാധുക്കം ഉഗ്ഗഹണസവനധാരണപരിചയപരിപുച്ഛാഹി ഓഗാഹേത്ഥാ തത്ഥ ച പരേസം പതിട്ഠപനേന സുതമയാ പത്താ നിബ്ബത്തേതബ്ബാ, തഥാ ഖണ്ഡാദിനം സഭാവധമ്മാനം ആകാരപരിവിതക്കനമുഖേന തേ നിജ്ജ്യാനം ഖമാപേന്തേന ചിന്താമയാ, ഖണ്ഡാദിനംയേവ പന സലക്ഖണസാമത്തലക്ഖണപരിഗൃഹവസേന ലോകിയം പരിത്തം നിബ്ബത്തേന്തേന പുബ്ബഭാഗഭാവനാപത്താ സമ്പാദേതബ്ബാ. ഏവഞ്ച “നാമരൂപമത്തമിദം യഥാരഹം പച്ചയേഹി ഉപ്പജ്ജതി ചേവ നിരുജ്ജന്തതി ച, ന ഏത്ഥ കോചി കത്താ വാ കാരേതാ വാ, ഹുത്ഥാ അഭാവട്ഠേന അനിച്ചം, ഉദയബ്ബയപടിപിളനട്ഠേന ദുക്ഖം, അവസവത്തനട്ഠേന അനത്താ”തി അജ്ജന്തതികബാഹിരേ യമ്മേ നിബ്ബിസേസം പരിജാനന്തോ തത്ഥ ആസണ്ഡം പജഹിത്ഥാ, പരേ ച തത്ഥ തം ജഹാപേത്ഥാ കേവലം കരുണാവസേനേവ യാവ ന ബുദ്ധഗുണാ ഹത്ഥതലം ആഗച്ഛന്തി, താവ യാനത്തയേ സത്തേ അവതാരണപരിപാചനേഹി പതിട്ഠാപേന്തോ, ത്യാനവിമോക്ഖസമാധിസമാപത്തിയോ ച വസിഭാവം പാപേന്തോ പത്തായ അതിവിയ മത്ഥകം പാപുണാതിതി.

തമാ സമ്മാസമ്ബോധിയാ കതാഭിനീഹാരേണ മഹാസന്തേന “കോ നു അജ്ജ പുണ്ണാണസമ്ഭാരോ ഉപചിതോ, കിഞ്ച മയാ കതം പരഹിത”ന്തി ദിവസേ ദിവസേ പച്ചവേക്ഖന്തേന സത്തഹിതത്ഥം ഉണ്ണാഹോ കരണീയോ, സബ്ബേസമ്പി സത്താനം ഉപകാരായ അത്തനോ കായം ജീവിതഞ്ച ഓസ്സജ്ജിതബ്ബം, സബ്ബേപി സത്താ അനോധിസോ മേത്തായ കരുണായ ച ഫരിതബ്ബാ, യാ കാചി സത്താനം ദുക്ഖപ്പത്തി, സബ്ബാ സാ അത്തനി പാടികണ്ഠിതബ്ബാ, സബ്ബേസഞ്ച സത്താനം പുണ്ണം അബ്ഭിസുമാദിതബ്ബം, ബുദ്ധമഹത്താ അഭിണ്ഠം പച്ചവേക്ഖിതബ്ബാ, യഞ്ച കിഞ്ചി കമ്മം കരോതി കായേന വാചായ വാ, തം സബ്ബം ബോധിനിന്നചിത്തപുണ്ണഗ്ഗമം കാതബ്ബം. ഇമിനാ ഹി ഉപായേന ബോധിസത്താനം അപരിമേയ്യോ പുണ്ണഭാഗോ ഉപചിയതി. അപിച സത്താനം പരിഭോഗത്ഥം പരിപാലനത്ഥഞ്ച അത്തനോ സരീരം ജീവിതഞ്ച പരിച്ചജിതാ ബുപ്പിപാസാസീതുണ്ഠവാതാതപാദിദുക്ഖപടികാരോ പരിയേസിതബ്ബോ. യഞ്ച യഥാവുത്തദുക്ഖപടികാരജം സുഖം അത്തനാ പടിലഭതി, തഥാ രമണീയേസു ആരാമ്യുതപാസാദതലാദിസു, അരഞ്ഞായതനേസു ച കായചിത്തസന്താപാഭാവേന അഭിനിബ്ബുതത്താ സുഖം വിന്ദതി, യഞ്ച സുണാതി ബുദ്ധാനുബുദ്ധപച്ചേകബുദ്ധബോധിസത്താനം ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരഭൂതം ത്യാനസമാപത്തിസുഖം, തം സബ്ബം സത്തേസു അനോധിസോ ഉപസംഹരതി. അയം താവ അസമാഹിതഭൂമിയം നയോ.

സമാഹിതോ പന അത്തനാ യഥാനുഭൂതം വിസേസാധിഗമനിബ്ബുത്തം പീതിപസ്സുദ്ധിസുഖം സബ്ബസത്തേസു അധിമുച്ചതി, തഥാ മഹതി സംസാരദുക്ഖേ, തന്നിമിത്തഭൂതേ ച കിലേസാഭിസഞ്ചാരദുക്ഖേ നിമുഗ്ഗം സത്തനികായം ദിസ്വാ തത്ഥപി ചേരദനഭേദനഫാലനപിസന്നഗ്ഗിസന്താപാദിജനിതാ ദുക്ഖാ തിബ്ബാ ഖരാ കടുക്കാ വേദനാ നിരന്തരം ചിരകാലം വേദിയന്തേ നാരകേ, അത്തമത്തം കുജ്ജന്ധനസന്താപനവിഹേറണഹിസന്തപരാധീനതാദീഹി ദുക്ഖം അനുഭവന്തേ തിരച്ചാനേ, ജോതിമാലാക്യലസരീരേ ഉലബ്ബാഹുവിരവന്തേ ഉക്കാമുഖേ ബുപ്പിപാസാദിഹി ഡയ്ഠമാണേ ച വന്തവേളാദിആഹാരേ ച മഹാദുക്ഖം വേദയമാണേ പേതേ ച പരിയേട്ഠിമൂലകം മഹന്തം അന്യബ്ബുസനം പാപുണ്ണന്തേ ഹരത്ഥച്ഛേദാദികാരണയോഗേന ദുബ്ബണ്ണദുസ്സികഭലിദുതാദിഭാവേന ബുപ്പിപാസാദിയോഗേന ബലവന്തേഹി അഭിഭവനിയതോ, പരേസം വഹനന്തോ, പരാധീനതോ ച നാരകേ പേതേ തിരച്ചാനേ ച അതിസയന്തേ അപായദുക്ഖനിബ്ബിസേസം ദുക്ഖം അനുഭവന്തേ മനുസ്സേ ച തഥാ വിസയവിസപരിഭോഗവിക്ഖിത്തചിത്തതായ രാഗാദിപരിയുട്ഠാണേ ഡയ്ഠമാണേ വായുവേഗസമുട്ഠിതജാലാസമിദ്ധസുക്ഖകട്ഠസന്നിപാതേ അഗ്ഗികഞ്ചേ വിയ അനുപസന്തപരിഛാഹവുത്തികേ അനിഹതപരാധീനേ കാമാവചരഭേവേ ച മഹതാ വായാമേന വിദുരമാകാസം വിഗാഹിതസകുന്താ വിയ, ബലവന്തേഹി ഖിത്തസരാ വിയ ച “സതിപി ചിരപ്പവത്തിയം അനച്ചന്തികതായ പാതപരിയോസാനാ അനതിക്കന്തജാതിജരാമരണാ ഏവാ”തി രൂപാവചരാരൂപാവചരഭേവേ ച പസ്സന്തേന മേത്തായ കരുണായ ച അനോധിസോ സത്താ ഫരിതബ്ബാ. ഏവം കായേന വാചായ മനസാ ച ബോധിസമ്ഭാരേ നിരന്തരം ഉപചിന്തേന ഉണ്ണാഹോ പവത്തേതബ്ബോ.

അപിച “അചിന്തേയ്യാപരിമിതവിപുലോളാരവിമലനിരൂപമനിരൂപക്കിലേസഗുണനിച്ചയനിദാനഭൂതസ്സ ബുദ്ധഭാവസ്സ ഉണ്ണക്കിതാ സമ്പഹംസനയോഗ്യം വീരിയം നാമ അചിന്തേയ്യാനുഭാവമേവ. യം ന പച്ചുരജ്ജനാ സോതുന്ധി സക്കുണ്ണി, പഗേവ പടിപജ്ജിതും. തഥാ ഹി തിവിധാ അഭിനീഹാരചിത്തുപ്പത്തി, ചതസ്സോ ബുദ്ധഭൂമിയോ, ചത്താരി സഞ്ചഹവത്ഥുനി (ദീ നീ ൩.൨൧൦, ൩൨൩; അ നീ ൪.൩൨), കരുണോകാസതാ, ബുദ്ധധമ്മേസു നിജ്ജ്യാനക്ഖന്തി, സബ്ബധമ്മേസു നിരൂപലേപോ, സബ്ബസത്തേസു പുത്തസത്താ, സംസാരദുക്ഖേഹി അപരിവേദോ, സബ്ബദ്ദേയധമ്മപരിച്ചാഗോ, തേന ച നിരതിമാനതാ, അധിസിലസിക്ഖാദിഅധിട്ഠാനം, തത്ഥ ച അചലതാ, കൂസലകിരിയാസു പീതിപാമോജ്ജം, വിവേകനിന്നചിത്തതാ, ത്യാനാനുയോഗോ, അനവജ്ജസുതേന അതിത്തി, യഥാസുതസ്സ ധമ്മസ്സ പരേസം ഹിതജ്ജ്യാസയേന ദേസനാ, സത്താനം ഞായേ നിവേസനം, ആരമ്ഭഭദ്ര്ഠഹതാ, ധീരവീരഭാവോ, പരാപവാദപരാപകാരേസു വികാരാഭാവോ, സച്ചാധിട്ഠാനം, സമാപത്തിസു വസിഭാവോ, അഭിഞ്ഞാസു ബലപ്പത്തി, ലക്ഖണ്ണത്തയാവബോധോ, സതിപട്ഠാനാദിസു അഭിയോഗേന ലോകുത്തരമഗ്ഗസമ്ഭാരസമ്ഭരണം, നവലോകുത്തരാവക്കന്തി”തി ഏവമാദികാ സബ്ബാ ബോധിസമ്ഭാരപടിപത്തി വീരിയാനുഭാവേനേവ സമിജ്ജ്യാതീതി അഭിനീഹാരതോ യാവ മഹാബോധി അനോസ്സജ്ജന്തേന സക്കച്ചം നിരന്തരം വീരിയം സമ്പാദേതബ്ബം. സമ്പജ്ജമാണേ ച വീരിയേ ഖന്തിആദയോ ദാനാദയോ ച സബ്ബേപി ബോധിസമ്ഭാരാ തദധീനവുത്തിതായ സമ്പന്നാ ഏവ ഹോന്തിതി. ഖന്തിആദിസുപി ഇമിനാ നയേന പടിപത്തി വേദിതബ്ബാ.

ഇതി സത്താനം സുഖുപകരണപരിച്ചാഗേന ബഹുധാ അനുഗൃഹകരണം ദാനേന പടിപത്തി, സീലേന തേസം ജീവിതസാപതേയ്യാദാരരക്ഖഅഭേദപിതവചനാവിഹിംസാദികരണാനി, നേക്ഖമ്മേന തേസം ആമിസപടിഗൃഹണ്ഡമ്മദാനാദിനാ അനേകയാ ഹിതചരിയാ, പത്തായ തേസം ഹിതകരണ്ഡുപായകോസല്ല്വം, വീരിയേന തത്ഥ ഉണ്ണാഹാരമ്ഭിഅസംഹിരാന്തി, ഖന്തിയാ തദപരാധസഹനം, സച്ചേന തേസം അവഞ്ചനതദുപകാരകിരിയാസമാദാനാവിസംവാദനാദി, അധിട്ഠാണേ തദുപകാരകരണേ അനത്ഥസമ്പാതേപി അചലനം, മേത്തായ തേസം ഹിതസുഖാനുചിന്തനം, ഉപേക്ഖായ തേസം ഉപകാരാപകാരേസു വികാരാനാപത്തിതി ഏവം അപരിമാണേ സത്തേ ആരബ്ഭ അനുകമ്പിതസബ്ബസത്തസ്സ ബോധിസത്തസ്സ പുമുജ്ജനേഹി അസാധാരണോ അപരിമാണോ പുണ്ണാണസമ്ഭാരോപചയോ ഏതഥ പടിപത്തിതി വേദിതബ്ബം. യോ ചേതാസം പച്ചയോ വുത്തോ, തസ്സ ച സക്കച്ചം സമ്പാദനം.

കോ വിഭാഗോതി ദസ പാരമിയോ, ദസ ഉപപാരമിയോ, ദസ പരമത്ഥപാരമിയോതി സമത്തിംസ പാരമിയോ. തത്ഥ കതാഭിനീഹാരസ്സ ബോധിസത്തസ്സ പരഹിതകരണാഭിനീനആസയപ്പയോഗസ്സ കണ്ഠഹയമ്മവോകിണ്ണാ സുക്കയമ്മാ പാരമിയോ, തേഹി അവോകിണ്ണാ സുക്കാ ധമ്മാ ഉപപാരമിയോ, അരണ്ണഹാ അസുക്കാ പരമത്ഥപാരമിയോതി കേചി. സമുദാഗമനകാലേസു പൂരിയമാനാ പാരമിയോ, ബോധിസത്തഭൂമിയം പൂണ്ണാ ഉപപാരമിയോ, ബുദ്ധഭൂമിയം സബ്ബാകാരപരിപൂണ്ണാ പരമത്ഥപാരമിയോ. ബോധിസത്തഭൂമിയം വാ പരഹിതകരണതോ പാരമിയോ, അത്തഹിതകരണതോ ഉപപാരമിയോ, ബുദ്ധഭൂമിയം ബലവേസാരജ്ജസമധിഗമേന ഉഭയഹിതപരിപൂരണതോ പരമത്ഥപാരമിയോതി ഏവം ആദിമജ്ജിമപരിയോസാനേസു പണിയാനാരമ്ഭപരിനിട്ഠാനേസു തേസം വിഭാഗോതി അപരേ. ദോസുപസമകരുണാപകതികാനം ഭവസുഖവിമുത്തിസുഖപരമസുഖപ്പത്താനം പുണ്ണുപചയഭേദതോ തബ്ബിഭാഗോതി അത്തേ.

ലജ്ജാസതിമാനാപസ്സയാനം ലോകുത്തരയമ്മാധിപതീനം സീലസമാധിപത്താഗരുകാനം താരിതതരിതതാരയിതുന്നം അനുബുദ്ധപച്ചേകബുദ്ധസമ്മാസമ്ബുദ്ധാനം പാരമീ, ഉപപാരമീ, പരമത്ഥപാരമീതി ബോധിത്തയപ്പത്തിതോ യഥാവുത്തവിഭാഗോതി കേചി. ചിത്തപണിധിതോ യാവ വചിപണിധി, താവ പവത്താ സമ്ഭാരാ പാരമിയോ, വചിപണിധിതോ യാവ കായപണിധി, താവ പവത്താ ഉപപാരമിയോ, കായപണിധിതോ പഭൂതി പരമത്ഥപാരമിയോതി അപരേ. അത്തേ പന “പരപുണ്ണാനുമാദനവസേന പവത്താ സമ്ഭാരാ പാരമിയോ, പരേസം

കാരാപനവസേന പവത്താ ഉപപാരമിയോ, സയം കരണവസേന പവത്താ പരമത്ഥപാരമിയോ"തി വദന്തി. തഥാ ഭവസുഖാവഹോ പുത്തൊണസമ്ഭാരോ പാരമി, അത്തനോ നിബ്ബാനസുഖാവഹോ ഉപപാരമി, പരേസം തദുഭയസുഖാവഹോ പരമത്ഥപാരമിതി ഏകേ.

പുത്തദാരയനാദിഉപകരണപരിച്ചാഗോ പന ദാനപാരമി, അത്തനോ അങ്ഗപരിച്ചാഗോ ദാനഉപപാരമി, അത്തനോ ജീവിതപരിച്ചാഗോ ദാനപരമത്ഥപാരമി. തഥാ പുത്തദാരാദികസ്സ തിവിധസ്സപി ഹേതു അവിതീക്കമനവസേന തിസ്സോ സീലപാരമിയോ, തേസു ഏവ തിവിധേസു വത്ഥുസു ആലയം ഉപച്ഛിന്ദിതാ നിക്ഖമനവസേന തിസ്സോ നേക്ഖമ്മപാരമിയോ, ഉപകരണങ്ഗജീവിതത്ത്വം സമുഹനിതാ സത്താനം ഹിതാഹിതവിനിച്ഛയകരണവസേന തിസ്സോ പത്താപാരമിയോ, യഥാവുത്തഭേദാനം പരിച്ചാഗാദിനം വായമനവസേന തിസ്സോ വീരിയപാരമിയോ, ഉപകരണങ്ഗജീവിതത്തരായകരാനം ഖമനവസേന തിസ്സോ ഖന്തിപാരമിയോ, ഉപകരണങ്ഗജീവിതഹേതു സച്ചാപരിച്ചാഗവസേന തിസ്സോ സച്ചപാരമിയോ, ദാനാദിപാരമിയോ അകുപ്പാധിടാനവസേനേവ സമിജ്ജന്തിതി ഉപകരണാദിവിനാസേപി അച്ഛാധിടാനവസേന തിസ്സോ അധിടാനപാരമിയോ, ഉപകരണാദിഉപലാതകേസുപി സത്തേസു മേത്തായ അവിജഹനവസേന തിസ്സോ മേത്താപാരമിയോ, യഥാവുത്തവത്ഥുത്തയസ്സ ഉപകാരാപകാരേസു സത്തസഖാരേസു മജ്ജത്തതാപടിലാവസേന തിസ്സോ ഉപേക്ഖാപാരമിയോതി ഏവമാദിനാ ഏതാസം വിഭാഗോ വേദിതബ്ബോ.

കോ സങ്ഗഹോതി ഏതഥ പന യഥാ ഏതാ വിഭാഗതോ തിംസവിധാപി ദാനപാരമിആദിഭാവതോ ദസവിധാ, ഏവം ദാനസീലഖന്തിവീരിയത്ഥാനപത്താസഭാവേന ഛണ്ഡിയാ. ഏതാസു ഹി നേക്ഖമ്മപാരമി സീലപാരമിയാ സങ്ഗഹിതാ തസ്സാ പഞ്ചജ്ജാഭാവേ, നീവരണവിവേകഭാവേ പന ത്യാനപാരമിയാ, കൂസലയമ്മഭാവേ ഛണ്ഡിയാ സങ്ഗഹിതാ. സച്ചപാരമി സീലപാരമിയാ ഏകദേശോയേവ വചിസച്ചവിരതിസച്ചപക്ഖേ, ഞാണസച്ചപക്ഖേ പന പത്താപാരമിയാ സങ്ഗഹിതാ. മേത്താപാരമി ത്യാനപാരമിയാ ഏവ, ഉപേക്ഖാപാരമി ത്യാനപത്താപാരമിഹി, അധിടാനപാരമി സബ്ബാഹിപി സങ്ഗഹിതാതി.

ഏതേസഞ്ച ദാനാദിനം ഛണ്ഡം ഗുണാനം അത്തമത്തം സമ്ബന്ധാനം പഞ്ചദസയുഗളാദിനി പഞ്ചദസയുഗളാദിസാധകാനി ഹോന്തി - സേയ്യമിദം? ദാനസീലയുഗളേന പരഹിതാഹിതാനം കരണാകരണയുഗളസിദ്ധി, ദാനഖന്തിയുഗളേന അലോഭാദോസയുഗളസിദ്ധി, ദാനവീരിയയുഗളേന ചാഗസുതയുഗളസിദ്ധി, ദാനത്യാനയുഗളേന കാമദോസപ്പഹാനയുഗളസിദ്ധി, ദാനപത്തായുഗളേന അരിയത്ഥാനയുഗളസിദ്ധി, സീലഖന്തിഭയേന പയോഗാസയസുദ്ധിഭയസിദ്ധി, സീലവീരിയഭയേന ഭാവനാഭയസിദ്ധി, സീലത്യാനഭയേന ദുസ്സീല്യപരിയുടാനപ്പഹാനഭയസിദ്ധി, സീലപത്താഭയേന ദാനഭയസിദ്ധി, ഖന്തിവീരിയയുഗളേന ഖമാതേജഭയസിദ്ധി, ഖന്തിത്യാനയുഗളേന വിരോധാനുരോധപ്പഹാനയുഗളസിദ്ധി, ഖന്തിപത്തായുഗളേന സുത്തതാഖന്തിപടിവേധുകസിദ്ധി, വീരിയത്ഥാനദുക്കേന പഗ്ഗാഹാവിക്ഖേപദുകസിദ്ധി, വീരിയപത്താദുക്കേന സരണദുകസിദ്ധി, ത്യാനപത്താദുക്കേന യാനദുകസിദ്ധി. ദാനസീലഖന്തിത്തികേന ലോഭദോസമോഹപ്പഹാനത്തികസിദ്ധി, ദാനസീലവീരിയത്തികേന ഭോജജീവിതകായസാരാദാനത്തികസിദ്ധി, ദാനസീലത്യാനത്തികേന പുത്തകിരിയവത്ഥുത്തികസിദ്ധി, ദാനസീലപത്താതികേന ആമിസാഭയമ്മദാനത്തികസിദ്ധിതി ഏവം ഇതരേഹിപി തികേഹി ചതുക്കാദിഹി ച യഥാസമ്ഭവം തികാനി ചതുക്കാദിനി ച യോജേതബ്ബാനി.

ഏവം ഛണ്ഡിയാനമ്പി പന ഇമാസം പാരമിനം ചതുഹി അധിടാനേഹി സങ്ഗഹോ വേദിതബ്ബോ. സബ്ബപാരമിനം സമുഹസങ്ഗഹതോ ഹി ചത്താരി അധിടാനാനി. സേയ്യമിദം - സച്ചാധിടാനം, ചാഗാധിടാനം, ഉപസമാധിടാനം, പത്താധിടാനത്തി. തത്ഥ അധിതിടന്തി ഏതേന, ഏതഥ വാ അധിതിടന്തി, അധിടാനമത്തമേവ വാ തന്തി അധിടാനം. സച്ചഞ്ച തം അധിടാനഞ്ച, സച്ചസ്സ വാ അധിടാനം, സച്ചം അധിടാനം ഏതസ്സാതി വാ സച്ചാധിടാനം. ഏവം സേസേസുപി. തത്ഥ അവിസേസതോ താവ ലോകുത്തരഗുണേ കതാഭിനിഹാരസ്സ അനുകമ്പിതസബ്ബസത്തസ്സ മഹാസത്തസ്സ പരിഞ്ഞാനുരൂപം സബ്ബപാരമിപരിഗൃഹതോ സച്ചാധിടാനം, തേസം പടിപക്ഖപരിച്ചാഗതോ ചാഗാധിടാനം, സബ്ബപാരമിതാഗുണേഹി ഉപസമതോ ഉപസമാധിടാനം, തേഹിയേവ പരഹിതോപായകോസല്ലതോ പത്താധിടാനം. വിസേസതോ പന "അത്ഥികജ്ഞം അവിസംവാദേത്ഥാ ദസ്സാമി"തി പടിജ്ഞതോ, പടിഞ്ഞം അവിസംവാദേത്ഥാ ദാനതോ, ദാനം അവിസംവാദേത്ഥാ അനുമാദനതോ, മച്ഛരിയാദിപടിപക്ഖപരിച്ചാഗതോ, ദേയ്യപടിഗ്ഗാഹകദാനദേയ്യമ്മക്ഖയേസു ലോഭദോസമോഹഭയവുപസമതോ, യഥാരഹം യഥാകാലം യഥാവിധാനഞ്ച ദാനതോ, പത്തുത്തരതോ ച കൂസലയമ്മാനം ചതുരധിടാനപദ്ദാനം ദാനം. തഥാ സംവരസമാദാനസ്സ അവിതീക്കമതോ, ദുസ്സീല്യപരിച്ചാഗതോ, ദുച്ഛരിതവുപസമതോ, പത്തുത്തരതോ ച ചതുരധിടാനപദ്ദാനം സീലം. യഥാപടിഞ്ഞം ഖമനതോ, പരാപരായവികപ്പപരിച്ചാഗതോ, കോധപരിയുടാനവുപസമതോ, പത്തുത്തരതോ ച ചതുരധിടാനപദ്ദാനം ഖന്തി. പടിഞ്ഞാനുരൂപം പരഹിതകരണതോ, വിസാദപരിച്ചാഗതോ, അകൂസലയമ്മാനം വുപസമതോ, പത്തുത്തരതോ ച ചതുരധിടാനപദ്ദാനം വീരിയം. പടിഞ്ഞാനുരൂപം ലോകഹിതാനുചിന്തനതോ, നീവരണപരിച്ചാഗതോ, ചിത്തവുപസമതോ, പത്തുത്തരതോ ച ചതുരധിടാനപദ്ദാനം ത്യാനം. യഥാപടിഞ്ഞം പരഹിതപായകോസല്ലതോ, അനുപായകിരിയാപരിച്ചാഗതോ, മോഹജപരിഗ്ഗാഹവുപസമതോ, സബ്ബത്തുതാപടിലാഭതോ ച ചതുരധിടാനപദ്ദാനം പത്താ.

തത്ഥ തേയ്യപടിഞ്ഞാനുവിധാനേഹി സച്ചാധിടാനം, വത്ഥുകാമകിലേസകാമപരിച്ചാഗേഹി ചാഗാധിടാനം, ദോസദുക്ഖവുപസമേഹി ഉപസമാധിടാനം, അനുബോധപടിവേധേഹി പത്താധിടാനം. തിവിധസച്ചപരിഗൃഹിതം ദോസത്തയവിരോധി സച്ചാധിടാനം, തിവിധചാഗപരിഗൃഹിതം ദോസത്തയവിരോധി ചാഗാധിടാനം, തിവിധവുപസമപരിഗൃഹിതം ദോസത്തയവിരോധി ഉപസമാധിടാനം, തിവിധഞാണപരിഗൃഹിതം ദോസത്തയവിരോധി പത്താധിടാനം. സച്ചാധിടാനപരിഗൃഹിതാനി ചാഗുപസമപത്താധിടാനാനി അവിസംവാദനതോ, പടിഞ്ഞാനുവിധാനതോ ച. ചാഗാധിടാനപരിഗൃഹിതാനി സച്ചുപസമപത്താധിടാനാനി പടിപക്ഖപരിച്ചാഗതോ, സബ്ബപരിച്ചാഗഫലത്താ ച. ഉപസമാധിടാനപരിഗൃഹിതാനി സച്ചാഗപത്താധിടാനാനി കിലേസപരിഗ്ഗാഹുപസമതോ, കാമുപസമതോ, കാമപരിഗ്ഗാഹുപസമതോ ച. പത്താധിടാനപരിഗൃഹിതാനി സച്ചാഗുപസമാധിടാനാനി ഞാണപുബ്ബഞ്ചമതോ, ഞാണാനുപരിവത്തനതോ ചാതി ഏവം സബ്ബാപി പാരമിയോ സച്ചപ്പഭാവിതാ ചാഗപരിബ്ബഞ്ചിതാ ഉപസമോപബ്രൂഹിതാ പത്താപരിസുദ്ധാ. സച്ചഞ്ചി ഏതാസം ജനകഹേതു, ചാഗോ പരിഗ്ഗാഹകഹേതു, ഉപസമോ പരിവുഡ്ഡിഹേതു, പത്താ പാരിസുദ്ധിഹേതു. തഥാ ആദിമ്ഹി സച്ചാധിടാനം സച്ചപടിഞ്ഞത്താ, മജ്ജേയ ചാഗാധിടാനം കതപണിയാനസ്സ പരഹിതായ അത്തപരിച്ചാഗതോ, അതേ ഉപസമാധിടാനം സബ്ബുപസമപരിയോസാനത്താ, ആദിമജ്ജപരിയോസാനേസു പത്താധിടാനം തസ്മിം സതി സമ്ഭവതോ, അസതി അഭാവതോ, യഥാപടിഞ്ഞഞ്ച ഭാവതോ.

തമ്മ മഹാപുരിസാ അത്തഹിതപരഹിതകരേഹി ഗരുപിയഭാവകരേഹി സച്ചാഗാധിട്ഠനേഹി ഗിഹിഭൂതാ ആമിസദാനേന പരേ അനുഗൃണ്ഹന്തി. തഥാ അത്തഹിതപരഹിതകരേഹി ഗരുപിയഭാവകരേഹി ഉപസമപഞ്ഞാധിട്ഠനേഹി ച പബ്ബജിതഭൂതാ ധമ്മദാനേന പരേ അനുഗൃണ്ഹന്തി.

തമ്മ അന്തിമഭവേ ബോധിസത്തസ്സ ചതുരധിട്ഠനപരിപൂരണം. പരിപൂണ്ണചതുരധിട്ഠനസ്സ ഹി ചരിമകഭവുപപത്തിതി ഏകേ. തത്ര ഹി ഗബ്ഭോക്കന്തിരിതിഅഭിനിക്ഖമനേസു പഞ്ഞാധിട്ഠനസമുദാഗമേന സതോ സമ്പജാനോ സച്ചാധിട്ഠനപരിപൂരിയാ സമ്പതിജാതോ ഉത്തരാഭിമുഖോ സത്തപദവിതിഹാരേന ഗന്താ സബ്ബാ ദിസാ ഓലോകേതാ സച്ചാനുപരിവത്തിനാ വചസാ “അഗ്ഗോഹമസ്ഥി ലോകസ്സ, ജേട്ഠോ...പേ... സേട്ഠോഹമസ്ഥി ലോകസ്സാ”തി (ദീ° നി° ൨.൩൧; മ° നി° ൩.൨൦൦) തിക്ഖത്തും സീഹനാദം നദി, ഉപസമാധിട്ഠനസമുദാഗമേന ജിണ്ണാതുരമതപബ്ബജിതസ്സാവിനോ ചതുധമ്മപദേസകോവിദസ്സ യോബ്ബനാരോഗ്യജീവിതസമ്പത്തിമദാനം ഉപസമോ, ചാഗാധിട്ഠനസമുദാഗമേന മഹതോ ഞാതിപരിവട്ടസ്സ ഹത്ഥഗതസ്സ ച ചക്കവത്തിരജ്ജസ്സ അനപേക്ഖപരിച്ചാഗോതി.

ദുതിയേ റാനേ അഭിസമ്ബോധിയം ചതുരധിട്ഠനം പരിപൂണ്ണന്തി കേചി. തമ്മ ഹി യഥാപടിഞ്ഞം സച്ചാധിട്ഠനസമുദാഗമേന ചതുന്നം അരിയസച്ചാനം അഭിസമയോ, തതോ ഹി സച്ചാധിട്ഠനം പരിപൂണ്ണം. ചാഗാധിട്ഠനസമുദാഗമേന സബ്ബകിലേസോപക്കിലേസപരിച്ചാഗോ, തതോ ഹി ചാഗാധിട്ഠനം പരിപൂണ്ണം. ഉപസമാധിട്ഠനസമുദാഗമേന പരമുപസമസമ്പത്തി, തതോ ഹി ഉപസമാധിട്ഠനം പരിപൂണ്ണം. പഞ്ഞാധിട്ഠനസമുദാഗമേന അനാവരണഞ്ഞാണപടിയാഭോ, തതോ ഹി പഞ്ഞാധിട്ഠനം പരിപൂണ്ണന്തി, തം അസിദ്ധം അഭിസമ്ബോധിയാപി പരമത്ഥഭാവതോ.

തതിയേ റാനേ ധമ്മചക്കപ്പവത്തനേ (സം° നി° ൫.൧൦൮൧; മഹാവ° ൧൩; പടി° മ° ൨.൩൦) ചതുരധിട്ഠനം പരിപൂണ്ണന്തി അഞ്ഞേ. തമ്മ ഹി സച്ചാധിട്ഠനസമുദാഗതസ്സ ദാദസഹി ആകാരേഹി അരിയസച്ചദേസനായ സച്ചാധിട്ഠനം പരിപൂണ്ണം, ചാഗാധിട്ഠനസമുദാഗതസ്സ സദ്ധമ്മഹായാഗകരണേന ചാഗാധിട്ഠനം പരിപൂണ്ണം. ഉപസമാധിട്ഠനസമുദാഗതസ്സ സയം ഉപസന്തസ്സ പരേസം ഉപസമനേന ഉപസമാധിട്ഠനം പരിപൂണ്ണം, പഞ്ഞാധിട്ഠനസമുദാഗതസ്സ വിനേയ്യനം ആസയാദിപരിജാനനേന പഞ്ഞാധിട്ഠനം പരിപൂണ്ണന്തി, തദപി അസിദ്ധം അപരിയോസിതത്താ ബുദ്ധകിച്ചസ്സ.

ചതുത്ഥേ റാനേ പരിനിബ്ബാനേ ചതുരധിട്ഠനപരിപൂണ്ണന്തി അപരേ. തത്ര ഹി പരിനിബ്ബുതത്താ പരമത്ഥസച്ചസമ്പത്തിയാ സച്ചാധിട്ഠനപരിപൂരണം, സബ്ബുപധിപടിനിസ്സഗ്ഗേന ചാഗാധിട്ഠനപരിപൂരണം, സബ്ബസഞ്ചാരൂപസമേന ഉപസമാധിട്ഠനപരിപൂരണം, പഞ്ഞാപയോജനപരിനിട്ഠനേന പഞ്ഞാധിട്ഠനപരിപൂരണന്തി.

തത്ര മഹാപുരിസസ്സ വിസേസേന മേത്താവേത്തേ അഭിജാതിയം സച്ചാധിട്ഠനസമുദാഗതസ്സ സച്ചാധിട്ഠനപരിപൂരണമഭിബ്ബുത്തം, വിസേസേന കരുണാവേത്തേ അഭിസമ്ബോധിയം പഞ്ഞാധിട്ഠനസമുദാഗതസ്സ പഞ്ഞാധിട്ഠനപരിപൂരണമഭിബ്ബുത്തം, വിസേസേന മുദിതാവേത്തേ ധമ്മചക്കപ്പവത്തനേ (സം° നി° ൫.൧൦൮൧; മഹാവ° ൧൩; പടി° മ° ൨.൩൦) ചാഗാധിട്ഠനസമുദാഗതസ്സ ചാഗാധിട്ഠനപരിപൂരണമഭിബ്ബുത്തം, വിസേസേന ഉപേക്ഖാവേത്തേ പരിനിബ്ബാനേ ഉപസമാധിട്ഠനസമുദാഗതസ്സ ഉപസമാധിട്ഠനപരിപൂരണമഭിബ്ബുത്തന്തി ദട്ഠം.

തത്രപി സച്ചാധിട്ഠനസമുദാഗതസ്സ സംവാസേന സീലം വേദിതബ്ബം, ചാഗാധിട്ഠനസമുദാഗതസ്സ സംവോഹാരേന സോചേയ്യം വേദിതബ്ബം, ഉപസമാധിട്ഠനസമുദാഗതസ്സ ആപദാസു മാമോ വേദിതബ്ബോ, പഞ്ഞാധിട്ഠനസമുദാഗതസ്സ സാകച്ഛായ പഞ്ഞാ വേദിതബ്ബാ. ഏവം സീലാജീവചിത്തദിട്ഠിവിസുദ്ധിയോ വേദിതബ്ബാ.

തഥാ സച്ചാധിട്ഠനസമുദാഗമേന ദോസാ അഗതിം ന ഗച്ഛതി അവിസംവാദനതോ, ചാഗാധിട്ഠനസമുദാഗമേന ലോഭാ അഗതിം ന ഗച്ഛതി അനഭിസഞ്ചാരോ, ഉപസമാധിട്ഠനസമുദാഗമേന ഭയാ അഗതിം ന ഗച്ഛതി അനപരാധതോ, പഞ്ഞാധിട്ഠനസമുദാഗമേന മോഹാ അഗതിം ന ഗച്ഛതി യഥാഭൂതാവബോധതോ.

തഥാ പഠമേന അദുട്ഠോ അധിവാസേതി, ദുതിയേന അലുദ്ധോ പടിസേവതി, തതിയേന അഭിതോ പരിവജ്ജേതി, ചതുത്ഥേന അസമ്മുള്ഹോ വിനോദേതി. പഠമേന നേക്ഖമ്മസുഖപ്പത്തി, ഇതരേഹി പവിവേകഉപസമസമ്ബോധിസുഖപ്പത്തിയോ ഹോന്തിതി ദട്ഠം. തഥാ വിവേകജപിതിസുഖസമാധിജപിതിസുഖഅപ്പിതിജകായസുഖസതിപാരിസുദ്ധിജഉപേക്ഖാസുഖപ്പത്തിയോ ഏതേഹി ചതുഹി യഥാക്കമം ഹോന്തിതി. ഏവമനേകഗുണാനുബന്ധേഹി ചതുഹി അധിട്ഠനേഹി സബ്ബപാരമിസമുഹസഞ്ചാരോ വേദിതബ്ബോ. യഥാ ച ചതുഹി അധിട്ഠനേഹി സബ്ബപാരമിസഞ്ചാരോ, ഏവം കരുണാപഞ്ഞാഹിപിതി ദട്ഠം. സബ്ബോപി ഹി ബോധിസമ്ഭാരോ കരുണാപഞ്ഞാഹി സഞ്ചാരിതോ. കരുണാപഞ്ഞാപരിഗൃഹിതാ ഹി ദാനാദിഗുണാ മഹാബോധിസമ്ഭാരോ ഭവന്തി ബുദ്ധത്തസിദ്ധിപരിയോസാനാതി ഏവമേതാസം സഞ്ചാരോ വേദിതബ്ബോ.

കോ സമ്പാദന്യുപായോതി സകലസ്സാപി പുഞ്ഞാദിസമ്ഭാരസ്സ സമ്മാസമ്ബോധിം, ഉദിസ്സ അനവസേസസമ്ഭരണം അവേകല്പകാരിതായോഗേന, തമ്മ ച സകല്പകാരിതാ ആദരബഹുമാനയോഗേന, സാതച്ചകാരിതാ നിരന്തരപയോഗേന, ചിരകാലാദിയോഗോ ച അന്തരാ അപോസാനാപജ്ജനേനാതി ചതുരഞ്ചയോഗോ ഏതാസം സമ്പാദന്യുപായോ. അപി ച സമാസതോ കതാഭിനീഹാരസ്സ അത്തനി സിന്ധേഹസ്സ പരിയാദാനം, പരേസു ച സിന്ധേഹസ്സ പരിവഡ്ഠനം ഏതാസം സമ്പാദന്യുപായോ. സമ്മാസമ്ബോധിസമധിഗമായ ഹി കതമഹാപണിധാനസ്സ മഹാസത്തസ്സ യാമാവതോ പരിജാനനേന സബ്ബേസു ധമ്മേസു അനുപലിത്തസ്സ അത്തനി സിന്ധേഹോ പരിക്ഖയം പരിയാദാനം ഗച്ഛതി, മഹാകരുണാസമാധോഗവസേന പന പിതേ പുത്തേ വിയ സബ്ബസത്തേ സമ്പസ്സമാനസ്സ തേസു മേത്താസിന്ധേഹോ പരിവഡ്ഠതി. തതോ ച തന്തദാവത്ഥാനുരൂപമത്തപരസന്താനേസു ലോഭദോസമോഹവിഗമേന വിദുരീകതമച്ഛരിയാദിബോധിസമ്ഭാരപടിപക്ഖോ മഹാപുരിസോ ദാനപിയവചനഅത്ഥചരിയാസമാനത്തതാസഞ്ചാരേഹി ചതുഹി സഞ്ചാരവത്ഥുഹി (ദീ° നി° ൩.൨൧൦; അ° നി° ൪.൩൨) ചതുരധിട്ഠനാനുഗതേഹി അച്ചന്തം ജനസ്സ സഞ്ചാരകരണവസേന ഉപരി യാനത്തയേ അവതാരണം പരിപാചനഞ്ച കരോതി. മഹാസത്താന്തേഹി മഹാപഞ്ഞാ മഹാകരുണാ ച ദാനേന അലങ്കതാ; ദാനം പിയവചനേന; പിയവചനം അത്ഥചരിയാ; അത്ഥചരിയാ സമാനത്തതായ അലങ്കതാ സഞ്ചാരിതാ ച. സബ്ബഭൂതത്തഭൂതസ്സ ഹി ബോധിസത്തസ്സ സബ്ബത്ഥ സമാനസുഖദുക്ഖതായ സമാനത്തതാസിദ്ധി. ബുദ്ധഭൂതോ പന തേഹേവ സഞ്ചാരവത്ഥുഹി ചതുരധിട്ഠനപരിപൂരിതാഭിബ്ബുദ്ധേഹി ജനസ്സ അച്ചന്തികസഞ്ചാരകരണേന അഭിവിനയനം കരോതി. ദാനഞ്ച സമ്മാസമ്ബുദ്ധാനം ചാഗാധിട്ഠനേന പരിപൂരിതാഭിബ്ബുദ്ധം ; പിയവചനം സച്ചാധിട്ഠനേന; അത്ഥചരിയാ

പഞ്ഞായിടാനേന; സമാനത്താ ഉപസമാധിടാനേന പരിപൂരിതാഭിബുദ്ധാ. തമാഗതാനന്തഹി സബ്ബസാവകപച്ചേകബുദ്ധേഹി സമാനത്താ പരിനിബ്ബാനേ. തത്ര ഹി തേസം അവിസേസതോ ഏകീഭാവോ. തേനേവാഹ “നന്മി വിമുത്തയാ നാനത്ത”ന്തി.

ഹോന്തി ചേത്ഥ -

“സച്ചോ ചാഗീ ഉപസന്തോ, പഞ്ഞവാ അനുകമ്പകോ,
സമ്ഭരസബ്ബസമ്ഭാരോ, കം നാമത്ഥം ന സാധയേ.

മഹാകാരുണികോ സത്ഥാ, ഹിതേസീ ച ഉപേക്ഖകോ,
നിരപേക്ഖോ ച സബ്ബത്ഥ, അഹോ അച്ഛരിയോ ജിനോ.

വിരത്തോ സബ്ബയമ്മേസു, സത്തേസു ച ഉപേക്ഖകോ,
സദാ സത്തഹിതേ യുത്തോ, അഹോ അച്ഛരിയോ ജിനോ.

സബ്ബദാ സബ്ബസത്താനം, ഹിതായ ച സുഖായ ച,
ഉയ്യുത്തോ അകിലാസു ച, അഹോ അച്ഛരിയോ ജിനോ”തി. (ചരിയാം അട്ഠം ൩൨൦ പകിണ്ണകകമാ);

കിത്തകേന കാലേന സമ്പാദനന്തി ഹേട്ഠിമേന താവ പരിച്ഛേദേന ചത്താരി അസഞ്ച്യേയ്യാനി കപ്പസതസഹസ്സഞ്ച, മജ്ജിമേന അട്ഠാസഞ്ച്യേയ്യാനി കപ്പസതസഹസ്സഞ്ച, ഉപരിമേന സോളസാസഞ്ച്യേയ്യാനി കപ്പസതസഹസ്സഞ്ച, ഏതേ ച ഭേദാ യമാക്കമം പഞ്ഞായികസദ്ധായികവീരിയാധികവസേന ഞാതബ്ബാ. പഞ്ഞായികാനന്തഹി സദ്ധാ മന്ദാ ഹോതി, പഞ്ഞാ തിക്ഖാ. സദ്ധായികാനം പഞ്ഞാ മജ്ജിമിമാ ഹോതി, വീരിയാധികാനം പഞ്ഞാ മന്ദാ. പഞ്ഞാനുഭാവേന ച സമ്മാസമ്ബോധി അഭിഗതബ്ബാതി അട്ഠകമായം വുത്തം. അവിസേസേന പന വിമുത്തിപരിപാചനീയാനം യമ്മാനം തിക്ഖമജ്ജിമിമുദുഭാവേന തയോപേതേ ഭേദാ യുത്താതി വദന്തി. തിവിധാ ഹി ബോധിസത്താ അഭിനിഹാരക്ഖണേ ഭവന്തി ഉഗ്ഘടിതത്തുവിപഞ്ചിതത്തുനേയുഭേദേന. തേസു ഉഗ്ഘടിതത്തു സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ സമ്മുഖാ ചതുപ്പദികം ഗാമം സുണന്തോ തതീയപദേ അപരിയോസിതേയേവ ഛരഭിത്താഹി സഹ പടിസമ്ഭിദാഹി അരഹത്തം പത്തും സമത്സുപനിസ്സയോ ഹോതി, ദുതിയോ സത്സു സമ്മുഖാ ചതുപ്പദികം ഗാമം സുണന്തോ അപരിയോസിതേയേവ ചതുത്ഥപദേ ഛരഹി അഭിത്താഹി അരഹത്തം പത്തും സമത്സുപനിസ്സയോ ഹോതി, ഇതരോ ഭഗവതോ സമ്മുഖാ ചതുപ്പദികം ഗാമം സുത്ഥാ പരിയോസിതായ ഗാമായ ഛരഹി അഭിത്താഹി അരഹത്തം പത്തും സമത്സുപനിസ്സയോ ഭവതി. തയോപേതേ വിനാ കാലഭേദേന കതാഭിനിഹാരലബ്ബാകരണാ പാരമിയോ പൂരേന്താ യമാക്കമം യമാവുത്തഭേദേന കാലേന സമ്മാസമ്ബോധിം പാപുണന്തി. തേസു തേസു പന കാലഭേദേസു അപരിപുണ്ണേസു തേ തേ മഹാസത്താ ദിവസേ ദിവസേ വേസ്സന്തരദാനസദിസം ദാനം ദേന്താപി തദനുരൂപേ സീലാദിസബ്ബപാരമിയമ്മേ ആചിനന്താപി അന്തരാ ബുദ്ധാ ഭവിസ്സന്തിതി അകാരണമേതം. കസ്ഥാ? ഞാണസ്സ അപരിപച്ഛന്തോ. പരിച്ഛിനകാലനിപ്ഫാദിതം വിധി ഹി സസ്സം പരിച്ഛിനകാലേ പരിനിപ്ഫാദിതാ സമ്മാസമ്ബോധി. തദന്തരാ പന സബ്ബസ്സാഹേന വായമന്തേനാപി ന സക്കാ പാപുണിതുന്തി പാരമിപാരിപൂരീ യമാവുത്തകാലവിസേസം വിനാ ന സമ്പജ്ജതിതി വേദിതബ്ബം.

കോ ആനിസംസോതി യേ തേ കതാഭിനിഹാരാനം ബോധിസത്താനം -

“ഏവം സബ്ബങ്ഗസമ്പന്നാ, ബോധിയാ നിയതാ നരാ;
സംസരം ദീഘമദ്ധാനം, കപ്പകോടിസതേഹിപി;
അവീചിമ്ഹി നുപ്പജ്ജന്തി, തഥാ ലോകന്തരേസു ചാ”തി. ആദിനാ (അഭിം അട്ഠം ൧.നിദാനകമാ; അപം അട്ഠം ൧.ദുരേനിദാനകമാ; ജാം അട്ഠം ൧.ദുരേനിദാനകമാ; ബും വം അട്ഠം ൨൨.ദുരേനിദാനകമാ; ചരിയാം അട്ഠം പകിണ്ണകകമാ) -

അട്ഠാരസ അഭേദ്യട്ഠാനാനുപഗമനപ്പകാരാ ആനിസംസാ സംവണ്ണിതാ. യേ ച “സതോ സമ്പജാനോ ആനന്ദ ബോധിസത്തോ തുസിതാകായാ ചവിതാ മാതുകുച്ഛിം ഓക്കമി”തിആദിനാ (മം നിം ൩.൧൯൯) സോളസ അച്ഛരിയവ്ഭുതയമ്മപ്പകാരാ, യേ ച “സീതം ബൃഹഗതം ഹോതി, ഉണ്ഹഞ്ച ഉപസമ്മതി”തിആദിനാ (ബും വം വ൩), “ജായമാനേ വോ സാരിപുത്ത ബോധിസത്തേ അയം ദസസഹസ്സിലോകയാതു സങ്കമ്പതി സമ്പകമ്പതി സമ്പവേധതി”തിആദിനാ ച ദാന്തിംസ പുബ്ബനിമിത്തപ്പകാരാ, യേ വാ പനന്തേപി “ബോധിസത്താനം അധിപ്പായസമിജ്ജന്തം കമ്മാദിസു വസിഭാവോ”തി ഏവമാദയോ തത്ഥ തത്ഥ ജാതകബുദ്ധവംസാദിസു ദസ്സിതപ്പകാരാ ആനിസംസാ, തേ സബ്ബേപി ഏതാസം ആനിസംസാ, തഥാ യമാനിദസ്സിതഭേദാ അലോഭാദോസാദിഗുണയുഗളാദയോ ചാതി വേദിതബ്ബം.

കിം ഫലന്തി സമാസതോ താവ സമ്മാസമ്ബുദ്ധഭാവോ ഏതാസം ഫലം, വിത്ഥാരതോ പന ദാന്തിംസമഹാപുരിസലക്ഖണ- (ദീം നിം ൨.൨൪ ആദയോ; ൩.൧൬൮ ആദയോ; മം നിം ൨.൩൮൫) അസിതിഅനുബ്ബണ്ണഞ്ചമപ്പഭാദിഅനേകഗുണഗണസമുജ്ജലരൂപകായസമ്പത്തിഅധിടാനാ ദസബലചതുവേസാരജ്ജരഅസാധാരണഞാണഅട്ഠാരസാവേണികബുദ്ധയമ്മ- (ദീം നിം അട്ഠം ൩.൩൦൫; മൂലദീം ൨.സുത്തന്തഭാജനീയവണ്ണനാ) -പഭുതിഅനേകസതസഹസ്സഗുണസമുദയോപസോഭിനി യമ്മകായസീരീ, യാവതാ പന ബുദ്ധഗുണോ യേ അനേകേഹിപി കപ്പേഹി സമ്മാസമ്ബുദ്ധേനാപി വാചായ പരിയോസാപേതും ന സക്കാ, ഇദം ഏതാസം ഫലന്തി അയമേത്ഥ സഞ്ചേപോ, വിത്ഥാരോ പന ബുദ്ധവംസചരിയാപിടേകജാതകമഹാപദാനസുത്താദിനം വസേന വേദിതബ്ബം.

യഥാവുത്തായ പടിപദായ യഥാവുത്തവിഭാഗാനം പാരമീനം പൂരിതഭാവം സന്ധായാഹ “സമതിംസ പാരമിയോ പൂരേന്താ”തി. സതിപി മഹാപരിച്ചാഗാനം ദാനപാരമിഭാവേ പരിച്ചാഗവിസേസഭാവദസ്സനത്ഥഞ്ചേവ സുദുക്കരഭാവദസ്സനത്ഥഞ്ച “പഞ്ച മഹാപരിച്ചാഗേ”തി വിസും ഗഹണം, തതോയേവ ച അങ്ഗപരിച്ചാഗതോ വിസും നയനപരിച്ചാഗഗൃഹണം, പരിഗൃഹപരിച്ചാഗഭാവസാമന്തേപി ധനരജ്ജപരിച്ചാഗതോ പുത്തദാരപരിച്ചാഗഗൃഹണഞ്ച കത്ഥം. ഗതപച്ചാഗതികവത്തസഞ്ചാതായ പുബ്ബഭാഗപടിപദായ സദ്ധിം അഭിത്താസമാപത്തിനിപ്ഫാദനം പുബ്ബയോഗോ. ദാനാദിസുയേവ സാതിസയപടിപത്തിനിപ്ഫാദനം പുബ്ബചരിയാ, യാ ചരിയാപിടേകസങ്ഗഹിതാ. അഭിനിഹാരോ

പുണ്യയോഗോ, ദാനാദിപടിപത്തി, കായവിവേകവസേന ഏകചരിയാ വാ പുണ്യചരിയാതി കേചി. ദാനാദിനഞ്ചേവ അപ്പിച്ചതാദിനഞ്ച സംസാരനിബ്ബാനേസു ആദിനവാനിസംസാദിനഞ്ച വിഭാവനവസേന സത്താനം ബോധിത്തയേ പതിട്ഠാപനപരിപാചനവസേന പവത്താ കമാ ധമ്മക്ഖാനം. ഞാതീനം അത്ഥചരിയാ ഞാതത്ഥചരിയാ, സാപി കരുണായനവസേനേവ. ആദി-സന്ദേന ലോകത്ഥചരിയാദയോ സങ്ഗണ്ഹാതി. കമ്മസ്സകതാണാവസേന, അനവജ്ജകമ്മായതനവിജ്ജാട്ഠാനപരിചയവസേന, ഖന്ധായതനാദിപരിചയവസേന, ലക്ഖണത്തയതീരണവസേന ച ഞാണചാരോ ബുദ്ധിചരിയാ, സാ പന അത്ഥതോ പഞ്ഞാപാരമീയേവ, ഞാണസമ്ഭാരദസ്സനത്ഥം വിസുഗ്ഗഹണം. കോടിന്തി പരിയന്തോ, ഉക്കംസോതി അത്ഥോ. ചത്താരോ സതിപട്ഠാനേ ഭാവേതാ ബ്രൂഹേതാതി സമ്ബന്ധോ. തത്ഥ ഭാവേതാതി ഉപ്പാദേതാ. ബ്രൂഹേതാതി വഡ്ഡേതാ. സതിപട്ഠാനാദിഗ്ഗഹണേന ആഗമനപടിപദം മത്ഥകം പാപേതാ ദസ്സേതി, വിപസ്സനാസഹഗതാ ഏവ വാ സതിപട്ഠാനാദയോ ദട്ഠഞ്ച. ഏത്ഥ ച “യേന അഭിന്നിഹാരേനാ”തിആദിനാ ആഗമനപടിപദായ ആദിം ദസ്സേതി, “ദാനപാരമി”തിആദിനാ മജ്ജിം, “ചത്താരോ സതിപട്ഠാനേ”തിആദിനാ പരിയോസാനന്തി വേദിതഞ്ചം.

സമ്പതിജാതോതി ഹത്ഥതോ മുച്ചിത്ഥാ മുഹുത്തജാതോ, ന മാതുകുച്ഛിതോ നിക്ഖന്തമത്തോ. നിക്ഖന്തമത്തഞ്ഹി മഹാസത്തം പഠമം ബ്രഹ്മാനോ സുവണ്ണജാലേന പടിഗ്ഗണ്ഹിംസു, തേസം ഹത്ഥതോ ചത്താരോ മഹാരാജാനോ അജിനപ്പവേണിയാ, തേസം ഹത്ഥതോ മനുസ്സാ ദുകുലച്ചമ്ബടകേന പടിഗ്ഗണ്ഹിംസു, മനുസ്സാനം ഹത്ഥതോ മുഞ്ചിത്ഥാ പഥവിയം പതിട്ഠിതോതി യഥാഹ ഭഗവാ മഹാപദാനദേസനായം. സേതമ്ഹി ഛരത്തേതി ദിബ്ബസേതച്ഛത്തേ. അനുഹീരമാനേതി ധാരിയമാനേ. ഏത്ഥ ച ഛരത്തഗ്ഗഹണേനേവ ഖഗ്ഗാദിനി പഞ്ച കകുധഭണ്ഡാനിപി (ജാ° ൨.൧൩.൨൨) വുത്താനേവാതി വേദിതഞ്ചം. ഖഗ്ഗതാലവണ്ണമോരഹത്ഥകവാളബിജിണ്ഹിസപട്ടാപി ഹി ഛരത്തേന സഹ തദാ ഉപട്ഠിതാ അഹേസു. ഛരത്താദിനിയേവ ച തദാ പഞ്ഞായിംസു, ന ഛരത്താദിഗാഹകാ. സബ്ബാ ച ദിസാതി ദസപി ദിസാ. നയിദം സബ്ബദിസാവിലോകനം സത്തപദവിതിഹാരുത്തരകാലം ദട്ഠഞ്ചം. മഹാസത്തോ ഹി മനുസ്സാനം ഹത്ഥതോ മുച്ചിത്ഥാ പുരത്ഥിമദിസം ഓലോകേസി, തത്ഥ ദേവമനുസ്സാ ഗന്ധമാലാദിഹി പൂജയമാനാ “മഹാപുരിസ ഇയ തുമ്ഹേഹി സദിസോപി നത്ഥി, കുരോ ഉത്തരിതരോ”തി ആഹംസു. ഏവം ചതസ്സോ ദിസാ, ചതസ്സോ അനുദിസാ, ഹേട്ഠാ, ഉപരിതി സബ്ബാ ദിസാ അനുവിലോകേത്ഥാ സബ്ബത്ഥ അത്തനാ സദിസം അദിസാ “അയം ഉത്തരാ ദിസാ”തി തത്ഥ സത്തപദവിതിഹാരേന അഗമാസി. ആസഭിന്തി ഉത്തമം. അഗ്ഗോതി സബ്ബപഠമോ. ജേട്ഠോ സേട്ഠോതി ച തസ്സേവ വേവചനം. അയമന്തിമാ ജാതി, നത്ഥിദാനി പുനബ്ഭവോതി ഇമസ്ഥിം അത്തഭാവേ പത്തഞ്ചം അരഹത്തം ബ്യാകാസി.

“അനേകേസം വിസേസാധിഗമാനം പുണ്യനിമിത്തഭാവേനാ”തി സങ്ഖിത്തേന വുത്തമത്ഥം “യഞ്ഹി”തിആദിനാ വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതി. തത്ഥ ഏത്ഥാതി -

“അനേകസാഖഞ്ച സഹസ്സമണ്ഡലം,
ഛരത്തം മരൂ ധാരയുമന്തലിക്ഖേ;
സുവണ്ണദണ്ഡാ വീതിപതന്തി ചാമരാ,
ന ദിസ്സരേ ചാമരഛരത്തഗാഹകാ”തി. (സു° ൩° ൬൩൩);

ഇമിസ്സാ ഗാമായ. സബ്ബത്തുത്താണമേവ സബ്ബത്ഥ അപ്പടിഹതചാരതായ അനാവരണണാണന്തി ആഹ “സബ്ബത്തുത്താനാവരണണാണപടിചാഭസ്സാ”തി. “ത്ഥാ അയം ഭഗവാപി ഗതോ...പേ... പുണ്യനിമിത്തഭാവേനാ”തി ഏത്തേന അഭിജാതിയം ധമ്മതാവസേന ഉപ്പജ്ജനവിസേസാ സബ്ബബോധിസത്താനം സാധാരണാതി ദസ്സേതി. പാരമിതാനിസ്സന്ദാ ഹി തേതി.

വിക്ഖമിതി അഗമാസി. മരൂതി ദേവാ. സമാതി വിലോകനസമതായ സമാ സദിസിയോ. മഹാപുരിസോ ഹി യഥാ ഏകം ദിസം വിലോകേസി, ഏവം സേസാ ദിസാപി, ന കത്ഥചി വിലോകനേ വിബന്ധോ തസ്സ അഹോസീതി. സമാതി വാ വിലോകേതും യുത്താതി അത്ഥോ. ന ഹി തദാ ബോധിസത്തസ്സ വിരൂപബിഭുവിസമരൂപാനി വിലോകേതും അയുത്താനി ദിസാസു ഉപട്ഠഹന്തിതി.

“ഏവം തഥാഗതോ”തി കായഗമനട്ഠേന ഗത-സന്ദേന തഥാഗത-സദും നിദിസിത്ഥാ ഇദാനി ഞാണഗമനട്ഠേന തം ദസ്സേതും “അഥ വാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ നേക്ഖമ്മേനാതി അലോഭപ്പയാനേന കുസലചിത്തുപ്പാദേന. കുസലാ ഹി ധമ്മാ ഇയ നേക്ഖമ്മം, ന പബ്ബജ്ജാദയോ, “പഠമജ്ജയാനേനാ”തി ച വദന്തി. പഹായാതി പജഹിത്ഥാ. ഗതോ അധിഗതോ, പടിപന്നോ ഉത്തരിവിസേസന്തി അത്ഥോ. പഹായാതി വാ പഹാനഹേതു, പഹാനലക്ഖണം വാ. ഹേതുലക്ഖണത്ഥോ ഹി അയം പഹായ-സദോ. “കാമച്ഛന്ദാദിപ്പഹാനഹേതുകം ഗതോ”തി ഹേത്ഥ വുത്തം ഗമനം അവബോധോ, പടിപത്തി ഏവ വാ. കാമച്ഛന്ദാദിപ്പഹാനേന ച തം ലക്ഖിയതി. ഏസ നയോ “പദാലേത്ഥാ”തിആദിസുപി. അബ്ബാപാദേനാതി മേത്തായ. ആലോകസത്തായാതി വിഭൂതം കത്ഥാ മനസി കരണേന ഉപട്ഠിതആലോകസഞ്ജാനേന . അവിക്ഖേപേനാതി സമാധിനാ. ധമ്മവവത്ഥാനേനാതി കുസലാദിധമ്മാനം യാഥാവവിനിച്ഛയേന, “സപ്പച്ചയനാമരൂപവവത്ഥാനേനാ”തിപി വദന്തി.

ഏവം കാമച്ഛന്ദാദിനിവരണപ്പഹാനേന “അഭിജ്ജ്ഞം ലോകേ പഹായാ”തിആദിനാ (വിഭ° ൨൦൮) വുത്തായ പഠമജ്ജയാനസ്സ പുണ്യഭാഗപടിപദായ ഭഗവതോ തഥാഗതഭാവം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി സഹ ഉപായേന അട്ഠഹി സമാപത്തിഹി, അട്ഠാരസഹി ച മഹാവിപസ്സനാഹി തം ദസ്സേതും “ഞാണേനാ”തിആദിമാഹ. നാമരൂപപരിഗ്ഗഹകങ്ഖാവിതരണാണഞ്ഹി വിബന്ധഭൂതസ്സ മോഹസ്സ ദുരികരണേന ഞാതപരിഞ്ഞായം റിതസ്സ അനിച്ഛസത്താദയോ സിജ്ജന്തി, തഥാ ത്യാനസമാപത്തിസു അഭിരതിന്മിത്തേന പാമോജ്ജേന, തത്ഥ അനഭിരതിയാ വിനോദിതായ ത്യാനാദി സമധിഗമോതി സമാപത്തിവിപസ്സനാനം അരതിവിനോദനഅവിജ്ജാപദാലനാദി ഉപായോ, ഉപ്പടിപാടിനിദേസോ പന നീവരണസഭാവായ അവിജ്ജായ ഹേട്ഠാ നീവരണേസുപി സങ്ഗഹദസ്സനത്ഥന്തി ദട്ഠഞ്ചം. സമാപത്തിവിഹാരപ്പവേസവിബന്ധനേന നീവരണാനി കവാടസദിസാനിതി ആഹ “നീവരണകവാടം ഉഗ്ഘാത്തോ”തി. “രത്തിം വിതക്കേത്ഥാ വിചാരേത്ഥാ ദിവാ കമ്മന്തേ പയോജ്ജേതി”തി വുത്തട്ഠാനേ വിയ വിതക്കവിചാരാ യുമായനാതി അധിപ്പേതാതി ആഹ “വിതക്കവിചാരയുമ”തി. കിഞ്ചാപി പഠമജ്ജയാനൂപചാരേയേവ ച ദുക്ഖം, ചതുത്ഥജ്ജയാനൂപചാരേയേവ സുഖം പഹിയതി, അതിസയപ്പഹാനം പന സന്ധായാഹ “ചതുത്ഥജ്ജയാനേന സുഖദുക്ഖം പഹായാ”തി.

അനിച്ഛസ്സ, അനിച്ഛന്തി അനുപസ്സനാ അനിച്ഛാനുപസ്സനാ, തേഭൂമകയമ്മാനം അനിച്ഛതം ഗഹേത്ഥാ പവത്തായ വിപസ്സനായേതം നാമം. നിച്ഛസത്തന്തി സങ്ഖതയമ്മേ “നിച്ഛാ, സസ്സതാ”തി ഏവം പവത്തമിച്ചാസത്തം ,

സത്താസീസേന ദിട്ഠിചിത്താനന്വി ഗഹണം ദട്ഠഞ്ച. ഏസ നയോ ഇതോ പരേസുപി. നിബ്ബിദാനുപസ്സനായാതി സഞ്ചാരേസു നിബ്ബിജ്ജനാകാരേണ പവത്തായ അനുപസ്സനായ. നന്ദിന്തി സപ്പിതികരണ്ഹം. തഥാ വിരാഗാനുപസ്സനായാതി വിരജ്ജനാകാരേണ പവത്തായ അനുപസ്സനായ. നിരോധാനുപസ്സനായാതി സഞ്ചാരാനം നിരോധസ്സ അനുപസ്സനായ. “തേ സഞ്ചാരാ നിരുജ്ജന്തീയേവ, ആയതിം സമുദയവസേന ന ഉപ്പജ്ജന്തി”തി ഏവം വാ അനുപസ്സനാ നിരോധാനുപസ്സനാ. തേണേവാഹ “നിരോധാനുപസ്സനായ നിരോധേതി, നോ സമുദേതി”തി. മുഞ്ചിതുകമ്യതാ ഹി അയം ബലപ്പത്താതി. പടിനിസ്സജ്ജനാകാരേണ പവത്താ അനുപസ്സനാ പടിനിസ്സഗ്ഗാനുപസ്സനാ . പടിസഞ്ചാ സന്തിട്ഠാ ഹി അയം. ആദാനന്തി നിചാദിവസേന ഗഹണം. സന്തതിസമുഹകിച്ചാരമ്മണാനം വസേന ഏകത്തഗ്ഗഹണം ഘനസത്താ. ആയുഹനം അഭിസഞ്ചരണം. അവത്ഥാവിസേസാപത്തി വിപരിണാമോ. യുവസത്തന്തി മിരഭാവഗ്ഗഹണം. നിമിത്തന്തി സമുഹാദിഘനവസേന, സകിച്ചപരിച്ഛേദതായ ച സഞ്ചാരാനം സവിഗ്ഗഹഗ്ഗഹണം. പണിയിന്തി രാഗാദിപണിയിം, സാ പന്തമതോ തണ്ഹാനം വസേന സഞ്ചാരേസു നിന്നതാ.

അഭിനിവേസന്തി അത്താനുദിട്ഠിം. അനിച്ഛഭുക്ഖാദിവസേന സബ്ബയമ്മതിരണം അധിപത്തായമ്മവിപസ്സനാ. സാരാദാനാഭിനിവേസന്തി അസാരേ സാരഗ്ഗഹണവിപല്ലാസം. “ഇസ്സരകുത്താദിവസേന ലോകോ സമുപ്പന്നോ”തി അഭിനിവേസോ സമ്മോഹാഭിനിവേസോ. കേചി പന് “അഹോസിം നു വോ അഹമതിതമദ്ധാനന്തിആദിനാ പവത്തസംസയാപത്തി സമ്മോഹാഭിനിവേസോ”തി വദന്തി. സഞ്ചാരേസു ലേണതാണഭാവഗ്ഗഹണം ആലയാഭിനിവേസോ. “ആലയരതാ ആലയസമുദിതാ”തി വചനതോ ആലയോ തണ്ഹാ, സായേവ ചക്ഖാദീസു രൂപാദീസു ച അഭിനിവിസനവസേന പവത്തിയാ ആലയാഭിനിവേസോതി കേചി. “ഏവംവിധാ സഞ്ചാരാ പടിനിസ്സജ്ജീയന്തി”തി പവത്തം ഞാണം പടിസഞ്ചാണുപസ്സനാ. വട്ടതോ വിഗതത്താ വിവട്ടം നിബ്ബാനം, തത്ഥ ആരമ്മണകരണസഞ്ചാതേന അനുപസ്സനേണ പവത്തിയാ വിവട്ടാനുപസ്സനാ ഗോത്രഭു. സംയോഗാഭിനിവേസന്തി സംയുജ്ജനവസേന സഞ്ചാരേസു അഭിനിവിസനം. ദിട്ഠേകട്ഠേതി ദിട്ഠിയാ സഹജാതേകട്ഠേ, പഹാനേകട്ഠേ ച. “ഓളാരികേ”തി ഉപരിമഗ്ഗവജ്ജേയേ കിലേസേ അപേക്ഖിതാ വുത്തം, അഞ്ഞമാ ദസ്സനപഹാതബ്ബാപി ദുതിയമഗ്ഗവജ്ജേയേഹി ഓളാരികാതി. അണുസഹഗതേതി അണുഭൂതേ, ഇദം ഹേട്ഠിമമഗ്ഗവജ്ജേയേ അപേക്ഖിതാ വുത്തം. സബ്ബകിലേസേതി അവസിട്ഠസബ്ബകിലേസേ. ന ഹി പഠമാദിമഗ്ഗേഹി പഹീനാ കിലേസാ പുന പഹീയന്തിതി.

കക്ഖളത്തം കഠിനഭാവോ. പഗ്ഘരണം ദ്രവഭാവോ. ലോകിയവായുനാ ഭസ്മസ്സ വിധ യേന തന്തംകലാപസ്സ ഊമായനം, മമ്ഭഭാവോ വാ, തം വിത്ഥമ്ഭണം. വിജ്ജമാനേപി കലാപന്തരഭൂതാനം കലാപന്തരഭൂതേഹി അസമ്ഘട്ഠഭാവേ, തന്തംഭൂതവിവിത്തതാ രൂപപരിയന്തോ ആകാസോതി യേസം യോ പരിച്ഛേദോ, തേഹി സോ അസമ്ഘട്ഠോവ, അഞ്ഞമാ ഭൂതാനം പരിച്ഛേദസഭാവോ ന സിയാ ബ്ബാപിഭാവപത്തിതോ . അബ്ബാപിതാ ഹി അസമ്ഘട്ഠാതി. യസ്മിം കലാപേ ഭൂതാനം പരിച്ഛേദോ, തേഹി അസമ്ഘട്ഠഭാവോ അസമ്ഘട്ഠലക്ഖണം. തേനാഹ ഭഗവാ ആകാസയാതുന്നിദേസേ “അസമ്ഘട്ഠം ചതുഹി മഹാഭൂതേഹി”തി (ധം സൗ ന്നൗ൭).

വിരോധിപച്ചയസന്നിപാതേ വിസദിസുപ്പത്തി രൂപനം. ചേതനാപധാനത്താ സഞ്ചാരക്ഖന്ധയമ്മാനം ചേതനാവസേനേതം വുത്തം “സഞ്ചാരാനം അഭിസഞ്ചരണലക്ഖണ്ണ”തി. തഥാ ഹി സുത്തന്തഭാജനീയേ സഞ്ചാരക്ഖന്ധവിഭിന്ദഗേ “ചക്ഖുസമ്ഘസ്സജാ ചേതനാ”തിആദിനാ (വിഭിം ൯൨) ചേതനാവ വിഭിന്താ, അഭിസഞ്ചരണലക്ഖണ്ണാ ച ചേതനാ. യഥാഹ “തത്ഥ കത്തമോ പുത്താഭിസഞ്ചാരോ? കൂസലാ ചേതനാ കാമാവചരാ”തിആദി (വിഭിം ൨൨൩). ഫരണം സവിപ്ഫാരികതാ. അസ്സദ്ധിയേതി അസ്സദ്ധിയഹേതു, നിമിത്തത്ഥേ ഭൂമ്മം. ഏസ നയോ “കോസജ്ജ”തിആദീസു. വുപസമലക്ഖണ്ണന്തി കായചിത്തപരിഛാഹുപസമലക്ഖണ്ണം. ലീനുമുച്ഛരഹിതേ അധിചിത്തേ പവത്തമാനേ പഗ്ഗഹനിഗ്ഗഹസന്ധഹംസന്തേസു അബ്ബാവതായ അജ്ജയുപേക്ഖണ്ണം പടിസഞ്ചാനം പക്ഖപാതുപച്ഛേദതോ.

മുസാവാദാദിനം വിസംവാദനാദികിച്ചതായ ലുഖാനം അപരിഗ്ഗാഹകാനം പടിപക്ഖഭാവതോ പരിഗ്ഗാഹികാ സമ്മാവാചാ സിനിദ്ധഭാവതോ സമ്പയുത്തയമ്മേ, സമ്മാവാചാപച്ചയസുഭാസിതാനം സോതാരഞ്ച പുഗ്ഗലം പരിഗ്ഗണ്ഹാതിതി സാ പരിഗ്ഗഹലക്ഖണ്ണാ സമ്മാവാചാ. കായികകിരിയാ കിഞ്ചി കത്തബ്ബം സമുട്ഠാപേതി. സയഞ്ച സമുട്ഠഹനം ഘടനം ഹോതിതി സമ്മാകമ്മന്തസഞ്ചാതാ വിരതി സമുട്ഠാനലക്ഖണ്ണാ ദട്ഠഞ്ച, സമ്പയുത്തയമ്മാനം വാ ഉക്ഖിപനം സമുട്ഠാപനം കായികകിരിയായ ഭാരുക്ഖിപനം വിധ. ജീവമാനസ്സ സത്തസ്സ, സമ്പയുത്തയമ്മാനം വാ ജീവിതിന്ദ്രിയവുത്തിയാ, ആജീവസ്സേവ വാ സുദ്ധി വോദാനം. സസമ്പയുത്തയമ്മസ്സ ചിത്തസ്സ സംകിലേസപക്ഖേ പതിതും അദതാ സമ്മദേവ പഗ്ഗണ്ഹനം പഗ്ഗഹോ.

“സഞ്ചാരാ”തി ഇധ ചേതനാ അധിപ്പേതാതി വുത്തം “സഞ്ചാരാനം ചേതനാലക്ഖണ്ണ”തി. നമനം ആരമ്മണാഭിമുഖഭാവോ. ആയതനംപവത്തനം. ആയതനാനം വസേന ഹി ആയസഞ്ചാതാനം ചിത്തചേതസികാനം പവത്തി. തണ്ഹായ ഹേതുലക്ഖണ്ണന്തി വട്ടസ്സ ജനകഹേതുഭാവോ, മഗ്ഗസ്സ പന് നിബ്ബാനസമ്പാപകത്തന്തി അയമേവ തേസം വിസേസോ.

തഥലക്ഖണ്ണം അവിപരീതസഭാവോ. ഏകരസോ അഞ്ഞമത്താനതിവത്തനം അനുനാധികഭാവോ. യുഗന്താ സമമവിപസ്സനാവ, “സദ്ധാപത്താ പഗ്ഗഹാവിക്ഖേപാ”തിപി വദന്തി.

ഖിണോതി കിലേസേതി ഖയോ, മഗ്ഗോ. അനുപ്പാദപരിയോസാനതായ അനുപ്പാദോ, ഫലം. പസ്സദ്ധി കിലേസവുപസമോ.

ഛന്ദസ്സാതി കത്തുകമ്യതാഛന്ദസ്സ. മൂലലക്ഖണ്ണം പതിട്ഠാഭാവോ. സമുട്ഠാപനലക്ഖണ്ണം ആരമ്മണപടിപാദകതായ സമ്പയുത്തയമ്മാനം ഉപ്പത്തിഹേതുതാ. സമോധാനം വിസയാദിസന്നിപാതേണ ഗഹേതബ്ബാകാരോ, യാ “സഞ്ചാരി”തി വുച്ചതി. സമം സഹ ഓദഹന്തി അന്തേ സമ്പയുത്തയമ്മാതി വാ സമോധാനം, ഫസ്സോ. സമോസരന്തി സന്നിപത്തതി ഏത്ഥാതി സമോസരണം. വേദനായ വിനാ അപ്പവത്തമാനാ സമ്പയുത്തയമ്മാ വേദനാനുഭവനനിമിത്തം സമോസാ വിധ ഹോന്തിതി ഏവം വുത്തം. ഗോപാനസീനം കൂടം വിധ സമ്പയുത്താനം പാമോക്ഖഭാവോ പമുഖലക്ഖണ്ണം. തതോ, തേസം വാ സമ്പയുത്തയമ്മാനം ഉത്തരി പധാനന്തി തദുത്തരി. പത്തുത്തരാ ഹി കൂസലാ യമ്മാ. വിമുത്തിയാതി ഫലസ്സ. തഞ്ഹി സീലാദിഗുണസാരസ്സ പരമുക്കംസഭാവേന സാരം. അയഞ്ച ലക്ഖണ്ണവിഭാഗോ ഛായാതുപഞ്ചത്ഥാനഞ്ചാദിവസേന തന്തംസുത്തപദാനുസാരേണ, പോരാണട്ഠകമായ ആഗതന്തേന ച കത്തോതി ദട്ഠഞ്ച. തഥാ ഹി വുത്തോപി കോചി ധമ്മോ പരിയായന്തരപ്പകാസന്തഥം പുന ദസ്സിതോ, തതോ ഏവ ച “ഛന്ദമൂലകാ കൂസലാ യമ്മാ മനസികാരസമുട്ഠാനാ, ഫസ്സസമോധാനാ, വേദനാസമോസരണാ”തി, “പത്തുത്തരാ കൂസലാ യമ്മാ”തി, “വിമുത്തിസാരമിദം ബ്രഹ്മചരിയ”തി,

“നിബ്രാനോഗയൻഹി ആവുസോ ബ്രഹ്മചരിയം നിബ്രാനപരിയോസാന”ന്തി ച സുത്തപദാനം വസേന “ഛന്ദസ്സ മൂലലക്ഖണം”ന്തിആദി വുത്തം.

തഥാജ്ഞാ നാമ ചത്താരി അരിയസച്ചാനി അവിപരിതസഭാവത്താ. തമാനി തംസഭാവത്താ. അവിതമാനി അമുസാസഭാവത്താ. അനഞ്ഞമാനി അഞ്ഞാകാരരഹിതത്താ.

ജാതിപച്ചയസമ്ഭൂതസമുദാഗതട്ഠോതി ജാതിപച്ചയാ സമ്ഭൂതം ഹുത്വാ സഹിതസ്സ അത്തനോ പച്ചയാനുരൂപസ്സ ഉദ്ധം ഉദ്ധം ആഗതഭാവോ, അനുപവത്തന്തോതി അത്ഥോ. അഥ വാ സമ്ഭൂതട്ഠോ ച സമുദാഗതട്ഠോ ച സമ്ഭൂതസമുദാഗതട്ഠോ, ന ജാതിതോ ജരാമരണം ന ഹോതി, ന ച ജാതിം വിനാ അഞ്ഞതോ ഹോതിതി ജാതിപച്ചയസമ്ഭൂതട്ഠോ. ഇത്ഥഞ്ച ജാതിതോ സമുദാഗച്ഛതിതി ജാതിപച്ചയസമുദാഗതട്ഠോ. യാ യാ ജാതി യഥാ യഥാ പച്ചയോ ഹോതി, തദനുരൂപം പാതുഭാവോതി അത്ഥോ. അവിജ്ജായ സഞ്ചാരാനം പച്ചയട്ഠോതി ഏത്ഥാപി ന അവിജ്ജായ സഞ്ചാരാനം പച്ചയോ ന ഹോതി, ന ച അവിജ്ജായ വിനാ സഞ്ചാരാ ഉപ്പജ്ജന്തി. യാ യാ അവിജ്ജായേസം യേസം സഞ്ചാരാനം യഥാ യഥാ പച്ചയോ ഹോതി, അയം അവിജ്ജായ സഞ്ചാരാനം പച്ചയട്ഠോ, പച്ചയഭാവോതി അത്ഥോ.

ഭഗവാ തം ജാനാതി പസ്സതിതി സമ്ബന്ധോ. തേനാതി ഭഗവതാ. തം വിഭജ്ജമാനന്തി യോജേതബ്ബം. തന്തി രൂപായതനം. ഇട്ഠാനിട്ഠാദീതി ആദി-സദ്ദേന മജ്ജിതത്വം സഞ്ചിഹാതി, തഥാ അതിതാനാഗതപച്ചുപ്പനപരിത്തഅജ്ജതത്വബഹിദ്ധാതദുഭയോദിഭേദം. ലബ്ഭമാനകപദവസേനാതി “രൂപായതനം ദിട്ഠം സദ്ദായതനം സുതം ഗന്ധായതനം രസായതനം ഫോട്ഠബ്ബായതനം മുതം, സബ്ബം രൂപം മനസാ വിഞ്ഞാത”ന്തി (ധം സുന്തന്ത്ര) വചനതോ ദിട്ഠപദഞ്ച വിഞ്ഞാതപദഞ്ച രൂപാരമ്മണ്ണേ ലബ്ഭതി. “രൂപാരമ്മണ്ണം ഇട്ഠം അനിട്ഠം മജ്ജിതത്വം പരിത്തം അതിതം അനാഗതം പച്ചുപ്പനം അജ്ജതത്വം ബഹിദ്ധാ ദിട്ഠം വിഞ്ഞാതം രൂപം രൂപായതനം രൂപയാതു വണ്ണിഭാ സനിദസ്സനം സപ്പടിഹം നിലം പീതക”ന്തി ഏവമാദിഹി അനേകേഹി നാമേഹി. “തേരസഹി വാരേഹി”തി രൂപകണ്ഡേ (ധം സുന്തന്ത്ര) ആദയോ ആഗതേ തേരസ നിദ്രേസവാറേ സന്ധായാഹ. ഏകേകസ്ഥിഞ്ച വാരേ ചതുന്നം ചതുന്നം വവത്ഥാപനയാനം വസേന “ദിപത്താസായ നയേഹി”തി ആഹ. തഥേവ അവിപരിതസ്സീതായ, അപ്പടിവത്തിയദേസനതായ ച. ജാനാമി അബ്ഭിജ്ഞാസിന്തി വത്തമാനാതിതകാലേസു ഞാണപ്പവത്തിദസ്സേനേ അനാഗതേപി ഞാണപ്പവത്തി വുത്തായേവാതി ദട്ഠബ്ബാ. വിദിത-സദ്ദോ അനാമട്ഠകാലവിസേസോ വേദിതബ്ബോ, “ദിട്ഠം സുതം മുത”ന്തിആദിസു (ധം സുന്തന്ത്ര) വിയ. ന ഉപട്ഠാസീതി അത്തത്തനിയവസേന ന ഉപഗച്ഛി. യഥാ രൂപാരമ്മണ്ണാദയോ യമ്മാ യംസഭാവാ യംപകാരാ ച, തഥാ നേ പസ്സതി ജാനാതി ഗച്ഛതിതി തഥാഗതോതി ഏവം പദസമ്ഭാവോ വേദിതബ്ബോ. കേചി പന “നിരുത്തിനയേന പിസോദരാദിപക്ഖേപേന വാ ദസ്സീ-സദ്ദസ്സ ലോപം, ആഗത-സദ്ദസ്സ ചാഗമം കത്വാ തഥാഗതോ”തി വണ്ണന്തി.

നിദ്രോസതായ അനുപവജ്ജം. പക്ഖിപിതബ്ബാഭാവേന അനൂനം. അപനേതബ്ബാഭാവേന അനധികം. അത്ഥബ്ബുജ്ജനാദിസമ്പത്തിയാ സബ്ബാകാരപരിപുണ്ണം. നോ അഞ്ഞമാതി “തഥേവാ”തി വുത്തമേവത്ഥം ബൃതിരേകേന സമ്പാദേതി. തേന യദത്ഥം ഭാസിതം, ഏകന്തേന തദത്ഥമിപ്ഫാദനതോ യഥാ ഭാസിതം ഭഗവതാ, തഥേവാതി അവിപരിതദേസനതം ദസ്സേതി. “ഗദത്ഥോ”തി ഏതേന തഥം ഗദതിതി തഥാഗതോതി ദ-കാരസ്സ ത-കാരോ കത്തോ നിരുത്തിനയേനാതി ദസ്സേതി.

തഥാ ഗതമസ്സാതി തഥാഗതോ, ഗതന്തി ച കായസ്സ വാചായ വാ പവത്തിതി അത്ഥോ. തഥാതി ച വുത്തേ യംതം-സദ്ദാനം അബ്ബുഭിചാരിസമ്ബന്ധിതായ “യഥാ”തി അയമത്ഥോ ഉപട്ഠിതോയേവ ഹോതി. കായവചികിരിയാനഞ്ച അഞ്ഞമഞ്ഞാനുലോമേന വചനിച്ഛായം, കായസ്സ വാചാ, വാചായ ച കായോ സമ്ബന്ധിഭാവേന ഉപതിട്ഠന്തിതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ ആഹ “ഭഗവതോ ഹി”തിആദി. ഇമസ്ഥിം പന അത്ഥേ തഥാവാദിതായ തഥാഗതോതി അയമ്പി അത്ഥോ സിലോ ഹോതി. സോ പന പുബ്ബേ പകാരന്തരേന ദസ്സീതോതി ആഹ “ഏവം തഥാകാരിതായ തഥാഗതോ”തി.

“തിരിയം അപരിമാണാസു ലോകയാതുസു”തി ഏതേന യദേകേ “തിരിയം വിയ ഉപരി അയോ ച സന്തി ലോകയാതുയോ”തി വദന്തി, തം പടിസേയേതി. ദേസനാവിലാസോയേവ ദേസനാവിലാസമയോ യഥാ “പുത്തമയം, ദാനമയ”ന്തിആദിസു.

ഉപസഗ്ഗനിപാതാനം വാചകസദ്ദസന്നിയാനേ തദത്ഥജോതനഭാവേന പവത്തനതോ ഗത-സദ്ദോയേവ അവഗതത്വം അതിതത്വഞ്ച വദതിതി ആഹ “ഗതോതി അവഗതോ അതിതോ”തി. അഥ വാ അഭിനിഹാരതോ പട്ഠായ യാവ സമ്ബോധി, ഏത്ഥന്തരേ മഹാബോധിയാനപടിപത്തിയാ ഹാനാറാനസംകിലേസനിവത്തിനം അഭാവതോ യഥാ പണിയാനം, തഥാ ഗതോ അഭിനിഹാരാനുരൂപം പടിപന്നോതി തഥാഗതോ. അഥ വാ മഹിദ്ധികതായ, പടിസമ്ഭിദാനം ഉക്തംസാധിഗമേന അനാവരണതായ ച കത്ഥചി പടിഘാതാഭാവതോ യഥാ രൂചി, തഥാ കായവചിചിത്താനം ഗതാനി ഗമനാനി പവത്തിയോ ഏതസ്സാതി തഥാഗതോ. യസ്മാ ച ലോകേ വിധയുത്തഗതപകാര-സദ്ദാ സമാനത്ഥാ ദിസ്സന്തി, തസ്മാ യഥാ വിധാ വിപസ്സിആദയോ ഭഗവന്തോ, അയമ്പി ഭഗവാ തഥാ വിധോതി തഥാഗതോ. യഥാ യുത്താ ച തേ ഭഗവന്തോ അയമ്പി ഭഗവാ തഥാ യുത്തോതി തഥാഗതോ. അഥ വാ യസ്മാ സച്ചം തച്ഛം തഥന്തി ഞാണസ്സേതം അധിവചനം, തസ്മാ തഥേന ഞാണേന ആഗതോതി തഥാഗതോതി. ഏവമ്പി തഥാഗത-സദ്ദസ്സ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ -

“പഹായ കാമാദിമലേ യഥാ ഗതാ,
സമാധിഞാണേഹി വിപസ്സിആദയോ;
മഹേസിനോ സക്യമുനീ ജുതിന്ധരോ,
തഥാഗതോ തേന തഥാഗതോ മതോ.

തഥഞ്ച ധാതായതനാദിലക്ഖണം,
സഭാവസാമത്തവിഭാഗഭേദത്തോ;
സയമ്ഭുഞാണേന ജിനോ സമാഗതോ,
തഥാഗതോ വുച്ചതി സക്യപുണ്ഡരോ.

തഥാനി സച്ചാനി സമന്തചക്ഖുനാ,
തഥാ ഇദപ്പച്ചയതാ ച സബ്ബസോ;

അന്നത്തന്നെയും യതോ വിഭാവിതാ,
യാമാവതോ തേന ജിനോ തമാഗതോ.

അനേകഭോസുപി ലോകയാതൃസു,
ജിനസ്സു രൂപായതനാദിഗോചരേ;
വിചിത്തഭേദം തമമേവ ദസ്സനം,
തമാഗതോ തേന സമന്തലോചനോ.

യതോ ച ധമ്മം തമമേവ ഭാസതി,
കരോതി വാചായനുലോമ മത്തനോ;
ഗുണേഹി ലോകം അഭിഭൂയു ഇരിയതി,
തമാഗതോ തേനപി ലോകനായകോ.

യമാഭിനീഹാരമതോ യമാരുചി,
പവത്തവാചാതനുചിത്തഭാവതോ;
യമാവിധാ യേന പൂരാ മഹേസിനോ,
തമാവിയോ തേന ജിനോ തമാഗതോ"തി. (ഇതിവുഃ അട്ഠം ൩൮);

സങ്ഗഹഗാഥാ മുഖമത്തമേവ. കസ്മാ? അപ്ലമാദപദം വിയ സകലയമ്മപടിപത്തിയാ സബ്ബബുദ്ധഗുണാനം സങ്ഗാഹകത്താ. തേനേവാഹ "സബ്ബാകാരേണ"തിആദി.

"തം കതമന്തിപുച്ഛന്തി"തി ഏതേന "കതമഞ്ച തം ഭിക്ഖവേ"തിആദിവചനസ്സ സാമഞ്ഞതോ പുച്ഛാഭാവോ ദസ്സിതോ അവിസേസതോ ഹി തസ്സ പുച്ഛാവിസേസഭാവബാധനം മഹാനിദ്രേസേ ആഗതാ സബ്ബാവ പുച്ഛാ അത്ഥുദ്ധാരണയേന ദസ്സേതി "തത്ഥ പുച്ഛാ നാമാ"തിആദിനാ. തത്ഥ തത്ഥാതി "തം കതമന്തി പുച്ഛന്തി"തി ഏതമ യദേതം സാമഞ്ഞതോ പുച്ഛാവചനം, തസ്മിം.

ലക്ഖണന്തി ഞാതും ഇച്ഛിതോ യോ കോചി സഭാവോ. "അഞ്ഞാത"ന്തി യേന കേനചി ഞാണേന അഞ്ഞാതഭാവമാഹ, "അദിട്ഠം"ന്തി ദസ്സനഭൂതേന ഞാണേന പച്ചക്ഖം വിയ അദിട്ഠം. "അതുലിത"ന്തി "ഏത്തകമേത"ന്തി തുലനഭൂതേന അതുലിതം, "അതീരിത"ന്തി തീരണഭൂതേന അകതത്താണകിരിയാസമാപനം, "അവിഭൂത"ന്തി ഞാണസ്സ അപാകഭാവം, "അവിഭാവിത"ന്തി ഞാണേന അപാകടീകതഭാവം. അദിട്ഠം ജോതീയതി ഏതായാതി അദിട്ഠജോതനാ. ദിട്ഠം സംസന്ധിയതി ഏതായാതി ദിട്ഠസംസന്ധനാ, സാകച്ഛാവസേന വിനിച്ഛയകരണം. വിമതി ഛരിജ്ജതി ഏതായാതി വിമതിച്ഛേദനാ. അനുമതിയാ പുച്ഛാ അനുമതിപുച്ഛാ. "തം കിം മഞ്ഞമ ഭിക്ഖവേ"തിആദി പുച്ഛായ ഹി "കാ തുദ്ധാകം അനുമതി"തി അനുമതി പുച്ഛിതാ ഹോതി. കമേതുകമ്യതാതി കമേതുകമ്യതായ.

൮. സരസേനേവ പതനസഭാവസ്സ അന്തരാ ഏവ അതീവ പാതനം അതിപാതോ, സണികം പതിതും അദത്ഥാ സീഘം പാതനന്തി അത്ഥോ. അതിക്കമ്മ വാ സത്ഥാദീഹി അഭിഭവിത്ഥാ പാതനം അതിപാതോ. സത്തോതി ഖണ്ഡസന്താനോ. തത്ഥ ഹി സത്തപഞ്ഞത്തി. ജീവിതിന്ദ്രിയന്തി രൂപാരൂപജീവിതിന്ദ്രിയം. രൂപജീവിതിന്ദ്രിയേ ഹി വികോപിതേ ഇതരമ്പി തംസമ്ബന്ധതായ വിനസ്സിതി. കസ്മാ പനേത്ഥ "പാണസ്സ അതിപാതോ, പാണോതി ചേത്ഥ വോഹാരതോ സത്തോ"തി ച ഏകവചനനിദ്രേസോ കതോ, നനു നിരവസേസാനം പാണാനം അതിപാതതോ വിരതി ഇയ അധിപ്പേതാ. തഥാ ഹി വക്ഖതി "സബ്ബപാണഭൂതഹിതാനുകമ്പിതി സബ്ബ പാണഭൂതേ"തിആദിനാ (ദിഃ നിഃ അട്ഠം ൧.ചുളുസീലവണ്ണനാ) ബഹുവചനനിദ്രേസന്തി? സച്ചമേതം, പാണഭാവസാമഞ്ഞവസേന പനേത്ഥ ഏകവചനനിദ്രേസോ കതോ, സബ്ബസദസന്നിയാനേന തത്ഥ പൂമുത്തം വിഞ്ഞായമാനമേവാതി സാമഞ്ഞനിദ്രേസം അകത്ഥാ ഭേദവചനിച്ചാവസേന ബഹുവചനനിദ്രേസോ കതോതി . കിഞ്ച ഭിച്ഛോസാമഞ്ഞതോ സംവരസമാദാനം, തബ്ബിസേസതോ സംവരഭേദോതി ഇമസ്സ വിസേസസ്സ ഞാപനത്ഥം അയം വചനഭേദോ കതോതി വേദിതബ്ബോ. യായ ചേതനായ വത്തമാനസ്സ ജീവിതിന്ദ്രിയസ്സ നിസ്സയഭൂതേസു മഹാഭൂതേസു ഉപക്കമകരണഹേതു തം മഹാഭൂതപ്പച്ചയാ ഉപ്പജ്ജനകമഹാഭൂതാ നുപ്പജ്ജിസ്സന്തി, സാ താദിസപ്പയോഗസമുട്ഠാപികാ ചേതനാ പാണാതിപാതോ. ലദ്ധുപക്കമാനി ഹി ഭൂതാനി ഇതരഭൂതാനി വിയ ന വിസദാനിതി സമാനജാതിയാനം കാരണം ന ഹോന്തിതി. "കായവചിദ്ധാരാന"ന്തി ഏതേന മനോഭാരേ പവത്തായ വയകചേതനായ പാണാതിപാതഭാവം പടിക്ഖിപതി.

പയോഗവത്ത്ഥുമാഹന്താദീഹി മഹാസാവജ്ജതാ തേഹി പച്ചയേഹി ഉപ്പജ്ജമാനായ ചേതനായ ബലവഭാവതോ വേദിതബ്ബാ. യഥാധിപ്പേതസ്സ ഹി പയോഗസ്സ സഹസാ നിപ്ഫാദനവസേന കിച്ചസാധികായ ബഹുക്ഖത്തും പവത്തജവനേഹി ലദ്ധാസേവനായ ച സന്നിട്ഠാപകചേതനായ വസേന പയോഗസ്സ മാഹന്തഭാവോ. സതിപി കദാചി ഖുദുകേ ചേവ മഹന്തേ ച പാണേ പയോഗസ്സ സമഭാവേ മഹന്തം ഹന്തസ്സ ചേതനാ തിബ്ബതരാ ഉപ്പജ്ജതീതി വത്ത്ഥുസ്സ മാഹന്തഭാവോ. ഇതി ഉഭയം പേതം ചേതനായ ബലവഭാവേനേവ ഹോതി. തഥാ ഹി ഹന്തബ്ബസ്സ മഹാഗുണഭാവേന തത്ഥ പവത്തഉപകാരചേതനാ വിയ ഖേത്തവിസേസനിബ്ബത്തിയാ അപകാരചേതനാപി ബലവതി, തിബ്ബതരാ ച ഉപ്പജ്ജതീതി തസ്സാ മഹാസാവജ്ജതാ ദട്ഠബ്ബാ. തസ്മാ പയോഗവത്ത്ഥുആദിപച്ചയാനം അമഹത്തേഹി മഹാഗുണതാദിപച്ചയേഹി ചേതനായ ബലവഭാവോദിവസേനേവ മഹാസാവജ്ജഭാവോ വേദിതബ്ബോ.

സമ്ഭരിയന്തി ഏതേഹിതി സമ്ഭാരാ, അങ്ഗാനി. തേസു പാണസഞ്ചിതാവയകചിത്താനി പുബ്ബഭാഗിയാനിപി ഹോന്തി. ഉപക്കമോ വയകചേതനാസമുട്ഠാപിതോ. പഞ്ചസമ്ഭാരവതി പാണാതിപാതചേതനാതി സാ പഞ്ചസമ്ഭാരവിനിമുത്താ ദട്ഠബ്ബാ. വിജ്ജാമയോ മന്തപരിജ്ഞപയോഗോ ആമബ്ബണികാദിനം വിയ. ഇദ്ധിമയോ കമ്മവിപാകജിദ്ധിമയോ ദാഠാകോടകാദിനം വിയ. അതിവിയ പപഞ്ചോതി അതിമഹാവിത്ഥാരോ.

ഏത്ഥാഹ - ഖണ്ഡേ ഖണ്ഡേ നിരുജ്ജന്യനസഭാവേസു സങ്ഖാരേസു കോ ഹന്തി, കോ വാ ഹന്തതി, യദി ചിത്തചേതസികസന്താനോ, സോ അരൂപതായ ന ഛേദനഭേദനാദിവസേന വികോപനസമത്ഥോ, നാപി വികോപനിയോ, അഥ രൂപസന്താനോ, സോ അചേതനതായ കട്ഠകലിങ്ഗരൂപമോതി ന തത്ഥ ഛേദനാദിനാ പാണാതിപാതോ ലബ്ഭതി യഥാ മതസരിരേ, പയോഗോപി പാണാതിപാതസ്സ പഹരണപ്കാരാദി അതിതേസു വാ സങ്ഖാരേസു ഭവേയു അനാഗതേസു വാ പച്ചുപ്പന്നേസു വാ, തത്ഥ ന താവ അതിതാനാഗതേസു സമ്ഭവതി തേസം അഭാവതോ, പച്ചുപ്പന്നേസു ച സങ്ഖാരാനം ഖണ്ഡിതത്താ സരസേനേവ നിരുജ്ജന്യനസഭാവതായ വിനാസാഭിമുഖേസു നിപ്പയോജനോ പയോഗോ

സിയാ, വിനാസസ്സു ച കാരണരഹിതത്താ ന പഹരണപ്പകാരാദിപയോഗഹേതുകും മരണം, നിരീഹകതായ ച സഞ്ചാരാനം കസ്സ സോ പയോഗോ, ഖണികത്താ വധാധിപ്പായസമകാലഭിജ്ജനകസ്സ കിരിയാപരിയോസാനകാലാനവട്ഠാനതോ കസ്സ വാ പാണാതിപാതകമ്മബലോതി.

വുച്ചതേ - യമാവുത്തവധകചേതനാസഹിതോ സഞ്ചാരാനം പുഞ്ജോ സത്തസഞ്ചാരോ ഹന്താ, തേന പവത്തിവധകപയോഗനിമിത്തം അപഗത്സുമാവിഞ്ഞാണജീവിതിന്ദ്രിയോ മതവോഹാരപ്പവത്തിനിബന്ധോ യമാവുത്തവധപ്പയോഗാകരണേ ഉപ്പജ്ജനാരഹോ രൂപാരൂപയമ്മസമുഹോ ഹന്തതി, കേവലോ വാ ചിത്തചേതസികസന്താനോ. വധപ്പയോഗാവിസയഭാവേപി തസ്സ പഞ്ചവോകാരഭവേ രൂപസന്താനാധിനവുത്തിതായ രൂപസന്താനേ പരേന പയോജിതജീവിതിന്ദ്രിയുപച്ഛേദകപയോഗവസേന തന്നിബ്ബത്തിവിബന്ധകവിസദിസരൂപുപ്പത്തിയാ വിഹതേ വിച്ഛേദോ ഹോതിതി ന പാണാതിപാതസ്സ അസമ്ഭവോ, നാപി അഹേതുകോ പാണാതിപാതോ, ന ച പയോഗോ നിപ്പയോജനോ പച്ചുപ്പന്നേസു സഞ്ചാരേസു കതപയോഗവസേന തദനന്തരം ഉപ്പജ്ജനാരഹസ്സ സഞ്ചാരകലാപസ്സ തമാ അനുപ്പത്തിതോ, ഖണികാനം സഞ്ചാരാനം ഖണികമരണസ്സ ഇധ മരണഭാവേന അനധിപ്പേതത്താ, സത്തമരണസ്സ ച യമാവുത്തനയേന സഹേതുകഭാവതോ ന അഹേതുകും മരണം, ന ച കത്തുരഹിതോ പാണാതിപാതപ്പയോഗോ നിരീഹകേസുപി സഞ്ചാരേസു സന്നിഹിതതാമത്തേന ഉപകാരകേസു അത്തനോ അനുരൂപഫലുപ്പാദനനിയതേസു കാരണേസു കത്തുവോഹാരസിദ്ധിതോ യമാ “പദീപോ പകാസേതി നിസാകരോ ചന്ദിമാ”തി ച, ന ച കേവലസ്സ വധാധിപ്പായസഹഭൂനോ ചിത്തചേതസികകലാപസ്സ പാണാതിപാതോ ഇച്ഛിതോ സന്താനവസേന അവട്ഠിതസ്സേവ പടിജാനനതോ, സന്താനവസേന പവത്തമാനാനഞ്ച പദീപാദിനം അത്ഥകിരിയാസിദ്ധി ദിസ്സതീതി അത്ഥേവ പാണാതിപാതേന കമ്മബലോ. അയഞ്ച വിചാരോ അഭിന്നാദാനാദീസുപി യമാസമ്ഭവം വിഭാവേതഞ്ചോ.

“പഹീനകാലതോ പട്ഠായ വിരതോവാ”തി ഏതേന പഹാനഹേതുകാ ഇധാധിപ്പേതാ സമുച്ഛേദവിരതീതി ദസ്സേതി. കമ്മക്ഖയണാണേന ഹി പാണാതിപാതദുസ്സിലുസ്സ പഹീനത്താ ഭഗവാ അച്ചന്തമേവ തതോ പടിവിരതോതി വുച്ചതി സമുച്ഛേദവസേന പഹാനവിരതീനം അധിപ്പേതത്താ. കിഞ്ചാപി പഹാനവിരമണാനം പുരിമപച്ഛിമകാലതാ നത്ഥി, മഗ്ഗധമ്മാനം പന സമ്മാദിട്ഠിആദിനം സമ്മാവാചാദിനഞ്ച പച്ചയപച്ചയുപ്പന്നഭാവേ അപേക്ഖിതേ സഹജാതാനന്ധി പച്ചയപച്ചയുപ്പന്നഭാവേന ഗഹണം പുരിമപച്ഛിമഭാവേനേവ ഹോതീതി ഗഹണപ്പവത്തിആകാരവസേന പച്ചയഭൂതേസു സമ്മാദിട്ഠിആദിസു പഹായകയമ്മേസു പഹാനകിരിയായ പുരിമകാലവോഹാരോ, പച്ചയുപ്പന്നാസു ച വിരതീസു വിരമണകിരിയായ അപരകാലവോഹാരോ ച ഹോതിതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. പഹാനം വാ സമുച്ഛേദവസേന, വിരതി പടിപ്പസ്സുദ്ധിവസേന യോജേതഞ്ചോ. അഥ വാ പാണോ അതിപാതിയതി ഏതേനാതി പാണാതിപാതോ, പാണഛാതഹേതുഭൂതോ ധമ്മസമുഹോ. കോ പന്നേസോ? അഹിരികാനോത്തപ്പദോസമോഹവിഹിംസാദയോ കിലേസാ. തേ ഹി ഭഗവാ അരിയമഗ്ഗേന പഹായ സമുഗ്ഘാടേതോ പാണാതിപാതദുസ്സിലുസ്സേതോ അച്ചന്തമേവ പടിവിരതോതി വുച്ചതി കിലേസേസു പഹീനേസു കിലേസനിമിത്തസ്സ കമ്മസ്സ അനുപ്പജ്ജനതോ. “അഭിന്നാദാനം പഹായ”തിആദിസുപി ഏസേവ നയോ. വിരതോവാതി അവധാരണേന തസ്സാ വിരതിയാ കാലാദിവസേന അപരിയന്തരം ദസ്സേതി. യമാ ഹി അഞ്ഞേ സമാദിനവിരതികാപി അനവട്ഠിതചിത്തതായ ലാഭജീവിതാദിഹേതു സമാദാനം ഭിന്ദന്തി, ന ഏവം ഭഗവാ. ഭഗവാ പന സബ്ബസോ പഹീനപാണാതിപാതത്താ അച്ചന്തവിരതോ ഏവാതി. വീതിക്കമിസ്സാമിതി അനവജ്ജയമ്മേഹി വോകിണ്ണാ അന്തരന്തരാ ഉപ്പജ്ജനകാ ദുബ്ബലാകുസലാ. യസ്മാ പന കായവചിപയോഗം ഉപലഭിതാ “ഇമസ്സ കിലേസാ ഉപ്പന്നാ”തി വിഞ്ചുനാ സക്കാ ഞാതും, തസ്മാ തേ ഇമിനാ പരിയായേന “ചക്ഖുസോതവിഞ്ചേയ്യാ”തി വുത്താതി ദട്ഠഞ്ചോ. കായികാതി പാണാതിപാതാദിനിപ്ഫാദകേ ബലവാകുസലേ സന്ധായാഹ.

ഗോത്തവസേന ലബ്ധവോഹാരോതി സമ്ബന്ധോ. ദീപേതും വട്ടതി ബ്രഹ്മദത്തേന ഭാസിതവണ്ണസ്സ അനുസന്ധിദസ്സനവസേന ഇമിസ്സാ ദേസനായ ആരദ്ധത്താ. തത്ഥായം ദീപനാ - “പാണാതിപാതം പഹായ പാണാതിപാതാ പടിവിരതോ സമണസ്സ ഗോതമസ്സ സാവകസഞ്ഘോ നിഹിതദണ്ഡോ നിഹിതസത്ഥോ”തി വിത്ഥാരേതഞ്ചം. നനു ച ധമ്മസ്സാപി വണ്ണോ ബ്രഹ്മദത്തേന ഭാസിതോ? സച്ചം ഭാസിതോ, സോ പന സമ്മാസമ്ബുദ്ധപഭവത്താ, അരിയസഞ്ഘാധാരത്താ ച ധമ്മസ്സ ധമ്മാനുഭാവസിദ്ധത്താ ച തേസം തദുഭയദീപനേനേവ ദീപിതോ ഹോതീതി വിസുഠം ന ഉദ്ധോ. സദ്ധമ്മാനുഭാവേനേവ ഹി ഭഗവാ ഭിക്ഖുസഞ്ഘോ ച പാണാതിപാതാദിപ്പഹാനസമത്ഥോ അഹോസി, ദേസനാ പന ആദിതോ പട്ഠായ ഏവം ആഗതാതി.

ഏത്ഥായം അധിപ്പായോ - “അത്ഥി ഭിക്ഖവേ അഞ്ഞേ ച ധമ്മാ”തിആദിനാ അനഞ്ഞസാധാരണേ ബുദ്ധഗുണേ ആരബ്ഭേ ഉപരി ദേസനം വഡ്ഢേതുകാമോ ഭഗവാ ആദിതോ പട്ഠായ “തമാഗതസ്സ വണ്ണം വദമാനോ വദേയ്യാ”തിആദിനാ ബുദ്ധഗുണവസേനേവ ദേസനം ആരഭി, ന ഭിക്ഖുസഞ്ഘവസേനാതി. ഏസാ ഹി ഭഗവതോ ദേസനായ പകതി, യം ഏകരസേനേവ ദേസനം ദസ്സേതും ലബ്ഭിമാനസ്സാപി കസ്സുചി അഗ്ഗഹണം. തമാ ഹി രൂപകണ്ഡേ ദുകാദിസു തന്നിദ്ദേസേസു ച ഹദയവത്ഥു ന ഗഹിതം. ഇതരവത്ഥുഹി അസമാനഗതികത്താ ദേസനാഭേദോ ഹോതീതി. യമാ ഹി ചക്ഖുവിഞ്ഞാണാദിനി ഏകന്തതോ ചക്ഖാദിനിസ്സയാനി, ന ഏവം മനോവിഞ്ഞാണം ഏകന്തേന ഹദയവത്ഥുനിസ്സയം, നിസ്സിതവസേന ച വത്ഥുദുകാദിദേസനാ പവത്താ “അത്ഥി രൂപം ചക്ഖുവിഞ്ഞാണസ്സ വത്ഥു, അത്ഥി രൂപം ന ചക്ഖുവിഞ്ഞാണസ്സ വത്ഥു”തിആദിനാ. യസി ഏകന്തതോ ഹദയവത്ഥുനിസ്സയം, തസ്സ വസേന “അത്ഥി രൂപം മനോവിഞ്ഞാണസ്സ വത്ഥു”തിആദിനാ ദുകാദിസു വുച്ചമാനേസുപി ന തദനുരൂപാ ആരമ്മണദുകാദയോ സമ്ഭവന്തി. ന ഹി “അത്ഥി രൂപം മനോവിഞ്ഞാണസ്സ ആരമ്മണം, അത്ഥി രൂപം ന മനോവിഞ്ഞാണസ്സ ആരമ്മണ”തി സക്കാ വത്തുന്തി വത്ഥാരമ്മണദുകാ ഭിന്നഗതികാ സിയുന്തി ന ഏകരസാ ദേസനാ ഭവേയ്യാതി. തമാ നിക്ഖേപകണ്ഡേ ചിത്തുപ്പാദവിഭാഗേന അവുച്ചമാനത്താ അവിതക്കഅവിചാരപദവിസ്സജ്ജേന “വിചാരോ ചാ”തി വത്തും ന സക്കാതി അവിതക്കവിചാരമത്തപദവിസ്സജ്ജേന ലബ്ഭിമാനോപി വിതക്കോ ന ഉദ്ധോ, അഞ്ഞമാ “വിതക്കോ ചാ”തി വത്തഞ്ചം സിയാ.

ദണ്ഡനസഞ്ചാതസ്സ ദണ്ഡസ്സ പരവിഹോനസ്സ വിവജ്ജിതഭാവദീപനത്ഥം ദണ്ഡസത്ഥാനം നിക്ഖേപവചനന്തി ആഹ “പരൂപഛാതത്ഥായാ”തിആദി. വിഹോനഭാവതോതി വിഹിംസനഭാവതോ. “ഭിക്ഖുസഞ്ഘവസേനാപി ദീപേതും വട്ടതി”തി വുത്തത്താ തന്വി ഏകദേസേന ദീപേതോ “യം പന ഭിക്ഖു”തിആദിമാഹ.

ലജ്ജിതി ഏത്ഥ വുത്തലജ്ജായ ഓത്തപ്പന്ധി വുത്തമേവാതി ദട്ഠഞ്ചം. ന ഹി പാപജിഗുച്ഛനം പാപുത്താസനരഹിതം, പാപഭയം വാ അലജ്ജനം അത്ഥീതി. ധമ്മഗരുതായ വാ ബുദ്ധാനം, ധമ്മസ്സ ച അത്താധീനത്താ അത്താധിപതിഭൂതാ ലജ്ജാവ വുത്താ, ന പന ലോകാധിപതി ഓത്തപ്പം. “ദയം മേത്തചിത്തരം ആപന്നോ”തി കസ്മാ വുത്തം, നനു ദയാ-

സദ്യോ “ദയാപന്നോ”തിആദിസു കരുണായ പവത്തതിതി? സച്ചമേതം , അയം പന ദയാ-സദ്യോ അനുരക്ഖണമതം അന്തോനിതം കത്വാ പവത്തമാനോ മേത്തായ കരുണായ ച പവത്തതിതി ഊ മേത്തായ പവത്തമാനോ വുത്തോ. മിദതി സിനിയ്ഹതിതി മേത്താ, മേത്താ ഏതസ്സ അത്ഥിതി മേത്തം, മേത്തം ചിത്തം ഏതസ്സാതി മേത്തചിത്തോ, തസ്സ ഭാവോ മേത്തചിത്തോ, മേത്താ ഇച്ചേവ അത്ഥോ. “സബ്ബപാണഭൂതഹിതാനുകമ്പീ”തി ഏതേന തസ്സാ വിരതിയാ സത്തവസേന അപരിയന്തതം ദസ്സേതി. പാണഭൂതേതി പാണജാതേ. അനുകമ്പകോതി കരുണായനകോ. യസ്മാ പന മേത്താ കരുണായ വിസേസപച്ചയോ ഹോതി, തസ്മാ വുത്തം “തായ ഏവ ദയാപന്നതായാ”തി. ഏവം യേഹി ധമ്മേഹി പാണാതിപാതാ വിരതി സമ്പജ്ജതി, തേഹി ലജ്ജാമേത്താകരുണാഹി സമങ്ഗീഭാവോ ദസ്സീതോ. വിഹരതിതി ഏവംഭൂതോ ഹുത്വാ ഏകസ്ഥിം ഇരിയാപമേ ഉപ്പന്നം ദുക്ഖം അഞ്ഞേന ഇരിയാപമേന വിച്ഛിന്ദിതാ ഹരതി പവത്തേതി, അത്തഭാവം വാ യാപേതിതി അത്ഥോ. തേനേവാഹ “ഇരിയതി യപേതി യാപേതി പാലേതി”തി.

ആചാരസീലമത്തകന്തി സാധുജനാചാരസീലമത്തകം, തേന ഇന്ദ്രിയസംവരാദിഗുണേഹിപി ലോകിയപുരുഷജനോ തമാഗതസ്സ വണ്ണം വത്തും ന സക്കോതീതി ദസ്സേതി. തമാ ഹി ഇന്ദ്രിയസംവരപച്ചയപരിഭോഗസീലാനി ഊ സീലകമായം ന വിഭത്താനി.

പരസംഹരണത്തി പരസ്സ സന്തകഹരണം. മേനോ വുച്ചതി ചോരോ, തസ്സ ഭാവോ മേയ്യം. ഇയാപി ഖുദുകേ പരസന്തകേ അപ്പസാവജ്ജം, മഹന്തേ മഹാസാവജ്ജം. കസ്ഥാ? പയോഗമഹന്തായ, വത്സുഗുണാനം പന സമഭാവേ സതി കിലേസാനം ഉപക്കമാനഞ്ച മുദുതായ അപ്പസാവജ്ജം, തിബ്ബതായ മഹാസാവജ്ജത്തി അയസി നയോ യോജേതബ്ബോ.

സാഹത്ഥികാദയോതി ഏതഥ മത്തപരിജപ്പന്നേന പരസന്തകഹരണം വിജ്ജാമയോ, വിനാ മന്തേന കായവചിപയോഗേന പരസന്തകസ്സ ആകഡ്ഡനം താദിസഇദ്ധാനുഭാവേന ഇദ്ധിമയോ പയോഗോ.

സേസന്തി “പഹായ പടിവിരതോ”തി ഏവമാദികം. തണ്ഹി പുബ്ബേ വുത്തനയം. കിഞ്ചാപി നയിയ സിക്ഖാപദവോഹാരേന വിരതി വുത്താ, ഇതോ അഞ്ഞേസു പന സുത്തപദേസേസു വിനയാഭിധമ്മേസു ച പവത്തവോഹാരേന വിരതിയോ ചേതനാ ച അധിസീലസിക്ഖാദിനം അധിട്ഠാനഭാവതോ, തേസു അഞ്ഞതരകോട്ഠാസഭാവതോ ച സിക്ഖാപദത്തി ആഹ “പാമസിക്ഖാപദേ”തി. കാമഞ്ചേതഥ “ലജ്ജീ ദയാപന്നോ”തി ന വുത്തം, അധികാരവസേന പന അത്ഥതോ വാ വുത്തമേവാതി വേദിതബ്ബം. യഥാ ഹി ലജ്ജാദയോ പാണാതിപാതപ്പഹാനസ്സ വിസേസപച്ചയോ, ഏവം അദിന്നാദാനപ്പഹാനസ്സാപിതി, തസ്ഥാ സാപി പാളി ആന്തേതാ വത്തബ്ബാ. ഏസേവ നയോ ഇതോ പരേസുപി. അഥ വാ “സുചിഭൂതേനോ”തി ഏതേന ഹിരോത്തപ്പാദിഹി സമന്നാഗമോ, അഹിരികാദിനഞ്ച പഹാനം വുത്തമേവാതി “ലജ്ജീ”തിആദി ന വുത്തന്തി ദട്ഠബ്ബം.

അസേട്ഠചരിയന്തി അസേട്ഠാനം ഹീനാനം, അസേട്ഠം വാ ലാമകം നിഹീനം വുത്തിം, മേമുനന്തി അത്ഥോ. “ബ്രഹ്മം സേട്ഠം ആചാര”ന്തി മേമുനവിരതിമാഹ. “ആരാചാരിമേമുനാ”തി ഏതേന “ഇയ ബ്രാഹ്മണ ഏകച്ചോ...പേ... ന ഹേവ ഖോ മാതുഗാമേന സദ്ധിം ദയംദയസമാപത്തിം സമാപജ്ജതി, അപിച ഖോ മാതുഗാമസ്സ ഉച്ഛാദനപരിമദനന്ഹാപനസമ്ബാഹനം സാദിയതി, സോ തം അസ്സാദേതി, തം നികാമേതി, തേന ച വിത്തിം ആപജ്ജതി”തിആദിനാ (അം നിം ൧.൭) വുത്താ സത്തവിധമേമുനസംയോഗാപി പടിവിരതി ദസ്സീതാതി ദട്ഠബ്ബാ. ഇയാപി അസദ്ധമ്മസേവനാധിപ്പായേന കായദാരപ്പവത്താ മഗ്ഗേനമഗ്ഗപടിപത്തിസമുട്ഠാപികാ ചേതനാ അബ്രഹ്മചരിയം, മിച്ഛാചാരേ പന അഗമനിയട്ഠാനവിതീക്കമചേതനാതി യോജേതബ്ബം. തഥ അഗമനിയട്ഠാനം നാമ പുരിസാനം മാതുരക്ഖിതാദയോ ദസ, ധനക്കീതാദയോ ദസാതി വിസതി ഇത്ഥിയോ. ഇത്ഥിസു പന ദസന്നം ധനക്കീതാദിനം സാരക്ഖസപരിദണ്ഡാനഞ്ച വസേന ദാദസന്നം അഞ്ഞേ പുരിസാ. ഗുണവിരഹിതേ വിപ്പടിപത്തി അപ്പസാവജ്ജാ, മഹാഗുണേ മഹാസാവജ്ജാ. ഗുണരഹിതേപി ച അഭിഭവിതാ പവത്തി മഹാസാവജ്ജാ, ഉഭിന്നം സമാനച്ഛന്ദഭാവേപി കിലേസാനം ഉപക്കമാനഞ്ച മുദുതായ അപ്പസാവജ്ജാ, തിബ്ബതായ മഹാസാവജ്ജാതി വേദിതബ്ബാ. തസ്സ ദേ സമ്ഭാരാ സേവേതുകാമതാചിത്തം, മഗ്ഗേനമഗ്ഗപടിപത്തിതി. മിച്ഛാചാരേ പന അഗമനിയട്ഠാനതാ, സേവനാചിത്തം മഗ്ഗേനമഗ്ഗപടിപത്തി, സാദിയനഞ്ചാതി ചത്താരോ. “അഭിഭവിതാ വിതീക്കമേന മഗ്ഗേനമഗ്ഗപടിപത്തിഅധിവാസേന സതിപി പുരിമുപ്പന്നസേവനാഭിസന്ധിപയോഗഭാവതോ അഭിഭൂയമാനസ്സ മിച്ഛാചാരോ ന ഹോതി”തി വദന്തി. സേവനാചിത്തേ സതി പയോഗഭാവോ ന പമാണം ഇത്ഥിയാ സേവനാപയോഗസ്സ യേഭൂയേന അഭാവതോ, ഇത്ഥിയാ പുരേതരം ഉപട്ഠാപിതസേവനാചിത്തായപി മിച്ഛാചാരോ ന സിയാതി ആപജ്ജതി പയോഗഭാവതോ. തസ്ഥാ പുരിസസ്സ വസേന ഉക്കംസതോ ചത്താരോ വുത്താതി ദട്ഠബ്ബം, അഞ്ഞഥാ ഇത്ഥിയാ പുരിസകിച്ചകരണകാലേ പുരിസസ്സപി സേവനാപയോഗഭാവതോ മിച്ഛാചാരോ ന സിയാതി ഏകേ. ഇദം പന്നേതഥ സന്നിട്ഠാനം - അത്തനോ രുചിയാ പവത്തിതസ്സ തയോ, ബലക്കാരേന പവത്തിതസ്സ തയോ, അനവസേസഗ്ഗഹണേന പന ചത്താരോതി. ഏകോ പയോഗോ സാഹത്ഥികോവ.

൯. കമ്മപഥപ്പത്തം ദസ്സേതും “അത്ഥഭണ്ജനകോ”തി വുത്തം. വചിപയോഗോ കായപയോഗോ വാതി മുസാ-സദ്യസ്സ കിരിയാപയാനതം ദസ്സേതി. വിസംവാദനാധിപ്പായോ പുബ്ബഭാഗക്ഖണേ തണ്ഡണേ ച. വുത്തന്ഹി “പുബ്ബേവസ്സ ഹോതി ‘മുസാ ഭണ്ഡിസ്സ’ന്തി, ഭണ്ഡന്തസ്സ ഹോതി ‘മുസാ ഭണ്ഡാമീ’തി” (പാരാ ൨൦൭). ഏതന്ഹി ദയം അങ്ഗഭൂതം, ഇതരം പന ഹോതു വാ മാ വാ, അകാരണമേതം. അസ്സാതി വിസംവാദകസ്സ . യഥാവുത്തം പയോഗഭൂതം മുസാ വദതി വിത്താപേതി, സമുട്ഠാപേതി വാ ഏതായാതി ചേതനാ മുസാവാദോ.

പുരിമനയേ ലക്ഖണസ്സ അബ്ബാപിതതായ, മുസാ-സദ്യസ്സ ച വിസംവദിതബ്ബത്ഥവാചകത്തസമ്ഭവതോ പരിപുണ്ണം കത്വാ മുസാവാദലക്ഖണം ദസ്സേതും “മുസാതി അഭൂതം അത്ഥച്ഛം വത്സു”തിആദിനാ ദുതിയനയോ ആരഭോ. ഇമസ്ഥിഞ്ച നയേ മുസാ വദിയതി വുച്ചതി ഏതായാതി ചേതനാ മുസാവാദോ. “യമത്ഥം ഭണ്ജന്തി”തി വത്സുവസേന മുസാവാദസ്സ അപ്പസാവജ്ജമഹാസാവജ്ജതമാഹ. തസ്സ അത്ഥം ഭണ്ജന്തി, തസ്സ അപ്പഗുണതായ അപ്പസാവജ്ജോ, മഹാഗുണതായ മഹാസാവജ്ജോതി അദിന്നാദാനേ വിധി ഗുണവസേനാപി യോജേതബ്ബം. കിലേസാനം മുദുതിബ്ബതാവസേനാപി അപ്പസാവജ്ജമഹാസാവജ്ജതാ ലബ്ഭതിയേവ.

അത്തനോ സന്തകം അദാതുകാമതായ, പുരണകമായേന ച വിസംവാദനപുരേക്ഖാരസ്സേവ മുസാവാദോ. തഥ പന ചേതനാ ബലവതി ന ഹോതീതി അപ്പസാവജ്ജതാ വുത്താ. അപ്പതായ ഊനസ്സ അത്ഥസ്സ പുരണവസേന പവത്താ കഥാ പുരണകഥാ.

തജ്ജാതി തസ്സാരൂപോ, വിസംവാദനാനുരൂപോതി അത്ഥോ. “വായാമോ”തി വായാമസീസേന പയോഗമാഹ. വിസംവാദനാധിപായേന പയോഗേ കതേപി പരേന തസ്മിം അത്ഥേ അവിഞ്ഞാതേ വിസംവാദനസ്സ അസിജ്ജന്തോ പരസ്സ തദത്ഥവിജാനനം ഏകോ സമ്ഭാരോ വുത്തോ. കേചി പന “അഭൂതവചനം വിസംവാദനചിത്തം പരസ്സ തദത്ഥവിജാനനന്തി തയോ സമ്ഭാരാ”തി വദന്തി. കിരിയാസമുട്ഠാപകചേതനാക്ഖണ്ഡേവ മുസാവദകകമ്മുനാ ബജ്ജന്തീ സന്നിട്ഠാപകചേതനായ നിബ്ബത്തന്താ, സചേപി ദണ്ഡതായ വിചാരേതാ പരോ തമത്ഥം ജാനാതീതി അധിപ്പായോ.

“സച്ചതോ മേതതോ”തിആദീസു (മം നിം ൧.൧൯) വിയ മേത-സദോ മിരപരിയായോ, മിരഭാവോ ച സച്ചവാദിതായ അധികതത്താ കമാവസേന വേദിതബ്ബോതി ആഹ “മിരകമോതി അത്ഥോ”തി. നമിരകമോതി യഥാ ഹലിദിരാഗാദയോ അനവട്ഠിതസഭാവതായ ന മിരാ, ഏവം ന മിരാ കമാ യസ്സ സോ ന മിരകമോതി ഹലിദിരാഗാദയോ യഥാ കമായ ഉപമാ ഹോന്തി, ഏവം യോജേതബ്ബം. ഏസ നയോ “പാസാണലേഖാ വിയാ”തിആദീസുപി.

സദ്ധാ അയതി പവത്തതി ഏത്ഥാതി സദ്ധായോ, സദ്ധായോ ഏവ സദ്ധായികോ യഥാ “വേനയികോ”തി (അം നിം ൮.൧൧; പാരാൗ ൮). സദ്ധായ വാ അയിതബ്ബോ സദ്ധായികോ, സദ്ധേയ്യോതി അത്ഥോ. വത്തബ്ബതം ആപജ്ജതി വിസംവാദനതോതി അധിപ്പായോ.

സുണ്ണഭാവന്തി പീതിവിരഹിതതായ രിത്തതം. സാ പിസുണ്ണവാചാതി യായം യഥാവുത്താ സദുസഭാവാ വാചാ, സാ പിയാസുണ്ണകരണതോ പിസുണ്ണവാചാതി നിരുത്തിനയേന അത്ഥമാഹ. പിസതീതി വാ പിസുണ്ണാ, സമഗ്ഗേ സത്തേ അവയവഭൂതേ വഗ്ഗേ ഭിന്നേ കരോതീതി അത്ഥോ.

ഹരുസന്തി സിന്ധേഹഭാവേന ലുഖം. സയമ്പി ഹരുസാതി ദോമനസ്സസമുട്ഠിതത്താ സഭാവേനപി കക്കസാ. ഏത്ഥ ച ഹരുസം കരോതീതി ഫലുപചാരേന, ഹരുസയതിതി വാ വാചായ ഹരുസ-സദുപ്പവത്തി വേദിതബ്ബാ. സയമ്പി ഹരുസാതി പരേസം മമ്മച്ഛേദവസേന പവത്തിയാ ഏകന്തനിട്ഠുരതായ സഭാവേന, കാരണവോഹാരേന ച വാചായ ഹരുസ-സദുപ്പവത്തി ദട്ഠബ്ബാ. തതോയേവ ച നേവ കണ്ണസുഖാ. അത്ഥവിപനതായ ന ഹദയങ്ഗമാ.

യേന സമ്ഫം പലപതീതി യേന പലാപസങ്ഖാതേന നിരത്ഥകവചനേന സുഖം ഹിതഞ്ച ഫലതി വിദരതി വിനാസേതീതി “സമ്ഫ”ന്തി ലലനാമം അത്തനോ പരേസഞ്ച അനുപകാരകം യം കിഞ്ചി പലപതി.

സംകിലിട്ഠചിത്തസ്സാതി ലോഭേന ദോസേന വാ വിബാധിതചിത്തസ്സ, ഉപതാപിതചിത്തസ്സ വാ, ദുസിതചിത്തസ്സാതി അത്ഥോ. ചേതനാ പിസുണ്ണവാചാ പിസുണ്ണം വദന്തി ഏതായാതി. യസ്സ യതോ ഭേദം കരോതി, തേസു അഭിന്നേസു അപ്പസാവജ്ജം, ഭിന്നേസു മഹാസാവജ്ജം, തഥാ കിലേസാനം മുദുതിബ്ബതാവിസേസേസു.

യസ്സ പേസുണ്ണം ഉപസംഹരതി, സോ ഭിജ്ജതു വാ മാ വാ, തസ്സ അത്ഥസ്സ വിഞ്ഞാപനമേവ പമാണന്തി ആഹ “തദത്ഥവിജാനന”ന്തി, കമ്മപമപ്പത്തി പന ഭിന്നേ ഏവ.

അനുപദാതാതി അനുബലപ്പദാതാ, അനുവത്തനവസേന വാ പദാതാ. കസ്സ പന അനുവത്തനം പദാനഞ്ച? “സഹിതാന”ന്തി വുത്തത്താ “സന്ധാനസ്സാ”തി വിഞ്ഞായതി. തേനേവാഹ “സന്ധാനാനുപദാതാ”തി. യസ്മാ പന അനുവത്തനവസേന സന്ധാനസ്സ പദാനം ആധാനം, രക്ഖണം വാ ദള്ഘികരണം ഹോതി, തേന വുത്തം “ദള്ഘികമ്മം കത്താതി അത്ഥോ”തി. ആരമന്തി ഏത്ഥാതി ആരാമോ, രമിതബ്ബട്ഠാനം . യസ്മാ പന ആകാരേന വിനാപി അയമേവത്ഥോ ലബ്ഭതി, തസ്മാ വുത്തം “സമഗ്ഗാരാമോതിപി പാളി, അയമേവേത്ഥ അത്ഥോ”തി.

മമ്മാനി വിയ മമ്മാനി, യേസു ഹരുസവാചായ ഛരുപിതമത്തേസു ദുട്ഠാരുസു വിയ ഘട്ടിതേസു ചിത്തം അധിമത്തം ദുക്ഖപ്പത്തം ഹോതി. കാന്തി പന താനി? ജാതിആദിനി അക്കോസവത്ഥുനി. താനി ഛരിജ്ജന്തി, ഭിജ്ജന്തി വാ യേന കായവചിപയോഗേന, സോ മമ്മച്ഛേദകോ. ഏകന്തേന ഹരുസചേതനാ ഹരുസവാചാ ഹരുസം വദതി ഏതായാതി. കഥം പന ഏകന്തഹരുസചേതനാ ഹോതി? ദുട്ഠചിത്തതായ. തസ്സാതി ഏകന്തഹരുസചേതനായ ഏവ ഹരുസവാചാഭാവസ്സ. മമ്മച്ഛേദകോ സവനഹരുസതായാതി അധിപ്പായോ. ചിത്തസങ്ഗതായ ഹരുസവാചാ ന ഹോതി കമ്മപമപ്പത്തത്താ, കമ്മഭാവം പന ന സക്കാ വാരേതുന്തി. ഏവം അന്യവസേന ചേതനാഹരുസതായ ഹരുസവാചം സായേതാ ഇദാന്തി തമേവ പടിപക്ഖന്യേന സായേതും “വചനസങ്ഗതായാ”തിആദി വുത്തം. സാ ഹരുസവാചാ . യന്തി യം പുഗ്ഗലം. ഏത്ഥാപി കമ്മപമഭാവം അപ്പത്താ അപ്പസാവജ്ജാ, ഇതരാ മഹാസാവജ്ജാ, തഥാ കിലേസാനം മുദുതിബ്ബതാഭാവേ. കേചി പന “യം ഉട്ടിസ്സ ഹരുസവാചാ പയുജ്ജന്തി, തസ്സ സമ്മുഖാവ സീസം ഏതീ”തി, ഏകേ “പരമ്മുഖാപി ഹരുസവാചാ ഹോതിയേവാ”തി വദന്തി. തത്ഥായമധിപ്പായോ യുത്തോ സിയാ - സമ്മുഖാ പയോഗേ അഗാരവാദിനം ബലവഭാവതോ സിയാ ചേതനാ ബലവതീ, പരസ്സ ച തദത്ഥജാനനം, ന തഥാ അസമ്മുഖാതി. യഥാ പന അക്കോസിതേ മതേ ആളഹനേ കതാ ഖമനാ ഉപവാദന്തരായം നിവത്തേതി, ഏവം “പരമ്മുഖാ പയുത്താപി ഹരുസവാചാ ഹോതിയേവാ”തി സക്കാ വിഞ്ഞാതുന്തി. കുപിതചിത്തന്തി അക്കോസാധിപ്പായേനേവ കുപിതചിത്തം, ന മരണാധിപ്പായേന. മരണാധിപ്പായേന ഹി ചിത്തകോപേ സതി ബ്യാപാദോയേവ ഹോതീതി. ഏത്ഥാതി -

“നേലങ്ഗോ സേതപച്ഛാദോ, ഏകാരോ വത്തതി രഥോ;
അനിഘം പസ്സ ആയന്തം, ഛരിനസോതം അബന്ധന”ന്തി. (സം നിം ൪.൩൪൭; ഉദാൗ ൩൫);

ഇമിസ്സാ ഗാമായ. സിലങ്ഗേത്ഥ “നേലങ്ഗ”ന്തി വുത്തം. തേനേവാഹ ചിത്തോ ഗഹപതി “നേലങ്ഗന്തി ലോ ഭന്തേ സിലാനമേതം അധിവചന”ന്തി (സം നിം ൪.൩൪൭). സുകുമാരാതി അഹരുസതായ മുദുകാ. പുരസ്സാതി ഏത്ഥ പുര-സദോ തന്നിവാസിവാചകോ ദട്ഠബ്ബോ “ഗാമോ ആഗതോ”തിആദീസു വിയ. തേനേവാഹ “നഗരവാസിന”ന്തി. മനം അപ്പായതി വഡ്ഢേതീതി മനാപാ. തേന വുത്തം “ചിത്തവുഡ്ഢികാരാ”തി. ആസേവനം ഭാവനം ബഹുലീകരണം. യം ഗാഹയിതും പവത്തിതോ, തേന അഗ്ഗഹിതേ അപ്പസാവജ്ജോ ഗഹിതേ മഹാസാവജ്ജോതി, ഇധാപി കിലേസാനം മുദുതിബ്ബതാവസേനാപി അപ്പസാവജ്ജമഹാസാവജ്ജതാ ലബ്ഭതിയേവ.

“കാലവാദീ”തിആദി സമ്ഫപ്പലാപാ പടിവിരതസ്സ പടിപത്തിദസ്സനം. യഥാ ഹി “പാണാതിപാതാ പടിവിരതോ”തിആദി പാണാതിപാതപ്പഹാനപടിപത്തിദസ്സനം. “പാണാതിപാതം പഹായ വിഹരതീ”തി ഹി വുത്തേ കഥം പാണാതിപാതപ്പഹാനം ഹോതീതി? അപേക്ഖാസബ്ഭാവതോ “പാണാതിപാതാ പടിവിരതോ ഹോതീ”തി വുത്തം, സാ പന വിരതി കഥന്തി ആഹ “നിഹിതദണ്ഡോ നിഹിതസത്ഥോ”തി, തഞ്ച ദണ്ഡസത്ഥനിധാനം കഥന്തി വുത്തം

“ലജ്ജി”തിരുട്ടി, ഏവം ഉത്തരൂത്തരം പുരിമസ്സു പുരിമസ്സു ഉപായസന്ദസ്സനും, തമാ അഭിന്നാദാനാദിസു യഥാസമ്ഭവം യോജേതബ്ബം. തേന വുത്തം “കാലവാദിതിരുട്ടി സമ്ഫപ്പലാപാ പടിവിരത്സു പടിപത്തിദസ്സന”തി. അത്ഥസഞ്ചിതാപി ഹി വാചാ അയുത്തകാലപ്പയോഗേന അത്ഥാവഹാ ന സിയാതി അനത്ഥവിത്താപനവാചം അനുലോമേതി, തസ്മാ സമ്ഫപ്പലാപം പജഹന്തേന അകാലവാദിതാ പരിവജ്ജേതബ്ബതി വുത്തം “കാലവാദി”തി. കാലേന വദന്തേനാപി ഉഭയാനത്ഥസായനതോ അഭൂതം പരിവജ്ജേതബ്ബന്തി ആഹ “ഭൂതവാദി”തി. ഭൂതബ്ബ വദന്തേന യം ഇയലോകപരലോകഹിതസമ്പാദകം, തദേവ വത്തബ്ബന്തി ദസ്സേതും “അത്ഥവാദി”തി വുത്തം. അത്ഥം വദന്തേനാപി ന ലോകിയയമ്മസന്നിസ്സിതമേവ വത്തബ്ബം, അഥ ഖോ ലോകുത്തരയമ്മസന്നിസ്സിതം പീതി ദസ്സേതും “യമ്മവാദി”തി വുത്തം. യഥാ ച അത്ഥോ ലോകുത്തരയമ്മസന്നിസ്സിതോ ഹോതി, തം ദസ്സനത്ഥം “വിനയവാദി”തി വുത്തം. പാതിമോക്ഖസംവരോ സതിസംവരോ ഞാണസംവരോ ഖന്തിസംവരോ വീരിയസംവരോതി ഹി പഞ്ചനം സംവരാനം, തദങ്ഗവിനയോ വിക്ഖമ്ഭേനവിനയോ സമുച്ഛേദവിനയോ പടിപ്പസ്സുഖിവിനയോ നിസ്സരണവിനയോതി പഞ്ചനം വിനയാനഞ്ച വസേന വുച്ചമാനോ അത്ഥോ നിബ്ബാനാധിഗമഹേതുഭാവതോ ലോകുത്തരയമ്മസന്നിസ്സിതോ ഹോതീതി.

ഏവം ഗുണവിസേസയുത്തോ ച അത്ഥോ വുച്ചമാനോ ദേസനാകോസല്ലേ സതി സോഭതി, കിച്ചകരോ ച ഹോതി, നാഞ്ഞമാതി ദസ്സേതും “നിയാനവതിം വാചം ഭാസീതാ”തി വുത്തം. ഇദാനി തം ദേസനാകോസല്ലം വിഭാവേതും “കാലേനാ”തിരുട്ടിമാഹ. അജ്ജയാസയ്യാപ്പത്തീനം പുച്ഛായ ച വസേന ഓതിണ്ണേ ദേസനാവിസയേ ഏകംസാദിബ്ബാകരണവിഭാഗം സല്ലക്ഖേതാ റപനാഹേതുദാഹരണസംസന്ദനാനി തംതംകാലാനുരൂപം വിഭാവേന്തിയാ പരിമിതപരിച്ഛിന്നരൂപായ വിപുലതരഗമ്ഭീരുദാരപഹൃതത്ഥവിത്ഥാരസങ്ഗാഹകായ ദേസനായ പരേ യഥാജ്ജയാസയം പരമത്ഥസിദ്ധിയം പതിട്ഠാപേന്തോ “ദേസനാകുസലോ”തി വുച്ചതിതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥയോജനാ വേദിതബ്ബാ.

൧൦. ഏവം പടിപാടിയാ സത്ത മൂലസിക്ഖാപദാനി വിഭജിത്വാ സതിപി അഭിജ്ജയാദിപ്പഹാനസ്സ സംവരസീലസിക്ഖാസങ്ഗഹേ ഉപരിഗുണസങ്ഗഹതോ, ലോകിയപുച്ഛജനാവിസയതോ ച ഉത്തരദേസനായ സങ്ഗണ്ഹിതും തം പരിഹരിത്വാ പച്ചുരജനപാകം ആചാരസീലമേവ വിഭജേന്തോ ഭഗവാ “ബീജഗാമഭൂതഗാമസമാരമ്ഭാ”തിരുട്ടിമാഹ. തത്ഥ ഗാമോതി സമുഹോ. നനു ച രുക്ഖാദയോ ചിത്തരഹിതായ ന ജീവാ, ചിത്തരഹിതതാ ച പരിപ്ഫന്ദാഭാവതോ , ഛരീണേ വിരൂഹനതോ, വിസദിസജാതികഭാവതോ, ചതുയോനിഅപ്പരിയാപനതോ ച വേദിതബ്ബാ, വുഡ്ഡി പന പവാളസിലാലവണാനസി വിജ്ജതീതി ന തേസം ജീവഭാവേ കാരണം, വിസയഗുഹണഞ്ച പരികപ്പനാമത്തം സുപനം വിയ ചിഞ്ചാദിനം, തമാ ദോഹളാദയോ, തത്ഥ കസ്മാ ബീജഗാമഭൂതഗാമസമാരമ്ഭാ പടിവിരതി ഇച്ഛിതാതി? സമണസാരൂപതോ, സന്നിസ്സിതസത്താനുരക്ഖണതോ ച. തേനേവാഹ “ജീവസത്തിനോ ഹി മോഘപുരിസാ മനുസ്സാ രുക്ഖസ്മി”തിരുട്ടി (പാചി വുവ്). നീലതിണരുക്ഖാദികസ്സാതി അല്ലതിണസ്സ ചേവ അല്ലരുക്ഖാദികസ്സ ച. ആദി-സദേന ഓസധിഗച്ഛലതാദയോ വേദിതബ്ബാ.

ഏകം ഭത്തം ഏകഭത്തം, തം അസ്സ അത്ഥീതി ഏകഭത്തികോ, ഏകസ്മിം ദിവസേ ഏകവാരമേവ ഭുഞ്ജനകോ. തയിദം രത്തിഭോജനോപി സിയാതി തന്നിവത്തനത്ഥമാഹ “രത്തുപരതോ”തി. ഏവന്വി അപരണ്ഹഭോജീപി സിയാ ഏകഭത്തികോതി തദാസകാനിവത്തനത്ഥം “വിരതോ വികാലഭോജനാ”തി വുത്തം. അനുഗുഗ്ഗമനതോ പട്ഠായ യാവ മജ്ജന്ഹികാ, അയം ബുദ്ധാനം ആചിണ്ണസമാചിണ്ണോ ഭോജനസ്സ കാലോ നാമ, തദഞ്ഞോ വികാലോ. അട്ഠകമായം പന ദുതിയപദേന രത്തിഭോജനസ്സ പടിക്ഖിത്തത്താ അപരണ്ഹോ “വികാലോ”തി വുത്തോ.

സങ്ഖേപതോ “സബ്ബപാപസ്സ അകരണ”തിരുട്ടി (ദിം നിം ൨.൯൦; യം പ് ൧൮൩; നേത്തിം ൩൦, ൫൦, ൧൧൬, ൧൨൪) നയപ്പവത്തം ഭഗവതോ സാസനം അച്ചന്തഛരദരാഗപ്പവത്തിതോ നച്ചാദിനം ദസ്സനം ന അനുലോമേതിതി ആഹ “സാസനസ്സ അനനുലോമത്താ”തി. അത്തനാ പയോജിയമാനം, പരേഹി പയോജാപിയമാനഞ്ച നച്ചം നച്ചഭാവസാമഞ്ഞതോ പാളിയം ഏകേനേവ നച്ച-സദേന ഗഹിതം, തമാ ഗീതവാദിത-സദേന ചാതി ആഹ “നച്ചനനച്ചാപനാദിവസേനാ”തി. ആദി-സദേന ഗായനഗായാപനവാദനവാദാപനാനി സങ്ഗണ്ഹാതി. ദസ്സനേന ചേത്ഥ സവനസി സങ്ഗഹിതം വിരൂപേകസേസനയേന. ആലോചനസഭാവതായ വാ പഞ്ചനം വിത്താണാനം സവനകിരിയായപി ദസ്സനസങ്ഖേപസബ്ഭാവതോ “ദസ്സനാ” ഇച്ചേവ വുത്തം. അവിസുകഭൂതസ്സ ഗീതസ്സ സവനം കദാചി വട്ടതീതി ആഹ “വിസുകഭൂതാ ദസ്സനാ”തി. തമാ ഹി വുത്തം പരമത്ഥജോതികായ ഖുദുകപാട്ഠകമായ (ഖും പാൺ അട്ഠൺ പച്ഛിമപഞ്ചസിക്ഖാപദവണ്ണാ) “യമ്മുപസംഹിതസി ചേത്ഥ ഗീതം വട്ടതി, ഗീതുപസംഹിതോ യമ്മോ ന വട്ടതി”തി.

ഉച്ചാതി ഉച്ചസദേന സമാനത്ഥം ഏകം സദുത്തരം, സേതി ഏത്ഥാതി സയനം. ഉച്ചാസയനം മഹാസയനഞ്ച സമണസാരൂപ്പരഹിതം അധിപ്പേതന്തി ആഹ “പമാണാതിക്കന്തം, അകപ്പിയത്ഥരണ”തി . ആസന്ദാദിആസനഞ്ചേത്ഥ സയനേന സങ്ഗഹിതന്തി ദട്ഠബ്ബം. യസ്മാ പന ആധാരേ പടിക്ഖിത്തേ തദാധാരകിരിയാ പടിക്ഖിത്താവ ഹോതി, തസ്മാ “ഉച്ചാസയനമഹാസയനാ” ഇച്ചേവ വുത്തം, അത്ഥതോ പന തദുപഭോഗഭൂത നിസജ്ജാനിപജ്ജനേഹി വിരതി ദസ്സിതാതി ദട്ഠബ്ബാ. ഉച്ചാസയനസയനമഹാസയനസയനാതി വാ ഏതസ്മിം അത്ഥേ ഏകസേസനയേന അയം നിദ്രേസോ കതോ യഥാ “നാമരൂപപച്ചയാ സളായതന”തി (മൺ നിം ൩.൧൨൮; സം നിം ൨.൧; ഉദാൺ ൧). ആസനകിരിയാപുഞ്ചകത്താ സയനകിരിയായ സയനഗുഹണേനേവ ആസനം ഗഹിതന്തി വേദിതബ്ബം.

അഞ്ജേഹി ഗാഹാപണേ ഉപനിക്ഖിത്തസാദിയനേ ച പടിഗുഹണത്ഥോ ലബ്ഭതീതി ആഹ “ന ഇഗ്ഗണ്ഹാപേതി, ന ഉപനിക്ഖിത്തം സാദിയതീ”തി. അഥ വാ തിവിധം പടിഗുഹണം കായേന വാചായ മനസാ. തത്ഥ കായേന പടിഗുഹണം ഇഗ്ഗണ്ഹനം, വാചായ പടിഗുഹണം ഇഗ്ഗഹാപനം, മനസാ പടിഗുഹണം സാദിയനന്തി തിവിധസി പടിഗുഹണം സാമഞ്ഞനിദ്രേസേന, ഏകസേസനയേന വാ ഗഹേത്വാ “പടിഗുഹണാ”തി വുത്തന്തി ആഹ “നേവ നം ഇഗ്ഗണ്ഹാതീ”തിരുട്ടി. ഏസ നയോ “ആമകയത്തപടിഗുഹണാ”തിരുട്ടിസുപി. നീവാദാദിഉപയത്തസ്സ സാലിയാദിമൂലയത്തന്തോഗയത്താ വുത്തം “സത്തവിധസ്സാ”തി. “അനുജാനാമി ഭിക്ഖവേ പഞ്ച വസാനി ഭേസജ്ജാനി അച്ഛവസം മച്ഛവസം സുസുക്കാവസം സുകരവസം ഗഭഭവസ”തി (മഹാവൺ ൨൬൨) വുത്തത്താ ഇദം ഓദിസ്സ അനുത്താതം നാമ, തസ്സ പന “കാലേ പടിഗുഹിത”തി (മഹാവൺ ൨൬൨) വുത്തത്താ പടിഗുഹണം വട്ടതിതി ആഹ “അഞ്ജത്ര ഓദിസ്സ അനുത്താതാ”തി.

അക്കമതീതി നിപ്പിളേതി. പുബ്ബഭാഗേ അക്കമതീതി സമ്ബന്ധോ. ഹദയന്തി നാളിആദിമാനഭാജനാനം അബ്ഭന്തരം. തിലാദിനം നാളിആദിഹി മിന്നനകാലേ ഇസ്സാപിതസിഖായേവ സിഖാ, തസ്സാ ഭേദോ ഹാപനം. കേചിതി സാരസമാസാചരിയാ, ഉത്തരവിഹാരവാസിനോ ച.

വധോതി മുട്ഠിപ്പഹാരകസാതാളനാദിഹി ഹിംസനം, വിഹേറന്തന്തി അത്ഥോ. വിഹേറന്തേനാപി ഹി വധസദോ ദിസ്സതി “അത്താനം വധിത്വാ വധിത്വാ”തിരുട്ടിസു (പാചി വുവ്). യഥാ ഹി അപ്പടിഗുഹഭാവസാമഞ്ഞേ സതിപി

പഞ്ചജിതേഹി അപ്പടിഗൃഹിതബ്രവതുമുവിസേസഭാവസന്ദസ്സനന്തം ഇതമികുമാരിദാസിദാസാദയോ വിഭാഗേന വൃത്താ , ഏവം പരസ്സഹരണഭാവതോ അഭിന്നാദാനഭാവസാമന്തേ സതിപി തുലാകൂടാദയോ അഭിന്നാദാനവിസേസഭാവദസ്സനന്തം വിഭാഗേന വൃത്താ, ന ഏവം പാണാതിപാതപരിയായസ്സ വധസ്സ പുനഗൃഹണേ പയോജനം അത്ഥി. “തത്ഥ സയങ്കാരോ, ഛായ പരംകാരോ”തി ച ന സക്കാ വത്തും “കായവചിപയോഗസമുടാപികാ ചേതനാ ഛരപ്പയോഗാ”തി ച വൃത്തത്താ. തസ്മാ യഥാവൃത്തോയേവ അത്ഥോ സുന്ദരതരോ. അട്കമായം പന “വയോതി മാരണ”ന്തി വൃത്തം, തമ്പി പോമനമേവ സന്ധായാതി ച സക്കാ വിത്താതും മാരണ-സദസ്സ വിഹിംസനേപി ദിസ്സതോ.

ഏത്താവതാതി “പാണാതിപാതം പഹായാ”തിആദിനാ “ഛേദന...പേ... സഹസാകാരാ പടിവിരതോ”തി ഏതപരിമാണേന പാഠേന. അന്തരാഭേദം അഗൃഹേത്യാ പാളിയം ആഗതനയേന ഛരബ്ബിസതിസിക്ഖാപദസങ്ഗഹം യേഭ്യേന സിക്ഖാപദാനം അവിഭിത്തത്താ ചുളുസിലം നാമ. ദേസനാവസേന ഹി ഛായ ചുളുമജ്ജിയിമാദിഭാവോ അധിപ്പേതോ, ന യമ്മവസേന. തഥാ ഹി ഛായ സങ്ഖിത്തേന ഉദ്ദിടാനം സിക്ഖാപദാനം അവിഭിത്താനം വിഭജനവസേന മജ്ജിയിമസിലദേസനാ പവത്താ. തേനേവാഹ “മജ്ജിയിമസിലം വിത്ഥാരേത്തോ”തി.

ചുളുസിലവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

മജ്ജിയിമസിലവണ്ണനാ

൧൧. തത്ഥ യഥാതി ഓപമ്മത്ഥേ നിപാതോ. വാതി വികപ്പനത്ഥേ. പനാതി വചനാലങ്കാരേ. ഏകേതി അന്തേ. ഭോത്തോതി സാധൂനം പിയാസമുദാഹാരോ. സാധവോ ഹി പരേ “ഭോത്തോ”തി വാ, “ദേവാനം പിയാ”തി വാ “ആയസ്മന്തോ”തി വാ സമാലപന്തി. യം കിഞ്ചി പബ്ബജം ഉപഗതാ സമണാ. ജാതിമത്തേന ബ്രാഹ്മണാ. ഇദം വൃത്തം ഹോതി - ഉസ്സാഹം കത്വാ മമ വണ്ണം വദമാനോപി പുമുജ്ജനോ “പാണാതിപാതം പഹായ പാണാതിപാതാ പടിവിരതോ”തിആദിനാ പരാസുദേശികനയേന വാ യഥാ പനേകേ ഭോത്തോ സമണബ്രാഹ്മണഭാവം പടിജാനമാനാ, പരേഹി ച തഥാസമ്ഭാവിയാനാ തദസുരൂപപടിപത്തിം അജാനനതോ, അസമത്ഥതോ ച ന അഭിസമ്ഭുജന്തി, ന ഏവമയം, അയം പന സമണോ ഗോതമോ സബ്ബമാപി സമണസാരൂപപടിപദം പൂരേസിയേവാതി ഏവം അത്തുദേശികനയേന വാ സബ്ബമാപി ആചാരസിലമത്തമേവ വദേയ്യം, ന തദുത്തരിന്തി.

ബിജഗാമഭൂതഗാമസമാരമ്ഭപേദേ സദുക്കമേന അപ്പധാനഭൂതോപി ബിജഗാമഭൂതഗാമോ നിദിസിതബ്രുതായ പധാനഭാവം പടിലഭിതി. അന്തോ ഹി സദുക്കമോ അന്തോ അത്ഥക്കമോതി ആഹ “കതമോ സോ ബിജഗാമഭൂതഗാമോ”തി. തസ്മിന്ഹി വിഭിത്തേ തബ്ബിസയതായ സമാരമ്ഭോപി വിഭിത്തോവ ഹോതിതി . തേനേവാഹ ഭഗവാ “മൂലബിജ”ന്തിആദി. മൂലമേവ ബിജം മൂലബിജം, മൂലം ബിജം ഏതസ്സാതിപി മൂലബിജം. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ. ഫളുബിജന്തി പബ്ബബിജം. പച്ചയന്തരസമവായേ സദിസഫലുപ്പത്തിയാ വിസേസകാരണഭാവതോ വിരൂഹണസമത്ഥേ സാരഫലേ നിരൂള്ഹോ ബിജ-സദോ തദത്ഥസംസിദ്ധിയാ മൂലാദിസുപി കേസുചി പവത്തതിതി മൂലാദിതോ നിവത്തനത്ഥം ഏകേന ബിജ-സദേന വിസേസേത്യാ വൃത്തം “ബിജബിജ”ന്തി. “രൂപരൂപം , ദുക്ഖദുക്ഖ”ന്തി (സം നീ ൪.൩൨൨) ച യഥാ. കസ്മാ പനേത്ഥ ബിജഗാമഭൂതഗാമം പുച്ഛിത്വാ ബിജഗാമോ ഏവ വിഭിത്തോതി? ന വോ പനേതം ഏവം ദട്ഠം. നസു അവോച്ചമ്ഹ “മൂലമേവ ബിജം മൂലബിജം, മൂലം ബിജം ഏതസ്സാതിപി മൂലബിജന്തി”. തത്ഥ പുരിമേന ബിജഗാമോ നിദിട്ഠോ, ദുതിയേന ഭൂതഗാമോ, ദുവിധോപേസ സാമന്തനിദേശേന, മൂലബിജഞ്ച മൂലബിജഞ്ച മൂലബിജന്തി ഏകസേസനയേന വാ പാളിയം നിദിട്ഠോതി വേദിതബ്ബോ. തേനേവാഹ “സബ്ബന്ഹേത”ന്തിആദി.

൧൨. “സന്നിധികതസ്സാ”തി ഏതേന “സന്നിധികാരപരിഭോഗ”ന്തി ഏത്ഥ കാര-സദസ്സ കമ്മത്ഥതം ദസ്സേതി. യഥാ വാ “ആചയംഗമിനോ”തി വത്തബ്ബേ അനുനാസികലോപേന “ആചയഗാമിനോ”തി (ധം സം ൧൦) നിദേശോ കതോ, ഏവം “സന്നിധികാരം പരിഭോഗ”ന്തി വത്തബ്ബേ അനുനാസികലോപേന “സന്നിധികാരപരിഭോഗ”ന്തി വൃത്തം, സന്നിധിം കത്വാ പരിഭോഗന്തി അത്ഥോ.

സമ്മാ കിലേസേ ലിഖതീതി സല്ലേഖോ, സുത്തന്തനയേന പടിപത്തി. പരിയായതി കപ്പിയതീതി പരിയായോ, കപ്പിയവാചാനുസാരേന പടിപത്തി. കിലേസേഹി ആമസിതബ്രുതോ ആമിസം, യം കിഞ്ചി ഉപഭോഗാരഹം വത്ഥു. തേനേവാഹ “ആമിസന്തി വൃത്താവസേസ”ന്തി. നയദസ്സനന്ഹേതം സന്നിധിവത്ഥുനം. ഉദകകുടമേതി ഉദകേ ച കുടമേ ച. അച്ഛമാതി നിസിദ്ധം. ഗീവായാമകന്തി ഗീവം ആയമിത്വാ, യഥാ ച ഭൂത്തേ അതിഭൂത്തതായ ഗീവാ ആയമിതബ്രുവ ഹോതി, ഏവന്തി അത്ഥോ. ചതുഭാഗമത്തന്തി കുഡുബമത്തം. “കപ്പിയകുടിയ”ന്തിആദി വിനയവസേന വൃത്തം.

൧൩. ഏത്തകമ്പീതി വിനിച്ഛയവിചാരണാവതുമുകിത്തനമ്പി . പയോജനമത്തമേവാതി പദത്ഥയോജനമത്തമേവ. യസ്സ പന പദസ്സ വിത്ഥാരകഥം വിനാ ന സക്കാ അത്ഥോ വിത്താതും, തത്ഥ വിത്ഥാരകഥാപി പദത്ഥസങ്ഗഹമേവ ഗച്ഛതി. കുതുഹലവസേന പേക്ഖിതബ്രുതോ പേക്ഖാ, നടസത്ഥവിധിനാ നടാനഞ്ച പയോഗോ. നടസമൂഹേന പന ജനസമൂഹേ കരണവസേന “നടസമജ്ജ”ന്തി വൃത്തം, സാരസമാസേ “പേക്ഖാ മഹ”ന്തി വൃത്തം. ഘനതാളം നാമ ദണ്ഡമയതാളം, സിലാസലാകതാളം വാ. ഏകേതി സാരസമാസാചരിയാ, ഉത്തരവിഹാരവാസിനോ ച. യഥാ ചേത്ഥ, ഏവം ഇതോ പരേസുപി “ഏകേ”തി ആഗതട്ഠാനേസു. ചതുരസ്സഅമ്ബണകതാളം നാമ രുക്ഖസാരദണ്ഡാദിസു യേന കേനചി ചതുരസ്സഅമ്ബണകം കത്വാ ചതുസു പസ്സേസു ചമ്മേന ഓനന്ധിത്വാ കതവാദിതം. അബ്ഭോക്കിരണം രങ്ഗബലികരണം, യാ “നദി”തി വുച്ചതി. സോഭനകരന്തി സോഭനകരണം, “സോഭനഘരക”ന്തി സാരസമാസേ വൃത്തം. ചണ്ഡാലാനമിദന്തി ചണ്ഡാലം. സാണേ ഉദകേന തേമേത്യാ അത്തമത്തം ആകോടനകിളാ സാണയോവനം. ഇന്ദജാലേനാതി അട്ഠിയോവനമത്തം പരിജപ്പിത്വാ യഥാ പരേ അട്ഠിനിയേവ പസ്സന്തി, ഏവം തചാദിനം അന്തരയാപനമായായ. സകടബ്ബുഹാദിതി ആദി-സദേന ചക്കപദമകളിരബ്ബുഹാദിം സങ്ഗണഹാതി.

൧൪. പദാനീതി സാരീനം പതിട്ഠാനട്ഠാനാതി. ദസപദം നാമ ദീഹി പന്തിഹി വീസതിയാ പദേഹി കിളനജൂതം. പാസകം വുച്ചതി ഛരസു പസ്സേസു ഏകേകം യാവ ഛരക്കം ദസ്സേത്യാ കതകിളനകം, തം വഡ്ഡേത്യാ യഥാലഭം ഏകകാദിവസേന സാരിയോ അപനേന്താ ഉപനേന്താ ച കീളന്തി. ഘടേന കിളാ ഘടികാതി ഏകേ. ബഹുസു സലാകാസു വിസേസരഹിതം ഏകം സലാകം ഗഹേത്യാ താസു പക്ഖിപിത്വാ പുന തസ്സേവ ഉദ്ധരണം സലാകഹത്ഥന്തി ഏകേ. പണ്ണേന വംസാകാരേന കതാ നാളികാ. തേനേവാഹ “തം യമന്താ”തി. “പുച്ഛന്തസ്സ മുഖാഗതം അക്ഖരം ഗഹേത്യാ നട്ഠമുത്തി ലാഭാലാഭാദിജാനനകിളാ അക്ഖരികാ”തിപി വദന്തി. “വാദിതാനുരൂപം നച്ചനം ഗായനം വാ യഥാവജ്ജം” തിപി വദന്തി. “ഏവം കതേ ജയോ ഭവിസ്സതി, അത്തഥാ പരാജയോ”തി ജയപരാജയേ പുരക്ഖതാ പയോഗകരണവസേന പരിഹാരപഥാദിനമ്പി ജൂതപമാദട്ഠാനഭാവോ വേദിതബ്ബോ. പങ്ഗചിരാദിഹിപി വംസാദിഹി

കാതബുകിച്ചുസിദ്ധിഅസിദ്ധിജയപരാജയാവഹോ പയോഗോ വൃത്തോതി ദട്ഠം. “യഥാവജ്ഞ”തി ച കാണാദീഹി സദിസതാകാരദസ്സനേഹി ജയപരാജയവസേന ജ്യോതിർഭാവേന വൃത്തം.

൧൭. വാളരൂപാനിതി ആഹരിമാനി വാളരൂപാനി. “അകപ്പിയമഞ്ചോവ പല്ലങ്കോ”തി സാരസമാസേ. വാനവിചിത്തന്തി ഭിത്തിച്ചാദിവസേന വാനേന വിചിത്രം. രുക്ഖതൂലലതാതുലപോടകീതുലാനം വസേന തിണ്ണം തൂലാനം. ഉദലോമിയം കേചിതി സാരസമാസാചരിയാ, ഉത്തരവിഹാരവാസിനോ ച. തഥാ ഏകന്തലോമിയം. കോസേയ്യകട്ടിസ്സമയന്തി കോസേയ്യകസ്സമയം. സുദ്ധകോസേയ്യന്തി രതനപരിസിബ്ബനരഹിതം. “രപേതാ തൂലിക”ന്തി ഏതേന രതനപരിസിബ്ബനരഹിതാപി തൂലികാ ന വട്ടത്തിതി ദീപേതി. “രതനപരിസിബ്ബിതാനീ”തി ഇമിനാ യാനി രതനപരിസിബ്ബിതാനി, താനി ഭൂമത്ഥരണവസേന, യഥാനുരൂപം മഞ്ചപിഠാദിസു ച ഉപന്തേതും വട്ടത്തിതി ദീപിതം ഹോതി. അജിനചമ്മേഹിതി അജിനമിഗചമ്മേഹി. താനി കിര ചമ്മാനി സുഖുമാനി, തസ്ഥാ ദുപട്ടതിപട്ടാനി കത്വാ സിബ്ബന്തി. തേന വൃത്തം “അജിനപ്പവേണീ”തി. വൃത്തനയേനാതി വിനയേ വൃത്തനയേന.

൧൮. അലങ്കാരഞ്ജനമേവ ന ഭേസജ്ജം മണ്ഡനാനുയോഗസ്സ അധിപ്പേതത്താ. മാലാ-സദ്ദോ സാസനേ സുദ്ധപുപ്ഫേസുപി നിരുജ്ഘോതി ആഹ “ബദ്ധമാലാവാ”തി. മത്തികകക്കന്തി ഓസയേഹി അഭിസഞ്ചതം യോഗമത്തികകക്കം. ചലിതേതി കുപിതേ. ലോഹിതേ സന്നിസിന്നേതി ദുട്ഠലോഹിതേ വീണേ.

൧൯. ദുഗ്ഗതിതോ സംസാരതോ ച നിയ്യാതി ഏതേനാതി നിയ്യാനം, സഗ്ഗമഗ്ഗോ മോക്ഖമഗ്ഗോ ച. തം നിയ്യാനം അരഹതി, നിയ്യാനേ വാ നിയ്യാത്താ, നിയ്യാനം വാ ഫലഭൂതം ഏതിസ്സാ അത്ഥിതി നിയ്യാനികാ, വചിദുച്ചരിതസംകിലേസതോ നിയ്യാതിതി വാ ഹു-കാരസ്സ രസ്സത്തം, യ-കാരസ്സ ച ക-കാരം കത്വാ നിയ്യാനികാ, ചേതനായ സദ്ധിം സമ്ഫപ്പലാപാ വേരമണി. തപ്പടിപകഖതോ അനിയ്യാനികാ, തസ്സാ ഭാവോ അനിയ്യാനികത്തം, തസ്ഥാ അനിയ്യാനികത്താ. തിരച്ചാനഭൂതാതി തിരോകരണഭൂതാ. കമ്മട്ഠാനഭാവേതി അനിച്ചതാപടിസംയുത്തചതുസച്ചകമ്മട്ഠാനഭാവേ. സഹ അത്ഥേനാതി സാത്ഥകം, ഹിതപടിസംയുത്തന്തി അത്ഥോ. വിസിഖാതി ഘരസന്നിവേസോ, വിസിഖാഗഹണേന ച തന്നിവാസിനോ ഗഹിതാ “ഗാമോ ആഗതോ”തിആദിസു വിധ. തേനേവാഹ “സുരാ സമത്ഥാ”തി, “സദ്ധാ പസന്നാ”തി ച. കുമ്പട്ഠാനാപദേസേന കുമ്പടാസിയോ വൃത്താതി ആഹ “കുമ്പടാസികമാ വാ”തി. ഉപ്പത്തിരിതിസമ്ഭാരാദിവസേന ലോകം അക്ഖായതിതി ലോകക്ഖായികാ.

൨൦. സഹിതന്തി പുബ്ബാപരാവിരുദ്ധം.

൨൧. ദുതസ്സ കമ്മം ദുതേയ്യം, തസ്സ കമാ ദുതേയ്യകമാ.

൨൨. തിവിധേനാതി സാമന്തജപ്പനഹരിയാപമസന്നിസ്സിതപച്ചയപടിസേവനഭേദതോ തിപ്പകാരേന. വിമ്ഹാപയന്തിതി “അഹോ അച്ഛരിയപുരിസോ”തി അത്തന്തി പരേസം വിമ്ഹായം ഉപ്പാദേന്തി. ലപന്തിതി അത്താനം, ദായകം വാ ഉക്ഖിപിത്വാ യഥാ സോ കിഞ്ചി ദദാതി, ഏവം ഉക്കാചേത്വാ കമേന്തി. നിമിത്തേന ചരന്തി, നിമിത്തം വാ കരോന്തിതി നേമിത്തികാ നിമിത്തന്തി ച പരേസം പച്ചയ ദാനസഞ്ജുപ്പാദകം കായവചികമ്മം വുച്ചതി. നിപ്പിംസന്തിതി നിപ്പേസാ, നിപ്പേസായേവ നിപ്പേസികാ, നിപ്പേസോതി ച സംപുരിസോ വിധ ലാഭസക്കാരത്ഥം അക്കോസഖംസനുപ്പണ്ണനപരപിട്ഠിമംസികതാദി.

മജ്ജിമസീലവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

മഹാസീലവണ്ണനാ

൨൩. അങ്ഗാനി ആരബ്ഭ പവത്തത്താ അങ്ഗസഹചരിതം സത്ഥം “അങ്ഗ”ന്തി വൃത്തം. നിമിത്തന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. കേചി പന “അങ്ഗന്തി അങ്ഗവികാര”ന്തി വദന്തി, പരേസം അങ്ഗവികാരദസ്സനേനാപി ലാഭാലാഭാദിവിജ്ഞാതി. പണ്ഡുരാജാതി ദക്ഖിണാമധുരാധിപതി. “മഹാന്താ”ന്തി ഏതേന അപ്പകം നിമിത്തം, മഹാന്തം നിമിത്തം ഉപ്പാതോതി ദസ്സേതി. ഇദം നാമ പസ്സതിതി യോ വസഭം കുഞ്ജരം പാസാദം പബ്ബതം വാ ആരുജ്ഘം സുപിനേ അത്താനം പസ്സതി, തസ്സ ഇദം നാമ ഫലം ഹോതിതി. സുപിനകന്തി സുപിനസത്ഥം. അങ്ഗസമ്പത്തിവിപത്തിദസ്സനമത്തേന ആദിസന്തം വൃത്തം “അങ്ഗ”ന്തി ഇമിനാ, “ലക്ഖണ”ന്തി ഇമിനാ പന മഹാനുഭാവതാനിപ്ഫാദകഅങ്ഗലക്ഖണവിസേസദസ്സനേനാതി അയമേതേസം വിസേസോതി. അഹതേതി നവേ. ഇതോ പട്ഠായാതി ദേവരക്ഖസമനുസ്സാദിഭേദേന വിവിധവത്ഥഭാഗേ ഇതോ വാ ഏത്തോ വാ സഞ്ചരിനേ ഇദം നാമ ഭോഗാദി ഹോതിതി. ദബ്ബിഹോമദീനി ഹോമസ്സുപകരണാദിവിസേസേഹി ഫലവിസേസദസ്സനവസേന പവത്താനി. അഗ്ഗിഹോമം വൃത്താവസേസസാധനവസേന പവത്തം ഹോമം. അങ്ഗലക്ഖിതി സരിരം. അബ്ഭിനോ സത്ഥം അബ്ഭേയ്യം, മാസുരക്ഖേന കത്തോ ഗന്ഥോ മാസുരക്ഖോ. ഭൂരിവിജ്ഞാ സസ്സബുദ്ധികരണവിജ്ഞാതി സാരസമാസേ. സപക്ഖകപേ... ചതുപ്പദാനന്തി പിങ്ഗലമക്ഖികാദിസപക്ഖക ഘരഗോലികാദിഅപക്ഖകദേവമനുസ്സകോഞ്ചാദിദിപദകകണ്ടകജമ്ബുകാദിചതുപ്പദാനം.

൨൪. “അസുകദിവസേ”തി “പക്ഖസ്സ ദുതിയേ തതിയേ”തിആദി തിമിവിസേന വൃത്തം. അസുകനക്ഖത്തേനാതി രോഹിണീആദിനക്ഖത്തയോഗവസേന.

൨൫. ഉക്കാതം പതനന്തി ഉക്കാഭാസാനം പതനം. വാതസഞ്ഘാതേസു ഹി വേഗേന അത്തമത്തം സഞ്ഘട്ടേന്തേസു ദീപകോഭാസോ വിധ ഓഭാസോ ഉപ്പജ്ജിത്വാ ആകാസതോ പതന്തി, തത്ഥായം ഉക്കാപാതവോഹാരോ. അവിസുദ്ധതാ അബ്ഭമഹികാദീഹി.

൨൬. ധാരാനുപവേച്ഛനം വസ്സനം. ഹത്ഥേന അധിപ്പേതവിത്താപനം ഹത്ഥമുദാ, തം പന അങ്ഗുലിസങ്കോചനേന ഗണനായേവ. പാരസിക മിലക്ഖകാദയോ വിധ നവന്തവസേന ഗണനാ അച്ഛിദുകഗണനാ. സടുപ്പാദനാദിതി ആദി-സദ്ദേന വോകലനഭാഗഹാരാദികേ സങ്ഗണ്ഹാതി. ചിന്താവസേനാതി വത്ഥും അനുസന്ധിഞ്ച സയമേവ ചിരേന ചിന്തേത്വാ കരണവസേന ചിന്താകവി വേദിതേഞ്ചോ, കിഞ്ചി സുത്വാ സുതേന അസ്സുതം അനുസന്ധേത്വാ കരണവസേന സുതകവി, കഞ്ചി അത്ഥം ഉപയാരേത്വാ തസ്സ സങ്ഖിപനവിത്ഥാരണാദിവസേന അത്ഥകവി, യം കിഞ്ചി പരേന കത്തം കഞ്ചം നാടകം വാ ദിസാ തം സദിസമേവ അത്തം അത്തനോ റാനുപ്പത്തികപടിഭാനേന കരണവസേന പടിഭാനകവി വേദിതേഞ്ചോ.

൨൬. പരിഗൃഹഭാവേന ദാരികായ ഗണ്ഹാപനം ആവാഹനം. തഥാ ദാപനം വിവാഹനം. ദേസന്തരേ ദിഗുണതിഗുണാദിഗഹണവസേന ഭണ്ഡപുയോജനം പയോഗോ. തഥ വാ അന്തരത്വ വാ യഥാകാലപരിച്ഛേദം വഡ്ഡിഗഹണവസേന പയോജനം ഉദ്ധാരോ. “ഭണ്ഡമൂലരഹിതാനം വാണിജ്യം കത്വാ ഏതതേകേനുദയേന സഹ മൂലം ദേമാതി യനദാനം പയോഗോ, താവകാലികദാനം ഉദ്ധാരോ”തി ച വദന്തി. തീഹികാരണേഹിതി ഏതഥ വാതേന, പാണ്യകേഹി വാ ഗബ്ഭേ വിനസ്സന്തേ ന പുരിമകമ്മുനാ ഓകാസോ കത്തോ, തപ്പച്ചയാ കമ്മം വിപച്ചതി. സയമേവ പന കമ്മുനാ ഓകാസേ കതേ ന ഏകന്തേന വാതോ പാണ്യകാ വാ അപേക്ഖിതബ്ബാതി കമ്മസ്സ വിസും കാരണഭാവോ വുത്തോതി ദട്ഠബ്ബം. നിബ്ബാപനീയന്തി ഉപസമകരം. പടികമ്മന്തി യഥാ തേ ന ഖാദന്തി, തഥാ പടികരണം. പരിവത്തനത്ഥന്തി ആവുധാദിനാ സഹ ഉക്ഖിത്തഹത്ഥസ്സ ഉക്ഖിപനവസേന പരിവത്തനത്ഥം. ഇച്ഛിതത്ഥസ്സ ദേവതായ കണ്ണേ കമ്മനവസേന ജപ്പനം കണ്ണജപ്പനന്തി. ആദിച്ചപാരിചരിയാതി കരവിരമാലാഹി പൂജം കത്വാ സകലദിവസം ആദിച്ചാഭിമുഖാവട്ഠാനേന ആദിച്ചസ്സ പരിചരണം. “സിരവ്ഹായന”ന്തി കേചി പഠന്തി, തസ്സത്ഥോമന്തം പരിജപ്പിത്വാ സിരസാ ഇച്ഛിതസ്സ അത്ഥസ്സ അവ്ഹായനന്തി.

൨൭. സമിദ്ധികാലേതി ആയാചിതസ്സ അത്ഥസ്സ സിദ്ധികാലേ. സന്തിപടിസ്സവകമ്മന്തി ദേവതായാചനായ യാ സന്തി പടികത്തബ്ബാ, തസ്സാ പടിഞ്ഞാപടിസ്സവകമ്മകരണം, സന്തിയാ ആയാചനപുയോഗോതി അത്ഥോ. തസ്മിന്തി പടിസ്സവഫലഭൂതേ യഥാഭിപത്ഥിതകമ്മസ്മിം, യം “സചേ മേ ഇദം നാമ സമിജ്ജിയിസ്സതി”തി വുത്തം. തസ്സാതി സന്തിപടിസ്സവസ്സ, യോ “പണിധി”തി ച വുത്തോ. യഥാപടിസ്സവസ്സഹി ഉപഹാരേ കതേ പണിധി ആയാചനാ കതാ നിയാതിതാ ഹോതീതി. അച്ഛന്ദികഭാവമത്തന്തി ഇത്ഥിയാ അകാമകഭാവമത്തം. ലിങ്ഗന്തി പുരിസലിങ്ഗം. ബലികമ്മകരണം ഉപദ്രവപടിബാഹനത്ഥഞ്ചേവ വഡ്ഡിആവഹനത്ഥഞ്ച. ദോസാനന്തി പിത്താദിദോസാനം. ഏതഥ ച വമനന്തി പച്ഛട്ടനം അധിപ്പേതം. ഉദ്ധംവിരേചനന്തി വമനം “ഉദ്ധം ദോസാനം നീഹരണ്”ന്തി വുത്തത്താ. തഥാ വിരേചനന്തി വിരേചനമേവ. അധോവിരേചനന്തി പന സുദ്ധിവത്ഥികസാവത്ഥിആദി വത്ഥികിരിയാപി അധിപ്പേതാ “അധോ ദോസാനം നീഹരണ്”ന്തി വുത്തത്താ. സീസവിരേചനം സേമ്ഹനീഹരണാദി. പലോനീതി അക്ഖിപലോനി. സലാകവേജ്ജകമ്മന്തി അക്ഖിപേജ്ജകമ്മം, ഇദം വുത്താവസേനസാലാകിയസങ്ഗഹണത്ഥം വുത്തന്തി ദട്ഠബ്ബന്തി. തപ്പനാദയോപി ഹി സാലാകിയാനേവാതി. മൂലാനി പധാനാനി രോഗുപസമേ സമത്ഥാനി ഭേസജ്ജാനി മൂലഭേസജ്ജാനി, മൂലാനം വാ ബ്യാധിനം ഭേസജ്ജാനി മൂലഭേസജ്ജാനി. മൂലാനുബന്ധവസേന ഹി ദുവിധോ ബ്യാധി. മൂലരോഗേ ച തികിച്ചിതേ യേഭൂയേന ഇതരം വുപസമതീതി. “കായതികിച്ചനം ദസ്സേതി”തി ഇദം കോമാരഭൂസല്ലകത്തസാലാകിയാദികരണവിസേസഭൂതന്തിനം തഥ തഥ വുത്തത്താ പാരിസേസവസേന വുത്തം, തസ്മാ തദവസേസായ തന്തിയാപി ഏവ സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ. സബ്ബാനി ചേതാനി ആജീവഹേതുകാനിയേവ ഇധാധിപ്പേതാനി “മിച്ചാജീവേന ജീവികം കപ്പേന്തി”തി വുത്തത്താ . യം പന തഥ തഥ പാളിയം “ഇതിവാ”തി വുത്തം, തഥ ഇതിതി പകാരത്ഥേ നിപാതോ, വാ-ഇതി വികപ്പനത്ഥേ. ഇദം വുത്തം ഹോതി ഇമിനാ പകാരേന, ഇതോ അന്തേ ന വാതി. തേന യാനി ഇതോ ബാഹിരകപബ്ബജിതാ സിപ്പായതനവിജ്ജാട്ഠാനാദിനി ജീവികോപായഭൂതാനി ആജീവപകതാ ഉപജീവന്തി, തേസം പരിഗൃഹോ കതോതി വേദിതബ്ബോ.

മഹാസീലവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പുബ്ബന്തകപ്പികസസ്സതവാദവണ്ണനാ

൨൮. ഭിക്ഖുസങ്ഘേന വുത്തവണ്ണോ നാമ “യാവബ്ബിദം തേന ഭഗവതാ”തിആദിനാ വുത്തവണ്ണോ. ഏത്ഥായം സമ്ബന്ധോ - ന ഭിക്ഖവേ ഏത്തകാ ഏവ ബുദ്ധഗുണാ, യേ തുമ്ഹാകം പാകടാ, അപാകടാ പന “അത്ഥി ഭിക്ഖവേവ അന്തേ യമ്മാ”തി വിത്ഥാരോ. തഥ “ഇമേ ദിട്ഠിട്ഠാനാ ഏവം ഗഹിതാ”തിആദിനാ സസ്സതാദിദിട്ഠിട്ഠാനാനം യഥാഗഹിതാകാരസുത്തതഭാവപ്പകാസനതോ, “തഞ്ച പജാനനം ന പരാമസതീ”തി സീലാദിനഞ്ച അപരാമാസനിയാനികഭാവദീപനേന നിച്ചസാരാദിവിരഹപ്പകാസനതോ, യാസു വേദനാസു അവിതരാഗതായ ബാഹിരകാനം ഏതാനി ദിട്ഠിവിപ്ഫന്ദിതാനി സമ്ഭവന്തി, തേസം പച്ചയഭൂതാനഞ്ച സമ്മോഹാദിനം വേദകകാരകസഭാവഭാവദസ്സനമുഖേന സബ്ബയമ്മാനം അത്തന്തനിയതാവിരഹദീപനതോ, അനുപാദാപരിനിബ്ബാനദീപനതോ ച അയം ദേസനാ സുത്തതാവിഭാവനപ്പധാനാതി ആഹ “സുത്തതാപകാസനം ആരഭീ”തി. പരിയത്തിതി വിനയാദിഭേദഭിന്നാ തന്തി. ദേസനാതി തസ്സാ തന്തിയാ മനസാവവത്ഥാപിതായ വിഭാവനാ, യഥായമ്മം യമ്മാഭിലാപഭൂതാ വാ പഞ്ഞാപനാ, അനുലോമാദിവസേന വാ കമ്മനന്തി പരിയത്തിദേസനാനം വിസേസോ പുബ്ബേയേവ വവത്ഥാപിതോതി ആഹ “ദേസനായം പരിയത്തിയ”ന്തി. ഏവം ആദിസൂതി ഏതഥ ആദി-സദ്ദേന സച്ചസഭാവസമാധിപഞ്ഞാപകതിപുഞ്ഞആപത്തിന്തേയോദയോ സങ്ഗയ്ഹന്തി. തഥാ ഹി അയം യമ്മ-സദ്ദോ “ചതുനം ഭിക്ഖവേ യമ്മാനം അനനുബോധാ”തിആദിസു (ദീ° നി° ൨.൧൮൬; അ° നി° ൪.൧) സച്ചേ വത്തതി, “കുസലാ യമ്മാ അകുസലാ യമ്മാ”തിആദിസു (ധ° സ° ൧) സഭാവേ, “ഏവംയമ്മാ തേ ഭഗവന്തോ അഹേസു”ന്തിആദിസു (സം° നി° ൫.൩൭൮) സമാധിമ്ഹി, “സച്ചം യമ്മോ ധിതി ചാഗോ, സ വേ പേച്ച ന സോചതീ”തിആദിസു (സു° നി° ൧൯൦) പഞ്ഞായ, “ജാതിയമ്മാനം ഭിക്ഖവേ സത്താനം ഏവം ഇച്ഛാ ഉപ്പജ്ജതീ”തിആദിസു (മ° നി° ൩.൩൫൩; പടി° മ° ൧.൩൩) പകരിയം, “യമ്മോ സുചിണ്ണോ സുഖമാവഹാതീ”തിആദിസു (സു° നി° ൧൮൪; മേരഗ° ൩൩; ജാ° ൧.൧൦.൧൦൨) പുണ്ണേ, “ചത്താരോ പാരാജികാ യമ്മാ”തിആദിസു (പാരാ° ൨൩൩) ആപത്തിയം, “സബ്ബേ യമ്മാ സബ്ബാകാരേന ബുദ്ധസ്സ ഭഗവന്തോ ഞാണമുഖേ ആപാഥം ആഗച്ഛന്തി”തിആദിസു (മഹാ° നി° ൧൫൬; ചൂള° നി° ൮൫; പടി° മ° ൩.൬) നേയേ വത്തതി (മ° നി° അട്ഠ° ൧.സുത്തനിക്ഖേപവണ്ണനാ; അഭി° അട്ഠ° ൧.തികമാതികാപദവണ്ണനാ; ബു° വം° അട്ഠ° രതനചക്രമനകണ്ഡവണ്ണനാ). യമ്മാ ഹോന്തിതി സുത്താ യമ്മമത്താ ഹോന്തിതി അത്ഥോ.

“ദുദുസാ”തി ഏതേനേവ തേസം യമ്മാനം ദുക്ഖോഗാഹതാ പകാസിതാ ഹോതി. സചേ പന കോചി അത്തനോ പമാണം അജാനന്തോ ഞാണേന തേ യമ്മേ ഓഗാഹിതും ഉസ്സാഹം കരേയ്യ, തസ്സ തം ഞാണം അപ്പതിട്ഠമേവ മകസതുണ്ഡസുചി വിധ മഹാസമുദേതി ആഹ “അലബ്ഭന്തേയുപതിട്ഠാ”തി. അലബ്ഭന്തേയുപതിട്ഠാ ഏത്ഥാതി അലബ്ഭന്തേയുപതിട്ഠാതി പദവിഗൃഹോ വേദിതബ്ബോ. അലബ്ഭന്തേയുപതിട്ഠാനം ഓഗാഹിതും അസക്കുണ്ഡേയതായ “ഏത്തകാ ഏതേ ഹുദിസാ ചാ”തി പസ്സിതും ന സക്കാതി വുത്തം “ഗമ്ഭീരത്താ ഏവ ദുദുസാ”തി. യേ പന ദട്ഠമേവ ന സക്കാ, തേസം ഓഗാഹിത്വാ അനുബുജ്ജന്തേ കഥാ ഏവ നത്ഥിതി ആഹ “ദുദുസത്താ ഏവ ദുരനുബോധാ”തി. സബ്ബപരിഛാഹപടിപ്പസ്സുദ്ധിമത്ഥകേ സമുപ്പന്നത്താ, നിബ്ബുതസബ്ബപരിഛാഹസമാപത്തിസമോകിണ്ണത്താ ച നിബ്ബുതസബ്ബപരിഛാഹാ. സന്താരമ്മണാനി മഗ്ഗഫലനിബ്ബാനാനി അനുപസന്തസഭാവാനം കിലേസാനം സങ്ഖാരാനഞ്ച അഭാവതോ. അഥ വാ സമുഹതവിക്ഖേപതായ നിച്ചസമാഹിതസ്സ മനസിങ്കാരസ്സ വസേന തദാരമ്മണ്ഡയമ്മാനം സന്തഭാവോ വേദിതബ്ബോ കസിണ്ഡഗ്ഘാടിമാകാസതബ്ബിസയവിത്താണാനം അനന്തഭാവോ വിധ. അവിരജ്ജിതാ

നിമിത്തപടിവേയോ വിയ ഇസ്സാസാനം അവിരജ്ജിതത്വം യഥാഭൂതസഭാവബോധോ സാദുരസോ മഹാരസോ ച ഹോതീതി ആഹ അതിതീകരണ്ട്ഠോതി. പടിവേയപ്പത്താനം, തേസു ച ബുദ്ധാനംയേവ സബ്ബാകാരേണ വിസയഭാവുപഗമനതോ ന തക്കബുദ്ധിയാ ഗോചരാതി ആഹ “ഉത്തമഞാണവിസയത്താ”തിആദി. “നിപുണാ”തി ഞേയ്യേസു തിക്ഖവിസദവുത്തിയാ ചേരകാ. യസ്ഥാ പന സോ ചേരകഭാവോ ആരമ്മണേ അപ്പടിഹതവുത്തിതായ സുഖമത്തേയുഗഹണസമത്വതായ സുപാകടോ ഹോതി, തേന വുത്തം “സന്ഹസുഖമസഭാവത്താ”തി.

അപരോ നയോ - വിനയപണ്ണത്തിആദിഗമ്ഭീരനേയുവിഭാവനതോ ഗമ്ഭീരാ. കദാചി അസഞ്ച്യേയമഹാകപ്പേ അതിക്കമിതാപി ദുല്ലഭദസ്സനതായ ദുദുസാ. ദസ്സനഞ്ചേതമ പത്താചക്ഖുവസേനേവ വേദിതബ്ബം. യമ്മനയസഞ്ചാതസ്സ അനുബോധസ്സ കസ്സചിദേവ സമ്ഭവതോ ദുരനുബോധാ . സന്തസഭാവതോ, വേനേയ്യാനഞ്ച ഗുണസമ്പദാനം പരിയോസാനത്താ സന്താ. അത്തനോ ച പച്ചയേഹി പധാനഭാവം നീതതായ പണിതാ. സമധിഗതസച്ചലക്ഖണതായ അതക്കേഹി, അതക്കേണ വാ ഞാണേണ അവചരിതബ്ബതായ അതക്കാവചരാ. നിപുണം, നിപുണേ വാ അത്ഥേ സച്ചപ്പച്ചയാകാരാദിവസേന വിഭാവനതോ നിപുണാ. ലോകേ അഗ്ഗപണ്ഡിതേന സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന വേദിയന്തി പകാസിയന്തിതി പണ്ഡിതവേദനീയാ. അനാവരണഞാണപടിലാഭതോ ഹി ഭഗവാ “സബ്ബവിദ്യ ഹം അസ്മി, (ധം പം ൩൩; മഹാവം ൧൧; കഥാം ൪൦൫) ദസബലസമന്നാഗതോ ഭിക്ഖവേ തഥാഗതോ”തിആദിനാ (സം നിം ൨.൨൧) അത്തനോ സബ്ബത്തുതാദിഗുണേ പകാസേതി. തേനേവാഹ “സയം അഭിഞ്ഞാ സച്ഛികത്വാ പവേദേതി”തി.

തത്ഥ കിഞ്ചാപി സബ്ബത്തുതത്താണാം ഫലനിബ്ബാനാനി വിയ സച്ഛികാതബ്ബസഭാവം ന ഹോതി, ആസവക്ഖയത്താണേ പന അധിഗതേ അധിഗതമേവ ഹോതീതി തസ്സ പച്ചക്ഖകരണം സച്ഛികിരിയാതി ആഹ “അഭിവിസിട്ഠേന ഞാണേണ പച്ചക്ഖം കത്വാ”തി. അഭിവിസിട്ഠേന ഞാണേനാതി ച ഹേതുഅത്ഥേ കരണവചനം, അഭിവിസിട്ഠേനാധിഗമഹേതുതി അത്ഥോ. അഭിവിസിട്ഠേനാണന്തി വാ പച്ചവേക്ഖണത്താണേ അധിപ്ಪേതേ കരണവചനമി യുജ്ജതിയേവ. പവേദനഞ്ചേതമ അത്താവിസയാനം സച്ചാദീനം ദേസനാകിച്ചസാധനതോ, “ഏകോമ്ഹി സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ”തിആദിനാ (മഹാവം ൧൧; കഥാം ൪൦൫) പടിജാനനതോ ച വേദിതബ്ബം. വദമാനാതി ഏതമ സത്തിഅത്ഥോ മാന-സദ്ദോ, വത്തും ഉസ്സാഹം കരോന്തോതി അത്ഥോ. ഏവംഭൂതാ ച വത്തുകാമാ നാമ ഹോന്തിതി ആഹ “വണ്ണം വത്തുകാമാ”തി. സാവസേസം വദന്തോപി വിപരീതം വദന്തോ വിയ “സമ്മാ വദതി”തി ന വത്തബ്ബോതി ആഹ “അഹാപേത്വാ”തി, തേന അനവസേസത്ഥോ ഇധ സമ്മാ-സദ്ദോതി ദസ്സേതി. “വത്തും സക്കുണേയ്യു”തി ഇമിനാ “വദേയ്യു”തി സകത്ഥദീപനഭാവമാഹ. ഏതമ ച കിഞ്ചാപി ഭഗവതോ ദസബലാദിഞാണാനിപി അനന്തസാധാരണാനി, സപ്പദേസവിസയത്താ പന തേസം ഞാണാനം ന തേഹി ബുദ്ധഗുണാ അഹാപേത്വാ ഗഹിതാ നാമ ഹോന്തി, നിപ്പദേസവിസയത്താ പന സബ്ബത്തുതത്താണസ്സ തസ്ഥിം ഗഹിതേ സബ്ബേപി ബുദ്ധഗുണാ ഗഹിതാ ഏവ നാമ ഹോന്തിതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി “യേഹി...പേ... വദേയ്യു”തി. പുമുനി ആരമ്മണാനി ഏതസ്സാതി പുമുആരമ്മണം, സബ്ബാരമ്മണത്താതി അധിപ്പായോ. അഥ വാ പുമുആരമ്മണാരമ്മണത്താതി ഏതസ്ഥിം അത്ഥേ “പുമുആരമ്മണത്തോ”തി വുത്തം, ഏകസ്സ ആരമ്മണ-സദ്ദസ്സ ലോപം കത്വാ “ഓട്ഠമുഖോ കാമാവചര”തി ആദിസു വിയ, തേനസ്സ പുമുഞാണകിച്ചസാധകത്വം ദസ്സേതി. തഥാ ഹേതം തീസു കാലേസു അപ്പടിഹതത്താണാം, ചതുയോനിപരിച്ഛേദകത്താണാം, പഞ്ചഗതിപരിച്ഛേദകത്താണാം, ചരസു അസാധാരണത്താണേസു സേസാസാധാരണത്താണാനി, സത്തഅരിയപുഗ്ഗലവിഭാവകത്താണാം, അട്ഠസുപി പരിസാസു അകമ്പനത്താണാം, നവസത്താവാസപരിജാനനത്താണാം, ദസബലത്താണന്തി ഏവമാദീനം അനേകസതസഹസ്സഭേദാനം ഞാണാനം യഥാസമ്ഭവം കിച്ചം സാധേതീതി. “പുനപ്പുനം ഉപ്പത്തിവസേനാ”തി ഏതേന സബ്ബത്തുതത്താണസ്സ കമവുത്തിതം ദസ്സേതി. കമേനാപി ഹി തം വിസയേസു പവത്തതി, ന സകിംയേവ യഥാ ബാഹിരകാ വദന്തി “സകിംയേവ സബ്ബത്തു സബ്ബം ജാനാതി, ന കമേനാ”തി.

യദി ഏവം അചിന്തേയ്യാപരിമേയ്യഭേദസ്സ ഞേയ്യസ്സ പരിച്ഛേദവതാ ഏകേണ ഞാണേണ നിരവസേസതോ കഥം പടിവേയോതി, കോ വാ ഏവമാഹ “പരിച്ഛേദവതം ബുദ്ധത്താണ”ന്തി. അനന്തത്ത്ഹി തം ഞാണം ഞേയ്യം വിയ. വുത്തത്ത്ഹേതം “യാവതകം ഞേയ്യം താവതകം ഞാണം. യാവതകം ഞാണം, താവതകം ഞേയ്യം”തി (മഹാനിം ൧൦൩; ചുളനിം ൮൫; പടിം മം ൩.൫). ഏവമി ജാതിഭൂമിസഭാവാദിവസേന ദിസാദേസകാലാദിവസേന ച അനേകഭേദഭിന്നേ ഞേയ്യേ കമേന ഗയ്ഹമാണേ അനവസേസപടിവേയോ ന സമ്ഭവതി യേവാതി, നയിദമേവം. കസ്ഥാ? യം കിഞ്ചി ഭഗവതാ ഞാതും ഇച്ഛിതം സകലം ഏകദേശോ വാ. തത്ഥ അപ്പടിഹതചാരതായ പച്ചക്ഖതോ ഞാണം പവത്തതി, വിക്ഖേപാഭാവതോ ച ഭഗവാ സബ്ബകാലം സമാഹിതോവ ഞാതും, ഇച്ഛിതസ്സ പച്ചക്ഖഭാവോ ന സക്കാ നിവാരേതും “ആകഞ്ഛാപടിബദ്ധം ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ഞാണ”തിആദി (മഹാനിം ൧൦൩; ചുളനിം ൮൫; പടിം മം ൩.൫) വചനതോ, ന ചേതമ ദുരതോ ചിത്തപടം പസ്സന്താനം വിയ, “സബ്ബേ യമ്മാ അനന്താ”തി വിപസ്സന്താനം വിയ ച അനേകയമ്മാവബോധകാലേ അനിരൂപിതരൂപേണ ഭഗവതോ ഞാണം പവത്തതിതി ഗഹേതബ്ബം അചിന്തേയ്യാനുഭാവതായ ബുദ്ധത്താണസ്സ. തേനേവാഹ “ബുദ്ധവിസയോ അചിന്തേയ്യാ”തി (അം നിം ൪.൨൭). ഇദം പന്നേതമ സന്നിട്ഠാനംസബ്ബാകാരേണ സബ്ബയമ്മാവബോധനസമത്വസ്സ ആകഞ്ഛാപടിബദ്ധവുത്തിനോ അനാവരണത്താണസ്സ പടിലാഭേണ ഭഗവാ സന്താനേന സബ്ബയമ്മപടിവേയസമത്വോ അഹോസി സബ്ബനേയ്യാവരണസ്സ പഹാനതോ, തസ്ഥാ സബ്ബത്തു, ന സകിംയേവ സബ്ബയമ്മാവബോധതോ , യഥാ സന്താനേന സബ്ബഇന്ധനസ്സ ദഹനസമത്വതായ പാവകോ “സബ്ബഭൂ”തി വുച്ചതീതി.

വവത്ഥാപനവചനന്തി സന്നിട്ഠാപനവചനം, അവധാരണവചനന്തി അത്ഥോ. അത്തേ വാതി ഏതമ അവധാരണേണ നിവത്തിതം ദസ്സേതി “ന പാണാതിപാതാ വേരമണിആദയോ”തി, അയഞ്ച ഏവ-സദ്ദോ അനിയതദേശതായ ച-സദ്ദോ വിയ യത്ഥ വുത്തോ, തതോ അത്തത്ഥാപി വചനിച്ഛാവസേന ഉപതിട്ഠതീതി ആഹ “ഗമ്ഭീരാ വാ”തിആദി. സബ്ബപദേഹിതി യാവ “പണ്ഡിതവേദനീയാ”തി ഇദം പദം, താവ സബ്ബപദേഹി. സാവകപാരമിത്താണന്തി സാവകാനം ദാനാദിപാരിപൂരിയാ നിപ്ഫന്നം വിജ്ജത്തയചരളഭിജ്ഞാചതുപ്പടിസമ്ഭിദാദിഭേദം ഞാണം. തതോതി സാവകപാരമിത്താണതോ. തത്ഥാതി സാവകപാരമിത്താണേ. തതോപിതി അനന്തരനിദിട്ഠതോ പച്ചേകബുദ്ധത്താണതോപി, കോ പന വാദോ സാവകപാരമിത്താണതോതി അധിപ്പായോ. ഏതായം അത്ഥയോജനാ - കിഞ്ചാപി സാവകപാരമിത്താണം ഹേട്ഠിമസേക്ഖത്താണം പുമുജ്ജനത്താണഞ്ച ഉപാദായ ഗമ്ഭീരം, പച്ചേകബുദ്ധത്താണം ഉപാദായ ന തഥാ ഗമ്ഭീരന്തി “ഗമ്ഭീരമേവാ”തി ന സക്കാ വത്തും. തഥാ പച്ചേകബുദ്ധത്താണന്തി സബ്ബത്തുതത്താണം ഉപാദായാതി തത്ഥ വവത്ഥാനം ന ലബ്ഭതി, സബ്ബത്തുതത്താണയമ്മാ പന സാവകപാരമിത്താണാദീനം വിയ കിഞ്ചി ഉപാദായ അഗമ്ഭീരഭാവഭാവതോ ഗമ്ഭീരാ വാതി. യഥാ ചേതമ വവത്ഥാനം ദസ്സിതം, ഏവം സാവകപാരമിത്താണം ദുദുസം, പച്ചേകബുദ്ധത്താണം പന തതോ ദുദുസതരന്തി തത്ഥ വവത്ഥാനം നത്ഥിതിആദിനാ വവത്ഥാനസബ്ഭാവോ നേതബ്ബോ. തേനേവാഹ “തഥാ ദുദുസാവ...പേ... വേദിതബ്ബ”തി.

കസ്മാ പനേതം ഏവം ആരദ്ധന്തി ഏതായം അധിപായോ - ഭവതു താവ
നിരവസേസബുദ്ധഗുണവിഭാവനൂപായഭാവതോ സബുത്തുതത്താണം ഏകമ്പി പുമുനിസ്സയാരമ്മണാകിച്ചസിദ്ധിയാ
“അത്ഥി ഭിക്ഖവേ അത്തേവ യമ്മാ”തിആദിനാ ബഹുവചനേന ഉദ്ദിട്തം, തസ്സ പന വിസ്സജ്ജനം
സച്ചപച്ചയാകാരാദിവിസേസവസേന അനന്തസാധാരണേന വിഭജനനയേന അന്നാരഭിതാ സന്നിസ്സയാനം ദിട്ഠിനം
വിഭജനവസേന കസ്മാ ആരദ്ധന്തി. തത്ഥ യഥാ സച്ചപച്ചയാകാരാദിനം വിഭജനം അനന്തസാധാരണം,
സബുത്തുതത്താണസ്സേവ വിസയോ, ഏവം നിരവസേസേന ദിട്ഠിഗതവിഭജനബീതി ദസ്സേതും “ബുദ്ധാനഞ്ചി”തിആദി
ആരദ്ധം. തത്ഥ റാനാനീതി കാരണാനി. ഗജ്ജിതം മഹന്തം ഹോതീതി ദേസേതബുസ്സ അത്ഥസ്സ അനേകവിധതായ,
ദുവിഭഞ്ഞേയ്യതായ ച നാനാനയേഹി പവത്തമാനം ദേസനാഗജ്ജിതം മഹന്തം വിപുലം, ബഹുഭേദഞ്ച ഹോതി. ഞാണം
അനുപവിസതിതി തതോ ഏവ ച ദേസനാഞാണം ദേസേതബുയമ്മേ വിഭാഗസോ കരുമാനം അനുപവിസതി, തേ
അനുപവിസ്സ റിതം വിധ ഹോതീതി അത്ഥോ.

ബുദ്ധാണസ്സ മഹന്തഭാവോ പത്തായതീതി ഏവംവിധസ്സ നാമ യമ്മസ്സ ദേസകം പടിവേധകഞ്ചാതി ബുദ്ധാനം
ദേസനാണാണസ്സ പടിവേധാണസ്സ ച ഉളാരഭാവോ പാകടോ ഹോതി. ഏതഥ ച കിഞ്ചാപി “സബ്ബം വചികമ്മം
ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ഞാണപുബ്ബുഗ്ഗമം ഞാണാനുപരിവത്തി”തി (മഹാനിം ന്നന്ദ; ചുളനിം വൃത; പടിം മം ന.ഉ; നേത്തിം
൧൪) വചനതോ സബ്ബാപി ഭഗവതോ ദേസനാ ഞാണരഹിതാ നത്ഥി, സീഹസമാനവൃത്തിതായ ച സബുതഥ
സമാനസ്സാഹപ്പവത്തി ദേസേതബുയമ്മവസേന പന ദേസനാ വിസേസതോ ഞാണേന അനുപവിട്ഠാ ഗമ്ഭീരതരോ ച
ഹോതീതി ദട്ഠഞ്ചം. കഥം പന വിനയപണ്ണത്തിം പത്ഥാ ദേസനാ തിലക്ഖണാഹതാ സുത്തതാപടിസംയുത്താ ഹോതീതി?
തത്ഥാപി ച സന്നിസിനപരിസായ അജ്ജ്യാസയാനുകൂലം പവത്തമാനാ ദേസനാ സഞ്ചാരാനം അനിച്ഛതാദിവിഭാവനീ,
സബുയമ്മാനം അത്തത്തനിയതാഭാവപ്പകാസനീ ച ഹോതി. തേനേവാഹ “അനേകപരിയായേന യമ്മിം കഥം കത്ഥാ”തിആദി.

ഭൂമന്തരന്തി യമ്മാനം അവത്ഥാവിസേസഞ്ച റാനവിസേസഞ്ച. തത്ഥ അവത്ഥാവിസേസോസതിആദിയാമ്മാനം
സതിപട്ഠാനിന്ദ്രിയബലബോജ്ജ്യാഗ്ഗമഗ്ഗാദിഭേദോ. റാനവിസേസോ കാമാവചരാദിഭേദോ. പച്ചയാകാരപദസ്സ അത്ഥോ
ഹേട്ഠാ വുത്തോയേവ. സമയന്തരന്തി ദിട്ഠിവിസേസാ, നാനാവിഹിതാ ദിട്ഠിയോതി അത്ഥോ, അത്തസമയം വാ.
ഏവം ഓതിണ്ണേ വത്ഥുസ്ഥിതി ഏവം ലഹുകഗരുകാദിവസേന തദനുരൂപേ ഓതിണ്ണേ വത്ഥുസ്ഥിം
സിക്ഖാപദപത്താപനം.

യദിപി കായാനുപസ്സനാദിവസേന സതിപട്ഠാനാദയോ സുത്തന്തപിടകേപി (ദീം നിം ൨.൩൭൪; മം നിം ൧.൧൦൭)
വിഭത്താ, സുത്തന്തഭാജനീയാദിവസേന പന അഭിധമ്മേയേവ തേ സവിസേസം വിഭത്താതി ആഹ “ഇമേ ചത്താരോ
സതിപട്ഠാനാ...പേ... അഭിധമ്മപിടകം വിഭജിതാ”തി. തത്ഥ “സത്ത ചസ്സാ”തി സത്തവിത്താണയാതുസമ്പയോഗവസേന
വുത്തം. തഥാ “സത്ത വേദനാ”തിആദിസുപി. ലോകുത്തരോ യമ്മാ നാമാതി ഏതഥ ഇതി-സദോ ആദിഅത്ഥോ, പകാരത്ഥോ
വാ, തേന വുത്താവസേസം അഭിധമ്മേ ആഗതം യമ്മാനം വിഭജിതബ്ബാകാരം സഞ്ചഗ്ഗഹാതി. ചതുവിസതി
സമന്തപട്ഠാനാനി ഏതാതി ചതുവിസതിസമന്തപട്ഠാനം, അഭിധമ്മപിടകം. ഏതഥ പച്ചയനയം അഗ്ഗഹേത്ഥാ
യമ്മവസേനേവ സമന്തപട്ഠാനസ്സ ചതുവിസതിവിധതാ വുത്താ. യഥാഹ -

“തികഞ്ച പട്ഠാനവരം ദുകുത്തമം,
ദുകതികഞ്ചേവ തികദുകഞ്ച;
തികതികഞ്ചേവ ദുകദുകഞ്ച,
ഛര അനുലോമമ്ഹി നയാ സുഗമ്ഭീരാ. (പട്ഠാ൦ ൧.പച്ചയനിദേസ ൪൧, ൪൪, ൪൮, ൫൨);

തഥാ -

തികഞ്ച...പേ... ഛര പച്ചനീയമ്ഹി നയാ സുഗമ്ഭീരാ;
തികഞ്ച...പേ... ഛര അനുലോമപച്ചനീയമ്ഹി നയാ സുഗമ്ഭീരാ;
തികഞ്ച...പേ... പച്ചനീയാനുലോമമ്ഹി നയാ സുഗമ്ഭീരാ”തി. (പട്ഠാ൦ ൧.പച്ചയനിദേസ ൪൪, ൫൨);

ഏവം യമ്മവസേന ചതുവിസതിഭേദേസു തികപട്ഠാനാദിസു ഏകേകം പച്ചയനയേന അനുലോമാദിവസേന
ചതുബ്ബിധം ഹോതീതി ഛരനവുതി സമന്തപട്ഠാനാനി. തത്ഥ പന യമ്മാനുലോമേ തികപട്ഠാനേ കൂസലത്തികേ
പടിച്ചവാദേ പച്ചയാനുലോമേ ഹേതുമൂലകേ ഹേതുപച്ചയവസേന ഏകൂനപത്താസ പൂച്ഛാനയാ സത്ത
വിസ്സജ്ജനനയാതി ആദിനാ ദസ്സിയമാനാ അനന്തഭേദോ നയാതി ആഹ “അനന്തനയ”ന്തി. ഹോതി ചേത്ഥ -

“പട്ഠാനം നാമ പച്ചേകം യമ്മാനം അനുലോമാദിമ്ഹി തികദുകാദിസു യാ പച്ചയമൂലവിസിട്ഠാ ചതുനയതോ
സത്തയാ ഗതി”തി.

നവഹാകാരേഹിതി ഉപ്പാദാദിഹി നവഹി പച്ചയാകാരേഹി. തത്ഥ ഉപ്പജ്ജതി ഏതസ്ഥാ ഫലന്തി ഉപ്പാദോ,
ഉപ്പത്തിയാ കാരണഭാവോ. സതി ച അവിജ്ജായ സഞ്ചാരാ ഉപ്പജ്ജന്തി, ന അസതി, തസ്ഥാ അവിജ്ജാ സഞ്ചാരാനം
ഉപ്പാദോ ഹുത്ഥാ പച്ചയോ ഹോതി. തഥാ അവിജ്ജായ സതി സഞ്ചാരാ പവത്തന്തി ധരന്തി, നിവിസന്തി ച, തേ
അവിജ്ജായ സതി ഫലം ഭവാദിസു വിപന്തി, ആയുഹന്തി ഫലുപ്പത്തിയാ ഘടന്തി, സംയുജ്ജന്തി അത്തനോ ഫലേന,
യസ്ഥിം സന്താനേ സയഞ്ച ഉപ്പനാ, തം പലിബുന്ധന്തി, പച്ചയന്തരസമവായേ ഉദയന്തി ഉപ്പജ്ജന്തി, ഹിനോതി ച
സഞ്ചാരാനം കാരണഭാവം ഗച്ഛതി, പടിച്ച അവിജ്ജം സഞ്ചാരാ അയന്തി പവത്തന്തിതി ഏവം അവിജ്ജായ
സഞ്ചാരാനം കാരണഭാവുപഗമനവിസേസാ ഉപ്പാദാദയോ വേദിതബ്ബാ. തഥാ സഞ്ചാരാദിനം വിത്താണാദിസു.

ഉപ്പാദട്ഠിതിതിആദിസു ച തിട്ഠന്തി ഏതേനാതി റിതി, കാരണം. ഉപ്പാദോ ഏവ റിതി ഉപ്പാദട്ഠിതി. ഏസ നയോ
സേസേസുപി. യസ്ഥാ അയോനിസോമനസിങ്കാരോ, “ആസവസമുദയാ അവിജ്ജാസമുദയോ”തി (മം നിം ൧.൧൦൩)
വചനതോ ആസവാ ച അവിജ്ജായ പച്ചയോ, തസ്ഥാ വുത്തം “ഉഭോപേതേ യമ്മാ പച്ചയസമുപ്പന്നാ”തി.
പച്ചയപരിഗൃഹേ പത്താതി സഞ്ചാരാനം അവിജ്ജായ ച ഉപ്പാദാദികേ പച്ചയാകാരേ പരിച്ഛിദിത്ഥാ ഗഹണവസേന
പവത്താ പത്താ. യമ്മട്ഠിതിത്താണന്തി യമ്മാനം പച്ചയുപ്പന്നാനം പച്ചയഭാവതോ യമ്മട്ഠിതിസഞ്ചാരേ പടിച്ചസമുപ്പാദേ
ഞാണം. പച്ചയയമ്മാ ഹി പടിച്ചസമുപ്പാദേ “ദ്ധാരസ പടിച്ചസമുപ്പാദാ”തി വചനതോ ദ്വാദസ പച്ചയാ. അയഞ്ച നയോ ന
പച്ചുപ്പനേ ഏവ, അഥ ഖോ അതീതാനാഗതകാലേപി, ന ച അവിജ്ജായ ഏവ സഞ്ചാരേസു, അഥ ഖോ
സഞ്ചാരാദിനമ്പി വിത്താണാദിസു ലബ്ഭതീതി പരിപുണ്ണം കത്ഥാ പച്ചയാകാരസ്സ വിഭത്തഭാവം ദസ്സേതും “അതീതമ്പി

അദ്ധ്യക്ഷനായി ആദ്യ പാളി ആരംഭിച്ചു. പട്ടാണി (പട്ടാണി ൧.൧൧൧൧൧൧൧൧) ദണ്ഡിതാ ഹേതാദിപച്ചയാ ഏവേതം ഉപാദാദിപച്ചയാകാരേണി ഗഹിതാതി തേ യഥാസമഭവം നീഹരിതാ യോജേതബ്ബാ, അതിവിത്ഥാരഭയേന പന ന യോജയിത്ഥം.

തസ്സ തസ്സ യമ്മസ്സാതി തസ്സ തസ്സ സഞ്ചാരാദിപച്ചയാപന്നയമ്മസ്സ. തഥാ തഥാ പച്ചയഭാവേനാതി ഉപാദാദിഹേതാദിപച്ചയാഭാവേന. അതീതപച്ചയാപന്നാഗതവസേന തയോ അദ്ധാ കാലാ ഏതസ്സാതി തിയദ്ധം. ഹേതുഫലഫലഹേതുഹേതുഫലവസേന തയോ സന്ധി ഏതസ്സാതി തിസന്ധിം. സഞ്ചിപ്പന്തി ഏതം അവിജ്ജാദയോ വിത്താണാദയോ ചാതി സഞ്ചേപോ, കമ്മം വിപാകോ ച. സഞ്ചിപ്പന്തി ഏതമാതി വാ സഞ്ചേപോ, അവിജ്ജാദയോ വിത്താണാദയോ ച. കോട്ഠാസപരിയായോ വാ സഞ്ചേപ-സദ്ദോ. അതിതേ കമ്മസഞ്ചേപാദിവസേന ചത്താരോ സഞ്ചേപാ ഏതസ്സാതി ചതുസഞ്ചേപം. സരൂപതോ അപുത്താപി തസ്മിം തസ്മിം സഞ്ചേപേ ആകിരിയന്തി അവിജ്ജാസഞ്ചാരാദിഗൃഹണേഹി പകാസിയന്തി ആകാരാ, അതിതേ ഹേതുആദിനം വാ പകാരാ ആകാരാ, തേ സഞ്ചേപേ പഞ്ച പഞ്ച കത്വാ വിസതിആകാരാ ഏതസ്സാതി വിസതാകാരം.

ഖത്തിയാദിഭേദേന അനേകഭേദഭിന്നാപി സസ്സതവാദിനോ ജാതിസതസഹസ്സാനുസ്സരണാദിനോ അഭിനിവേസഹേതുനോ വസേന ചത്താരോവ ഹോന്തി , ന തതോ ഉദ്ധം അധോതി സസ്സതവാദാദിനം പരിമാണപരിച്ഛേദസ്സ അനന്തവിസയതം ദണ്ഡേതും “ചത്താരോ ജനാ”തിആദിമാഹ. തഥ ചത്താരോ ജനാതി ചത്താരോ ജനസമുഹാ. ഇദം നിസ്സായാതി ഇദം ഇദപച്ചയതായ സമ്മം അഗൃഹണം, തഥാപി ച ഹേതുഫലഭാവേന സമഞ്ജസാനം സന്തതിപന്നസ്സ അഭേദിതത്വാ പരമത്വതോ വിജ്ജമാനന്വി ഭേദേണിബന്ധനം നാനത്തന്യം അനുപധാരേതാ ഗഹിതം ഏകത്തഗൃഹണം നിസ്സായം. ഇദം ഗണ്ഹന്തി ഇദം സസ്സതഗൃഹണം അഭിനിവിസ്സ വോഹരന്തി, ഇമിനാ നയേന ഏകച്ചസസ്സതവാദാദയോപേത്വ യഥാസമഭവം യോജേതാ വത്തബ്ബാ. ഭിന്നിതാതി “ആഗമപാധാ”തിആദിനാ വിഭജിതാ “തയിദം ഭിക്ഖവേ തഥാഗതോ പജാനാതി”തിആദിനാ വിമദ്ദിതാ നിജ്ജം നിഗുദ്ഭവം കത്വാ ദിട്ഠിജ്ജാവിജ്ജസേന ദിട്ഠിഗുദ്ഭവവിവരണേന ച.

“തസ്മാ”തിആദിനാ ബുദ്ധഗുണേ ആരബ്ഭ ദേസനായ സമുട്ഠിതത്വാ സബ്ബത്തുത്താണാം ഉദിസിതാ ദേസനാകുസലോ ഭഗവാ സമയന്തരവിഗ്ഗാഹണവസേന സബ്ബത്തുത്താണമേവ വിസ്സജ്ജേതി ദണ്ഡേതി. “സന്തി”തി ഇമിനാ തേസം ദിട്ഠിഗതികാനം വിജ്ജമാനതായ അവിച്ഛിന്നതം, തതോ ച നേസം മിച്ഛാഗാഹരോ സിമിലകരണവിവേചനേഹി അത്തനോ ദേസനായ കിച്ചുകാരിതം, അവിതഥത്തഞ്ച ദിപേതി യമ്മരാജാ.

൨൯. അത്ഥിതി “സംവിജ്ജന്തി”തി ഇമിനാ സമാനത്ഥോ പൂമുവചനവിസയോ ഏകോ നിപാതോ “അത്ഥി ഇമസ്മിം കായേ കേസാ”തിആദിസു (ദിം നിം ൨.൩൭൭; മം നിം ൧.൧൧൧; മം നിം ൩.൧൧൧; സം നിം ൪.൧൨൭; ഖു പാ ൩.൧) വിയ. സസ്സതാദിവസേന പൂഞ്ചന്തം കപ്പേന്തിതി പൂഞ്ചന്തകപ്പികാ. യസ്മാ പന തേ തം പൂഞ്ചന്തം പൂരിമസിദ്ധേഹി തണ്ഹാദിട്ഠികപ്പേഹി കപ്പേത്വാ, ആസേവനബലവതായ വിചിത്തവുത്തിതായ ച വികപ്പേത്വാ അപരഭാഗസിദ്ധേഹി അഭിനിവേസഭൂതേഹി തണ്ഹാദിട്ഠിഗ്ഗാഹേഹി ഗണ്ഹന്തി അഭിനിവിസന്തി പരാമസന്തി, തസ്മാ വുത്തം “പൂഞ്ചന്തം കപ്പേത്വാ വികപ്പേത്വാ ഗണ്ഹന്തി”തി. തണ്ഹാപാദാനവസേന വാ കപ്പനഗൃഹണാനി വേദിതബ്ബാന്തി. തണ്ഹാപച്ചയാ ഹി ഉപാദാനം. കോട്ഠാസേസുതി ഏതം കോട്ഠാസാദിസുതി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. പദപുരണസമിപമ്മഗ്ഗാദിസുപി ഹി അന്ത-സദ്ദോ ദിസ്സതി. തഥാ ഹി “ഇഞ്ച തം സുത്തന്തേ വാ ഗാഥായോ വാ അഭിധമ്മം വാ പരിയാപുണ്ണസ്സ (പാചിം ൪൪൨), സുത്തന്തേ ഓകാസം കാരാപേത്വാ”തി (പാചിം ൧൨൨൧) ച ആദിസു പദപുരണേ അന്ത-സദ്ദോ വത്തതി, ഗാമന്തം ഓസരേയ, (പാരാം ൪൦൯; ചുളവം ൩൪൩) ഗാമന്തസേനാസന്തിആദിസു സമിപേ , “കാമസുഖല്ലികാനുയോഗോ ഏകോ അന്തോ, അത്ഥിതി ഖോ കച്ചാന അയമേകോ അന്തോ”തിആദിസു (സം നിം ൨.൧൧൧; ൩.൯൦) ഉമ്മഗ്ഗേതി.

കപ്പ-സദ്ദോ മഹാകപ്പസമന്തഭാവകിലേസകാമവിതക്കകാലപണ്ണത്തിസദിസഭാവാദിസു വത്തതിതി ആഹ “സമഞ്ചലേസു അത്ഥേസു വത്തന്തി”തി. തഥാ ഹേസ “ചത്താരിമാനി ഭിക്ഖവേ കപ്പസ്സ അസഞ്ചേയ്യാനി”തിആദിസു (അം നിം ൪.൧൧൧) മഹാകപ്പേ വത്തതി, “കേവലകപ്പം വേളുവനം ഓഭാസേത്വാ”തിആദിസു (സം നിം ൧.൯൪) സമന്തഭാവേ, “സങ്കപ്പോ കാമോ, രാഗോ കാമോ, സങ്കപ്പരാഗോ കാമോ”തിആദിസു (മഹാനിം ൧; ചുളനിം ൮) കിലേസകാമേ, “തക്കോ വിതക്കോ സങ്കപ്പോ”തിആദിസു (ധം സ ൭) വിതക്കേ, “യേന സുദം നിച്ഛകപ്പം വിഹരാമി”തിആദിസു (മം നിം ൧.൩൮൭) കാലേ, “ഇച്ഛായസ്മാ കപ്പോ”തിആദിസു (സു നിം ൧൦൯൦; ചുളനിം ൧൧൩) പണ്ണത്തിയം, “സത്ഥുക്കപ്പേന വത കിര ഭോ സാവകേന സദ്ധിം മന്തയമാനാ ന ജാനിത്ഥം”തിആദിസു (മം നിം ൧.൨൧൧) സദിസഭാവേ വത്തതിതി. വുത്തന്തി ചേതന്തി മഹാനിദ്ദേസം (മഹാനിം ൨൮) സന്ധായാഹ. തണ്ഹാദിട്ഠിവസേനാതി ദിട്ഠിയാ ഉപനിസ്സയഭൂതായ സഹജാതായ അഭിന്നന്തഭൂതായ ച തണ്ഹായ, സസ്സതാദിആകാരേണ അഭിനിവിസന്തസ്സ മിച്ഛാഗാഹസ്സ ച വസേന. പൂഞ്ചേനിവുത്ഥയമ്മവിസയായ കപ്പനായ അധിപ്പേതത്വാ അതിതകാലവാചകോ ഐ പൂഞ്ച-സദ്ദോ, രൂപാദിഖണ്ഡവിനിമുത്തസ്സ കപ്പനാവത്ഥുനോ അഭാവം അന്ത-സദ്ദോ ച ഭാഗവാചകോതി ആഹ “അതിതം ഖണ്ഡകോട്ഠാസ”തി. “കപ്പേത്വാ”തി ച തസ്മിം പൂഞ്ചന്തേ തണ്ഹായനാഭിനിവേസാനം സമത്വനം പരിനിട്ഠാപനമാഹ. റിതാതി തസ്സാ ലദ്ധിയാ അവിജ്ജഹനം. ആരബ്ഭാതി ആലമ്ബിതാ. വിസയോ ഹി തസ്സാ ദിട്ഠിയാ പൂഞ്ചന്തോ. വിസയഭാവതോ ഏവ ഹി സോ തസ്സാ ആഗമന്തം, ആരമ്മണപച്ചയോ ചാതി വുത്തം “ആഗമ പടിച്ഛാ”തി.

അധിവചനപദാനിതി പണ്ണത്തിപദാനി. ദാസാദിസു സിരിവഡ്ഢകാദി-സദ്ദോ വിയ വചനമത്തമേവ അധികാരം കത്വാ പവത്തിയാ അധിവചനം പണ്ണത്തി. അഥ വാ അധി-സദ്ദോ ഉപരിഭാവേ, വുച്ചതിതി വചനം, ഉപരി വചനം അധിവചനം, ഉപാദാഭൂതരൂപാദിനം ഉപരി പണ്ണാപിയാമാനാ ഉപാദാപണ്ണത്തിതി അത്ഥോ , തസ്മാ പണ്ണത്തിദിപകപദാനിതി അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ. പണ്ണത്തിമത്തഞ്ഹേതം വുച്ചതി, യദിദം “അത്താ, ലോകോ”തി ച, ന രൂപവേദനാദയോ വിയ പരമത്ഥോ. അധികവുത്തിതായ വാ അധിവുത്തിയോതി ദിട്ഠിയോ വുച്ചന്തി. അധികഞ്ഹി സഭാവധമ്മേസു സസ്സതാദിം പകതിആദിദബ്ബാദിം ജീവാദിം കായാദിഞ്ച അഭൂതമത്ഥം അജ്ജാതാരോപേത്വാ ദിട്ഠിയോ പവത്തന്തിതി.

൩൦. അഭിവാദന്തിതി “ഇദമേവ സച്ചം, മോഘമണ്ണ”ന്തി (മം നിം ൨.൧൮൭, ൨൦൩, ൪൨൭; മം നിം ൩.൨൭, ൨൯) അഭിനിവിസിതാ വദന്തി “അയം യമ്മോ, നായം യമ്മോ”തിആദിനാ വിവദന്തി. അഭിവാദനകിരിയായ അജ്ജാപി അവിച്ഛേദഭാവദണ്ഡനത്വം വത്തമാനകാലവചനം. ദിട്ഠി ഏവ ദിട്ഠിഗതം “മുത്തഗതം, (മം നിം ൨.൧൧൯; അം നിം ൯.൧൧) സഞ്ചാരഗത”തിആദിസു (മഹാനിം ൪൧) വിയ. ഗന്തബ്ബഭാവതോ വാ ദിട്ഠിയാ ഗതമത്തം, ദിട്ഠിയാ ഗഹണമത്തന്തി അത്ഥോ. ദിട്ഠിപ്പകാരോ വാ ദിട്ഠിഗതം. ലോകിയാ ഹി വിധയുത്തഗതപകാര-സദ്ദേ സമാനത്ഥേ ഇച്ഛന്തി.

ഏകേകസ്മിൻ “അത്താ”തി, “ലോകോ”തി ച ഗഹണവിസേസം ഉപാദായ പത്താപനം ഹോതീതി ആഹ “രൂപാദിസു അത്തതരം അത്താ ച ലോകോ ചാതി ഗഹേതാ”തി. അമരം നീച്ചും യുവന്തി സസ്തതവേവചനാനി. മരണാഭാവേന വാ അമരം, ഉപ്പാദാഭാവേന സബ്ബമാപി അത്ഥിതായ നീച്ചും, മിരട്ഠേന വികാരാഭാവേന യുവം. “യഥാഹാ”തി ആദിനാ യഥാവൃത്തമത്ഥം നിദ്രേസപടിസമ്ഭിദാപാളിഹി വിഭാവേതി. അയഞ്ച അത്ഥോ “രൂപം അത്തതോ സമനുപസ്സതി, വേദനം, സഞ്ജം, സഞ്ചാരേ, വിത്താണം അത്തതോ സമനുപസ്സതി”തി ഇമിസ്സാ പഞ്ചവിധായ സക്കായദിട്ഠിയാ വസേന വുത്തോ. “രൂപവന്തം അത്താന”തി ആദികായ പന പഞ്ചദസവിധായ സക്കായദിട്ഠിയാ വസേന ചത്താരോ ചത്താരോ ഖണ്ഡേ “അത്താ”തി ഗഹേതാ തദഞ്ജം “ലോകോ”തി പത്തപേതീതി അയമ്പി അത്ഥോ ലബ്ഭതി. തഥാ ഏകം ഖണ്ഡം “അത്താ”തി ഗഹേതാ തദഞ്ജേ അത്തനോ ഉപഭോഗഭൂതോ ലോകോതി, സസന്തതിപതിതേ വാ ഖണ്ഡേ “അത്താ”തി ഗഹേതാ തദഞ്ജേ “ലോകോ”തി പത്തപേതീതി ഏവന്വേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഏതഥാഹ - സസ്സതോ വാദോ ഏതേസന്തി കസ്ഥാ വുത്തം, നനു തേസം അത്താ ലോകോ ച സസ്സതോതി അധിപ്പേതോ, ന വാദോ തി? സച്ചമേതം, സസ്സതസഹചരിതായ പന “വാദോ സസ്സതോ”തി വുത്തം യഥാ “കുന്താ പചരന്തി”തി. സസ്സതോ ഇതി വാദോ ഏതേസന്തി വാ ഇതി-സദുലോപോ ദട്ഠഞ്ചോ. അഥ വാ സസ്സതം വദന്തി “ഇദമേവ സച്ച”തി അഭിനിവിസ്സ വോഹരന്തിതി സസ്സതവാദാ, സസ്സതദിട്ഠിനോതി ഏവന്വേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ.

൩൧. ആതാപനം കിലേസാനം വിബാധനം പഹാനം. പദഹനം കോസജപക്ഖേ പതിതും അദതാ ചിത്തസ്സ ഉസ്സഹനം. അനുയോഗോ യഥാ സമാധി വിസേസഭാഗിയത്ഥം പാപുണാതി, ഏവം വീരിയസ്സ ബഹുലീകരണം. ഇയ ഉപചാരപ്പനാചിത്തപരിദമനവീരിയാനം അധിപ്പേതത്താ ആഹ “തിപ്പഭേദം വീരിയ”തി. നപ്പമജ്ജതി ഏതേനാതി അപ്പമാദോ, അസമ്മോസോ. സമ്മാ ഉപായേന മനസി കരോതി കമ്മട്ഠാനം ഏതേനാതി സമ്മാമനസികാരോ ഞാണന്തി ആഹ “വീരിയഞ്ച സതിഞ്ച ഞാണഞ്ചാ”തി. ഏതഥാതി “ആതപ്പ...പേ...” മനസികാരം അന്ധായാ”തി ഇമസ്ഥിം പാദോ. സീലവിസുദ്ധിയാ സദ്ധിം ചതുന്നം രൂപാവചരജ്ജ്ഞാനാനം അധിഗമനപടിപദാ വത്തഞ്ചാ, സാ പന വിസുദ്ധിമദ്ദേ വിത്ഥാരതോ വുത്താതി ആഹ “സഞ്ചേപത്ഥോ”തി. “തഥാരുപ”തി ചുദസവിധേഹി ചിത്തദമനേഹി രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജ്ഞാനസ്സ ദമിതത്ഥം വദതി.

സമാധാനാദിഅട്ഠംഗസമനാഗതരൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജ്ഞാനസ്സ യോഗിനോ സമാധിവിജമ്ഭനഭൂതാ ലോകിയാഭിഞ്ഞാ ത്യാനാനുഭാവോ. “ത്യാനാദിന”തി ഇദം ത്യാനലാഭിസ്സ വിസേസേന ത്യാനയമ്മാ ആപാഥം ആഗച്ഛന്തി, തമുഖേന സേസയമ്മാതി ഇമമത്ഥം സന്ധായ വുത്തം. ജനകഭാവം പടിക്ഖിപതി. സതി ഹി ജനകഭാവേ രൂപാദിധമ്മാനം വിധ സുഖാദിധമ്മാനം വിധ, ച പച്ചായായത്തവുത്തിതായ ഉപ്പാദവന്തതാ വിത്തായതി, ഉപ്പാദേ ച സതി അവസ്സമ്ഭാവി നിരോധോതി അനവകാസാവ നീച്ചതാ സിയാതി. കൂടട്ഠം-സദോ വാ ലോകേ അച്ചന്തനിച്ചേ നിരുള്ഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. “ഏസികട്ഠായിട്ഠിതോ”തി ഏതേന യഥാ ഏസികാ വാതപ്പഹാരാദിഹി ന ചലതി, ഏവം ന കേനചി വികാരം ആപജ്ജതിതി വികാരാഭാവമാഹ, “കൂടട്ഠോ”തി ഇമിനാ പന അനിച്ചതാഭാവം. വികാരോപി വിനാസോയേവാതി ആഹ, “ഉഭയേനപി ലോകസ്സ വിനാസാഭാവം ദീപേതി”തി. “വിജ്ജമാനമേവാ”തി ഏതേന കാരണേ ഫലസ്സ അത്ഥിഭാവദസ്സനേന അഭിബ്ബുത്തിവാദം ദീപേതി. നിക്ഖമതിതി ച അഭിബ്ബുത്തിം ഗച്ഛതിതി അത്ഥോ. കഥം പന വിജ്ജമാനോയേവ പുണ്യേ അനഭിബ്ബുത്തോ അഭിബ്ബുത്തിം ഗച്ഛതിതി? യഥാ അന്ധകാരേന പടിച്ഛന്നോ ഘടോ ആലോകേന അഭിബ്ബുത്തിം ഗച്ഛതി.

ഇദമേത്ഥ വിചാരേതഞ്ചം - കിം കരോന്തോ ആലോകോ ഘടം പകാസേതിതി വുച്ചതി, യദി ഘടവിസയം ബുദ്ധിം കരോന്തോ, ബുദ്ധിയാ അനുപന്നായ ഉപ്പത്തിദിപനതോ അഭിബ്ബുത്തിവാദോ ഹായതി. അഥ ഘടബുദ്ധിയാ ആവരണഭൂതം അന്ധകാരം വിധമന്തോ, ഏവന്ധി അഭിബ്ബുത്തിവാദോ ഹായതിയേവ. സതി ഹി ഘടബുദ്ധിയാ അന്ധകാരോ കഥം തസ്സാ ആവരണം ഹോതീതി, യഥാ ഘടസ്സ അഭിബ്ബുത്തി ന യുജ്ജതി, ഏവം അത്തനോപി. തത്ഥാപി ഹി യദി ഇന്ദ്രിയവിസയാദിസന്നിപാതേന അനുപന്നായ ബുദ്ധിയാ ഉപ്പത്തി, ഉപ്പത്തിവചനേനേവ അഭിബ്ബുത്തിവാദോ ഹായതി, തഥാ സസ്സതവാദോ. അഥ ബുദ്ധിപ്പവത്തിയാ ആവരണഭൂതസ്സ അന്ധകാരട്ഠാനിയസ്സ മോഹസ്സ വിധമനേന. സതി ബുദ്ധിയാ കഥം മോഹോ ആവരണന്തി, കിഞ്ചി ഭേദസമഭവതോ. ന ഹി അഭിബ്ബുജ്ജനകാനം ചന്ദസൂരിയമണിപദിപാദിനം ഭേദേന അഭിബ്ബുജ്ജിതഞ്ചാനം ഘടാദിനം ഭേദോ ഹോതി, ഹോതി ച വിസയഭേദേന ബുദ്ധിഭേദോതി ഭിച്ഛോപി അഭിബ്ബുത്തി ന യുജ്ജതിയേവ, ന ചേത്ഥ വുത്തികപ്പനാ യുത്താ വുത്തിയാ വുത്തിമതോ ച അനഞ്ഞമാനുജാനനതോതി. തേ ച സത്താ സന്ധാവന്തിതി യേ ഇയ മനുസ്സഭാവേന അവട്ഠിതാ, തേയേവ ദേവഭാവാദിഉപഗമനേന ഇതോ അത്തത്ഥം ഗച്ഛന്തി, അത്തഥാ കതസ്സ കമ്മസ്സ വിനാസോ, അകതസ്സ ച അബ്ഭാഗമോ ആപജ്ജേയ്യാതി അധിപ്പായോ.

അപരാപരന്തി അപരസ്ഥാ ഭവാ അപരം ഭവം. ഏവം സഞ്ചുഗ്ഗം ഗച്ഛന്തിതി അത്തനോ നീച്ചസഭാവത്താ ന ചുതുപപത്തിയോ, സബ്ബബാപിതായ നാപി സന്ധാവനസംസരണാനി, യമ്മാനംയേവ പന പവത്തിവിസേസേന ഏവം സഞ്ചുഗ്ഗം ഗച്ഛന്തി, ഏവം വോഹരീയന്തിതി അധിപ്പായോ. ഏതേന അവട്ഠിതസഭാവസ്സ അത്തനോ, യമ്മിനോ ച യമ്മമത്തം ഉപ്പജ്ജതി ചേവ വിനസ്സതി ചാതി ഇഥം വിപരിണാമവാദം ദസ്സേതി. യം പനേത്ഥ വത്തഞ്ചം, തം പരതോ വക്ഖാമ. അത്തനോ വാദം ഭിന്ദതിതി സന്ധാവനാദിവചനസിദ്ധായ അനിച്ചതായ പുണ്യേ പടിഞ്ഞാതം സസ്സതവാദം ഭിന്ദതി, വിഖംസേതിതി അത്ഥോ. സസ്സതിസമന്തി വാ ഏതസ്സ സസ്സതം മാവരം നീച്ചകാലന്തി അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ.

ഹേതും ദസ്സേന്തോതി യേസം “സസ്സതോ”തി അത്താനഞ്ച ലോകഞ്ച പത്തപേതി അയം ദിട്ഠിഗതികോ, തേസം ഹേതും ദസ്സേന്തോതി അത്ഥോ. ന ഹി അത്തനോ ദിട്ഠിയാ പച്ചക്ഖകതമത്ഥം അത്തനോയേവ സാധേതി, അത്തനോ പന പച്ചക്ഖകതേന അത്ഥേന അത്തനോ അപ്പച്ചക്ഖഭൂതന്ധി അത്ഥം സാധേതി. അത്തനാ ഹി യഥാനിച്ഛിതം പരേഹി വിത്താപേതി, ന അനിച്ഛിതം. “ഹേതും ദസ്സേന്തോ”തി ഏത്ഥ ഇദം ഹേതുദസ്സനം - ഏതേസു അനേകേസു ജാതിസതസഹസ്സേസു ഏകോപായം മേ അത്താ, ലോകോ ച അനുസ്സരണസബ്ഭാവതോ. യോ ഹി യമത്ഥം അനുഭവതി, സോ ഏവ തം അനുസ്സരതി, ന അത്തോ. ന ഹി അത്തേന അനുഭൂതമത്ഥം അത്തോ അനുസ്സരിതും സക്കോതി യഥാ തം ബുദ്ധരക്ഖിതേന അനുഭൂതം യമ്മരക്ഖിതോ. യഥാ ചേതാസു, ഏവം ഇതോ പൂരിമതരാസുപി ജാതിസുതി. കസ്ഥാ സസ്സതോ മേ അത്താ ച ലോകോ ച. യഥാ ച മേ, ഏവം അത്തേസന്ധി സത്താനം സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാതി? സസ്സതവസേന ദിട്ഠിഗഹനം പക്ഖന്ദോ ദിട്ഠിഗതികോ പരേപി തത്ഥം പതിട്ഠപേതി, പാളിയം പന “അനേകവിഹിതാനി അധിവുത്തിപദാനി അഭിവദന്തി. സോ ഏവം ആഹാ”തി ച വചനതോ പരാനുമാനവസേന ഇയ ഹേതുദസ്സനം അധിപ്പേതന്തി വിത്തായതി. കാരണന്തി തിവിധം കാരണം സന്ധാപകം നിബ്ബത്തകം ഞാപകന്തി. തത്ഥ അരിയമദ്ദോ നിബ്ബാനസ്സ സന്ധാപകം കാരണം, ബീജം അകുരസ്സ നിബ്ബത്തകം കാരണം, പച്ചയുപ്പന്നതാദയോ അനിച്ചതാദിനം ഞാപകം കാരണം, ഇധാപി ഞാപകകാരണമേവ അധിപ്പേതം. ഞാപകോ ഹി ഞാപേതബ്ബത്ഥവിസയസ്സ

ഞാണു ഹേതുഭാവതോ കാരണത്തി. തദായത്തവുത്തിതായ തം ഞാണം തിട്ഠന്തി തത്ഥാതി “ഠാ”ന്തി, വസതി തത്ഥ പവത്തതിതി “വത്ഥു”തി ച വുച്ചതി. തഥാ ഹി ഭഗവതാ വത്ഥു-സദ്ദേന ഉദ്ദിസിത്ഥാപി ഠാനസദ്ദേന നിദ്ദിട്ഠന്തി.

൩൨-൩൩. ദുതിയതതിയവാദാനം പഠമവാദത്തോ നത്ഥി വിസേസോ ഠപേത്ഥാ കാലവിസേസത്തി ആഹ “ഉപരി വാദദയേപി ഏസേവ നയോ”തി. യദി ഏവം കസ്ഥാ സസ്സതവാദോ ചതുധാ വിഭത്തോ, നനു അധിച്ചസമുപ്പന്നികവാദോ വിധ ദുവിധേനേവ വിഭജിതബ്ബോ സിയാതി ആഹ “മന്ദപത്തോ ഹി തിത്ഥിയോ”തിആദി.

൩൪. തക്കയതിതി ഊഹയതി, സസ്സതാദിആകാരേന തസ്ഥിം തസ്ഥിം ആരമ്മണേ ചിത്തം അഭിനിരോപേതിതി അത്ഥോ. തക്കോതി ആകോണലക്ഖണോ വിനിച്ഛയലക്ഖണോ വാ ദിട്ഠിട്ഠാനഭൂതോ വിതക്കോ. വിമംസാ നാമ വിചാരണാ, സാ പന്നേത്ഥ അത്ഥത്തോ പത്താപതിരൂപകോ ലോഭസഹഗതചിത്തുപ്പാദോ, മിച്ചാഭിനിവേസോ വാ അയോനിസോമനസികാരോ, പുബ്ബഭാഗേ വാ ദിട്ഠിവിപ്ഫന്ദിതന്തി ദട്ഠബ്ബാ. തേനേവാഹ “തുലനാ രുച്ചനാ ഖമനാ”തി. പരിയാഹനനം വിതക്കസ്സ ആരമ്മണഊഹനം ഏവാതി ആഹ “തേന തേന പകാരേന തക്കേത്ഥാ”തി. അനുവിചരിതന്തി വിമംസായ അനുപവത്തിതം, വിമംസാനുഗതേന വാ വിചാരേന അനുജ്ജിതം. പടി പടി ഭാതിതി പടിഭാനം, യഥാസമിഹിതാകാരവിസേസവിഭാവകോ ചിത്തുപ്പാദോ. പടിഭാനത്തോ ജാതം പടിഭാനം, സയം അത്തനോ പടിഭാനം സയം പടിഭാനം. തേനേവാഹ “അത്തനോ പടിഭാനമത്തസഞ്ജാത”ന്തി. മത്ത-സദ്ദേന വിസേസാധിഗമാദയോ നിവത്തേതി.

“അനാഗതേപി ഏവം ഭവിസ്സതി”തി ഇദം ന ഇധാധിപ്പേതതക്കിവസേനേവ വുത്തം, ലാഭിതക്കിനോ ഏവമ്പി സമ്ഭവതിതി സമ്ഭവദസ്സനവസേന വുത്തന്തി ദട്ഠബ്ബം. യം കിഞ്ചി അത്തനാ പടിലദ്ധം രൂപാദി സുഖാദി ച ഇധ ലബ്ഭതിതി ലാഭോ, ന ത്യാനാദിവിസേസോ. “ഏവം സതി ഇദം ഹോതി”തി അനിച്ഛേസു ഭാവേസു അത്തോ കരോതി, അത്തോ പടിസംവേദേതിതി ആപജ്ജതി, തഥാ ച സതി കത്തസ്സ വിനാസോ, അകത്തസ്സ ച അബ്ഭാഗമോ സിയാ. നിച്ഛേസു പന ഭാവേസു യോ കരോതി, സോ പടിസംവേദേതിതി ന ദോസോ ആപജ്ജതിതി തക്കികസ്സ യുത്തിഗവേസനാകാരം ദസ്സേതി.

തക്കമത്തേനേവാതി ആഗമാധിഗമാദിനം അനുസ്സവാദിനഞ്ച അഭാവോ സുദ്ധതക്കേനേവ. നനു ച വിസേസലാഭിനോപി സസ്സതവാദിനോ അത്തനോ വിസേസാധിഗമഹേതു അനേകേസു ജാതിസതസഹസ്സേസു ദസസു സംവട്ടവിവട്ടേസു ചത്താലീസായ സംവട്ടവിവട്ടേസു യഥാനുഭൂതം അത്തനോ സന്താനം തപ്പടിബദ്ധഞ്ച “അത്താ, ലോകോ”തി ച അനുസ്സരിത്ഥാ തത്തോ പുരിമപുരിമതരാസുപി ജാതിസു തഥാഭൂതസ്സ അത്ഥിതാനുവിതക്കനമുഖേന സബ്ബേസമ്പി സത്താനം തഥാഭാവാനുവിതക്കനവസേനേവ സസ്സതാഭിനിവേസിനോ ജാതാ, ഏവഞ്ച സതി സബ്ബോപി സസ്സതവാദി അനുസ്സുതിജാതിസ്സരതക്കികാ വിധ അത്തനോ ഉപലദ്ധവത്ഥുനിബന്ധനേന തക്കനേന പവത്തവാദത്താ തക്കിപക്ഖേയേവ തിട്ഠേയു, അവസ്സഞ്ച വുത്തപ്പകാരം തക്കനമിച്ചിതഞ്ച , അത്തമാ വിസേസലാഭി സസ്സതവാദി ഏകച്ചസസ്സതികപക്ഖം, അധിച്ചസമുപ്പന്നികപക്ഖം വാ ഭജേയ്യാതി ? ന ഖോ പന്നേതം ഏവം ദട്ഠബ്ബം, യസ്ഥാ വിസേസലാഭിനം ഖണ്ഡസന്താനസ്സ ഹിച്ഛദീഘതരദീഘതമകാലാനുസ്സരണം സസ്സതഗ്ഗാഹസ്സ അസാധാരണകാരണം. തഥാ ഹി “അനേകവിഹിതാം പുബ്ബേനിവാസം അനുസ്സരാമി. ഇമിനാമഹമേതം ജാനാമി”തി അനുസ്സരണമേവ പധാനകാരണഭാവേന ദസ്സിതം. യം പന തസ്സ “ഇമിനാമഹമേതം ജാനാമി”തി പവത്തം തക്കനം, ന തം ഇധ പധാനം അനുസ്സരണം പതി തസ്സ അപ്പധാനഭൂതത്താ. യദി ഏവം അനുസ്സവാദിനമ്പി പധാനഭാവോ ആപജ്ജതിതി ചേ? ന, തേസം സച്ഛികിരിയായ അഭാവേന തക്കപധാനത്താ, പധാനകാരണേന ച നിദദേസോ നിരുള്ഠോ സാസനേ ലോകേ ച യഥാ “ചക്ഖുവിത്താണം, യവങ്കുരോ”തി ച.

അഥ വാ വിസേസാധിഗമനിബന്ധനരഹിതസ്സ തക്കനസ്സ വിസും സസ്സതഗ്ഗാഹേ കാരണഭാവദസ്സനത്ഥം വിസേസാധിഗമോ വിസും സസ്സതഗ്ഗാഹകാരണം വത്തബ്ബോ , സോ ച മന്ദമജ്ജയതിക്ഖപത്താവസേന തിവിധോതി ഭഗവതാ സബ്ബതക്കിനോ തക്കിഭാവസാമത്തേന ഏകജ്ജയം ഗഹേത്ഥാ ചതുധാ വവത്ഥാപിതോ സസ്സതവാദോ. യദിപി അനുസ്സവാദിവസേന തക്കികാനം വിധ മന്ദപത്താദിനമ്പി ഹിനാദിവസേന അനേകഭേദസബ്ഭാവതോ വിസേസലാഭിനമ്പി ബഹുധാ ഭേദോ സമ്ഭവതി, സബ്ബേ പന വിസേസലാഭിനോ മന്ദപത്താദിവസേന തയോ രാസീ കത്ഥാ തത്ഥ ഉക്കട്ഠവസേന അനേകജാതിസതസഹസ്സദസസംവട്ടവിവട്ടചത്താരിസസംവട്ടവിവട്ടാനുസ്സരണേന അയം വിഭാഗോ വുത്തോ. തീസുപി രാസീസു യേ ഹിനമജ്ജയപത്താ, തേ വുത്തപരിച്ഛേദത്തോ ഊനകമേവ അനുസ്സരന്തി. യേ പന തത്ഥ ഉക്കട്ഠപത്താ, തേ വുത്തപരിച്ഛേദം അതിക്കമിത്ഥാ നാനുസ്സരന്തിതി ഏവം പനായം ദേസനാ. തസ്ഥാ അത്തതരഭേദസബ്ഭാവസേനേവ ഭഗവതാ ചത്താരിട്ഠാനാതി വിഭത്താനീതി വവത്ഥിതാ സസ്സതവാദിനം ചതുബ്ബിധതാ. ന ഹി ഇധ സാവസേസം ധമ്മം ദേസേതി ധമ്മരാജാ.

൩൫. “അത്തതരേനാ”തി ഏതസ്സ അത്ഥം ദസ്സേതും “ഏകേനാ”തി വുത്തം. വാ-സദ്ദസ്സ പന അനിയമത്ഥം ദസ്സേതും “ദീഹി വാ തീഹി വാ”തി വുത്തം. തേന ചതുസു ഠാനേസു യഥാരഹം ഏകച്ചം ഏകച്ചസ്സ പത്താപന്നേ സഹകാരികാരണന്തി ദസ്സേതി. കിം പന്നേതാനി വത്ഥുനി അഭിനിവേസസ്സ ഹേതു, ഉദാഹു പതിട്ഠാപന്നസ്സ. കിഞ്ചേത്ഥ യദി താവ അഭിനിവേസസ്സ, കസ്ഥാ അനുസ്സരണതക്കനാനിയേവ ഗഹിതാനി, ന സത്താവിപല്ലാസാദയോ. തഥാഹി വിപരിതസത്താ അയോനിസോമനസികാരഅസപ്പുരിസുപനിസ്സയഅസദ്ധമ്മസ്സവനാദിനി മിച്ചാദിട്ഠിയാ പവത്തന്ദ്ഠാനാതി. അഥ പതിട്ഠാപന്നസ്സ അധിഗമയുത്തിയോ വിധ ആഗമോപി വത്ഥുഭാവേന വത്തബ്ബോ, ഉഭയത്ഥാപി “നത്ഥി ഇതോ ബഹിദ്ധാ”തി വചനം ന യുജ്ജതിതി? ന. കസ്ഥാ? അഭിനിവേസപക്ഖേ താവ അയം ദിട്ഠിഗതികോ അസപ്പുരിസുപനിസ്സയഅസദ്ധമ്മസ്സവനേഹി അയോനിസോ ഉമ്മുജ്ജിത്ഥാ വിപല്ലാസസത്തോ രൂപാദിയമ്മാനം ഖണ്ഡേ ഖണ്ഡേ ഭിജ്ജനസഭാവസ്സ അനവബോധതോ ധമ്മയുത്തിം അതിധാവത്തോ ഏകത്തനയം മിച്ചാ ഗഹേത്ഥാ യഥാവുത്താനുസ്സരണതക്കേഹി ഖണ്ഡേസു “സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാ”തി (ദീ° നി° ൧.൩൧) അഭിനിവേസം ജനേസി. ഇതി ആസനകാരണത്താ, പധാനകാരണത്താ, തഗ്ഗാഹണേനേവ ച ഇതരേസമ്പി ഗഹിതത്താ അനുസ്സരണതക്കനാനിയേവ ഇധ ഗഹിതാനി. പതിട്ഠാപനപക്ഖേ പന ആഗമോപി യുത്തിപക്ഖേയേവ റിതോ വിസേസതോ ബാഹിരകാനം തക്കഗാഹിഭാവതോതി അനുസ്സരണതക്കനാനിയേവ ദിട്ഠിയാ വത്ഥുഭാവേന ഗഹിതാനി. കിഞ്ച ഭിച്ഛോ ദുവിധം ലക്ഖണം പരമത്ഥയമ്മാനം സഭാവലക്ഖണം സാമത്തലക്ഖണഞ്ചാതി. തത്ഥ സഭാവലക്ഖണാവബോധോ പച്ചക്ഖണാണം, സാമത്തലക്ഖണാവബോധോ അനുമാനത്താണം, ആഗമോ ച സുതമയായ പത്തായ സാധനത്തോ അനുമാനത്താണമേവ ആവഹതി, സുതാനം പന ധമ്മാനം ആകാരപരിവിതക്കനേന നിജ്ജ്യാനക്ഖന്തിയം റിതോ ചിന്താമയം പത്തം നിബ്ബത്തേത്ഥാ അനുക്കമേന ഭാവനായ പച്ചക്ഖണാണം അധിഗച്ഛതിതി ഏവം ആഗമോപി തക്കവിസയം നാതിക്കമതിതി തഗ്ഗാഹണേന ഗഹിതോവാതി വേദിതബ്ബോ. സോ അട്ഠകമായം അനുസ്സുതിതക്കഗ്ഗാഹണേന വിഭാവിതോതി യുത്തം ഏവിദം “നത്ഥി ഇതോ ബഹിദ്ധാ”തി. “അനേകവിഹിതാനി അധിവുത്തിപദാനി അഭിവദന്തി, സസ്സതം അത്താനഞ്ച ലോകഞ്ച പത്തേപേന്തി”തി (ദീ° നി° ൧.൩൨) ച വചനത്തോ പതിട്ഠാപനവത്ഥുനി ഇധാധിപ്പേതാനീതി ദട്ഠബ്ബം.

നന്ദി. ദിട്ഠിയേവ ദിട്ഠിട്ഠാനം പരമവജ്ജതായ അനേകവിഹിതാനം അനത്ഥാനം ഹേതുഭാവതോ. യഥാഹ “മിച്ഛാദിട്ഠിപരമാഹം ഭിക്ഖവേ വജ്ജം വദാമി”തി (അം നിം ൧.൩൧൦) “യഥാഹ”തിആദിനാ പടിസമ്ഭിദാപാളിയാ (പടിം ൧൦ ൧.൧൨൪) ദിട്ഠിയാ റാനവിഭാഗം ദണ്ഡേതി. തത്ത്വ ഖണ്ഡാപിദിട്ഠിട്ഠാനം ആരമ്മണട്ഠേന “രൂപം അത്തതോ സമനുപസ്സതി”തിആദി (സം നിം ൩.൮൧, ൩൪൫) വചനതോ. അവിജ്ജാപിദിട്ഠിട്ഠാനം ഉപനിസ്സയാദിഭാവേന പവത്തനതോ. യഥാഹ “അസ്സുതവാ ഭിക്ഖവേ പുമുജ്ജനോ അരിയാനം അദസ്സാവി അരിയയമ്മസ്സ അക്കോവിദോ”തിആദി (൧൦ നിം ൧.൨; പടിം ൧൦ ൧.൧൩൦). ഫസ്സോപിദിട്ഠിട്ഠാനം. യഥാ ചാഹ “തദപി ഫസ്സപച്ചയാ, (ദീ നിം ൧.൧൧൮ ആദയോ) ഫുസ്സ ഫുസ്സ പടിസംവേദേണീ”തി (ദീ നിം ൧.൧൪൪) ച . സത്താപി ദിട്ഠിട്ഠാനം. വുത്തഞ്ചേതം “സത്താനിദാനാ ഹി പപഞ്ചസഞ്ചാ, (സു നിം ൮൮൦; മഹാനിം ൧൦൯) പഥവിതോ സത്തത്വാ”തി (൧൦ നിം ൧.൨) ച ആദി. വിതക്കോപിദിട്ഠിട്ഠാനം. വുത്തമ്പി ചേതം “തക്കഞ്ച ദിട്ഠിസു പകപ്പയിത്വാ, സച്ചം മുസാതി ദയയമ്മമാഹു”തി (സു നിം ൮൯൨) “തക്കി ഹോതി വിമംസി”തി (ദീ നിം ൧.൩൪) ച ആദി. അയോനിസോമനസികാരോപി ദിട്ഠിട്ഠാനം. തേനാഹ ഭഗവാ “തസ്സ ഏവം അയോനിസോ മനസി കരോതോ ഛരണം ദിട്ഠിനം അത്തതരാ ദിട്ഠി ഉപ്പജ്ജതി. ‘അത്ഥി മേ അത്ത’തി വാ അസ്സ സച്ചതോ മേതതോ ദിട്ഠി ഉപ്പജ്ജതി”തിആദി (൧൦ നിം ൧.൧൩൯). സമുട്ഠാതി ഏതേനാതി സമുട്ഠാനം സമുട്ഠാനഭാവോ സമുട്ഠാനട്ഠോ. പവത്തിതാതി പരസന്താനേസു ഉപ്പാദിതാ. പരിനിട്ഠാപിതാതി അഭിനിവേസസ്സ പരിയോസാനം മത്ഥകം പാപിതാതി അത്ഥോ. “ആരമ്മണവസേനാ”തി അട്ഠസു ദിട്ഠിട്ഠാനേസു ഖണ്ഡേ സന്ധായാഹ. പവത്തനവസേനാതി അവിജ്ജാദയോ. ആസേവനവസേനാതി പാപമിത്തപരതോഘോസാദിനമ്പി സേവനം ലബ്ഭതിയേവ. അഥ വാ ഏവംഗതികാതി ഏവംഗമനാ, ഏവംനിട്ഠാതി അത്ഥോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - ഇമേ ദിട്ഠിസഞ്ചാതാ ദിട്ഠിട്ഠാനം ഏവം പരമത്ഥതോ അസന്തം അത്താനം സസ്സതഭാവഞ്ചസ്സ അജ്ജയാരോപേത്വാ ഗഹിതാ, പരാമട്ഠാ ച ബാലലപനാ യാവ പണ്ഡിതാ ന സമനുയുഞ്ജന്തി, താവ ഗച്ഛന്തി പവത്തന്തി. പണ്ഡിതേഹി സമനുയുഞ്ജിയമാനാ പന അനവട്ഠിതവത്ഥുക്കാ അവിമദുക്ഖമാ സുരീയുഗ്ഗമേന ഉസ്സാവബിന്ദു വിയ ഖജ്ജോപനകാ വിയ ച ഭിജ്ജന്തി വിനസ്സന്തി ചാതി.

തത്ത്വായം അനുയുഞ്ജനേ സഞ്ചേപകമാ - യദി ഹി പരേന പരികപ്പിതോ അത്താ ലോകോ വാ സസ്സതോ സിയാ, തസ്സ നിബ്ബികാരതായ പുരിമരൂപാവിജ്ജഹനതോ കസ്സചി വിസേസാധാനസ്സ കാതും അസക്കുണ്ഡേയതായ അഹിതതോ നിവത്തനത്ഥം, ഹിതേ ച പടിപത്തിഅത്ഥം ഉപദേസോ ഏവ നിപ്പയോജനോ സിയാ സസ്സതവാദിനോ, കഥം വാ സോ ഉപദേസോ പവത്തിയതി വികാരാഭാവതോ, ഏവഞ്ച അത്തനോ അജ്ജാകാസസ്സ വിയ ദാനാദികിരിയാ ഹിംസാദികിരിയാ ച ന സമ്ഭവതി. തഥാ സുഖസ്സ ദുക്ഖസ്സ അനുഭവനനിബന്ധോ ഏവ സസ്സതവാദിനോ ന യുജ്ജതി കമ്മബ്ബാഭാവതോ, ജാതിആദിഞ്ച അസമ്ഭവതോ കൂതോ വിമോക്ഖോ, അഥ പന യമ്മമത്തം തസ്സ ഉപ്പജ്ജതി ചേവ വിനസ്സതി ച, യസ്സ വസേനായം കിരിയാദിവോഹാരോതി വദേയേ, ഏവമ്പി പുരിമരൂപാവിജ്ജഹനേ അവാട്ഠിതസ്സ അത്തനോ യമ്മമത്തന്തി ന സക്കാ സമ്ഭാവേതും, തേ വാ പനസ്സ യമ്മാ അവത്ഥാഭൂതാ അത്തേ വാ സിയും അനത്തേ വാ. യദി അത്തേ, ന താഹി തസ്സ ഉപ്പന്നാഹിപി കോചി വിസേസോ അത്ഥി. യാഹി കരോതി പടിസംവേദേതി ചവതി ഉപപജ്ജതി ചാതി ഇച്ഛിതം, തസ്മാ തദവത്ഥോ ഏവ യഥാവുത്തദോസോ. കിഞ്ച യമ്മകപ്പനാപി നിരത്ഥികാ സിയാ, അമാനത്തേ ഉപ്പാദവിനാസവന്തിഹി അവത്ഥാഹി അനത്തസ്സ അത്തനോ താസം വിയ ഉപ്പാദവിനാസസഞ്ചാവതോ കൂതോ നിച്ചതാവകാസോ, താസമ്പി വാ അത്തനോ വിയ നിച്ചതാതി ബന്ധവിമോക്ഖാനം അസമ്ഭവോ ഏവാതി ന യുജ്ജതിയേവ സസ്സതവാദോ. ന ചേത്ഥ കോചി വാദി യമ്മാനം സസ്സതഭാവേ പരിസുഖം യുത്തിം വത്തും സമത്ഥോ, യുത്തിരഹിതഞ്ച വചനം ന പണ്ഡിതാനം ചിത്തം ആരാധേതിതി. തേന വുത്തം “യാവ പണ്ഡിതാ ന സമനുയുഞ്ജന്തി, താവ ഗച്ഛന്തി പവത്തന്തി”തി. കമ്മവസേന അഭിമുഖോ സമ്പരേതി ഏത്ഥാതി അഭിസമ്പരായോ, പരോലോകോ.

“സബ്ബത്തുതത്താണഞ്ചാ”തി ഇദം ഇധ സബ്ബത്തുതത്താണസ്സ വിഭജിയമാനത്താ വുത്തം, തസ്മിം വാ വുത്തേ തദധിട്ഠാനതോ ആസവക്ഖയത്താണം, തദവിനാഭാവതോ സബ്ബമ്പി വാ ഭഗവതോ ദസബ്ബാദിത്താണം ഗഹിതമേവ ഹോതീതി കത്വാ. പജാനന്തോപീതി പി-സദ്ദോ സമ്ഭാവനേ, തേന “തഞ്ചാ”തി ഏത്ഥ വുത്തം ച-സദ്ദുത്ഥമാഹ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - തം ദിട്ഠിഗതതോ ഉത്തരിതരം സാരഭൂതം സീലാദിഗുണവിസേസമ്പി തഥാഗതോ നാഭിനിവിസതി, കോ പന വാദോ വട്ടാമിസേതി. “അഹ”ന്തി ദിട്ഠിവസേന വാ തം പരാമസനാകാരമാഹ. പജാനാമീതി ഏത്ഥ ഇതി-സദ്ദോ പകാരത്ഥോ, തേന “മമ”ന്തി തണ്ഹാവസേന പരാമസനാകാരം ദണ്ഡേതി. യമ്മസഭാവം അതിക്കമിത്വാ പരതോ ആമസനം പരാമാസോ. ന ഹി തം അത്ഥി, ഖണ്ഡേസു യം “അഹ”ന്തി വാ, “മമ”ന്തി വാ ഗഹേതഞ്ചം സിയാ. യോ പന പരാമാസോ തണ്ഹാവയോവ, തേ ച ഭഗവതോ ബോധിമുലേയേവ പഹിനാതി ആഹ “പരാമാസകിലേസാന”തിആദി. അപരാമാസതോതി വാ നിബ്ബുതിവേദനസ്സ ഹേതുവചനം, “വിദിതാ”തി ഇദം പദം അപേക്ഖിത്വാ കത്തരി സാമിപചനം, അപരാമസനഹേതു പരാമാസരഹിതായ പടിപത്തിയാ തഥാഗതേന സയമേവ അസഞ്ചയായാതു അധിഗതാതി ഏവം വാ ഏത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ.

“യാസു വേദനാസു”തിആദിനാ ഭഗവതോ ദേസനാവിലാസം ദണ്ഡേതി. തഥാ ഹി ഖണ്ഡായത്തനാദിവസേന അനേകവിധാസു ചതുസച്ചദേസനാസു സമ്ഭവന്തിസുപി അയം തഥാഗതാനം ദേസനാസു പടിപത്തി, യം ദിട്ഠിഗതികാ മിച്ഛാപടിപത്തിയാ ദിട്ഠിഗഹനം പക്ഖന്തി ദണ്ഡനത്ഥം വേദനായേവ പരിത്തായ ഭൂമിദണ്ഡനത്ഥം ഉദ്ധടാ. കമ്മട്ഠാനന്തി ചതുസച്ചകമ്മട്ഠാനം. യഥാഭൂതം വിദിതാതി വിപസ്സനാപത്തായ വേദനായ സമുദയാദിനി ആരമ്മണപടിവേധവസേന മഗ്ഗപത്തായ അസമ്മോഹപടിവേധവസേന ജാനിത്വാ, പടിവിജ്ജ്യിതാതി അത്ഥോ. പച്ചയസമുദയട്ഠോതി “ഇമസ്മിം സതി ഇദം ഹോതി, ഇമസ്സുപ്പാദാ ഇദം ഉപ്പജ്ജതി”തി (൧൦ നിം ൧.൪൦൪; സം നിം ൨.൨൧൧; ഉദാ ൧) വുത്തലക്ഖണേന അവിജ്ജാദിനം പച്ചയാനം ഉപ്പാദേന ചേവ മഗ്ഗേന അസമുഗ്ഘാതേന ച. നിബ്ബത്തിലക്ഖണന്തി ഉപ്പാദലക്ഖണം, ജാതിന്തി അത്ഥോ. പഞ്ചനം ലക്ഖണാനന്തി ഏത്ഥ ചതുന്നം പച്ചയാനമ്പി ഉപ്പാദലക്ഖണമേവ ഗഹേത്വാ വുത്തന്തി ഗഹേതഞ്ചം, യസ്മാ പച്ചയലക്ഖണമ്പി ലബ്ഭതിയേവ, തഥാ ചേവ സംവണ്ണിതം. പച്ചയനിരോധട്ഠോതി ഏത്ഥാപി വുത്തനയാനുസാരേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. യന്തി യസ്മാ, യം വാ സുഖം സോമനസ്സം. പടിച്ഛാതി ആരമ്മണപച്ചയാദിഭൂതം വേദനം ലഭിത്വാ. അയന്തി സുഖസോമനസ്സാനം പച്ചയഭാവോ, സുഖസോമനസ്സമേവ വാ, “അസ്സാദോ”തി പദം പന അപേക്ഖിത്വാ പുല്ലിങ്ഗനിദേസോ. അയഞ്ചേത്ഥ സഞ്ചേപത്ഥോ - പുരിമുപ്പനം വേദനം ആരബ്ഭേ സോമനസ്സുപ്പത്തിയം യോ പുരിമവേദനായ അസ്സാദേതഞ്ചാകാരോ സോമനസ്സസ്സാദനാകാരോ, അയം അസ്സാദോതി. കഥം പന വേദനം ആരബ്ഭേ സുഖം ഉപ്പജ്ജതിതി? ചേതസികസുഖസ്സ അധിപ്പേതത്താ നായം ദോസോ. വിസേസനം ഹേത്ഥ സോമനസ്സഗ്ഗഹണം സുഖം സോമനസ്സന്തി “രൂക്ഖോ സിംസപാ”തി യഥാ.

“അനിച്ഛാ”തി ഇമിനാ സഞ്ചാരദുക്ഖതാവസേന ഉപേക്ഖാവേദനായ, സബ്ബവേദനാസുയേവ വാ ആദിനവമാഹ, ഇതരേഹി ഇതരദുക്ഖതാവസേന യഥാക്കഥം ദുക്ഖസുഖവേദനാനം, അവിസേസേന വാ തീണിപി പദാനി സബ്ബാസമ്പി

വേദനാനം വസേന യോജേതബ്ബാനി. അയന്തി യോ വേദനായ ഹുതാ അഭാവട്ഠേന അനിചഭാവോ, ഉദയബ്ബയപടിപിളന്തട്ഠേന ദുക്ഖഭാവോ, ജരായ മരണേന ചാതി ഭേധാ വിപരിണാമേതബ്ബഭാവോ ച, അയം വേദനായ ആദിനവോ, യതോ വാ ആദിനം പരമകാരുണ്ണം വാതി പവത്തതിതി. വേദനായ നിസ്സരണന്തി ഏത വേദനായാതി നിസ്സക്കവചനം, യാവ വേദനാപടിബദ്ധം ഛന്ദരാഗം ന പജഹതി, താവായം പുരിസോ വേദനം അല്ലീനോയേവ ഹോതി. യദാ പന തം ഛന്ദരാഗം പജഹതി, തദായം പുരിസോ വേദനായ നിസ്സഭോ വിസംയുത്തോ ഹോതിതി ഛന്ദരാഗപ്പഹാനം വേദനായ നിസ്സരണം വുത്തം. ഏത ച വേദനാഗൃഹണേന വേദനായ സഹജാതനിസ്സയാരമണഭൂതാ ച രൂപാരൂപധമ്മാ ഗഹിതാ ഏവ ഹോന്തിതി പഞ്ചന്നവി ഉപാദാനക്ഖണ്ഡാനം ഗഹണം ദട്ഠഞ്ച. വേദനാസീസേന പന ദേസനാ ആഗതാ, തത്ത്വ കാരണം വുത്തമേവ, ലക്ഖണഹാരനയേന വാ അയമത്ത്വോ വിഭാവേതബ്ബോ. തത്ത്വ വേദനാഗൃഹണേന ഗഹിതാ പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡാ ദുക്ഖസച്ചം, വേദനാനം സമുദയഗൃഹണേന ഗഹിതാ അവിജ്ജാദയോ സമുദയസച്ചം, അത്ത്വങ്ഗമനിസ്സരണപരിയായേഹി നിരോധസച്ചം, “യമാഭൂതം വിദിത്വാ”തി ഏതേന മഗ്ഗസച്ചന്തി ഏവമേത്ത്വ ചത്താരി സച്ചാനി വേദിതബ്ബാനി. കാമുപാദാനമൂലകത്താ സേസുപാദാനാനം, പഹിനേ ച കാമുപാദാനേ ഉപാദാനസേസാഭാവത്തോ “വിഗതഛന്ദരാഗതായ അനുപാദാനോ”തി വുത്തം. അനുപാദാവിലുത്തോതി അത്തനോ മഗ്ഗഫലപ്പത്തിം ഭഗവാ ദസ്സേതി. “വേദനാന”ന്തിആദിനാ ഹി യസ്സാ ധമ്മയാതുയാ സുപ്പടിവിദ്ധത്താ ഇമം ദിട്ഠിഗതം സകാരണം സഗതികം പഭേദത്തോ വിഭജിതും സമത്ത്വോ അഹോസി , തസ്സ സബ്ബത്തുത്താണസ്സ സദ്ധിം പുബ്ബഭാഗപടിപദായ ഉപ്പത്തിഭൂമിം ദസ്സേതി ധമ്മരാജാ.

പഠമഭാണവാദവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഏകച്ചസസ്സതവാദവണ്ണനാ

നവ. സത്തേസു സഞ്ചാരേസു ച ഏകച്ചം സസ്സതം ഏതസ്സാതി ഏകച്ചസസ്സതോ, ഏകച്ചസസ്സതവാദോ. സോ ഏതേസം അത്ഥിതി ഏകച്ചസസ്സതികാ . തേ പന യസ്ഥാ ഏകച്ചസസ്സതോ വാദോ ദിട്ഠി ഏതേസന്തി ഏകച്ചസസ്സതവാദാ നാമ ഹോന്തി, തസ്ഥാ തമത്ത്വം ദസ്സേന്തോ ആഹ “ഏകച്ചസസ്സതവാദാ”തി. ഇമിനാ നയേന ഏകച്ചഅസസ്സതികാ ദിപദസ്സപി അത്ത്വോ വേദിതബ്ബോ. നനു ച “ഏകച്ചസസ്സതികാ”തി വുത്തേ തദത്തസ്സ ഏകച്ചസ്സ അസസ്സതതാസന്നിട്ഠാനം സിദ്ധമേവ ഹോതിതി? സച്ചം സിദ്ധമേവ ഹോതി അത്ത്വത്തോ, ന പന സദുത്തോ. തസ്ഥാ സുപാകടം കത്വാ ദസ്സേതും “ഏകച്ചഅസസ്സതികാ”തി വുത്തം. ന ഹി ഇധ സാവസേസം കത്വാ ധമ്മം ദേസേതി ധമ്മസ്സാമി. ഇയാതി “ഏകച്ചസസ്സതികാ”തി ഇമസ്ഥിം പഭേ. ഗഹിതാതി വുത്താ, തമാ ചേവ അത്ത്വോ ദസ്സിതോ. ഇയാതി വാ ഇമിസ്സാ ദേസനായ. തമാ ഹി പുരിമകാ തയോ വാദാ സത്തവസേന, ചതുത്ത്വോ സഞ്ചാരവസേന വിഭേത്തോ. “സഞ്ചാരേകച്ചസസ്സതികാ”തി ഇദം തേഹി സസ്സതഭാവേന ഗയ്ഹമാനാനം ധമ്മാനം യാമാവസഭാവദസ്സനവസേന വുത്തം, ന പനേകച്ചസസ്സതികമതദസ്സനവസേന. തസ്സ ഹി സസ്സതാഭിമതം അസഞ്ചതമേവാതി ലദ്ധി. തേനേവാഹ “ചിത്തന്തി വാ... പേ... റസ്സതി”തി. ന ഹി യസ്സ ഭാവസ്സ പച്ചയേഹി അഭിസഞ്ചതഭാവം പടിജാനാതി, തസ്സേവ നിച്ചയുവാദിഭാവോ അനുമ്മത്തകേന സക്കാ പടിഞ്ഞാതും. ഏതേന “ഉപ്പാദവയധുവതായുത്തഭാവാ സിയാ നിച്ചാ, സിയാ അനിച്ചാ സിയാ ന വത്തബ്ബാ”തിആദിനാ പവത്തസ്സ സത്തഭങ്ഗവാദസ്സ അയുത്തതാ വിഭാവിതാ ഹോതി.

തത്ത്വായം അയുത്തതാവിഭാവനാ - യദി “യേന സഭാവേന യോ ധമ്മോ അത്ഥിതി വുച്ചതി, തേനേവ സഭാവേന സോ ധമ്മോ നത്ഥി”തിആദിനാ വുച്ചേയ്യ, സിയാ അനേകത്തവാദോ. അഥ അത്തേന, സിയാ ന അനേകത്തവാദോ. ന ചേത്ത്വ ദേസന്തരാദിസമ്ബന്ധഭാവോ യുത്തോ വത്തും തസ്സ സബ്ബലോകസിദ്ധത്താ, വിവാദാഭാവത്തോ . യേ പന വദന്തി “യമാ സുവണ്ണഘടേന മകുടേ കതേ ഘടഭാവോ നസ്സതി, മകുടഭാവോ ഉപ്പജ്ജതി, സുവണ്ണഭാവോ തിട്ഠന്തിയേവ, ഏവം സബ്ബഭാവാനം കോചി ധമ്മോ നസ്സതി, കോചി ധമ്മോ ഉപ്പജ്ജതി, സഭാവോ പന തിട്ഠന്തി”തി. തേ വത്തബ്ബാ “കിം തം സുവണ്ണം, യം ഘടേ മകുടേ ച അവട്ഠിതം, യദി രൂപാദി, സോ സദു വിയ അനിച്ചോ. അഥ രൂപാദി സമൂഹോ, സമൂഹോ നാമ സമ്മുതിമത്തം. ന തസ്സ അത്ഥിതാ നത്ഥിതാ നിച്ചതാ വാ ലബ്ഭതി”തി അനേകത്തവാദോ ന സിയാ. ധമ്മാനഞ്ച ധമ്മിനോ അത്തമാനത്തമാസു ദോസോ വുത്തോയേവ സസ്സതവാദവിചാരണായം. തസ്ഥാ സോ തത്ത്വ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബോ. അപിച നിച്ചാനിച്ചനവത്തബ്ബരൂപോ അത്താ ലോകോ ച പരമത്ത്വത്തോ വിജ്ജമാനതാപടിജാനനത്തോ യഥാ നിച്ചാദിനം അത്തേതരം രൂപം, യഥാ വാ ദിപാദയോ. ന ഹി ദിപാദിനം ഉദയബ്ബയസഭാവാനം നിച്ചാനിച്ചനവത്തബ്ബസഭാവതാ സക്കാ വിഞ്ഞാതും, ജീവസ്സ നിച്ചാദിസു അത്തേതരം രൂപം വിയാതി ഏവം സത്തഭങ്ഗസ്സ വിധ സേസഭങ്ഗാനന്വി അസമ്ഭവോയേവാതി സത്തഭങ്ഗവാദസ്സ അയുത്തതാ വേദിതബ്ബാ.

ഏത ച “ഇസ്സരോ നിച്ചോ, അത്തേ സത്താ അനിച്ചാ”തി ഏവം പവത്തവാദാ സത്തേകച്ചസസ്സതികാ സേയ്യമാപി ഇസ്സരവാദാ. “പരമാണവോ നിച്ചാ യുവാ, അണുകാദയോ അനിച്ചാ”തി ഏവം പവത്തവാദാ സഞ്ചാരേകച്ചസസ്സതികാ സേയ്യമാപി കാണാദാ. നനു “ഏകച്ചേ ധമ്മാ സസ്സതാ, ഏകച്ചേ അസസ്സതാ”തി ഏതസ്ഥിം വാദേ ചക്ഖാദിനം അസസ്സതതാസന്നിട്ഠാനം യഥാസഭാവാവബോധോ ഏവ, തയീദം കഥം മിച്ഛാദസ്സനന്തി, കോ വാ ഏവമാഹ “ചക്ഖാദിനം അസസ്സതഭാവസന്നിട്ഠാനം മിച്ഛാദസ്സന”ന്തി? അസസ്സതേസുയേവ പന കേസഞ്ചി ധമ്മാനം സസ്സതഭാവാഭിനിവേസോ ഇധ മിച്ഛാദസ്സനം. തേന പന ഏകവാദേ പവത്തമാനേന ചക്ഖാദിനം അസസ്സതഭാവാവബോധോ വിദുസിതോ സംസട്ഠഭാവത്തോ വിസസംസട്ഠോ വിധ സപ്പിമണ്ഡോ സകിച്ചകരണാസമത്ത്വായ സമ്മാദസ്സനപക്ഖേ റപേതബ്ബതം നാരഹതിതി. അസസ്സതഭാവേന നിച്ഛിതാപി വാ ചക്ഖുആദയോ സമാരോപിതജീവസഭാവോ ഏവ ദിട്ഠിഗതികേഹി ഗയ്ഹന്തിതി തദവബോധസ്സ മിച്ഛാദസ്സനഭാവോ ന സക്കാ നിവാദേതും. തേനേവാഹ “ചക്ഖും ഇതിപി...പേ... കായോ ഇതിപി അയം മേ അത്താ”തിആദി. ഏവഞ്ച കത്വാ അസഞ്ചതായ സഞ്ചതായ ച ധാതുയാ വസേന യഥാക്കഥം “ഏകച്ചേ ധമ്മാ സസ്സതാ, ഏകച്ചേ അസസ്സതാ”തി ഏവം പവത്തോ വിഭജ്ജവാദോപി ഏകച്ചസസ്സതവാദോ ആപജ്ജതിതി ഏവംപകാരാ ചോദനാ അനവകാസാ ഹോതി അവിപരിതധമ്മസഭാവസമ്പടിപത്തിഭാവത്തോ.

കാമഞ്ചേത്ത്വ പുരിമവാദേപി അസസ്സതാനം ധമ്മാനം “സസ്സതാ”തി ഗഹണം വിസേസത്തോ മിച്ഛാദസ്സനം, സസ്സതാനം പന “സസ്സതാ”തി ഗാഹോ ന മിച്ഛാദസ്സനം യഥാസഭാവഗൃഹണഭാവത്തോ. അസസ്സതേസുയേവ പന “കേചിദേവ ധമ്മാ സസ്സതാ, കേചി അസസ്സതാ”തി ഗഹേതബ്ബധമ്മേസു വിഭാഗപ്പവത്തിയാ ഇമസ്സ വാദസ്സ വാദത്തരതാ വുത്താ, ന ചേത്ത്വ “സമുദായത്തോഗധത്താ ഏകദേസസ്സ സപ്പദേസസസ്സതഗൃഹോ നിപ്പദേസസസ്സതഗൃഹോ സമോധാനം ഗച്ഛതി”തി സക്കാ വത്തും വാദി തബ്ബിസയവിസേസവസേന വാദധയസ്സ പവത്തത്താ. അത്തേ ഏവ ഹി ദിട്ഠിഗതികാ “സബ്ബേ ധമ്മാ സസ്സതാ”തി അഭിനിവിട്ഠാ, അത്തേ “ഏകച്ചസസ്സതാ”തി. സഞ്ചാരാനം അനവസേസപരിയാദാനം, ഏകദേസപരിഗൃഹോ ച വാദധയസ്സ പരിബ്ബത്തോയേവ. കിഞ്ച ഭിച്ഛോ അനേകവിധസമുസ്സയേ ഏകവിധസമുസ്സയേ ച ഖണ്ഡപഞ്ചസേ

അഭിനിവേശഭാവത്തോ. ചതുർബുധോപി ഹി സസ്തതവാദി ജാതിവിശേഷസമ്പന്നനാവിധരൂപകായസന്നിസ്തയേ ഏവ അരുപയമ്മപുഞ്ജേ സസ്തതാഭിനിവേശി ജാതോ അഭിഞ്ഞാണേ അനുസ്സവാദിഹി ച രൂപകായഭേദഗുഹണതോ. തഥാ ച വൃത്തം “തതോ ചുതോ അമൃത ഉദപാദി”ന്തി (ദീം നിം ൧.൩൨) “ചവന്തി ഉപപജ്ജന്തി”തി ച ആദി. വിശേഷലാഭി ഏകചുസസ്തതികോ അനുപധാരിതഭേദസമുസ്തയേവ ധമ്മപഞ്ചസേ സസ്തതാകാരഗുഹണേ അഭിനിവിസനം ജനേസി ഏകഭവപരിയാപനഖണ്ഡസന്താനവിസയത്താ തഭിനിവേശസ്സ. തഥാ ച തീസുപി വാദേസു “തം പുണ്ണേനിവാസം അനുസ്സരതി, തതോ പരം നാനുസ്സരതി”തി ഏത്തകമേവ വൃത്തം, തക്കിനം പന സസ്തതേകചുസസ്തതവാദിനം സസ്തതാഭിനിവേശവിശേഷോ രൂപാരൂപധമ്മവിസയതായ സുപാകടോയേവാതി.

൩൯. ദീപസ്സ കാലസ്സ അതിക്കമേനാതി വിവട്ടവിവട്ടട്ഠായീനം അപഗമേന. അനേകത്ഥത്താ ധാതും സം-സദേന യുത്തോ വട്ട-സദോ വിനാസവാചിതി ആഹ “വിനസ്സതി”തി, സഞ്ചയവസേന വത്തതിതി അത്ഥോ. വിപത്തികരമഹാമേഘസമുപ്പത്തിതോ പട്ഠായ ഹി യാവ അണുസഹഗതോപി സഞ്ചാരോ ന ഹോതി, താവ ലോകോ സംവട്ടതിതി വുച്ചതി. ലോകോതി ചേത്ഥ പഥവിആദിഭാജനലോകോ അധിപ്പേതോ. ഉപരിബ്രഹ്മലോകേസുതി പരിത്തസുഭാദീസു രൂപിബ്രഹ്മലോകേസു. അഗ്ഗിനാ ഹി കപ്പവുട്ഠാനം ഇധാധിപ്പേതം ബഹുലം പവത്തനതോ. തേനേവാഹ ഭഗവാ “ആഭ്യുരസംവത്തനികാ ഹോന്തി”തി. അരുപേസു വാതി വാ-സദേന സംവട്ടമാനലോകയാതൂഹി അത്തലോകയാതൂസു വാതി വികപ്പനം വേദിതബ്ബം. ന ഹി “സഞ്ചേ അപായസത്താ തദാ രൂപാരൂപഭവേസു ഉപജ്ജന്തി”തി സക്കാ വിഞ്ഞാതും അപായേസു ദീപതമായുകാനം മനുസ്സലോകുപത്തിയാ അസമ്ഭവതോ. സതിപി സബ്ബസത്താനം അഭിസഞ്ചാരമനസാ നിബ്ബത്തഭാവേ ബാഹിരപച്ചയേഹി വിനാ മനസാവ നിബ്ബത്തത്താ “മനോമയാ”തി വുച്ചന്തി രൂപാവചരസത്താ. യദി ഏവം കാമഭവേ ഓപപാതികസത്താനസി മനോമയഭാവോ ആപജ്ജതിതി? നാപജ്ജതി അധിചിത്തഭൂതേന അതിസയമനസാ നിബ്ബത്തസത്തേസു മനോമയഭാവോഹാരതോതി ദസ്സണോ ആഹ “ത്യാനമനേന നിബ്ബത്തത്താ മനോമയാ”തി. ഏവം അരുപാവചരസത്താനസി മനോമയഭാവോ ആപജ്ജതിതി ചേ? ന, തത്ഥ ബാഹിരപച്ചയേഹി നിബ്ബത്തേതബ്ബതാസകായ ഏവ അഭാവതോ, “മനസാവ നിബ്ബത്താ”തി അവധാരണസമ്ഭവതോ. നിരുദ്ദഹോ വായം ലോകേ മനോമയഭാവോഹാരോ രൂപാവചരസത്തേസു. തഥാ ഹി “അനമയോ പാനമയോ മനോമയോ ആനമയോ വിഞ്ഞാണമയോ”തി പഞ്ചധാ അത്താനം വേദവാദിനോ വദന്തി. ഉച്ഛേദവാദേപി വക്ഖതി “ദിബ്ബോ രൂപി മനോമയോ”തി (ദീം നിം ൧.൧൮). സോഭനാ പഭാ ഏതേസു സന്തിതി സുഭാ. “ഉക്കംസേനാ”തി ആഭ്യുരദേവേ സന്ധായാഹ, പരിത്താഭാ അപ്പമാണാഭാ പന ദേവ ചത്താരോ ച കപ്പേ തിട്ഠന്തി. അട്ഠകപ്പേതി അട്ഠ മഹാകപ്പേ.

൪൦. സന്ഠാതിതി സമ്പത്തികരമഹാമേഘസമുപ്പത്തിതോ പട്ഠായ പഥവിസന്ധാരകുദക്തംസന്ധാരകവായുമഹാപഥവിആദിനം സമുപ്പത്തിവസേന ഠാതി, “സമ്ഭവതി” ഇച്ചേവ വാ അത്ഥോ അനേകത്ഥത്താ ധാതും. പകതിയാതി സഭാവേന, തസ്സ “സുത്ത”ന്തി ഇമിനാ സമ്ബന്ധോ. തത്ഥ കാരണമാഹ “നിബ്ബത്തസത്താനം നത്ഥിതായാ”തി, അനുപ്പന്നത്താതി അത്ഥോ, തേന യഥാ ഏകച്ചാനി വിമാനാനി തത്ഥ നിബ്ബത്തസത്താനം ചുത്തതാ സുത്താനി ഹോന്തി, ന ഏവമിദന്തി ദസ്സേതി. ബ്രഹ്മപാരിസജ്ജബ്രഹ്മപുരോഹിതമഹാബ്രഹ്മാനോ ബ്രഹ്മകായികാ, തേസം നിവാസോ ഭൂമിപി “ബ്രഹ്മകായികാ”തി വുത്താ. കമ്മം ഉപനിസ്സയവസേന പച്ചയോ ഏതിസ്സാതി കമ്മപച്ചയാ. അഥ വാ തത്ഥ നിബ്ബത്തസത്താനം വിപച്ചനകകമ്മസ്സ സഹകാരിപച്ചയഭാവതോ, കമ്മസ്സ പച്ചയാതി കമ്മപച്ചയാ . ഉതു സമുട്ഠാനം ഏതിസ്സാതി ഉതുസമുട്ഠാനം. “കമ്മപച്ചയതുസമുട്ഠാനം”തി വാ പാഠോ, കമ്മസഹായോ പച്ചയോ, കമ്മസ്സ വാ സഹായഭൂതോ പച്ചയോ കമ്മപച്ചയോ , സോവ ഉതു കമ്മപച്ചയതു, സോ സമുട്ഠാനം ഏതിസ്സാതി യോജേതബ്ബം. ഏത്ഥാതി “ബ്രഹ്മവിമാന”ന്തി വുത്തായ ബ്രഹ്മകായികഭൂമിയാ. കഥം പണിതായ ദുതിയജ്ജ്യാനഭൂമിയം റിതാനം ഹീനായ പഠമജ്ജ്യാനഭൂമിയാ ഉപപത്തി ഹോതിതി ആഹ “അഥ സത്താന”ന്തിആദി. ഓത്തരന്തിതി ഉപപജ്ജനവസേന ഹേട്ഠാഭൂമിം ഗച്ഛന്തി.

അപ്പായുകേതി യം ഉളാരം പുണ്ണകമ്മം കതം, തസ്സ ഉപജ്ജനാരഹവിപാകപഞ്ചസതോ അപ്പപരിമാണായുകേ. ആയുപ്പമാണേനേവാതി പരമായുപ്പമാണേനേവ. കിം പനേതം പരമായു നാമ, കഥം വാ തം പരിച്ഛിന്നപമാണന്തി? വുച്ചതേ - യോ തേസം തേസം സത്താനം തസ്ഥിം തസ്ഥിം ഭവവിശേഷേ പുരിമസിദ്ധഭവപത്ഥനൂപനിസ്സയവസേന സരീരാവയവവണ്ണസന്ഠാനപമാണാദിവിശേഷാ വിധ തത്ത്വംഗതിനികായാദീസു യേഭൂയേന നിയതപരിച്ഛേദോ ഗബ്ഭസേയ്യകകാമാവചരദേവരൂപാവചരസത്താനം സുക്കസോണിതതുഭോജനാദി ഉതുആദിപച്ചയുപ്പനപച്ചയുപത്ഥമ്ഭിതോ വിപാകപഞ്ചസ്സ റിതികാലനിയമോ, സോ യഥാസകം ഖണ്ഡമത്താവട്ഠായിനസി അത്തനോ സഹജാതാനം രൂപാരൂപധമ്മാനം ഠപനാകാരവുത്തിതായ പവത്തകാനി രൂപാരൂപജീവിതിന്ദ്രിയാനി യസ്ഥാ ന കേവലം നേസം ഖണ്ഡിതിയാ ഏവ കാരണഭാവേന അനുപാലകാനി, അഥ ഖോ യാവ ഭവങ്ഗുപച്ഛേദാ അനുപഞ്ചസ്സ അവിച്ഛേദേതേഭാവേനാപി, തസ്ഥാ ആയുഹേതുകത്താ കാരണുപചാരേന ആയു, ഉക്കംസപരിച്ഛേദവസേന പരമായുതി ച വുച്ചതി. തം പന ദേവാനം നേരയികാനം ഉത്തരകുരുകാനഞ്ച നിയതപരിച്ഛേദം, ഉത്തരകുരുകാനം പന ഏകന്തനിയതപരിച്ഛേദമേവ, അവസിട്ഠമനുസ്സപേതതിരച്ഛാനാനം പന ചിരട്ഠിതിസംവത്തനികകമ്മബഹുലേ കാലേ തംകമ്മസഹിതസന്താനജനിതസുക്കസോണിതപ്പച്ചയാനം തംമൂലകാനഞ്ച ചന്ദസുരിയസമവിസമപരിവത്തനാദിജനിതതുആഹാരാദിസമവിസമ പച്ചയാനം വസേന ചിരാചിരകാലതോ അനിയതപരിച്ഛേദം, തസ്സ ച യഥാ പുരിമസിദ്ധഭവപത്ഥനാവസേന തത്ത്വംഗതിനികായാദീസു വണ്ണസന്ഠാനാദിവിശേഷനിയമോ സിദ്ധോ ദസ്സനാനുസ്സവാദിഹി, തഥാ ആദിതോ ഗഹണസിദ്ധിയാ. ഏവം താസു താസു ഉപപത്തിസു നിബ്ബത്തസത്താനം യേഭൂയേന സമപ്പമാണട്ഠിതികാലം ദസ്സനാനുസ്സവേഹി ലഭിത്ഥാ തം പരമതം അജ്ജ്ഞോസായ പവത്തിഭവപത്ഥനാവസേന ആദിതോ പരിച്ഛേദനിയമോ വേദിതബ്ബോ. യസ്ഥാ പന കമ്മം താസു താസു ഉപപത്തിസു യഥാ തത്ത്വംഗതിനിയതവണ്ണാദിനിബ്ബത്തേന സമത്ഥം, ഏവം നിയതായുപരിച്ഛേദാസു ഉപപത്തിസു പരിച്ഛേദാതിക്കമേന വിപാകനിബ്ബത്തേന സമത്ഥം ന ഹോതി, തസ്ഥാ വൃത്തം “ആയുപ്പമാണേനേവ ചവന്തി”തി. യസ്ഥാ പന ഉപത്ഥമ്ഭിക്ഷുഹായേഹി അനുപാലകപ്പച്ചയേഹി ഉപാദിനകകഖണ്ഡാനം പവത്തേതബ്ബാകാരോ അത്ഥതോ പരമായു, തസ്സ യഥാവുത്തപരിച്ഛേദാനതിക്കമനതോ സതിപി കമ്മാവസേസേ ഠാനം ന സമ്ഭവതി, തേന വൃത്തം “അത്തനോ പുണ്ണബലേനേവ ഠാതും ന സക്കോതി”തി. കപ്പം വാതി അസഞ്ചേയ്യകപ്പം വാ തസ്സ ഉപഡ്ഡം വാ ഉപഡ്ഡകപ്പതോ ഊനമധികം വാതി വികപ്പനത്ഥോ വാ-സദോ.

൪൧. അനഭിരതിതി ഏകവിഹാരേന അനഭിരതി. സാ പന യസ്ഥാ അത്തേഹി സമാഗമിച്ചാ ഹോതി, തേന വൃത്തം “അപരസ്സാപി സത്തസ്സ ആഗമനപത്ഥനാ”തി. പിയവത്ഥുവിരഹേന പിയവത്ഥുഅലാഭേന വാ ചിത്തവിഹാരോ ഉക്കണ്ഠിതാ, സാ അത്ഥതോ ദോമനസ്സചിത്തുപ്പാദോ യേവാതി ആഹ “പടിപസമ്പയുത്താ”തി. ദീപരത്തം ത്യാനരതിയാ രമമാനസ്സ വുത്തപ്പകാരം അനഭിരതിനിമിത്തം ഉപ്പന്നാ “മമ”ന്തി ച “അഹ”ന്തി ച ഗഹണസ്സ കാരണഭൂതാ

തണ്ട്ഹാദിട്ഠിയോ ഇയ പരിതസ്സനാ. താ പന ചിത്തസ്സ പുരിമാവത്ഥായ ചലനം കമ്പനന്തി ആഹ “ഉബ്ബിജ്ജനാ ഫന്ദനാ”തി. തേണേവാഹ “തണ്ട്ഹാതസ്സനാപി ദിട്ഠിതസ്സനാപി വട്ടതീ”തി. യം പന അത്ഥുദ്ധാരേ “അഹോ വത അന്തേഹി സത്താ ഇത്ഥമത്തം ആഗച്ഛേയ്യന്തി അയം തണ്ട്ഹാതസ്സനാ നാമാ”തി വുത്തം, തം ദിട്ഠിതസ്സനായ വിസും ഉദാഹരണം ദസ്സേന്തേന തണ്ട്ഹാതസ്സനായേവ തതോ നിദ്ധാരേത്ഥാ വുത്തം, ന പന തത്ഥ ദിട്ഠിതസ്സനായ അഭാവതോതി ദട്ഠഞ്ചം. താസതസ്സനാ ചിത്തുത്രാസോ. ഭയാനകന്തി ഭേദവാദമണനിമിത്തം ബലവഭയം. തേന സരീരസ്സ മദ്ധഭാവോ ഛമ്ഭിതത്ഥം ഭയം സംവേഗന്തി ഏതഥ ഭയന്തി ഭങ്ഗാനുപസ്സനായ ചിണ്ണേ സബ്ബസങ്ഖാരതോ ഭായനവസേന ഉപ്പന്നം ഭയണാണം. സംവേഗന്തി സഹോത്തപ്പണാണം, ഓത്തപ്പമേവ വാ. സന്താസന്തി ആദിനവനിബ്ബിദാനുപസ്സനാഹി സങ്ഖാരേഹി സന്തസ്സനാണാം. സഹ ബ്ബായതി പവത്തതി, ദോസം വാ ഛാദേതിതി സഹബ്ബോ, സഹായോ, തസ്സ ഭാവം സഹബ്ബതം.

൪൨. അഭിഭവിത്ഥാ റിതോ ഇമേ സത്തേതി അധിപ്പായോ. യസ്ഥാ പന സോ പാസംസഭാവേന ഉത്തമഭാവേന ച “തേ സത്തേ അഭിഭവിത്ഥാ റിതോ”തി അത്താനം മഞ്ഞതി, തസ്ഥാ വുത്തം “ജേട്ഠകോഹമസ്ഥീ”തി. അത്തേദത്ഥു ദസ്സോതി ദസ്സേന അന്തരായാഭാവവചനേന, തേയ്യവിസേസപരിഗ്രാഹികഭാവേന ച അനാവരണസ്സാവിതം പടിജാനാതീതി ആഹ “സബ്ബം പസ്സാമീതി അത്ഥോ”തി. ഭൂതഭവ്യാനന്തി അഹേസുന്തി ഭൂതാ, ഭവന്തി ഭവിസ്സന്തിതി ഭവ്യാ, അട്ഠകമായം പന വത്തമാനകാലവസേനേവ ഭവ്യ-സദസ്സ അത്ഥോ ദസ്സിതോ. പഠമചിത്തക്ഖണ്ണേതി പടിസന്ധിചിത്തക്ഖണ്ണേ. കിഞ്ചാപി സോ ബ്രഹ്മാ അനവട്ഠിതസ്സന്താ പൃഥുജ്ജനസ്സ പുരിമതരജാതിപരിചിതന്ധി കമ്മസ്സകതത്താണം വിസ്സജ്ജതാ വികുബ്ബനിദ്ധിവസേന ചിത്തുപ്പത്തിമത്തപടിബദ്ധേന സത്തനിമ്മാനേന വിപല്ലട്ഠോ “അഹം ഇസ്സരോ കത്താ നിമ്മാതാ”തിആദിനാ ഇസ്സരകുത്തദസ്സനം പക്ഖന്ദമാനോ അഭിനിവിസനവസേനേവ പതിട്ഠിതോ, ന പതിട്ഠാപനവസേന “തസ്സ ഏവം ഹോതീ”തി വുത്തത്താ, പതിട്ഠാപനക്കമേനേവ പന തസ്സ സോ അഭിനിവേസോ ജാതോതി ദസ്സന്തഥം “കാരണതോ സായേതുക്കാമോ”തി, “പടിത്തം കത്ഥാ”തി ച വുത്തം. തേനാഹ ഭഗവാ “തം കിസ്സ ഹേതു”തിആദി. തത്ഥ മനോപണിധിതി മനസാ ഏവ പത്ഥനാ, തഥാ ചിത്തപ്പവത്തിമത്തമേവാതി അത്ഥോ, ഇത്ഥഭാവന്തി ഇദപ്പകാരതം. യസ്ഥാ പന ഇത്ഥന്തി ബ്രഹ്മത്തഭാവോ ഇയാധിപ്പേതോ, തസ്ഥാ “ബ്രഹ്മഭാവന്തി അത്ഥോ”തി വുത്തം. നന്ദു ച ദേവാനം ഉപപത്തിസമനന്തരം “ഇമിസ്സാ നാമ ഗതിയാ ചവിത്ഥാ ഇമിനാ നാമ കമ്മുനാ ഇധുപപന്നാ”തി പച്ചവേക്ഖണ്ണാ ഹോതീതി? സച്ചം ഹോതി, സാ പന പുരിമജാതിസു കമ്മസ്സകതത്താണേ സമ്മദേവ നിവിട്ഠജ്ജ്യാസയാനം. ഇമേ പന സത്താ പുരിമാസുപി ജാതീസു ഇസ്സരകുത്തദസ്സനവസേന വിനിബന്ധാഭിനിവേസാ അഹേസുന്തി ദട്ഠഞ്ചം. തേന വുത്തം “ഇമിനാ മയ”തിആദി.

൪൩. ഹുസതീതി ഹുസോ, അഭിഭൂതി അത്ഥോ. മഹാ ഹുസോ മഹേസോ, സുപ്പതിട്ഠമഹേസതായ പന പരേഹി “മഹേസോ”തി അക്ഖാതബ്ബതായ മഹേസക്ഖോ, അതിസയേന മഹേസക്ഖോ മഹേസക്ഖതരോതി വചനത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. യസ്ഥാ പന സോ മഹേസക്ഖഭാവോ ആധിപതേയ്യപരിവാരസമ്പത്തിയാ വിത്തായതി, തസ്ഥാ “ഇസ്സരിയപരിവാരവസേന മഹായസതരോ”തി വുത്തം.

൪൪. ഇയേവ ആഗച്ഛതീതി ഇമസ്ഥിം മനുസ്സലോകേ ഏവ പടിസന്ധിവസേന ആഗച്ഛതി. യം അത്തതരോ സത്തോതി ഏതഥ യന്തി നിപാതമത്തം, കരണേ വാ പച്ചത്തനിദേസോ, യേന റാനേനാതി അത്ഥോ, കിരിയാപരാമസനം വാ. ഇത്ഥമത്തം ആഗച്ഛതീതി ഏതഥ യദേതം ഇത്ഥത്തസ്സ ആഗമനം, ഏതം റാനം വിജ്ജതിതി അത്ഥോ. ഏസ നയോ “പബ്ബജതി, ചേതോസമാധിം ഫുസതി, പൂബ്ബേനിവാസം അനുസ്സരതീ”തി ഏതേസുപി പദേസു. “റാനം വോ പണേതം ഭിക്ഖവേ വിജ്ജതി, യം അത്തതരോ സത്തോ”തി ഇമഞ്ചി പദം “പബ്ബജതി”തിആദിഹി പദേഹി പച്ചേകം യോജേതബ്ബന്തി.

൪൫. വിസ്സായ പദുസ്സന്തിതി വിസ്സാപദോസിനോ, വിസ്സാപദോസിനോ ഏവ വിസ്സാപദോസികാ, വിസ്സാപദോസോ വാ ഏതേസം അത്ഥിതി വിസ്സാപദോസികാ. അതിക്കന്തവേലം അതിവേലം, ആഹാരൂപഭോഗകാലം അതിക്കമിത്ഥാതി അത്ഥോ. മേധുനസമ്പയോഗേന ഉപ്പജ്ജനകസുഖം കേളിഹസ്സസുഖം രതിയമ്മോ രതിസഭാവോ. ആഹാരന്തി ഏതഥ കോ ദേവാനം ആഹാരോ, കാ ആഹാരവേലാതി? സബ്ബേസന്ധി കാമാവചരദേവാനം സുധാ ആഹാരോ, സാ ഹേട്ഠിമേഹി ഉപരിമാനം പണിതത്ഥാ ഹോതി, തം യമാസകം ദിവസവസേന ദിവസേ ദിവസേ ഭുഞ്ജന്തി. കേചി പന “ബിളാരപദപ്പമാണം സുധാഹാരം ഭുഞ്ജന്തി, സോ ജീവ്ഹായ റപിതമത്തോ യാവ കേസഗ്ഗനഖഗ്ഗാ കായം ഫരതി, തേസംയേവ ദിവസവസേന സത്തദിവസേ യാപനസമത്ഥോ ച ഹോതീ”തി വദന്തി. “നിരന്തരം ഖാദന്താ പിവന്താ”തി ഇദം പരികപ്പനവസേന വുത്തം. കമ്മജ്ജേതേസ്സ ബലവഭാവോ ഉളാരപുണ്ണനിബ്ബത്തത്താ, ഉളാരരശ്മിനിദ്ധസുധാഹാരജീരണതോ ച. കരജകായസ്സ മന്ദഭാവോ മുദുസുഖമാലഭാവതോ. തേനേവ ഹി ഭഗവാ ഇന്ദസാലഗുഹായം പകതിപഥവിധം സണ്ഠാത്ഥം അസക്കോത്തം സക്കം ദേവരാജാനം “ഓളാരികം കായം അധിട്ഠേഹി”തി ആഹ. തേസന്തി മനുസ്സാനം. വത്ഥുന്തി കരജകായം. കേചിതി അഭയഗിരിവാസിനോ.

൪൬. മനേനാതി ഇസ്സാപകത്താ പദുട്ഠേന മനസാ. ഉസുയാവസേന മനസോവ പദോസോ മനോപദോസോ, സോ ഏതേസം അത്ഥി വിനാസഹേതുഭൂതോതി മനോപദോസികാതി ഏവം വാ ഏതഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. അകുലോ രക്ഖതീതി കുലസ്സ സോ കോയോ ഇതരസ്ഥിം അകുജ്ജന്തേ അനുപാദാനോ ഏകവാരമേവ ഉപ്പത്തിയാ അനാസേവനോ ചാവേതും ന സക്കോതി ഉദകന്തം പത്ഥാ അഗ്ഗി വിയ നിബ്ബായതി, തസ്ഥാ അകുലോ തം ചവനതോ രക്ഖതി, ഉഭോസു പന കുലേസു ഭിച്ഛോ ഭിച്ഛോ അത്തമത്തമ്ഹി പരിവഡ്ഢനവസേന തിവിണ്ണസമുദാചാരോ നിസ്സയദഹനരസോ കോയോ ഉപ്പജ്ജമാനോ ഹദയവത്ഥും നിദഹന്തോ അച്ചന്തസുഖമാലകരജകായം വിനാസേതി, തതോ സകലോപി അത്തഭാവോ അന്തരായതി. തേനാഹ “ഉഭോസു പന്നാ”തിആദി. തഥാ ചാഹ ഭഗവാ “അത്തമത്തം പദുട്ഠചിത്താ കിലന്തകായാ...പേ... ചവന്തി”തി. യമ്മതാതി യമ്മനിയാമോ. സോ ച തേസം കരജകായസ്സ മന്ദതായ, തഥാഉപ്പജ്ജനകകോയസ്സ ച ബലവതായ റാനസോ ചവനം, തേസം രൂപാരൂപധമ്മാനം സഭാവോതി അധിപ്പായോ.

൪൭. ചക്ഖാദിനം ഭേദം പസ്സതീതി വിരോധിപച്ചയസന്നിപാതേ വികാരാപത്തിദസ്സനതോ, അന്തേ ച അദസ്സനൂപഗമനതോ വിനാസം പസ്സതി ഓളാരികത്താ രൂപധമ്മഭേദസ്സ. പച്ചയം ദത്ഥാതി അനന്തരപച്ചയാദിവസേന പച്ചയോ ഹുത്ഥാ. “ബലവതര”ന്തി ചിത്തസ്സ ലഹുതരം ഭേദം സന്ധായ വുത്തം. തഥാ ഹി ഏകസ്ഥിം രൂപേ ധരന്തേയേവ സോളസ ചിത്താനി ഭിജ്ജന്തി. ഭേദം പസ്സതീതി ഖണ്ണേ ഖണ്ണേ ഭിജ്ജന്തന്ധി ചിത്തം പരസ്സ അനന്തരപച്ചയഭാവേനേവ ഭിജ്ജതീതി പുരിമചിത്തസ്സ അഭാവം പടിച്ഛാദേത്ഥാ വിയ പച്ഛിമചിത്തസ്സ ഉപ്പത്തിതോ ഭാവപക്ഖോ ബലവതരോ പാകടോ ച ഹോതി, ന അഭാവപക്ഖോതി ചിത്തസ്സ വിനാസം ന പസ്സതി, അയഞ്ച അത്ഥോ അലാതചക്കദസ്സേന സുപാകടോ വിത്തായതി. യസ്ഥാ പന തക്കീവാദി നാനത്തനയസ്സ ദൂരതരതായ ഏകത്തനയസ്സപി മിച്ഛാഗഹിതത്താ “യദേവിദം വിത്താണം സബ്ബദാപി ഏകരൂപേന പവത്തതി, അയമേവ അത്താ നിച്ഛോ”തിആദിനാ അഭിനിവേസം ജനേതി, തസ്ഥാ വുത്തം “സോ തം അപസ്സന്തോ”തിആദി.

അന്താനന്തവാദവണ്ണന

൧൩. അന്താനന്തികാതി എന്ത അമതി ഗച്ഛതി എന്ത സഭാവോ ഓസാനന്തി അന്തോ, മരിയാദാ. തപ്പടിസേയേന അനന്തോ, അന്തോ ച അനന്തോ ച അന്താനന്തോ ച നേവന്താനന്തോ ച അന്താനന്താ സാമന്തനിദ്രേസേന, ഏകസേസേന വാ “നാമരൂപപച്ചയാ സളായതന”തിആദീസു (മം നിം ൩.൧൭൬; സം നിം ൨.൧; ഉദാ ൧) വിയ. കസ്സ പന അന്താനന്തോതി? ലോകീയതി സംസാരനിസ്സരണമിക്കേഹി ദിട്ഠിഗതിക്കേഹി, ലോകീയന്തി വാ എന്ത തേഹി പുണ്താപുണ്തം തബ്ബിപാകോ ചാതി ലോകോതി സഞ്ചു ഗതസ്സ അത്തനോ. തേനാഹ ഭഗവാ “അന്താനന്തം ലോകസ്സ പണ്തപേന്തി”തി. കോ പന ഏസോ അത്താതി? ത്യാനവിസയഭൂതകസിണനിമിത്തം. തഥ ഹി അയം ദിട്ഠിഗതിക്കോ ലോകസഞ്ചി. തഥാ ച വുത്തം “തം ലോകോതി ഗഹേത്വാ”തി. കേചി പന “ത്യാനം തംസമ്പയുത്തയമ്മാ ച ഇയ ‘അത്താ , ലോകോ’തി ച ഗഹിതാ”തി വദന്തി. അന്താനന്തസഹചരിതവാദോ അന്താനന്തോ, യഥാ “കുന്താ പചരന്തി”തി അന്താനന്തസന്നിസ്സയോ വാ യഥാ “മഞ്ചാ ഘോസന്തി”തി. സോ ഏതേസം അത്ഥിതി അന്താനന്തികാ. തേ പന യസ്ഥാ യഥാവുത്തനയേന അന്താനന്തോ വാദോ ദിട്ഠി ഏതേസന്തി “അന്താനന്തവാദാ”തി വുച്ചന്തി. തസ്ഥാ അട്ഠകമായം “അന്താനന്തവാദാ”തി വത്വാ “അന്തം വാ”തിആദിനാ അത്ഥോ വിഭത്തോ.

ഏതഥാഹ - യുത്തം താവ പുരിമാനം തിണ്ണം വാദിനം അന്തത്തഞ്ച അനന്തത്തഞ്ച അന്താനന്തത്തഞ്ച ആരബ്ഭ പവത്തവാദത്താ അന്താനന്തികത്തം, പച്ഛിമസ്സ പന തദുഭയപടിസേയനവസേന പവത്തവാദത്താ കഥ അന്താനന്തികത്തന്തി? തദുഭയപടിസേയനവസേന പവത്തവാദത്താ ഏവ. യസ്ഥാ അന്താനന്തപടിസേയവാദോപി അന്താനന്തവിസയോ ഏവ തം ആരബ്ഭ പവത്തത്താ. ഏതദത്ഥമേവേവ ഹി സന്ധായ അട്ഠകമായം “ആരബ്ഭ പവത്തവാദാ”തി വുത്തം. അഥ വാ യഥാ തതിയവാദേ ദേസഭേദവസേന ഏകസ്സേവ അന്തവന്തതാ അനന്തതാ ച സമ്ഭവതി, ഏവം തക്കീവാദേപി കാലഭേദവസേന ഉഭയസമ്ഭവതോ അന്തമന്തപടിസേയേന ഉഭയത്തേവ വുച്ചതി. കഥം? അന്തവന്തതാപടിസേയേന ഹി അനന്തതാ വുച്ചതി, അനന്തതാപടിസേയേന ച അന്തവന്തതാ, അന്താനന്താനഞ്ച ന തതിയവാദഭാവോ കാലഭേദസ്സ അധിപ്പേതത്താ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - യസ്ഥാ അയം ലോകസഞ്ചിതോ അത്താ അധിഗതവിസേസേഹി മഹേസിഹി അനന്തോ കദാചി സക്ഖിദിട്ഠോതി അനുസുയതി, തസ്ഥാ നേവന്തവാ. യസ്ഥാ പന തേഹിയേവ കദാചി അന്തവാ സക്ഖിദിട്ഠോതി അനുസുയതി, തസ്ഥാ ന പന അനന്തോതി. യഥാ ച അനുസ്സുതിതക്കീവസേന, ഏവം ജാതിസ്സരതക്കീ ആദീനഞ്ച വസേന യഥാസമ്ഭവം യോജേതബ്ബം. അയഞ്ച തക്കീക്കോ അവധ്വശിതഭാവപുണ്ണകത്താ പടിഭാഗനിമിത്താനം വധ്വശിതഭാവസ്സ വധ്വശിതകാലവസേന അപ്പച്ചക്ഖകാരിതായ അനുസ്സവാദിമത്തേ ത്വാ “നേവന്തവാ”തി പടിക്ഖിപതി. അവധ്വശിതകാലവസേന പന “ന പനാനന്തോ”തി, ന പന അന്താനന്തതാനം അച്ചന്തമഭാവേന യഥാ തം “നേവസഞ്ചിനാസഞ്ചി”തി. പുരിമവാദത്തയപടിക്ഖേപോ ച അത്തനാ യഥാധിപ്പേതപ്പകാരവില്ക്കണ്ണതായ തേസം, അവസ്സഞ്ചേതം ഏവം വിഞ്ചാതബ്ബം, അത്തഥാ വിക്ഖേപപക്ഖഞ്ചേവ ഭജേയ്യ ചതുത്ഥവാദോ. ന ഹി അന്തതാഅനന്തതാതദുഭയവിനിമുത്തോ അത്തനോ പകാരോ അത്ഥി, തക്കീവാദി ച യുത്തിമഗ്ഗക്കോ, കാലഭേദവസേന ച തദുഭയം ഏകസ്ഥിവി ന യുജ്ജതീതി.

കേചി പന യദി പനായം അത്താ അന്തവാ സിയാ, ദുരഭേസേ ഉപപജ്ജനാനുസ്സരണാദി കിച്ചനിപ്ഫത്തി ന സിയാ. അഥ അനന്തോ, ഇയ റിത്തസ്സ ദേവലോകനിരയാദീസു സുഖഭുക്ഖാണുഭവനവി സിയാ. സചേ പന അന്തവാ ച അനന്തോ ച, തദുഭയദോസസമാധോ. തസ്ഥാ “അന്തവാ, അനന്തോ”തി ച അബ്ധാകരണീയോ അത്താതി ഏവം തക്കനവസേന ചതുത്ഥവാദപ്പവത്തിം വണ്ണേന്തി. ഏവന്തി യുത്തം താവ പച്ഛിമവാദിദയസ്സ അന്താനന്തികത്തം അന്താനന്താനം വസേന ഉഭയവിസയത്താ തേസം വാദസ്സ. പുരിമവാദിദയസ്സ പന കഥം വിസും അന്താനന്തികത്തന്തി? ഉപചാരവുത്തീയാ. സമുദിതേസു ഹി അന്താനന്തവാദീസു പവത്തമാനോ അന്താനന്തിക-സദ്ദോ തഥ നിരുള്ഘതായ പച്ഛേകന്തി അന്താനന്തികവാദീസു പവത്തതി, യഥാ അരൂപജ്ജ്യാനേസു പച്ഛേകം അട്ഠവിമോക്ഖപരിയായോ, യഥാ ച ലോകേ സത്താസയോതി. അഥ വാ അഭിനിവേസതോ പുരിമകാലപ്പവത്തിവസേന അയം തഥ വോഹാരോ കത്തോ. തേസഞ്ചി ദിട്ഠിഗതികാനം തഥാരുപചേതോസമാധിസമധിഗമതോ പുണ്ണകാലം “അന്തവാ നു അയം ലോകോ, അനന്തോ നു”തി ഉഭയാകാരാവലമ്ബിനോ പരിവിതക്കസ്സ വസേന നിരുള്ഘോ അന്താനന്തികഭാവോ വിസേസലാഭേന തഥ ഉപ്പന്നേപി ഏകംസഗ്ഗാഹേ പുരിമസിദ്ധരുള്ഘിയാ വോഹരീയതീതി.

൧൪-൬൦. വുത്തനയേനാതി “തക്കയതീതി തക്കി”തിആദിനാ (ദിം നിം അട്ഠം ൧.൩൪) സദുതോ, “ചതുബ്ബിധോ തക്കി”തിആദിനാ (ദിം നിം അട്ഠം ൧.൩൪) അത്ഥതോ ച സസ്സതവാദേ വുത്തവിധിനാ. ദിട്ഠപുണ്ണാനുസാരേനാതി ദസ്സനഭൂതേന വിഞ്ചാണേന ഉപലദ്ധപുണ്ണസ്സ അന്തവന്താദിനോ അനുസ്സരണേന. ഏവഞ്ച കത്വാ അനുസ്സുതിതക്കീസുദ്ധതക്കീനവി ഇയ സഞ്ചഹോ സിദ്ധോ ഹോതി. അഥ വാ ദിട്ഠഗ്ഗഹണേനേവ “നച്ചഗിതവാദിതവിസുക്കദസ്സനാ”തിആദീസു (ദിം നിം ൧൦, ൧൩൪) വിയ സുതാദീനവി ഗഹിതതാ വേദിതബ്ബാ. “അന്തവാ”തിആദിനാ ഇച്ഛിതസ്സ അത്തനോ സബ്ബദാ ഭാവപരമസനവസേനേവ ഇമേസം വാദാനം പവത്തനതോ സസ്സതദിട്ഠിസഞ്ചഹോ ദട്ഠബ്ബോ. തഥാ ഹി വക്ഖതി “സേസാ സസ്സതദിട്ഠിയോ”തി (ദിം നിം അട്ഠം ൩൭-൩൮).

അമരാവിക്ഖേപവാദവണ്ണന

൬൧. ന മരതീതി ന ഉച്ഛിജ്ജതി. “ഏവന്തി മേ നോ”തിആദിനാ വിവിധോ നാനപ്പകാരോ വേപോ പരേന പരവാദിനം വിപനം വിക്ഖേപോ. അമരായ ദിട്ഠിയാ വാചായ ച വിക്ഖിപന്തിതി വാ അമരാവിക്ഖേപിനോ. അമരാവിക്ഖേപിനോ ഏവ അമരാവിക്ഖേപികാ. ഇതോ ചിതോ ച സന്ധാവതി ഏകസ്ഥിം സഭാവേ അനവട്ഠാനതോ. അമരാ വിയ വിക്ഖിപന്തിതി വാ പുരിമനയേനേവ സദുത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ.

൬൨. വിക്ഖേപവാദിനോ ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മേ, അകുസലയമ്മേപി സഭാവഭേദവസേനേവ ഞാതും ഞാണബലം നത്ഥിതി കൂസലാകുസലപദാനം കൂസലാകുസലകമ്മപഥവസേനേവ അത്ഥോ. പഠമനയവസേനേവ അപരിയന്തവിക്ഖേപതായ അമരാവിക്ഖേപം വിഭാവേതും “ഏവന്തിപി മേ നോതി അനിയമിതവിക്ഖേപോ”തി വുത്തം. തഥ അനിയമിതവിക്ഖേപോതി സസ്സതാദീസു ഏകസ്ഥിവി പകാരേ അട്ഠത്വാ വിക്ഖേപകരണം, പരവാദിനാ യസ്ഥിം കിസ്ഥിഞ്ചി പുച്ഛിതേ പകാരേ തസ്സ പടിക്ഖേപോതി അത്ഥോ. ദുതിയനയവസേന അമരാസദിസായ അമരായ വിക്ഖേപം ദസ്സേതും “ഇദം കൂസലന്തി വാ പൂട്ഠോ”തിആദിമാഹ. അഥ വാ “ഏവന്തിപി മേ നോ”തിആദിനാ അനിയമതോവ സസ്സതേകച്ചസസ്സതുച്ഛേദതക്കീവാദാനം പടിസേയനേന തം തം വാദം പടിക്ഖിപതേവ അപരിയന്തവിക്ഖേപവാദത്താ അമരാവിക്ഖേപിനോ. അത്തനാ പന അനവട്ഠിതവാദത്താ ന കിസ്ഥിഞ്ചി പക്ഖേ അവതിട്ഠിതി ആഹ “സയം പന...പേ... ബ്യാകരോതി”തി. ഇദാനി കൂസലാദിനം അബ്ധാകരണേന തഥേവ അനവട്ഠാനം വിഭാവേതി “ഇദം കൂസലന്തി വാ പൂട്ഠോ”തിആദിനാ. തേനേവാഹ “ഏകസ്ഥിവി പക്ഖേ ന തിട്ഠിതി”തി.

൬൩. കുസലാകുസലം യഥാഭൂതം അപ്പജാനന്തോപി യേസമഹം സമയേന കുസലമേവ “കുസല”ന്തി, അകുസലമേവ ച “അകുസല”ന്തി ബ്യാകരേയ്യം, തേസു തഥാ ബ്യാകരണഹേതു “അഹോ വത രേ പണ്ഡിതോ”തി സക്കാരസമ്മാനം കരോന്തേസു മമ ഛന്ദോ വാ രാഗോ വാ അസ്സാതി ഏവന്വേതമ അത്ഥോ സമ്ഭവതി. ദോസോ വാ പടിഘോ വാതി ഏതമ വൃത്തവിപരിയായേന യോജേതബ്ബം. അട്ഠകമായം പന അത്തനോ പണ്ഡിതഭാവവിസയാനം രാഗാദീനം വസേന യോജനാ കതാ. “ഛന്ദരാഗധയം ഉപാദാന”ന്തി അഭിധമ്മനയേന വൃത്തം. അഭിധമ്മേ ഹി തണ്ഹാദിട്ഠിയോവ “ഉപാദാന”ന്തി ആഗതാ, സുത്തന്തേ പന ദോസോപി “ഉപാദാന”ന്തി വൃത്തോ “കോയുപാദാനവിനിബന്ധാ വിഘാതം ആപജ്ജന്തി”തിആദിസു. തേന വൃത്തം “ഉഭയമ്പി വാ ദട്ട്ഠഹഗ്ഗഹണവസേന ഉപാദാന”ന്തി . ദട്ട്ഠഹഗ്ഗഹണം അമുഞ്ചനം. പടിഘോപി ഹി ഉപനാഹാദിവസേന പവത്തോ ആരമ്മണം ന മുഞ്ചതി. വിഹനനം ഹിംസനം വിബാധനം. രാഗോപി ഹി പരിളാഹവസേന സാരദ്ധവൃത്തിതായ നിസ്സയം വിബാധതീതി. വിനാസേതുകാമതായ ആരമ്മണം ഗണ്ഹാതിതി സമ്ബന്ധോ.

൬൪. പണ്ഡിച്ചേനാതി പഞ്ഞായ. യേന ഹി ധമ്മേന യുത്തോ “പണ്ഡിതോ”തി വുച്ചതി, സോ ധമ്മോ പണ്ഡിച്ചും, തേന സുതചിന്താമയം പഞ്ഞം ദസ്സേതി, ന പാകതികകമ്മനിബ്ബത്തം സാഭാവികപഞ്ഞം. കത-സദസ്സു കിരിയാസാമഞ്ഞവാചകത്താ “കതവിജ്ജോ”തിആദിസു വിയ കത-സദോ ഞാണാനുയുത്തതം വദതിതി ആഹ “വിഞ്ഞാതപരപ്പവാദാ”തി. സത്തയാ ഭിന്നസ്സ വാലഗ്ഗസ്സ അംസുകോടിവേധകോ “വാലവേധീ”തി അധിപ്പേതോ.

൬൫-൬. ഏതമ ച കിഞ്ചാപി പുരിമാനമ്പി തിണ്ണം കുസലാദിധമ്മസഭാവാനവബോധതോ അത്ഥേവ മന്ദഭാവോ, തേസം പന അത്തനോ കുസലാദിധമ്മാനവബോധസ്സ അവബോധവിസേസോ അത്ഥി, തദഭാവോ പച്ഛിമോയേവ മന്ദമോമുഹഭാവേന വൃത്തോ. നനു ച പച്ഛിമസ്സാപി “അത്ഥി പരോലോകോ”തി ഇതി ചേ മേ അസ്സ, ‘അത്ഥി പരോലോകോ’തി ഇതി തേ നം ബ്യാകരേയ്യം, ഏവന്തിപി മേ നോ”തിആദി (ദ്ദിം നീം ൧.൬൫) വചനത്തോ അത്തനോ ധമ്മാനവബോധസ്സ അവബോധോ അത്ഥിയേവാതി? കിഞ്ചാപി അത്ഥി, ന തസ്സ പുരിമാനം വിയ അപരിഞ്ഞാതയമ്മബ്യാകരണനിബന്ധനമുസാവാദാദിഭയപരിജിഗുച്ഛനകാരോ അത്ഥി, അഥ ഖോ മഹാമുട്ട്ഠഹോയേവ. അഥ വാ “ഏവന്തിപി മേ നോ”തിആദിനാ പുച്ഛായ വിക്ഖേപകരണമം “അത്ഥി പരോലോകോ”തി ഇതി ചേ മം പുച്ഛസീ”തി പുച്ഛാപനമേവ തേന ദസ്സീയതി, ന അത്തനോ ധമ്മാനവബോധോതി അയമേവ വിസേസേന “മന്ദോ ചേവ മോമുഹോ ചാ”തി വൃത്തോ. തേനേവ ഹി തഥാവാദിനം സഞ്ജയം ബേലട്ഠപുത്തം ആരബ്ഭ “അയം വാ ഇമേസം സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാനം സബ്ബമന്ദോ സബ്ബമുട്ട്ഠഹോ”തി (ദ്ദിം നീം ൧.൧൮൧) വൃത്തം. തഥ “അത്ഥി പരോലോകോ”തി സസ്സതസ്സനവസേന സമ്മാദിട്ഠിവസേന വാ പുച്ഛാ. “നത്ഥി പരോലോകോ”തി നത്ഥികദസ്സനവസേന സമ്മാദസ്സനവസേന വാ പുച്ഛാ. “അത്ഥി ച നത്ഥി ച പരോലോകോ”തി ഉച്ഛേദസ്സനവസേന സമ്മാദിട്ഠിവസേന ഏവ വാ പുച്ഛാ. “നേവ അത്ഥി ന നത്ഥി പരോലോകോ”തി വൃത്തപ്പകാരത്തയപടിക്ഖേപേ സതി പകാരന്തരസ്സ അസമ്ഭവതോ അത്ഥിതാനത്ഥിതാഹി നവത്തബ്ബാകാരോ പരോലോകോതി വിക്ഖേപത്തേവ പുരേകഖാരേന സമ്മാദിട്ഠിവസേന വാ പുച്ഛാ. സേസചതുക്കത്തയേപി വൃത്തനയാനുസാരേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. പുത്തസഞ്ചാരത്തികോ വിയ ഹി കായസഞ്ചാരത്തികേന പുരിമചതുക്കസഞ്ചാഹിതോ ഏവ അത്ഥോ. സേസചതുക്കത്തയേന അത്തപരാമാസപുത്താദി ഫലതാചോദനാനയേന സഞ്ചാഹിതോതി.

അമരാവിക്ഖേപികോ സസ്സതാദീനം അത്തനോ അരുച്ചനതായ സബ്ബതമ “ഏവന്തിപി മേ നോ”തിആദിനാ വിക്ഖേപത്തേവ കരോതി. തഥ “ഏവന്തിപി മേ നോ”തിആദി തഥ തഥ പുച്ഛിതാകാരപടിസേധനവസേന വിക്ഖിപനാകാരദസ്സനം. നനു ച വിക്ഖേപവാദിനോ വിക്ഖേപപക്ഖസ്സ അനുജാനനം വിക്ഖേപപക്ഖേ അവട്ഠാനം യുത്തരുപന്തി? ന, തഥാപി തസ്സ സമ്മുട്ട്ഠാത്താ, പടിക്ഖേപവസേനേവ ച വിക്ഖേപവാദസ്സ പവത്തനത്തോ. തഥാ ഹി സബ്ബയോ ബേലട്ഠപുത്തോ രത്തോ അജാതസത്തുനാ സന്ദിട്ഠികം സാമഞ്ഞഫലം പുട്ഠോ പരലോകത്തികാദീനം പടിസേധനമുഖേന വിക്ഖേപം ബ്യാകാസി.

ഏതഥാഹ - നനു ചായം സബ്ബോപി അമരാവിക്ഖേപികോ കുസലാദയോ ധമ്മേ, പരലോകത്തികാദീനി ച യഥാഭൂതം അനവബുജ്ജന്തമാനോ തഥ തഥ പണ്ഹം പുട്ഠോ പുച്ഛായ വിക്ഖേപനമത്തം ആപജ്ജതി, തസ്സ കഥം ദിട്ഠിഗതികഭാവോ. ന ഹി അവത്തുകാമസ്സ വിയ പുച്ഛിതമത്ഥമജാനന്തസ്സ വിക്ഖേപകരണമത്തേന ദിട്ഠിഗതികതാ യുത്താതി? വുച്ചതേ - ന ഹേവ ഖോ പുച്ഛായ വിക്ഖേപകരണമത്തേന തസ്സ ദിട്ഠിഗതികതാ, അഥ ഖോ മിച്ഛാഭിനിവേസവസേന. സസ്സതാഭിനിവേസേന മിച്ഛാഭിനിവിട്ഠോയേവ ഹി പുഗ്ഗലോ മന്ദബുദ്ധിതായ കുസലാദിധമ്മേ പരലോകത്തികാദീനി ച യഥാവതോ അപ്പടിപജ്ജമാനോ അത്തനാ അവിഞ്ഞാതസ്സ അത്ഥസ്സ പരം വിഞ്ഞാപേതും അസക്കുണ്ണേയ്യതായ മുസാവാദാദിഭയേന ച വിക്ഖേപം ആപജ്ജതീതി. തഥാ ഹി വക്ഖതി “യാസം സത്തേവ ഉച്ഛേദദിട്ഠിയോ, സേസാ സസ്സതദിട്ഠിയോ”തി (ദ്ദിം നീം അട്ഠം ൧.൯൭-൯൮) അഥ വാ പുത്തപാപാനം തബ്ബിപാകാനഞ്ച അനവബോധേന അസദുഹനേന ച തബ്ബിസയായ പുച്ഛായ വിക്ഖേപകരണമേവ സുന്ദരന്തി ഖന്തിം രുചിം ഉപ്പാദേവാ അഭിനിവിസന്തസ്സ ഉപ്പന്നാ വിസുന്ധേവേസാ ഏകാ ദിട്ഠി സത്തഭഞ്ജഗദിട്ഠി വിയാതി ദട്ഠഞ്ച. തഥാ ച വൃത്തം “പരിയന്തരഹിതാ ദിട്ഠിഗതികസ്സ ദിട്ഠി ചേവ വാചാ ചാ”തി (ദ്ദിം നീം അട്ഠം ൧.൬൧). കഥം പനസ്സാ സസ്സതദിട്ഠിസഞ്ചാഹോ? ഉച്ഛേദവസേന അനഭിനിവേസതോ. നത്ഥി കോചി ധമ്മാനം യഥാഭൂതവേദി വിവാദബഹുലത്താ ലോകസ്സ, “ഏവമേവ”ന്തി പന സദുന്തരേന “ധമ്മനിജ്ജന്താനനാ അനാദികാലികാ ലോകേ”തി ഗാഹവസേന സസ്സതലേസോപേതമ ലബ്ഭതിയേവ.

അധിച്ചസമുപ്പന്നവാദവണ്ണനാ

൬൭. അധിച്ച യദിച്ചകം യം കിഞ്ചി കാരണം, കസ്സാചി വുദ്ധിപുഞ്ചം വാ വിനാ സമുപ്പന്നോതി അത്തലോകസത്തിതാനം ഖണ്ഡാനം അധിച്ചുപ്പത്തിആകാരാമമ്മണം ദസ്സനം തദാകാരസന്നിസ്സയേന പവത്തിതോ, തദാകാരസഹചരിതതായ ച “അധിച്ചസമുപ്പന്ന”ന്തി വുച്ചതി യഥാ “മഞ്ചോ ഘോസന്തി, കുന്താ പചരന്തി”തി ച ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ ആഹ “അധിച്ചസമുപ്പന്നോ അത്താ ച ലോകോ ചാതി ദസ്സനം അധിച്ചസമുപ്പന്ന”ന്തി.

൬൮-൭൩. ദേസനാസീസന്തി ദേസനായ ജേട്ഠകഭാവേന ഗഹണം, തേന സത്തഞ്ചേവ ധൂരം കത്വാ ഭഗവതാ അയം ദേസനാ കതാ, ന പന തഥ അത്തേസം അരൂപധമ്മാനം അത്ഥിഭാവതോതി ദസ്സേതി. തേനേവാഹ “അചിത്തുപ്പാദാ”തിആദി. ഭഗവാ ഹി യഥാ ലോകുത്തരയമ്മം ദേസേന്തോ സമാധിം പഞ്ഞം വാ ധൂരം കരോതി, ഏവം ലോകിയധമ്മം ദേസേന്തോ ചിത്തം സത്തം വാ ധൂരം കരോതി. തഥ “യസ്ഥിം സമയേ ലോകുത്തരം ത്യാനം ഭാവേതി (ധം സം ൨൨൭) പഞ്ചഞ്ചികോ സമ്മാസമാധി [ദ്ദിം നീം ൩.൩൫൫ (ഖ)] പഞ്ചഞ്ചാണികോ സമ്മാസമാധി, [ദ്ദിം നീം ൩.൩൫൫ (ജ); വിഭം ൨.൮൦൪] പഞ്ഞായ ചസ്സ ദിസാ ആസവാ പരിക്ഖിണാ ഹോന്തി”തി (മം നീം ൧.൨൨൧) തഥാ “യസ്ഥിം

സമയേ കാമാവചരം കൂസലം ചിത്തം ഉപ്പനം ഹോതി, (യം സം ൧) കിംചിത്തോ ത്വം ഭിക്ഖു (പാരാ മർത്ത്യ, മവം) മനോപുണ്യശ്ശമാ ധമ്മാ, (യം പം ൧, ൨; നേത്തിം ന്തം; പേടകോ വൃന്ദ) സന്തി ഭിക്ഖവേ സത്താ നാനത്തകായാ നാനത്തസത്തിനോ, (ദീം നിം ൩.൩൩൨, ൩൪൨, ൩൫൨; അം നിം ൩.൨൪; ചുളനിം വൃന്ദ) ന നേവസത്താനാസത്തായതന്നിത്തുദിനി സുത്താനി (ദീം നിം ൩.൩൫൨) ഏതസ്സ അത്ഥസ്സ സാധകാനി ദട്ഠോബ്ബാനി. തിത്ഥായതനേതി അത്തതിത്ഥിയസമയേ. തിത്ഥിയാ ഹി ഉപപത്തിവിസേസേ വിമുത്തിസത്തിനോ, സത്താവിരാഗാവിരാഗേസു ആദിനവാതിസംസദസ്സിനോ വാ ഹുത്വാ അസത്തസമാപത്തിം നിബ്ബത്തേതാ അക്ഖണ്ഡമിയം ഉപ്പജ്ജന്തി, ന സാസനികാ. വായോകസിണേ പരികമ്മം കത്വാതി വായോകസിണേ പമാദിനി തിണി ഞ്ചാനാനി നിബ്ബത്തേതാ തതിയജ്ജ്ഞാനേ ചിണ്ണവസീ ഹുത്വാ തതോ വുട്ഠായ ചതുത്ഥജ്ജ്ഞാനാധിഗമായ പരികമ്മം കത്വാ. തേനേവാഹ “ചതുത്ഥജ്ജ്ഞാനം നിബ്ബത്തേതാ”തി.

കസ്ഥാ പനേത്ഥ വായോകസിണേയേവ പരികമ്മം വുത്തന്തി? വുച്ചതേ - യഥേവ ഹി രൂപപടിഭാഗഭൂതേസു കസിണവിസേസേസു രൂപവിഭാവനേന രൂപവിരാഗഭാവനാസഞ്ചാരോ അരൂപസമാപത്തിവിസേസോ സച്ഛികരീയതി, ഏവം അപരിബൃത്തവിഗ്ഗഹതായ അരൂപപടിഭാഗഭൂതേ കസിണവിസേസേ അരൂപവിഭാവനേന അരൂപവിരാഗഭാവനാസഞ്ചാരോ രൂപസമാപത്തിവിസേസോ അധിഗമീയതീതി ഏത്ഥ “സത്താ രോഗോ സത്താ ഗണ്ഡോ”തിആദിനാ (മം നിം ൩.൨൪) “ധി ചിത്തം, ധിബ്ബതേ തം ചിത്ത”ന്തിആദിനാ ച നയേന അരൂപപ്പവത്തിയാ ആദിനവദസ്സനേന, തദഭാവേ ച സന്തപണീതഭാവസന്നിടാനേന രൂപസമാപത്തിയാ അഭിസഞ്ചരണം, രൂപവിരാഗഭാവനാ പന സദ്ധിം ഉപചാരേന അരൂപസമാപത്തിയോ, തത്ഥാപി വിസേസേന പമാരുപ്ಪജ്ജ്ഞാനം. യദി ഏവം “പരിച്ഛിന്നാകാസകസിണേപി”തി വത്തബ്ബം. തസ്സാപി ഹി അരൂപപടിഭാഗതാ ലബ്ധതീതി? ഇച്ഛിതമേവേതം കേസഞ്ചി അവചനം പനേത്ഥ പുണ്ണാചരിയേഹി അഗ്ഗഹിതഭാവേന. യഥാ ഹി രൂപവിരാഗഭാവനാ വിരജ്ജനീയയമ്മഭാവമത്തേന പരിനിപ്ഫന്നാ, വിരജ്ജനീയയമ്മപടിഭാഗഭൂതേ ച വിസയവിസേസേ പാതുഭവതി, ഏവം അരൂപവിരാഗഭാവനാപിതി വുച്ചമാനേ ന കോചി വിരോധോ, തിത്ഥിയേഹേവ പന തസ്സാ സമാപത്തിയാ പടിപജ്ജിതബുതായ, തേസഞ്ച വിസയപമേസുപനിബന്ധനസ്സേവ തസ്സ ഞ്ചാനസ്സ പടിപത്തിതോ ദിട്ഠിവത്തേഹി പുണ്ണാചരിയേഹി ചതുത്ഥേയേവ ഭൂതകസിണേ അരൂപവിരാഗഭാവനാപരികമ്മം വുത്തന്തി ദട്ഠോബ്ബം. കിഞ്ച വണ്ണകസിണേസു വിയ പൂരിമഭൂതകസിണത്തേപി വണ്ണപടിച്ചായാവ പണ്ണത്തി ആരമ്മണം ഞ്ചാനസ്സ ലോകവോഹാരാനുരോധേനേവ പവത്തിതോ. ഏവഞ്ച കത്വാ വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൧.൫൨) പഥവീകസിണസ്സ ആദാസചന്ദമണ്ഡലുപമാവചനഞ്ച സമത്ഥിതം ഹോതി, ചതുത്ഥം പന ഭൂതകസിണം ഭൂതപ്പടിച്ചായമേവ ഞ്ചാനസ്സ ഗോചരഭാവം ഗച്ഛതീതി തസ്സേവ അരൂപപടിഭാഗതാ യുത്താതി വായോകസിണേയേവ പരികമ്മം വുത്തന്തി വേദിതബ്ബം.

ഇയേവാതി പഞ്ചവോകാരഭവേയേവ. തത്ഥാതി അസത്തഭവേ. യദി രൂപക്ഖണ്ഡമത്തമേവ അസത്തഭവേ പാതുഭവതി, കഥമരൂപസന്നിസ്സയേന വിനാ തത്ഥ രൂപം പവത്തി, കഥം പന രൂപസന്നിസ്സയേന വിനാ അരൂപധാതുയം അരൂപം പവത്തി, ഇദമി തേന സമാനജാതിയമേവ. കസ്ഥാ? ഇയേവ അദസ്സനതോ. യദി ഏവം കബളികാരാഹാരേന വിനാ രൂപധാതുയം രൂപേന ന പവത്തിതബ്ബം, കിം കാരണം ? ഇയേവ അദസ്സനതോ. അപി ച യഥാ യസ്സ ചിത്തസന്താനസ്സ നിബ്ബത്തികാരണം രൂപേ അവിഗതത്ത്വം, തസ്സ സഹ രൂപേന സമ്ഭവതോ രൂപം നിസ്സായ പവത്തി, യസ്സ പന നിബ്ബത്തികാരണം രൂപേ വിഗതത്ത്വം, തസ്സ വിനാ രൂപേന രൂപനിരപേക്ഷതായ കാരണസ്സ, ഏവം യസ്സ രൂപപ്പബന്ധസ്സ നിബ്ബത്തികാരണം വിഗതത്ത്വം അരൂപേ, തസ്സ വിനാ അരൂപേന പവത്തി ഹോതീതി അസത്തഭവേ രൂപക്ഖണ്ഡമത്തമേവ നിബ്ബത്തി. കഥം പന തത്ഥ കേവലോ രൂപപ്പബന്ധോ പച്ചുപ്പനപച്ചയരഹിതോ ചിരകാലം പവത്തിതി പച്ചേതബ്ബം, കിത്തകം വാ കാലം പവത്തിതി ചോദനം മനസി കത്വാ ആഹ “യഥാ നാമ ജിയാവേഗുക്ഖിത്തോ സരോ”തിആദി, തേന ന കേവലമാഗമോയേവ അയമേത്ഥ യുത്തീതി ദസ്സേതി. തത്തകമേവ കാലത്തി ഉക്കംസതോ പഞ്ച മഹാകപ്പസതാനിപി തിട്ഠന്തി അസത്തസത്താ. ഞ്ചാനവേഗേതി അസത്തസമാപത്തിപരിക്ഖതേ കമ്മവേഗേ. അന്തരായതിതി പച്ചയനിരോധേന നിരുജ്ജ്ഞതി നപ്പവത്തി.

ഇധാതി കാമഭവേ. കഥം പന അനേകകപ്പസതസമതിക്കമേന ചിരനിരുദ്ധതോ വിത്താണതോ ഇധ വിത്താണം സമുപ്പജ്ജന്തി. ന ഹി നിരുദ്ധേ ചക്ഖുച്ഛി ചക്ഖുവിത്താണമുപ്പജ്ജമാനം ദിട്ഠന്തി? നയിദമേകത്തോ ദട്ഠോബ്ബം. ചിരനിരുദ്ധമി ഹി ചിത്തം സമാനജാതികസ്സ അന്തരാനുപ്പജ്ജനതോ അനന്തരപച്ചയമത്തം ഹോതിയേവ, ന ബിജം, ബിജം പന കമ്മം. തസ്ഥാ കമ്മതോ ബിജഭൂതതോ ആരമ്മണാദിഹി പച്ചയേഹി അസത്തഭവതോ ചുതാനം കാമധാതുയാ ഉപപത്തിവിത്താണം ഹോതിയേവ. തേനാഹ “ഇധ പടിസന്ധിസത്താ ഉപ്പജ്ജന്തി”തി. ഏത്ഥ ച യഥാ നാമ ഉതുനിയാമേന പുപ്ഫഗുഹണേ നിയതകാലാനം രുക്ഖാനം വേവേ ദിനേ വേവഞ്ചലേന ന യഥാ നിയാമതാ ഹോതി പുപ്ഫഗുഹണസ്സ, ഏവമേവ പഞ്ചവോകാരഭവേ അവിപ്പയോഗേന വത്തമാനേസു രൂപാരൂപധമ്മേസു രൂപാരൂപവിരാഗഭാവനാവേവേ ദിനേ തസ്സ സമാപത്തിവേവഞ്ചലസ്സ അനുരൂപതോ അരൂപഭവേ അസത്താഭവേ ച യഥാക്കമം രൂപരഹിതാ അരൂപരഹിതാ ച ഖണ്ഡാനം പവത്തി ഹോതീതി വേദിതബ്ബം. നനു ഏത്ഥ ജാതിസതസഹസ്സദസംവട്ടാദിനം മത്ഥകേ, അബ്ബന്തരതോ വാ പവത്തായ അസത്തുപവത്തിയാ വസേന ലാഭീഅധിച്ചസമുപ്പന്നികവാദോ ലാഭീസസ്സുതവാദോ വിയ അനേകഭേദോ സമ്ഭവതീതി? സച്ചം സമ്ഭവതി, അനന്തരത്താ പന ആപനായ അസത്തുപപത്തിയാ വസേന ലാഭീഅധിച്ചസമുപ്പന്നികവാദോ നയദസ്സനവസേന ഏകോവ ദസ്സിതോതി ദട്ഠോബ്ബം. അഥ വാ സസ്സതദിട്ഠിസഞ്ചഹതോ അധിച്ചസമുപ്പന്നികവാദസ്സ സസ്സുതവാദേ ആഗതോ സഞ്ചോ ദേസനാനയോ യഥാസമ്ഭവം അധിച്ചസമുപ്പന്നികവാദേപി ഗഹേതബ്ബോതി ഇമസ്സ വിസേസസ്സ ദസ്സനത്ഥം ഭഗവതാ ലാഭീഅധിച്ചസമുപ്പന്നികവാദോ അവിജേതിയാ ദേസീതോ. അവസ്സഞ്ച സസ്സതദിട്ഠിസഞ്ചഹോ അധിച്ചസമുപ്പന്നികവാദസ്സ ഇച്ഛിതബ്ബോ സംകിലേസപക്ഖേ സത്താനം അജ്ജ്ഞാസയസ്സ ദുവിധത്താ. തഥാ ഹി വുത്തം അട്ഠകമായം “സസ്സതുച്ഛേദദിട്ഠി ചാ”തി. തഥാ ച വക്ഖതി “യാസം സത്തേവ ഉച്ഛേദദിട്ഠിയോ, സേസാ സസ്സതദിട്ഠിയോ”തി (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൩൭-൩൮).

നനു ച അധിച്ചസമുപ്പന്നികവാദസ്സ സസ്സതദിട്ഠിസഞ്ചഹോ ന യുത്തോ. “അഹഞ്ചി പുണ്ണേ നാഹോസി”ന്തിആദിവസേന പവത്തനതോ, അപുണ്ണസത്തപാതുഭാവഗ്ഗാഹത്താ, അത്തനോ ലോകസ്സ ച സദാഭാവഗാഹിനി ച സസ്സതദിട്ഠി “അത്ഥിതേവ സസ്സതിസമ”ന്തി പവത്തനതോ? നോ ന യുത്തോ അനാഗതേ കോടിഅദസ്സനതോ. യദിപി ഹി അയം വാദോ “സോമ്ചി ഏതരഹി അഹുത്വാ സത്തായ പരിണതോ”തി (ദീം നിം ൧.൩൮൨) അത്തനോ ലോകസ്സ ച അതീതകോടിപരമാമസവസേന പവത്തോ, തഥാപി വത്തമാനകാലതോ പട്ഠായ ന തേസം കത്ഥാ അനാഗതേ പരിയന്തം പസ്സതി, വിസേസേന ച പച്ചുപ്പന്നാനാഗതകാലേസു പരിയന്താദസ്സനപഭാവിതോ സസ്സുതവാദോ. യഥാഹ “സസ്സതിസമം തഥേവ റസ്സതി”തി. യദി ഏവം ഇമസ്സ വാദസ്സ, സസ്സുതവാദാദിനഞ്ച പുണ്ണതകപ്പികേസു സഞ്ചഹോ ന യുത്തോ അനാഗതകാലപരമാമസവസേന പവത്തത്താതി? ന, സമുദാഗമസ്സ അതീതകോട്ഠാസികത്താ. തഥാ ഹി നേസം സമുപ്പത്തി അതീതംസപുണ്ണേനിവാസത്താണേഹി, തപ്പടിരൂപകാനുസ്സവാദിപ്പഭാവിതതന്നേഹി ച സഞ്ചഹിതാതി, തഥാ

ചേവ സംവണ്ണിതം. അഥ വാ സബ്ബതമ അപ്പടിഹതത്തോന്നേ വാദിവരേണ ധമ്മസ്സാമിനാ നിരവസേസതോ അഗതിഞ്ച ഗതിഞ്ച യഥാഭൂതം സയം അഭിഞ്ഞാ സച്ഛികതാ പവേദിതാ ഏതാ ദിട്ഠിയോ, തസ്മാ യാവതികാ ദിട്ഠിയോ ഭഗവതാ ദേസീതാ, യഥാ ച ദേസീതാ, തഥാ തഥാവ സന്നിട്ഠാനതോ സമ്പടിച്ഛിതഞ്ച, ന ഏതമ യുത്തിവിചാരണാ കാതഞ്ച ബുദ്ധവിസയത്താ. അചിന്തേയോ ഹി ബുദ്ധവിസയോതി.

ദുതിയഭാഗവാദവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

അപരന്തകപ്പികവാദവണ്ണനാ

൧൪. “അപരന്തേ ഞാണം, അപരന്താനുദിട്ഠിനോ”തിആദിസു വിയ അപര-സദോ ഹ്യ അനാഗതകാലവാചകോതി ആഹ “അനാഗതകോട്ഠാസസഞ്ചാത”ന്തി. അപരന്തം കപ്പേതാതിആദിസു “പുബ്ബന്തം കപ്പേതാ”തിആദിസു വുത്തനയേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. വിസേസമത്തമേവ വക്ഖാമ.

സഞ്ചിവാദവണ്ണനാ

൧൫. ഉദ്ധമാഘാതനാതി പവത്തോ വാദോ ഉദ്ധമാഘാതനോ, സോ ഏതേസം അത്ഥിതി ഉദ്ധമാഘാതനികാ. യസ്മാ പന തേ ദിട്ഠിഗതികാ “ഉദ്ധം മരണാ അത്താ നിബ്ബികാരോ”തി വദന്തി, തസ്മാ “ഉദ്ധമാഘാതനാ അത്താനം വദന്തിതി ഉദ്ധമാഘാതനികാ”തി വുത്തം. സഞ്ചിവാദോ ഏതേസം അത്ഥിതി സഞ്ചിവാദോ “ബുദ്ധം അസ്സ അത്ഥിതി ബുദ്ധോ”തി യഥാ. അഥ വാ സഞ്ചിതി പവത്തോ വാദോ സഞ്ചി സഹചരണനയേന, സഞ്ചി വാദോ ഏതേസന്തി സഞ്ചിവാദോ.

൧൬-൧൭. രൂപി അത്താതി ഏതമ നനു രൂപവിനിമുത്തേന അത്തനാ ഭവിതഞ്ചം സഞ്ചായ വിയ രൂപസ്സപി അത്തനിയത്താ. ന ഹി “സഞ്ചി അത്താ”തി ഏതമ സഞ്ചാ അത്താ. തേനേവ ഹി “തത്ഥ പവത്തസഞ്ചഞ്ചസ്സ സഞ്ചാതി ഗഹേതാ”തി വുത്തം. ഏവം സതി കസ്മാ കസിണരൂപം “അത്താ”തി ഗഹേതാ വുത്തന്തി? ന ഖോ പനേതം ഏവം ദട്ഠഞ്ച “രൂപം അസ്സ അത്ഥിതി രൂപി”തി, അഥ ഖോ “രൂപസിലോ രൂപി”തി. രൂപസഞ്ചേതമ രൂപസരിക്ഖതായ കസിണരൂപസ്സ വഡ്ഢിതാവഡ്ഢിതകാലവസേന വിസേസാപത്തി, സാ ച “നത്ഥി”തി ന സക്കാ വത്തും പരിത്തവിപുലതാദിവിസേസസഞ്ചാവതോ. യദി ഏവം ഇമസ്സ വാദസ്സ സസ്സതദിട്ഠിസഞ്ചഹോ ന യുജ്ജതിതി? നോ ന യുജ്ജതി കായഭേദതോ ഉദ്ധം അത്തനോ നിബ്ബികാരതായ തേന അധിപ്പേതത്താ. തഥാ ഹി വുത്തം “അരോഗോ പരം മരണാ”തി. അഥ വാ “രൂപം അസ്സ അത്ഥിതി രൂപി”തി വുച്ചമാനേപി ന ദോസോ. കപ്പനാസിലേനപി ഹി ഭേദേന അഭേദസ്സാപി നിദേസദസ്സനതോ, യഥാ “സിലാപുത്തകസ്സ സരീര”ന്തി. രൂപനം വാ രൂപസഭാവോ രൂപം, തം ഏതസ്സ അത്ഥിതി രൂപി, അത്താ “രൂപിനോ ധമ്മാ”തിആദിസു (ധം സം ദുക്ഖമാതികാ ച) വിയ. ഏവഞ്ച കത്ഥാ രൂപസഭാവത്താ അത്തനോ “രൂപി അത്താ”തി വചനം ഞായാഗതമേവാതി “കസിണരൂപം ‘അത്താ’തി ഗഹേതാ”തി വുത്തം. നിയതവാദിതായ കമ്മഹലപടിക്ഖേപതോ നത്ഥി ആജീവകേസു ത്യാനസമാപത്തിലാഭോതി ആഹ “ആജീവകാദയോ വിയ തക്കമത്തേനേവ വാ രൂപി അത്താ”തി. തഥാ ഹി കണ്ഠാഭിജാതിആദിസു ചരളാഭിജാതിസു അത്തന്തരം അത്താനം ഏകച്ചേ ആജീവകാ പടിജാനന്തി. നത്ഥി ഏതസ്സ രോഗോ ഭണ്ഠോതി അരോഗോതി അരോഗ-സദസ്സ നിചുപരിയായതാ വേദിതഞ്ചോ, രോഗരഹിതതാസീസേന വാ നിബ്ബികാരതായ നിചുതം പടിജാനാതി ദിട്ഠിഗതികോതി ആഹ “അരോഗോതി നിചുച്ചാ”തി.

കസിണുഗ്ഘാടിമാകാസപമാരൂപവിഞ്ഞാണനത്ഥിഭാവആകിഞ്ചഞ്ഞായതനാനി അരൂപസമാപത്തിനിമിത്തം നിമ്ബപണ്ണേ തിത്തകരസോ വിയ സരിരപരിമാണോ അരൂപി അത്താ തത്ഥ തിട്ഠന്തിതി നിഗണ്ഠാതി ആഹ “നിഗണ്ഠാദയോ വിയ”തി. മിസ്സകഗാഹവസേനാതി രൂപാരൂപസമാപത്തിനം നിമിത്താനി ഏകജ്ഠം കത്ഥാ “ഏകോ അത്താ”തി, തത്ഥ പവത്തസഞ്ചഞ്ചസ്സ “സഞ്ചാ”തി ഗഹണവസേന. അയഞ്ഠഹി ദിട്ഠിഗതികോ രൂപാരൂപസമാപത്തിലാഭിതായ തന്നിമിത്തം രൂപഭാവേന അരൂപഭാവേന ച അത്താ ഉപതിട്ഠന്തി, തസ്മാ “രൂപി ച അരൂപി ച”തി അഭിനിവേസം ജനേസി അജ്ഠയത്തവാദിനോ വിയ, തക്കമത്തേനേവ വാ രൂപാരൂപധമ്മാനം മിസ്സകഗ്ഘാണവസേന “രൂപി അരൂപി ച അത്താ ഹോതി”തി.

തക്കഗാഹേനേവാതി സഞ്ചാരാവസേസസുഖമഭാവപ്പത്തയമ്മാ വിയ അച്ചന്തസുഖമഭാവപ്പത്തിയാ സകിച്ചസാധനാസമത്ഥതായ മമ്ഭേകുട്ടഹത്ഥപാദാദിസഞ്ചാതോ വിയ നേവ രൂപി, രൂപസഭാവാനതിവത്തനതോ ന അരൂപിതി ഏവം പവത്തതക്കഗാഹേന. അഥ വാ അന്താനന്തികചതുക്കവാദേ വിയ അത്തമത്തപടിക്ഖേപവസേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. കേവലം പന തത്ഥ ദേസകാലഭേദവസേന തതീയചതുത്ഥവാദാ ദസ്സിതാ, ഹ്യ കാലവത്ഥുഭേദവസേനാതി അയമേവ വിസേസോതി. കാലഭേദവസേന ചേതമ തതീയവാദസ്സ പവത്തി രൂപാരൂപനിമിത്താനം സഹ അനുപട്ഠാനതോ. ചതുത്ഥവാദസ്സ പന വത്ഥുഭേദവസേന പവത്തി രൂപാരൂപധമ്മാനം സമുഹതോ “ഏകോ അത്താ”തി തക്കവസേനാതി തത്ഥ വുത്തനയാനുസാരേണ വേദിതഞ്ചം.

ദുതിയചതുക്കേ യം വത്തഞ്ചം, തം “അമതി ഗച്ഛതി ഏതമ ഭാവോ ഓസാന”തിആദിനാ അന്താനന്തികവാദേ വുത്തനയേന വേദിതഞ്ചം.

യദിപി അട്ഠസമാപത്തിലാഭിനോ ദിട്ഠിഗതികസ്സ വസേന സമാപത്തിഭേദേന സഞ്ചാഭേദസമ്ഭവതോ “നാനത്തസഞ്ചി അത്താ”തി അയന്തി വാദോ സമാപനകവസേന ലബ്ഭതി. തഥാപി സമാപത്തിയം ഏകരൂപേനേവ സഞ്ചായ ഉപട്ഠാനതോ സമാപനകവസേന “ഏകത്തസഞ്ചി”തി ആഹ. തേനേവേതമ സമാപനകഗൃഹണം കതം. ഏകസമാപത്തിലാഭിനോ ഏവ വാ വസേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. സമാപത്തിഭേദേന സഞ്ചാഭേദസമ്ഭവേപി ബഹിദ്ധാ പുമുത്താരമ്മേണ സഞ്ചാനാനത്തേന ഓളാരികേന നാനത്തസഞ്ചിതം ദസ്സേതും “അസമാപനകവസേന നാനത്തസഞ്ചി”തി വുത്തം. “പരിത്തകസിണവസേന പരിത്തസഞ്ചി”തി ഇമിനാ സതിപി സഞ്ചാവിനിമുത്തേ ധമ്മേ “സഞ്ചായേവ അത്താ”തി വദതിതി ദസ്സിതം ഹോതി. കസിണഗ്ഘാണഞ്ചേതമ സഞ്ചായ വിസയദസ്സനം, ഏവം വിപുലകസിണവസേനാതി ഏത്ഥാപി അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. ഏവഞ്ച കത്ഥാ അന്താനന്തികവാദേ , ഹ്യ ച അന്താനന്തികചതുക്കേ പമമുതിയവാദേഹി ഇമേസം ദിന്നം വാദാനം വിസേസോ സിലോ ഹോതി, അത്തഥാ വുത്തപ്പകാരേസു വാദേസു പുബ്ബന്താപരന്തകപ്പനഭേദേന സതിപി കേഹിചി വിസേസേ കേഹിചി നത്ഥി യേവാതി. അഥ വാ “അഞ്ജുട്ഠപ്പമാണോ അത്താ, യവപ്പമാണോ, അബുജത്തോ വാ അത്താ”തി ആദിദസ്സനവസേന പരിത്തോ സഞ്ചി ചാതി പരിത്തസഞ്ചി, കപിലകണാദാദയോ വിയ അത്തനോ സബ്ബഗതഭാവപടിജാനനവസേന അപ്പമാണോ സഞ്ചി ചാതി അപ്പമാണസഞ്ചിതി ഏവവേതമ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ.

ദിബ്ബചക്വപരിഭണ്ഡതായ യമാകമ്മൂപഗണാണസ്സ ദിബ്ബചക്വപഭാവജനിതേന യമാകമ്മൂപഗണാണേന ദിസ്സമാനാപി സത്താനം സുഖാദിസമങ്ഗിതാ ദിബ്ബചക്വുനാവ ദിട്ഠാ ഹോതിതി ആഹ “ദിബ്ബേന ചക്വുനാ”തിആദി. നന്ദു ച “ഏകന്തസുഖി അത്താ”തിആദിവാദാനം അപരന്തദിട്ഠിഭാവതോ “നിബ്ബത്തമാനം ദിസ്സാ”തി വചനം അനുപന്നതി? നാനുപപന്നം, അനാഗതസ്സ ഏകന്തസുഖിഭാവാദികസ്സ പകുപ്പനം പച്ചുപ്പനായ നിബ്ബത്തിയാ ദസ്സനേന അധിപ്പേതതി. തേനേവാഹ “നിബ്ബത്തമാനം ദിസ്സാ ഏകന്തസുഖി”തി ഗണ്ഹാതി”തി. ഏതഥ ച തസ്സം തസ്സം ഭൂമിയം ബഹുലം സുഖാദിസഹിതയമ്മപ്പവത്തിദസ്സനേന തേസം “ഏകന്തസുഖി”തി ഗാഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. അഥ വാ ഹത്ഥിദസ്സകരന്ധാ വിയ ദിട്ഠിഗതികാ യം യദേവ പസ്സന്തി, തം തദേവ അഭിനിവിസ്സ വോഹരന്തിതി ന ഏതഥ യുത്തി മഗ്ഗിതഞ്ചാ.

അസഞ്ചി നേവസഞ്ചിനാസഞ്ചിവാദവണ്ണനാ

൧൮-൮൩. അസഞ്ചിവാദേ അസഞ്ചഭവേ നിബ്ബത്തസത്തവസേന പഠമവാദോ, “സഞ്ചം അത്തതോ സമനുപസ്സതി”തി ഏതഥ വുത്തനയേന സഞ്ചംയേവ “അത്താ”തി ഗഹേത്വാ തസ്സ കിഞ്ചനഭാവേന റിതായ അത്തായ സഞ്ചായ അഭാവതോ “അസഞ്ചി”തി പവത്തോ ദുതിയവാദോ, തഥാ സഞ്ചായ സഹ രൂപയമ്മേ, സഞ്ചേ ഏവ വാ രൂപാരൂപയമ്മേ “അത്താ”തി ഗഹേത്വാ പവത്തോ തതിയവാദോ, തക്കഗാഹവസേനേവ ചതുത്ഥവാദോ പവത്തോ. തസ്സ പുഞ്ചേ വുത്തനയേനേവ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. ദുതിയചതുക്കേപി കസിണരൂപസ്സ അസഞ്ചാനനസഭാവതായ അസഞ്ചിതി കത്വാ അന്താനന്തികവാദേ വുത്തനയേനേവ ചത്താരോപി വേദിതഞ്ചാ. തഥാ നേവസഞ്ചിനാസഞ്ചിവാദേപി നേവസഞ്ചിനാസഞ്ചിഭവേ നിബ്ബത്തസത്തസ്സേവ ചുതിപടിസന്ധിസു, സഞ്ചത്ഥ വാ പടുസഞ്ചാകിച്ചും കാതും അസമത്ഥായ സുഖുമായ സഞ്ചായ അത്ഥിഭാവപടിജാനനവസേന പഠമവാദോ, അസഞ്ചിവാദേ വുത്തനയേന സുഖുമായ സഞ്ചായ വസേന, സഞ്ചാനനസഭാവതാപടിജാനേന ച ദുതിയവാദാദയോ പവത്താതി ഏവം ഏകേന പകാരേന സതിപി കാരണപരിയേസനസ്സ സമ്ഭവേ ദിട്ഠിഗതികവാദാനം അനാദരണീയഭാവദസ്സനത്ഥം “തത്ഥ ന ഏകന്തേന കാരണം പരിയേസിതഞ്ച”തി വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. ഏതേസഞ്ച സഞ്ചിഅസഞ്ചിനേവസഞ്ചിനാസഞ്ചിവാദാനം “അരോഗോ പരം മരണാ”തി വചനതോ സസ്സതദിട്ഠിസങ്ഗഹോ പാകടോയേവ.

ഉച്ഛേദവാദവണ്ണനാ

൮൪. അസതോ വിനാസാസമ്ഭവതോ അത്ഥിഭാവനിബന്ധനോ ഉച്ഛേദോതി വുത്തം “സതോ”തി. യഥാ ഹേതുഫലഭാവേന പവത്തമാനാനം സഭാവയമ്മാനം സതിപി ഏകസന്താനപരിയാപന്നാനം ഭിന്നസന്തതിപതിതേഹി വിസേസേ ഹേതുഫലാനം പരമത്ഥതോ ഭിന്നസഭാവത്താ ഭിന്നസന്താനപതിതാനം വിയ അച്ചന്തഭേദസനിട്ഠാനേന നാനത്തനയസ്സ മിച്ചാഗഹണം ഉച്ഛേദാഭിനിവേസസ്സ കാരണം, ഏവം ഹേതുഫലഭൂതാനം ധമ്മാനം വിജ്ജമാനേപി സഭാവഭേദേ ഏകസന്തതിപരിയാപന്നതായ ഏകത്തനയേന അച്ചന്തമഭേദഗ്ഗഹണവി കാരണം ഏവാതി ദസ്സേതും “സത്തസ്സാ”തി വുത്തം പാളിയം. സന്താനവസേന ഹി വത്തമാനേസു ഖണ്ഡേസു ഘനവിനിബ്ഭോഗഭാവേന സന്തഗാഹോ, സത്തസ്സ ച അത്ഥിഭാവഗാഹനിബന്ധനോ ഉച്ഛേദഗാഹോ യാവായം അത്താ ന ഉച്ഛിജ്ജതി, താവായം വിജ്ജതിയേവാതി ഗഹണതോ, നിരുദയവിനാസോ വാ ഹ്യ ഉച്ഛേദോതി അധിപ്പേതോതി ആഹ “ഉപച്ഛേദ”തി. വിസേസേന നാസോ വിനാസോ, അഭാവോ. സോ പന മംസചക്വപഞ്ചാചക്വുനം ദസ്സനപഥാതിക്കമോയേവ ഹോതിതി ആഹ “അദസ്സന”തി. അദസ്സനേ ഹി നാസ-സദോ ലോകേ നിരുള്ഹോതി. ഭാവവിഗമന്തി സഭാവാപഗമം. യോ ഹി നിരുദയവിനാസവസേന ഉച്ഛിജ്ജതി, ന സോ അത്തനോ സഭാവേന തിട്ഠന്തിതി. ലാഭിതി ദിബ്ബചക്വുണാണലാഭി. ചുതിമത്തമേവാതി സേക്ഖപുമുജ്ജനാനവി ചുതിമത്തമേവ. ന ഉപപാതന്തി പുബ്ബയോഗഭാവേന, പരികമ്മാകരണേന വാ ഉപപാതം ദട്ഠും ന സക്കോതി. “അലാഭീ ച കോ പരലോകം ന ജാനാതി”തി നത്ഥികവാദവസേന, മഹാമുള്ഹഭാവേനേവ വാ “ഇതോ അത്തോ പരലോകോ അത്ഥി”തി അനവബോധമാഹ. ഏത്തകോയേവ വിസയോ, യോ യം ഇന്ദ്രിയഗോചരോതി. അത്തനോ ധീതൂയാ ഹത്ഥഗണ്ഹനകരാജാദി വിയ കാമസുഖഗിദ്ധതായ വാ. “ന പുന വിരുഹന്തി”തി പതിതപണ്ണാനം വണ്ടേന അപ്പടിസന്ധികഭാവമാഹ. ഏവമേവ സത്താതി യഥാ പണ്ഡുപലാസോ ബന്ധനാ പവുത്തോ ന പടിസന്ധിയതി, ഏവം സഞ്ചേ സത്താ അപ്പടിസന്ധികമരണമേവ നിഗച്ഛന്തിതി. ജലപുബ്ബുളുകുപമാ ഹി സത്താതി തസ്സ ലദ്ധി. തഥാതി വുത്തപ്പകാരേന. ലാഭിനോപി ചുതിതോ ഉദ്ധം അദസ്സനേനേവ ഇമാ ദിട്ഠിയോ ഉപ്പജ്ജന്തിതി ആഹ “വികപ്പേത്വാ വാ”തി.

ഏതഥാഹ - യഥാ അമരാവിക്ഖേപികവാദാ ഏകന്തഅലാഭീവസേനേവ ദസ്സിതാ, യഥാ ച ഉദ്ധമാഘാതനികസഞ്ചിവാദചതുക്കോ ഏകന്തലാഭീവസേനേവ, ന ഏവമയം. അയം പന സസ്സതേകച്ചസസ്സതവാദാദയോ വിയ ലാഭിഅലാഭീവസേന പവത്തോ. തഥാ ഹി വുത്തം “തത്ഥ ദേ ജനാ”തിആദി. യദി ഏവം കസ്ഥാ സസ്സതവാദാദിദേസനാഹി ഹ്യ അത്തമാ ദേസനാ പവത്താതി? വുച്ചതേ - ദേസനാവിലാസപ്പത്തിതോ. ദേസനാവിലാസപ്പത്താ ഹി ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ, തേ വേണേയുജ്ജ്ഞാസയാനൂരൂപം വിവിധേനാകരേന ധമ്മം ദേസേന്തി, അത്തമാ ഇയാപി ച ഏവം ഭഗവാ ദേസേയു “ഇയ ഭിക്ഖവേ ഏകച്ചോ സമണോ വാ ബ്രാഹ്മണോ വാ ആത്ഥമന്ധായ...പേ... യഥാസമാഹിതേ ചിത്തേ സത്താനം ചുരുപപാതത്താണായ ചിത്തം അഭിനിന്നാമേതി, സോ ദിബ്ബേന ചക്വുനാ വിസുദ്ധേന അതിക്കന്തമാനൂസകേന അരഹതോ ചുതിചിത്തം പസ്സതി, പുമുനം വാ പരസത്താനം, ന ഹേവ ഖോ തദുദ്ധം ഉപപത്തിം, സോ ഏവമാഹ “യഥാ ഖോ ഭോ അയം അത്താ” തിആദിനാ വിസേസലാഭിനോ, തക്കിനോ ച വിസും കത്വാ, തസ്ഥാ ദേസനാവിലാസേന വേണേയുജ്ജ്ഞാസയാനൂരൂപം സസ്സതവാദാദിദേസനാഹി അത്തമായം ദേസനാ പവത്താതി ദട്ഠഞ്ചം.

അഥ വാ ഏകച്ചസസ്സതവാദാദിസു വിയ ന ഹ്യ തക്കിവാദിതോ വിസേസലാഭീവാദോ ഭിന്നാകാരോ, അഥ ഖോ സമാനഭേദതായ സമാനാകാരോയേവാതി ഇമസ്സ വിസേസസ്സ പകാസനത്ഥം ഭഗവതാ അയമുച്ഛേദവാദോ പുരിമവാദേഹി വിസിട്ഠാകാരോ ദേസിതോ. സമ്ഭവതി ഹി തക്കിനോപി അനുസ്സവാദിവസേന അധിഗമവതോ വിയ ഹ്യ അഭിനിവേസോ. അഥ വാ ന ഇമാ ദിട്ഠിയോ ഭഗവതാ അനാഗതേ ഏവം ഭാവീവസേന ദേസിതാ, നാപി പരികപ്പവസേന, അഥ ഖോ യഥാ യഥാ ദിട്ഠിഗതികേഹി “ഇദമേവ സച്ചം, മോഘമഞ്ച”തി പത്തത്താ, തഥാ തഥാ യഥാഭുച്ചം സബ്ബത്തുത്താണേന പരിച്ഛിന്ദിത്വാ പകാസിതാ. യേഹി ഗമ്ഭീരോദിപ്പകാരാ അപുമുജ്ജനഗോചരാ ബുദ്ധയമ്മാ പകാസന്തി, യേസഞ്ച പരികിത്തനേന തഥാഗതാ സമ്മദേവ മോമിതാ ഹോന്തി. ഉച്ഛേദവാദിഹി ച ദിട്ഠിഗതികേഹി യഥാ ഉത്തരുത്തരഭവദസ്സിഹി അപരഭവദസ്സിനം തേസം വാദപടിസ്ഥേയവസേന സകസകവാദാ പതിട്ഠാപിതാ, തഥായം ദേസനാ പവത്താതി പുരിമദേസനാഹി ഇമിസ്സാ ദേസനായ പവത്തിഭേദോ ന ചോദേതഞ്ചോ. ഏവഞ്ച കത്വാ അരൂപഭവഭേദവസേന വിയ കാമരൂപഭവഭേദവസേനാപി ഉച്ഛേദവാദോ വിജ്ജിത്വാ ദട്ഠഞ്ചോ. അഥ വാ പച്ചേകം കാമരൂപഭവഭേദവസേന വിയ അരൂപഭവവസേനാപി ന വിജ്ജിത്വാ വത്തഞ്ചോ, ഏവഞ്ച സതി ഭഗവതാ

വൃത്തസത്തകതോ ബഹുതരഭേദോ, അപ്പതരഭേദോ വാ ഉച്ഛേദവാദോ ആപജ്ജതിതി ഏവം പകാരാപി ചോദനാ അനവകാസാവാതി.

ഏതഥാഹ - യുത്തം താവ പുരിമേസു തീസു വാദേസു “കായസ്സ ഭേദാ”തി വൃത്തം പഞ്ചവോകാരഭവപരിയാപനം അത്തഭാവം ആരബ്ഭേ പവത്തത്താ തേസം വാദാനം, ചതുവോകാരഭവപരിയാപനം പന അത്തഭാവം നിസ്സായ പവത്തേസു ചതുത്ഥാദീസു ചതുസു വാദേസു കസ്ഥാ “കായസ്സ ഭേദാ”തി വൃത്തം . ന ഹി അരുപിനം കായോ വിജ്ജതിതി? സച്ചമേതം, രൂപത്തഭാവേ പവത്തവോഹാരേണേവ പന ദിട്ഠിഗതികോ അരുപത്തഭാവേപി കായവോഹാരം ആരോപേത്യാ ആഹ “കായസ്സ ഭേദാ”തി. യഥാ ച ദിട്ഠിഗതികാ ദിട്ഠിയോ പഞ്ഞാപേന്തി, തഥാ ച ഭഗവാ ദസ്സേതിതി, അരുപകായഭാവതോ വാ ഫസ്സാദിധമ്മസമുഹഭൂതേ അരുപത്തഭാവേ കായനിദ്രേസോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഏതഥ ച കാമദേവത്തഭാവാദിനിരവസേസവിഭവപതിട്ഠാപകാനം ദുതിയവാദാദിനം യുത്തോ അപരന്തകപ്പികഭാവോ അനാഗതദ്ധവിസയത്താ തേസം വാദാനം, ന പന ദിട്ഠിഗതികപച്ചക്ഖഭൂതമനുസ്സത്തഭാവസമുച്ഛേദപതിട്ഠാപകസ്സ പഠമവാദസ്സ പച്ചുപ്പനവിസയത്താ. ദുതിയവാദാദിനഞ്ചാപുരിമപുരിമവാദസംഗഹിതസ്സേവ അത്തനോ തദുത്തരുത്തരിഭവോപപന്നസ്സ സമുച്ഛേദതോ യുജ്ജതി അപരന്തകപ്പികതാ, തഥാ ച “നോ ച ഖോ ഭോ അയം അത്താ ഏത്താവതാ സമ്മാ സമുച്ഛിന്നോ ഹോതീ”തിആദി വൃത്തം, യം പന തത്ഥ വൃത്തം “അത്ഥി ഖോ ഭോ അഞ്ഞോ അത്താ”തി, തം മനുസ്സകായവിസേസാപേക്ഷായ വൃത്തം, ന സബ്ബമാ അഞ്ഞഭാവതോതി? നോ ന യുത്തോ, ഇയലോകപരിയാപനത്തേപി ച പഠമവാദവിസയസ്സ അനാഗതകാലസ്സേവ തസ്സ അധിപ്പേതത്താ പഠമവാദിനോപി അപരന്തകപ്പികതായ ന കോചി വിരോധോതി.

ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനവാദവണ്ണനാ

൯൩. ദിട്ഠയമ്മോതി ദസ്സനഭൂതേന ഞാണേന ഉപലദ്ധയമ്മോ. തത്ഥ യോ അനിന്ദ്രിയവിസയോ, സോപി സുപാകടഭാവേന ഇന്ദ്രിയവിസയോ വിയ ഹോതിതി ആഹ “ദിട്ഠയമ്മോതി പച്ചക്ഖയമ്മോ വുച്ചതി”തി. തേനേവ ച “തത്ഥ തത്ഥ പടിലദ്ധത്തഭാവസ്സേതം അധിവചന”തി വൃത്തം.

൯൪. അന്തോനിജ്ജ്ഞായനലക്ഖണോതി ഞാതിഭോഗരോഗസീലദിട്ഠിബ്ബസന്തേഹി ഫുട്ഠസ്സ ചേതസോ അന്തോ അബ്ഭിന്തരം നിജ്ജ്ഞായനം സോചനം അന്തോനിജ്ജ്ഞായനം, തം ലക്ഖണം ഏതസ്സാതി അന്തോനിജ്ജ്ഞായനലക്ഖണോ. തന്നിസ്സിതലാലപ്പനലക്ഖണോതി തം സോകം സമുട്ഠാനഹേതും നിസ്സിതം തന്നിസ്സിതം, ഭൂസം വിലാപനം ലാലപ്പനം, തന്നിസ്സിതഞ്ച ലാലപ്പനഞ്ച തന്നിസ്സിതലാലപ്പനം, തം ലക്ഖണം ഏതസ്സാതി തന്നിസ്സിതലാലപ്പനലക്ഖണോ. ഞാതിബ്ബസനാദിനാ ഫുട്ഠസ്സ പരിഭേവേനാപി അസക്കുണന്തസ്സ അന്തോഗതസോകസമുട്ഠിതോ ഭൂസോ ആയാസോ ഉപായാസോ. സോ പന യസ്ഥാ ചേതസോ അപ്പസന്നാകാരോ ഹോതി, തസ്ഥാ “വിസാദലക്ഖണോ”തി വൃത്തോ.

൯൬. വിതക്കനം വിതക്കിതം, തം പന അഭിനിരോപനസഭാവോ വിതക്കോയേവാതി ആഹ “അഭിപേ... വിതക്കോ”തി. ഏസ നയോ വിചാരിതന്തി ഏതഥാപി. ഖോഭകരസഭാവത്താ വിതക്കവിചാരാനം തംസഹിതം ത്യാനം സഉബ്ബിലനം വിയ ഹോതിതി വൃത്തം “സകണ്ഡകം വിയ ഖായതി”തി.

൯൭. യായ ഉബ്ബിലാപനപിതിയാ ഉപ്പനായ ചിത്തം “ഉബ്ബിലാവിത”തി വുച്ചതി, സാ പിതി ഉബ്ബിലാവിതത്തം യസ്ഥാ പന ചിത്തസ്സ ഉബ്ബിലഭാവോ തസ്സാ പിതിയാ സതി ഹോതി, നാസതി, തസ്ഥാ സാ “ഉബ്ബിലഭാവകാരണ”തി വൃത്താ.

൯൮. ആഭോഗോതി വാ ചിത്തസ്സ ആഭുഗഭാവോ, ആരമ്മണേ ഓണത്തഭാവോതി അത്ഥോ. സുഖേന ഹി ചിത്തം ആരമ്മണേ അഭിനതം ഹോതി, ന ദുക്ഖേന വിയ അപനതം, നാപി അദുക്ഖമസുഖേന വിയ അനഭിനതം അനപനത്തഞ്ച. തത്ഥ “വുപ്പിപാസാദിഅഭിഭൂതസ്സ വിയ മനുഞ്ഞഭോജനാദീസു കാമേഹി വിവേചിയമാനസ്സുപാദാരമ്മണപത്ഥനാ വിസേസതോ അഭിവഡ്ഠതി, ഉളാരസ്സ പന കാമരസസ്സ യാവദത്ഥം തിത്തസ്സ മനുഞ്ഞരസഭോജനം ഭൂത്താവിനോ വിയ സുഹിതസ്സ ഭോത്തുകാമതാ കാമേസു പാതബ്ബതാ ന ഹോതി, വിസയസ്സാഗിദ്ധതായ വിസയേഹി ദുമ്മോചിയേഹിപി ജലൂകാ വിയ സയമേവ മുഞ്ചതി”തി ച അയോനിസോ ഉമ്മുജ്ജിത്വാ കാമഗുണസന്തപ്പിതായ സംസാരദുക്ഖവുപസമം ബ്യാകാസി പഠമവാദി. കാമാദിനം ആഭിനവദസ്സിതായ, പഠമാദിജ്ജ്ഞാനസുഖസ്സ സന്തഭാവദസ്സിതായ ച പഠമാദിജ്ജ്ഞാനസുഖതിത്തിയാ സംസാരദുക്ഖുപച്ഛേദം ബ്യാകംസു ദുതിയാദിവാദിനോ, ഇധാപി ഉച്ഛേദവാദേ വൃത്തപ്പകാരോ വിചാരോ യഥാസമ്ഭവം ആണേത്യാ വത്തഞ്ചോ. അയം പനേതഥ വിസേസോ - ഏകസ്ഥിഞ്ചി അത്തഭാവേ പഞ്ച വാദാ ലബ്ഭന്തി. തേനേവ ഹി പാളിയം “അഞ്ഞോ അത്താ”തി അഞ്ഞഗ്ഗഹണം ന കതം. കഥം പനേതഥ അച്ചന്തനിബ്ബാനപഞ്ഞാപകസ്സ അത്തനോ ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനവാദസ്സ സസ്സതദിട്ഠിയാ സംഗഹോ, ന പന ഉച്ഛേദദിട്ഠിയാതി? തംതംസുഖവിസേസസമംഗിതാപടിലദ്ധേന ബന്ധവിമോക്ഖേന സുദ്ധസ്സ അത്തനോ സകരൂപേ അവട്ഠാനദിപനതോ.

സേസാതി സേസാ പഞ്ചപഞ്ഞാസ ദിട്ഠിയോ. താസു അന്താനന്തികവാദാദിനം സസ്സതദിട്ഠിഭാവോ തത്ഥ തത്ഥ പകാസിയോയേവ.

൧൦൧-൩. കിം പന കാരണം പുബ്ബന്താപരന്താ ഏവ ദിട്ഠാഭിനിവേസസ്സ വിസയഭാവേന ദസ്സിതാ, ന പന തദുഭയമേകജ്ജ്ഞന്തി? അസമ്ഭവതോ. ന ഹി പുബ്ബന്താപരന്തേസു വിയ തദുഭയവിനിമുത്തേ മജ്ജന്തേ ദിട്ഠികപ്പനാ സമ്ഭവതി ഇത്തരകാലത്താ, അഥ പന പച്ചുപ്പനഭാവോ തദുഭയവേമജ്ജ്ഞം, ഏവം സതി ദിട്ഠികപ്പനക്ഖമോ തസ്സ ഉതേസഭാവോ പുബ്ബന്താപരന്തേസുയേവ അന്തോധയോതി കഥമദസ്സിതം. അഥ വാ പുബ്ബന്താപരന്തവത്തായ “പുബ്ബന്താപരന്തോ”തി മജ്ജന്തോ വുച്ചതി , സോ ച “പുബ്ബന്താപരന്തകപ്പികാ വാ പുബ്ബന്താപരന്താനുദിട്ഠിനോ”തി വദന്തേന പുബ്ബന്താപരന്തേഹി വിസും കത്വാ വുത്തോയേവാതി ദട്ഠഞ്ചോ. അട്ഠകമായന്തി “സബ്ബേപി തേ അപരന്തകപ്പികേ പുബ്ബന്താപരന്തകപ്പികേ”തി ഏതേന സാമഞ്ഞനിദ്രേസേന, ഏകസേസേന വാ സംഗഹിതാതി ദട്ഠഞ്ചം, അഞ്ഞമാ സങ്കഡ്ഠിതാ വൃത്തവചനസ്സ അനത്ഥകതാ ആപജ്ജയ്യാതി. കേ പന തേ പുബ്ബന്താപരന്തകപ്പികാ? യേ അന്താനന്തികാ ഹുത്വാ ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനവാദാതി ഏവം പകാരാ വേദിതബ്ബാ.

ഏതഥ ച “സബ്ബേ തേ ഇമേഹേവ ദ്വാസട്ഠിയാ വത്ഥുഹി, ഏതേസം വാ അഞ്ഞതരേന, നത്ഥി ഇതോ ബഹിദ്ധാ”തി വചനതോ, പുബ്ബന്തകപ്പികാദിത്തയവിനിമുത്തസ്സ ച കസ്സചി ദിട്ഠിഗതികസ്സ അഭാവതോ യാനി താനി സാമഞ്ഞഫലാദി (ദീ° നി° ൧.൧൬൬) സുത്തന്തരേസു വൃത്തപ്പകാരാനി അകിരിയാഹേതുകന്തമികവാദാദിനി, യാനി ച ഇസ്സരപജാപതിപുരിസകാലസഭാവനിയതിയദിച്ഛാവാദാദിപ്പഭേദാനി ദിട്ഠിഗതാനി (വിസുദ്ധി° ൧° ൨.൧൬൩; വിഭ° അനുടി°

മുവൻ പസ്സിതഞ്ചം) ബഹിദ്ധാപി ദിസ്സമാനനി, തേസം ഏതേവ സങ്ഗഹോ, അന്തോഗയതാ ച വേദിതഞ്ചാ. കഥാ? അകിരിയവാദോ താവ “വഞ്ചോ കൂട്ഠോ”തിആദിനാ കിരിയാഭാവദീപനതോ സസ്സതവാദേ അന്തോഗയോ, തഥാ “സത്തിമേ കായാ”തിആദി (ദീം നിം ൧.൧൨൪) നയപ്പവത്തോ പകുഡവാദോ, “നത്ഥി ഹേതു നത്ഥി പച്ചയോ സത്താനം സംകിലേസായാ”തിആദി (ദീം നിം ൧.൧൩൮) വചനതോ അഹേതുകവാദോ അധിച്ചസമുപ്പന്നികവാദേ അന്തോഗയോ. “നത്ഥി പരോ ലോകോ”തിആദി (ദീം നിം ൧.൧൨൧) വചനതോ നത്ഥികവാദോ ഉച്ഛേദവാദേ അന്തോഗയോ. തഥാ ഹി തത്ഥ “കായസ്സ ഭേദോ ഉച്ഛിജ്ജതീ”തിആദി (ദീം നിം ൧.൧൩൯) വൃത്തം. പഠമേന ആദി-സദ്ദേന നിഗണ്ഠവാദാദയോ സങ്ഗഹിതാ.

യദിപി പാളിയം നാടപുത്തവാദ (ദീം നിം ൧.൧൨൮) ഭാവേന ചാതുയാമസംവരോ ആഗതോ, തഥാപി സത്തവതാതിക്കമേന വിക്ഖേപവാദിതായ നാടപുത്തവാദോപി സഞ്ചയവാദോ വിയ അമരാവിക്ഖേപവാദേസു അന്തോഗയോ. “തം ജീവം തം സരീരം, അത്തം ജീവം അത്തം സരീര”ന്തി (ദീം നിം ൧.൩൦൧; ൧൦ നിം ൨.൧൨൨; ൧൦ നിം ൨.൩൪) ഏവം പകാരാ വാദാ “രൂപി അത്താ ഹോതി അരോഗോ പരം മരണാ”തിആദിവാദേസു സങ്ഗഹം ഗച്ഛന്തി, “ഹോതി തഥാഗതോ പരം മരണാ, “അത്ഥി സത്താ ഓപപാതികാ”തി ഏവം പകാരാ സസ്സതവാദേ. “ന ഹോതി തഥാഗതോ പരം മരണാ, നത്ഥി സത്താ ഓപപാതികാ”തി ഏവം പകാരാ ഉച്ഛേദവാദേന സങ്ഗഹിതാ. “ഹോതി ച ന ഹോതി ച തഥാഗതോ പരം മരണാ, അത്ഥി ച നത്ഥി ച സത്താ ഓപപാതികാ”തി ഏവം പകാരാ ഏകച്ചസസ്സതവാദേ അന്തോഗയോ. “നേവ ഹോതി ന ന ഹോതി തഥാഗതോ പരം മരണാ, നേവത്ഥി ന നത്ഥി സത്താ ഓപപാതികാ”തി ച ഏവം പകാരാ അമരാവിക്ഖേപവാദേ അന്തോഗയോ. ഇസ്സരപജാപതിപുരിസകാലവാദാ ഏകച്ചസസ്സതവാദേ അന്തോഗയോ, തഥാ കണാദവാദോ. സഭാവനിയതിയദിച്ഛാവാദാ അധിച്ചസമുപ്പന്നികവാദേന സങ്ഗഹിതാ. ഇമിനാ നയേന സുത്തന്തരേസു, ബഹിദ്ധാ ച ദിസ്സമാനാനം ദിട്ഠിഗതാനം ഇമാസു ദാസദ്ഠിയാ ദിട്ഠിസു അന്തോഗയതാ വേദിതഞ്ചാ.

അജ്ഞാസയന്തി ദിട്ഠിജ്ഞാസയം. സസ്സതുച്ഛേദദിട്ഠിവസേന ഹി സത്താനം സംകിലേസപക്ഖേ ദുവിയോ അജ്ഞാസയോ, തഞ്ച ഭഗവാ അപരിമാണാസു ലോകയാതൃസു അപരിമാണാനം സത്താനം അപരിമാണേ ഏവ ത്തേയുവിസേസേ ഉപ്പജനവസേന അനേകഭേദഭിന്നാനസി “ചത്താരോ ജനാ സസ്സതവാദാ”തിആദിനാ ദാസദ്ഠിയാ പഭേദേഹി സങ്ഗഹണവസേന സബ്ബത്തുത്താണേന പരിച്ഛിന്ദിതാ ദസ്സേന്തോ പമാണഭൂതായ തുലായ യാരയമാനോ വിയ ഹോതിതി ആഹ “തുലായ തുലയന്തോ വിയ”തി. തഥാ ഹി വക്ഖതി “അന്തോ ജാലികതാ”തിആദി (ദീം നിം ൧.൧൪൯). “സിനേരുപാദതോ വാലുകം ഉദ്ധരന്തോ വിയ”തി ഏതേന സബ്ബത്തുത്താണതോ അത്തസ്സ ഇമിസ്സാ ദേസനായ അസക്കുണ്ണേയതം ദസ്സേതി.

അനുസന്ധാനം അനുസന്ധി, പുച്ഛായ കതോ അനുസന്ധി പുച്ഛാനുസന്ധി. അഥ വാ അനുസന്ധയതീതി അനുസന്ധി, പുച്ഛാ അനുസന്ധി ഏതസ്സാതി പുച്ഛാനുസന്ധി. പുച്ഛായ അനുസന്ധിയതിതി വാ പുച്ഛാനുസന്ധി. അജ്ഞാസയാനുസന്ധിമഹിപി ഏസേവ നയോ. യമാനുസന്ധിതി ഏതഥ പന അനുസന്ധിയതിതി അനുസന്ധി, യാ യാ അനുസന്ധി യമാനുസന്ധി, അനുസന്ധിഅനുരൂപം വാ യമാനുസന്ധിതി സദുത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ, സോ “യേന പന യമ്മേന ആദിമഹി ദേസനാ ഉട്ഠിതാ, തസ്സ യമ്മസ്സ അനുരൂപയമ്മവസേന വാ പടിപക്ഖവസേന വാ യേസു സുത്തേസു ഉപരി ദേസനാ ആഗച്ഛതി, തേസം വസേന യമാനുസന്ധി വേദിതഞ്ചോ. സേയുമിദം? ആകഞ്ചേയസുത്തേ (൧൦ നിം ൧.൩൪൪-൩൪൯) ഹേട്ഠാ സിലേന ദേസനാ ഉട്ഠിതാ, ഉപരി ഛര അഭിത്തോ ആഗതാ...പേ... കകചുപഥേ (൧൦ നിം ൧.൨൨൨) ഹേട്ഠാ അക്ഖന്തിയാ ഉട്ഠിതാ, ഉപരി കകചുപഥാ ആഗതാ”തിആദിനാ അട്ഠകമായം (ദീം നിം അട്ഠ൦ ൧.൧൦൦-൧൦൪) വുത്തോ.

ഇതികിരാതി ഭഗവതോ യമാദേസിതായ അത്തസുത്തായ അത്തനോ അരുച്ചനഭാവദീപനം. ഭോതി യമ്മാലപനം. അനത്തകതാനീതി അത്തനാ ന കതാനി, അനത്തകേഹി വാ ഖണ്ഡേഹി കതാനി. കമ്മത്താനം ഷുസിസ്സന്തിതി അസതി അത്തനി ഖണ്ഡാനഞ്ച ഖണികത്താ കമ്മാനി കം അത്താനം അത്തനോ ഫലേന ഷുസിസ്സന്തി, കോ കമ്മഫലം പടിസംവേദേതിതി അത്ഥോ. അവിദാതി സുതാദിവിരഹേന അരിയയമ്മസ്സ അകോവിദതായ ന വിദാ. അവിജ്ജാഗതോതി അവിജ്ജായ ഉപഗതോ, അരിയയമ്മേ അവിനീതായ അപ്പഹിനാവിജ്ജാതി അത്ഥോ. തണ്ഹാധിപതേയേന ചേതസാതി “യദി അഹം നാമ കോചി നത്ഥി , മയാ കത്തസ്സ കമ്മസ്സ കോ ഫലം പടിസംവേദേതി, സതി പന തസ്ഥിം സിയാ ഫലുപഭോഗോ”തി തണ്ഹാധിപതിതോ ആഗതോ തണ്ഹാധിപതേയോ, തേന. അത്തവാദുപാദാനസഹഗത ചേതസാ. അതിയാവിതഞ്ചന്തി ഖണികത്തേപി സങ്ഖാരാനം യസ്ഥിം സന്താനേ കമ്മം കതം, തത്ഥേവ ഫലുപ്പത്തിതോ യമ്മപുണ്ണമത്തസ്സേവ ച സിലേ കമ്മഫലസമ്ബന്ധേ ഏകത്തനയം മിച്ചാ ഗഹേത്വാ ഏകേന കാരകവേദകഭൂതേന ഭവിതഞ്ചം, അത്തഥാ “കമ്മഫലാനം സമ്ബന്ധോ ന സിയാ”തി അത്തത്തനിയസുത്തതാപകാസനം സത്സുസാസനം അതിക്കമിതഞ്ചം മത്തേയ്യാതി അത്ഥോ.

“ഉപരി ഛര അഭിത്തോ ആഗതാ”തി അനുരൂപയമ്മവസേന യമാനുസന്ധിം ദസ്സേതി, ഇതരേഹി പടിപക്ഖവസേന. കിലേസേനാതി “ലോഭോ ചിത്തസ്സ ഉപക്കിലേസോ”തിആദിനാ കിലേസവസേന. ഇമസ്ഥിവിതി പി-സദ്ദേന യഥാ വൃത്തസുത്താദിസു പടിപക്ഖവസേന യമാനുസന്ധി, ഏവം ഇമസ്ഥിവിതി സുത്തേതി ദസ്സേതി. തഥാ ഹി നിച്ചസാരാദിപത്താപകാനം ദിട്ഠിഗതാനം വസേന ഉട്ഠിതാ അയം ദേസനാ നിച്ചസാരാദിസുത്തതാപകാസനേന നിട്ഠാപിതാതി.

പരിതസ്സിതവിപ്ഫന്ദിതവാദവണ്ണനാ

൧൦൭-൧൧൧. മരിയാദവിഭാഗദസ്സനത്ഥന്തി സസ്സതാദിദിട്ഠിദസ്സനസ്സ സമ്മാദസ്സനേന സങ്കരാഭാവവിഭാവനത്ഥം. തദപി വേദയിതന്തി സമ്ബന്ധോ. അജാനതം അപസ്സതന്തി “സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാ”തി “ഇദം ദിട്ഠിട്ഠാനം ഏവംഗഹികം ഏവംപരാമട്ഠം ഏവംഗഹിതം ഹോതി ഏവംഅഭിസമ്പരായ”ന്തി യഥാഭൂതം അജാനത്താനം അപസ്സത്താനം. തഥാ യസ്ഥിം വേദയിതേ അവിതതണ്ഹതായ ഏവം ദിട്ഠിഗതം ഉപാദിയന്തി, തം വേദയിതം സമുദയാദിതോ യഥാഭൂതം അജാനത്താനം അപസ്സത്താനം, ഏതേന അനാവരണത്താണസമന്തചക്ഖുഹി യഥാ തഥാഗതാനം യഥാഭൂതമേത്ഥ ഞാണദസ്സനം, ന ഏവം ദിട്ഠിഗതികാനം, അഥ ലോ തണ്ഹാദിട്ഠിപരാമാസോയേവാതി ദസ്സേതി. തേനേവ ചായം ദേസനാ മരിയാദവിഭാഗദസ്സനത്ഥാ ജാതാ. അട്ഠകമായം പന “യഥാഭൂതം യമ്മാനം സഭാവം അജാനത്താനം അപസ്സത്താന”ന്തി അവിസേസേന വൃത്തം. ന ഹി സങ്ഖതയമ്മസഭാവം അജാനനമത്തേന മിച്ചാ അഭിനിവിസന്തിതി. സാമത്തേജോതനാ വിസേസേ അവാതിട്ഠിതി അയം വിസേസയോജനാ കതാ. വേദയിതന്തി “സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാ”തി ദിട്ഠിപത്താപനവസേന പവത്തം ദിട്ഠിയാ അനുഭൂതം അനുഭവനം. തണ്ഹാഗതാനന്തി തണ്ഹായ ഗതാനം ഉപഗതാനം, പവത്താനം വാ. തഞ്ച ലോ പനേതന്തി ച യഥാവൃത്തം വേദയിതം

പച്ചാമസതി. തഞ്ചി വട്ടാമിസഭൂതം ദിട്ഠിതഞ്ചിസല്ലാസുവിധതായ സളുലിത്താ ചഞ്ചലം, ന മഗ്ഗഫലസുഖം വിയ ഏകരൂപേന അവതിട്ഠിതി. തേനേവാഹ “പരിതസ്സിതേന”തിആദി.

അഥ വാ ഏവം വിസേസകാരണതോ ദാസദ്ഠി ദിട്ഠിഗതാനി വിഭജിതാ ഇദാനി അവിസേസകാരണതോ താനി ദസ്സേതും “തത്ര ഭിക്ഖവേ”തിആദികാ ദേസനാ ആരദ്ധാ. സഞ്ചേസഞ്ചി ദിട്ഠിഗതികാനം വേദനാ അവിജ്ജാ തഞ്ചി ച അവിസിട്ഠകാരന്തി. തത്ഥ തദപിതി “സസ്സതം അത്താനഞ്ച ലോകഞ്ച പഞ്ചപേന്തി”തി ഏതഥ യദേതം “സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാ”തി പഞ്ചാപനം, തദപി. സുഖാദിഭേദം തിവിധവേദയിതം യമാക്കമം ദുക്ഖസല്ലാനിച്ചതോ, അവിസേസേന സമുദയത്ഥഞ്ചഗമസ്സാദാഭിനവനിസ്സരണതോ വാ യമാഭൂതം അജാനന്താനം അപസ്സന്താനം, തതോ ഏവ ച സുഖാദിപത്ഥനാസമ്ഭവതോ തഞ്ചി ച ഉപഗതത്താ തഞ്ചിഗതാനം തഞ്ചിപരിതസ്സിതേന ദിട്ഠിവിപ്ഫന്ദിതമേവ ദിട്ഠിചലനമേവ, “അസതി അത്തനി കോ വേദനം അനുഭവതി”തി കായവചിദാഭാരസു ദിട്ഠിയാ ചോപനപ്പത്തിമത്തമേവ വാ, ന പന ദിട്ഠിയാ പഞ്ചാപേതഞ്ചോ സസ്സതോ കോചി യമ്മോ അത്ഥിതി അത്ഥോ. ഏകച്ചസസ്സതവാദാദിസുപി ഏസേവ നയോ.

ഫസ്സപച്ചയവാദവണ്ണന

൧൧൮. യേന തഞ്ചിപരിതസ്സിതേന ഏതാനി ദിട്ഠിഗതാനി പവത്തന്തി, തസ്സ വേദയിതം പച്ചയോ, വേദയിതസ്സാപി ഫസ്സോ പച്ചയോതി ദേസനാ ദിട്ഠിയാ പച്ചയപരമ്പരനിദ്ധാരണന്തി ആഹ “പരമ്പരപച്ചയദസ്സനത്ഥ”ന്തി, തേന യമാ പഞ്ചാപനയമ്മോ ദിട്ഠി, തപ്പച്ചയമ്മോ ച യമാസകം പച്ചയവസേനേവ ഉപ്പജന്തി, ന പച്ചയേഹി വിനാ, ഏവം പഞ്ചാപേതഞ്ചോ യമ്മാപി രൂപവേദനാദയോ, ന ഏതഥ കോചി അത്താ വാ ലോകോ വാ സസ്സതോതി അയമത്ഥോ ദസ്സിതോതി ദട്ഠഞ്ചം.

നേതംഠാനംവിജ്ജതിവാദവണ്ണന

൧൧൯. തസ്സ പച്ചയസ്സാതി ഫസ്സപച്ചയസ്സ ദിട്ഠിവേദയിതേതി ദിട്ഠിയാ പച്ചയഭൂതേ വേദയിതേ, ഫസ്സപയാനേഹി അത്തനോ പച്ചയേഹി നിപ്ഫാദേതഞ്ചേതി അത്ഥോ. വിനാപി ചക്ഖാദിവത്ഥുഹി, സമ്പയുത്തയമ്മേഹി ച കേഹിചി വേദനാ ഉപ്പജന്തി, ന പന കദാചി ഫസ്സേന വിനാതി ഫസ്സോ വേദനായ ബലവകാരണന്തി ആഹ “ബലവഭാവദസ്സനത്ഥ”ന്തി. സന്നിഹിതോപി ഹി വിസയോ സചേ മുസനാകാരരഹിതോ ഹോതി ചിത്തുപ്പാദോ, ന തസ്സ ആരമ്മണപച്ചയേന പച്ചയോ ഹോതിതി ഫസ്സോവ സമ്പയുത്തയമ്മാനം വിസേസപച്ചയോ. തഥാ ഹി ഭഗവതാ ചിത്തുപ്പാദം വിജ്ജന്തേന ഫസ്സോയേവ പഠമം ഉദ്ധടോ, വേദനായ പന അധിട്ഠാനമേവ.

ദിട്ഠിഗതികാധിട്ഠാനവട്ടകമാവണ്ണന

൧൨൦. ഹേട്ഠാ തിസുപി വാരേസു അധികതത്താ, ഉപരി ച “പടിസംവേദേന്തി”തി വക്ഖമാനത്താ വേദയിതമേത്ഥ പധാനന്തി ആഹ “സഞ്ചദിട്ഠിവേദയിതാനി സമ്പിണ്ഡേതി”തി. സമ്പിണ്ഡേതിതി ച “യേപി തേ”തി തത്ഥ തത്ഥ ആഗതസ്സ പി-സദസ്സ അത്ഥം ദസ്സേതി. വേദയിതസ്സ ഫസ്സേ പക്ഖിപനം ഫസ്സപച്ചയതാദസ്സനമേവ “ഹരി അജ്ജയത്തികായതനേഹി ഹരളാരമ്മണപടിസംവേദനം ഏകതതോ ഹരഫസ്സഹേതുകമേവാ”തി. സഞ്ചായന്തി ഏതാതി അധികരണത്ഥോ സഞ്ചാതി-സദോതി ആഹ “സഞ്ചാതിട്ഠാനേ”തി. ഏവം സമോസരണസദോപി ദട്ഠഞ്ചോ. ആയതതി ഏതഥ ഫലം തദായത്തവുത്തിതായ, ആയഭൂതം വാ അത്തനോ ഫലം തനോതി പവത്തേതിതി ആയതനം, കാരണം. രുക്ഖഗച്ഛസമുഹേ അരഞ്ഞവോഹാരോ അരഞ്ഞമേവ അരഞ്ഞായതനന്തി ആഹ “പണ്ണത്തിമത്തേ”തി. അത്ഥത്തയേപിതി പി-സദേന അവുത്തത്ഥസമ്പിണ്ഡനം ദട്ഠഞ്ചം, തേന ആകാരനിവാസാധിട്ഠാനത്ഥേ സഞ്ചിഗ്ഗഹാതി. ഹിരഞ്ഞായതനം സുവണ്ണായതനം, വാസുദേവായതനം കമ്മായതനന്തി ആദീസു ആകരനിവാസാധിട്ഠാനേസു ആയതനസദോ. ചക്ഖാദീസു ച ഫസ്സാദയോ ആകിണ്ണാ, താനി ച സേസം നിവാസോ, അധിട്ഠാനഞ്ച നിസ്സയപച്ചയഭാവതോതി. തിണ്ണമ്പി വിസിയാന്ദിയവിത്താണാനം സഞ്ചിഗ്ഗഭാവേന ഗഹേതഞ്ചോ ഫസ്സോതി “സഞ്ചിഗ്ഗ”തി വുത്തോ. തഥാ ഹി സോ “സന്നിപാതപച്ചുപട്ഠാനോ”തി വുച്ചതി. ഇമിനാ നയേനാതി വിജ്ജമാനേസുപി അത്തേസു സമ്പയുത്തയമ്മേസു യമാ “ചക്ഖുഞ്ച...പേ... ഫസ്സോ”തി (൧൦ നീ ൧.൨൦൪; ൧൦ നീ ൩.൪൧൧, ൪൨൭, ൪൨൮; ൧൦ നീ ൨.൪൩-൪൭; ൧൦ നീ ൪.൮൦; കഥാ ൪.൮൭) ഏതസ്ഥിം സുത്തേ വേദനായ പധാനകാരണഭാവദസ്സനത്ഥം ഫസ്സസീസേന ദേസനാ കതാ, ഏവമിധാപി ബ്രഹ്മജാലേ “ഫസ്സപച്ചയാ വേദനാ”തിആദിനാ ഫസ്സം ആദിം കതാ അപരന്തപടിചസമുപ്പാദഭിപന്നേന പച്ചയപരമ്പരം ദസ്സേതും “ഫസ്സായതനേഹി മുസ്സ മുസ്സാ”തി ഫസ്സമുഖേന വുത്തം.

ഫസ്സോ അരൂപയമ്മോപി സമാനോ ഏകദേസേന ആരമ്മണേ അനല്പിയാനോപി മുസനാകാരേന പവത്തതി മുസന്തോ വിയ ഹോതിതി ആഹ “ഫസ്സോവ തം തം ആരമ്മണം മുസതി”തി, യേന സോ “മുസനലക്ഖണോ, സഞ്ചട്ടനരസോ”തി ച വുച്ചതി. “ഫസ്സായതനേഹി മുസ്സ മുസ്സാ”തി അമുസനകിച്ചാനിപി ആയതനാനി “മഞ്ചാ ഘോസന്തി”തിആദീസു വിയ നിസ്സിതവോഹാരേന മുസനകിച്ചാനി കതാ ദസ്സിതാനിതി ആഹ “ഫസ്സേ ഉപനിക്ഖിപിത്ഥാ”തി, ഫസ്സഗതികാനി കതാ ഫസ്സൂപചാരം ആരോപേതാതി അത്ഥോ. ഉപചാരോ ഹി നാമ വോഹാരമത്തം, ന തേന അത്ഥസിദ്ധി ഹോതിതി ആഹ “തസ്ഥാ”തിആദി.

അത്തനോ പച്ചയഭൂതാനം ഹരണം ഫസ്സാനം വസേന ചക്ഖുസമ്ഫസ്സജാ യാവ മനോസമ്ഫസ്സജാതി സഞ്ചേപതോ ഹരണ്ഡിയാ വേദനാ, വിത്ഥാരതോ പന അട്ഠസതപരിയായേന അട്ഠസതഭേദാ. രൂപതഞ്ചിദിഭേദായാതി രൂപതഞ്ചി യാവ യമ്മതഞ്ചിതി സഞ്ചേപതോ ഹരപ്പഭേദായ, വിത്ഥാരതോ അട്ഠസതഭേദായ. ഉപനിസ്സയകോടിയാതി ഉപനിസ്സയസീസേന. കസ്ഥാ പന്നേത ഉപനിസ്സയപച്ചയോവ ഉദ്ധടോ, നനു സുഖാ വേദനാ, അദുക്ഖമസുഖാ വേദനാ ച തഞ്ചിയാ ആരമ്മണത്തേആരമ്മണാധിപതിആരമ്മണുപനിസ്സയപകത്വപനിസ്സയവസേന ചതുധാ പച്ചയോ, ദുക്ഖാ ച ആരമ്മണത്തേപകത്വപനിസ്സയവസേന ദിധാതി? സച്ചമേതം, ഉപനിസ്സയേ ഏവ പന തം സഞ്ചം അത്ഥോഗധം. യുത്തം താവ ആരമ്മണുപനിസ്സയസ്സ ഉപനിസ്സയസാമത്തേതോ ഉപനിസ്സയേന സഞ്ചിഗ്ഗഹോ, ആരമ്മണത്തേആരമ്മണാധിപതിനം പന കമന്തി? തേസമ്പി ആരമ്മണസാമത്തേതോ ആരമ്മണുപനിസ്സയേന സഞ്ചിഗ്ഗഹോവ കതോ, ന പകത്വപനിസ്സയേനാതി ദട്ഠഞ്ചം. ഏതദത്ഥമേവേത്ഥ “ഉപനിസ്സയകോടിയാ”തി വുത്തം, ന “ഉപനിസ്സയേനാ”തി.

ചതുണ്ഡിസ്സാതി കാമുപാദാനം യാവ അത്തവാദുപാദാനന്തി ചതുണ്ഡിസ്സ. നനു ച തഞ്ചിവാ കാമുപാദാനന്തി? സച്ചമേതം. തത്ഥ ദുണ്ഡലാ തഞ്ചി തഞ്ചിവാ, ബലവതി തഞ്ചി കാമുപാദാനം. അഥ വാ അപ്പത്തവിസയപത്ഥനാ തഞ്ചി തമസി ചോരാനം കരപസാരണം വിയ. സമ്പത്തവിസയഗ്ഗഹണം ഉപാദാനം, ചോരാനം കരപ്പത്തയനഗ്ഗഹണം

വിയ. അപ്പിച്ചുതാപടിപക്ഖാ തണ്ഹാ, സന്തോസപടിപക്ഖാ ഉപാദാനം. പരിയേസനമുക്ഖമുലം തണ്ഹാ, ആരക്ഖമുക്ഖമുലം ഉപാദാനത്തി അയമേതേസം വിസേസോ. ഉപാദാനസ്സാതി അസഹജാതസ്സ ഉപാദാനസ്സ ഉപനിസ്സയകോടിയാ, ഇതരസ്സ സഹജാതകോടിയാതി ദട്ഠം. തഥ അനന്തരസ്സ അനന്തരസമനന്തരഅനന്തരൂപനിസ്സയനത്ഥിവിഗതാസേവനപച്ചയേഹി, അനാനന്തരസ്സ ഉപനിസ്സയേന, ആരമ്മണഭൂതാ പന ആരമ്മണാധിപതിആരമ്മണൂപനിസ്സയേഹി, ആരമ്മണമത്തേനേവ വാതി തം സഞ്ചം ഉപനിസ്സയേനേവ ഗഹേതാ “ഉപനിസ്സയകോടിയാ”തി വുത്തം. യസ്മാ ച തണ്ഹായ രൂപാദിനി അസ്സാദേതാ കാമേസു പാതബ്ബതം ആപജ്ജതി, തസ്മാ തണ്ഹാ കാമുപാദാനസ്സ ഉപനിസ്സയോ. തഥാ രൂപാദിഭേദേവ സമ്മുച്ഛോ “നത്ഥി ദിന”തിആദിനാ (ദിം നിം ൧.൧൦൧; മം നിം ൧.൪൪൫; മം നിം ൨.൯൪, ൯൫, ൨൨൫; മം നിം ൩.൯൧, ൧൧൬, ൧൩൬; സം നിം ൩.൨൧൧; യം സ ൧൨൨൧; വിഭം ൯൩൮) മിച്ചാദസ്സനം, സംസാരതോ മുച്ചിതുകാമോ അസുഖിമഗ്ഗേ സുഖിമഗ്ഗപരാമസനം, ഖണ്ഡേസു അത്തത്തനിയഗാഹഭൂതം സക്കായദസ്സനം ഗണ്ഹാതി, തസ്മാ ഇതരേസമ്പി തണ്ഹാ ഉപനിസ്സയോതി ദട്ഠം. സഹജാതസ്സ പന സഹജാതഅത്തമത്തനിസ്സയസമ്പയുത്തഅത്ഥിഅവിഗതഹേതുവസേന തണ്ഹാ പച്ചയോ ഹോതി. തം സഞ്ചം സന്ധായ “സഹജാതകോടിയാ”തി വുത്തം.

തഥാതി ഉപനിസ്സയകോടിയാ ചേവ സഹജാതകോടിയാ ചാതി അത്ഥോ. ഭവസ്സാതി കമ്മഭവസ്സ ചേവ ഉപപത്തിഭവസ്സ ച. തഥ ചേതനാദിസങ്ഖാ തം സഞ്ചം ഭവഗാമികമ്മം കമ്മഭവോ, കാമഭവാദികോ നവവിധോ ഉപപത്തിഭവോ, തേസം ഉപപത്തിഭവസ്സ ചതുബ്ബിധമ്പി ഉപാദാനം ഉപപത്തിഭവകാരണകമ്മഭവകാരണഭാവതോ , തസ്സ ച സഹായഭാവുപഗമനതോ പകരുപനിസ്സയവസേന പച്ചയോ ഹോതി. കമ്മാരമ്മണകരണകാലേ പന കമ്മസഹജാതകാമുപാദാനം ഉപപത്തിഭവസ്സ ആരമ്മണപച്ചയേന പച്ചയോ ഹോതി. കമ്മഭവസ്സ പന സഹജാതസ്സ സഹജാതം ഉപാദാനം സഹജാതഅത്തമത്തനിസ്സയസമ്പയുത്തഅത്ഥിഅവിഗതവസേന ചേവ ഹേതുഗ്ഗവസേന ച അനേകയാ പച്ചയോ ഹോതി, അസഹജാതസ്സ അനന്തരസമനന്തരഅനന്തരൂപനിസ്സയനത്ഥിവിഗതാസേവനവസേന, ഇതരസ്സ പകരുപനിസ്സയവസേന, സമ്മസനാദികാലേസു ആരമ്മണവസേന ച പച്ചയോ ഹോതി. തഥ അനന്തരാദികേ ഉപനിസ്സയപച്ചയേ, സഹജാതാദികേ സഹജാതപച്ചയേ പക്ഖിപിത്വാ വുത്തം “ഉപനിസ്സയകോടിയാ ചേവ സഹജാതകോടിയാ ചാ”തി.

ഭവോ ജാതിയാതി ഏതഥ ഭവോതി കമ്മഭവോ അധിപ്പേതോ. സോ ഹി ജാതിയാ പച്ചയോ, ന ഉപപത്തിഭവോ. ഉപപത്തിഭവോ ഹി പമാഭിനിബ്ബത്താ ഖന്ധാ ജാതിയേവ. തേന വുത്തം “ജാതീതി പനേതഥ സവികാരാ പഞ്ചക്ഖന്ധാ ദട്ഠം”തി. സവികാരാതി ച നിബ്ബത്തിവികാരേന സവികാരാ, തേ ച അത്ഥതോ ഉപപത്തിഭവോയേവ. ന ഹി തദേവ തസ്സ കാരണം ഭവിതും യുത്തന്തി. കമ്മഭവോ ച ഉപപത്തിഭവസ്സ കമ്മപച്ചയേന ചേവ ഉപനിസ്സയപച്ചയേന ച പച്ചയോ ഹോതിതി ആഹ “ഭവോ ജാതിയാ ഉപനിസ്സയകോടിയാ പച്ചയോ”തി.

യസ്മാ ച സതി ജാതിയാ ജരാമരണം, ജരാമരണാദിനാ മുട്ഠസ്സ ബാലസ്സ സോകാദയോ ച സമ്ഭവന്തി, നാസതി, തസ്മാ “ജാതി...പേ... പച്ചയോ ഹോതി”തി വുത്തം. സഹജാതൂപനിസ്സയസീസേന പച്ചയവിചാരണായ ദസ്സിതത്താ, അങ്ഗവിചാരണായ ച അനാമട്ഠത്താ ആഹ “അയമേതഥ സങ്ഖവേപോ”തി. മഹാവിസയത്താ പടിച്ചസമുപ്പാദവിചാരണായ സാ നിരവസേസാ കുതോ ലദ്ധബ്ബാതി ആഹ “വിത്ഥാരതോ”തിആദി. ഏകദേശേന ചേതഥ കമിതസ്സ പടിച്ചസമുപ്പാദസ്സ തഥാ കമനേ സദ്ധിം ഉദാഹരണേന കാരണം ദസ്സേതോ “ഭഗവാ ഹി”തിആദിമാഹ. തഥ കോടിന പത്തായതിതി അസുകസ്സ നാമ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ, ചക്കവത്തിനോ വാ കാലേ അവിജ്ജാ ഉപ്പന്നാ, ന തതോ പുബ്ബേതി അവിജ്ജായ ആദിമരിയാദാ അപ്പടിഹതസ്സ മമ സബ്ബത്തുത്താണസ്സാപി ന പത്തായതി അവിജ്ജമാനത്തായേവാതി അത്ഥോ. അയം പച്ചയോ ഇദപ്പച്ചയോ, തസ്മാ ഇദപ്പച്ചയാ, ഇമസ്മാ കാരണാ ആസവപച്ചയാതി അത്ഥോ. ഭവതണ്ഹായാതി ഭവസംയോജനഭൂതായ തണ്ഹായ. ഭവദിട്ഠിയാതി സസ്സതദിട്ഠിയാ. “ഇതോ ഏതഥ ഏതോ ഇയാ”തി അപരിയന്തം അപരാപരുപ്പത്തിം ദസ്സേതി.

വിവട്ടകുമാദിവണ്ണനാ

൧൪൫. “വേദനാനം സമുദയ”തിആദിപാളി വേദനാകമ്മട്ഠാനന്തി ദട്ഠം. തന്തി “ഫസ്സസമുദയാ ഫസ്സനിരോധാ”തി വുത്തഫസ്സട്ഠാനം. ആഹാരോതി കബളികാരോ ആഹാരോ വേദിതബ്ബോ. സോ ഹി “കബളികാരോ ആഹാരോ ഇമസ്സ കായസ്സ ആഹാരപച്ചയേന പച്ചയോ”തി (പട്ഠാ ൧.പച്ചയനിദ്രേസ ൪൨൯) വചനതോ കമ്മസമുട്ഠാനാനമ്പി ഉപത്ഥമ്ഭേകപച്ചയോ ഹോതിയേവ. യദിപി സോതാപന്നാദയോ യമാഭൂതം പജാനന്തി, ഉക്കംസഗതിവിജാനനവസേന പന ദേസനാ അരഹത്തനികൂണേ നിട്ഠാപിതാ. ഏതഥ ച “യതോ ഖോ ഭിക്ഖവേ ഭിക്ഖു...പേ... യമാഭൂതം പജാനാതി”തി ഏതേന യമ്മസ്സ നിയ്യാനികഭാവേന സദ്ധിം സങ്ഖസ്സ സുപ്പടിപത്തിം ദസ്സേതി. തേനേവ ഹി അട്ഠകമായമേതഥ “കോ ഏവം ജാനാതിതി? ഖിണാസവോ ജാനാതി, യാവ ആരദ്ധവിപസ്സകോ ജാനാതി”തി പരിപുണ്ണം കത്വാ ഭിക്ഖുസങ്ഖോ ദസ്സിതോ, തേന യം വുത്തം “ഭിക്ഖുസങ്ഖവസേനപി ദീപേതും വട്ടതീ”തി, (ദിം നിം അട്ഠ ൧.൮) തം യമാരുതവസേനേവ ദീപിതം ഹോതിതി ദട്ഠം.

൧൪൬. അന്തോ ജാലസ്സാതി അന്തോജാലം, അന്തോജാലേ കതാതി അന്തോജാലീകതാ. അപായുപപത്തിവസേന അയോ ഓസിദനം, സമ്പത്തിഭവവസേന ഉദ്ധം ഉഗ്ഗമനം. തഥാ പരിത്തഭൂമിമഹഗ്ഗതഭൂമിവസേന, ഓലീനതാ’തിയാവനവസേന, പുബ്ബന്താനുദിട്ഠിഅപരന്താനുദിട്ഠിവസേന ച യമാക്കമം അയോ ഓസിദനം ഉദ്ധം ഉഗ്ഗമനം യോജേതബ്ബം. “ദസസഹസ്സിലോകയാതു”തി ജാതിഖേത്തം സന്ധായാഹ.

൧൪൭. അപണ്ണത്തികഭാവന്തി യരമാനകപണ്ണത്തിയാ അപണ്ണത്തികഭാവം. അതീതഭാവേന പന തഥാ പണ്ണത്തി യാവ സാസനന്തരയാനാ, തതോ ഉദ്ധമ്പി അത്തബ്ബുദ്ധുപ്പാദേസു വത്തതി ഏവ. തഥാ ഹി വക്ഖതി “വോഹാരമത്തമേവ ഭവിസ്സതി”തി (ദിം നിം അട്ഠ ൧.൧൪൭). കായോതി അത്തഭാവോ, യോ രൂപാരൂപയമ്മസമുഹോ. ഏവം ഹിസ്സ അമ്ബരുക്ഖസദിസതാ, തദവയവാണഞ്ച രൂപക്ഖന്ധചക്ഖാദിനം അമ്ബപക്കസദിസതാ യുജ്ജതിതി. ഏതഥ ച വണ്ടച്ഛേദേ വണ്ടൂപനിബ്ബന്ധാനം അമ്ബപക്കാനം അമ്ബരുക്ഖതോ വിച്ഛേദോ വിധ ഭവനേത്തിഹേദേ തദൂപനിബ്ബന്ധാനം രൂപക്ഖന്ധാദിനം സന്താനതോ വിച്ഛേദോതി ഏത്താവതാ ഓപമ്മം ദട്ഠം.

൧൪൮. യമ്മപരിയായേതി പാളിയം. ഇയത്ഥോതി ദിട്ഠയമ്മഹിതം. പരത്ഥോതി സമ്പരായഹിതം. സങ്ഗാമം വിജിനാതി ഏതേനാതി സങ്ഗാമവിജയോ. അത്ഥസമ്പത്തിയാ അത്ഥജാലം. ബുദ്ധ്ജനസമ്പത്തിയാ, സീലാദിഅനവജ്ജയമ്മനിദ്രേസതോ ച യമ്മജാലം. സേട്ഠ്ഠനേ ബ്രഹ്മഭൂതാനം മഗ്ഗഫലനിബ്ബാനാനം വിഭത്തത്താ

ബ്രഹ്മജാലം. ദിക്ടിവിവേചനമുഖേന സുത്തതാപകാസനേന സമ്മാദിക്ടിയാ വിഭാവിതത്താ ദിക്ടിജാലം. തിത്ഥിയവാദനിമ്മദ്ദന്യുപായത്താ അനുത്തരോ സങ്ഗാമവിജയോതി ഏവബേത്ഥ യോജനാ വേദിതബ്ബാ.

൧൪൯. അത്തമനാതി പീതിയാ ഗഹിതചിത്താ. തേനേവാഹ “ബുദ്ധഗതായാ”തിആദി. യഥാ പന അനത്തമനാ അത്തനോ അനത്ഥചരതായ പരമനാ വേരിമനാ നാമ ഹോന്തി. യഥാഹ “ദിസോ ദിസ”ന്തി (ധം പം ൪൨; ഉദാ ൩൩) ഗാഥാ, ന ഏവം അത്തമനാ. ഇമേ പന അത്തനോ അത്ഥചരതായ സകമനാ ഹോന്തിതി ആഹ “അത്തമനാതി സകമനാ”തി. അഥ വാ അത്തമനാതി സമത്തമനാ, ഇമായ ദേസനായ പരിപുണ്ണമനസങ്കപ്പാതി അത്ഥോ. അഭിനന്ദന്തിതി തണ്ഹായതീതി അത്ഥോതി ആഹ “തണ്ഹായസി ആഗതോ”തി. അനേകത്ഥത്താ ധാതൂനം അഭിനന്ദന്തിതി ഉപഗച്ഛന്തി സേവന്തിതി അത്ഥോതി ആഹ “ഉപഗമനേപി ആഗതോ”തി. തഥാ അഭിനന്ദന്തിതി സമ്പദിച്ചന്തിതി അത്ഥോതി ആഹ “സമ്പദിച്ചനേപി ആഗതോ”തി. “അഭിനന്ദിത്വാ”തി ഇമിനാ പദേന വുത്തോയേവ അത്ഥോ “അനുമാദിത്വാ”തി ഇമിനാ പകാസിത്യതിതി അഭിനന്ദനസദ്ദോ ഇധ അനുമാദനസദ്ദത്ഥോതി ആഹ “അനുമാദനേപി ആഗതോ”തി. “കതമഞ്ച തം ഭിക്ഖവേ”തിആദിനാ (ദീ ൩൦ ൧൨) തത്ഥ തത്ഥ പവത്തായ കമേതുകമ്യതാപുച്ഛായ വിസ്സജ്ജനവസേന പവത്തത്താ ഇദം സുത്തം വേയ്യാകരണം ഹോതി. യസ്ഥാ പന പുച്ഛാവിസ്സജ്ജനവസേന പവത്തസി സഗാഥകം സുത്തം ഗേയ്യം നാമ ഹോതി, നിഗ്ഗാഥകത്തമേവ പന അങ്ഗത്തി ഗാഥാരഹിതം വേയ്യാകരണം, തസ്ഥാ വുത്തം “നിഗ്ഗാഥകത്താ ഹി ഇദം വേയ്യാകരണന്തി വുത്ത”ന്തി.

അപരേസുപീതി ഏത്ഥ പിസദ്ദേന പാരമിപരിചയസി സങ്ഗണ്ഹാതി. വുത്തഞ്ഹി ബുദ്ധവംസേ -

“ഇമേ ധമ്മേ സമ്മസതോ, സഭാവസരസലക്ഖണേ;
ധമ്മതേജ്ഞേ വസുധാ, ദസസഹസ്സീ പകമ്പഥാ”തി. (ബു ൨൦ ൨൧൩൩);

വീരിയബലേനാതി മഹാഭിനിക്ഖമനേ ചക്കവത്തിസിരിപരിച്ചാഗഹേതുഭൂതവീരിയപ്പഭാവേന, ബോധിമണ്ഡൂപസങ്കമനേ “കാമം തചോ ച ന്ഹാരു ച, അടി ച അവസിസ്സതു”തിആദിനാ (മം ൩൦ ൨൧൩൪; സം ൩൦ ൨൨൨; മഹാണി ൧൯൩) വുത്തചതുരങ്ഗസമന്നാഗതവീരിയാനുഭാവേന. അച്ഛരിയവേഗാഭിഹതാതി വിമ്ഹയാവഹകിരിയാനുഭാവഘട്ടിതാ . പംസുകുലധോവനേ കേചി “പുത്തതേജ്ഞേ”തി വദന്തി , അച്ഛരിയവേഗാഭിഹതാതി യുത്തം വിയ ദിസ്സതി, വേസ്സന്തരജാതകേ പാരമിപരിപൂരണപുത്തതേജ്ഞേ അനേകക്ഖത്തും കമ്പിതത്താ “അകാലകമ്പനേനാ”തി വുത്തം. സാധുകാരദാനവസേന അകമ്പിത്ഥ യഥാ തം ധമ്മചക്കപ്പവത്തനേ (സം ൩൦ ൨൧൩൪; മഹാവം ൧൩; പടി ൧൦ ൨൩൩). സങ്ഗീതികാലാദിസുപി സാധുകാരദാനവസേന അകമ്പിത്ഥാതി വേദിതബ്ബം. അയം താവേത്ഥ അട്കമായ ലീനത്ഥവണ്ണാ.

പകരണനയവണ്ണനാ

അയം പന പകരണനയേന പാളിയാ അത്ഥവണ്ണനാ - സാ പനായം അത്ഥവണ്ണനാ യസ്ഥാ ദേസനായ സമുട്ഠാനപ്പയോജനഭാജനേസു പിണ്ഡത്ഥേസു ച നിജാരിതേസു സുകരാ ഹോതി സുവിത്തേയ്യാ ച, തസ്ഥാ സുത്തദേസനായ സമുട്ഠാനാദിനി പഠം നിജാരയിസ്സാമ. തത്ഥ സമുട്ഠാനം താവ വുത്തം “വണ്ണാവണ്ണണേ”ന്തി. അപിച നിദാപസംസാസു വിനേയ്യാഘാതാനന്ദാദിഭാവാനാപത്തി, തത്ഥ ച ആദിനവദസ്സനം സമുട്ഠാനം. തഥാ നിദാപസംസാസു പടിപജ്ജനക്കമസ്സ, പസംസാവിസയസ്സ ഖുദുകാദിവസേന അനേകവിധസ്സ സീലസ്സ, സബ്ബത്തുത്തത്താണസ്സ സസ്സതാദിദിക്ടിട്ഠാനേസു തതുത്തരി ച അപ്പടിഹതചാരതായ, തഥാഗതസ്സ ച കത്ഥചി അപരിയാപനതായ അനവബോധോ സമുട്ഠാനം.

വുത്തവിപരിയായേന പയോജനം വേദിതബ്ബം. വിനേയ്യാഘാതാനന്ദാദിഭാവാനാപത്തി ആദികഞ്ഹി ഇമം ദേസനം പയോജേതീതി. തഥാ കുഹനലപനാദിനാനാവിധമിച്ഛാജീവവിദ്ധംസനം, ദാസദ്ദിദിക്ടിജാലവിനിവേറനം, ദിക്ടിസീസേന പച്ചയാകാരവിഭാവനം, ഛന്ദസ്സായതനവസേന ചതുസച്ചകമ്മട്ഠാനനിദ്ദേസോ, സബ്ബദിക്ടിഗതാനം അനവസേസപരിയാദാനം, അത്തനോ അനുപാദാപരിനിബ്ബാനഭിപനഞ്ച പയോജനാനി.

വണ്ണാവണ്ണനിമിത്തം അനുരോധവിരോധവന്തചിത്താ കുഹനാദിവിവിധമിച്ഛാജീവനിരതാ സസ്സതാദിദിക്ടിപകം നിമുഗ്ഗാ, സീലക്ഖന്ധാദിസു അപരിപൂരകാരിതായ അനവബുദ്ധഗുണവിസേസത്താണാ വിനേയ്യാ ഇമിസ്സാ ധമ്മദേസനായ ഭാജനം.

പിണ്ഡത്ഥാ പന ആഘാതാദിനം അകരണീയതാവചനേന പടിത്താനുരൂപം സമണസത്തായ നിയോജനം, ഖന്തിസോരച്ചാനുട്ഠാനം, ബ്രഹ്മവിഹാരഭാവനാനുയോഗോ, സദ്ധാപത്താസമായോഗോ, സതിസമ്പജ്ഞാധിട്ഠാനം, പടിസങ്ഖാനഭാവനാബലസിദ്ധി, പരിയുട്ഠാനാനുസയപ്പഹാനം, ഉഭയഹിതപടിപത്തി, ലോകധമ്മേഹി അനുപലേപോ ച ദസ്സിതാ ഹോന്തി. തഥാ പാണാതിപാതാദിഹി പടിവിരതിവചനേന സീലവിസുദ്ധി ദസ്സിതാ, തായ ച ഹിരോത്തപ്പസമ്പത്തി, മേത്താകരുണാസമങ്ഗിതാ , വീതിക്കമപ്പഹാനം, തദങ്ഗപഹാനം, ദുച്ഛരിതസംകിലേസപ്പഹാനം, വിരതിത്തയസിദ്ധി, പിയമനാപഗരുഭാവനീയതാനിപ്ഫത്തി, ലാഭേക്കാദരസിലോകസമുദാഗമോ, സമമവിപസ്സനാനം അധിട്ഠാനഭാവോ, അകുസലമൂലതനുകരണം, കുസലമൂലരോപനം, ഉഭയാനത്ഥദൂരീകരണം, പരിസാസു വിസാരദതാ, അപ്പമാദവിഹാരോ,പരേഹി ദുപ്പധംസിയതാ, അവിപ്പടിസാരാദിസമങ്ഗിതാ ച ദസ്സിതാ ഹോന്തി.

“ഗമ്ഭീരാ”തിആദിവചനേഹി ഗമ്ഭീരധമ്മവിഭാവനം, അലബ്ഭനേയ്യപതിട്ഠതാ, കപ്പാനം അസങ്ഖ്യേയ്യാനാപി ദുല്ലഭപാതുഭാവതാ, സുഖുമേനേപി ഞാനേന പച്ചക്ഖത്തോ പടിവിജ്ജിതീയം അസക്കുണേയ്യാതാ, ധമ്മനയസങ്ഖാതേന അനുമാനത്താണോപി ദുരധിഗമനീയതാ, പസ്സദ്ധസബ്ബദമതാ, സന്തയമ്മവിഭാവനം, സോഭനപരിയോസാനതാ, അതിത്തികരഭാവോ, പധാനഭാവപ്പത്തി, യഥാഭൂതത്താണഗോചരതാ, സുഖുമസഭാവതാ, മഹാപത്താവിഭാവനാ ച ദസ്സിതാ ഹോന്തി. ദിക്ടിദിപകപദേഹി സമാസതോ സസ്സതുച്ഛേദദിക്ടിയോ പകാസിതാതി ഓലീനതാതിയാവനവിഭാവനം, ഉപായവിനിബദ്ധനിദ്ദേസോ, മിച്ഛാഭിനിവേസകിത്തനം, കുമ്മഗ്ഗപടിപത്തിയാ പകാസനാ, വിപരിയേസഗ്ഗാഹപത്താപനം, പരാമാസപരിഗ്ഗഹോ, പുബ്ബന്താപരന്താനുദിക്ടിപതിട്ഠാപനം, ഭവവിഭവദിക്ടിവിഭാഗോ, തണ്ഹാവിജ്ജാപവത്തി, അന്തവാന്തവാദിക്ടിനിദ്ദേസോ, അന്തദയാവതാരണം, ആസവോഘയോഗകിലേസഗന്ധസംയോജനൂപാദാനവിസേസവിഭജനഞ്ച ദസ്സിതാനി ഹോന്തി. തഥാ “വേദനാനം സമുദയ”തിആദിവചനേഹി ചതുന്നം അരിയസച്ചാനം അനുബോധപടിവേധസിദ്ധി, വിക്ഖമ്ഭനേസമുച്ഛേദപ്പഹാനം , തണ്ഹാവിജ്ജാവിഗമോ, സദ്ധമ്മട്ഠിതിനിമിത്തപരിഗ്ഗഹോ, ആഗമാധിഗമസമ്പത്തി, ഉഭയഹിതപടിപത്തി,

തിവിധപത്താപരിഗ്രഹോ, സതിസമ്പജ്ഞാനുട്ഠാനം, സദ്ധാപത്താസമാധോഗോ, സമ്മാവിരിയസമമാനുയോജനം, സമമവിപസ്സനാനിപ്ഫത്തി ച ദസ്സിതാ ഹോന്തി.

“അജാനതം അപസ്സത”ന്തി അവിജ്ഞാസിദ്ധി, “തണ്ഹാഗതാനം പരിതസ്സിതവിപ്ഫന്തിതന്തി തണ്ഹാസിദ്ധി, തദുഭയേന ച നീവരണസംയോജനദ്വയസിദ്ധി, അനമതഗുസംസാരവട്ടാനുച്ഛേദോ, പുബ്ബന്താഹരണഅപരന്തപടിസന്ധാനാനി, അതിതപച്ചുപന്നകാലവസേന ഹേതുവിഭാഗോ, അവിജ്ഞാതണ്ഹാനം അത്തമത്താനതിവത്തനട്ഠേന അത്തമത്തുപകാരിതാ, പത്താവിമുത്തിചേതോവിമുത്തിനം പടിപക്ഖനിദ്ദേസോ ച ദസ്സിതാ ഹോന്തി. “തദപി ഫസ്സപച്ചയാ”തി സസ്സതാദിപത്താപന്നസ്സ പച്ചയാധിനവുത്തിതാകമന്നേന ധമ്മാനം നിചുതാപടിസേയോ, അനിചുതാപതിട്ഠാപനം, പരമത്ഥതോ കാരകാദിപടിക്ഖേപോ, ഏവംധമ്മതാദിനിദ്ദേസോ, സുത്തതാപകാസനം, സമത്തനിയാമപച്ചയലക്ഖണവിഭാവനഞ്ച ദസ്സിതാനി ഹോന്തി.

“ഉച്ഛിന്നഭവനേത്തികോ”തിആദിനാ ഭഗവതോ പഹാനസമ്പത്തി, വിജ്ഞാധിമുത്തി, വസീഭാവോ, സിക്ഖത്തയനിപ്ഫത്തി, നിബ്ബാനയാതുദ്വയവിഭാഗോ, ചതുരധിട്ഠാനപരിപൂരണം, ഭവയോനിആദിസു അപരിയാപന്നതാ ച ദസ്സിതാ ഹോന്തി. സകലേന പന്ന സുത്തപദേന ഇട്ഠാനിട്ഠേസു ഭഗവതോ താദിഭാവോ, തത്ഥ ച പരേസം പതിട്ഠാപനം, കൂസലധമ്മാനം ആദിഭൂതധമ്മദ്വയസ്സ നിദ്ദേസോ, സിക്ഖത്തയുപദേസോ, അത്തന്തപാദിപുഗ്ഗലചതുക്കസിദ്ധി, കണ്ഹാകണ്ഹവിപാകാദികമ്മചതുക്കവിഭാഗോ, ചതുരപ്പമത്താവിസയനിദ്ദേസോ, സമുദയാദിപഞ്ചകസ്സ യഥാഭൂതാവബോധോ, ഛന്ദാസാരണിയധമ്മവിഭാവനാ , ദസനാമകരധമ്മപതിട്ഠാപന്തി ഏവമാദയോ നിദ്ധാരേതഞ്ച.

സോളസഹാരവണ്ണനാ

ദേസനാഹാരവണ്ണനാ

തത്ഥ “അത്താ, ലോകോ”തി ച ദിട്ഠിയാ അധിട്ഠാനഭാവേന, വേദനാഫസ്സായത്താദിമുഖേന ച ഗഹിതേസു പഞ്ചസു ഉപാദാനക്ഖണ്ഡേസു തണ്ഹാവജ്ജാ പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡാ ദുക്ഖേസച്ചും. തണ്ഹാ സമുദയസച്ചും. സാ പന്ന പരിതസ്സനാഗൃഹണേന “തണ്ഹാഗതാന”ന്തി, “വേദനാപച്ചയാ തണ്ഹാ”തി ച സരൂപേനേവ സമുദയഗൃഹണേന, ഭവനേത്തിഗൃഹണേന ച പാളിയം ഗഹിതാവ. അയം താവ സുത്തന്തന്തയോ. അഭിധമ്മനയേന പന്ന ആഘാതാനന്ദാദിവചനേഹി, ആത്ഥാദിപദേഹി, ചിത്തപ്പദോസവചനേന, സബ്ബദിട്ഠിദീപകപദേഹി, കൂസലാകൂസലഗൃഹണേന, ഭവഗൃഹണേന, സോകാദിഗൃഹണേന, തത്ഥ തത്ഥ സമുദയഗൃഹണേന ചാതി സങ്ഖേപതോ സബ്ബലോകിയകൂസലാകൂസലധമ്മവിഭാവനപദേഹി ഗഹിതാ കമ്മകിലേസാ സമുദയസച്ചും. ഉഭിന്നം അപ്പവത്തി നിരോധസച്ചും. തസ്സ തത്ഥ തത്ഥ വേദനാനം അത്ഥങ്ഗമനിസ്സരണപരിയായേഹി, പച്ചത്തം നിബ്ബുതിവചനേന, അനുപാദാവിമുത്തിവചനേന ച പാളിയം ഗഹണം വേദിതഞ്ച. നിരോധപജാനനാ പടിപദാ മഗ്ഗസച്ചും. തസ്സാപി തത്ഥ തത്ഥ വേദനാനം സമുദയാദിയഥാഭൂതവേദനാപദേസേന, ഛന്ദം ഫസ്സായത്താനം സമുദയാദിയഥാഭൂതപജാനനപരിയായേന, ഭവനേത്തിയാ ഉച്ഛേദപരിയായേന ച ഗഹണം വേദിതഞ്ച. തത്ഥ സമുദയേന അസ്സാദോ, ദുക്ഖേന ആദിനവോ, മഗ്ഗനിരോധേഹി നിസ്സരണന്തി ഏവം ചതുസച്ചവസേന, യാനി പാളിയം (നേത്തിഃ ൯) സരൂപേനേവ ആഗതാനി അസ്സാദാദിനവനിസ്സരണാനി, തേസഞ്ച വസേന ഇധ അസ്സാദാദയോ വേദിതഞ്ച. വിനേയ്യാനന്താദിഭാവപത്തിആദികം യഥാവുത്തവിഭാഗം പയോജനമേവ ഫലം. ആഘാതാദിനം അകരണിയതാ, ആഘാതാദിഫലസ്സ ച അനന്തസന്താനഭാവിതാ, നിന്ദാപസംസാസു യഥാസഭാവപടിജാനനനിബ്ബേഠനാതി ഏവം തത്ഥപയോജനാധിഗമഹേതു ഉപായോ. ആഘാതാദിനം കരണപടിസേധനാദിഅപദേസേന ധമ്മരാജസ്സ ആണത്തി വേദിതഞ്ചാതി അയം ദേസനാഹാരോ.

വിചയഹാരവണ്ണനാ

കപ്പനാഭാവേഹി വോഹാരവസേന, അനുവാദവസേന ച “മമ”ന്തി വുത്തം, നിയമാഭാവതോ വികപ്പനത്ഥം വാഗ്ഗഹണം കത്ഥം, ഗുണസമങ്ഗിതായ, അഭിമുഖികരണായ ച “ഭിക്ഖവേ”തി ആമന്തനം. അത്തഭാവതോ, പടിവിരുദ്ധഭാവതോ ച “പരേ”തി വുത്തം, വണ്ണപടിപക്ഖതോ, അവണ്ണനിയതോ ച “അവണ്ണ”ന്തി വുത്തം. ബുത്തിവസേന, വിത്ഥാരവസേന ച “ഭാസേയ്യു”ന്തി വുത്തം, ധാരണഭാവതോ, അധമ്മപടിപക്ഖതോ ച “ധമ്മസ്സാ”തി വുത്തം, ദിട്ഠിസിലേഹി സംഹതഭാവതോ, കിലേസാനം സങ്ഘാതകരണതോ ച “സങ്ഘസ്സാ”തി വുത്തം. വുത്തപടിനിദ്ദേസതോ, വചനൂപന്യാസനതോ ച “തത്രാ”തി വുത്തം, സമ്മുഖഭാവതോ, പുമുഭാവതോ ച “തുമ്ഹേഹി”തി വുത്തം. ചിത്തസ്സ ഹന്നതോ, ആരമ്മണാഭിഘാതതോ ച “ആഘാതോ”തി വുത്തം, ആരമ്മണേ സങ്കോചവുത്തിയാ, അതുട്ഠാകാരതായ ച “അപ്പച്ചയോ”തി വുത്തം, ആരമ്മണചിത്തനതോ, നിസ്സയതോ ച “ചേതസോ”തി വുത്തം, അത്ഥാസാധനതോ, അനു അനു “അനത്ഥസാധനതോ” ച “അനഭിരദ്ധി”തി വുത്തം, കാരണാനരഹത്താ, സത്ഥുസാസനേ റിതേഹി കാതും അസക്കുണ്ണേയുത്താ ച “ന കരണിയാ”തി വുത്തന്തി. ഇമിനാ നയേന സബ്ബപദേസു വിനിച്ഛയോ കാതഞ്ച. ഇതി അനുപദവിചയതോ വിചയോ ഹാരോ അതിവിത്ഥാരഭയേന, സക്കാ ച അട്ഠകമം തസ്സാ ലീനത്ഥവണ്ണനഞ്ച അനുഗന്ത്വാ അയമത്ഥോ വിത്തുനാ വിഭാവേതുന്തി ന വിത്ഥാരധിമ്ഹ.

യുത്തിഹാരവണ്ണനാ

സബ്ബേന സബ്ബം ആഘാതാദിനം അകരണം താദിഭാവായ സംവത്തത്തിതി യുജ്ജതി ഇട്ഠാനിട്ഠേസു സമപ്പവത്തിസബ്ഭാവതോ. യസ്ഥിം സന്താനേ ആഘാതാദയോ ഉപ്പനാ, തന്നിമിത്തകോ അന്തരായോ തസ്സേവ സമ്പത്തിവിബന്ധായ സംവത്തത്തിതി യുജ്ജതി. കസ്ഥാ? സന്താനന്തരേസു അസങ്കമനതോ. ചിത്തം അഭിഭവിതാ ഉപ്പനാ ആഘാതാദയോ സുഭാസിതാദിസല്ലക്ഖണ്ഡേഹി അസമത്ഥതായ സംവത്തത്തിതി യുജ്ജതി സകോധലോഭാനം അന്ധതമസബ്ഭാവതോ. പാണാതിപാതാദിദുസ്സിദ്ധ്യതോ വേരമണി സബ്ബസത്താനം പാമോജ്ജപാസംസഭാവായ സംവത്തത്തിതി യുജ്ജതി. സീലസമ്പത്തിയാ ഹി മഹതോ കിത്തിസദുസ്സ അബ്ഭുഗ്ഗമോ ഹോതിതി. ഗമ്ഭീരതാദിവിസേസയുത്തേന ഗുണേന തമാഗതസ്സ വണ്ണനാ ഏകദേശഭൂതാപി സകലസബ്ബത്തുഗുണഗൃഹണായ സംവത്തത്തിതി യുജ്ജതി അനന്തസാധാരണത്താ. തജ്ജാഅയോനിസോമനസികാരപരിക്ഖതാനി അധിഗമതക്കനാനി സസ്സതവാദാദിഅഭിനിവേസായ സംവത്തത്തിതി യുജ്ജതി കപ്പനാജാലസ്സ അസമുഗ്ഘാടിതത്താ. വേദനാദിനവാനവബോധേന വേദനായ തണ്ഹാ പവഡ്ഠത്തിതി യുജ്ജതി അസ്സാദാനുപസ്സനാസബ്ഭാവതോ. സതി ച വേദധിതരാഗേ തത്ഥ അത്തത്തനിയഗാഹോ, സസ്സതാദിഗാഹോ ച വിപരിഫന്തിതി യുജ്ജതി കാരണസ്സ സന്നിഹിതത്താ. തണ്ഹാപച്ചയാ ഹി ഉപാദാനം സസ്സതാദിവാദേ പത്തപേത്താനം , തദനുച്ഛവികം വാ വേദനം വേദയന്താനം ഫസ്സോ

ഹേതുതി യുജ്ജതി വിസയിന്ദ്രിയവിത്താണസംഗതിയാ വിനാ തദഭാവതോ. ഛരഹസ്സായതന്നിമിത്തവട്ടസ്സ അനുപച്ഛേദോതി യുജ്ജതി തത്ത്വ അവിജ്ജാതത്ത്വഹാനം അപ്പഹീനത്താ. ഛരണം ഛസ്സായതന്നം സമുദയാദിപജാനനാ സബ്ബദിട്ഠിഗതികസന്തം അതിച്ച തിട്ഠന്തിതി യുജ്ജതി ചതുസച്ചപടിവേധഭാവതോ. ഇമാഹേവ ദാസദ്ഠിയാ ദിട്ഠിഹി സബ്ബദിട്ഠിഗതാനം അന്തോജാലീകതഭാവോതി യുജ്ജതി അകിരിയവാദാദിനം ഇസ്സരവാദാദിനഞ്ച തദന്തോഗയത്താ. തമാ ചേവ സംവണ്ണിതം. ഉച്ഛിന്നഭവനേത്തികോ തമാഗതസ്സ കായോതി യുജ്ജതി, യസ്മാ ഭഗവാ അഭിനിഹാരസമ്പത്തിയാ ചതുസു സതിപട്ഠാനേസു പതിട്ഠിതചിത്തോ സത്തബ്ബോജ്ജത്ത്വഞ്ജേയേവ യഥാഭൂതം ഭാവേസി. കായസ്സ ഭേദാ പരിനിബ്ബുതം ന ദക്ഖന്തിതി യുജ്ജതി അനുപാദിസേസനിബ്ബാനപ്പത്തിയം രൂപാദീസു കസ്സചിപി അനവസേസതോതി അയം യുത്തിഹാരോ.

പദട്ഠാനഹാരവണ്ണനാ

അവണ്ണാരഹഅവണ്ണാനുരൂപസമ്പത്താനാദേയ്യവചനതാദിവിപത്തിനം പദട്ഠാനം. വണ്ണാരഹവണ്ണാനുരൂപസമ്പത്തസഭേയ്യവചനതാദിസമ്പത്തിനം പദട്ഠാനം. തമാ ആഘാതാദയോ നിരയാദിദുക്ഖസ്സ പദട്ഠാനം. ആഘാതാദിനം അകരണം സഗ്ഗസമ്പത്തിആദിസബ്ബസമ്പത്തിനം പദട്ഠാനം. പാണാതിപാതാദിഹി പടിവിരതി അരിയസ്സ സിലക്ഖന്ധസ്സ പദട്ഠാനം. അരിയോ സിലക്ഖന്ധോ അരിയസ്സ സമാധിക്ഖന്ധസ്സ പദട്ഠാനം. അരിയോ സമാധിക്ഖന്ധോ അരിയസ്സ പഞ്ചാക്ഖന്ധസ്സ പദട്ഠാനം. ഗമ്ഭീരതാദിവിസേസയുത്തം ഭഗവതോ പടിവേധപ്പകാരത്താണം ദേസനാണസ്സ പദട്ഠാനം. ദേസനാണാം വിനേയ്യാനം സകലവട്ടദുക്ഖനിസ്സരണസ്സ പദട്ഠാനം. സബ്ബാപി ദിട്ഠി ദിട്ഠുപാദാന്തി സാ യഥാരഹം നവവിധസ്സാപി ഭവസ്സ പദട്ഠാനം. ഭവോ ജാതിയാ, ജാതി ജരാമരണസ്സ, സോകാദിനഞ്ച പദട്ഠാനം. വേദനാനം സമുദയാദിയഥാഭൂതവേദനം ചതുന്നം അരിയസച്ചാനം അനുബോധപടിവേധോ. തത്ത്വ അനുബോധോ പടിവേധസ്സ പദട്ഠാനം, പടിവേധോ ചതുബ്ബിധസ്സ സാമന്തേഫലസ്സ പദട്ഠാനം. “അജാനതം അപസ്സുത”ന്തി അവിജ്ജാഗഹണം, തത്ത്വ അവിജ്ജാ സഞ്ചാരാനം പദട്ഠാന്തി യാവ വേദനാ തത്ത്വഹായ പദട്ഠാന്തി നേതബ്ബം. “തത്ത്വഹാഗതാനം പരിതസ്സിതവിപ്ഫന്ദിത”ന്തി ഏത മത്ത്വാ ഉപാദാനസ്സ പദട്ഠാനം. “തദപി ഛസ്സപച്ചയാ”തി ഏത സസ്സതാദിപഞ്ചാപനം പരേസം മിച്ചാഭിനിവേസസ്സ പദട്ഠാനം, മിച്ചാഭിനിവേസോ സദ്ധമ്മസ്സവനസുപുരിസുപസ്സയയോനിസോമനസിකാരയമ്മാനുയമ്മപടിപത്തിഹി വിമുഖതായ, അസദ്ധമ്മസ്സവനാദിനഞ്ച പദട്ഠാനം, “അത്തേത്ര ഛസ്സാ”തിആദീസു ഛസ്സോ വേദനായ പദട്ഠാനം, ഛര ഛസ്സായതന്നാപി ഛസ്സസ്സ, സകലവട്ടദുക്ഖസ്സ ച പദട്ഠാനം, ഛരണം ഛസ്സായതന്നം സമുദയാദിയഥാഭൂതപ്പജാനനം നിബ്ബിദായ പദട്ഠാനം, നിബ്ബിദാ വിരാഗസ്സാതി യാവ അനുപാദാപരിനിബ്ബാനം നേതബ്ബം. ഭഗവതോ ഭവനേത്തിസമുച്ഛേദോ സബ്ബത്തുതായ പദട്ഠാനം. തമാ അനുപാദാപരിനിബ്ബാനസ്സാതി അയം പദട്ഠാനഹാരോ.

ലക്ഖണഹാരവണ്ണനാ

ആഘാതാദിഗൃഹണേന കോധുപനാഹമക്ഖപലാസഇസ്സാമച്ഛരിയസാരമ്ഭപേരവമ്ഭനോദിനം സങ്ഗഹോ പടിഘചിത്തുപാദപരിയാപനതായ ഏകലക്ഖണത്താ. ആനന്ദാദിഗൃഹണേന അഭിജ്ഞാവിസമലോഭമാനാതിമാനമദ്വൈമാദാദിനം സങ്ഗഹോ ലോഭചിത്തുപാദപരിയാപനതായ സമാനലക്ഖണത്താ. തമാ ആഘാതഗൃഹണേന അവസിട്ഠിഗന്ധമീവരണാനം സങ്ഗഹോ കായഗന്ധമീവരണലക്ഖണേന ഏകലക്ഖണത്താ. ആനന്ദഗൃഹണേന ഛസ്സാദിനം സങ്ഗഹോ സഞ്ചാരക്ഖന്ധലക്ഖണേന ഏകലക്ഖണത്താ. സിലഗൃഹണേന അധിചിത്തഅധിപത്താസിക്ഖാനന്ധി സങ്ഗഹോ സിക്ഖാലക്ഖണേന ഏകലക്ഖണത്താ. ഇധ പന സിലസ്സേവ ഇന്ദ്രിയസംവരാദികസ്സ ദട്ഠബ്ബം. ദിട്ഠിഗൃഹണേന അവസിട്ഠിഉപാദാനാനന്ധി സങ്ഗഹോ ഉപാദാനലക്ഖണേന ഏകലക്ഖണത്താ. “വേദനാന”ന്തി ഏത വേദനാഗൃഹണേന അവസിട്ഠിഉപാദാനക്ഖന്ധാനന്ധി സങ്ഗഹോ ഖന്ധലക്ഖണേന ഏകലക്ഖണത്താ. തമാ വേദനായ ധമ്മായതനധമ്മയാതുപരിയാപനത്താ സമ്മസകൃപഗാനം സബ്ബേസം ആയതന്നം ധാതുനഞ്ച സങ്ഗഹോ ആയതനലക്ഖണേന, ധാതുലക്ഖണേന ച ഏകലക്ഖണത്താ. “അജാനതം അപസ്സുത”ന്തി ഏത അവിജ്ജാഗൃഹണേന ഹേതുആസവോഘയോഗനിവരണാദിസങ്ഗഹോ ഹേതാദിലക്ഖണേന ഏകലക്ഖണത്താ അവിജ്ജായ, തമാ “തത്ത്വഹാഗതാനം പരിതസ്സിതവിപ്ഫന്ദിത”ന്തി ഏത മത്ത്വാഗൃഹണേനാപി. “തദപി ഛസ്സപച്ചയാ”തി ഏത ഛസ്സഗൃഹണേന സത്താസഞ്ചാരവിത്താണാനം സങ്ഗഹോ വിപല്ലാസഹേതുഭാവേന, ഖന്ധലക്ഖണേന ച ഏകലക്ഖണത്താ. ഛരഹസ്സായതനഗൃഹണേന ഖന്ധിന്ദ്രിയധാതാദിനം സങ്ഗഹോ ഛസ്സുപ്പത്തിനിമിത്തതായ, സമ്മസനസഭാവേന ച ഏകലക്ഖണത്താ. ഭവനേത്തിഗൃഹണേന അവിജ്ജാദിനവി സംകിലേസധമ്മാനം സങ്ഗഹോ വട്ടഹേതുഭാവേന ഏകലക്ഖണത്താതി അയം ലക്ഖണഹാരോ.

ചതുബ്ബുഹാരവണ്ണനാ

നിദാപസംസാഹി സമ്മാകമ്പിതചേതസാ മിച്ചാജീവതോ അനോരതാ സസ്സതാദിമിച്ചാഭിനിവേസിനോ സിലാദിയമ്മക്ഖന്ധേസു അപ്പതിട്ഠിതതായ സമ്മാസമ്ബുദ്ധഗുണരസസ്സാദവിമുഖാ വേനേയ്യാ ഇമിസ്സാ ദേസനായ നിദാനം. തേ യഥാവുത്തദോസവിനിമുത്താ കഥം നു വോ സമ്മാപടിപത്തിയാ ഉഭേഹിതപരാ ഭവേയ്യാന്തി അയമേത്ത്വ ഭഗവതോ അധിപ്പായോ. പദനിബ്ബചനം നിരൂത്തി. തം “ഏവ”ന്തിആദിനിദാനപദാനം, “മമ”ന്തിആദിപാളിപദാനഞ്ച അട്ഠകമാവസേന സുവിത്തേയ്യത്താ അതിവിത്ഥാരഭയേന ന വിത്ഥാരയിമ്ഹ. പദപദത്ത്വനിദേസനീക്ഖേപസുത്തദേസനാസന്ധിവസേന ഛരബ്ബിയാ സന്ധി. തത്ത്വ പദസ്സ പദത്തരേന സമ്ബന്ധോ പദസന്ധി. തമാ പദത്ത്വ പദത്ത്വത്തരേന സമ്ബന്ധോ പദത്ത്വസന്ധി . നാനാനുസന്ധികസ്സ സുത്തസ്സ തന്തംഅനുസന്ധിഹി സമ്ബന്ധോ, ഏകാനുസന്ധികസ്സ ച പുബ്ബാപരസമ്ബന്ധോ നിദേസസന്ധി , യാ അട്ഠകമായം പുച്ഛാനുസന്ധിഅജ്ഞാസയാനുസന്ധിയമാനുസന്ധിവസേന തിവിധാ വിഭത്താ, താ പനേതാ തിസ്സോപി സന്ധിയോ അട്ഠകമായം വിചാരിതാ ഏവ. സുത്തസന്ധി ച പഠമം നീക്ഖേപവസേന അമ്ഹേഹി പുബ്ബേ ദസ്സിതായേവ. ഏകിസ്സാ ദേസനായ ദേസനാന്തരേന സദ്ധിം സംസന്ദനം ദേസനാസന്ധി, സാ ഏവം വേദിതബ്ബാ - “മമം വാ ഭിക്ഖവേ...പേ... ന ചേതസോ അനഭിരദ്ധി കരണീയാ”തി അയം ദേസനാ “ഉഭേതോഭണ്ഡേനേ ചേപി ഭിക്ഖവേ കകചേന ചോരാ ഓചരകാ അങ്ഗമങ്ഗാനി ഓക്കന്തേയ്യാം, തത്രപി യോ മനോ പദ്യസേയ്യ, ന മേ സോ തേന സാസനകരോ”തി (മം നിം ൧.൨൩൨) ഇമായ ദേസനായ സദ്ധിം സംസന്ദതി. “തുമ്ഹം യേവസ്സ തേന അന്തരായോ”തി “കമ്മസ്സകാ മാണവ സത്താ...പേ... ദായാദാ ഭവിസ്സന്തീ”തി (അം നിം ൧൦.൨൧൩) ഇമായ ദേസനായ സംസന്ദതി. “അപി തുമ്ഹേ...പേ... ആജാനേയ്യാമാ”തി “കുദ്ധോ അത്ഥം...പേ... സഹതേ നര”ന്തി (അം നിം ൧.൩൪; മഹാനിം ൫, ൧൫൩, ൧൯൫) ഇമായ ദേസനായ സംസന്ദതി.

“മമം വാ ഭിക്ഖവേ പരേ വണ്ണം...പേ... ന ചേതസോ ഉബ്ബില്ലാവിതത്തം കരണീയാ”തി “ധമ്മാപി വോ ഭിക്ഖവേ പഹാതബ്ബാ, പഗേവ അയമ്മാ (മം നിം ൧.൨൪൦). കുല്ലൂപമം വോ ഭിക്ഖവേ ധമ്മം ദേസേസ്സാമി, നിത്ഥരണത്ത്വായ, നോ

ഗഹണമായാ"തി (മ° നി° ൧.൨൪൦) ഇമായ ദേസനായ സംസന്ദതി. "തത്ര ചേ തുമ്പഹേഹി...പേ... ഉബ്ബിലാവിതാ, തുമ്പഹം യേവസ്സ തേന അന്തരായോ"തി "ലുദ്ധോഅത്ഥം...പേ... സഹതേ നര"ന്തി (ഇതിവു° വുവു; മഹാനി° ൧.൧൩൭, ൧൩൮; ചുളനി° ൧൨൮) "കാമസാ ജാലസഞ്ചരണാ, തണ്ഹാചരണചരണാ"തി (ഉദാ° നുർ; നേത്തി° ൨൧, ൩൦; പേടകോ° ൧൪) ഇമാഹി ദേസനാഹി സംസന്ദതി.

"അപ്പമത്തകം...പേ... സിലമത്തക"ന്തി "പാമം ത്യാനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതി. അയം വോ ബ്രാഹ്മണ യത്തോ പുരിമേഹി യത്തേഹി അപ്പട്ടന്തരോ ച അപ്പസമാരമ്ഭതരോ ച മഹപ്ഫലതരോ ച മഹാനിസംസതരോ ചാ"തിആദികായ (ദി° നി° ൧.൩൩൨) ദേസനായ സംസന്ദതി, പാമജ്ജ്യാനസ്സ സിലതോ മഹപ്ഫലമഹാനിസംസതരഭാവവചനേന ത്യാനതോ സിലസ്സ അപ്പഭാവദീപനതോ.

"പാണാതിപാതം പഹായാ"തിആദി "സമണോ ഖലു ഭോ ഗോതമോ സിലവാ...പേ... കൂസലസിലേന സമന്നാഗതോ"തിആദികാഹി (ദി° നി° ൧.൩൦൪) ദേസനാഹി സംസന്ദതി.

"അത്തേവ യമ്മാ ഗമ്ഭീരാ"തിആദി "അധിഗതോ വോ മ്യായം യമ്മോ ഗമ്ഭീരോ"തിആദി (ദി° നി° ൨.൩൧൧; മ° നി° ൧.൨൮൧; ൨.൩൩൧; സം° നി° ൧.൧൦൨; മഹാവ° ൧, ൨) പാളിയാ സംസന്ദതി. ഗമ്ഭീരതാദിവിസേസയുത്തയമ്മപടിവേധേന ഹി ഞാണസ്സ ഗമ്ഭീരതാദിഭാവോ വിത്തായതിതി.

"സന്തി ഭിക്ഖവേ ഏകേ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ"തിആദി "സന്തി ഭിക്ഖവേ ഏകേ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ പുബ്ബന്തകപ്പികാ...പേ... അഭിവദന്തി, സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം, മോഘമത്തന്തി ഇത്ഥേകേ അഭിവദന്തി, അസസ്സതോ, സസ്സതോ ച അസസ്സതോ ച, നേവ സസ്സതോ ച നാസസ്സതോ ച, അന്തവാ, അന്തവാ, അന്തവാ ച അന്തവാ ച, നേവന്തവാ നാനന്തവാ ച അത്താ ച ലോകോ ച ഇദമേവ സച്ചം, മോഘമത്തന്തി ഇത്ഥേകേ അഭിവദന്തി"തിആദികാഹി (മ° നി° ൩.൨൧) ദേസനാഹി സംസന്ദതി.

"സന്തി ഭിക്ഖവേ ഏകേ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ അപരന്തകപ്പികാ"തിആദി "സന്തി ഭിക്ഖവേ ഏകേ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ അപരന്തകപ്പികാ...പേ... അഭിവദന്തി, സന്തി അത്താ ഹോതി അരോഗോ പരം മരണാ. ഇത്ഥേകേ അഭിവദന്തി അസന്തി, നേവസന്തിനാസന്തി ച അത്താ ഹോതി അരോഗോ പരം മരണാ. ഇത്ഥേകേ അഭിവദന്തി സതോ വാ പന സത്തസ്സ ഉച്ഛേദം വിനാസം വിഭവം പത്തപേന്തി, ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനം വാ പനേകേ അഭിവദന്തി"തിആദികാഹി (മ° നി° ൩.൨൧) ദേസനാഹി സംസന്ദതി. "വേദനാനം...പേ... തമാഗതോ"തി "തയിദം സഞ്ചതം ഓളാരികം, അത്ഥി വോ പന സഞ്ചാരാനം നിരോധോ, അത്ഥേതന്തി ഇതി വിദിതാ തസ്സ നിസ്സരണദസ്സാവി തമാഗതോ തദുപാതിവത്തോ"തിആദികാഹി (മ° നി° ൩.൨൮) ദേസനാഹി സംസന്ദതി.

"തദപി തേസം...പേ... വിപ്ഫന്ദിതമേവാ"തി ഇദം "തേസം ഭവതം അത്തേത്രേവ ചരണായ അത്തേത്ര രുചിയാ അത്തേത്ര അനുസ്സവാ അത്തേത്ര ആകാരപരിവിതക്കാ അത്തേത്ര ദിട്ഠിനിജ്ജ്യാനക്ഖന്തിയാ പച്ചത്തംയേവ ഞാണം ഭവിസ്സതി പരിസുദ്ധം പരിയോദാതന്തി നേതം റാനം വിജ്ജതി. പച്ചത്തം വോ പന ഭിക്ഖവേ ഞാണേ അസതി പരിസുദ്ധേ പരിയോദാതേ യദപി തേ ഭോനോ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ തത്ഥ ഞാണഭാഗമത്തമേവ പരിയോദാപേന്തി, തദപി തേസം ഭവതം സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാനം ഉപാദാനമക്ഖായതി"തിആദികാഹി (മ° നി° ൩.൨൯) ദേസനാഹി സംസന്ദതി.

"തദപി ഫസ്സപച്ചയാ"തി ഇദഞ്ച "ചക്ഖുഞ്ച പടിച്ച് രൂപേ ച ഉപ്പജ്ജതി ചക്ഖുവിത്താണം, തിണ്ണം സഞ്ഗതി ഫസ്സോ, ഫസ്സപച്ചയാ വേദനാ, വേദനാപച്ചയാ തണ്ഹാ, തണ്ഹാപച്ചയാ ഉപാദാന"ന്തി, (സം° നി° ൨.൪൪) "ചരണമൂലകാ ഇമേ ആവുസോ യമ്മാ മനസിങ്കാരസമുട്ഠാനാ ഫസ്സസമോധാനാ വേദനാസമോസരണാ"തി (അ° നി° ൮.൮൩) ച ആദികാഹി ദേസനാഹി സംസന്ദതി.

"യതോ വോ ഭിക്ഖവേ ഭിക്ഖു ചരണം ഫസ്സായതന്നാ"തിആദി "യതോ വോ ആനന്ദ ഭിക്ഖു നേവ വേദനം അത്താനം സമനുപസ്സതി, ന സത്തം, ന സഞ്ചാരേ, ന വിത്താണം അത്താനം സമനുപസ്സതി, സോ ഏവം അസമനുപസ്സന്തോ ന കിഞ്ചി ലോകേ ഉപാദിയതി, അനുപാദിയം ന പരിതസ്സതി, അപരിതസ്സം പച്ചത്തംയേവ പരിനിബ്ബായതി"തിആദികാഹി ദേസനാഹി സംസന്ദതി.

"സബ്ബേ തേ ഇമേഹേവ ദ്വാസട്ഠിയാ വത്സുഹി അന്തോജാലികതാ"തിആദി "യേ ഹി കേചി ഭിക്ഖവേ...പേ... അഭിവദന്തി, സബ്ബേ തേ ഇമാനേവ പഞ്ച കായാനി അഭിവദന്തി ഏതേസം വാ അത്തേതര"ന്തിആദികാഹി (മ° നി° ൩.൨൩) ദേസനാഹി സംസന്ദതി. "കായസ്സ ഭേദം...പേ... ദേവമനുസ്സാ"തി -

"അച്ചി യഥാ വാതവേഗേന വിത്താ, (ഉപസിവാതി ഭഗവാ)
അത്ഥം പലേതി ന ഉപേതി സഞ്ചം;
ഏവം മുനി നാമകായാ വിമുത്തോ,
അത്ഥം പലേതി ന ഉപേതി സഞ്ച"ന്തി. (സു° നി° ൧൦൮; ചുളനി° ൪൩);

ആദികാഹി ദേസനാഹി സംസന്ദതിതി അയം ചാതുബ്ബുഹോ ഹാരോ.

ആവത്തഹാരവണ്ണനാ

ആഘാതാദിനം അകരണീയതാവചനേന ഖന്തിസോരച്ചാനുട്ഠാനം. തത്ഥ ഖന്തിയാ സദ്ധാപത്താപരാപകാരദുക്ഖസഹഗതാനം സഞ്ഗഹോ, സോരച്ചേന സിലസ്സ. സദ്ധാദിഗ്ഗഹണേന ച സദ്ധിന്ദ്രിയാദിസകലബോധിപക്ഖിയമ്മാ ആവത്തന്തി. സിലഗ്ഗഹണേന അവിപ്പടിസാരാദയോ സബ്ബേപി സിലാനിസംസയമ്മാ ആവത്തന്തി. പാണാതിപാതാദിഹി പടിവിരതിവചനേന അപ്പമാദവിഹാരോ, തേന സകലം സാസന്ദബ്രഹ്മചരിതം ആവത്തന്തി. ഗമ്ഭീരതാദിവിസേസയുത്തയമ്മഗ്ഗഹണേന മഹാബോധിപകീർത്തനം. അനാവരണണാണപദട്ഠാനഞ്ചി ആസവക്ഖയത്താണം, ആസവക്ഖയത്താണപദട്ഠാനഞ്ച അനാവരണണാണം മഹാബോധി, തേന ദസബലാദയോ സബ്ബ ബുദ്ധഗുണാ ആവത്തന്തി. സസ്സതാദിദിട്ഠിഗ്ഗഹണേന തണ്ഹാവിജ്ജായ സഞ്ഗഹോ, താഹി അനമതഗ്ഗസംസാരവട്ടം ആവത്തന്തി. വേദനാനം സമുദയാദിയമാഭൂതവേദനേന ഭഗവതോ പരിത്താത്തയവിസുദ്ധി, തായ പത്താപാരമിമുഖേന സബ്ബപാരമിയോ ആവത്തന്തി. "അജാനതം അപസ്സത"ന്തി

അവിജ്ഞാപനം അയോനിസോമനസികാരപരിഗ്രഹം, തേന ച അയോനിസോമനസികാരമൂലകം യമ്മാ ആവത്തതി. “തണ്ഹാഗതാനം പരിതസ്സിതവിപ്ലവത്തി”തി തണ്ഹാഗതാനം നവ തണ്ഹാഗതാനം യമ്മാ ആവത്തതി, “തദപി ഫസ്സപച്ചയാ”തിആദി സസ്സതാദിപത്താപനസ്സ പച്ചയാധിനവുത്തിസ്സേനം, തേന അനിചതാദിലക്ഖണത്തം ആവത്തതി. ഛരണം ഫസ്സായതനാനം യമാഭൂതം പജാനനേന വിമുത്തിസമ്പദാനിദ്ദേസോ, തേന സത്തപി വിസുദ്ധിയോ ആവത്തതി. “ഉച്ഛിന്നഭവനേത്തികോ തമാഗതസ്സ കായോ”തി തണ്ഹാപഹാനം, തേന ഭഗവതോ സകലസംകിലേസപ്പഹാനം ആവത്തതിതി അയം ആവത്തോ ഹാരോ.

വിഭത്തിഹാരവണ്ണന

ആഘാതാനന്ദാദയോ അകുസലാ യമ്മാ, തേസം അയോനിസോമനസികാരാദി പദ്ദാനം. യേഹി പന യമ്മേഹി ആഘാതാനന്ദാദിനം അകരണം അപ്പവത്തി, തേ അബ്ബാപാദാദയോ കൂസലാ യമ്മാ, തേസം യോനിസോമനസികാരാദി പദ്ദാനം. തേസു ആഘാതാദയോ കാമാവചരാവ, അബ്ബാപാദാദയോ ചതുഭൂമകാ. തമാ പാണാതിപാതാദിഹി പടിവിരതി കൂസലാ വാ അബ്ബാകതാ വാ, തസ്സാ ഹിരോത്തപ്പാദയോ യമ്മാ പദ്ദാനം. തമ്മ കൂസലാ സിയാ കാമാവചരാ, സിയാ ലോകുത്തരാ, അബ്ബാകതാ ലോകുത്തരാവ. “അത്ഥി ഭിക്ഖവേ അഞ്ഞേവ യമ്മാ ഗമ്ഭീരാ”തി വുത്തയമ്മാ സിയാ കൂസലാ, സിയാ അബ്ബാകതാ, തമ്മ കൂസലാനം വുടാനഗാമിനിവിപസ്സനാ പദ്ദാനം. അബ്ബാകതാനം മഗ്ഗയമ്മാ, വിപസ്സനാ, ആവജ്ഞാ വാ പദ്ദാനം. തേസു കൂസലാ ലോകുത്തരാ, അബ്ബാകതാ സിയാ കാമാവചരാ, സിയാ ലോകുത്തരാ, സബ്ബാപി ദിട്ഠിയോ അകുസലാവ കാമാവചരാവ, താസം അവിസേസേന മിച്ചാഭിനിവേസേ അയോനിസോമനസികാരോ പദ്ദാനം. വിസേസതോ പന സന്തതിഹവനിനിബ്ഭോഗാവതോ ഏകത്തനയസ്സ മിച്ചാഗാഹോ അതിജ്ഞാതിഅനുസ്സരണതക്കസഹിതോ സസ്സതദിട്ഠിയാ പദ്ദാനം. ഹേതുഫലഭാവേന സമ്ബന്ധഭാവസ്സ അഗ്ഗഹണതോ നാനത്തനയസ്സ മിച്ചാഗാഹോ തജ്ജസമന്നാഹാരസഹിതോ ഉച്ഛേദദിട്ഠിയാ പദ്ദാനം. ഏവം സേസദിട്ഠിനവി യമാസമ്ഭവം വത്തഞ്ച. “വേദനാന”തി ഏതഥ വേദനാ സിയാ കൂസലാ, സിയാ അബ്ബാകതാ, സിയാ കാമാവചരാ, സിയാ രൂപാവചരാ, സിയാ അരൂപാവചരാ, ഫസ്സോ താസം പദ്ദാനം. വേദനാനം സമുദയാദിയമാഭൂതവേദനം മഗ്ഗണാണം, അനുപാദാവിമുത്തി ഫലം , തേസം “അഞ്ഞേവ യമ്മാ ഗമ്ഭീരാ”തി ഏതഥ വുത്തനയേന യമ്മാദിവിഭാഗോ നേതഞ്ചോ. “അജാനതം അപസ്സത”തിആദിസു അവിജ്ഞാ തണ്ഹാ അകുസലാ കാമാവചരാ, താസു അവിജ്ഞായ ആസവാ, അയോനിസോമനസികാരോ ഏവ വാ പദ്ദാനം. തണ്ഹായ സംയോജനിയേസു യമ്മേസു അസ്സാദസ്സേനം പദ്ദാനം. “തദപി ഫസ്സപച്ചയാ”തി ഏതഥ ഫസ്സസ്സ വേദനായ വിധി യമ്മാദിവിഭാഗോ വേദിതഞ്ചോ. ഇമിനാ നയേന ഫസ്സായതനാദിനവി യമാരഹം യമ്മാദിവിഭാഗോ നേതഞ്ചോതി അയം വിഭത്തിഹാരോ.

പരിവത്തഹാരവണ്ണന

ആഘാതാദിനം അകരണം ഖന്തിസോരച്ചാനി അനുബ്രൂഹേതാ പടിസഞ്ചാനഭാവനാബലസിദ്ധിയാ ഉഭയഹിതപടിപത്തിം ആവഹതി. ആഘാതാദയോ പന പവത്തിയമാനാ ദുബ്ബണ്ണതം ദുക്ഖസേയ്യം ഭോഗഹാനിം അകിത്തിം പരേഹി ദുരുപസങ്കമനത്തഞ്ച നിപ്ഫാദേന്താ നിരയാദിസു മഹാദുക്ഖം ആവഹതി. പാണാതിപാതാദിഹി പടിവിരതി അവിപ്പടിസാരാദികല്യാണം പരമ്പരം ആവഹതി. പാണാതിപാതാദി പന വിപ്പടിസാരാദിഅകല്യാണം പരമ്പരം, ഗമ്ഭീരതാദിവിസേസയുത്തം ഞാണം വിനേയ്യാനം യമാരഹം വിജ്ഞാഭിഞ്ഞാദിഗുണവിസേസം ആവഹതി സബ്ബന്തേയ്യം യമാസഭാവാവബോധതോ. തമാ ഗമ്ഭീരതാദിവിസേസരഹിതം പന ഞാണം ഞേയ്യേസു സാവരണതോ യമാവുത്തഗുണവിസേസം നാവഹതി. സബ്ബാപി ചേതാ ദിട്ഠിയോ യമാരഹം സസ്സതുച്ഛേഭാവതോ അന്തദയഭൂതാ സക്കായതീരം നാതിവത്തന്തി അനിയ്യാനികസഭാവത്താ. നിയ്യാനികസഭാവത്താ പന സമ്മാദിട്ഠി സപരിക്ഖാരാ മജ്ജിമപടിപദാഭൂതാ അതിക്കമ്മ സക്കായതീരം പാരം ആഗച്ഛതി. വേദനാനം സമുദയാദിയമാഭൂതവേദനം അനുപാദാവിമുത്തിം ആവഹതി മഗ്ഗഭാവതോ. വേദനാനം സമുദയാദിഅസമ്പടിവേധോ സംസാരചാരകാവരോധം ആവഹതി സഞ്ചാരാനം പച്ചയഭാവതോ. വേദധിതസഭാവപടിച്ഛാദകോ സമ്മോഹോ തദഭിന്നന്ദനം ആവഹതി . യമാഭൂതാവബോധോ പന തമ്മ നിബ്ബേദം വിരാഗഞ്ച ആവഹതി. മിച്ചാഭിനിവേസേ അയോനിസോമനസികാരസഹിതാ തണ്ഹാ അനേകവിഹിതം ദിട്ഠിജാലം പസാരേതി. യമാവുത്തതണ്ഹാസമുച്ഛേദോ പഠമമഗ്ഗോ തം ദിട്ഠിജാലം സങ്കോചേതി. സസ്സതവാദാദിപത്താപനസ്സ ഫസ്സോ പച്ചയോ ഹോതി അസതി ഫസ്സേ തദഭാവതോ. ദിട്ഠിബന്ധനബന്ധാനം ഫസ്സായതനാദിനം അനിരോധേന ഫസ്സാദിഅനിരോധോ സംസാരദുക്ഖസ്സ അനിവത്തിയേവ, യാമാവതോ ഫസ്സായതനാദിപരിഞ്ഞാ സബ്ബദിട്ഠിസ്സേനാനി അതിവത്തതി, ഫസ്സായതനാദിഅപരിഞ്ഞാ തംദിട്ഠിഗഹനം നാതിവത്തതി, ഭവനേത്തിസമുച്ഛേദോ ആയതിം അത്തഭാവസ്സ അനിബ്ബത്തിയാ സംവത്തതി, അസമുച്ഛിന്നായ ഭവനേത്തിയാ അനാഗതേ ഭവപ്പബന്ധോ പരിവത്തതിയേവാതി അയം പരിവത്തോ ഹാരോ.

വേവചനഹാരവണ്ണന

“മമ മയ്ഹം മേ”തി പരിയായവചനം. “ഭിക്ഖവേ സമണാ തപസ്സിനോ”തി പരിയായവചനം. “പരേ അഞ്ഞേ പടിവിരുദ്ധാ”തി പരിയായവചനം. “അവണ്ണം അകിത്തിം നിന്ദ”തി പരിയായവചനം. “ഭാസേയ്യം ഭണേയ്യം കരേയ്യം”തി പരിയായവചനം. “യമ്മസ്സ വിനയസ്സ സത്ത്വസാസനസ്സാ”തി പരിയായവചനം. “സഞ്ചസ്സ സമൂഹസ്സ ഗണസ്സാ”തി പരിയായവചനം. “തത്ര തമ്മ തേസു”തി പരിയായവചനം. “തുമ്ഹേഹി വോ ഭവന്തേഹീ”തി പരിയായവചനം. “ആഘാതോ ദോസോ ബ്യാപാദോ”തി പരിയായവചനം. “അപ്പച്ചയോ ദോമനസ്സം ചേതസികദുക്ഖ”തി പരിയായവചനം. “ചേതസോ അനഭിരദ്ധി ചിത്തസ്സ ബ്യാപത്തി മനോപദോസോ”തി പരിയായവചനം. “ന കരണിയാ ന ഉപ്പാദേതഞ്ചാ ന പവത്തേതഞ്ചാ”തി പരിയായവചനം. ഇതി ഇമിനാ നയേന സബ്ബപദേസു വേവചനം വത്തഞ്ചന്തി അയം വേവചനോ ഹാരോ.

പത്തേത്തിഹാരവണ്ണന

ആഘാതോ വത്സുവസേന ദസവിധേന ഏകുനവീസതിവിധേന വാ പത്തേത്തോ. അപ്പച്ചയോ ഉപവിചാരവസേന ഛരയാ പത്തേത്തോ. ആനന്ദോപിതിആദിവസേന നവധാ പത്തേത്തോ. പീതി സാമത്തേതോ ഖുദികാദിവസേന പഞ്ചധാ പത്തേത്തോ. സോമനസ്സം ഉപവിചാരവസേന ഛരയാ പത്തേത്തം. സീലം വാരിത്തചാരിത്താദിവസേന അനേകധാ പത്തേത്തം. ഗമ്ഭീരതാദിവിസേസയുത്തം ഞാണം ചിത്തുപ്പാദവസേന ചതുധാ, ദ്വാദസവിധേന വാ, വിസയഭേദേതോ അനേകധാ ച പത്തേത്തം. ദിട്ഠിസസ്സതാദിവസേന ദ്വാസദിയാ ഭേദേഹി, തദന്തോഗവിഭാഗേന അനേകധാ ച പത്തേത്താ. വേദനാ ഛരയാ അട്ഠസതയാ അനേകധാ ച പത്തേത്താ. തസ്സാ സമുദയോ പഞ്ചധാ പത്തേത്തോ, തമാ

അത്മജ്ഞമോ. അസ്സാദോ ദുവിധേന പഞ്ഞത്തോ. ആദിനവോ തിവിധേന പഞ്ഞത്തോ. നിസ്സരണം ഏകയാ ചതുയാ ച പഞ്ഞത്തം...പേ... അനുപാദാവിമുത്തി ദുവിധേന പഞ്ഞത്താ.

“അജാനതം അപസ്സത”ന്തി വുത്താ അവിജ്ഞാ വിസയഭേദേന ചതുയാ അട്ഠയാ ച പഞ്ഞത്താ. “തണ്ഹാഗതാന”ന്തിആദിനാ വുത്താ തണ്ഹാ ഛയാ അട്ഠസതയാ അനേകയാ ച പഞ്ഞത്താ. ഫസ്സോ നിസ്സയവസേന ഛയാ പഞ്ഞത്തോ. ഉപാദാനം ചതുയാ പഞ്ഞത്തം. ഭവോ ദ്വിയാ അനേകയാ ച പഞ്ഞത്തോ. ജാതി വേവചനവസേന ഛയാ പഞ്ഞത്താ. തമാ ജരാ സത്തയാ പഞ്ഞത്താ. മരണം അട്ഠയാ നവയാ ച പഞ്ഞത്തം. സോകോ പഞ്ചയാ പഞ്ഞത്തോ. പരിഭേദോ ഛയാ പഞ്ഞത്തോ. ദുക്ഖം ചതുയാ പഞ്ഞത്തം, തമാ ദോമനസ്സം. ഉപായാസോ ചതുയാ പഞ്ഞത്തോ. “സമുദയോ ഹോതി”തി പഭവപഞ്ഞത്തി, “യമാഭൂതം പജാനാതി”തി ദുക്ഖസ്സ പരിഞ്ഞാപഞ്ഞത്തി, സമുദയസ്സ പഹാനപഞ്ഞത്തി, നിരോധസ്സ സച്ഛികിരിയാപഞ്ഞത്തി, മഗ്ഗസ്സ ഭാവനാപഞ്ഞത്തി.

“അന്തോജാലികതാ”തിആദി സബ്ബദിട്ഠിനം സഞ്ജഗഹപഞ്ഞത്തി. “ഉച്ഛിന്നഭവനേത്തികോ”തിആദി ദുവിധേന പരിനിബ്ബാനപഞ്ഞത്തി. ഏവം ആഘാതാദിനം അകുസലകുസലാദിയമ്മാനം യഥാപഭവപഞ്ഞത്തിആദിവസേന, തമാ “ആഘാതോ”തി ബ്യാപാദസ്സ വേവചനപഞ്ഞത്തി, “അപ്പച്ചയോ”തി ദോമനസ്സസ്സ വേവചനപഞ്ഞത്തിതിആദിനാ നയേന പഞ്ഞത്തിഭേദോ വിഭജിതബ്ബോതി അയം പഞ്ഞത്തിഹാരോ.

ഓതരണഹാരവണ്ണനാ

ആഘാതഗൃഹണേന സഞ്ചാരക്ഖന്ധസഞ്ജഗഹോ, തമാ അനഭിരദ്ധിഗഹണേന. അപ്പച്ചയഗൃഹണേന വേദനാക്ഖന്ധസഞ്ജഗഹോതി ഇദം ഖണ്ഡമുഖേന ഓതരണം. തമാ ആഘാതാദിഗൃഹണേന ധമ്മായതനം ധമ്മയാതു ദുക്ഖസച്ചം സമുദയസച്ചം വാ ഗഹിതന്തി ഇദം ആയതനമുഖേന ധാതുമുഖേന സച്ചമുഖേന ച ഓതരണം. തമാ ആഘാതാദിനം സഹജാതാ അവിജ്ഞാ ഹേതുസഹജാതഅഞ്ചമഞ്ചനിസ്സയസന്ധുത്തഅത്ഥിഅവിഗതപച്ചയേഹി പച്ചയോ ഹോതി, അസഹജാതാ പന അനന്തരസമനന്തരഅനന്തരൂപനിസ്സയനത്ഥിവിഗതാസേവനപച്ചയേഹി പച്ചയോ ഹോതി, അനന്തരാ ഉപനിസ്സയവസേനേവ പച്ചയോ ഹോതി . തണ്ഹാഉപാദാനാദിനം, ഫസ്സാദിനന്തി തേസം സഹജാതാനം അസഹജാതാനഞ്ച യഥാരഹം പച്ചയഭാവോ വത്തബ്ബോ. കോചി പനേത്ഥ അധിപതിവസേന, കോചി കമ്മവസേന, കോചി ആഹാരവസേന, കോചി ഇന്ദ്രിയവസേന, കോചി ശ്യാനവസേന, കോചി മഗ്ഗവസേനപി പച്ചയോ ഹോതിതി. അയന്തി വിസേസോ വേദിതബ്ബോതി ഇദം പടിച്ഛസമുപ്പാദമുഖേന ഓതരണം. ആനന്ദാദിനന്തി ഇമിനാവ നയേന ഖണ്ഡാദിമുഖേന ഓതരണം വിഭാവേതബ്ബം.

തമാ സീലം പാണാതിപാതാദിഹി വിരതിചേതനാ, അബ്യാപാദാദിചേതസികധമ്മാ ച, പാണാതിപാതാദയോ ചേതനാവ, തേസം തദ്ദുപകാരകധമ്മാനഞ്ച ലജ്ജാദയാദിനം സഞ്ചാരക്ഖന്ധധമ്മായതനാദിസഞ്ജഗഹോ, പുരിമനയേനേവ ഖണ്ഡാദിമുഖേന ച ഓതരണം വിഭാവേതബ്ബം. ഏസ നയോ ഞാണദിട്ഠിവേദനാഅവിജ്ഞാതണ്ഹാദിഗൃഹണേസു. നിസ്സരണഅനുപാദാവിമുത്തിഗഹണേസു അസഞ്ചയതയാതുവസേനപി ധാതുമുഖേന ഓതരണം വിഭാവേതബ്ബം. തമാ “വേദനാനം...പേ... അനുപാദാവിമുത്തോ”തി ഏതേന ഭഗവതോ സീലാദയോ പഞ്ച ധമ്മക്ഖന്ധാ, സതിപട്ഠാനാദയോ ച ബോധിപക്ഖിയധമ്മാ പകാസിതാ ഹോന്തിതി തം മുഖേനപി ഓതരണം വേദിതബ്ബം. “തദപി ഫസ്സപച്ചയാ”തി ദിട്ഠിപഞ്ഞാപനസ്സ പച്ചയാധിനവുത്തിതാദിപനേന അനിച്ഛതാമുഖേന ഓതരണം, തമാ ഏവംധമ്മതായ പടിച്ഛസമുപ്പാദമുഖേന ഓതരണം, അനിച്ഛസ്സ ദുക്ഖാന്തതഭാവതോ അപ്പണിഹിതമുഖേന സുത്തതാമുഖേന ച ഓതരണം. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോതി അയം ഓതരണോ ഹാരോ.

സോധനഹാരവണ്ണനാ

“മമം വാ...പേ... ഭാസേയ്യു”ന്തി ആരമ്ഭോ. “ധമ്മസ്സ...പേ... സഞ്ചസ്സ...പേ... ഭാസേയ്യു”ന്തി പദസുദ്ധി, നോ ആരമ്ഭസുദ്ധി. “തത്ര തുമ്ഹേഹി...പേ... കരണീയാ”തി പദസുദ്ധി ചേവ ആരമ്ഭസുദ്ധി ച. ദുതിയനയാദിസുപി ഏസേവ നയോ . തമാ “അപ്പമത്തകം ഖോ പനേത”ന്തിആദി ആരമ്ഭോ. “കതമ”ന്തിആദി പുച്ഛാ. “പാണാതിപാതം പഹായാ”തിആദി പദസുദ്ധി, നോ ആരമ്ഭസുദ്ധി, നോ ച പുച്ഛാസുദ്ധി. “ഇദം ഖോ”തിആദി പുച്ഛാസുദ്ധി ചേവ പദസുദ്ധി ച ആരമ്ഭസുദ്ധി ച.

തമാ “അത്ഥി ഭിക്ഖവേ”തിആദി ആരമ്ഭോ. “കതമേ ച തേ”തിആദി പുച്ഛാ. “സന്തി ഭിക്ഖവേ”തിആദി ആരമ്ഭോ. “കി”ന്തിആദി ആരമ്ഭേ പുച്ഛാ. “യഥാസമാഹിതേ”തിആദി പദസുദ്ധി, നോ ആരമ്ഭസുദ്ധി നോ ച പുച്ഛാസുദ്ധി. “ഇമേ ഖോ തേ”തിആദി പദസുദ്ധി ചേവ പുച്ഛാസുദ്ധി ച ആരമ്ഭസുദ്ധി ച. ഇമിനാ നയേന സബ്ബത്ഥ ആരമ്ഭാദയോ വേദിതബ്ബാതി. അയം സോധനോ ഹാരോ.

അധിട്ഠാനഹാരവണ്ണനാ

“അവണ്ണ”ന്തി സാമഞ്ചത്തോ അധിട്ഠാനം തം, അവികപ്ಪേത്ഥാ വിസേസവചനം “മമം വാ ധമ്മസ്സ വാ സഞ്ചസ്സ വാ”തി. സുക്കപക്ഖേപി ഏസേവ നയോ.

തമാ “സീല”ന്തി സാമഞ്ചത്തോ അധിട്ഠാനം, തം അവികപ്പേത്ഥാ വിസേസവചനം “പാണാതിപാതാ പടിവിരതോ”തിആദി.

“അഞ്ചേവ ധമ്മാ”തിആദി സാമഞ്ചത്തോ അധിട്ഠാനം, തം അവികപ്പേത്ഥാ വിസേസവചനം “തയിദം ഭിക്ഖവേ തമാഗതോ പജാനാതി”തിആദി.

തമാ “പുബ്ബന്തകപ്പികാ”തിആദി സാമഞ്ചത്തോ അധിട്ഠാനം, തം അവികപ്പേത്ഥാ വിസേസവചനം “സസ്സതവാദാ”തിആദി. ഇമിനാ നയേന സബ്ബത്ഥ സാമഞ്ചതവിസേസോ നിദ്ധാരേതബ്ബോതി അയം അധിട്ഠാനോ ഹാരോ.

പരിക്ഖാരഹാരവണ്ണനാ

ആഘാതാദിനം “അനത്ഥം മേ അച്ഛരീ”തിആദിനി (ധം സൗ ചുവനേ; വിഭം ന്നം) ച ഏകൂനവീസതി ആഘാതവത്സുനി ഹേതു. ആനന്ദാദിനം ആരമ്മണേ അഭിസിനേഹോ ഹേതു. സീലസ്സ ഹിരിഛാത്തപ്പം അപ്പിച്ചതാദയോ ച ഹേതു. “ഗമഭിരാ”തിആദിനാ വുത്തധമ്മസ്സ സബ്ബാപി പാരമിയോ ഹേതു, വിസേസേന പഞ്ഞാപാരമീ. ദിട്ഠിനം

അസ്പുരിസൂപസ്സയോ, അസദ്ധമ്മസ്സവനം, മിച്ചാഭിനിവേസേന അയോനിസോമനസികാരോ ച അവിസേസേന ഹേതു, വിസേസേന പന സസ്സതവാദാദിനം അതിജ്ഞാതിഅനുസ്സരണാദി ഹേതു. വേദനാനം അവിജ്ഞാതണ്ഹാകമ്മാനി ഫസ്സോ ച ഹേതു. അനുപാദാവിമുത്തിയാ അരിയമഗ്ഗോ ഹേതു. പഞ്ഞാപനസ്സ അയോനിസോമനസികാരോ ഹേതു. തണ്ഹായ സംയോജനിയേസു അസ്സാദാനുപസ്സനാ ഹേതു. ഫസ്സസ്സ ഛോളായത്തനാനി, ഛോളായത്തസ്സ നാമരൂപം ഹേതു. ഭവനേത്തിസമുച്ഛേദസ്സ വിസുദ്ധിഭാവനാ ഹേതുതി അയം പരിക്ഖാരോ ഹാരോ.

സമാരോപനഹാരവണ്ണനാ

ആഘാതാദിനം അകരണിയതാവചനേന ഖത്തിസമ്പദാ ദസ്സിതാ ഹോതി. “അപ്പമത്തകം ഖോ പനേത”ന്തിആദിനാ സോരച്ചസമ്പദാ, “അത്ഥി ഭിക്ഖവേ”തിആദിനാ ഞാണസമ്പദാ, “അപരാമസതോ ചസ്സ പച്ചത്തഞ്ഞേവ നിബ്ബുതി വിദിതാ”തി, “വേദനാനം...പേ... യമാഭൂതം വിദിതാ അനുപാദാവിമുത്തോ”തി ഏതേഹി സമാധിസമ്പദായ സദ്ധിം വിജ്ഞാവിമുത്തിവസിഭാവസമ്പദാ ദസ്സിതാ ഹോതി. തത്ഥ ഖത്തിസമ്പദാ പടിസഞ്ചാനബലസിദ്ധിതോ സോരച്ചസമ്പദായ പദട്ഠാനം. സോരച്ചസമ്പദാ പന അത്ഥതോ സീലമേവ, തഥാ പാണാതിപാതാദിഹി പടിവിരതിവചനം സീലസ്സ പരിയായവിഭാഗദസ്സനത്ഥം. തത്ഥ സീലം സമാധിസ്സ പദട്ഠാനം, സമാധി പഞ്ഞായ പദട്ഠാനം. തേസു സീലേന വീതിക്കമപ്പഹാനം ദുച്ചരിതസംക്കിലേസപ്പഹാനഞ്ച സിജ്ജതതി, സമാധിനാ പരിയുട്ഠാനപ്പഹാനം, വിക്ഖമ്ഭനേപ്പഹാനം, തണ്ഹാസംക്കിലേസപ്പഹാനഞ്ച സിജ്ജതതി. പഞ്ഞായ ദിട്ഠിസംക്കിലേസപ്പഹാനം, സമുച്ഛേപ്പഹാനം, അനുസയപ്പഹാനഞ്ച സിജ്ജതതിതി സിലാദിഹി തീഹി യമ്മക്ഖസേഹി സമ്മവിപസ്സനാഭാവനാപാരിപൂരി, പഹാനത്തയസിദ്ധി ചാതി അയം സമാരോപനോ ഹാരോ.

സോളസഹാരവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പഞ്ചവിധനയവണ്ണനാ

നന്ദിയാവട്ടനയവണ്ണനാ

ആഘാതാദിനം അകരണവചനേന തണ്ഹാവിജ്ഞാസങ്കോചോ ദസ്സിതോ ഹോതി. സതി ഹി അത്തത്തനിയവത്ഥുസു സിനേഹേ സമ്മോസേ ച “അനത്ഥം മേ അചരി”തിആദിനാ (ധം സൗ ധവന്ദ്ര, വിഭം ന്ഠം) ആഘാതോ ജായതീതി, തഥാ “പാണാതിപാതാ പടിവിരതോ”തിആദിവചനേഹി, “പച്ചത്തഞ്ഞേവ നിബ്ബുതി വിദിതാ, അനുപാദാവിമുത്തോ, ഛന്നം ഫസ്സായത്തനാനം...പേ... യമാഭൂതം പജാനാതി”തിആദിഹി വചനേഹി ച തണ്ഹാവിജ്ഞാനം അച്ചുത്തപ്പഹാനം ദസ്സിതം ഹോതി. താസം പന പുബ്ബന്തകപ്പികാദിപദേഹി “അജാനതം അപസ്സത”ന്തിആദിപദേഹി ച സരൂപതോ ദസ്സിതാനം തണ്ഹാവിജ്ഞാനം രൂപധമ്മാ അരൂപധമ്മാ ച അധിട്ഠാനം. യമാക്കമം സമമോ ച വിപസ്സനാ ച പടിപക്ഖോ. തേസം ചേതോവിമുത്തി പഞ്ഞാവിമുത്തി ച ഫലം. തത്ഥ തണ്ഹാ, തണ്ഹാവിജ്ഞാ വാ സമുദയസച്ചം, തദധിട്ഠാനഭൂതാ രൂപാരൂപധമ്മാ ദുക്ഖസച്ചം, തേസം അപ്പവത്തി നിരോധസച്ചം, നിരോധപജാനനാ സമ്മവിപസ്സനാ മഗ്ഗസച്ചന്തി ഏവം ചതുസച്ചയോജനാ വേദിതബ്ബാ. തണ്ഹാഗൃഹണേന ചേത്ഥ മായാസാഠേയമാനാതിമാനമപ്പമാദപാപിച്ചതാപാപമിത്തതാഅഹിരികാനോത്തപ്പാദിവസേന സബ്ബോ അകുസലപക്ഖോ നേതബ്ബോ. തഥാ അവിജ്ഞാഗൃഹണേന വിപരിതമനസികാരകോധുപനാഹമക്ഖപലാസസ്സാമച്ഛരിയസാരമ്ഭദോവചസ്സതാ-ഭവദിട്ഠിവിഭവദിട്ഠാദിവസേന അകുസലപക്ഖോ നേതബ്ബോ. വുത്തവിപരിയായേന അമായാഅസാഠേയാദിഅവിപരിതമനസികാരാദിവസേന, തഥാ സമ്മപക്ഖിയാനം സദ്ധിന്ദ്രിയാദിനം, വിപസ്സനാപക്ഖിയാനഞ്ച അനിച്ചസഞ്ഞാദിനം വസേന കുസലപക്ഖോ നേതബ്ബോതി. അയം നന്ദിയാവട്ടസ്സ നയസ്സ ഭൂമി.

തിപുക്ഖലനയവണ്ണനാ

ആഘാതാദിനം അകരണവചനേന അദോസസിദ്ധി, തഥാ പാണാതിപാതഫരൂസവാചാഹി പടിവിരതിവചനേന. ആനന്ദാദിനം അകരണവചനേന അലോഭസിദ്ധി, തഥാ അബ്രഹ്മചരിയതോ പടിവിരതിവചനേന. അദിന്നാദാനാദിഹി പന പടിവിരതിവചനേന ഉഭയസിദ്ധി. “തയിദം ഭിക്ഖവേ തഥാഗതോ പജാനാതി”തിആദിനാ അമോഹസിദ്ധി. ഇതി തീഹി അകുസലമൂലേഹി ഗഹിതേഹി തപ്പടിപക്ഖതോ, ആഘാതാദിഅകരണവചനേന ച തീണി കുസലമൂലാനി സിദ്ധാനിയേവ ഹോതി. തത്ഥ തീഹി അകുസലമൂലേഹി തിവിധദുച്ചരിതസംക്കിലേസമലവിസമാകുസലസഞ്ഞാവിതക്കാസദ്ധമ്മാദിവസേന സബ്ബോ അകുസലപക്ഖോ വിത്ഥാരേതബ്ബോ. തഥാ തീഹി കുസലമൂലേഹി തിവിധസുചരിതവോദാനസമകുസലസഞ്ഞാവിതക്കപഞ്ഞാസദ്ധമ്മസമാധി- വിമോക്ഖമുഖവിമോക്ഖാദിവസേന സബ്ബോ കുസലപക്ഖോ വിഭാവേതബ്ബോ. എത്ഥാപി ച സച്ചയോജനാ വേദിതബ്ബാ. കഥം? ലോഭോ സബ്ബാനി വാ കുസലാകുസലമൂലാനി സമുദയസച്ചം, തേഹി പന നിബ്ബത്താ തേസം അധിട്ഠാനഗോചരഭൂതാ ഉപാദാനക്ഖന്ധാ ദുക്ഖസച്ചന്തിആദിനാ നയേന സച്ചയോജനാ വേദിതബ്ബാതി അയം തിപുക്ഖലസ്സ നയസ്സ ഭൂമി.

സീഹവിക്ഖിളിതനയവണ്ണനാ

ആഘാതാനന്ദനാദിനം അകരണവചനേന സതിസിദ്ധി. സതിയാ ഹി സാവജ്ഞാനവജ്ജേ, തത്ഥ ച ആദിനവാനിസംസേ സല്ലക്ഖേതാ സാവജ്ജം പഹായ അനവജ്ജം സമാദായ വത്തതിതി. തഥാ മിച്ചാജീവാ പടിവിരതിവചനേന വീരിയസിദ്ധി. വീരിയേന ഹി കാമബ്ബാപാദവിഹിംസാവിതക്കേ വിനോദേതി, വീരിയസാധനഞ്ച ആജീവഹരിസുദ്ധിസിലന്തി. പാണാതിപാതാദിഹി പടിവിരതിവചനേന സതിസിദ്ധി. സതിയാ ഹി സാവജ്ജാനവജ്ജേ, തത്ഥ ച ആദിനവാനിസംസേ സല്ലക്ഖേതാ സാവജ്ജം പഹായ അനവജ്ജം സമാദായ വത്തതി. തഥാ ഹി സാ “വിസയാഭിമുഖഭാവപച്ചുപട്ഠാനാ”തി ച വുച്ചതി. “തയിദം ഭിക്ഖവേ തഥാഗതോ പജാനാതി”തിആദിനാ സമാധിപഞ്ഞാസിദ്ധി. പഞ്ഞായ ഹി യമാഭൂതാവബോധോ, സമാഹിതോ ച യമാഭൂതം പജാനാതിതി. തഥാ “നിച്ചോ ധുവോ”തിആദിനാ അനിച്ചേ “നിച്ച”ന്തി വിപല്ലാസോ, “അരോഗോ പരം മരണാ, ഏകന്തസുഖീ അത്താ ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനപ്പത്തോ”തി ച ഏവമാദിഹി അസുഖേ “സുഖ”ന്തി വിപല്ലാസോ, “പഞ്ചഹി കാമഗുണേഹി സമപ്പിതോ”തിആദിനാ അസുഭേ “സുഭ”ന്തി വിപല്ലാസോ, സബ്ബേഹേവ ച ദിട്ഠിദിപകപദേഹി അനത്തനി “അത്താ”തി വിപല്ലാസോതി ഏവമേത്ഥ ചത്താരോ വിപല്ലാസാ സിദ്ധാ ഹോന്തി, തേസം പടിപക്ഖതോ ചത്താരി സതിപട്ഠാനാനി സിദ്ധാനേവ ഹോന്തി. തത്ഥ ചതുഹി ഇന്ദ്രിയേഹി ചത്താരോ പുഗ്ഗലാ നിദ്രിസിതബ്ബാ.

കഥം? ദുവിധോ ഹി തണ്ഹാചരിതോ മുദിന്ദ്രിയോ ച തിക്ഖിന്ദ്രിയോ ചാതി, തഥാ ദിട്ഠിചരിതോ. തേസു പഠമോ അസുഭേ “സുഭ”ന്തി വിപല്ലത്തദിട്ഠി സതിബലേന യമാഭൂതം കായസഭാവം സല്ലക്ഖേതാ സമ്മത്തനിയായം ഓക്കമതി.

ദുതിയോ അസുഖേ “സുഖ”ന്തി വിപല്ലതദിട്ഠി “ഉപ്പനം കാമവിതക്കം നാധിവാസേതി”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൨൬; അം നിം ൪.൧൪; ൬.൫൮) വുത്തേന വീരിയസംവരസഞ്ചാതേന വീരിയബലേന തം വിപല്ലാസം വിധമതി. തതിയോ അനിച്ഛേ “നിച്ഛ”ന്തി അയാമാവഗാഹി സമമബലേന സമാഹിതഭാവതോ സഞ്ചാരാനം ഖണികഭാവം യമാഭൂതം പടിവിജ്ഞതി. ചതുരേമാ സന്തതിസമൂഹകിച്ചാരമ്മണ്ഠനവിചിത്തത്താ ഫസ്താദിധമ്മപുഞ്ജമത്തേ അനത്തനി “അത്താ”തി മിച്ചാഭിനിവേസീ ചതുകോടികസുത്തതാമനസികാരേന തം മിച്ചാഭിനിവേസം വിദ്ധംസേതി. ചതുഹി ചേത്ഥ വിപല്ലാസേഹി ചതുരാസവോഘയോഗകായഗന്മഅഗതിതണ്ഹുപ്പാദുപാദാനസത്തവിത്താണട്ഠിതിഅപരിത്താദിവസേന സഞ്ചോ അകുസലപക്ഖോ നേതഞ്ചോ. തമാ ചതുഹി സതിപട്ഠാനേഹി ചതുബ്ബിധത്ഥാനവിഹാരാധിട്ഠാനസുഖഭാഗിയമ്മഅപ്പമത്താസമ്മപ്പയാനഇദ്ധിപാദാദിവസേന സഞ്ചോ വോദാനപക്ഖോ നേതഞ്ചോതി അയം സീഹവിക്ഖിളിതസ്സ നയസ്സ ഭൂമി. ഇധാപി സുഭസേത്താസുഖസത്താഹി, ചതുഹിപി വാ വിപല്ലാസേഹി സമുദയസച്ചം , തേസം അധിട്ഠാനാരമ്മണ്ഠഭൂതാ പഞ്ചുപാദാനക്ഖന്ധാ ദുക്ഖസച്ചന്തിആദിനാ സച്ചയോജനാ വേദിതഞ്ചാ.

ദിസാലോചനഅകുസനയദ്വയവണ്ണനാ

ഇതി തിണ്ണം അത്ഥനയാനം സിദ്ധിയാ വോഹാരനയദ്വയമ്പി സിദ്ധമേവ ഹോതി. തമാ ഹി അത്ഥനയദിസാഭൂതയമ്മാനം സമാലോചനം ദിസാലോചനം, തേസം സമാനയനം അകുസോതി നിയുത്താ പഞ്ച നയാ.

പഞ്ചവിധനയവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സാസനപട്ഠാനവണ്ണനാ

ഇദം സുത്തം സോളസവിധേ സുത്തന്തപട്ഠാനേ സംകിലേസവാസനാസേക്ഖഭാഗിയം, സംകിലേസനിബ്ബേധാസേക്ഖഭാഗിയമേവ വാ. അട്ഠവിസതിവിധേ പന സുത്തന്തപട്ഠാനേ ലോകിയലോകുത്തരം സത്തയമ്മാധിട്ഠാനം ഞാണത്തേയ്യദസ്സനഭാവനം സകവചനപരവചനം വിസ്സജ്ജനീയാവിസ്സജ്ജനീയം കൂസലാകുസലം അനുത്താതപടിക്ഖിത്തഞ്ചാതി വേദിതഞ്ചം.

പകരണനയവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ബ്രഹ്മജാലസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. സാമന്തഫലസുത്തവണ്ണനാ

രാജാമച്ചകുമാവണ്ണനാ

൧൫൦. രാജഗഹേതി ഏതഥ ദുഗ്ഗജനപദ്ഠാനവിസേസസമ്പദാദിയോഗതോ പധാനഭാവേന രാജ്യാഹി ഗഹിതന്തി രാജഗഹന്തി ആഹ “മന്ധാതു...പേ... വുച്ചതീ”തി. തഥ മഹാഗോവിന്ദേന മഹാസത്തേന പരിഗൃഹിതം രേണുആദിഹി രാജ്യാഹി പരിഗൃഹിതമേവ ഹോതീതി മഹാഗോവിന്ദഗൃഹണം. മഹാഗോവിന്ദോതി മഹാനുഭാവോ ഏകോ പുരാതനോ രാജാതി കേചി. പരിഗൃഹിതത്താതി രാജധാനീഭാവേന പരിഗൃഹിതത്താ. പകാരേതി നഗരമാപന്നേന രത്താ കാരിതസബ്ദഗേഹത്താ രാജഗഹം, ഗിജ്ഞാപ്രകാശാദിഹി പരിക്ഖിത്തത്താ പബ്ബതരാജേഹി പരിക്ഖിത്തഗേഹസദിസന്തിപി രാജഗഹം, സമ്പന്നഭവനതായ രാജമാനം ഗേഹന്തി പി രാജഗഹം, സംവിഹിതാരക്ഖതായ അനത്ഥാവഹഭാവേന ഉപഗതാനം പടിരാജ്യാനം ഗഹം ഗേഹഭൂതന്തിപി രാജഗഹം, രാജ്യാഹി ദിസാ സമ്മാ പതിഠാപിതത്താ തേസം ഗഹം ഗേഹഭൂതന്തിപി രാജഗഹം, ആരാമരാമണേയകാദിഹി രാജതേ, നിവാസസുഖതാദിനാ സത്തേഹി മമത്തവസേന ഗയ്ഹതി, പരിഗൃയ്ഹതീതി വാ രാജഗഹന്തി ഏദിസേ പകാരേ സോ പദേസോ ഠാനവിസേസഭാവേന ഉളാരസത്തപരിഭോഗോതി ആഹ “തം പന്നേത”തിആദി. തേസന്തി യക്ഖാനം. വസനവനന്തി ആപാനഭൂമിഭൂതം ഉപവനം.

അവിസേസേനാതി “പാതിമോക്ഖസംവരസംവുതോ വിഹരതി” (മം നി° ൧.൬൯; ന.൧൫; വിഭ° ൫൦൮), “പഠമം ധ്യാനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതി, (ദീ° നി° ൧.൨൨൬; സം° നി° ൨.൧൫൨; അ° നി° ൪.൧൨൩; പാരാ° ൧൧) “മേത്താസഹഗതേന ചേതസാ ഏകം ദിസം ഫരിത്വാ വിഹരതി”, (ദീ° നി° ൧.൫൫൬; ന.൩൦൮; മം നി° ൧.൧൧, ൪൫൯, ൫൦൯; ൨.൩൦൯, ൩൧൫, ൪൫൧, ൪൧൧; ൩.൨൩൦; വിഭ° ൬൪൨) “സബ്ബനിമിത്താനം അമനസിങ്കാരാ അനിമിത്തം ചേതോസമാധിം സമാപജ്ജിത്വാ വിഹരതീ”തിആദിസു (മം നി° ൧.൪൫൯) വിയ സദുന്തരസന്നിധാനസിദ്ധേന വിസേസപരാമസന്നേന വിനാ. ഇരിയായ കായികകിരിയായ പവത്തന്തുപായഭാവതോ പമോതി ഇരിയാപമോ. ഠാനാദിനഞ്ചി ഗതിനിവത്തി ആദിഅവത്ഥാഹി വിനാ ന കഞ്ചി കായികകിരിയം പവത്തേതും സക്കാ. വിഹരതി പവത്തതി ഏതേന, വിഹരണഞ്ചാതി വിഹാരോ, ദിബ്ബഭാവാവഹോ വിഹാരോ ദിബ്ബവിഹാരോ, മഹഗ്ഗതജ്ഞാനാനി. നേത്തിയം പന “ചതസ്സോ ആരുപ്പസമാപത്തിയോ ആനേഞ്ജാ വിഹാരാ”തി വുത്തം . തം താസം മേത്താത്ഥാനാദിനം ബ്രഹ്മവിഹാരാ വിയ ഭാവനാവിസേസഭാവം സന്ധായ വുത്തം. അട്ഠകുമാസു പന ദിബ്ബഭാവാവഹസാമന്തേതോ താപി “ദിബ്ബവിഹാരാ” ത്വേവ വുത്താ. ഹിതൂപസംഹാരാദിവസേന പവത്തിയാ ബ്രഹ്മഭൂതാ സേട്ഠഭൂതാ വിഹാരാതി ബ്രഹ്മവിഹാരാ, മേത്താത്ഥാനാദികാ. അനന്തസാധാരണത്താ അരിയാനം വിഹാരാതി അരിയവിഹാരാ, ചതസ്സോപി ഫലസമാപത്തിയോ. സമഞ്ചീപരിദീപനന്തി സമഞ്ചീഭാവപരിദീപനം. ഇരിയാപമസമാധോഗപരിദീപനം ഇതരവിഹാരസമാധോഗപരിദീപനസ്സ വിസേസവചനസ്സ അഭാവതോ, ഇരിയാപമസമാധോഗപരിദീപനസ്സ ച അത്ഥസിദ്ധത്താ. വിഹരതീതി ഏതഥ വി-സദ്ദോ വിച്ഛേദത്ഥജോതനോ, ഹരതീതി

നേതി, പവത്തേതിതി അത്ഥോ. തത്ഥ കസ്സ കേന വിച്ഛിന്ദനം, കഥം കസ്സ പവത്തനന്തി അന്തോലീനം ചോദനം സന്ധായാഹ “സോ ഹീ”തിആദി.

ഗോചരഗാമദസ്സനത്ഥം “രാജഗഹേ”തി വത്ഥാ ബുദ്ധാനം അനുരൂപനിവാസനട്ഠാനദസ്സനത്ഥം “അമ്ബവനേ”തി വുത്തന്തി ആഹ “ഇദമസ്സാ”തിആദി. ഏതന്തി ഏതം “രാജഗഹേ”തി ഭുമ്മവചനം സമീപത്ഥേ “ഗങ്ഗായ ഗാവോ ചരന്തി, കൂപേ ഗഗ്ഗകുല”ന്തി ച യഥാ. കുമാരേന ഭതോതി കുമാരഭതോ, സോ ഏവ കോമാരഭച്ചോ യഥാ ഭിസഗ്ഗമേവ ഭേസജ്ജം. ദോസാഭിസന്നന്തി വാതപിത്താദിവസേന ഉസ്സന്നദോസം. വിരേചേത്ഥാതി ദോസപകോപതോ വിവേചേത്ഥാ.

അഡ്ഡതേളസഹീതി അഡ്ഡേന തേരസഹി അഡ്ഡതേരസഹി ഭിക്ഖുസതേഹി. താനി പന പഞ്ഞാസായ ഊനാനി തേരസഭിക്ഖുസതാനി ഹോന്തിതി ആഹ “അഡ്ഡസതേനാ”തിആദി.

രാജതീതി ദിബ്ബതി, സോഭതീതി അത്ഥോ. രഞ്ജേതീതി രമേതി. രഞ്ഞോതി പിതു ബിമ്ബിസാരരഞ്ഞോ. സാസനട്ഠേന ഹിംസനട്ഠേന സത്തു.

ഭാരിയേതി ഗരുകേ അഞ്ഞേസം അസക്കുണേയ്യേ വാ. സുവണ്ണസത്ഥകേനാതി സുവണ്ണമയേന സത്ഥകേന. അയോമയഞ്ചി രഞ്ഞോ സരീരം ഉപന്നേതും അയുത്തന്തി വദതി. സുവണ്ണസത്ഥകേനാതി വാ സുവണ്ണപരിക്ഖതേന സത്ഥകേന ബാഹും ഫാലാപേത്ഥാതി സിരാവേധവസേന ബാഹും ഫാലാപേത്ഥാ ഉദകേന സമ്ഭിന്ദിത്ഥാ പായേസി കേവലസ്സ ലോഹിതസ്സ ഗബ്ഭിനിത്ഥിയാ ദുജ്ജിരഭാവതോ. യുരാതി യുരഭൂതാ, ഗണസ്സ , യോരയ്ഹാതി അത്ഥോ. യുരം നീഹരാമീതി ഗണയുരം ഗണബന്ധിയം നിബ്ബത്തേമി. “പുണ്ണേ വോ”തിആദി ഖന്ധകപാളി ഏവ.

പോത്ഥനിയന്തി ഛുരികം, യം “നഖര”ന്തിപി [പോഥനികന്തി ഛുരികം, യം ഖരന്തിപി (സാരത്ഥം ടീം ൩.൩൩൯) പോഥനികന്തി ഛുരികം, ഖരന്തിപി (വിം വിം ടീം ൨.ചുളവഗ്ഗവണ്ണാ ൩൩൯)] വുച്ചതി. ദിവാ ദിവസ്സാതി ദിവസ്സപി ദിവാ, മജ്ജന്ഹികവേലായന്തി അത്ഥോ.

തസ്സാ സരീരം ലേഹിത്ഥാ യാപേതി അത്തുപക്കമേന മരണം ന യുത്തന്തി. ന ഹി അരിയസാവകാ അത്താനം വിനിപാതേന്തിതി. മഗ്ഗഫലസുഖേനാതി മഗ്ഗഫലസുഖാവഹേന സോതാപത്തിമഗ്ഗഫലസുഖുപസഞ്ചിതേന ചക്കമേന യാപേതി. ചേതിയങ്ഗണേതി ഗന്ധപുപ്ഫാദീഹി പൂജനട്ഠാനഭൂതേ ചേതിയങ്ഗണേ . നിസജ്ജനത്ഥായാതി ഭിക്ഖുസഞ്ചനിസീദനത്ഥായ. ചാതുമഹാരാജികദേവലോകേ...പേ... യക്ഖോ ഹുത്ഥാ നിബ്ബത്തി തത്ഥ ബഹുലം നിബ്ബത്തപുബ്ബതായ ചിരപരിചിതനികന്തിവസേന.

ഖോഭേത്ഥാതി പുത്തസിനേഹസ്സ ബലവഭാവതോ, സഹജാതപീതിവേഗസ്സ ച സവിപ്ഫാരതായ തംസമുട്ഠാനരൂപധമ്മേഹി ഫരണവസേന സകലസരീരം ആലോളേത്ഥാ. തേനാഹ “അട്ഠിമിഞ്ജം ആഹച്ച അട്ഠാസീ”തി. പിതുമുണന്തി പിതു അത്തനി സിനേഹഗുണം. മുഞ്ചാപേത്ഥാതി ഏത്ഥ ഇതി-സദോ പകാരത്ഥോ, തേന “അഭിമാരകപുരിസപേസനാദിപ്പകാരേനാ”തി വുത്തേ ഏവ പകാരേ പച്ചാമസതി. വിത്ഥാമരകമാനയോതി അജാതസത്തുപസാദനാദിവസേന

വിത്ഥാരതോ വത്തബ്ബായ കമായ നയമത്തം. കസ്മാ പനേത്ഥ വിത്ഥാരനയാ കമാ ന വുത്താതി ആഹ “ആഗതത്താ പന സബ്ബം ന വുത്ത”ന്തി.

കോസലരഞ്ഞോതി മഹാകോസലരഞ്ഞോ. പണ്ഡിതാധിവാചനന്തി പണ്ഡിതവേവചനം. വിദന്തിതി ജാനന്തി. വേദേന ഞാണേന കരണഭൂതേന ഈഹതി പവത്തതിതി വേദേഹി.

ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം ദിവസേ. അനസന്നേവാതി വാ-സദ്ദോ അനിയമത്ഥോ, തേന ഏകച്ചമനോദുച്ചരിതദുസ്സീല്യാദീനി സങ്ഗഹ്സഹതി. തമാ ഹി ഗോപാലകുപോസഥോ അഭിജ്ഞാസഹഗതചിത്തസ്സ വസേന വുത്തോ, നിഗണ്ഠുപോസഥോ മോസവജ്ജാദിവസേന. യമാഹ “സോ തേന അഭിജ്ഞാസഹഗതേന ചേതസാ ദിവസം അതിനാമേതി”തി (അം നിം ൧.൨൧), “ഇതി യസ്ഥിം സമയേ സച്ചേ സമാദപേതബ്ബാ, മുസാവാദേ തസ്ഥിം സമയേ സമാദപേന്തി”തി (അം നിം ൧.൨൧) ച ആദി. ഏത്ഥാതി ഉപോസഥസദ്ദേ. അത്ഥുദ്ധാരോതി വത്തബ്ബഅത്ഥാനം ഉദ്ധാരണം.

നനു ച അത്ഥമത്തം പതി സദ്ദാ അഭിനിവിസന്തിതി ന ഏകേന സദ്ദേന അനേകേ അത്ഥാ അഭിധീയന്തിതി? സച്ചമേതം സദ്ദവിസേസേ അപേക്ഖിതേ, തേസം പന അത്ഥാനം ഉപോസഥസദ്ദവചനീയതാ സാമഞ്ഞം ഉപാദായ വുച്ചമാനോ അയം വിചാരോ ഉപോസഥസദ്ദസ്സ അത്ഥുദ്ധാരോതി വുത്തോ. ഹേട്ഠാ “ഏവം മേ സുത”ന്തിആദീസു ആഗതേ അത്ഥുദ്ധാരേപി ഏസേവ നയോ. കാമബ്ബ പാതിമോക്ഖദ്ദേസാദിവിസയോപി ഉപോസഥസദ്ദോ സാമഞ്ഞരൂപോ ഏവ വിസേസസദ്ദസ്സ അവാചകഭാവതോ, താദിസം പന സാമഞ്ഞം അനാദിയിത്ഥാ അയമത്ഥോ വുത്തോതി വേദിതബ്ബം. സീലസുദ്ധിവസേന ഉപേതേഹി സമഗ്ഗേഹി വസീയതി അനുട്ഠിയതീതി ഉപോസഥോ, പാതിമോക്ഖദ്ദേസോ. സമാദാനവസേന അധിട്ഠാനവസേന വാ ഉപേച്ച അരിയവാസാദിഅത്ഥം വസിതബ്ബതോ ഉപോസഥോ, സീലം. അനസന്നാദിവസേന ഉപേച്ച വസിതബ്ബതോ അനുവസിതബ്ബതോ ഉപോസഥോ. ഉപവാസോതി സമാദാനം. ഉപോസഥകുലഭൂതതായ നവമഹത്ഥിനികായപരിയാപണേ ഹത്ഥിനാഗേ കിഞ്ചി കിരിയം അനപേക്ഖിത്ഥാ രൂഢ്ഠഹിവസേന സമഞ്ഞാമത്തം ഉപോസഥോതി ആഹ “ഉപോസഥോ നാഗരാജാതിആദീസു പഞ്ഞത്തി”തി. ദിവസേ പന ഉപോസഥസദ്ദപ്പവത്തി അട്ഠകമായം വുത്താ ഏവ. സുദ്ധസ്സ വേ സദാ ഫഗ്ഗുതി ഏത്ഥ പന സുദ്ധസ്സാതി സബ്ബസോ കിലേസമലാഭാവേന സുദ്ധസ്സ. വേതി നിപാതമത്തം. വേതി വാ ബൃത്തന്തി അത്ഥോ. സദാ ഫഗ്ഗുതി നിച്ചകാലമ്പി ഫഗ്ഗുണനക്ഖത്തമേവ. യസ്സ ഹി ഫഗ്ഗുണമാസേ ഉത്തരഫഗ്ഗുണദിവസേ തിത്ഥന്ഠാനം കരോന്തസ്സ സംവച്ഛരികപാപപവാഹനം ഹോതീതി ലദ്ധി, തം തതോ വിവേചേതും ഇദം ഭഗവതാ വുത്തം. സുദ്ധസ്സുപോസഥോ സദാതി യമാവുത്തസുദ്ധിയാ സുദ്ധസ്സ ഉപോസഥങ്ഗാനി വതസമാദാനാനി ച അസമാദിയതോപി നിച്ചം ഉപോസഥോ, ഉപോസഥവാസോ ഏവാതി അത്ഥോ. പഞ്ചദസന്നം തിമീനം പൂരണവസേന പന്നരസോ.

ബഹുസോ , അതിസയതോ വാ കുമാദാനി ഏത്ഥ സന്തിതി കുമാദവതി, തിസ്സം കുമാദവതിയാ. ചതുന്നം മാസാനം പാരിപൂരിഭൂതാതി ചാതുമാസീ. സാ ഏവ പാളിയം ചാതുമാസിനീതി വുത്താതി ആഹ “ഇധ പന ചാതുമാസിനീതി വുച്ചതീ”തി. തദാ കത്തികമാസസ്സ പൂണ്ണതായ മാസപൂണ്ണതാ. വസ്സാനസ്സ ഉതുന്നോ

പുണ്ണതായ ഉതുപുണ്ണതാ. കത്തികമാസലക്ഖിതസ്സ സംവച്ഛരസ്സ പുണ്ണതായ സംവച്ഛരപുണ്ണതാ. “മാ” ഇതി ചന്ദോ വുച്ചതി തസ്സ ഗതിയാ ദിവസസ്സ മിനിതബ്ബതോ. ഏതഥ പുണ്ണോതി ഏതിസ്സാ രത്തിയാ സബ്ബകലാപാരിപൂരിയാ പുണ്ണോ. തദാ ഹി ചന്ദോ സബ്ബസോ പരിപുണ്ണോ ഹുത്വാ ദിസ്സതി. ഏതഥ ച “തദഹുപോസഥേ പന്നരസേ”തി പദാനി ദിവസവസേന വുത്താനി, “കോമുദിയാ”തിആദിനി രത്തിവസേന.

രാജാമച്ചപരിവുതോതി രാജകുലസമുദാഗതേഹി അമച്ചേഹി പരിവുതോ. അഥ വാ അനുയുത്തകരാജൂഹി ചേവ അമച്ചേഹി ച പരിവുതോ. ചതുരൂപക്കിലേസാതി അബ്ഭാ മഹികാ ധൂമരജോ രാഹുതി ഇമേഹി ചതുഹി ഉപക്കിലേസേഹി. സന്നിട്ഠാനം കതം അട്ഠകമായം.

പീതിവചനന്തി പീതിസമുട്ഠാനം വചനം. യത്ത്ഹി വചനം പടിഗ്ഗാഹകനിരപേക്ഖം കേവലം ഉളാരായ പീതിയാ വസേന സരസതോ സഹസാവ മുഖതോ നിച്ഛരതി, തം ഇധ “ഉദാന”ന്തി അധിപ്പേതം. തേനാഹ “യം പീതിവചനം ഹദയം ഗഹേതും ന സക്കോതീ”തിആദി.

ദോസേഹി ഇതാ ഗതാ അപഗതാതി ദോസിനാ ത-കാരസ്സ ന-കാരം കത്വാ യഥാ “കിലേസേ ജിതോ വിജിതാവീതി ജിനോ”തി. അനീയ-സദ്ദോ കത്തുഅത്ഥേ വേദിതബ്ബോതി ആഹ “മനം രമയതീ”തി “രമണീയാ”തി യഥാ “നിയ്യാനികാ ധമ്മാ”തി. ജുണ്ഹവസേന രത്തിയാ സുരൂപതാതി ആഹ “വുത്തദോസവിമുത്തായാ”തിആദി. തത്ഥ അബ്ഭാദയോ വുത്തദോസാ, തബ്ബിഗമേനേവ ചസ്സാ ദസ്സനീയതാ, തേന, ഉതുസമ്പത്തിയാ ച പാസാദികതാ വേദിതബ്ബാ. ലക്ഖണം ഭവിതും യുത്താതി ഏതിസ്സാ രത്തിയാ യുത്തോ ദിവസോ മാസോ ഉതു സംവച്ഛരോതി ഏവം ദിവസമാസഉതുസംവച്ഛരാനം സല്ല്യക്ഖണം ഭവിതും യുത്താ ലക്ഖഞ്ഞാ, ലക്ഖണീയാതി അത്ഥോ.

“യം നോ പയിരൂപാസതോ ചിത്തം പസീദേയ്യാ”തി വുത്തത്താ “സമണം വാ ബ്രാഹ്മണം വാ”തി ഏതഥ പരമത്ഥസമണോ ച പരമത്ഥബ്രാഹ്മണോ ച അധിപ്പേതോ, ന പബ്ബജ്ജാമത്തസമണോ, ന ജാതിമത്തബ്രാഹ്മണോ ചാതി ആഹ “സമിതപാപതായ സമണം. ബാഹിതപാപതായ ബ്രാഹ്മണ”ന്തി. ബഹുവചനേ വത്തബ്ബേ ഏകവചനം, ഏകവചനേ വാ വത്തബ്ബേ ബഹുവചനം വചനബ്ധ്യതയോ. അട്ഠകമായം പന ഏകവചനവസേനേവ ബ്ധ്യതയോ ദസ്സിതോ. അത്തന്തി, ഗരുട്ഠാനിയേ ച ഏകസ്ഥിവി ബഹുവചനപ്പയോഗോ നിരൂഢ്ഠോതി. സബ്ബേനപീതി “രമണീയാ വതാ”തിആദിനാ സബ്ബേന വചനേന. ഓഭാസനിമിത്തകമ്മന്തി ഓഭാസഭൂതനിമിത്തകമ്മം പരിബ്ധ്യത്തം നിമിത്തകരണന്തി അത്ഥോ. ദേവദത്തോ ചാതി. ച-സദ്ദോ അത്തുപനയനേ, തേന യഥാ രാജാ അജാതസത്തു അത്തനോ പിതു അരിയസാവകസ്സ സത്ഥുഉപട്ഠാകസ്സ ഘാതനേന മഹാപരായോ , ഏവം ഭഗവതോ മഹാഅനത്ഥകരസ്സ ദേവദത്തസ്സ അവസ്സയഭാവേന പീതി ഇമമത്ഥം ഉപനേതി. തസ്സ പിട്ഠിചരായാതി തസ്സ ജീവകസ്സ പിട്ഠിഅപസ്സയേന, തം പമുഖം കത്വാ തം അപസ്സായാതി അത്ഥോ. വിക്ഖേപപച്ഛേദനത്ഥന്തി ഭാവിനീയാ അത്തനോ കമായ ഉപ്പജ്ജനകവിക്ഖേപനസ്സ പച്ഛിദനത്ഥം, അനുപ്പത്തിഅത്ഥന്തി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “തസ്സം ഹീ”തിആദി.

൧൫൧. “സോ കിരാ”തിആദി പോരാണട്കമായ ആഗതനയോ. ഏസേവ നയോ പരതോ മക്ഖലിപദനിബ്ബചനേപി . ഉപസങ്കമന്തിതി ഉപഗതാ. തദേവ പബ്ബജ്ജം അഗ്ഗഹേസീതി തദേവ നഗ്ഗരൂപം പബ്ബജ്ജം കത്വാ ഗണ്ഹി.

പബ്ബജിതസമൂഹസങ്ഖാതോ സങ്ഘോതി പബ്ബജിതസമൂഹതാമത്തേന സങ്ഘോ, ന നിയ്യാനികദിട്ഠിസുവിസുദ്ധസീലസാമത്തെവസേന സംഹതത്താതി അധിപ്പായോ. അസ്സ അത്ഥീതി അസ്സ സത്ഥുപടിഞ്ഞസ്സ പരിവാരഭൂതോ അത്ഥി. സേവാതി പബ്ബജിതസമൂഹസങ്ഖാതോവ. കേചി പന “പബ്ബജിതസമൂഹവസേന സങ്ഘീ, ഗഹട്ഠസമൂഹവസേന ഗണ്ഠി”തി വദന്തി, തം തേസം മതിമത്തം ഗണേ ഏവ ലോകേ സങ്ഘ-സദുസ്സ നിരുജ്ജഹത്താ. ആചാരസിക്ഖാപനവസേനാതി അചേലക വതചരിയാദിആചാരസിക്ഖാപനവസേന. പാകടോതി സങ്ഘീആദിഭാവേന പകാസിതോ. “അപ്പിച്ചോ”തി വത്വാ തത്ഥ ലബ്ഭമാനം അപ്പിച്ചത്തം ദസ്സേതും “അപ്പിച്ചതായ വത്ഥമ്പി ന നിവാസേതീ”തി വുത്തം. ന ഹി തസ്ഥിം സാസനികേ വിയ സന്തഗുണനിഗൂഹണലക്ഖണാ അപ്പിച്ചതാ ലബ്ഭതീതി. യസോതി കിത്തിസദോ. “തരന്തി ഏതേന സംസാരോഘ”ന്തി ഏവം സമ്മതത്താ തിത്ഥം വുച്ചതി ലദ്ധീതി ആഹ “തിത്ഥകരോതി ലദ്ധികരോ”തി. സാധുസമ്മതോതി “സാധു”തി സമ്മതോ, ന സാധുഹി സമ്മതോതി ആഹ “അയം സാധു”തിആദി. “ഇമാനി മേ വതസമാദാനാനി ഏത്തകം കാലം സുചിണാനീ”തി പബ്ബജിതതോ പട്ഠായ അതിക്കന്താ ബഹു രത്തിയോ ജാനാതീതി രത്തഞ്ഞു. താ പനസ്സ രത്തിയോ ചിരകാലഭൂതാതി കത്വാ ചിരം പബ്ബജിതസ്സ അസ്സാതി ചിരപബ്ബജിതോ. തത്ഥ ചിരപബ്ബജിതതാഗഹണേന ബുദ്ധിസീലതം ദസ്സേതി, രത്തഞ്ഞുതാഗഹണേന തത്ഥ സമ്പജാനതം. അദ്ധാനന്തി ദീഘകാലം. കിത്തകോ പന സോതി ആഹ “ഭേതയോ രാജപരിവട്ടേ”തി, ദിന്നം തിണ്ണം രാജ്ജനം രജ്ജം അനുസാസനപടിപാടിയോതി അത്ഥോ. “അദ്ധഗതോ”തി വത്വാ കതം വയോഗഹണം ഓസാനവയാപേക്ഖന്തി ആഹ “പച്ഛിമവയം അനുപ്പത്തോ”തി. ഉഭയന്തി “അദ്ധഗതോ, വയോഗാനുപ്പത്തോ”തി പദവയം.

പുബ്ബേ പിതരാ സദ്ധിം സത്ഥു സന്തികം ഗത്വാ ദേസനായ സുതപുബ്ബതം സന്ധായാഹ “ത്ഥാനാഭിഞ്ഞാദി...പേ... സോതുകാമോ”തി. ദസ്സന്നേനാതി ന ദസ്സനമത്തം, ദിസ്വാ പന തേന സദ്ധിം ആലാപസല്ലാപം കത്വാ തതോ അകിരിയവാദം സുത്വാ തേസം അനത്തമനോ അഹോസി. ഗുണകമായാതി അഭൂതഗുണകമായ. തേനാഹ “സുട്ഠുതരം അനത്തമനോ ഹുത്വാ”തി. യദി അനത്തമനോ, കസ്ഥാ തുണ്ഹീ അഹോസീതി ആഹ “അനത്തമനോ സമാനോപീ”തിആദി.

൧൫൨. ഗോസാലായാതി ഏവം നാമകേ ഗാമേ. വസ്സാനകാലേ ഗുണം തിട്ഠനസാലാതി ഏകേ.

൧൫൩. പടികിട്ഠന്തരന്തി നിഹീനതരം. തന്താവുതാനീതി തന്തേ പസാരേത്വാ വീതാനി. “സീതേ സീതോ”തിആദിനാ ഛഹാകാരേഹി തസ്സ നിഹീനസ്സ നിഹീനതരതം ദസ്സേതി.

൧൫൪. വച്ചം കത്വാപീതി പി-സദേന ഭോജനം ഭുങ്ജിത്വാപി കേനചി അസുചിനാ മക്ഖിതോ പീതി ഇമമത്ഥം സമ്പിണ്ഡേതി. വാലികമൂപം കത്വാതി വത്തവസേന വാലികായ മൂപം കത്വാ.

൧൫൬. പലിബുദ്ധനകിലേസോതി സംസാരേ പലിബുദ്ധനകിച്ചോ
രാഗാദികിലേസോ വേത്തവത്സുപുത്തദാരാദിവിസയോ.

കോമാരഭച്ചജീവകകമാവണ്ണനാ

൧൫൭. ന യമാധിപ്പായം വത്തതീതി കത്വാ വുത്തം “അനത്ഥോ വത മേ”തി.
ജീവകസ്സ തുണ്ഹീഭാവോ മമ അധിപ്പായസ്സ മദനസദിസോ, തസ്മാ തം
പുച്ഛിത്വാ കമാപന്നേന മമ അധിപ്പായോ പുരേതബ്ബോതി അയമേത്ഥ രഞ്ഞോ
അജ്ഞാസയോതി ദസ്സേന്തോ “ഹത്ഥിമഹിനു വോ പനാ”തിആദിമാഹ. കിം
തുണ്ഹീതി കിം കാരണാ തുണ്ഹീ, കിം തം കാരണം, യേന തുവം
തുണ്ഹീതി വുത്തം ഹോതി. തേനാഹ “കേന കാരണേന തുണ്ഹീ”തി.

കാമം സബ്ബാപി തമാഗതസ്സ പടിപത്തി അനഞ്ഞസാധാരണാ
അച്ഛരിയഅബ്ഭുതരൂപാ ച, തമാപി ഗബ്ഭോക്കന്തി-
അഭിജാതിഅഭിനിക്ഖമനഅഭിസമ്ബോധിധമ്മചക്കപ്പവത്തന-
യമകപാടിഹാരിയദേവോരോഹണാനി സദേവകേ ലോകേ അതിവിയ
സുപാകടാനി, ന സക്കാ കേനചി പടിബാഹിതുന്നി താനിയേവേത്ഥ ഉദ്ധടാനി.
ഇത്ഥമ്ഭൂതാവ്യാനത്ഥേതി ഇത്ഥം ഏവം പകാരോ ഭൂതോ ജാതോതി ഏവം
കമനത്ഥേ. ഉപയോഗവചനന്തി. “അബ്ഭുഗ്ഗതോ”തി ഏത്ഥ അഭിതി ഉപസഗ്ഗോ
ഇത്ഥമ്ഭൂതാവ്യാനത്ഥജോതകോ, തേന യോഗതോ “തം വോ പന ഭഗവന്ത”ന്തി
ഇദം സാമിഅത്ഥേ ഉപയോഗവചനം, തേനാഹ “തസ്സ വോ പന ഭഗവതോതി
അത്ഥോ”തി. കല്യാണഗുണസമന്നാഗതോതി കല്യാണേഹി ഗുണേഹി യുത്തോ,
തം നിസ്സിതോ തബ്ബിസയതായാതി അധിപ്പായോ. സേട്ഠോതി ഏത്ഥാപി
ഏസേവ നയോ. കിത്തേതബ്ബതോ കിത്തി, സാ ഏവ സദുനീയതോ സദോതി
ആഹ “കിത്തിസദോതി കിത്തിയേവാ”തി. അഭിത്ഥവനവസേന പവത്തോ സദോ
മുതിഘോസോ. അനഞ്ഞസാധാരണഗുണേ ആരബ്ഭ പവത്തത്താ സദേവകം
ലോകം അജ്ഞോത്ഥരിത്വാ അഭിഭവിത്വാ ഉഗ്ഗതോ.

സോ ഭഗവാതി യോ സോ സമതിം സപാരമിയോ പുരേത്വാ സബ്ബകിലേസേ
ഭഞ്ജിത്വാ അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം അഭിസമ്ബുദ്ധോ ദേവാനം
അതിദേവോ സക്കാനം അതിസക്കോ ബ്രഹ്മാനം അതിബ്രഹ്മാ ലോകനാഥോ
ഭാഗ്യവന്താദീഹി കാരണേഹി സദേവകേ ലോകേ “ഭഗവാ”തി സബ്ബത്ഥ
പത്ഥടകിത്തിസദോ, സോ ഭഗവാ. “ഭഗവാ”തി ച ഇദം സത്ത്വ നാമകിത്തനം.
തേനാഹ ആയസ്മാ ധമ്മസേനാപതി “ഭഗവാതി നേതം നാമം മാതരാ
കത”ന്തിആദി (മഹാനിം വുർ). പരതോ പന ഭഗവാതി ഗുണകിത്തനം.

യഥാ കമ്മട്ഠാനികേന “അരഹ”ന്തിആദിസു നവട്ഠാനേസു പച്ചേകം ഇതി-
സദും യോജേത്വാ ബുദ്ധഗുണാ അനുസ്സരീയന്തി, ഏവം
ബുദ്ധഗുണസങ്കിത്തകേനാപിതി ദസ്സേന്തോ “ഇതിപി അരഹം, ഇതിപി
സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ...പേ... ഇതിപി ഭഗവാ”തി ആഹ. “ഇതിപേതം അഭൂതം,
ഇതിപേതം അത്ത്ഥ”ന്തിആദിസു (ദിം നിം ൧.൫) വിയ ഇധ ഇതി-സദോ
ആസന്നപച്ചക്ഖകരണത്ഥോ, പി-സദോ സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ, തേന ച തേസം
ഗുണാനം ബഹുഭാവോ ദീപിതോ. താനി ച സങ്കിത്തേതേന വിത്തുനാ
ചിത്തസ്സ സമ്മുഖീഭൂതാനേവ കത്വാ സങ്കിത്തേതബ്ബാനീതി ദസ്സേന്തോ “ഇമിനാ ച
ഇമിനാ ച കാരണേനാതി വുത്തം ഹോതീ”തി ആഹ. ഏവഞ്ഹി നിരൂപേത്വാ
കിത്തേതേ യസ്സ സങ്കിത്തേതി, തസ്സ ഭഗവതി അതിവിയ അഭിപ്പസാദോ

ഹോതി. ആരകത്താതി സുവിദൂരത്താ. അരീനന്തി കിലേസാരിനം. അരാനന്തി സംസാരചക്രസ്സ അരാനം. ഹതത്താതി വിഹതത്താ. പച്ചയാദീനന്തി ചീവരാദിപച്ചയാനഞ്ചേവ പൂജാവിസേസാനഞ്ച. തതോതി വിസുദ്ധിമഗ്ഗതോ. യഥാ ച വിസുദ്ധിമഗ്ഗതോ, ഏവം തംസംവണ്ണതോപി നേസം വിത്ഥാരോ ഗഹേതഞ്ചോ.

യസ്മാ ജീവകോ ബഹുസോ സത്സുസന്തികേ ബുദ്ധഗുണേ സുത്വാ റീതോ, ദിട്ഠസച്ചതായ ച സത്സുസാനേ വിഗതകമംകമോ വേസാരജ്ജപ്പത്തോ, തസ്മാ ആഹ “ജീവകോ പനാ”തിആദി. പഞ്ചവണ്ണായാതി ഖുദികാദിവസേന പഞ്ചപ്പകാരായ. നിരന്തരം ഫുടം അഹോസി കതാധികാരഭാവതോ. കമ്മന്തരായവസേന ഹിസ്സ രഞ്ഞോ ഗുണസരീരം ഖതുപഹതം അഹോസി.

മവേ. “ഉത്തമ”ന്തി വത്വാ ന കേവലം സേട്ഠഭാവോ ഏവേത്ഥ കാരണം, അഥ ഖോ അപ്പസദുതാപി കാരണന്തി ദസ്സേതും “അസ്സയാനരഥയാനാനീ”തിആദി വുത്തം. ഹത്ഥിയാനേസു നിബ്ബിസേവനമേവ ഗൺഹന്തോ ഹത്ഥിനിയോവ കപ്പാപേസി. രഞ്ഞോ ആസങ്കാനിവത്തനത്ഥം ആസന്നചാരിഭാവേന തത്ഥ ഇത്ഥിയോവ നിസജ്ജാപിതാ. രഞ്ഞോ പരേസം ദുരുപസങ്കമനഭാവദസ്സനത്ഥം താ പുരിസവേസം ഗാഹാപേത്വാ ആവുധഹത്ഥാ കാരിതാ. പടിവേദേസീതി ഞാപേസി. തദേവാതി ഗമനം, അഗമനമേവ വാ.

മന്തേ. മഹഞ്ചാതി കരണത്ഥേ പച്ചത്തവചനന്തി ആഹ “മഹതാചാ”തി. മഹച്ചാതി മഹതിയാ , ലിങ്ഗവിപല്ലാസവസേന വുത്തം, മഹന്തേനാതി വുത്തം ഹോതി. തേനാഹ “രാജാനുഭാവേനാ”തി “ദിന്നം മഹാരട്ഠാനം ഇസ്സരിയസിരീ”തി അങ്ഗമഗധരട്ഠാനം ആധിപച്ചമാഹ. ആസത്തഖഗ്ഗാനീതി അംസേ ഓലമ്ബനവസേന സന്നദ്ധഅസീനി. കുലഭോഗഇസ്സരിയാദിവസേന മഹതീ മത്താ ഏതേസന്തി മഹാമത്താ, മഹാനുഭാവോ രാജപുരിസാ. വിജ്ജായരതരുണാ വിയാതി വിജ്ജായരകുമാരോ വിയാ. രട്ഠിയപുത്താതി ഭോജപുത്താ. ഹത്ഥിഘടാതി ഹത്ഥിസമൂഹാ. അത്തമത്തസങ്ഘട്ടനാതി അവിച്ഛേദവസേന ഗമനേന അത്തമത്തസമ്ബന്ധാ.

ചിത്തുത്രാസോ സയം ഭായനട്ഠേന ഭയം യഥാ തഥാ ഭായതീതി കത്വാ. ഞാണം ഭായിതബ്ബേ ഏവ വത്സുസ്ഥിം ഭയതോ ഉപട്ഠിതേ “ഭായിതബ്ബമിദ”ന്തി ഭയതോ തീരണതോ ഭയം. തേനേവാഹ “ഭയതുപട്ഠാനഞാണം പന ഭായതി നഭായതീതി? ന ഭായതി. തത്ത്ഹി അതീതാ സങ്ഖാരാ നിരുദ്ധാ, പച്ചുപ്പന്നാ നിരുജ്ജന്ധന്തി, അനാഗതാ നിരുജ്ജന്ധിസ്സന്തിതി തീരണമത്തമേവ ഹോതീ”തി (വിസുദ്ധിഃ ൨.൧൫൧). ആരമ്മണം ഭായതി ഏതസ്ഥാതി ഭയം. ഓതപ്പം പാപതോ ഭായതി ഏതേനാതി ഭയം. ഭയാനകന്തി ഭായനാകാരോ. ഭയന്തി ഞാണഭയം. സംവേഗന്തി സഹോത്തപ്പഞാണം സന്താസന്തി സബ്ബസോ ഉബ്ബിജ്ജനം. ഭായിതബ്ബട്ഠേന ഭയം ഭീമഭാവേന ഭേരവന്തി ഭയഭേരവം, ഭീതബ്ബവത്സു. തേനാഹ “ആഗച്ഛതീ”തി.

ഭീരും പസംസന്തിതി പാപതോ ഭായനതോ ഉത്തസനതോ ഭീരും പസംസന്തി പണ്ഡിതാ. ന ഹി തത്ഥ സൂരന്തി തസ്ഥിം പാപകരണേ സൂരം പഗബ്ധധംസിനം ന ഹി പസംസന്തി. തേനാഹ “ഭയാ ഹി സന്തോ ന കരോന്തി പാപ”ന്തി. തത്ഥ ഭയാതി പാപുത്രാസതോ, ഓത്തപ്പഹേതൂതി അത്ഥോ. സരീരചലനന്തി ഭയവസേനസരീരസംകമ്പോ. ഏകേതി ഉത്തരവിഹാരവാസിനോ.

“രാജഗഹേ”തിആദി തേസം അധിപായവിവരണം. കാമം വയതുല്യോ
“വയസ്സോ”തി വുച്ചതി, രൂഢ്ഹിരേസോ, യോ കോചി പന സഹായോ
വയസ്സോ, തസ്മാ വയസ്സാഭിലാപോതി സഹായാഭിലാപോ. ന വിപ്പലമ്ഭേസീതി
ന വിസംവാദേസി. വിനസ്സേയ്യാതി ചിത്തവിഹാതേന വിഹഞ്ഞേയ്യ.

സാമന്തഫലപുച്ഛാവണ്ണനാ

മന്ത്രം. ഭഗവതോ തേജോതി ബുദ്ധാനുഭാവോ. രഞ്ഞോ സരീരം ഫരി യഥാ തം
സോണദണ്ഡസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ ഭഗവതോ സന്തികം ഗച്ഛന്തസ്സ
അന്തോവനസണ്ഡഗതസ്സ. ഏകേതി ഉത്തരവിഹാരവാസിനോ.

മന്ത്രമ. യേന, തേനാതി ച ഭൂമ്മത്ഥേ കരണവചനന്തി ആഹ “യത്ഥ ഭഗവാ,
തത്ഥ ഗതോ”തി. തദാ തസ്മിം ഭിക്ഖുസങ്ഘേ തുണ്ഹീഭാവസ്സ അനവസേസതോ
ബ്യാപിഭാവം ദസ്സേതും “തുണ്ഹീഭൂതം തുണ്ഹീഭൂത”ന്തി വുത്തന്തി ആഹ
“യതോ യതോ...പേ... മേവാതി അത്ഥോ”തി. ഹത്ഥസ്സ കുകുതത്താ അസംയമോ
അസമ്പജ്ഞകിരിയാ ഹത്ഥകുക്കുച്ചന്തി വേദിതബ്ബോ. വാ-സദ്ദോ
അവുത്തവികപ്പത്ഥോ, തേന തദഞ്ഞോ അസംയമഭാവോ വിഭാവിതോതി
ദട്ഠബ്ബം. തത്ഥ പന ചക്ഖുഅസംയമോ സബ്ബപഥോ, ദുന്നിവാറോ ചാതി
തദഭാവം ദസ്സേതും “സബ്ബലങ്കാരപടിമണ്ഡിത”ന്തിആദി വുത്തം.
കായികവാചസികേന ഉപസമേന ലഭേന ഇതരോപി അനുമാനതോ ലഭോ
ഏവ ഹോതീതി ആഹ “മാനസികേന ചാ”തി. ഉപസമന്തി സംയമം,
ആചാരസമ്പത്തിന്തി അത്ഥോ. പഞ്ചപരിവട്ടേതി പഞ്ചപുരിസപരിവട്ടേ.
പഞ്ചഹാകാരേഹീതി “ഇട്ഠാനിട്ഠേ താദീ”തി (മഹാനിം നവ, മന്വ) ഏവം
ആദിനാ ആഗതേഹി, പഞ്ചവിധഅരിയിദ്ധിസിദ്ധേഹി ച പഞ്ചഹി പകാരേഹി.
താദിലക്ഖണേതി താദിഭാവേ.

മന്ത്രവ. ന മേ പഞ്ചഹവിസ്സജ്ജനേ ഭാരോ അത്ഥീതി സത്ഥു സബ്ബത്ഥ
അപ്പടിഹതത്താണചാരതാദസ്സനം. യദാകങ്ഖസീതി ന വദന്തി, കഥം പന
വദന്തിതി ആഹ “സുത്ഥാ വേദിസ്സാമാ”തി പദേസത്താണേ റിതത്താ. ബുദ്ധാ പന
സബ്ബത്തുപവാദണം പവാദേന്തിതി സമ്ബന്ധോ.
“യക്ഖനരിന്ദദേവസമണ്ഡബ്രാഹ്മണപരിബ്ബാജകാന”ന്തി ഇദം “പുച്ഛാവുസോ
യദാകങ്ഖസീ”തിആദിനി (സം നിം ൧.൨൩൭, ൨൪൬; സു നിം ആളവകസുത്തേ)
സുത്തപദാനി പുച്ഛന്താനം യേസം പുഗ്ഗലാനം വസേന ആഗതാനി, തം
ദസ്സനത്ഥം. “പുച്ഛാവുസോ യദാകങ്ഖസീ”തി ഇദം ആളവകസ്സ യക്ഖസ്സ
ഓകാസകരണം, സേസാനി നരിന്ദാദീനം. മനസിച്ഛസീതി മനസാ ഇച്ഛസി.
പുച്ഛവ്ഹോ, യം കിഞ്ചി മനസിച്ഛമാതി ബാവരിസ്സ സംസയം മനസാ
പുച്ഛവ്ഹോ. തുമ്ഹാകം പന സബ്ബേസം യം കിഞ്ചി സബ്ബസംസയം മനസാ,
അത്തഥാ ച, യഥാ ഇച്ഛഥ, തഥാ പുച്ഛവ്ഹോതി അധിപ്പായോ.

സാധുരൂപാതി സാധുസഭാവോ. ധമ്മോതി പവേണീധമ്മോ. വുദ്ധന്തി
സീലാദീഹി ബുദ്ധിപ്പത്തം, ഗരൂന്തി അത്ഥോ. ഏസ ഭാരോതി ഏസ
സംസയുപച്ഛേദനസങ്ഖാതോ ഭാരോ, ആഗതോ ഭാരോ അവസ്സം
ആവഹിതബ്ബോതി അധിപ്പായോ. തത്ഥാ സയന്തി പരുപദേസേന വിനാ
സയമേവ തത്ഥാ.

സുചിരതേനാതി ഏവം നാമകേന ബ്രാഹ്മണേന. തഗ്ഘാതി ഏകംസേന. യഥാപി കൂസലോ തമാതി യഥാ സബുധമ്മകൂസലോ സബുവിദു ജാനാതി കഥേതി, തഥാ അഹമക്ഖിസ്സം. രാജാ ച വോ തം യദി കാഹതി വാ ന വാതി യോ തം ഇധ പുച്ഛിതും പേസേസി, സോ രാജാനം തയാ പുച്ഛിതം കരോതു വാ മാ വാ, അഹം പന തേ അക്ഖിസ്സം അക്ഖിസ്സാമി, ആചിക്ഖിസ്സാമിതി അത്ഥോ.

൧൬൩. സിപ്പനട്ഠേന സിക്ഖിതബുതായ ച സിപ്പമേവ സിപ്പായതനം ജീവികായ കാർണഭാവതോ . സേയ്യമിദന്തി നിപാതോ, തസ്സ തേ കതമേതി അത്ഥോ. പുമു സിപ്പായതനാനീതി ഹി സാധാരണതോ സിപ്പാനി ഉദിസിത്വാ ഉപരി തന്തംസിപ്പുപജീവിനോ നിദിട്ഠാ പുഗുലാധിട്ഠാനകമായ പപഞ്ചം പരിഹരിതും. അത്തഥാ യഥാധിപ്പേതാനി താവ സിപ്പായതനാനി ദസ്സേത്വാ പുന തന്തംസിപ്പുപജീവിസു ദസ്സിയമാനേസു പപഞ്ചോ സിയാതി. തേനാഹ “ഹത്ഥാരോഹാ”തിആദി.

ഹത്ഥിം ആരോഹന്തി, ആരോഹാപയന്തി ചാതി ഹത്ഥാരോഹാ. യേഹി പയോഗേഹി പൂരിസോ ഹത്ഥിനോ ആരോഹനയോഗോ ഹോതി, ഹത്ഥിസ്സ തം പയോഗം വിധായതം സബ്ബേസം പേതേസം ഗഹണം. തേനാഹ “സബ്ബേപീ”തിആദി. തത്ഥ ഹത്ഥാചരിയാ നാമ യേ ഹത്ഥിനോ ഹത്ഥാരോഹകാനഞ്ച സിക്ഖപകാ. ഹത്ഥിവേജ്ജാ നാമ ഹത്ഥിഭിസുക്കാ. ഹത്ഥിമേണ്ഡാ നാമ ഹത്ഥീനം പാദരക്ഖകാ. ആദി-സദുന ഹത്ഥീനം യവസദായകാദികേ സങ്ഗഹ്ഠാതി. അസ്സാരോഹാ രമികാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. രഥേ നിയുത്താ രമികാ. രഥരക്ഖാ നാമ രഥസ്സ ആണിരക്ഖകാ. ധനും ഗഹ്ഠഹന്തി, ഗഹ്ഠാപേന്തി ചാതി ധനുഗുഹാ, ഇസ്സാസാ ധനുസിപ്പസ്സ സിക്ഖാപകാ ച. തേനാഹ “ധനുആചരിയാ ഇസ്സാസാ”തി. ചേലേന ചേലപടാകായ യുദ്ധേ അകന്തി ഗച്ഛന്തിതി ചേലകാതി ആഹ “യേ യുദ്ധേ ജയധജം ഗഹേത്വാ പൂരതോ ഗച്ഛന്തി”തി. യഥാ തഥാ റിതേ സേനികേ ബുഹകരണവസേന തതോ ചലയന്തി ഉച്ചാലേന്തിതി ചലകാ. സകുണ്ഠഹിആദയോ വിയ മംസപിണ്ഡം പരസേനാസമുഹം സാഹസികമഹായോധതായ ഛേത്വാ ഛേത്വാ ദയന്തി ഉപ്പതിത്വാ ഉപ്പതിത്വാ ഗച്ഛന്തിതി പിണ്ഡദായകാ. ദുതിയവിക്ഖേപ്പേ പിണ്ഡേ ദയന്തി ജനസമ്മദേ ഉപ്പതന്താ വിയ ഗച്ഛന്തിതി പിണ്ഡദായകാതി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ഉഗ്ഗതുഗ്ഗതാതി മാമജവപരക്കമാദിവസേന അതിവിയ ഉഗ്ഗതാ ഉഗ്ഗാതി അത്ഥോ. പക്ഖന്തിതി അത്തനോ വീരസുരഭാവേന അസജ്ജമാനാ പരസേനം അനുപവിസന്തിതി അത്ഥോ. മാമജവബലപരക്കമാദിസമ്പത്തിയാ മഹാനാഗാ വിയ മഹാനാഗാ. ഏകന്തസുരാതി ഏകാകിസുരാ അത്തനോ സുരഭാവേനേവ ഏകാകിനോ ഹുത്വാ യുജ്ജന്തകാ. സജാലികാതി സവമ്മികാ. സരപരിത്താണചമ്മന്തി ചമ്മപരിസിബ്ബിതം വേടകം, ചമ്മമയം വാ ഫലകം. ഘരദാസയോധാതി അന്തോജാതയോധാ.

ആളാരം വുച്ചതി മഹാനസം, തത്ഥ നിയുത്താതി ആളാരികാ, ഭത്തകാരാ. പൂവിക്കാതി പൂവസമ്പാദകാ, യേ പൂവമേവ നാനപ്പകാരതോ സമ്പാദേത്വാ വിക്ഖിണന്താ ജീവന്തി. കേസനഖലിഖനാദിവസേന മനുസ്സാനം അലങ്കാരവിധിം കപ്പേന്തി സംവിദഹന്തിതി കപ്പകാ. ന്ഠാപകാതി ചുണ്ണവിലേപനാദീഹി മലഹരണവണ്ണസമ്പാദനവിധിനാ ന്ഠാപേന്തിതി ന്ഠാപകാ. നവന്താദിവിധിനാ പവത്തോ ഗണനഗമോ അത്തരാ ഛരിദാഭാവേന അച്ഛിദുകോതി വുച്ചതി, തം ഗണനം ഉപനിസ്സായ ജീവന്താ അച്ഛിദുകപാഠകാ. ഹത്ഥേന

അധിപായവിത്താപനം ഹത്ഥമുദാ ഹത്ഥ-സദോ ചേത്ഥ തദേകദേസേസു അങ്ഗുലീസു ദട്ഠഞ്ചോ. “ന ഭുജ്ജമാനോ സഞ്ചം ഹത്ഥം മുഖേ പക്ഖിപിസ്സാമീ”തിആദീസു വിയ, തസ്മാ അങ്ഗുലീസകോചനാദിനാ ഗണനാ ഹത്ഥമുദായ ഗണനാ. ചിത്തകാരാദീനീതി. ആദി-സദേന ഭമകാരകോട്ടകലേഖക വിലീവകാരാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. ദിട്ഠേവധമ്മേതി ഇമസ്ഥിന്ധേവ അത്തഭാവേ. സന്ദിട്ഠികമേവാതി അസമ്പരായികതായ സാമം ദട്ഠഞ്ചം, സയം അനുഭവിതഞ്ചം അത്തപച്ചക്ഖം ദിട്ഠധമ്മികന്തി അത്ഥോ. സുഖിതന്തി സുഖപ്പത്തം. ഉപരീതി ദേവലോകേ. സോ ഹി മനുസ്സലോകത്തോ ഉപരിമോ. കമ്മസ്സ കത്തന്തി നിബ്ബത്തനത്തോ തസ്സ ഫലം തസ്സ അഗ്ഗിസിഖാ വിയ ഹോതി, തഞ്ച ഉദ്ധം ദേവലോകേതി ആഹ “ഉദ്ധം അഗ്ഗം അസ്സാ അത്ഥീതി ഉദ്ധഗ്ഗികാ”തി. സഗ്ഗം അരഹതീതി അത്തനോ ഫലഭൂതം സഗ്ഗം അരഹതി, തത്ഥ സാ നിബ്ബത്തനാരഹോതി അത്ഥോ. സുഖവിപാകാതി ഇട്ഠവിപാകവിപച്ചനീകാ. സുട്ഠ അഗ്ഗേതി അതിവിയ ഉത്തമേ ഉളാരേ. ദക്ഖന്തി വഡ്ഢന്തി ഏതായാതി ദക്ഖിണാ, പരിച്ചാഗമയം പുഞ്ഞന്തി ആഹ “ദക്ഖിണം ദാന”ന്തി.

മഗ്ഗോ സാമത്തം സമിതപാപസമണഭാവോതി കത്ഥാ. യസ്മാ അയം രാജാ പബ്ബജിതാനം ദാസകസ്സകാദീനം ലോകത്തോ അഭിവാദനാദിലാഭോ സന്ദിട്ഠികം സാമത്തഫലന്തി ചിന്തേത്ഥാ “അത്ഥി നു ഖോ കോചി സമണോ വാ ബ്രാഹ്മണോ വാ ഞാദിസമത്ഥം ജാനന്തോ”തി വീമംസന്തോ പൂരണാദികേ പുച്ഛിത്ഥാ തേസം കമായ അനാരാധിതചിന്തോ ഭഗവന്തസി തമത്ഥം പുച്ഛി, തസ്മാ വുത്തം “ഉപരി ആഗതം പന ദാസകസ്സകോപമം സന്ധായ പുച്ഛതീ”തി.

കണ്ഠപക്ഖന്തി യഥാപുച്ഛിതേ അത്ഥേ ലബ്ധമാനം ദിട്ഠിഗതൂപസഞ്ചിതം സംകീലേസപക്ഖം. സുക്കപക്ഖന്തി തബ്ബിധുരം ഉപരിസുത്താഗതം വോദാനപക്ഖം. സമണകോലാഹലന്തി സമണകോതുഹലം തത്ഥംസമണവാദാനം അത്തമത്തവിരോധം. സമണഭണ്ഡനന്തി തേനേവ വിരോധേന “ഏവംവാദീനം തേസം സമണബ്രാഹ്മണാനം അയം ദോസോ, ഏവംവാദീനം അയം ദോസോ”തി ഏവം തത്ഥംവാദസ്സ പരിഭാസനം. രത്തോ ഭാരം കരോന്തോ അത്തനോ ദേസനാകോസല്ലേനാതി അധിപ്പായോ.

ചുറ്റ. പണ്ഡിതപതിരുപകാനന്തി ആമം വിയ പക്കാനം പണ്ഡിതാഭാസാനം.

പൂരണകസ്സപവാദവണ്ണനാ

ചുറ്റ. ഏകം ഇദാഹന്തി ഏകാഹം. ഇയ-സദോ ചേത്ഥ നിപാതമത്തം, ഏകാഹം സമയം തിച്ചേവ അത്ഥോ. സരിതബ്ബയുത്തന്തി അനുസ്സരണാനുച്ഛവികം.

ചുറ്റ. സഹത്ഥാ കരോന്തസ്സാതി സഹത്ഥേനേവ കരോന്തസ്സ. നിസ്സഗ്ഗിയമാവരാദയോപി ഇയ സഹത്ഥകരണേനേവ സങ്ഗഹീതാ. ഹത്ഥാദീനീതി ഹത്ഥപാദകണ്ണനാസാദീനി. പചനം ദഹനം വിബാധനന്തി ആഹ “ദണ്ഡേന ഉപ്പിളേന്തസ്സാ”തി. പപഞ്ചസൂദനിയം “തജ്ജേന്തസ്സ വാ”തി അത്ഥോ വുത്തോ, ഇയ പന തജ്ജനം പരിഭാസനം ദണ്ഡേനേവ സങ്ഗഹേത്ഥാ “ദണ്ഡേന ഉപ്പിളേന്തസ്സാ” ഇച്ചേവ വുത്തം. സോകംസയം കരോന്തസ്സാതി പരസ്സ സോകകാരണം സയം കരോന്തസ്സ, സോകം വാ ഉപ്പാദേന്തസ്സ. പരേഹീതി അത്തനോ വചനകരേഹി. സയസി ഫന്ദത്തോതി പരസ്സ വിബാധനപയോഗേന

സയസി ഫന്ദതോ. “അതിപാതാപയതോ”തി പദം സുദ്ധകത്തുഅരേമ ഹേതുക്കത്തുഅരേമ ച വത്തതീതി ആഹ “ഹനന്തസ്സാപി ഹനാപേന്തസ്സാപി”തി. കാരണവസേനാതി കാരാപനവസേന.

ഘരസ്സ ഭിത്തി അന്തോ ബഹി ച സന്ധിതാ ഹുത്വാ റിതാ ഘരസന്ധി. കിഞ്ചിപി അസേസേത്വാ നിരവസേസോ ലോപോ നില്ലോപോ. ഏകാഗാരേ നിയുത്തോ വിലോപോ ഏകാഗാരികോ. പരിതോ സബ്ബസോ പന്ഥേ ഹനനം പരിപന്ഥോ. പാപം ന കരീയതി പുബ്ബേ അസന്തേതോ ഉപ്പാദേതും അസക്കുണേയത്താ, തസ്മാ നത്ഥിപാപം. യദി ഏവം കഥം സത്താ പാപേ പടിപജ്ജന്തിതി ആഹ “സത്താ പന പാപം കരോമാതി ഏവം സത്തിനോ ഹോന്തീ”തി. ഏവം കിരസ്സ ഹോതി - ഇമേസഞ്ചി സത്താനം ഹിംസാദികിരിയാ ന അത്താനം ഹുസതി തസ്സ നിച്ചതായ നിബ്ബികാരത്താ സരീരം പന അചേതനം കട്ഠകലിങ്ഗരൂപമം, തസ്മിം വികോപിതേപി ന കിഞ്ചി പാപന്തി. ഖുരന്തേമിനാതി നിസിതഖുരമയന്തേമിനാ.

ഗങ്ഗായ ദക്ഖിണാ ദിസാ അപ്പതിരുപദേസോ, ഉത്തരാ ദിസാ പതിരുപദേസോതി അധിപ്പായേന “ദക്ഖിണഞ്ച”തിആദി വുത്തന്തി ആഹ “ദക്ഖിണതീരേ മനുസ്സാ കകഖളാ”തിആദി. മഹായാഗന്തി മഹാവിജിതയത്തേസദിസം മഹായാഗം. ഉപോസഥകമ്മേന വാതി ഉപോസഥകമ്മേന ച. ദമ-സദ്ദോ ഹി ഇന്ദ്രിയസംവരസ്സ ഉപോസഥസീലസ്സ ച വാചകോ ഇധാധിപ്പേതോ. കേചി പന “ഉപോസഥകമ്മേനാതി ഇദം ഇന്ദ്രിയദമനസ്സ വിസേസനം, തസ്മാ ‘ഉപോസഥകമ്മഭൂതേന ഇന്ദ്രിയദമനേനാ’തി അത്ഥം വദന്തി . സീലസംയമേനാതി കായികവാചസികസംവരേന . സച്ചവജ്ജനാതി സച്ചവാചായ, തസ്സാ വിസും വചനം ലോകേ ഗരുതരപുത്തേസമ്മതഭാവതോ. യഥാ ഹി പാപയമ്മേസു മുസാവാദോ ഗരു, ഏവം പുത്തേയമ്മേസു സച്ചവാചാ. തേനാഹ ഭഗവാ “ഏകം ധമ്മം അതീതസ്സാ”തിആദി. പവത്തീതി യോ “കരോതീ”തി വുച്ചതി, തസ്സ സന്താനേ ഫലുപ്പത്തിപച്ചയഭാവേന ഉപ്പത്തി. സബ്ബമാതി “കരോതോ”തിആദിനാ വുത്തേന സബ്ബപ്പകാരേന. കിരിയമേവ പടിക്ഖിപതി, ന രത്താ പുട്ഠം സന്ദിട്ഠികം സാമത്തേഫലം ബ്യാകരോതീതി അധിപ്പായോ. ഇദം അവധാരണം വിപാകപടിക്ഖേപനിവത്തനത്ഥം. യോ ഹി കമ്മം പടിക്ഖിപതി, തേന അത്ഥതോ വിപാകോപി പടിക്ഖിത്തോ ഏവ നാമ ഹോതി. തഥാ ഹി വക്ഖതി “കമ്മം പടിബാഹന്തേനാപി”തിആദി (ദീ° നി° അട്ഠ° ൧.൧൦൦-൧൦൨).

പടിരാജുഹി അനഭിഭവനീയഭാവേന വിസേസതോ ജിതന്തി വിജിതം, ആണാപവത്തിദേസോ. “മാ മയ്ഹം വിജിതേ വസമാ”തി അപസാദനാ പബ്ബജിതസ്സ വിഹേഠ്ഠനാ പബ്ബാജനാതി കത്വാ വുത്തം “അപസാദേതബ്ബന്തി വിഹേഠ്ഠേതബ്ബ”ന്തി. ഉഗ്ഗണ്ഠനം തേന വുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ “ഏവമേത”ന്തി ഉപധാരണം സല്ലക്ഖണം, നികുജ്ജനം തസ്സ അദ്ധനീയഭാവാപാദനവസേന ചിത്തേന സന്ധാരണം. തദുഭയം പടിക്ഖിപന്തോ ആഹ “അനുഗ്ഗണ്ഠന്തോ അനികുജ്ജന്തോ”തി. തേനാഹ “സാരവസേന അഗ്ഗണ്ഠന്തോ”തിആദി.

മക്ഖലിഗോസാലവാദവണ്ണനാ

൧൬൮. ഉഭയേനാതി ഹേതുപച്ചയപടിസേധനവചനേന. സംകിലേസപച്ചയന്തി സംകിലിസ്സനസ്സ മലീനഭാവസ്സ കാരണം. വിസുദ്ധിപച്ചയന്തി സങ്കികിലേസതോ

വിസുദ്ധിയാ വോദാനസ്സ കാരണം. അത്തകാരോതി തേന തേന സത്തേന അത്തനാ കാതബ്ബകമ്മം അത്തനാ നിപ്ഫാദേതബ്ബപയോഗോ. പരകാരന്തി പരസ്സ വാഹസാ ഇജ്ജന്തകപയോജനം. തേനാഹ “യേനാ”തിആദി. മഹാസത്തന്തി അന്തിമഭവിക്കും മഹാബോധിസത്തം, പച്ചേകബോധിസത്തസ്സപി ഏതേവ സങ്ഗഹോ വേദിതബ്ബോ. മനുസ്സസോഭഗ്യതന്തി മനുസ്സേസു സുഭഗഭാവം. ഏവന്തി വുത്തപ്പകാരേന. കമ്മവാദസ്സ കിരിയവാദസ്സ പടിക്പിപന്നേന “അത്ഥി ഭിക്ഖവേ കമ്മം കണ്ഹം കണ്ഹവിപാക”തിആദി (അം നിം ൪.൨൩൨) നയപ്പവത്തേ ജിനചക്കേ പഹാരം ദേതി നാമ. നത്ഥി പുരിസകാരേതി യഥാവുത്തഅത്തകാരപരകാരാഭാവതോ ഏവ സത്താനം പച്ചത്തപുരിസകാരോ നാമ കോചി നത്ഥിതി അത്ഥോ. തേനാഹ “യേനാ”തിആദി. നത്ഥി ബലന്തി സത്താനം ദിട്ഠധ്മികസമ്പരായികനിബ്ബാനസമ്പത്തിആവഹം ബലം നാമ കിഞ്ചി നത്ഥി. തേനാഹ “യമ്ഹീ”തിആദി. നിദസ്സനമത്തഞ്ചേതം, സംകിലേസികമ്പി ചായം ബലം പടിക്പിപത്തേവ. യദി വീരിയാദിനി പുരിസകാരവേവചനാനി, കസ്മാ വിസും ഗഹണന്തി ആഹ “ഇദം നോ വീരിയേനാ”തിആദി. സദൃശമതോ പന തസ്സാ തസ്സാ കിരിയായ ഉസ്സന്നട്ഠേന ബലം. സൂരവീരഭാവാവഹട്ഠേന വീരിയം. തദേവ ദള്ഘഭാവതോ, പോരിസധൂരം വഹന്നേന പവത്തേതബ്ബതോ ച പുരിസമാമോ. പരം പരം റാനം അക്കമനപ്പവത്തിയാ പുരിസപരക്കമോതി വുത്തോതി വേദിതബ്ബം.

സത്തയോഗതോ രൂപാദീസു സത്തവിസത്തതായ സത്താ. പാണനതോ അസ്സസനപസ്സസനവസേന പവത്തിയാ പാണാ. തേ പന സോ ഏകിന്ദ്രിയാദിവസേന വിഭജിത്വാ വദതീതി ആഹ “ഏകിന്ദ്രിയോ”തിആദി. അണ്ഡകോസാദീസു ഭവനതോ “ഭൂതാ”തി വുച്ചന്തിതി ആഹ “അണ്ഡകോസ... പേ... വദതീ”തി . ജീവനതോ പാണം ധാരേന്താ വിയ വഡ്ഢനതോ ജീവാ. തേനാഹ “സാലിയവാ”തിആദി. നത്ഥി ഏതേസം സംകിലേസവിസുദ്ധീസു വസോതി അവസാ. നത്ഥി നേസം ബലം വീരിയം ചാതി അബലാ അവീരിയാ. നിയതാതി അച്ഛേജ്ജസുത്താവുതാഭേജമണിനോ വിയ നിയതപ്പവത്തിതായ ഗതിജാതിബന്ധാപവഗ്ഗവസേന നിയമാമോ. തത്ഥ തത്ഥ ഗമനന്തി ഛരണം അഭിജാതീനം താസു താസു ഗതീസു ഉപഗമനം സമവായേന സമാഗമോ. സഭാവോയേവാതി യഥാ കണ്ടകസ്സ തിവിണതാ, കപിത്ഥഫലാനം പരിമണ്ഡലതാ, മിഗപക്ഖീനം വിചിത്താകാരതാ, ഏവം സബ്ബസ്സാപി ലോകസ്സ ഹേതുപച്ചയേന വിനാ തഥാ തഥാ പരിണാമോ അയം സഭാവോ ഏവ അകിത്തിമോയേവ. തേനാഹ “യേന ഹീ”തിആദി. ഛരളാഭിജാതിയോ പരതോ വിത്ഥാരിയന്തി. “സുഖഞ്ച ദുക്ഖഞ്ച പടിസംവേദേന്തീ”തി വദന്തോ അദുക്ഖമസുഖഭൂമിം സബ്ബേന സബ്ബം ന ജാനാതീതി ഉല്ലിങ്ഗന്തോ “അത്തോ അദുക്ഖമസുഖഭൂമി നത്ഥിതി ദസ്സേതീ”തി ആഹ.

പമുവയോനീനന്തി മനുസ്സതിരച്ഛാനാദീസു
ഖത്തിയബ്രാഹ്മണാദിസീഹബ്ബഗ്ഘാദിവസേന പധാനയോനീനം. സട്ഠിസതാനീതി ഛരസഹസ്സാനി. “പഞ്ച ച കമ്മുനോ സതാനീ”തി പദസ്സ അത്ഥദസ്സനം “പഞ്ചകമ്മസതാനി ചാ”തി. “ഏസേവ നയോ”തി ഇമിനാ “കേവലം തക്കമത്തകേന നിരത്ഥകം ദിട്ഠിം ദീപേതീ”തി ഇമമേവത്ഥം അതിദിസതി. ഏത്ഥ ച “തക്കമത്തകേനാ”തി ഇമിനാ യസ്മാ തക്കികാ നിരങ്കുസതായ പരികപ്പനസ്സ യം കിഞ്ചി അത്തനോ പരികപ്പിതം സാരതോ മത്തേമാനാ തഥേവ അഭിനിവിസ്സ തക്കദിട്ഠിഗാഹം ഗണ്ഹന്തി, തസ്മാ ന തേസം ദിട്ഠിവത്ഥുസ്ഥിം വിത്തുഹി

വിചാരണാ കാതബ്ബാതി ദസ്സേതി. കേചിതി ഉത്തരവിഹാരവാസിനോ. തേ ഹി “പഞ്ച കമ്മാനീതി ചക്ഖുസോതഘാനജിവ്ഹാകായാ ഇമാനി പഞ്ചിന്ദ്രിയാനി ‘പഞ്ച കമ്മാനീ’തി പഞ്ഞാപേന്തീ”തി വദന്തി. കമ്മന്തിലധീതി ഓളാരികഭാവതോ പരിപുണ്ണകമ്മന്തി ലധി. മനോകമ്മം അനോളാരികത്താ ഉപഡ്ഡകമ്മന്തി ലധീതി യോജനാ. ദാട്ഠിപടിപദാതി “ദാസദ്ഠി പടിപദാ”തി വത്തബ്ബേ സഭാവനിരുത്തിം അജാനന്തോ “ദാട്ഠിപടിപദാ”തി വദന്തി. ഏകസ്ഥിം കപ്പേതി ഏകസ്ഥിം മഹാകപ്പേ, തത്ഥാപി ച വിവട്ടദ്ഠായീസത്തിതേ ഏകസ്ഥിം അസങ്ഖ്യേയേകപ്പേ.

ഉരബ്ഭേ ഹന്നന്തീതി ഓരബ്ഭികാ. ഏവം സൂകരികാദയോ വേദിതബ്ബാ. ലുദ്ദാതി അഞ്ഞേപി യേ കേചി മാഗവികന്നേസാദാ. തേ പാപകമ്മപസുതതായ “കണ്ഠാഭിജാതീതി വദന്തി. ഭിക്ഖു”തി ബുദ്ധസാസനേ ഭിക്ഖു. തേ കിര “സഹരന്ദരാഗാ പരിഭുജ്ജന്തീ”തി അധിപ്പായേന “ചതുസു പച്ചയേസു കണ്ടകേ പക്ഖിപിത്ഥാ ഖാദന്തി”തി വദന്തി. കസ്ഥാതി ചേ? യസ്ഥാ “തേ പണീതപണീതേ പച്ചയേ പടിസേവന്തീ”തി തസ്സ മിച്ഛാഗാഹോ, തസ്ഥാ ഞായലധേപി പച്ചയേ ഭുജ്ജമാനാ ആജീവകസമയസ്സ വിലോമഗാഹിതായ പച്ചയേസു കണ്ടകേ പക്ഖിപിത്ഥാ ഖാദന്തി നാമാതി വദന്തിതി അപരേ. ഏകേ പബ്ബജിതാ, യേ സവിസേസം അത്തകിലമമാനുയോഗം അനുയുത്താ. തഥാ ഹി തേ കണ്ടകേ വത്തന്താ വിയ ഹോന്തീതി “കണ്ടകവുത്തികാ”തി വുത്താ. റത്ഥാ ഭുജ്ജന്നഹാനപടിക്ഖേപാദിവതസമായോഗേന പണ്ഡരതരാ . “അചേലകസാവകാ”തി ആജീവകസാവകേ വദന്തി. തേ കിര ആജീവകലധിയാ വിസുദ്ധചിത്തതായ നിഗണ്ഠേഹിപി പണ്ഡരതരാ. നന്ദാദയോ ഹി തഥാരുപം ആജീവകപടിപത്തിം ഉക്കംസം പാപേത്ഥാ റിതാ. തസ്ഥാ നിഗണ്ഠേഹി ആജീവകസാവകേഹി ച പണ്ഡരതരാ പരമസുക്കാഭിജാതീതി അയം തസ്സ ലധി.

പുരിസഭൂമിയോതി പധാനപുഗ്ഗലേന നിദേസോ. ഇത്ഥമീനമ്പി താ ഭൂമിയോ ഇച്ഛന്തേവ. “ഭിക്ഖു ച പന്നകോ”തിആദി തേസം പാളിയേവ. തത്ഥ പന്നകോതി ഭിക്ഖായ വിചരണകോ, തേസം വാ പടിപത്തിയാ പടിപന്നകോ. ജിനോതി ജിണ്ണോ ജരാവസേന ഹീനധാതുക്കോ, അത്തനോ വാ പടിപത്തിയാ പടിപക്ഖം ജിനിത്ഥാ റിതോ. സോ കിര തഥാഭൂതോ ധമ്മമ്പി കസ്സചി ന കമേസി. തേനാഹ “ന കിഞ്ചി ആഹാ”തി. ഓട്ഠവദനാദിവിപ്ലവാരേ കതേപി ഖമനവസേന ന കിഞ്ചി വദന്തിതിപി വദന്തി. അലാഭിന്തി “സോ ന കുമ്ഭിമുഖാ പടിഗുണ്ഠാതി”തിആദിനാ (ദീം നിം ച.൩൯൪) നയേന വുത്തഅലാഭഹേതുസമായോഗേന അലാഭിം, തതോയേവ ജിഘച്ഛാദുബ്ബലപരേതതായ സയനപരായനം “സമണം പന്നഭൂമീ”തി വദന്തി.

ആജീവവുത്തിസതാനീതി സത്താനം ആജീവഭൂതാനി ജീവികാവുത്തിസതാനി. പസുഗ്ഗഹണേന ഏളകജാതി ഗഹിതാ, മിഗ്ഗഹണേന രുരുഗവയാദിസബ്ബമിഗജാതി. ബഹു ദേവാതി ചാതുമഹാരാജികാദിബ്രഹ്മകായികാദിവസേന, തേസം അന്തരഭേദവസേന ബഹു ദേവാ. തത്ഥ ചാതുമഹാരാജികാനം ഏകച്ചഭേദോ മഹാസമയസുത്തവസേന (ദീം നിം ൨.൩൩൧) ദീപേതബ്ബോ. മനുസ്സാപി അനന്താതി ദീപദേസകുലവംസാജീവാദിവിഭാഗവസേന മനുസ്സാപി അനന്തഭേദാ. പിസാചാ ഏവ പേസാചാ. തേ അപരപേതാദയോ മഹന്തമഹന്താ. ഛന്ദസദഹമന്ദാകിനിയോ കുവാളിയമുചലിന്ദനാമേന വദന്തി.

പവുടാതി പബുഗണ്ഠികാ. പണ്ഡിതോപി ...പേം... ഉദ്ധം ന ഗച്ഛതി, കസ്മാ? സത്താനം സംസരണകാലസ്സ നിയതഭാവതോ. അപരിപക്കം സംസരണനിമിത്തം സീലാദിനാ പരിപാചേതിനാമ സീഘംയേവ വിസുദ്ധിപ്പത്തിയാ. പരിപക്കം കമ്മം ഫുസ്സ ഫുസ്സ പത്യാ പത്യാ കാലേന പരിപക്കഭാവാനാപാദനേന ബൃത്തിം കരോതി നാമ.

സുത്തഗുളേതി സുത്തവട്ടിയം. “നിബ്ബേഠിയമാനമേവ പലേതി”തി ഉപമായ സത്താനം സംസാരോ അനുക്കമേന വീയതേവ, ന തസ്സ വഡ്ഢതീതി ദസ്സേതി പരിച്ഛിന്നരുപത്താ.

അജിതകേസകമ്ബലവാദവണ്ണനാ

൧൨൧. ദിന്നന്തി ദേയ്യധമ്മസീസേന ദാനം വുത്തന്തി ആഹ “ദിന്നസ്സ ഫലാഭാവം വദതി”തി, ദിന്നം പന്ന അന്നാദിവത്ഥും കമ്മം പടിക്ഖിപതി. ഏസേവ നയോ യിട്ഠം ഹുതന്തി ഏത്ഥാപി. മഹായാഗോതി സബ്ബസാധാരണം മഹാദാനം. പാഹുനകസക്കാരോതി പാഹുനഭാവേന കാതബ്ബസക്കാരോ. ഫലന്തി ആനിസംസഫലം, നിസ്സന്ദഫലഞ്ച. വിപാകോതി സദിസഫലം. പരലോകേ റിതസ്സ അയം ലോകോ നത്ഥീതി പരലോകേ റിതസ്സ കമ്മുനാ ലദ്ധഞ്ചോ അയം ലോകോ ന ഹോതി. ഇധലോകേ റിതസ്സാപി പരലോകോ നത്ഥീതി ഇധലോകേ റിതസ്സ കമ്മുനാ ലദ്ധഞ്ചോ പരലോകോ ന ഹോതി. തത്ഥ കാരണമാഹ “സബ്ബേ തത്ഥ തത്ഥേവ ഉച്ഛിജ്ജന്തി”തി. ഇമേ സത്താ യത്ഥ യത്ഥ ഭവേ, യോനിആദീസു ച റിതാ തത്ഥ തത്ഥേവ ഉച്ഛിജ്ജന്തി നിരുദയവിനാസവസേന വിനസ്സന്തി. ഫലാഭാവവസേനാതി മാതാപിതൃസു സമ്മാപടിപത്തിമിച്ഛാപടിപത്തിനം ഫലസ്സ അഭാവവസേന “നത്ഥി മാതാ, നത്ഥി പിതാ”തി വദതി, ന മാതാപിതൃനം, നാപി തേസു ഇദാനി കയിരമാനസക്കാരാസക്കാറാനം അഭാവവസേന തേസം ലോകപച്ചക്ഖത്താ. പുബ്ബുളകസ്സ വിയ ഇമേസം സത്താനം ഉപ്പാദോ നാമ കേവലോ, ന ചവിത്യാ ആഗമനപുബ്ബുകോതി ദസ്സനത്ഥം “നത്ഥി സത്താ ഓപപാതികാ”തി വുത്തന്തി ആഹ “ചവിത്യാ ഉപപജ്ജനകസത്താ നാമ നത്ഥീതി വദതി”തി. സമണേന നാമ യാമാവതോ ജാനന്തേന കസ്സചി കിഞ്ചി അകമേത്യാ സത്തേതേന ഭവിതഞ്ചം, അത്തമാ ആഹോപുരിസികാ നാമ സിയാ. കിഞ്ഹി പരോ പരസ്സ കരിസ്സതി? തഥാ ച അത്തനോ സമ്പാദനസ്സ കസ്സചി അവസ്സയോ ഏവ ന സിയാ തത്ഥ തത്ഥേവ ഉച്ഛിജ്ജനതോതി ആഹ “യേ ഇമഞ്ച...പേം... പവേദേന്തി”തി.

ചതുസു മഹാഭൂതേസു നിയുത്തോതി ചാതുരമഹാഭൂതികോ. യഥാ പന്ന മത്തികായ നിബ്ബത്തം ഭാജനം മത്തികായം, ഏവം അയം ചതുഹി മഹാഭൂതേഹി നിബ്ബത്തോതി ആഹ “ചതുരമഹാഭൂതമയോ”തി. അജ്ഞത്തികപമവീയാതൂതി സത്തസത്താനഗതാ പമവീയാതു. ബാഹിരപമവീയാതൂന്തി ബഹിദ്ധാ മഹാപമവിം. ഉപഗച്ഛതീതി ബാഹിരപമവികായതോ തദേകദേസഭൂതാ പമവീ ആഗത്യാ അജ്ഞത്തികഭാവപ്പത്തിയാ സത്തഭാവേന സണ്ഠിതാ ഇദാനി ഘടാദിഗതപമവീ വിയ തമേവ ബാഹിരപമവികായം ഉപേതി ഉപഗച്ഛതി സബ്ബസോ തേന നിബ്ബിസേസതം ഏകീഭാവമേവ ഗച്ഛതി. ആപാദീസുപി ഏസേവ നയോതി ഏത്ഥ പജ്ജന്നേന മഹാസമുദുതോ ഗഹിതആപോ വിയ വസ്സോദകഭാവേന പുനപി മഹാസമുദുതേവ, സൂരിയരസ്ഥിതോ ഗഹിതം ഇന്ദ്രഗിസഞ്ചാതതേജോ വിയ പുന സൂരിയരസ്ഥിം, മഹാവായുഖന്ധതോ നിഗ്ഗതമഹാവായോ വിയ തമേവ

വായുവന്ധം ഉപേതി ഉപഗച്ഛതീതി ദിട്ഠിഗതികസ്സ അധിപ്പായോ. മനച്ഛാദാനി ഇന്ദ്രിയാനി ആകാസം പക്ഖന്തി തേസം വിസയാഭാവതി വദന്തി. വിസയിഗഹണേന ഹി വിസയാപി ഗഹിതാ ഏവ ഹോന്തിതി. ഗുണാഗുണപദാനീതി ഗുണഭോസകോട്ഠാസാ. സരീരമേവ പദാനീതി അധിപ്പേതം സരീരേന തന്തംകിരിയായ പജ്ജിതബുത്തോ. ദബ്ബന്തി മുയ്ഹന്തിതി ദത്തു, മൂല്പഹപുഗ്ഗലാ. തേഹി ദത്തുഹി ബാലമനുസ്സേഹി. “പരലോകോ അത്ഥീ”തി മതി യേസം, തേ അത്ഥികാ, തേസം വാദോതി അത്ഥികവാദോ, തം അത്ഥികവാദം.

കമ്മം പടിബാഹതി അകിരിയവാദിഭാവതോ. വിപാകം പടിബാഹതി സബ്ബേന സബ്ബം ആയതിം ഉപപത്തിയാ പടിക്ഖിപനതോ. ഉഭയം പടിബാഹതി സബ്ബസോ ഹേതുപടിബാഹണേനേവ ഫലസ്സപി പടിക്ഖിത്തത്താ. ഉഭയന്തി ഹി കമ്മം വിപാകഞ്ചാതി ഉഭയം. സോ ഹി “അഹേതു അപ്പച്ചയാ സത്താ സംകിലിസ്സന്തി, വിസുജ്ജന്തി ചാ”തി (ദീം നിം ൧.൧൬൮; മം നിം ൨.൧൦൦, ൨൨൭; സം നിം ൩.൨൧൨) വദന്തോ കമ്മസ്സ വിയ വിപാകസ്സാപി സംകിലേസവിസുദ്ധിനം പച്ചയത്താഭാവവചനതോ തദുഭയം പടിബാഹതി നാമ. വിപാകോ പടിബാഹിതോ ഹോതി അസതി കമ്മേ വിപാകാഭാവതോ. കമ്മം പടിബാഹിതം ഹോതി അസതി വിപാകേ കമ്മസ്സ നിരത്ഥകഭാവപത്തിതോ. അത്ഥതോതി സരുപേന. ഉഭയപ്പടിബാഹകാതി വിസും വിസും തന്തംദിട്ഠിദീപകഭാവേന പാളിയം ആഗതാപി പച്ചേകം തിവിധദിട്ഠികാ ഏവ ഉഭയപടിബാഹകത്താ. ഉഭയപ്പടിബാഹകാതി ഹി ഹേതുവചനം. “അഹേതുകവാദാ ചേവാ”തിആദി പടിഞ്ഞാവചനം. യോ ഹി വിപാകപടിബാഹണേന നത്ഥികദിട്ഠികോ ഉച്ഛേദവാദീ, സോ അത്ഥതോ കമ്മപടിബാഹണേന അകിരിയദിട്ഠികോ, ഉഭയപടിബാഹണേന അഹേതുകദിട്ഠികോ ച ഹോതി. സേസദ്വയേപി ഏസേവ നയോ.

സജ്ജായന്തിതി തം ദിട്ഠിദീപകം ഗന്ധം ഉഗ്ഗഹേത്വാ പഠന്തി. വീമംസന്തിതി തസ്സ അത്ഥം വിചാരേന്തി. “തേസ”ന്തിആദി വീമംസനാകാരദസ്സനം. തസ്മിം ആരമ്മണേതി യഥാപരികപ്പിതകമ്മഫലാഭാവദികേ “കരോതോ ന കരീയതി പാപ”ന്തി ആദിനയപ്പവത്തായ ലദ്ധിയാ ആരമ്മണേ. മിച്ഛാസതിസന്തിട്ഠിതി “കരോതോ ന കരീയതി പാപ”ന്തിആദിവസേന അനുസ്സവൂപലദ്ധേ അത്ഥേ തദാകാരപരിവിതക്കനേഹി സവിഗ്ഗഹേ വിയ സരുപതോ ചിത്തസ്സ പച്ചുപട്ഠിതേ ചിരകാലപരിചയേന ഏവമേതന്തി നിജ്ജ്യാനക്ഖമഭാവൂപഗമണേന നിജ്ജ്യാനക്ഖന്തിയാ തമാഗഹിതേ പുനപ്പുനം തഥേവ ആസേവന്തസ്സ ബഹുലീകരോന്തസ്സ മിച്ഛാവിതക്കേന സമാദിയമാനാ മിച്ഛാവായാമൂപത്ഥമഭിതാ അതംസഭാവം “തംസഭാവ”ന്തി ഗണ്ഹന്തി മിച്ഛാസതീതി ലദ്ധനാമാ തംലദ്ധിസഹഗതാ തണ്ഹാ സന്തിട്ഠിതി. ചിത്തം ഏകഗ്ഗം ഹോതീതി യഥാസകം വിതക്കാദിപച്ചയലാഭേന തസ്മിം ആരമ്മണേ അവട്ഠിതതായ അനേകഗ്ഗതം പഹായ ഏകഗ്ഗം അപ്പിതം വിയ ഹോതി. ചിത്തസീസേന മിച്ഛാസമാധി ഏവ വുത്തോ. സോപി ഹി പച്ചയവിസേസേഹി ലദ്ധഭാവനാബലോ ഈദിസേ റാനേ സമാധാനപതിരൂപകിച്ചകരോയേവ, വാളവിജ്ജ്യാനാദിസു വിയാതി ദട്ഠംബം. ജവനാനി ജവന്തിതി അനേകക്ഖത്തും തേനാകാരേന പുബ്ബഭാഗിയേസു ജവനവാരേസു പവത്തേസു സബ്ബപച്ഛിമേ ജവനവാരേ സത്ത ജവനാനി ജവന്തി. പഠമേ ജവനേ സതേകിച്ചാ ഹോന്തി. തമാ

ഭൂതിയാദീസൂതി ധമ്മസഭാവദസ്സനമത്തമേതം, ന പന തസ്ഥിം ഖണേ തേസം തികിച്ചാ കേനചി സക്കാ കാതും.

തത്ഥാതി തേസു തീസു മിച്ചാദസ്സനേസു. കോചി ഏകം ദസ്സനം ഓക്കമതിതി യസ്സ ഏകസ്ഥിംയേവ അഭിനിവേസോ ആസേവനാ ച പവത്താ, സോ ഏകമേവ ദസ്സനം ഓക്കമതി. യസ്സ പന ദീസു തീസുപി വാ അഭിനിവേസോ ആസേവനാ ച പവത്താ, സോ ദേ തീണിപി ഓക്കമതി, ഏതേന യാ പുണ്ണേ ഉഭയപടിബാഹകതാമുഖേന ദീപിതാ അത്ഥസിദ്ധാ സബ്ബദിട്ഠികതാ, സാ പുണ്ണഭാഗിയാ. യാ പന മിച്ചുത്തനിയാമോക്കന്തിഭൂതാ, സാ യമാസകം പച്ചയസമുദാഗമസിദ്ധിതോ ഭിന്നാരമ്മണാനം വിയ വിസേസാധിഗമാനം ഏകജ്ജ്വലം അനുപ്പത്തിയാ അസങ്കിണ്ണാ ഏവാതി ദസ്സേതി. “ഏകസ്ഥിം ഓക്കന്തേപി”തിആദിനാ തിസ്സന്നമ്പി ദിട്ഠിനം സമാനബലതം സമാനഫലതഞ്ച ദസ്സേതി. തസ്ഥാ തിസ്സോപി ചേതാ ഏകസ്സ ഉപ്പന്നാ അബ്ബോകിണ്ണാ ഏവ, ഏകായ വിപാകേ ദിന്നേ ഇതരാ അനുബലപ്പദായികായോ ഹോന്തി. “വട്ടവാണു നാമേസാ”തി ഇദം വചനം നേയത്ഥം, ന നീതത്ഥം. തമാ ഹി പപഞ്ചസൂദനിയം “കിം പന്നേസ ഏകസ്ഥിംയേവ അത്തഭാവേ നിയതോ ഹോതി, ഉദാഹു അത്തസ്ഥിം പീതി? ഏകസ്ഥിംയേവ നിയതോ, ആസേവനവസേന പന ഭവന്തരേപി തം തം ദിട്ഠിം രോചേതി യേവാ”തി (മ° നി° അട്ഠ° ൩.൧൨൯) വുത്തം. അകുസലഞ്ഹി നാമേതം അബലം ദുബ്ബലം, ന കുസലം വിയ സബലം മഹാബലം. തസ്ഥാ “ഏകസ്ഥിംയേവ അത്തഭാവേ നിയതോ”തി വുത്തം. അത്തമാ സമ്മത്തനിയാമോ വിയ മിച്ചുത്തനിയാമോപി അച്ചന്തികോ സിയാ, ന ച അച്ചന്തികോ. യദി ഏവം വട്ടവാണുജോതനാ കമന്തി ആഹ “ആസേവനവസേന പനാ”തിആദി. തസ്ഥാ യമാ “സകിം നിമുഗ്ഗോപി നിമുഗ്ഗോ ഏവ ബാലോ”തി വുത്തം, ഏവം വട്ടവാണുജോതനാ. യാദിസേ ഹി പച്ചയേ പടിച്ച അയം തം തം ദസ്സനം ഓക്കന്തോ പുന കദാചി തപ്പടിപക്ഖേ പച്ചയേ പടിച്ച തതോ സീസുക്ഖിപനമസ്സ ന ഹോതീതി ന വത്തഞ്ചം, തസ്ഥാ “യേഭുയ്യേന ഹി ഏവരൂപസ്സ ഭവതോ വുട്ഠാനം നാമ നത്ഥീ”തി വുത്തം.

തസ്ഥാതി യസ്ഥാ ഏവം സംസാരഖാണുഭാവസ്സപി പച്ചയോ അപണ്ണകജാതോ, തസ്ഥാ. ഭൂതികാമോതി ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികപരമത്ഥാനം വസേന അത്തനോ ഗുണേഹി വഡ്ഢികാമോ.

പകുഡകച്ചായനവാദവണ്ണനാ

൧൨൪. അകതാതി സമേന വിസമേന വാ കേനചി ഹേതുനാ ന കതാ ന വിഹിതാ. കതവിധോ കരണവിധി നത്ഥി ഏതേസന്തി അകതവിധാനാ . പദദ്വയേനാപി ലോകേ കേനചി ഹേതുപച്ചയേന നേസം അനിബൃത്തനഭാവം ദസ്സേതി. ഇദ്ധിയാപിന നിമ്മിതാതി കസ്സചി ഇദ്ധിമതോ ചേതോവസിപ്പത്തസ്സ ദേവസ്സ , ഇസ്സരാദിനോ വാ ഇദ്ധിയാപി ന നിമ്മിതാ. അനിമ്മാപിതാ കസ്സചി അനിമ്മാപിതാ. വുത്തത്ഥമേവാതി ബ്രഹ്മജാലവണ്ണനായം (ദീ° നി° അട്ഠ° ൧.൩൦) വുത്തത്ഥമേവ. വഞ്ഠയാതി വഞ്ഠ്യപസുവഞ്ഠ്യതാലാദയോ വിയ അഫലാ, കസ്സചി അജനകാതി അത്ഥോ, ഏതേന പഥവികായാദീനം രൂപാദിജനകഭാവം പടിക്ഖിപതി. രൂപസദാദയോ ഹി പഥവികായാദീഹി അപ്പടിബദ്ധവുത്തികാതി തസ്സ ലദ്ധി. പബ്ബതകൂടം വിയ റിതാതി കൂടട്ഠാ, യമാ പബ്ബതകൂടം കേനചി അനിബൃത്തിതം, കസ്സചി ച അനിബൃത്തകം, ഏവമേതേ പീതി അധിപ്പായോ.

യമിദം “ബീജതോ അകുരാദി ജായതീ”തി വുച്ചതി, തം വിജ്ജമാനമേവ തതോ നിക്ഖമതി, ന അവിജ്ജമാനം, അത്തമാ അത്തതോപി അത്തസ്സ ഉപലദ്ധി സിയാതി അധിപ്പായോ. റിത്താതി നിബ്ബികാരാഭാവേന റിത്താ. ന ചലന്തിതി വികാരം നാപജ്ഞി. വികാരാഭാവതോ ഹി തേസം സത്തന്നം കായാനം ഏസികട്ഠായിട്ഠിത്താ. അനിഞ്ജനഞ്ച അത്തനോ പകതിയാ അവട്ഠാനമേവ. തേനാഹ “ന വിപരിണമന്തീ”തി. അവിപരിണാമധമ്മത്താ ഏവ ഹി തേ അത്തമഞ്ഞം ന ബ്യാബാധേന്തി. സതി ഹി വികാരം ആപാദേതബ്ബതായ ബ്യാബാധകതാപി സിയാ, തമാ അനുഗൃഹേതബ്ബതായ അനുഗൃഹകതാതി തദഭാവം ദസ്സേതും പാളിയം നാലന്തിആദി വുത്തം. പഥവീ ഏവ കായേകദേസത്താ പഥവീകായോ. ജീവസത്തമാനം കായാനം നിച്ചതായ നിബ്ബികാരാഭാവതോ ന ഹന്തബ്ബതാ, ന ഘാതേതബ്ബതാ ചാതി നേവ കോചി ഹന്താ വാ ഘാതേതാ വാ, തേനേവാഹ “സത്തന്നം ത്വേവ കായാന”തിആദി. യദി കോചി ഹന്താ നത്ഥി, കഥം സത്ഥപ്പഹാരോതി ആഹ “യഥാ മുഗ്ഗരാസി ആദിസു”തിആദി. കേവലം സത്താമത്തമേവ ഹോതി. ഹന്നഘാതനാദി പന പരമത്ഥതോ നത്ഥേവ കായാനം അവികോപനീയഭാവതോതി അധിപ്പായോ.

നിഗണ്ഠനാടപുത്തവാദവണ്ണനാ

൧൦൭. ചത്താരോ യാമാ ഭാഗാ ചതുയാമാ, ചതുയാമാ ഏവ ചാതുയാമാ, ഭാഗത്ഥോ ഹി ഇധ യാമ-സദ്ദോ യഥാ “രത്തിയാ പഠമോ യാമോ”തി . സോ പന്നേത്ഥ ഭാഗോ സംവരലക്ഖണോതി ആഹ “ചാതുയാമസംവുതോതി ചതുക്കോട്ഠാസേന സംവരേന സംവുതോ”തി. പടിക്ഖിത്തസബ്ബസീതോദകോതി പടിക്ഖിത്തസബ്ബസീതോദകപരിഭോഗോ. സബ്ബേന പാപവാദണേന യുത്തോതി സബ്ബപ്പകാരേന സംവരലക്ഖണേന സമന്നാഗതോ. ധുതപാപോതി സബ്ബേന നിജ്ജരലക്ഖണേന പാപവാദണേന വിധുതപാപോ. ഫുട്ഠോതി അട്ഠന്നവി കമ്മാനം വേപന്നേന മോക്ഖപ്പത്തിയാ കമ്മക്ഖയലക്ഖണേന സബ്ബേന പാപവാദണേന ഫുട്ഠോ തം പത്ഥാ റിതോ. കോടിപ്പത്തചിത്തോതി മോക്ഖാധിഗമേനേവ ഉത്തമമരിയാദപ്പത്തചിത്തോ. യതത്തോതി കായാദീസു ഇന്ദ്രിയേസു സംയമേതബ്ബസ്സ അഭാവതോ സംയതചിത്തോ. സുപ്പതിട്ഠിതചിത്തോതി നിസ്സേസതോ സുട്ഠു പതിട്ഠിതചിത്തോ. സാസന്നാനുലോമം നാമ പാപവാദണേന യുത്തതാ. തേനാഹ “ധുതപാപോ”തിആദി. അസുദ്ധലദ്ധിതായാതി “അത്ഥി ജീവോ, സോ ച സിയാ നിച്ചോ, സിയാ അനിച്ചോ”തി ഏവമാദിഅസുദ്ധലദ്ധിതായ . സബ്ബാതി കമ്മപകതിവിഭാഗാദിവിസയാ സബ്ബാ നിജ്ജയാനക്ഖന്തിയോ. ദിട്ഠിയേ വാതി മിച്ചാദിട്ഠിയോ ഏവ ജാതാ.

സഞ്ചയബേലട്ഠപുത്തവാദവണ്ണനാ

൧൦൯-൧൧൧. അമരാവിക്ഖേപേ വുത്തനയോ ഏവാതി (ബ്രഹ്മജാലേ അമരാവിക്ഖേപവാദസംവണ്ണനായം (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൬൧-൬൩) വുത്തനയോ ഏവ വിക്ഖേപബ്യാകരണഭാവതോ, തഥേവ ചേത്ഥ വിക്ഖേപവാദസ്സ ആഗതത്താ.

പഠമസന്ദിട്ഠികസാമഞ്ഞഫലവണ്ണനാ

ഘവന. യഥാ തേ രുച്യേയുതി ഇദാനി മയാ പുച്ഛിയമാനോ അത്ഥോ യഥാ തവ ചിത്തേ രോചേയു. ഘരദാസിയാ കുച്ഛിസ്ഥിം ജാതോ അന്തോജാതോ. ധനേന കീതോ ധനക്കീതോ. ബന്ധഗ്ഗാഹഗഹിതോ കരമരാനീതോ. സാമന്തി സയമേവ. ദാസബൃന്തി ദാസഭാവം. കോചി ദാസോപി സമാനോ അലസോ കമ്മം അകരോന്തോ “കമ്മകാരോ”തി ന വുച്ചതീതി ആഹ “അനലസോ കമ്മകരണസീലോയേവാ”തി. പഠമമേവാതി ആസന്നതരട്ഠാനുപസങ്കമനതോ പഗേവ പുരേതരമേവ. പച്ഛാതി സാമികസ്സ നിപജ്ജായ പച്ഛാ. സയനതോ അവുട്ഠിതേതി രത്തിയാ വിഭായനവേലായ സേയുതോ അവുട്ഠിതേ. പച്ഛുസകാലതോ പട്ഠായാതി അതീതായ രത്തിയാ പച്ഛുസകാലതോ പട്ഠായ. യാവ സാമിനോ രത്തിം നിദോക്കമനന്തി അപരായ പദോസവേലായം യാവ നിദോക്കമനം. കിം കാരന്തി കിം കരണീയം, കിംകാരഭാവതോ പുച്ഛിത്വാ കാതബ്ബവേയ്യാവചുന്തി അത്ഥോ.

ദേവോ വിയാതി ആധിപച്ചപരിവാരാദിസമ്പത്തിസമന്നാഗതോ പധാനദേവോ വിധ. സോ വതസ്സാഹന്തി സോ വത അസ്സം അഹം. സോ രാജാ വിധ അഹമ്പി ഭവേയ്യം, കഥം പുണ്ണാനി കരേയ്യം, യദി പുണ്ണാനി ഉളാരാനി കരേയ്യന്തി യോജനാ. “സോ വതസ്സ”ന്തി പാഠേ സോ രാജാ അസ്സ അഹം അസ്സം വത, യദി പുണ്ണാനി കരേയ്യന്തി യോജനാ. തേനാഹ “അയമേവത്ഥോ”തി. അസ്സന്തി ഉത്തമപുരിസപ്പയോഗേ അഹം-സദോ അപ്പയുത്തോപി പയുത്തോ ഏവ ഹോതി. യാവജീവം ന സക്ഖിസ്സാമി ദാതുന്തി യാവജീവം ദാനത്ഥായ ഉസ്സാഹം കരോന്തോപി യം രാജാ ഏകം ദിവസം ദേതി , തതോ സതഭാഗമ്പി ദാതും ന സക്ഖിസ്സാമി. തസ്ഥാ പബ്ബജിസ്സാമീതി പബ്ബജായം ഉസ്സാഹം കത്വാതി യോജനാ.

കായേന സംവുതോതി കായേന സംവരിതബ്ബം കായദാഭേന പവത്തനകം പാപധമ്മം സംവരിത്വാ വിഹരേയ്യാതി അയമേത്ഥ അത്ഥോതി ആഹ “കായേന പിഹിതോ ഹുത്വാ”തിആദി. ഘാസച്ഛാദനേന പരമതായാതി ഘാസച്ഛാദനപരിയേസനേ സല്ലേഖവസേന പരമതായ, ഉക്കട്ഠഭാവേ സന്ഠിതോ ഘാസച്ഛാദനമേവ വാ പരമം പരാ കോടി ഏതസ്സ, ന തതോ പരം കിഞ്ചി ആമിസജാതം പരിയേസതി പച്ഛാസിസതി ചാതി ഘാസച്ഛാദനപരമോ, തബ്ഭാവോ ഘാസച്ഛാദനപരമതാ, തസ്സാ ഘാസച്ഛാദനപരമതായ. വിവേകട്ഠകായാനന്തി ഗണസങ്ഗണികതോ പവിവിത്തേ റിതകായാനം. നേക്ഖമ്മാഭിരതാനന്തി ത്യാനാഭിരതാനം. തായ ഏവ ത്യാനാഭിരതിയാ പരമം ഉത്തമം വോദാനം വിസുദ്ധിം പത്തതായ പരമവോദാനപ്പത്താനം. കിലേസുപധിഅഭിസങ്ഖാരൂപധീനം അച്ചന്തവിഗമേന നിരുപധീനം. വിസങ്ഖാരഗതാനന്തി അധിഗതനിബ്ബാനാനം. ഏത്ഥ ച പഠമോ വിവേകോ ഇതരേഹി ദീഹി വിവേകേഹി സഹാപി പത്തബ്ബോ വിനാപി, തഥാ ദുതിയോ. തതിയോ പന ഇതരേഹി ദീഹി സഹേവ പത്തബ്ബോ, ന വിനാതി ദട്ഠബ്ബം. ഗണേ ജനസമാഗമേ സന്നിപതനം ഗണസങ്ഗണികാ, തം പഹായ ഏകോ വിഹരതി ചരതി പുഗ്ഗലവസേന അസഹായത്താ. ചിത്തേ കിലേസാനം സന്നിപതനം ചിത്തകിലേസസങ്ഗണികാ, തം പഹായ ഏകോ വിഹരതി കിലേസവസേന അസഹായത്താ. മഗ്ഗസ്സ ഏകചിത്തക്ഖണികത്താ, ഗോത്രഭുആദിനബ്ബ ആരമ്മണമത്തത്താ ന തേസം വസേന സാതിസയാ നിബ്ബുതിസുഖസമ്ഘസനാ, ഫലസമാപത്തിനിരോധസമാപത്തിവസേന

സാതിസയാതി ആഹ “ഫലസമാപത്തിം വാ നിരോധസമാപത്തിം വാ പവിസിത്വാ”തി. ഫലപരിയോസാനോ ഹി നിരോധോതി.

മവുർ. അഭിഹരിത്വാതി അഭിമുഖീഭാവേന നേത്വാ. “അഹം ചീവരാദീഹി പയോജനം സായേസ്സാമി”തി വചനസേസോ. സപ്പായന്തി സബ്ബഗേലഞ്ഞപഹരണവസേന ഉപകാരാവഹം. ഭാവിനാ അനത്ഥതോ പരിപാലനവസേന ഗോപനാ രക്ഖാഗുത്തി. പച്ചുപ്പന്നസ്സ നിസേധവസേന ആവരണഗുത്തി.

ദുതിയസന്ദിട്ഠികസാമഞ്ഞഫലവണ്ണനാ

മവുന്തു. കസതീതി കസിം കരോതി. ഗഹപതികോതി ഏത്ഥ ക-സദോ അപ്പത്ഥോതി ആഹ “ഏകഗേഹമത്തേ ജേട്ഠകോ”തി, തേന അനേകകുലജേട്ഠകഭാവം പടിക്ഖിപതി. കരം കരോതീതി കരം സമ്പാദേതി. വഡ്ഢേതീതി ഉപരൂപരി സമ്പാദനേന വഡ്ഢേതി. ഏവം അപ്പമ്പി പഹായ പബ്ബജിതും ദുക്കരന്തി അയമത്ഥോ ലടുകികോപമസുത്തേന (മം നിം ൨.൧൫൧, ൧൫൨) ദീപേതബ്ബോ. തേനാഹ “സേയ്യമാപി, ഉദായി, പുരിസോ ദലിദോ അസ്സകോ അനാജ്ഠഹിയോ, തസ്സസ്സ ഏകം അഗാരകം ഓലുഗ്ഗവിലുഗ്ഗം കാകാതിദായിം നപരമരൂപ”ന്തി വിത്ഥാരോ. യദി അപ്പമ്പി ഭോഗം പഹായ പബ്ബജിതും ദുക്കരം, കസ്ഥാ ദാസവാരേ ഭോഗഗുഹണം ന കതന്തി ആഹ “ദാസവാരേ പനാ”തിആദി. യഥാ ച ദാസസ്സ ഭോഗാപി അഭോഗാ പരായത്തഭാവതോ, ഏവം ഞാതയോ പീതി ദാസവാരേ ഞാതിപരിവട്ടഗുഹണമ്പി ന കതന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

പണീതരസാമഞ്ഞഫലവണ്ണനാ

മവുൻ. ഏവരൂപാഹീതി യഥാവുത്തദാസകസ്സകൂപമാസദിസാഹി ഉപമാഹി സാമഞ്ഞഫലം ദീപേതും പഹോതി ഭഗവാ സകലമ്പി രത്തിന്ദിവം തതോ ഭിച്ഛോപി അനന്തപടിഭാനതായ വിചിത്തനയദേസനഭാവതോ. തഥാപീതി സതിപി ദേസനായ ഉത്തരുത്തരാധികനാനായവിചിത്തഭാവേ.

ഏകത്ഥമേതം പദം സാധുസദുസ്സേവ ക-കാരേന വഡ്ഢിത്വാ വുത്തത്താ, തേനേവ സാധുക-സദുസ്സ അത്ഥം വദന്തേന അത്ഥുദ്ധാരവസേന സാധു-സദോ ഉദാഹരോ. ആയാചനേതി അഭിമുഖയാചനേ, അഭിപത്ഥനായന്തി അത്ഥോ . സമ്പടിച്ചനേതി പടിഗുണ്ണഹനേ . സമ്പഹംസനേതി സംവിജ്ജമാനഗുണവസേന ഹംസനേ തോസനേ, ഉദഗ്ഗതാകരണേതി അത്ഥോ. ധമ്മരൂചിതി പുത്തകാമോ. പഞ്ഞാണവാതി പഞ്ഞവാ. അദുബ്ബഭോതി അദുസകോ, അനുപഘാതകോതി അത്ഥോ. ഇയാപീതി ഇമസ്ഥിം സാമഞ്ഞഫലേപി. അയം സാധു-സദോ. ദജ്ഠഹികമ്മേതി സകച്ച കിരിയായം. ആണത്തിയന്തി ആണാപനേ. “സുണോഹി സാധുകം മനസി കരോഹീ”തി ഹി വുത്തേ സാധുക-സദേന സവനമനസികാരാനം സകച്ചകിരിയാ വിയ തദാണാപനമ്പി ജോതിതം ഹോതി, ആയാചനത്ഥതാ വിയ ചസ്സ ആണാപനത്ഥതാ വേദിതബ്ബാ. സുന്ദരേപീതി സുന്ദരത്ഥേപി. ഇദാനി യഥാവുത്തേന സാധുക-സദുസ്സ അത്ഥത്തയേന പകാസിതം വിസേസം ദസ്സേതും “ദജ്ഠഹികമ്മത്ഥേന ഹീ”തിആദി വുത്തം.

മനസി കരോഹീതി ഏതഥ മനസികാരോ ന ആരമ്മണപടിപാദനലക്ഖണോ, അഥ വോ വീഥിപടിപാദനജവനപടിപാദനമനസികാരപുഞ്ചകം ചിത്തേ റപനലക്ഖണോതി ദസ്സേനോ “ആവജ്ജാ”തിആദിമാഹ.

സോതിന്ദ്രിയവിക്ഖേപവാറണം സവനേ നിയോജനവസേന കിരിയന്തരപടിസേധനഭാവതോ, സോതം ഓദഹാതി അത്ഥോ.

മനിന്ദ്രിയവിക്ഖേപവാറണം അഞ്ഞചിന്താപടിസേധനതോ.

ബൃഞ്ജനവിപല്ലാസഗ്ഗാഹവാറണം “സാധുക”ന്തി വിസേസേത്വാ വുത്തത്താ.

പച്ഛിമസ്സ അത്ഥവിപല്ലാസഗ്ഗാഹവാറണേപി ഏസേവ നയോ.

ധാരണുപപരിക്ഖാദീസൂതി ആദി-സദ്ദേന തുലനതീരണാദികേ, ദിട്ഠിയാ സുപ്പടിവിധേ ച സങ്ഗണ്ഹാതി. സബൃഞ്ജനോതി ഏതഥ യഥാധിപ്പേതമത്ഥം ബൃഞ്ജയതീതി ബൃഞ്ജനം, സഭാവനിരുത്തി. സഹ ബൃഞ്ജനേനാതി സബൃഞ്ജനോ, ബൃഞ്ജനസമ്പന്നോതി അത്ഥോ. സാത്ഥോതി അരണീയതോ ഉപഗന്തബ്ബതോ അനുധാതബ്ബതോ അത്ഥോ, ചതുപാരിസുദ്ധിസീലാദികോ . തേന സഹ അത്ഥേനാതി സാത്ഥോ, അത്ഥസമ്പന്നോതി അത്ഥോ.

ധമ്മഗമ്ഭീരോതിആദീസു ധമ്മോ നാമ തന്തി. ദേസനാ നാമ തസ്സാ മനസാ വവത്ഥാപിതായ തന്തിയാ ദേസനാ. അത്ഥോ നാമ തന്തിയാ അത്ഥോ.

പടിവേധോ നാമ തന്തിയാ, തന്തിഅത്ഥസ്സ ച യഥാഭൂതാവബോധോ. യസ്മാ ചേതേ ധമ്മദേസനാ അത്ഥപ്പടിവേധാ സസാദീഹി വിയ മഹാസമുദ്ദോ മന്ദബുദ്ധിഹി ദുക്ഖോഗാഹാ, അലബ്ഭനേയ്യപതിട്ഠാ ച, തസ്മാ ഗമ്ഭീരാ.

തേന വുത്തം “യസ്മാ അയം ധമ്മോ...പേ... സാധുകം മനസി കരോഹീ”തി. ഏതഥ ച പടിവേധസ്സ ദുക്കരഭാവതോ ധമ്മത്ഥാനം, ദേസനാണാസ്സ ദുക്കരഭാവതോ ദേസനായ ദുക്ഖോഗാഹതാ, പടിവേധസ്സ പന ഉപ്പാദേതും അസക്കുണേയ്യതായ, ഞാണുപ്പത്തിയാ ച ദുക്കരഭാവതോ ദുക്ഖോഗാഹതാ വേദിതബ്ബാ. ദേസനം നാമ ഉദീസനം, തസ്സ നിദീസനം ഭാസനന്തി ഇധാധിപ്പേതന്തി ആഹ “വിത്ഥാരതോ ഭാസിസ്സാമീ”തി. പരിബൃത്തം കഥനഞ്ഹി ഭാസനം, തേനാഹ “ദേസേസ്സാമിതി...പേ... വിത്ഥാരദീപന”ന്തി.

യഥാവുത്തമത്ഥം സുത്തപദേന സമത്ഥേതും “തേനാഹാ”തിആദി വുത്തം. സാളികായിവ നിഗ്ഘോസോതി സാളികായ ആലാപോ വിയ മധുരോ കണ്ണസുഖോ പേമനീയോ. പടിഭാനന്തി സദ്ദോ. ഉദീരയീതി ഉച്ചാരീയതി, വുച്ചതി വാ.

ഏവം വുത്തേ ഉസ്സാഹജാതോതി ഏവം “സുണോഹി സാധുകം മനസി കരോഹി ഭാസിസ്സാമീ”തി വുത്തേ “ന കിര ഭഗവാ സങ്ഖേപേനേവ ദേസേസ്സതി, വിത്ഥാരേനപി ഭാസിസ്സതി”തി സഞ്ജാതുസ്സാഹോ ഹട്ഠതുട്ഠോ ഹുത്വാ.

൧൯൦. “ഇധാ”തി ഇമിനാ വുച്ചമാനം അധികരണം തമാഗതസ്സ ഉപ്പത്തിട്ഠാനഭൂതം അധിപ്പേതന്തി ആഹ “ദേസാപദേസേ നിപാതോ”തി. “സ്വായ”ന്തി സാമഞ്ഞേതോ ഇധസദ്ദമത്ഥം ഗണ്ഹാതി, ന യഥാവിസേസിതബ്ബം ഇധ-സദ്ദം. തഥാ ഹി വക്ഖതി “കത്ഥചി പദപുരണമത്തമേവാ”തി (ദീ൦ നി൦ അട്ഠ൦ ൧.൧൯൦). ലോകം ഉപാദായ വുച്ചതി ലോക-സദ്ദേന സമാനാധികരണഭാവേന വുത്തത്താ . സേസപദദ്വയേ പന പദന്തരസന്നിധാനമത്തേന തം തം ഉപാദായ വുത്തതാ ദട്ഠബ്ബാ. ഇധ തമാഗതോ ലോകേതി ഹി ജാതിഖേത്തം, തത്ഥാപി അയം ചക്കവാളോ “ലോകോ”തി

അധിപ്തോ. സമണോതി സോതാപനോ. ദുതിയോ സമണോതി സകദാഗാമീ. വുത്തഞ്ചേതം “കതമോ ച ഭിക്ഖവേ സമണോ? ഇധ ഭിക്ഖവേ ഭിക്ഖു തിണ്ണം സംയോജനാനം പരിക്ഖയാ സോതാപനോ ഹോതീ”തിആദി (അം നിം ൪.൨൪൧). “കതമോ ച ഭിക്ഖവേ ദുതിയോ സമണോ? ഇധ ഭിക്ഖവേ ഭിക്ഖു തിണ്ണം സംയോജനാനം പരിക്ഖയാ രാഗദോസമോഹാനം തനുത്താ”തിആദി (അം നിം ൪.൨൪൧). ഓകാസന്തി കഞ്ചി പദേസം. ഇധേവ തിട്ഠമാനസ്സാതി ഇമിസ്സാ ഏവ ഇന്ദസാലഗുഹായം തിട്ഠമാനസ്സ.

പദപുരണമത്തമേവ ഓകാസാപദിസനസ്സാപി അസമ്ഭവതോ അത്ഥന്തരസ്സ അബോധനതോ. അരഹന്തി ആദയോ സദാ വിത്ഥാരിതാതി യോജനാ. അത്ഥതോ വിത്ഥാരണം സദമുഖേനേവ ഹോതീതി സദുഗ്ഗഹണം. യസ്ഥ. “അപരേഹിപി അട്ഠഹി കാരണേഹി ഭഗവാ തമാഗതോ”തിആദിനാ ഉദാനട്ഠകമാദീസു, (ഉദാ° അട്ഠ° ൧൮; ഇതിവു° അട്ഠ° ൩൮) അരഹന്തി ആദയോ വിസുദ്ധിമഗ്ഗദീകായം അപരേഹി പകാരേഹി വിത്ഥാരിതാ , തസ്ഥതേസു വുത്താനയേനപി സോ (വിസുദ്ധി° ൧° ൧.൧൨൯, ൧൩൦) അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. തമാഗതസ്സ സത്തനികായത്തോഗധതായ “ഇധ പന സത്തലോകോ അധിപ്തോ”തി വത്ഥാ തത്ഥായം യസ്ഥിം സത്തനികായേ യസ്ഥിഞ്ച ഓകാസേ ഉപ്പജ്ജതി, തം ദസ്സേതും “സത്തലോകേ ഉപ്പജ്ജമാനോപി ചാ”തിആദി വുത്തം. “തമാഗതോ ന ദേവലോകേ ഉപ്പജ്ജതീ”തിആദീസു യം വത്തഞ്ച, തം പരതോ ആഗമിസ്സതി. സാരപ്പത്താതി കുലഭോഗിസ്സരിയാദിവസേന സാരഭൂതാ. ബ്രാഹ്മണഗഹപതികാതി ബ്രഹ്മായുപോക്ഖരസാതിആദിബ്രാഹ്മണാ ചേവ അനാമപിണ്ഡികാദിഗഹപതികാ ച.

“സുജാതായാ”തിആദിനാ വുത്തേസു ചതുസു വികപ്പേസു പഠമോ വികപ്പോ ബുദ്ധഭാവായ ആസന്നതരപടിപത്തിദസ്സനവസേന വുത്തോ. ആസന്നതരായ ഹി പടിപത്തിയാ റിതോ “ഉപ്പജ്ജതീതി” വുച്ചതി ഉപ്പാദസ്സ ഏകന്തികത്താ, പഗേവ പടിപത്തിയാ മത്ഥകേ റിതോ. ദുതിയോ ബുദ്ധഭാവാവഹപബ്ബജ്ജതോ പട്ഠായ ആസന്നപടിപത്തിദസ്സനവസേന, തതിയോ ബുദ്ധകരയമ്മ പാരിപൂരിതോ പട്ഠായ ബുദ്ധഭാവായ പടിപത്തിദസ്സനവസേന. ന ഹി മഹാസത്താനം ഉപ്പതിഭവുപപത്തിതോ പട്ഠായ ബോധിസമ്ഭാരസമ്ഭരണം നാമ അത്ഥി. ചതുത്ഥോ ബുദ്ധകരയമ്മസമാരമ്ഭതോ പട്ഠായ. ബോധിയാ നിയതഭാവപ്പത്തിതോ പഭൂതി ഹി വിത്തൂഹി “ബുദ്ധോ ഉപ്പജ്ജതീ”തി വത്തും സക്കാ ഉപ്പാദസ്സ ഏകന്തികത്താ. യഥാ പന സന്ദന്തി നദിയോതി സന്ദനകിരിയായ അവിച്ഛേദമുപാദായ വത്തമാനപ്പയോഗോ, ഏവം ഉപ്പാദത്ഥായ പടിപജ്ജനകിരിയായ അവിച്ഛേദമുപാദായ ചതുസു വികപ്പേസു “ഉപ്പജ്ജതി നാമാ”തി വുത്തം. സബ്ബപഠമം ഉപ്പന്നഭാവന്തി ചതുസു വികപ്പേസു സബ്ബപഠമം വുത്തം തമാഗതസ്സ ഉപ്പന്നതാസഞ്ചാതം അത്ഥിഭാവം. തേനാഹ “ഉപ്പന്നോ ഹോതീതി അയഞ്ചേതം അത്ഥോ”തി.

സോ ഭഗവാതി യോ “തമാഗതോ അരഹ”ന്തിആദിനാ കിത്തിതഗുണോ, സോ ഭഗവാ. “ഇമം ലോക”ന്തി നയിദം മഹാജനസ്സ സമ്മുഖമത്തം സന്ധായ വുത്തം, അഥ ഖോ അനവസേസം പരിയാദായാതി ദസ്സേതും “സദേവക”ന്തിആദി വുത്തം, തേനാഹ “ഇദാനി വത്തഞ്ച നിദസ്സേതീ”തി. പജാതത്താതി യഥാസകം കമ്മകിലേസേഹി നിബ്ബത്തത്താ. പഞ്ചകാമാവചരദേവഗ്ഗഹണം പാരിസേസഞ്ചായേന ഇതരേസം പദന്തരേഹി സങ്ഗഹിതത്താ. സദേവകന്തി ച

ഛരട്കമാവചരദേവഗൃഹണ്ഠ പച്ചാസത്തിനായേന. തത്ത്വ ഹി സോ ജാതോ,
 തന്നിവാസീ ച. ബ്രഹ്മകായികാദിബ്രഹ്മഗൃഹണന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ.
 പച്ചത്മിക ...പേ... സമണ്ഡബ്രാഹ്മണഗൃഹണന്തി നിദസ്സനമത്തമേതം
 അപച്ചത്മികാനം, അസമിതാബാഹിതപാപാനഞ്ച സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാനം
 സസ്സമണ്ഡബ്രാഹ്മണീവചനേന ഗഹിതത്താ. കാമം “സദേവക”ന്തിആദി
 വിസേസനാനം വസേന സത്തവിസയോ ലോകസദ്ഭോതി വിത്തായതി
 തുല്യയോഗവിസയത്താ തേസം, “സലോമകോ സപക്ഖകോ”തിആദീസു പന
 അതുല്യയോഗേപി അയം സമാസോ ലബ്ഭതീതി ബൃഭിചാരദസ്സനതോ
 പജാഗഹണന്തി ആഹ “പജാവചനേന സത്തലോകഗൃഹണ്ഠ”ന്തി.

ഏതാവതാ ച ഭാഗസോ ലോകം ഗഹേത്യാ യോജനം ദസ്സേത്യാ ഇദാനി
തേന തേന വിസേസേന അഭാഗസോ ലോകം ഗഹേത്യാ യോജനം ദസ്സേതും
“അപിചേത്ഥാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഉക്കട്ഠപരിച്ഛേദതോതി
ഉക്കംസഗതിവിജാനനേന. പഞ്ചസു ഹി ഗതീസു ദേവഗതിപരിയാപന്നാവ
സേട്ഠാ, തത്ഥാപി അരൂപിനോ ദൂരസമുസ്സാരിതകിലേസദുക്ഖതായ,
സന്തപണിതആനേഞ്ജവിഹാരസമങ്ഗിതായ, അതിദീഘായുകതായാതി
ഏവമാദീഹി വിസേസേഹി അതിവിയ ഉക്കട്ഠാ. “ബ്രഹ്മാ
മഹാനുഭാവോ”തിആദി ദസസഹസ്സിയം മഹാബ്രഹ്മുനോ വസേന വദതി.
“ഉക്കട്ഠപരിച്ഛേദതോ”തി ഹി വുത്തം. അനുത്തരന്തി സേട്ഠം നവ
ലോകുത്തരം. ഭാവാനുക്കമോതി ഭാവവസേന പരേസം അജ്ഞാസയവസേന
“സദേവക”ന്തിആദീനം പദാനം അനുക്കമോ.

അഭിഞ്ഞാതി യ-കാരലോപേനായം നിദ്രേസോ, അഭിജാനിത്യാതി അയമേത്ഥ അത്ഥോതി ആഹ “അഭിഞ്ഞായ അധികേന ഞാണേന ഞത്യാ”തി. അനുമാനാദിപടിക്ഖേപോതി അനുമാനഉപമാനഅത്ഥാപത്തിആദിപടിക്ഖേപോ ഏകപ്പമാണത്താ. സബുത്ഥ അപ്പടിഹതഞാണചാരതായ ഹി സബുപച്ചക്ഖാ ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ.

അനുത്തരം വിവേകസുഖന്തി ഫലസമാപത്തിസുഖം, തേന റിതിമിസ്താപി
[വീഥിമിസ്താപി (സാരത്ഥം ടീ. ച.വേരഞ്ജകണ്ഡവണ്ണനായം) ധിതിമിസ്താപി (ക)]

കദാചി ഭഗവതോ യമ്മദേസനാ ഹോതീതി ഹിത്വാപീതി പി-സദുഗ്രഹണം. ഭഗവാ ഹി യമ്മം ദേസേനോ യസ്മിം ഖണേ പരിസാ സാധുകാരം വാ ദേതി, യമാസുതം വാ യമ്മം പച്ചവേക്ഖതി, തം ഖണം പുബ്ബഭാഗേന പരിച്ഛിന്ദിതാ ഫലസമാപത്തിം സമാപജ്ജതി, യമാപരിച്ഛേദഞ്ച സമാപത്തിതോ വുട്ഠായ റിതട്ഠാനതോ പട്ഠായ യമ്മം ദേസേതി. ഉഗ്ഘടിതത്തുസ്സ വസേന അപ്പം വാ വിപഞ്ചിതത്തുസ്സ, നേയുസ്സ വാ വസേന ബഹും വാ ദേസേനോ. യമ്മസ്സ കല്യാണതാ നിയ്യാനികതായ, നിയ്യാനികതാ ച സബ്ബസോ അനവജ്ജഭാവേനേവാതി ആഹ “അനവജ്ജമേവ കത്വാ”തി. ദേസകായത്തേന ആണാദിവിധിനാ അഭിസജ്ജനം പബോധനം ദേസനാതി സാ പരിയത്തിയമ്മവസേന വേദിതബ്ബാതി ആഹ “ദേസനായ താവ ചതുപ്പദികായപി ഗാമായാ”തിആദി. നിദാനനിഗമനാനിപി സത്ഥുനോ ദേസനായ അനുവിധാനതോ തദന്തോഗധാനി ഏവാതി ആഹ “നിദാനമാദി, ഇദം ഏവോചാതി പരിയോസാന”തി.

സാസിതബ്ബപുഗ്ഗലഗതേന യമാപരാധാദിസാസിതബ്ബഭാവേന അനുസാസനം തദങ്ഗവിനയാദിവസേന വിനയനം സാസനന്തി തം പടിപത്തിയമ്മവസേന വേദിതബ്ബന്തി ആഹ “സീലസമാധിവിപസ്സനാ”തിആദി. കൂസലാനം യമ്മാനന്തി അനവജ്ജയമ്മാനം സീലസ്സ, സമമവിപസ്സനാനഞ്ച സീലദിട്ഠിനം ആദിഭാവോ തം മൂലകത്താ ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മാനം. അരിയമഗ്ഗസ്സ അന്തദയവിഗമേന മജ്ജിമപടിപദാഭാവോ വിയ, സമ്മാപടിപത്തിയാ ആരബ്ഭനിപ്ഫത്തിനം വേമജ്ജയത്താപി മജ്ജയഭാവോതി വുത്തം. “അത്ഥി ഭിക്ഖവേ...പേ... മജ്ജയം നാമാ”തി. ഫലം പരിയോസാനം നാമ സഉപാദിസേസതാവസേന, നിബ്ബാനം പരിയോസാനം നാമ അനുപാദിസേസതാവസേന. ഇദാനി തേസം ദിന്നമ്പി സാസനസ്സ പരിയോസാനതം ആഗമേന ദസ്സേതും “ഏതദത്ഥമിദ”തിആദി ആഹ. ഇയ ദേസനായ ആദിമജ്ജയപരിയോസാനം അധിപ്പേതം “സബ്ബഞ്ജന”തിആദി വചനതോ. തസ്മിം തസ്മിം അത്ഥേ കതാവധിസദുപ്പബ്ബസോ ഗാമാവസേന, സുത്തവസേന ച വവത്ഥിതോ പരിയത്തിയമ്മോ, യോ ഇയ “ദേസനാ”തി വുത്തോ, തസ്സ പന അത്ഥോ വിസേസതോ സീലാദി ഏവാതി ആഹ “ഭഗവാ ഹി യമ്മം ദേസേനോ...പേ... ദസ്സേതീ”തി. തത്ഥ സീലം ദസ്സേത്വാതി സീലഗുഹണേന സസമ്ഭാരം സീലം ഗഹിതം, തഥാ മഗ്ഗഗുഹണേന സസമ്ഭാരോ മഗ്ഗോതി തദുഭയവസേന അനവസേസതോ പരിയത്തി അത്ഥം പരിയാദിയതി. തേനാതി സീലാദിദസ്സനേന. അത്ഥവസേന ഹി ഇയ ദേസനായ ആദികല്യാണാദിഭാവോ അധിപ്പേതോ. കമികസണ്ഠിതീതി കമികസ്സ സണ്ഠാനം കമനവസേന സമവട്ഠാനം.

ന സോ സാത്ഥം ദേസേതി നിയ്യാനത്ഥവിരഹതോ തസ്സാ ദേസനായ. ഏകബ്ബഞ്ജനാദിയുത്താ വാതി സിമിലാദിഭേദേസു ബ്ബഞ്ജനേസു ഏകപ്പകാരേമേവ, ദിപകാരേമേവ വാ ബ്ബഞ്ജനേന യുത്താ വാ ദമിളഭാസാ വിയ . വിവടകരണതായ ഓട്ഠേ അഹുസാപേത്വാ ഉച്ചാരേതബ്ബതോ സബ്ബനിരോട്ഠബ്ബഞ്ജനാ വാ കിരാതഭാസാ വിയ. സബ്ബസ്സേവ [സബ്ബത്ഥേവ (സാരത്ഥം ദീം മ.വേരഞ്ജകണ്ഡവണ്ണനായം ച)] വിസ്സജ്ജനീയയുത്തതായ സബ്ബവിസ്സട്ഠബ്ബഞ്ജനാ വാ സവരഭാസാ [യവനഭാസാ (സാരത്ഥം ദീം മ.വേരഞ്ജകണ്ഡവണ്ണനായം)] വിയ. സബ്ബസ്സേവ [സബ്ബത്ഥേവ (സാരത്ഥം ദീം മ.വേരഞ്ജകണ്ഡവണ്ണനായം)] സാനുസാരതായ സബ്ബനിഗുഹിതബ്ബഞ്ജനാ വാ

പാരസികാദിമിലക്ഖുഭാസാ വിയ. സബ്ബാപേസാ ബൃജ്ജനേകദേശവസേന പവത്തിയാ അപരിപുണ്ണബൃജ്ജനാതി കത്വാ “അബൃജ്ജനാ”തി വുത്താ.

ഠാനകരണാനി സിമിലാനി കത്വാ ഉച്ചാരേതബ്ബം അക്ഖരം പഞ്ചസു വല്ലേസു പഠമത്തിയന്തി ഏവമാദി സിമിലം. താനി അസിമിലാനി കത്വാ ഉച്ചാരേതബ്ബം അക്ഖരം വല്ലേസു ദുതിയചതുത്ഥന്തി ഏവമാദി ധനിതം. ദിമത്തകാലം ദീഘം. ഏകമത്തകാലം രസ്സം തദേവ ലഹുകും. ലഹുകമേവ സംയോഗപരം, ദീഘഞ്ച ഗരുകും. ഠാനകരണാനി നിഗ്ഗഹേത്വാ ഉച്ചാരേതബ്ബം നിഗ്ഗഹിതം. പരേണ സമ്ബന്ധം കത്വാ ഉച്ചാരേതബ്ബം സമ്ബന്ധം. തമാ നസമ്ബന്ധം വവത്ഥിതം. ഠാനകരണാനി നിസ്സട്ഠാനി കത്വാ ഉച്ചാരേതബ്ബം വിമുത്തം. ദസയാതി ഏവം സിമിലാദിവസേന ബൃജ്ജനബുദ്ധിയാ അക്ഖരുപ്പാദകചിത്തസ്സ സബ്ബാകാരേണ പഭേദോ. സബ്ബാനി ഹി അക്ഖരാന്തി ചിത്തസമുട്ഠാനാനി യഥാധിപ്പേതത്ഥം ബൃജ്ജനതോ ബൃജ്ജനാനി ചാതി.

അമക്ഖേത്വാതി അമിലേച്ഛേത്വാ, അവിനാസേത്വാ, അഹാപേത്വാതി വാ അത്ഥോ. ഭഗവാ യമത്ഥം ഞാപേതും ഏകം ഗാഥം, ഏകം വാക്യം വാ ദേശേതി, തമത്ഥം തായ ദേശനായ പരിമണ്ഡലപദബൃജ്ജനായ ഏവ ദേശേതിതി ആഹ “പരിപുണ്ണബൃജ്ജനമേവ കത്വാ ധമ്മം ദേശേതി”തി. ഇയ കേവലസദ്ദോ അനവസേസവാചകോ, ന അവോമിസ്സകാദിവാചകോതി ആഹ “സകലാധിവചന”ന്തി. പരിപുണ്ണന്തി സബ്ബസോ പുണ്ണം, തം പന കേനചി ഊനം, അധികം വാ ന ഹോതിതി “അനുനാധികവചന”ന്തി വുത്തം. തത്ഥ യദത്ഥം ദേശിതോ, തസ്സ സാധകത്വാ അനുനതാ വേദിതബ്ബാ, തബ്ബിധുരസ്സ പന അസാധകത്വാ അനധികത്വാ. സകലന്തി സബ്ബഭാഗവത്ഥം. പരിപുണ്ണന്തി സബ്ബസോ പരിപുണ്ണമേവ, തേനാഹ “ഏകദേശനാപി അപരിപുണ്ണാ നത്ഥി”തി. അപരിസുദ്ധാ ദേശനാ ഹോതി തസ്സഹായ സംകിലിട്ഠത്വാ. ലോകാമിസം ചിവരാദയോ പച്ചയാ തത്ഥ അഗധിതചിത്തതായ ലോകാമിസനിരപേക്ഖോ. ഹിതഹരണേനാതി ഹിതൂപസംഹാരേണ. മേത്താഭാവനായ കരണഭൂതായ മുദുഹദയോ. ഉല്ലുന്വനസഭാവസസ്ഠിതേനാതി സകലസംകിലേസതോ, വട്ടദുക്ഖതോ ച ഉദ്ധരണാകാരാവട്ഠിതേന ചിത്തേന, കാരുണാധിപ്പായേനാതി അത്ഥോ.

“ഇതോ പട്ഠായ ദസ്സാമേവ, ഏവഞ്ച ദസ്സാമീ”തി സമാദാതബ്ബട്ഠേണ വത്ഥം. പണ്ഡിതപത്തത്തതായ സേട്ഠട്ഠേണ ബ്രഹ്മം ബ്രഹ്മാനം വാ ചരിയന്തി ബ്രഹ്മചരിയം ദാനം. മച്ഛരിയലോഭാദിനിഗ്ഗൗഹണേണ സുചിണ്ണസ്സ. ഇദ്ധീതി ദേവിദ്ധി. ജുതീതി പഭാ, ആനുഭാവോ വാ. ബലവീരിയൂപപത്തിതി ഏവം മഹതാ ബലേണ ച വീരിയേണ ച സമന്നാഗമോ. പുത്തന്തി പുത്തഹലം. വേയ്യാവച്ചം ബ്രഹ്മചരിയം സേട്ഠാ ചരിയാതി കത്വാ. ഏസ നയോ സേസേപി.

തസ്മാതി യസ്മാ സിക്ഖത്തയസങ്ഗഹം സകലം സാസനം ഇയ “ബ്രഹ്മചരിയ”ന്തി അധിപ്പേതം തസ്മാ. “ബ്രഹ്മചരിയ”ന്തി ഇമിനാ സമാനാധികരണാനി സബ്ബപദാനി യോജേത്വാ അത്ഥം ദസ്സേന്തോ “സോ ധമ്മം ദേശേതി...പേ... പകാസേതിതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ”തി ആഹ.

ഛന്ദ. വുത്തപ്പകാരസമ്പദന്തി യഥാവുത്തം ആദികല്യാണതാദിഗുണസമ്പദം, ദൂരസമുസ്സാരിതമാനസ്സേവ സാസനേ സമ്മാപടിപത്തി സമ്ഭവതി, ന മാനജാതികസ്സാതി ആഹ “നിഹതമാനത്താ”തി. ഉസ്സന്നത്താതി ബഹുലഭാവതോ.

ഭോഗാരോഗാദിവത്സ്യകാ മദാ സുപ്തഹേയോ ഹോന്തി നിമിത്തസ്തു അനവത്മാനതോ, ന തമാ കുലവിജ്ഞാമദാ, തസ്മാ വത്തിയബ്രാഹ്മണകുലാനം പബ്ജിതാനസി ജാതിവിജ്ഞാ നിസ്സായ മാനജപനം ദുപ്തജഹന്തി ആഹ “യേഭ്യേന ഹി...പേ... മാനം കരോന്തി”തി. വിജാതിതായാതി നിഹീനജാതിതായ. പതിട്ഠാതും ന സക്കോന്തിതി സുവിസുദ്ധം കത്വാ സീലം രക്ഖിതും ന സക്കോന്തി. സീലവസേന ഹി സാസനേ പതിട്ഠാ, പതിട്ഠാതൂന്തി വാ സച്ചപടിവേധേന ലോകുത്തരായ പതിട്ഠായ പതിട്ഠാതും. സാ ഹി നിപ്പരിയായതോ സാസനേ പതിട്ഠാ നാമ, യേഭ്യേന ച ഉപനിസ്സയസമ്പന്നാ സുജാതാ ഏവ ഹോന്തി, ന ദുജ്ജാതാ.

പരിസുദ്ധന്തി രാഗാദീനം അച്ചന്തമേവ പഹാനദീപനതോ നിരൂപക്കിലേസതായ സബ്ബസോ പരിസുദ്ധം. സദ്ധം പടിലഭതീതി പോമുജ്ജനികസദ്ധാവസേന സദുഹതി. വിഞ്തുജാതികാനഞ്ചി ധമ്മസമ്പത്തിഗുഹണപുബ്ബികാ സദ്ധാ സിദ്ധി ധമ്മപ്പമാണ്ഡമ്മപ്പസന്നഭാവതോ. “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ വത സോ ഭഗവാ, യോ ഏവം സ്വാക്ഖാതയമ്മോ”തി സദ്ധം പടിലഭതി. ജായമ്പതികാതി ഘരണീപതികാ. കാമം “ജായമ്പതികാ”തി വുത്തേ ഘരസാമികഘരസാമിനീവസേന ദിന്നംയേവ ഗഹണം വിഞ്തായതി. യസ്സ പന പുരിസസ്സ അനേകാ പജാപതിയോ, തത്ഥ കിം വത്തബ്ബം, ഏകായാപി സംവാസോ സമ്ബായോതി ദസ്സനത്ഥം “ഭേ”തി വുത്തം. രാഗാദിനാ സകിഞ്ചനട്ഠേന, വേത്തവത്സ്യ ആദിനാ സപലിബ്ബോധട്ഠേന രാഗരജാദീനം ആഗമനപഥതാപി ഉട്ഠാനട്ഠാനതാ ഏവാതി ദേപി വണ്ണനാ ഏകത്ഥാ, ബൃഞ്ജനമേവ നാനം. അലഗ്ഗനട്ഠേനാതി അസ്സജ്ജനട്ഠേന അപ്പടിബദ്ധഭാവേന. ഏവം അകുസലകുസലപ്പവത്തിനം റാനഭാവേന ഘരാവാസപബ്ബജ്ജാനം സമ്ബായബ്ഭോകാസതം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി കുസലപ്പവത്തിയാ ഏവ അട്ഠാനട്ഠാനഭാവേന തേസം തം ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം.

സഞ്ചേപകമാതി വിസും വിസും പദുദ്ധാരം അകത്വാ സമാസതോ അത്ഥവണ്ണനാ. ഏകബിദിവസന്തി ഏകദിവസമത്തബി. അഖണ്ഡം കത്വാതി ദുക്കടമത്തസ്സപി അനാപജ്ജനേന അഖണ്ഡിതം കത്വാ. കിലേസമലേന അമലീനന്തി തണ്ഹാസംകിലേസാദിനാ അസംകിലിട്ഠം കത്വാ. പരിയോദാതട്ഠേന നിമ്മലഭാവേന സഞ്ചം വിയ ലിഖിതം യോതന്തി സഞ്ചലിഖിതന്തി ആഹ “യോതസഞ്ചസപ്പടിഭാഗ”തി. “അജ്ഞാവാസതാ”തി പദപ്പയോഗേന “അഗാര”തി ഭുമ്മത്ഥേ ഉപയോഗവചനന്തി ആഹ “അഗാരമജ്ജേ”തി. കസായേന രത്താനി വത്ഥാനി കാസായാനീതി ആഹ “കസായരസപിതതായാ”തി. പരിഭഹിത്വാതി നിവാസേത്വാ ചേവ പാരുപിത്വാ ച. അഗാരവാസോ അഗാരം ഉത്തരപദലോപേന, തസ്സ വഡ്ഡിആവഹം അഗാരസ്സ ഹിതം.

൧൯൨. ഭോഗക്ഖണ്ഡോതി ഭോഗസമുദായോ. ആബന്ധനട്ഠേനാതി “പുത്തോ നത്താ”തിആദിനാ പേമവസേന സപരിച്ഛേദം ബന്ധനട്ഠേന. “അമ്ഹാകമേതേ”തി ഞായന്തിതി ഞാതീ. പിതാമഹപിതൃപുത്താദിവസേന പരിവത്തനട്ഠേന പരിവട്ടോ.

൧൯൩. പാതിമോക്ഖസംവരസംവുതോതി പാതിമോക്ഖസംവരേന പിഹിതകായവചിദ്വാരോ, തമാഭൂതോ ച യസ്മാ തേന സംവരേന ഉപേതോ നാമ ഹോതി , തസ്മാ വുത്തം “പാതിമോക്ഖസംവരേന സമന്നാഗതോ”തി. “ആചാരഗോചരസമ്പന്നോ”തിആദി തസ്സേവ പാതിമോക്ഖസംവരസമന്നാഗമസ്സ

പച്ചയദസ്സനും. അപ്പമത്തകേസൂതി അസഞ്ചിച്ച ആപന്നഅനുഖുദുകേസു ചേവ സഹസാ ഉപ്പന്നഅകുസലചിത്തുപ്പാദേസു ച. ഭയദസ്സാവിതി ഭയദസ്സനസീലോ. സമ്മാ ആദിയിത്വാതി സക്കച്ചം യാവജീവം അവിതിക്കമവസേന ആദിയിത്വാ. തം തം സിക്ഖാപദന്തി തം തം സിക്ഖാകോട്ഠാസം. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം “പാതിമോക്ഖസംവരസംവുതോ”തി പാഠോ. സങ്ഖേപോതി സങ്ഖേപവണ്ണനാ. വിത്ഥാരോ വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൧.൧൪) വുത്തോ, തസ്ഥാ സോ തത്ഥ, തംസംവണ്ണനായ (വിസുദ്ധിം ൧.൧൪) ച വുത്തനയേന വേദിതബ്ബോ.

ആചാരഗോചരഗുഹണേനേവാതി “ആചാരഗോചരസമ്പന്നോ”തി വചനേനേവ. തേനാഹ “കുസലേ കായകമ്മവചികമ്മേ ഗഹിതേപീ”തി. അധികവചനം അത്തമത്ഥം ബോധേതിതി കത്വാ തസ്സ ആജീവപാരിസുദ്ധിസീലസ്സ ഉപ്പത്തിദാദസ്സനത്ഥം...പേം... കുസലേനാതി വുത്തം, സബ്ബസോ അനേസനപ്പഹാനേന അനവജ്ജേനാതി അത്ഥോ. യസ്ഥാ “കതമേ ച മപതി കുസലാ സീലാ കുസലം കായകമ്മം കുസലം വചികമ്മ”ന്തി (൧൦ നീ ൨.൨൬൫) സീലസ്സ കുസലകായവചിഭാവം ദസ്സേത്വാ “ആജീവപാരിസുദ്ധി സീലോ അഹം മപതി സീലസ്ഥിം വദാമീ”തി (൧൦ നീ ൨.൨൬൫) ഏവം പവത്തായ മുണ്ഡികസുത്തദേസനായ “കായകമ്മവചികമ്മേന സമന്നാഗതോ കുസലേന, പരിസുദ്ധാജീവോ”തി അയം ദേസനാ ഏകസങ്ഗഹാ അത്തദത്ഥു സംസന്ദതി സമേതിതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “മുണ്ഡികസുത്തവസേന വാ ഏവം വുത്ത”ന്തി. സീലസ്ഥിം വദാമീതി “സീല”ന്തി വദാമി, “സീലസ്ഥിം അന്തോഗധം പരിയാപന്ന”ന്തി വദാമീതി വാ അത്ഥോ. പരിയാദാനത്ഥന്തി പരിഗുഹത്ഥം.

തിവിധേന സീലേനാതി ചുളസീലം മജ്ജിമസീലം മഹാസീലന്തി ഏവം തിവിധേന സീലേന. മനച്ഛുട്ഠേസു ഇന്ദ്രിയേസു, ന കായപഞ്ചമേസു. യഥാലാഭയമാബലയമാസാരുപ്പപ്പകാരവസേന തിവിധേന സന്തോസേന.

ചുളമജ്ജിമമഹാസീലവണ്ണനാ

൧൯൪-൨൧൧. “സീലസ്ഥി”ന്തി ഇദം നിദ്ധാരണേ ഭുമ്മന്തി ആഹ “ഏകം സീലം ഹോതീതി അത്ഥോ”തി. അയമേവ അത്ഥോതി പച്ചത്തവചനത്ഥോ ഏവ. ബ്രഹ്മജാലേതി ബ്രഹ്മജാലവണ്ണനായം (ദീ ൩ അട് ൧.൭).

൨൧൨. അത്താനുവാദപരാനുവാദദണ്ഡഭയാദിനി അസംവരമൂലകാനി. സീലസ്സാസംവരതോതി സീലസ്സ അസംവരണതോ, സീലസംവരാഭാവതോതി അത്ഥോ. ഭവേയ്യാതി ഉപ്പജേയ്യ. യഥാവിധാനവിഹിതേനാതി യഥാവിധാനസമ്പാദിതേന. അവിപ്പടിസാരാദിനിമിത്തം ഉപ്പന്നചേതസികസുഖസമുട്ഠാനേഹി പണീതരുപേഹി ഫുട്ഠസരീരസ്സ ഉളാരം കായികം സുഖം ഭവതീതി ആഹ “അവിപ്പടിസാരം...പേം... പടിസംവേദേതീ”തി.

ഇന്ദ്രിയസംവരകമാവണ്ണനാ

൨൧൩. വിസേസോ കമ്മത്ഥാപേക്ഖതായ സാമത്തസ്സ ന തേഹി പരിചത്തോതി ആഹ “ചക്ഖു-സദോ കത്ഥചി ബുദ്ധചക്ഖുമ്ഹി വത്തതീ”തി. വിജ്ജമാനമേവ ഹി അഭിയേയ്യേ വിസേസത്ഥം വിസേസന്തരനിവത്തനവസേന വിസേസസദോ വിഭാവേതി, ന അവിജ്ജമാനം. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. അത്തേഹി അസാധാരണം ബുദ്ധാനന്ധേവ ചക്ഖുദസ്സനന്തി

ബുദ്ധചക്രം, ആസയാനുസയം, ഇന്ദ്രിയപരോപരിയത്താണഞ്ച. സമന്തതോ സബ്ബസോ ദസ്സനട്ഠേന സമന്തചക്രം, സബ്ബത്തുതത്താണം. അരിയമഗ്ഗത്തയപത്താതി ഹേട്ഠിമേ അരിയമഗ്ഗത്തയേ പത്താ. ഇധാതി “ചക്രം രൂപ”തി ഇമസ്ഥിം പാഠേ. അയം ചക്രം-സദ്രോ പസാദ...പേ... വത്തതി നിസ്സയവോഹാരേ നിസ്സിതസ്സ വത്തബ്ബതോ യഥാ. “മഞ്ചാ ഉക്കുട്ഠിം കരോന്തി”തി. അസമ്മിസ്സന്തി കിലേസദുക്ഖേന അഭോമിസ്സം. തേനാഹ “പരിസുദ്ധ”തി . സതി ഹി സുവിസുദ്ധേ ഇന്ദ്രിയസംവരേ, പധാനഭൂതപാപധമ്മവിഗമേന അധിചിത്താനുയോഗോ ഹത്ഥഗതോ ഏവം ഹോതിതി ആഹ “അധിചിത്തസുഖം പടിസംവേദേതി”തി.

സതിസമ്പജ്ഞകമാവണ്ണനാ

൨൧൪. സമന്തതോ, പകട്ഠം വാ സവിസേസം ജാനാതിതി സമ്പജാനോ, സമ്പജാനസ്സ ഭാവോ സമ്പജ്ഞം, തമാപവത്താണം. തസ്സ വിഭജനം സമ്പജ്ഞഭാജനീയം, തസ്ഥിം സമ്പജ്ഞഭാജനീയമ്ഹി. അഭിക്കമനം അഭിക്കന്തന്തി ആഹ “അഭിക്കന്തം വുച്ചതി ഗമന”തി. തമാ പടിക്കമനം പടിക്കന്തന്തി ആഹ “പടിക്കന്തം നിവത്തന”തി. നിവത്തനന്തി ച നിവത്തിമത്തം. നിവത്തിത്ഥാ പന ഗമനം ഗമനമേവ. അഭിഹരന്തോതി ഗമനവസേന കായം ഉപനേന്തോ. റാനനിസജ്ജാസയനേസു യോ ഗമനവിധുരോ കായസ്സ പുരതോ അഭിഹാരോ, സോ അഭിക്കമോ, പച്ഛതോ അപഹരണം പടിക്കമോതി ദസ്സേന്തോ “റാനേപി”തിആദിമാഹ. ആസനസ്സാതി പിംകാദിആസനസ്സ. പുരിമഅങ്ഗാഭിമുഖോതി അടനികാദിപുരിമാവയവാഭിമുഖോ. സംസരന്തോതി സംസപ്പന്തോ. പച്ചാസംസരന്തോതി പടിആസപ്പന്തോ. “ഏസേവ നയോ”തി ഇമിനാ നിപന്നസ്സേവ അഭിമുഖസംസപ്പനപടിആസപ്പനാനി നിദസ്സേതി.

സമ്മാ പജാനനം സമ്പജാനം, തേന അത്തനാ കാതബ്ബകിച്ചസ്സ കരണസീലോ സമ്പജാനകാരിതി ആഹ “സമ്പജ്ഞേന സബ്ബകിച്ചകാരി”തി. സമ്പജാനസദുസ്സ സമ്പജ്ഞപരിയായതാ പുബ്ബേ വുത്താ ഏവ. സമ്പജ്ഞം കരോതേവാതി അഭിക്കന്താദീസു അസമ്മോഹം ഉപ്പാദേതി ഏവ. സമ്പജ്ഞസ്സ വാ കാരോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി സമ്പജാനകാരി. ധമ്മതോ വഡ്ഢിസങ്ഖാതേന സഹ അത്ഥേന വത്തതീതി സാത്ഥകം, അഭിക്കന്താദി. സാത്ഥകസ്സ സമ്പജാനനം സാത്ഥകസമ്പജ്ഞം. സപ്പായസ്സ അത്തനോ ഹിതസ്സ സമ്പജാനനം സപ്പായസമ്പജ്ഞം. അഭിക്കമാദീസു ഭിക്ഖാചാരഗോചരേ, അത്തത്ഥാപി ച പവത്തേസു അവിജഹിതേ കമ്മട്ഠാനസങ്ഖാതേ ഗോചരേ സമ്പജ്ഞം ഗോചരസമ്പജ്ഞം. അഭിക്കമാദീസു അസമ്മുയ്ഹനമേവ സമ്പജ്ഞം അസമ്മോഹസമ്പജ്ഞം. പരിഗൃഹേത്ഥാതി തുലേത്ഥാ തീരേത്ഥാ പടിസങ്ഖായാതി, അത്ഥോ. സങ്ഘദസ്സനേനേവ ഉപോസഥപവാറണാദിഅത്ഥം ഗമനം സങ്ഗഹിതം. അസുഭദസ്സനാദീതി ആദി-സദ്രേന കസിണപരികമ്മാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ . സങ്ഖേപതോ വുത്തമത്ഥം വിവരിതും “ചേതിയം വാ ബോധിം വാ ദിസ്വാപി ഹി”തിആദി വുത്തം. അരഹത്തം പാപുണാതിതി ഉക്കട്ഠനിദ്രേസോ ഏസോ. സമമവിപസ്സനുപ്പാദനവി ഹി ഭിക്ഖുനോ വഡ്ഢിയേവ. കേചിതി അഭയഗിരിവാസിനോ.

തസ്ഥിം പനാതി സാത്ഥകസമ്പജ്ഞവസേന പരിഗൃഹിതഅത്ഥേ. “അത്ഥോതി ധമ്മതോ വഡ്ഢി”തി യം സാത്ഥകന്തി അധിപ്പേതം, തം സപ്പായം ഏവാതി സിയാ കസ്സചി ആസങ്കാതി തന്നിവത്തനത്ഥം “ചേതിയദസ്സനം താവാ”തിആദി

ആരംഭം. ചിത്തകമ്മരൂപകാനി വിയാതി ചിത്തകമ്മകതാ പടിമായോ വിയ, യന്തപയോഗേന വാ വിചിത്തകമ്മാ പടിമായോ വിയ. അസമപേക്ഖനം ഗേഹസ്സിത അഞ്ഞാണുപേക്ഖാവസേന ആരമ്മണസ്സ അയോനിസോ ഗഹണം. യം സന്ധായ വുത്തം. “ചക്ഖുനാ രൂപം ദിസാ ഉപ്പജ്ജതി ഉപേക്ഖാ ബാലസ്സ മൂല്പഹസ്സ പുമുജ്ജനസ്സാ”തിആദി (മം നിം ൩.൩൦൮). ഹത്ഥിആദിസമ്മദ്ദേന ജീവിതന്തരായോ. വിസഭാഗരൂപദസ്സനാദിനാ ബ്രഹ്മചരിയന്തരായോ.

പഞ്ചജിതദിവസതോ പട്ഠായ ഭിക്ഖുനം അനുവത്തനകമാ ആചിണ്ണാ, അനുവത്തനകമാ പന തസ്സാ ദുതിയാ നാമ ഹോതീതി ആഹ “ഭേ കമാ നാമ ന കമിതപുണ്ണാ”തി. ഏവന്തി “സചേ പനാ”തിആദികം സബ്ബന്വി വുത്താകാരം പച്ചാമസതി, ന “പുരിസസ്സ മാതുഗാമാസുഭ”തിആദികം വുച്ചമാനം.

യോഗകമ്മസ്സ പവത്തിട്ഠാനതായ ഭാവനായ ആരമ്മണം “കമ്മട്ഠാന”തി വുച്ചതീതി ആഹ “കമ്മട്ഠാനസങ്ഖാതം ഗോചര”തി. ഉഗ്ഗഹേത്വാതി യഥാ ഉഗ്ഗഹനിമിത്തം ഉപ്പജ്ജതി, ഏവം ഉഗ്ഗഹകോസല്ല്യസ്സ സമ്പാദനവസേന ഉഗ്ഗഹേത്വാ .

ഹരതീതി കമ്മട്ഠാനം പവത്തേതി, യാവ പിണ്ഡപാതപടിക്കമാ അനുയുഞ്ജതീതി അത്ഥോ. ന പച്ചാഹരതീതി ആഹാരൂപയോഗതോ യാവ ദിവാഠാനുപസങ്കമനാ കമ്മട്ഠാനം ന പടിനേതി. സരീരപരികമ്മന്തി മുഖയോവനാദിസരീരപടിജഗ്ഗനം. ഭേ തയോ പല്ലങ്കേതി ഭേ തയോ നിസജ്ജാവാദേ ഭേ തീണി ഉണ്ഹാസനാനി. തേനാഹ “ഉസുമം ഗാഹാപേന്തോ”തി. കമ്മട്ഠാനസീസേനേവാതി കമ്മട്ഠാനമുഖേനേവ കമ്മട്ഠാനം അവിജഹന്തോ ഏവ, തേന “പത്തോപി അചേതനോ”തിആദിനാ (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൨൧൪) വക്ഖമാനം കമ്മട്ഠാനം, യഥാപരിഹരിയമാനം വാ അവിജഹിത്വാതി ദസ്സേതി. തഥേവാതി തിക്ഖത്തുമേവ. പരിഭോഗചേതിയതോ സാരീരികചേതിയം ഗരുതരന്തി കത്വാ “ചേതിയം വന്ദിത്വാ”തി പുണ്ണകാലകിരിയായ വസേന വുത്തം. തഥാ ഹി അട്ഠകമായം “ചേതിയം ബാധയമാനാ ബോധിസാവാ ഹരിതബ്ബാ”തി വുത്താ.

ബുദ്ധഗുണാനുസ്സരണവസേനേവ ബോധിയം പണിപാതകരണന്തി ആഹ “ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ സമ്മുഖാ വിയ നിപച്ചകാരം ദസ്സേത്വാ”തി. ഗാമസമീപേതി ഗാമസ്സ ഉപചാരട്ഠാനേ. ജനസങ്ഗഹത്ഥന്തി “മയി അകമേന്തേ ഏതേസം കോ കമേസ്സതീ”തി ധമ്മാനുഗൃഹേന ജനസങ്ഗഹത്ഥം. തസ്മാതി യസ്മാ “ധമ്മകമാ നാമ കമേതബ്ബാ ഏവാ”തി അട്ഠകമാചരിയാ വദന്തി, യസ്മാ ച ധമ്മകമാ കമ്മട്ഠാനവിനിമുത്താ നാമ നത്ഥി, തസ്മാ. കമ്മട്ഠാനസീസേനേവാതി അത്തനാ പരിഹരിയമാനം കമ്മട്ഠാനം അവിജഹന്തോ തദനുഗുണ്യേവ ധമ്മകമം കമേത്വാ. അനുമാദനം വത്വാതി ഏത്ഥാപി “കമ്മട്ഠാനസീസേനേവാ”തി ആനേത്വാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം.

സമ്പത്തപരിച്ഛേദേനേവാതി “പരിചിതോ അപരിചിതോ”തിആദി വിഭാഗം അകത്വാ സമ്പത്തകോടിയാ ഏവ, സമാഗമമത്തേനേവാതി അത്ഥോ. ഭയേതി പരചക്കാദിഭയേ.

“കമ്മജ്ജതേജോ”തി ഗഹണിം സന്ധായാഹ. കമ്മട്ഠാനം വീഥിം നാരോഹതി ഖുദാപരിസ്സമേന കിലന്തകായത്താ സമാധാനാഭാവതോ. അവസേസട്ഠാനേതി യാഗുയാ അഗ്ഗഹിതട്ഠാനേ. പോങ്ഖാനുപോങ്ഖന്തി കമ്മട്ഠാനുപട്ഠാനസ്സ

അവിച്ഛേദസ്സനമേതം, യഥാ പോങ്ഖാനുപോങ്ഖം പവത്തായ സരപടിപാതിയാ അനവിച്ഛേദോ, ഏവമേതസ്സപിതി.

നിക്ഖിത്തയുരോ ഭാവനാനുയോഗേ. വത്തപടിപത്തിയാ അപൂരണേന സബ്ബവത്താനിഭിന്ദിതാ. “കാമേസു അവിതരാഗോ ഹോതി, കായേ അവിതരാഗോ, രൂപേ അവിതരാഗോ, യാവദത്ഥം ഉദരാവദേഹകം ഭുങ്ജിതാ സേയ്യസുഖം പസ്സസുഖം മിദ്ധസുഖം അനുയുത്തോ വിഹരതി, അത്തതരം ദേവനികായം പണിയായ ബ്രഹ്മചരിയം ചരതീ”തി (ഭീം നിം ൩.൩൨൦; മം നിം ൧.൧൮൬) ഏവം വുത്തപഞ്ചവിധചേതോഖിലവിനിബന്ധചിത്തോ. ചരിതാതി പവത്തിതാ.

ഗതപച്ചാഗതികവത്തവസേനാതി ഭാവനാസഹിതംയേവ ഭിക്ഖായ ഗതപച്ചാഗതം ഗമനപച്ചാഗമനം ഏതസ്സ അത്ഥീതി ഗതപച്ചാഗതികം, തദേവ വത്തം, തസ്സ വസേന. അത്തകാമാതി അത്തനോ ഹിതസുഖം ഇച്ഛന്താ, ധമ്മച്ഛന്ദവന്തോതി അത്ഥോ. ധമ്മോ ഹി ഹിതം തന്നിമിത്തകഞ്ച സുഖന്തി. അഥ വാ വിഞ്ചുനം നിബ്ബിസേസത്താ, അത്തഭാവപരിയാപന്നത്താ ച അത്താ നാമ ധമ്മോ, തം കാമേന്തി ഇച്ഛന്തിതി അത്തകാമാ.

ഉസഭം നാമ വീസതി യട്ഠിയോ. തായ സഞ്ഞായാതി തായ പാസാണസഞ്ഞായ, ഏത്തകം റാനം ആഗതാതി ജാനന്താതി അധിപ്പായോ. സോയേവ നയോതി “അയം ഭിക്ഖു”തിആദികോ യോ റാനേ വുത്തോ, സോ ഏവ നിസജ്ജായപി നയോ. പച്ഛതോ ആഗച്ഛന്താനം ഛരിന്നഭത്തഭാവഭയേനപി യോനിസോമനസികാരം പരിബ്രൂഹേതി. മദുന്താതി ധത്തകരണ്ഡ്ഠാനേ സാലിസീസാനി മദുന്താ.

മഹാപധാനം പൂജേസ്സാമീതി അമ്ഹാകം അത്ഥായ ലോകനാമേന ഛരവസ്സാനി കതം ദുക്കരചരിയമേവാഹം യഥാസത്തി പൂജേസ്സാമീതി. പടിപത്തിപൂജാ ഹി സത്ഥുപൂജാ, ന ആമിസപൂജാതി. “റാനചകമമേവാ”തി അധിട്ഠാതബ്ബഇരിയാപഥവസേന വുത്തം, ന ഭോജനാദികാലേസു അവസ്സം കത്തബ്ബനിസജ്ജായ പടിക്ഖേപവസേന.

വീഥിം ഓതരിതാ ഇതോ ചിതോ ച അനോലോകേത്വാ പഠമമേവ വീഥിയോ സല്ലക്ഖേതബ്ബാതി ആഹ “വീഥിയോ സല്ലക്ഖേത്വാ”തി. യം സന്ധായ വുച്ചതി “പാസാദികേന അഭിക്കന്തേനാ”തി, തം ദസ്സേതും “തത്ഥ ചാ”തിആദി വുത്തം. “ആഹാരേ പടിക്കുലസഞ്ചം ഉപട്ഠപേത്വാ”തിആദീസു യം വത്തബ്ബം, തം പരതോ ആഗമിസ്സതി. അട്ഠങ്ഗസമന്നാഗതന്തി “യാവദേവ ഇമസ്സ കായസ്സ റിതിയാ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൨൩; അം നിം ൬.൨൮; മഹാനിം ൨൦൬) വുത്തേഹി അട്ഠഹി അങ്ഗേഹി സമന്നാഗതം കത്വാ. “നേവ ദവായാ”തിആദി പടിക്ഖേപദസ്സനം.

പച്ചേകബോധിം സച്ഛികരോതി, യദി ഉപനിസ്സയസമ്പന്നോ ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. ഏവം സബ്ബത്ഥ ഇതോ പരേസുപി. തത്ഥ പച്ചേകബോധിയാ ഉപനിസ്സയസമ്പദാ കപ്പാനം ദേവ അസങ്ഖ്യേയ്യാനി, സതസഹസ്സഞ്ച തജ്ജാപുണ്ണത്താണസമഭരണം. സാവകബോധിയാ അഗ്ഗസാവകാനം അസങ്ഖ്യേയ്യം, കപ്പസതസഹസ്സഞ്ച, മഹാസാവകാനം (മേരഗാ° അട്ഠ ൨.൧൨൮൮) സതസഹസ്സമേവ തജ്ജാപുണ്ണത്താണസമഭരണം. ഇതരേസം

അതീതാസു ജാതീസു വിവൃതസന്നിസ്തയവസേന നിബൃത്തിതം നിബൃദ്ധഭാഗിയം
കുസലം. ബാഹിയോ ദാരുചീരിയോതി ബാഹിയവിസയേ
സഞ്ജാതസംവധ്വതായ ബാഹിയോ, ദാരുചീരപരിഹരണേന ദാരുചീരിയോതി
ച സമത്തോതോ. സോ ഹി ആയസ്മാ “തസ്മാതിഹ തേ, ബാഹിയ, ഏവം
സിക്വിതഞ്ചം ‘ദിട്ഠേ ദിട്ഠമത്തം ഭവിസ്സതി, സുതേ, മുതേ, വിത്താതേ
വിത്താതമത്തം ഭവിസ്സതി’തി, ഏവഞ്ചി തേ ബാഹിയ സിക്വിതഞ്ചം. യതോ
ഘോ തേ ബാഹിയ ദിട്ഠേ ദിട്ഠമത്തം ഭവിസ്സതി, സുതേ, മുതേ, വിത്താതേ
വിത്താതമത്തം ഭവിസ്സതി, തതോ ത്വം, ബാഹിയ, ന തേന. യതോ ത്വം,
ബാഹിയ, ന തേന, തതോ ത്വം, ബാഹിയ, ന തത്ത്വം. യതോ ത്വം, ബാഹിയ, ന
തത്ത്വം, തതോ ത്വം, ബാഹിയ, നേവിധ ന ഹുരം ന ഉഭയമന്തരേന.
ഏസേവന്തോ ദുക്ഖസ്സാ”തി (ഉദാഃ ൧൦) ഏത്തകായ ദേസനായ അരഹത്തം
സച്ഛാകാസി. ഏവം സാരിപുത്തമേരാദിനം മഹാപഞ്ഞതാദിദീപനാനി
സുത്തപദാനി വിത്ഥാരതോ വേദിതബ്ബാനി.

തന്തി അസമ്മുയ്ഹനം ഏവന്തി ഇദാനി വുച്ചമാനമാകാരേണേവ
വേദിതബ്ബം. “അത്താ അഭിക്കമതീ”തി ഇമിനാ അന്ധപുച്ഛജ്ജനസ്സ
ദിട്ഠിഗാഹവസേന അഭിക്കമേ സമ്മുയ്ഹനം ദസ്സേതി, “അഹം അഭിക്കമാമീ”തി
പന ഇമിനാ മാനഗാഹവസേന. തദുഭയം പന തണ്ഹായ വിനാ ന ഹോതീതി
തണ്ഹാഗാഹവസേനപി സമ്മുയ്ഹനം ദസ്സിതമേവ ഹോതി. “തമാ
അസമ്മുയ്ഹന്തോ”തി വത്വാ തം അസമ്മുയ്ഹനം യേന ഘനവിനിബ്ഭോഗേന
ഹോതി, തം ദസ്സേന്തോ “അഭിക്കമാമീ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വം യസ്മാ
വായോധാതുയാ അനുഗതാ തേജോധാതു ഉദ്ധരണസ്സ പച്ചയോ. ഉദ്ധരണഗതികാ
ഹി തേജോധാതുതി. ഉദ്ധരണേ വായോധാതുയാ തസ്സാ അനുഗതഭാവോ, തസ്മാ
ഇമാസം ദിന്നമേത്ഥ സാമത്ഥിയതോ അധിമത്തതാ, ഇതരാസഞ്ച ഓമത്തതാതി
ദസ്സേന്തോ “ഏകേകപാദുദ്ധരണേ...പേ... ബലവതിയോതി ആഹ. യസ്മാ പന
തേജോധാതുയാ അനുഗതാ വായോധാതു അതിഹരണവീതിഹരണാനം പച്ചയോ.
തിരിയഗതികായ ഹി വായോധാതുയാ അതിഹരണവീതിഹരണേസു
സാതിസയോ ബ്യാപാരോതി. തേജോധാതുയാ തസ്സാ അനുഗതഭാവോ, തസ്മാ
ഇമാസം ദിന്നമേത്ഥ സാമത്ഥിയതോ അധിമത്തതാ, ഇതരാസഞ്ച ഓമത്തതാതി
ദസ്സേന്തോ “തമാ അതിഹരണവീതിഹരണേസു”തി ആഹ. സതിപി
അനുഗമകഅനുഗതബ്ബതാവിസേസേ തേജോധാതുവായോധാതുഭാവമത്തം
സന്ധായ തമാ-സദുഗ്ഗഹണം, തത്ത്വം അക്കന്തട്ഠാനതോ പാദസ്സ ഉക്ഖിപനം
ഉദ്ധരണം. റിതട്ഠാനം അതിക്കമിത്വാ പുരതോ ഹരണം അതിഹരണം,
ഖാണുആദിപരിഹരണത്ഥം, പതിട്ഠിതപാദഘട്ടനപരിഹരണത്ഥം വാ പസ്സേന
ഹരണം വീതിഹരണം. യാവ പതിട്ഠിതപാദോ, താവ ആഹരണം
അതിഹരണം, തതോ പരം ഹരണം വീതിഹരണന്തി അയം വാ ഏതേസം
വിസേസോ.

യസ്മാ പഥവീധാതുയാ അനുഗതാ ആപോധാതു വോസ്സജ്ജനസ്സ പച്ചയോ.
ഗരുതരസഭാവോ ഹി ആപോധാതുതി. വോസ്സജ്ജനേ പഥവീധാതുയാ തസ്സാ
അനുഗതഭാവോ, തസ്മാ താസം ദിന്നമേത്ഥ സാമത്ഥിയതോ അധിമത്തതാ,
ഇതരാസഞ്ച ഓമത്തതാതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “വോസ്സജ്ജനേ...പേ...
ബലവതിയോ”തി. യസ്മാ പന ആപോധാതുയാ അനുഗതാ പഥവീധാതു
സന്നിക്ഖേപനസ്സ പച്ചയോ, പതിട്ഠാഭാവേ വിയ പതിട്ഠാപനേപി തസ്സാ
സാതിസയകിച്ചത്താ ആപോധാതുയാ തസ്സാ അനുഗതഭാവോ, തമാ

ഘട്ടനകിരിയായ പഥവീയാതുയാ വസേന സന്നിരുജ്ഞനസ്സ സിജ്ഞനതോ തത്മാപി പഥവീയാതുയാ ആപോയാതുഅനുഗതഭാവോ, തസ്മാ വുത്തം “തമാ സന്നിക്ഖേപനസന്നിരുജ്ഞനേസു”തി.

തത്മാതി തസ്മിം അഭിക്ഖമനേ, തേസു വാ വുത്തേസു ഉദരണാദീസു കോട്ഠാസേസു. ഉദ്ധരണേതി ഉദ്ധരണക്ഖണേ. രൂപാരൂപധമ്മാതി ഉദ്ധരണാകാരേണ പവത്താ രൂപധമ്മാ, തംസമുട്ഠാപകാ അരൂപധമ്മാ ച. അതിഹരണം ന പാപുണന്തി ഖണ്ഡത്താവട്ഠാനതോ. തത്മ തത്ത്വേവാതി യത്ഥ യത്ഥ ഉപ്പന്നാ, തത്മ തത്ത്വേവ. ന ഹി ധമ്മാനം ദേസന്തരസങ്കമനം അത്ഥി. “പഞ്ചം പഞ്ച”തിആദി ഉദ്ധരണാദികോട്ഠാസേ സന്ധായ സഭാഗസന്തതിവസേന വുത്തന്തി വേദിതഞ്ചം. അതിഇത്തരോ ഹി രൂപധമ്മാനന്വി പവത്തിക്ഖണോ, ഗമനസ്സാദീനം, ദേവപുത്താനം ഹേട്ഠുപരിയേന പടിമുഖം ധാവന്താനം സിരസി പാദേ ച ബന്ധഖുരധാരാ സമാഗമതോപി സീഘതരോ. യഥാ തിലാനം ഭജ്ജിയമാനാനം പടപടായനേന ഭേദോ ലക്ഖീയതി, ഏവം സഞ്ചയധമ്മാനം ഉപ്പാദേനാതി ദസ്സനത്ഥം “പടപടായന്താ”തി വുത്തം. ഉപ്പന്നാ ഹി ഏകന്തതോ ഭിജ്ജന്തീതി. “സദ്ധിം രൂപേനാ”തി ഇദം തസ്സ തസ്സ ചിത്തസ്സ നിരോധേന സദ്ധിം നിരുജ്ഞനകരൂപധമ്മാനം വസേന വുത്തം, യം തതോ സത്തരസമചിത്തസ്സ ഉപ്പാദക്ഖണേ ഉപ്പന്നം. അത്തമാ യദി രൂപാരൂപധമ്മാ സമാനക്ഖണാ സിയും, “രൂപം ഗരൂപരിണാമം ദണ്ഡനിരോധ”തിആദിവചനേഹി വിരോധോ സിയാ, തമാ “നാഹം ഭിക്ഖവേ അത്തം ഏകധമ്മന്വി സമനുപസ്സാമി, യം ഏവം ലഹുപരിവത്തം, യഥയിദം ചിത്ത”തി (അം നിം ച.ർവ) ഏവം ആദിപാളിയാ. ചിത്തചേതസികാ ഹി സാരമ്മണ്ഡസഭാവാ യഥാബലം അത്തനോ ആരമ്മണ്ഡപച്ചയഭൂതമത്ഥം വിഭാവേനോ ഏവ ഉപ്പജ്ജന്തീതി തേസം തംസഭാവനിപ്ഫത്തിഅനന്തരം നിരോധോ. രൂപധമ്മാ പന അനാരമ്മണാ പകാസേതഞ്ചാ, ഏവം തേസം പകാസേതഞ്ചഭാവനിപ്ഫത്തി സോളസഹി ചിത്തേഹി ഹോതീതി തഞ്ചണായുകതാ തേസം ഇച്ഛിതാ, ലഹുവിഞ്ഞാണവിസയസഞ്ചിതമത്തപ്പച്ചയതായ തിണ്ണം ഖണ്ഡാനം, വിസയസഞ്ചിതമത്തതായ ച വിഞ്ഞാണസ്സ ലഹുപരിവത്തിതാ, ദണ്ഡമഹാഭൂതപ്പച്ചയതായ രൂപധമ്മാനം ദണ്ഡപരിവത്തിതാ. നാനാധാതുയാ യഥാഭൂതത്താണം ഖോ പന തമാഗതസ്സേവ, തേന ച പുരേജാതപച്ചയോ രൂപധമ്മോവ വുത്തോ, പച്ഛാജാതപച്ചയോ ച തത്ത്വേവാതി രൂപാരൂപധമ്മാനം സമാനക്ഖണതാ ന യുജ്ജതേവ. തസ്മാ വുത്തനയേനേവേത്ഥ അത്ത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.

അത്തം ഉപ്പജ്ജതേ ചിത്തം, അത്തം ചിത്തം നിരുജ്ഞതീതി യം പുരിമുപ്പന്നം ചിത്തം, തം അത്തം, തം പന നിരുജ്ഞന്തം അപരസ്സ അനന്തരാദിപച്ചയഭാവേനേവ നിരുജ്ഞതീതി തഥാലദ്ധപച്ചയം അത്തം ഉപ്പജ്ജതേ ചിത്തം. യദി ഏവം തേസം അന്തരോ ലബ്ഭേയ്യാതി? നോതി ആഹ “അവിചി മനുപ്പബ്ബന്ധോ”തി, യഥാ വിചി അന്തരോ ന ലബ്ഭതി, “തദേവേത”തി അവിസേസവിദു മത്തന്തി, ഏവം അനു അനു പബ്ബന്ധോ ചിത്തസന്താനോ രൂപസന്താനോ ച നദിസോതോവ നദിയം ഉദകപ്പവാഹോ വിയ വത്തിതി.

അഭിമുഖം ലോകിതം ആലോകിതന്തി ആഹ “പുരതോ പേക്ഖന”തി. യസ്മാ യംദിസാഭിമുഖോ ഗച്ഛതി, തിട്ഠന്തി, നിസീദതി വാ തദഭിമുഖം പേക്ഖനം ആലോകിതം, തസ്മാ തദനുഗതവിദിസാലോകനം വിലോകിതന്തി

ആഹ “വിലോകിതം നാമ അനുദിസാപേക്വന”ന്തി.

സമ്മജ്ജനപരിഭണ്ഡാദികരണേ ഓലോകിതസ്സ, ഉല്ലോകഹരണാദിസു ഉല്ലോകിതസ്സ, പച്ഛതോ ആഗച്ഛന്തപരിസ്സയസ്സ പരിവജ്ജനാദിസു അപലോകിതസ്സ സിയാ സമഭവോതി ആഹ “ഇമിനാ വാ മുഖേന സഞ്ചാനിപി താനി ഗഹിതാനേവാ”തി.

കായസക്ഖിന്തി കായേന സച്ഛികതവന്തം, പച്ചക്ഖകാരിനന്തി അത്ഥോ. സോ ഹി ആയസ്മാ വിപസ്സനാകാലേ “യമേവാഹം ഇന്ദ്രിയേസു അഗുത്തഭാരതം നിസ്സായ സാസനേ അനഭിരതിആദിവിപ്പകാരം പത്തോ, തമേവ സുട്ഠു നിഗ്ഗഹേസ്സാമീ”തി ഉസ്സാഹജാതോ ബലവഹിരോത്തപ്പോ, തത്ഥ ച കതാധികാരത്താ ഇന്ദ്രിയസംവരേ ഉക്കംസപാരമിപ്പത്തോ, തേനേവ നം സത്ഥാ “ഏതദഗ്ഗം ഭിക്ഖവേ മമ സാവകാനം ഭിക്ഖുനം ഇന്ദ്രിയേസു ഗുത്തഭാരാനം, യദിദം നന്ദോ”തി (അം നിം ൧.൨൩൫) ഏതദഗ്ഗേ റപേസി.

സാത്ഥകതാ ച സപ്പായതാ ച വേദിതഞ്ചാ ആലോകിതവിലോകിതസ്സാതി ആനേതാ സമ്ബന്ധോ. തസ്മാതി കമ്മട്ഠാനാവിജഹനസ്സേവ ഗോചരസമ്പജ്ഞതഭാവതോതി വുത്തമേവത്ഥം ഹേതുഭാവേന പച്ചാമസതി. അത്തനോ കമ്മട്ഠാനവസേനേവ ആലോകനവിലോകനം കാതഞ്ചം, ഖണ്ഡാദികമ്മട്ഠാനാ അഞ്ഞോ ഉപായോ ന ഗവേസിതഞ്ചോതി അധിപ്പായോ. ആലോകിതാദിസമഞ്ഞാപി യസ്മാ ധമ്മമത്തസ്സേവ പവത്തിവിസേസോ, തസ്മാ തസ്സ യാമാവതോ പജാനനം അസമ്മോഹസമ്പജ്ഞന്തി ദസ്സേതും “അബ്ഭന്തരേ”തിആദി വുത്തം. ചിത്തകിരിയവായോയാതുവിപ്ഫാരവസേനാതി കിരിയമയചിത്തസമുട്ഠാനായ വായോയാതുയാ ചലനാകാരപ്പവത്തിവസേന. അയോ സീദതീതി അയോ ഗച്ഛതി. ഉദ്ധം ലങ്ഘേതീതി ലങ്ഘം വിധി ഉപരി ഗച്ഛതി.

അങ്ഗകിച്ചം സാധയമാനന്തി പധാനഭൂതഅങ്ഗകിച്ചം നിപ്ഫാദേന്തം ഹുത്വാതി അത്ഥോ. “പഠമജവനേപി...പേ... ന ഹോതീ”തി ഇദം പഞ്ചഭാരവീഥിയം “ഇത്ഥമീ പുരിസോ”തി രജ്ജനാദിനം അഭാവം സന്ധായ വുത്തം. തത്ഥ ഹി ആവജ്ജന വോട്ഠഞ്ചപനാനം അയോനിസോ ആവജ്ജനവോട്ഠഞ്ചനവസേന ഇട്ഠേ ഇത്ഥിരൂപാദിമ്ഹി ലോഭമത്തം, അനിട്ഠേ ച പടിഘമത്തം ഉപ്പജ്ജതി, മനോഭാരേ പന “ഇത്ഥമീ പുരിസോ”തി രജ്ജനാദി ഹോതി. തസ്സ പഞ്ചഭാരജവനം മൂലം, യമാവുത്തം വാ സഞ്ചം ഭവങ്ഗാദി. ഏവം മനോഭാരജവനസ്സ മൂലവസേന മൂലപരിഞ്ഞാ വുത്താ. ആഗന്തുക്താവകാലികതാ പന പഞ്ചഭാരജവനസ്സേവ അപുഞ്ചഭാവവസേന, ഇത്തരഭാവവസേന ച വുത്താ. “ഹേട്ഠുപരിയവസേന ഭിജ്ജിത്വാ പതിതേസു”തി ഹേട്ഠിമസ്സ ഉപരിമസ്സ ച അപരാപരം ഭങ്ഗപ്പത്തിമാഹ.

തന്തി ജവനം, തസ്സ അയുത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. ആഗന്തുക്തോ അബ്ഭഭാഗതോ.

ഉദയഞ്ചയപരിച്ഛിന്നോ താവതക്തോ കാലോ ഏതേസന്തി താവകാലികാനി.

ഏതം അസമ്മോഹസമ്പജ്ഞതം. സമവായേതി സാമഗ്ഗിയം . തത്ഥാതി പഞ്ചക്ഖണ്ഡവസേന ആലോകനവിലോകനേ പഞ്ഞായമാനേ തഞ്ചിനിമുത്തോ കോ ഏകോ ആലോകേതി, കോ വിലോകേതി.

“ഉപനിസ്സയപച്ചയോ”തി ഇദം സുത്തന്തന്തയേന പരിയായതോ വുത്തം.
സഹജാതപച്ചയോതി നിദസ്സനമത്തമേതം
അന്തമന്തസമ്പയുത്തഅത്ഥിഅവിഗതാദിപച്ചയാനന്വി ലബ്ഭന്തോ.

കാലേ സമഞ്ചരിതും യുത്തകാലേ സമഞ്ചരന്തസ്സ. തമാ പസാരേന്തസ്സാതി
ഏത്ഥാപി. മണിസപ്പോ നാമ ഏകാ സപ്പജാതീതി വദന്തി. ലളന്തി കമ്പനം,
ലിളാകരണം വാ.

ഉണ്ഹപകതികോ പരിളാഹബഹുലകായോ. സീലവിഭുസന്തേന
അഹിതാവഹത്താ മിച്ഛാജീവവസേന ഉപ്പന്നം അസപ്പായം. “ചീവരമ്പി
അചേതന”ന്തിആദിനാ ചീവരസ്സ വിയ കായോപി അചേതനോതി കായസ്സ
അത്തസുത്തതാവിഭാവന്തേന “അബ്ഭന്തരേ”തിആദിനാ വുത്തമേവത്ഥം
പരിദീപേന്തോ ഇതരീതരസന്തോസസ്സ കാരണം ദസ്സേതി, തേനാഹ
“തസ്ഥാ”തിആദി.

ചതുപഞ്ചഗണ്ഠികാഹതോതി ആഹതചതുപഞ്ചഗണ്ഠികോ,
ചതുപഞ്ചഗണ്ഠികാഹി വാ ആഹതോ തമാ.

അട്ഠവിധോപി അത്ഥോതി അട്ഠവിധോപി പയോജനവിസേസോ
മഹാസിവത്ഥേരവാദവസേന “ഇമസ്സ കായസ്സ റിതിയാ”തിആദിനാ (മം നിം
൧.൨൩, ൪൨൨; മം നിം ൨.൩൮൭; അം നിം ൨.൩൪൧; ൮.൩; ധം സം ൧൩൫;
വിഭം ൫൧൮; മഹാനിം ൨൦൬) നയേന വുത്തോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഇമസ്ഥിം പക്ഖേ
“നേവ ദവായാതിആദിനാ (മം നിം ൧.൨൩, ൪൨൨; മം നിം ൨.൩൮൭; അം നിം
൮.൩; ധം സം ൧൩൫; വിഭം ൫൧൮; മഹാനിം ൨൦൬) നയേനാ”തി പന
പടിക്ഖേപണ്ഠദസ്സനമുഖേന ദേസനായ ആഗതത്താ വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

പഥവിസന്ധാരകജലസ്സ തംസന്ധാരകവായുനാ വിയ പരിഭുത്തസ്സ ആഹാരസ്സ
വായോധാതുയാവ ആസയേ അവട്ഠാനന്തി ആഹ “വായോധാതുവസേനേവ
തിട്ഠതീ”തി. അതിഹരതീതി യാവ മുഖാ അഭിഹരതി. വീതിഹരതീതി തതോ
കുച്ഛിയം വിമിസ്സം കരോന്തോ ഹരതി. അതിഹരതീതി വാ മുഖദ്വാരം
അതിക്കാമേന്തോ ഹരതി. വീതിഹരതീതി കുച്ഛിഗതം പസ്സതോ ഹരതി,
പരിവത്തേതീതി അപരാപരം ചാരേതി. ഏത്ഥ ച ആഹാരസ്സ
ധാരണപരിവത്തനസഞ്ചുണ്ണവിസോസനാനി പഥവീയാതുസഹിതാ ഏവ
വായോധാതു കരോതി, ന കേവലാതി താനി പഥവീയാതുയാപി കിച്ചഭാവേന
വുത്താനി. അല്ലത്തഞ്ച അനുപാലേതീതി യഥാ വായോധാതു ആദീഹി
അന്തേഹി വിസോസനം ന ഹോതി, തമാ അല്ലത്തഞ്ച അനുപാലേതി.
തേജോധാതുതി ഗഹണീസങ്ഖാതാ തേജോധാതു. സാ ഹി അന്തോപവിട്ഠം
ആഹാരം പരിപാചേതി. അഞ്ജസോ ഹോതീതി ആഹാരസ്സ പവേസനാദിനം
മല്ലോ ഹോതി. ആഭുജതീതി പരിയേസനവസേന,
അജ്ജേയാഹരണജിണ്ണാജിണ്ണതാദിപടിസംവേദനവസേന ച ആവജ്ജേതി,
വിജാനാതീതി അത്ഥോ. തംതംവിജാനന്തസ്സ പച്ചയഭൂതോയേവ ഹി പയോഗോ
“സമ്മാപയോഗോ”തി വുത്തോ. യേന ഹി പയോഗേന പരിയേസനാദി
നിപ്ഫജ്ജതി, സോ തബ്ബിസയവിജാനന്തസ്സ നിപ്ഫാദേതി നാമ
തദവിനാഭാവതോ. അഥ വാ സമ്മാപയോഗം സമ്മാപടിപത്തി മന്ധായ ആഗമ്മ
ആഭുജതി സമന്നാഹരതി. ആഭോഗപുഞ്ചകോ ഹി സഞ്ചോപി
വിത്താണബ്ധാപാരോതി തമാ വുത്തം.

ഗമനതോതി ഭിക്ഖവാചാരവസേന ഗോചരഗാമം ഉദ്ദിസ്സ ഗമനതോ. പരിയേസനതോതി ഗോചരഗാമേ ഭിക്ഖവത്ഥം ആഹിണ്ഡനതോ. പരിഭോഗതോതി ആഹാരസ്സ പരിഭുജ്ജനതോ. ആസയതോതി പിത്താദിആസയതോ. ആസയതി ഏതഥ ഏകജ്ജന്ധം പവത്തമാനോപി കമ്മഫലവവത്ഥിതോ ഹുത്വാ മരിയാദവസേന അത്തമത്തം അസങ്കരതോ സയതി തിട്ഠതി പവത്തതീതി ആസയോ , ആമാസയസ്സ ഉപരി തിട്ഠനകോ പിത്താദികോ. മരിയാദത്ഥോ ഹി അയമാകാരോ. നിധാനന്തി യമാഭുത്തോ ആഹാരോ നിചിതോ ഹുത്വാ തിട്ഠതി ഏതഥാതി നിധാനം, ആമാസയോ. തതോ നിധാനതോ. അപരിപക്കതോതി ഗഹണീസഞ്ചാരേണ കമ്മജ്ജേണ അവിപക്കതോ. പരിപക്കതോതി യമാഭുത്തസ്സ ആഹാരസ വിപക്കഭാവതോ. ഫലതോതി നിപ്ഫത്തിതോ. നിസ്സന്ദതോതി ഇതോ ചിതോ ച നിസ്സന്ദനതോ. സമ്മക്ഖനതോതി സബ്ബസോ മക്ഖനതോ. അയമേത്ഥ സഞ്ചേപോ, വിത്ഥാരോ പന വിസുദ്ധിമഗ്ഗസംവണ്ണനായ (വിസുദ്ധിം ടീം ൧.൨൯൪) ഗഹേതബ്ബോ.

സരീരതോ സേദാ മുച്ചന്തിതി വേഗസംധാരണേണ ഉപ്പന്നപരിളാഹതോ സരീരതോ സേദാ മുച്ചന്തി. അത്തേ ച രോഗാ കണ്ണസൂലഭഗന്ദരാദയോ. അട്ഠാനേതി മനുസ്സാമനുസ്സപരിഗൃഹിതേ അയുത്തട്ഠാനേ വേത്തദേവായത്തനാദികേ. കൂലാ ഹി അമനുസ്സാ, മനുസ്സാപി വാ ജീവിതക്ഖയം പാപേന്തി. നിസ്സട്ഠത്താ നേവ അത്തനോ, കസ്സചി അനിസ്സജ്ജിതത്താ, ജിഗുച്ഛന്തിയത്താ ച ന പരസ്സ. ഉദകതുച്ഛതോതി വേളുനാളിആദിഉദകഭാജനതോ. തന്തി ഛരസ്സിതഉദകം.

അദ്ധാനഇരിയാപമാ ചിരതരപ്പവത്തികാ ദീഘകാലികാ ഇരിയാപമാ. മജ്ജിമിമാ ഭിക്ഖവാചരണാദിവസേന പവത്താ. ചുണ്ണിയഇരിയാപമാ വിഹാരേ, അത്തത്ഥാപി ഇതോ ചിതോ ച പരിവത്തനാദിവസേന പവത്താതി വദന്തി. “ഗതേതി ഗമനേ”തി പുബ്ബേ അഭിക്കമപടിക്കമഗ്ഗഹണേണ ഗമനേനപി പുരതോ പച്ഛതോ ച കായസ്സ അഭിഹരണം വുത്തന്തി ഇധ ഗമനമേവ ഗഹിതന്തി കേചി.

യസ്ഥാ മഹാസിവത്ഥേരവാദേ അനന്തരേ അനന്തരേ ഇരിയാപഥേ പവത്തരുപാരൂപധമ്മാനം തത്ഥ തത്ഥേവ നിരോധദസ്സനവസേന സമ്പജാനകാരിതാ ഗഹിതാതി തം സമ്പജത്തവിപസ്സനാചാരവസേന വേദിതബ്ബം. തേന വുത്തം “തയിദം മഹാസിവത്ഥേരേണ വുത്തം അസമ്മോഹധൂരം മഹാസതിപട്ഠാനസുത്തേ അധിപ്പേത”ന്തി. ഇമസ്ഥിം പന സാമത്തഫലേ സബ്ബന്വി ചതുബ്ബിധം സമ്പജത്തം ലബ്ഭതി യാവദേവ സാമത്തഫലവിസേസദസ്സനപരത്താ ഇമിസ്സാ ദേസനായ. “സതിസമ്പയുത്തസ്സേവാ”തി ഇദം യഥാ സമ്പജത്തസ്സ കിച്ചതോ പധാനതാ ഗഹിതാ, ഏവം സതിയാ പീതി ദസ്സനത്ഥം വുത്തം, ന സതിയാ സഞ്ചാവമത്തദസ്സനത്ഥം. ന ഹി കദാചി സതിരഹിതാ ഞാണപ്പവത്തി അത്ഥി. “ഏതസ്സ ഹി പദസ്സ അയം വിത്ഥാരോ”തി ഇമിനാ സതിയാ ഞാണേണ സമധൂരതംയേവ വിഭാവേതി. ഏതാനി പദാനീതി “അഭിക്കന്തേ പടിക്കന്തേ സമ്പജാനകാരി ഹോതീ”തിആദിനി പദാനി. വിഭത്താനേവാതി വിസും കത്വാ വിഭത്താനിയേവ, ഇമിനാപി സമ്പജത്തസ്സ വിയ സതിയാപേത്ഥ പധാനതമേവ വിഭാവേതി.

മജ്ജിമിമാഭാണകാ പന ഭണന്തി - ഏകോ ഭിക്ഖു ഗച്ഛന്തോ അത്തം ചിന്തേന്തോ അത്തം വിതക്കേന്തോ ഗച്ഛതി, ഏകോ കമ്മട്ഠാനം

അവിസ്സജ്ജതാവ ഗച്ഛതി. തഥാ ഏകോ തിട്ഠന്തോ...പേ... നിസീദന്തോ...പേ... സയന്തോ അന്തം ചിന്തേന്തോ അന്തം വിതക്കേന്തോ സയതി, ഏകോ കമ്മട്ഠാനം അവിസ്സജ്ജതാവ സയതി, ഏത്തകേന പന ന പാകടം ഹോതീതി ചക്ഖമന്നേ ദീപേന്തി. യോ ഹി ഭിക്ഖു ചക്ഖം ഓതരിത്വാ ച ചക്ഖമന്നകോടിയം റിതോ പരിഗൃണ്ഹാതി “പാചീനചക്ഖമന്നകോടിയം പവത്താ രൂപാരൂപധമ്മാ പച്ഛിമചക്ഖമന്നകോടിം അപ്പത്വാ ഏത്ഥേവ നിരുദ്ധാ, പച്ഛിമചക്ഖമന്നകോടിയം പവത്താപി പാചീനചക്ഖമന്നകോടിം അപ്പത്വാ ഏത്ഥേവ നിരുദ്ധാ, ചക്ഖമന്നമജ്ജേ പവത്താ ഉഭോ കോടിയോ അപ്പത്വാ ഏത്ഥേവ നിരുദ്ധാ, ചക്ഖമന്നേ പവത്താ രൂപാരൂപധമ്മാ റാനം അപ്പത്വാ ഏത്ഥേവ നിരുദ്ധാ, റാനേ പവത്താ നിസജ്ജം അപ്പത്വാ ഏത്ഥേവ നിരുദ്ധാ, നിസജ്ജായ പവത്താ സയനം അപ്പത്വാ ഏത്ഥേവ നിരുദ്ധാ”തി ഏവം പരിഗൃണ്ഹന്തോ പരിഗൃണ്ഹന്തോയേവ ഭവണ്ഗം ഓതരതി. ഉട്ഠഹന്തോ കമ്മട്ഠാനം ഗഹേത്വാവ ഉട്ഠഹതി, അയം ഭിക്ഖു ഗതാദീസു സമ്പജാനകാരി നാമ ഹോതീതി . ഏവന്വി ന സോത്തേ കമ്മട്ഠാനം അവിഭൂതം ഹോതി, തസ്ഥാ ഭിക്ഖു യാവ സക്കോതി, താവ ചക്ഖമിത്വാ റത്വാ നിസീദിത്വാ സയമാനോ ഏവം പരിഗൃഹേത്വാ സയതി “കായോ അചേതനോ, മഞ്ചോ അചേതനോ, കായോ ന ജാനാതി ‘അഹം മഞ്ചേ സയിതോ’തി, മഞ്ചോ ന ജാനാതി ‘മയി കായോ സയിതോ’തി, അചേതനോ കായോ അചേതനേ മഞ്ചേ സയിതോ”തി ഏവം പരിഗൃണ്ഹന്തോ ഏവ ചിത്തം ഭവണ്ഗേ ഓതാരേതി. പബുജ്ജന്തോ കമ്മട്ഠാനം ഗഹേത്വാവ പബുജ്ജന്തതി, അയം സോത്തേ സമ്പജാനകാരി നാമ ഹോതി. കായാദീകിരിയാനിബുത്തന്നേ തമ്മയത്താ, ആവജ്ജനകിരിയാ സമുട്ഠിതത്താ ച ജവനം സബ്ബന്വി വാ ഛാദാർപ്പവത്തം കിരിയമയപവത്തം നാമ. തസ്ഥിം സതി ജാഗരിതം നാമ ഹോതീതി പരിഗൃണ്ഹന്തോ ജാഗരിതേ സമ്പജാനകാരി നാമ. അപി ച രത്തിന്ദിവം ഛാ കോട്ഠാസേ കത്വാ പഞ്ച കോട്ഠാസേ ജഗ്ഗന്തോപി ജാഗരിതേ സമ്പജാനകാരി നാമ ഹോതി. വിമുത്തായതനസിസേന ധമ്മം ദേസേന്തോപി ബത്തിംസതിരച്ഛാനകമം പഹായ ദസകമാവത്സുനിസ്സിതസപ്പായകമം കഥേന്തോപി ഭാസിതേ സമ്പജാനകാരി നാമ. അട്ഠതിംസായ ആരമ്മണേസു ചിത്തരുചിയം മനസികാരം പവത്തേന്തോപി ദുതിയം ത്യാനം സമാപനോപി തുണ്ഹീഭാവേ സമ്പജാനകാരി നാമ. ദുതിയണ്ഹി ത്യാനം വചീസങ്ഖാരവിരഹതോ വിസേസതോ തുണ്ഹീഭാവോ നാമാതി. ഏവന്തി വുത്തപ്പകാരേന, സത്തസുപി റാനേസു ചതുധാതി അത്ഥോ.

സന്തോസകമാവണ്ണനാ

൨൧൫. യസ്സ സന്തോസസ്സ അത്തനി അത്ഥിതായ ഭിക്ഖു “സന്തുട്ഠോ”തി വുച്ചതി, തം ദസ്സേന്തോ “ഇതരീതരപച്ചയസന്തോസേന സമന്നാഗതോ”തി ആഹ. ചീവരാദി യത്ഥ കത്ഥചി പച്ചയേ സന്തുസ്സന്നേന സമങ്ഗീഭൂതോതി അത്ഥോ. അഥ വാ ഇതരം വുച്ചതി ഹീനം പണ്ണിതതോ അത്തത്താ, തഥാ പണ്ണിതം ഇതരം ഹീനതോ അത്തത്താ. അപേക്ഖാസിദ്ധാ ഹി ഇതരതാതി. ഇതി യേന ധമ്മേന ഹീനേന വാ പണ്ണിതേന വാ ചീവരാദിപച്ചയേന സന്തുസ്സതി, സോ തഥാ പവത്തോ അലോഭോ ഇതരീതരപച്ചയസന്തോസോ, തേന സമന്നാഗതോ. യഥാലാഭം അത്തനോ ലാഭാനുരൂപം സന്തോസോ യഥാലാഭസന്തോസോ. സേസദ്വയേപി ഏസേവ നയോ. ലബ്ഭിതീതി വാ ലാഭോ, യോ യോ ലാഭോ യഥാലാഭം, തേന സന്തോസോ യഥാലാഭസന്തോസോ. ബലന്തി കായബലം. സാരുപ്പന്തി പകതിദുബ്ബലാദീനം അനുച്ഛവികതാ.

യഥാലഭ്യതോ അത്തസ്സ അപത്ഥനാ നാമ സിയാ അപ്പിച്ചുതായപി പവത്തിആകാരോതി തതോ വിനിവത്തിതമേവ സന്തോസസ്സ സരുപം ദസ്സേണോ “ലഭന്തോപി ന ഗണ്ഹാതി”തി ആഹ. തം പരിവത്തേതാതി പകതിദുബ്ബലാദിനം ഗരുചീവരം ന ഫാസുഭാവാവഹം, സരീരവേദാവഹഞ്ച ഹോതീതി പയോജനവസേന, ന അത്രിച്ചുതാദിവസേന തം പരിവത്തേതാ. ലഹുകചീവരപരിഭോഗോ ന സന്തോസവിരോധീതി ആഹ “ലഹുകേന യാപേന്തോപി സന്തുട്ഠോവ ഹോതീ”തി. മഹഗ്ഘം ചീവരം ബഹുനി വാ ചീവരാനി ലഭിതാപി താനി വിസ്സജ്ജേതാ തദത്തസ്സ ഗഹണം യഥാസാരൂപനയേ റിതത്താ ന സന്തോസവിരോധീതി ആഹ “തേസം...പേ... ധാരേന്തോപി സന്തുട്ഠോവ ഹോതീ”തി. ഏവം സേസപച്ചയേപി യഥാബലയഥാസാരൂപനിദ്രേസേസു അപി-സദുഗ്ഗഹണേ അധിപ്പായോ വേദിതബ്ബോ.

മുത്തഹരീതകന്തി ഗോമുത്തപരിഭാവിതം, പൂതിഭാവേന വാ ഛരസ്സിതം ഹരീതകം. ബുദ്ധാദിഹി വണ്ണിതന്തി “പൂതിമുത്തഭേസജ്ജം നിസ്സായ പബ്ബജ്ജാ”തിആദിനാ (മഹാവം ൨൩, ൧൨൮) സമ്മാസമ്ബുദ്ധാദിഹി പസത്ഥം. അപ്പിച്ചുതാസന്തുട്ഠീസു ഭിക്ഖു നിയോജേന്തോ പരമസന്തുട്ഠോവ ഹോതി പരമേന ഉക്കംസഗതേന സന്തോസേന സമന്നാഗതത്താ.

കായം പരിഹരന്തി പോസേന്തീതി കായപരിഹാരികാ. തഥാ കുച്ഛിപരിഹാരികാ വേദിതബ്ബാ. കുച്ഛിപരിഹാരികതാ ച അജ്ജേയാഹരണേന സരീരസ്സ റിതിയാ ഉപകാരകതാവസേന ഇച്ഛിതാതി ബഹിദ്ധാവ കായസ്സ ഉപകാരകതാവസേന കായപരിഹാരികതാ ദട്ഠബ്ബാ.

പരിക്ഖാരമത്താതി പരിക്ഖാരഗുഹണം. തത്രട്ഠകപച്ചത്ഥരണന്തി അത്തനാ അനധിട്ഠഹിതാ തത്ഥേവ തിട്ഠനകപച്ചത്ഥരണം . പച്ചത്ഥരണാദിനഞ്ചേത്ഥ നവമാദിഭാവോ യഥാവുത്തപടിപാടിയാ ദട്ഠബ്ബോ, ന തേസം തഥാ പതിനിയതഭാവതോ. കസ്ഥാ? തഥാ നധാരണതോ. ദുപ്പോസഭാവേന മഹാഗജാ വിയാതി മഹാഗജാ. യദി ഇതരേപി അപ്പിച്ചുതാദിസഭാവാ, കിം തേസവി വസേന അയം ദേസനാ ഇച്ഛിതാതി? നോതി ആഹ “ഭഗവാ പനാ”തിആദി. കായപരിഹാരോ പയോജനം ഏതേനാതി കായപരിഹാരികം. തേനാഹ “കായം പരിഹരണമത്തകേനാ”തി.

ചതുസു ദിസാസു സുഖവിഹാരതായ സുഖവിഹാരട്ഠാനഭൂതാ ചതസ്സോ ദിസാ ഏതസ്സാതി ചതുദിസോ ചതുദിസോ ഏവ ചാതുദിസോ. താസു ഏവ കത്ഥചി സത്തേ വാ സങ്ഖാരേ വാ ഭയേന ന പടിഹനതി, സയം വാ തേന ന പടിഹഞ്ഞതീതി അപ്പടിഘോ. സന്തുസ്സമാനോ ഇതരീതരേനാതി ഉച്ചാവചേന പച്ചയേന സകേന, സന്തേന, സമമേവ ച തുസ്സനകോ. പരിച്ച സയന്തി, കായചിത്താനി പരിസയന്തി അഭിഭവന്തിതി പരിസ്സയാ, സീഹബ്ധഗ്ഘാദയോ, കാമച്ഛന്ദാദയോ ച, തേ പരിസ്സയേ അധിവാസനഖന്തിയാ വിനയാദിഹി ച സഹിതാ ഖന്താ, അഭിഭവിതാ ച. മദ്ധഭാവകരഭയാഭാവേന അഹരമ്ഭീ. ഏകോ ചരേതി ഏകാകീ ഹുത്ഥാ ചരിതും സക്കുണേയ. ഖഗ്ഗവിസാണകപ്പോതി തായ ഏവ ഏകവിഹാരിതായ ഖഗ്ഗമിഗസിങ്ഗസമോ.

അസഞ്ജാതവാതാഭിഘാതേഹി സിയാ സകുണോ അപക്ഖകോതി “പക്ഖി സകുണോ”തി വിസേസേതാ വുത്തോ.

നീവരണപ്പഹാനകമാവണു

൨൧൬. വത്തബ്ബതം ആപജ്ജതിതി “അസുകസ്സ ഭിക്ഖുനോ അരഞ്ഞേ തിരച്ചാനഗതാനം വിയ, വനചരകാനം വിയ ച നിവാസമത്തമേവ, ന പന അരഞ്ഞവാസാനുച്ഛവികാ കാചി സമ്മാപടിപത്തി”തി അപവാദവസേന വത്തബ്ബതം, ആരഞ്ഞകേഹി വാ തിരച്ചാനഗതേഹി, വനചരവിസഭാഗജനേഹി വാ സദ്ധിം വിപ്പടിപത്തിവസേന വത്തബ്ബതം ആപജ്ജതി. കാളകസഭിസത്താ കാളകം, മൂല്യവജ്ജം. തിലകസഭിസത്താ തിലകം, അണുമത്തവജ്ജം.

വിവിത്തന്തി ജനവിവിത്തം. തേനാഹ “സുഞ്ഞ”ന്തി. തം പന ജനസദുഘോസാഭാവേനേവ വേദിതബ്ബം സദുകണ്ടകത്താ ത്യാനസ്സാതി ആഹ “അപ്പസദും അപ്പനിഗ്ഘോസന്തി അത്ഥോ”തി. ഏതദേവാതി നിസ്സദുതംയേവ. വിഹാരോ പാകാരപരിച്ഛിനോ സകലോ ആവാസോ. അഡ്ഡയോഗോതി ദീഘപാസാഭോ, “ഗരുളസണ്ഠാനപാസാഭോ”തിപി വദന്തി. പാസാഭോതി ചതുരസ്സപാസാഭോ. ഹമ്മിയം മുണ്ഡച്ഛദനപാസാഭോ . അട്ടോ പടിരാജൂനം പടിബാഹനയോഗോ ചതുപഞ്ചഭൂമകോ പതിസ്സയവിസേസോ. മാളോ ഏകകൂടസണ്ഠഹിതോ അനേകകോണവന്തോ പതിസ്സയവിസേസോ. അപരോ നയോ വിഹാരോ നാമ ദീഘമുഖപാസാഭോ. അഡ്ഡയോഗോ ഏകപസ്സച്ഛദനകസേനാസനം. തസ്സ കിര ഏകപസ്സേ ഭിത്തി ഉച്ചതരാ ഹോതി, ഇതരപസ്സേ നീചാ, തേന തം ഏകപസ്സചരദനകം ഹോതി. പാസാഭോ നാമ ആയതചതുരസ്സപാസാഭോ. ഹമ്മിയം മുണ്ഡച്ഛദനകം ചന്ദികണ്ഠണയുത്തം. ഗുഹാ നാമ കേവലാ പബ്ബതഗുഹാ. ലേണം ദ്വാരബദ്ധം പബ്ഭാരം. സേസം വുത്തനയമേവ. മണ്ഡപോതി സാഖാമണ്ഡപോ.

വിഹാരസേനാസനന്തി പതിസ്സയഭൂതം സേനാസനം. മഞ്ചപീഠസേനാസനന്തി മഞ്ചപീഠഞ്ചേവ മഞ്ചപീഠസമ്ബന്ധസേനാസനഞ്ച. ചിമിലികാദി സന്ധരിതബ്ബതോ സന്ധതസേനാസനം. അഭിസഞ്ചരണാഭാവതോ സയനസ്സ നിസജ്ജായ ച കേവലം ഓകാസഭൂതം സേനാസനം. “വിവിത്തം സേനാസന”ന്തി ഇമിനാ സേനാസനഗൃഹണേന സണ്ഠഹിതമേവ സാമഞ്ഞജോതനാഭാവതോ.

യദി ഏവം കസ്ഥാ “അരഞ്ഞ”ന്തിആദി വുത്തന്തി ആഹ “ഇമ പനാ”തിആദി. “ഭിക്ഖുനീനം വസേന ആഗത”ന്തി ഇദം വിനയേ തഥാ ആഗതതം സന്ധായ വുത്തം, അഭിധമ്മേപി പന “അരഞ്ഞന്തി നിക്ഖമിത്വാ ബഹി ഇന്ദവീലാ, സബ്ബമേതം അരഞ്ഞ”ന്തി (വിഭം ൨൨൯) ആഗതമേവ. തത്ഥ ഹി യം ന ഗാമപദേസത്തോഗധം, തം “അരഞ്ഞ”ന്തി നിപ്പരിയായവസേന തഥാ വുത്തം. യുതണ്ഠനിദേസേ (വിസുദ്ധിം ൧.൩൧) യം വുത്തം, തം യുത്തം, തസ്ഥാ തത്ഥ വുത്തനയേന ഗഹേതബ്ബന്തി അധിപ്പായോ. രുക്ഖമൂലന്തി രുക്ഖസമീപം. വുത്തണ്ഠേതം “യാവതാ മജ്ജന്തിഹികേ കാലേ സമന്താ ഛായാ ഫരതി, നിവാതേ പണ്ണാനി നിപതന്തി, ഏത്താവതാ രുക്ഖമൂല”ന്തി. സേല-സദോ അവിസേസതോ പബ്ബതപരിയായോതി കത്വാ വുത്തം “പബ്ബതന്തി സേല”ന്തി, ന സിലാമയമേവ, പംസുമയാദികോ തിവിധോപി പബ്ബതോ ഏവാതി. വിവരന്തി ദിന്നം പബ്ബതാനം മിഥോ ആസന്നതരേ റിതാനം ഓവരകാദിസഭിസം വിവരം, ഏകസ്ഥിനേവ വാ പബ്ബതേ. ഉമണ്ഠസഭിസന്തി സുദുണ്ഠാസഭിസം. മനുസ്സാനം അനുപചാരട്ഠാനന്തി പകതിസഞ്ചാരവസേന മനുസ്സേഹി ന സഞ്ചരിതബ്ബട്ഠാനം. ആദി-സദേന “വനപത്ഥന്തി വനസണ്ഠാനമേതം സേനാസനാനം അധിവചനം, വനപത്ഥന്തി ഭീസനകാനമേതം, വനപത്ഥന്തി സലോമഹംസാനമേതം,

വനപത്മന്തി പരിയന്താനമേതം, വനപത്മന്തി ന മനുസ്സുപചാരാനമേതം, വനപത്മന്തി ദുരഭിസമ്ഭവാനമേതം സേനാസനാനം അധിവചന"ന്തി (വിഭ് ൩൧) ഇമം പാളിസേസം സങ്ഗത്ത്വാതി. അച്ഛന്നന്തി കേനചി ഛരണേന അന്തമസോ രുക്ഖസാഖായപി ന ഛരാദിതം. നീക്കഡ്ഡിത്വാതി നീഹരിത്വാ. പബ്ഭാരലേണസദിസേതി പബ്ഭാരസദിസേ ലേണസദിസേ ച.

പിണ്ഡപാതപരിയേസനം പിണ്ഡപാതോ ഉത്തരപദലോപേനാതി ആഹ "പിണ്ഡപാതപരിയേസനതോ പടിക്കന്തോ"തി . പല്ലങ്കന്തി ഏതഥ പരിസദ്ദോ "സമന്തതോ"തി ഏതസ്സ അത്ഥേ, തസ്ഥാ വാമോരുഞ്ച ദക്ഖിണോരുഞ്ച സമം റപേത്വാ ഉഭോ പാദേ അന്തമന്തം സമ്ബന്ധിത്വാ നിസജ്ജാ പല്ലങ്കന്തി ആഹ "സമന്തതോ ഊരുബദ്ധാസന"ന്തി. ഊരൂനം ബന്ധനവസേന നിസജ്ജാ പല്ലങ്കം. ആഭുജിത്വാതി ച യഥാ പല്ലങ്കവസേന നിസജ്ജാ ഹോതി, ഏവം ഉഭോ പാദേ ആഭുഗ്ഗേ ഭഞ്ജിതേ കത്വാ, തം പന ഉഭിന്നം പാദാനം തഥാ സമ്ബന്ധതാകരണന്തി ആഹ "ബന്ധിത്വാ"തി.

ഹേട്ഠിമകായസ്സ ച അനുജുകം റപനം നിസജ്ജാവചനേനേവ ബോധിതന്തി "ഉജ്ജം കായ"ന്തി ഏതഥ കായ-സദ്ദോ ഉപരിമകായവിസയോതി ആഹ "ഉപരിമം സരീരം ഉജ്ജം റപേത്വാ"തി. തം പന ഉജ്ജകറപനം സരൂപതോ, പയോജനതോ ച ദസ്സേതും "അട്ഠാരസാ"തിആദി വുത്തം. ന പണമന്തിതി ന ഓനമന്തി. ന പരിപതതീതി ന വിഗച്ഛതി വീഥിം ന ലങ്ഘേതി. തതോ ഏവ പുണ്ണേനാപരം വിസേസപ്പന്തിയാ കമ്മട്ഠാനം വുഡ്ഡിം ഫാതിം വേപുല്ല്വം ഉപഗച്ഛതി. പരിമുഖന്തി ഏതഥ പരിസദ്ദോ അഭി-സദ്ദേന സമാനത്ഥോതി ആഹ "കമ്മട്ഠാനാഭിമുഖ"ന്തി, ബഹിദ്ധാ പുമുത്താരമ്മണതോ നിവാരേത്വാ കമ്മട്ഠാനംയേവ പുരക്ഖത്വാതി അത്ഥോ. സമീപത്ഥോ വാ പരിസദ്ദോതി ദസ്സേന്തോ "മുഖസമീപേ വാ കത്വാ"തി ആഹ. ഏതഥ ച യഥാ "വിവിത്തം സേനാസനം ഭജതീ"തിആദിനാ ഭാവനാനുരൂപം സേനാസനം ദസ്സിതം, ഏവം "നിസീദതീ"തി ഇമിനാ അലീനാനുദ്ധച്ചക്ഖിയോ സന്തോ ഇരിയാപഥോ ദസ്സിതോ. "പല്ലങ്കം ആഭുജിത്വാ"തി ഇമിനാ നിസജ്ജായ ദള്ഹഭാവോ, "പരിമുഖം സതിം ഉപട്ഠപേത്വാ"തി ഇമിനാ ആരമ്മണപരിഗൃഹൂപായോ. പരീതി പരിഗൃഹട്ഠോ "പരിണായികാ"തിആദിസു വിയ. മുഖന്തി നിയ്യാനട്ഠോ "സുണ്ണതവിമോക്ഖമുഖ"ന്തിആദിസു വിയ. പടിപക്ഖതോ നിഗ്ഗമനട്ഠോ ഹി നിയ്യാനട്ഠോ, തസ്ഥാ പരിഗൃഹിതനിയ്യാനന്തി സബ്ബഥാ ഗഹിതാസമ്മോസം പരിചത്തസമ്മോസം സതിം കത്വാ, പരഥം സതിനേപക്കം ഉപട്ഠപേത്വാതി അത്ഥോ.

൨൧൧. അഭിജ്ഞായതി ഗിജ്ഞതീ അഭികങ്ഖതി ഏതായാതി അഭിജ്ഞാ, ലോഭോ. ലുജ്ജനട്ഠേനാതി ഭിജ്ജനട്ഠേന, ഖണേ ഖണേ ഭിജ്ജനട്ഠേനാതി അത്ഥോ. വിക്ഖമ്ഭനവസേനാതി ഏതഥ വിക്ഖമ്ഭനം അനുപ്പാദനം അപ്പവത്തനം, ന പടിപക്ഖാനം സുപ്പഹീനതാ. "പഹീനത്താ"തി ച പഹീനസദിസതം സന്ധായ വുത്തം ഝാനസ്സ അനധിഗതത്താ. തഥാപി നയിദം ചക്ഖുവിത്താണം വിയ സഭാവതോ വിഗതാഭിജ്ഞം, അഥ ഖോ ഭാവനാവസേന, തേനാഹ "ന ചക്ഖുവിത്താണസദിസേനാ"തി. ഏസേവ നയോതി യഥാ ഇമസ്സ ചിത്തസ്സ ഭാവനായ പരിഭാവിതത്താ വിഗതാഭിജ്ഞതാ, ഏവം അബ്ധാപനം വിഗതമിനമിദ്ധം അനുദ്ധതം നിബ്ബിചികിച്ഛഞ്ചാതി അത്ഥോ. പുരിമപകതിന്തി പരിസുദ്ധപണ്ഡരസഭാവം. "യാ ചിത്തസ്സ

അകല്യതാതി"ആദിനാ (ധം സൗ ചമന്തഃ; വിഭം ഭർതൃ) മിനസ്സ, "യാ കായസ്സ അകല്യതാ"തിആദിനാ (ധം സൗ ചമന്തഃ; വിഭം ഭർതൃ) ച മിദ്ധസ്സ അഭിധമ്മേ നിദിട്ഠത്താ വുത്തം "മിനം ചിത്തഗേലഞ്ഞം, മിദ്ധം ചേതസികഗേലഞ്ഞം"തി. സതിപി അഞ്ഞമഞ്ഞം അവിപ്പയോഗേ ചിത്തകായലഹുതാദിനം വിയ ചിത്തചേതസികാനം യമാകമ്മം തം തം വിസേസസ്സ യാ തേസം അകല്യതാദിനം വിസേസപ്പച്ചയതാ, അയമേതേസം സഭാവോതി ദട്ഠഞ്ചം. ആലോകസഞ്ചിതി ഏതഥ അതിസയത്ഥവിസിട്ഠഅത്ഥി അത്ഥാവബ്ബോധകോ അയമികാരോതി ദസ്സേനോ ആഹ "രത്തിവി...പേ... സമന്നാഗതോ"തി. ഇദം ഉഭയന്തി സതിസമ്പജഞ്ഞമാഹ. അതിക്കമിത്ഥാ വിക്ഖവ്വഭവസേന പജഹിത്ഥാ. "കമമിദ"തി പവത്തിയാ കമകമ്മാ, വിചികിച്ഛാ. സാ ഏതസ്സ അത്ഥിതി കമകമ്മി, ന കമകമ്മിതി അകമ്മംകമ്മി, നിബ്ബിചികിച്ഛോ. ലക്ഖണാദിഭേദത്തോതി ഏതഥ ആദി-സദേന പച്ചയപഹാനപഹായകാദിനസി സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. തേപി ഹി ഭേദത്തോ വത്തഞ്ചാതി.

൨൧൮. തേസന്തി ഇണവസേന ഗഹിതധനാനം. പരിയത്തോതി ദാതബ്ബസേസോ. സോ ബലവപാമോജ്ജം ലഭതി "ഇണപലിബ്ബോധത്തോ മുത്തോമ്ഹീ"തി. സോമനസ്സം അധിഗച്ഛതി "ജീവികാനിമിത്തം അത്ഥി"തി.

൨൧൯. വിസഭാഗവേദനുപ്പത്തിയാതി ദുക്ഖവേദനുപ്പത്തിയാ. ദുക്ഖവേദനാ ഹി സുഖവേദനായ കുസലവിപാകസന്താനസ്സ വിരോധിതായ വിസഭാഗാ. ചതുഇരിയാപഥം ഛരിന്ദത്തോതി ചതുബ്ബിധസി ഇരിയാപഥപ്പവത്തിം പച്ഛിന്ദത്തോ. ബ്യാധികോ ഹി യഥാ റാനഗമനേസു അസമത്ഥോ, ഏവം നിസജ്ജാദിസുപി അസമത്ഥോ ഹോതി. ആബാധേതിതി പിളേതി. വാതാദിനം വികാരോ വിസമാവത്ഥാ ബ്യാധിതി ആഹ "തംസമുട്ഠാനേന ദുക്ഖേന ദുക്ഖിതോ"തി. ദുക്ഖവേദനായ പന ബ്യാധിഭാവേ മൂലബ്യാധിനാ ആബാധികോ ആദിതോ ബാധതിതി കത്ഥാ. അനുബന്ധബ്യാധിനാ ദുക്ഖിതോ അപരാപരം സഞ്ജാതദുക്ഖോതി കത്ഥാ. ഗിലാനോതി ധാതുസങ്ഖയേന പരിക്ഖിണസരീരോ. അപ്പമത്തകം വാ ബലം ബലമത്താ. തദുഭയന്തി പാമോജ്ജം, സോമനസ്സഞ്ച. തത്ഥ ലഭേമ പാമോജ്ജം "രോഗത്തോ മുത്തോമ്ഹീ"തി. അധിഗച്ഛേയ്യ സോമനസ്സം "അത്ഥി മേ കായേ ബല"തി.

൨൨൦. സേസന്തി "തസ്സ ഹി 'ബന്ധനാ മുത്തോമ്ഹീ'തി ആവജ്ജയത്തോ തദുഭയം ഹോതി. തേന വുത്ത"തി ഏവമാദി. വുത്തനയേനേവാതി പഠമദുതിയപദേസു വുത്തനയേനേവ. സബ്ബപദേസുതി അവസിട്ഠപദേസു തതിയാദിസു കോട്ഠാസേസു.

൨൨൧-൨൨൨. ന അത്തനി അധീനോതി ന അത്തായത്തോ. പരാധീനോതി പരായത്തോ. അപരാധീനതായ ഭുജോ വിയ അത്തനോ കിച്ചേ ഏസിതബ്ബോതി ഭുജിസ്സോ. സവസോതി ആഹ "അത്തനോ സന്തകോ"തി. അനുദകതായ കം പാനീയം താരേന്തി ഏത്ഥാതി കന്താരോതി ആഹ "നിരുദകം ദീഘമഗ്ഗ"തി.

൨൨൩. തത്രാതി തസ്ഥിം ദസ്സനേ. അയന്തി ഇദാനി വുച്ചമാനാ സദിസതാ. യേന ഇണാദിനം ഉപമാഭാവോ, കാമച്ഛന്ദാദിനഞ്ച ഉപമേയ്യഭാവോ ഹോതി, സോ നേസം ഉപമോപമേയ്യസമ്ബന്ധോ സദിസതാതി ദട്ഠഞ്ചം. യോ യമ്ഹി കാമച്ഛന്ദേന രജ്ജതീതി യോ പുഗ്ഗലോ യമ്ഹി കാമരാഗസ്സ വത്ഥുഭൂതേ പുഗ്ഗലേ

കാമച്ഛന്ദ്രവത്സേന രത്തോ ഹോതി. തം വത്സം ഗംഗാഹാതിതി തം തംഗാവത്സം “മമേത”ന്തി ഗംഗാഹാതി.

ഉപദ്രവേമാതി ഉപദ്രവം കരോമ.

നക്ഖത്തസ്സാതി മഹസ്സ. മുത്തോതി ബന്ധനതോ മുത്തോ.

വിനയേ അപകതത്തുനാതി വിനയക്കമേ അകുസലേന. സോ ഹി കപ്പിയാകപ്പിയം യാമാവതോ ന ജാനാതി. തേനാഹ “കിസ്ഥിഞ്ചിദേവാ”തിആദി.

ഗച്ഛതിപിതി മോകം മോകം ഗച്ഛതിപി. ഗച്ഛന്തോ പന തായ ഏവ ഉസ്സങ്കിതപരിസങ്കിതതായ തത്ഥ തത്ഥ തിട്ഠതിപി. ഇദിസേ കന്താരേ ഗതോ “കോ ജാനാതി കിം ഭവിസ്സതി”തി നിവത്തതിപി, തസ്ഥാ ഗതട്ഠാനതോ അഗതട്ഠാനമേവ ബഹുതരം ഹോതി. സദ്ധായ ഗംഗാഹിതും സദ്ധേയം വത്സം “ഇദമേവ”ന്തി സദുഹിതും ന സക്കോതി. അത്ഥി നത്ഥിതി “അത്ഥി നു ഖോ, നത്ഥി നു ഖോ”തി. അരഞ്ഞം പവിട്ഠസ്സ ആദിമ്ഹി ഏവ സപ്പനം ആസപ്പനം. പരി പരിതോ, ഉപരൂപരി വാ സപ്പനം പരിസപ്പനം. ഉഭയേനപി തത്ഥേവ പരിബ്ഭമനം വദതി. തേനാഹ “അപരിയോഗാഹന”ന്തി. ഛർദ്ദിതത്തന്തി അരഞ്ഞസത്തായ ഉപ്പനം ഛർദ്ദിതഭാവം, ഉത്രാസന്തി അത്ഥോ.

൨൨൪. തത്രായം സദിസതാതി ഏത്ഥാപി വുത്തനയാനുസാരേന സദിസതാ വേദിതഞ്ച. യദഗ്ഗേന ഹി കാമച്ഛന്ദ്രാദയോ ഇണാദിസദിസാ, തദഗ്ഗേന തേസം പഹാനം ആണണ്ഡാദിസദിസം അഭാവോതി കത്ഥാ. ഛര ധമ്മേതി അസുഭനിമിത്തസ്സ ഉഗ്ഗഹോ, അസുഭഭാവനാനുയോഗോ, ഇന്ദ്രിയേസു ഗുത്തഭാരതാ, ഭോജനേ മത്തത്തുതാ, കല്യാണമിത്തതാ, സപ്പായകമാതി ഇമേ ഛര ധമ്മേ. ഭാവേത്ഥാതി ബ്രൂഹേത്ഥാ. മഹാസതിപട്ഠാനേ (ഭീം നിം ൨.൩൭൨-൩൭൪) വണ്ണയിസ്സാമ തത്ഥസ്സ അനുപ്പന്നാനുപ്പാദനഉപ്പന്നപഹാനാദിവിഭാവനവത്സേന സവിത്സേസം പാളിയാ ആഗതത്താ. ഏസ നയോ ബ്യാപാദാദിപ്പഹാനകഭാവേപി. പരവത്സുമ്ഹിതി ആരമ്മണഭൂതേ പരസ്ഥിം വത്സുസ്ഥിം.

അനത്ഥകരോതി അത്തനോ പരസ്സ ച അനത്ഥാവഹോ. ഛര ധമ്മേതി മേത്താനിമിത്തസ്സ ഉഗ്ഗഹോ, മേത്താഭാവനാനുയോഗോ , കമ്മസ്സകതാ, പടിസഞ്ചാനബഹുലതാ, കല്യാണമിത്തതാ, സപ്പായകമാതി ഇമേ ഛര ധമ്മേ. തത്ഥേവാതി മഹാസതിപട്ഠാനേയേവ (ഭീം നിം ൨.൩൭൨-൩൭൪). ചാരിത്തസീലം ഉദിസ്സ പഞ്ഞത്തസിക്ഖാപദം ആചാരപണ്ണത്തി.

ബന്ധനാഗാരം പവേസിതത്താ അലദ്ധനക്ഖത്താനുഭവോ പുരിസോ “നക്ഖത്തദിവസേ ബന്ധനാഗാരം പവേസിതോ പുരിസോ”തി വുത്തോ, നക്ഖത്തദിവസേ ഏവ വാ തദനനുഭവനത്ഥം തഥാ കത്ഥോ. മഹാഅനത്ഥകരന്തി ദിട്ഠധമ്മികാദിഅത്ഥഹാപനമുഖേന മഹതോ അനത്ഥസ്സ കാരകം. ഛര ധമ്മേതി അതിഭോജനേ നനിമിത്തഗ്ഗാഹോ, ഇരിയാപഥസമ്പരിവത്തനതാ, ആലോകസത്താമനസിങ്കാരോ, അബ്ഭോകാസവാസോ, കല്യാണമിത്തതാ, സപ്പായകമാതി ഇമേ ഛര ധമ്മേ.

ഉദ്ധ്യക്ഷുക്കുച്ചേ മഹാഅനന്തകരന്തി പരായത്തതാപാദനതോ വൃത്തനയേന മഹതോ അനന്തസ്സ കാറകന്തി. അമ്മോ ഛര ധമ്മേതി ബഹുസ്സുതതാ, പരിപുച്ഛകതാ, വിനയേ പകതത്തുതാ, വുഡ്ഡസേവിതാ, കല്യാണമിത്തതാ, സപ്പായകമാതി ഇമേ ഛര ധമ്മേ.

ബലവാതി പച്ചത്ഥികവിധമനസമത്ഥേന ബലേന ബലവാ. സജ്ജാവുധോതി സന്നദ്ധധനുആദിആവുധോ. സുരവീരസേവകജനവസേന സപരിവാരോ. തന്തി യമാവുത്തം പുരിസം. ബലവന്തതായ, സജ്ജാവുധതായ, സപരിവാരതായ ച ചോരാ ദൂരതോവ ദിസാ പലായേയ്യും. അനന്തകാരികാതി സമ്മാപടിപത്തിയാ വിബന്ധകരണതോ വൃത്തനയേന അനന്തകാരികാ. ഛര ധമ്മേതി ബഹുസ്സുതതാ, പരിപുച്ഛകതാ, വിനയേ പകതത്തുതാ, അധിമോക്ഖബഹുലതാ, കല്യാണമിത്തതാ, സപ്പായകമാതി ഇമേ ഛര ധമ്മേ. യമാ ബാഹുസച്ചാദിനി ഉദ്ധ്യക്ഷുക്കുച്ചസ്സ പഹാനായ സംവത്തന്തി, ഏവം വിചികിച്ഛായ പീതി ഇധാപി ബഹുസ്സുതതാദയോ ഗഹിതാ. കല്യാണമിത്തതാ സപ്പായകമാ വിധ പഞ്ചനം, തസ്സമാ തസ്സ തസ്സ അനുച്ഛവികസേവനതാ വേദിതബ്ബാ. സമ്മാപടിപത്തിയാ അപ്പടിപത്തിനിമിത്തതാമുഖേന വിചികിച്ഛാ മിച്ഛാപടിപത്തിമേവ പരിബ്രൂഹേതീതി തസ്സാ പഹാനം ദുച്ചരിതവിധുനന്തുപായോതി ആഹ “ദുച്ചരിതകന്താരം നിത്ഥരിത്ഥാ”തിആദി.

൨൨൫. പാമോജ്ജം നാമ തരുണപീതി, സാ കമഞ്ചിപി തുട്ഠാവത്ഥാതി ആഹ “പാമോജ്ജം ജായതീതി തുട്ഠാകാരോ ജായതീ”തി. തുട്ഠസ്സാതി ഓക്കന്തികഭാവപ്പത്തായ പീതിയാ വസേന തുട്ഠസ്സ. അത്തനോ സവിപ്ഫാരികതായ, അത്തസമുട്ഠാനപണീതരുപുപ്പത്തിയാ ച സകലസരീരം ഖോഭയമാനാ ഹരണലക്ഖണാ പീതി ജായതി. പീതിസഹിതം പീതി ഉത്തരപദലോപേന, കിം പന തം ? മനോ. പീതി മനോ ഏതസ്സാതി പീതിമനോ, തസ്സ പീതിമനസ്സ. തയിദം അത്ഥമത്തമേവ ദസ്സേനോ “പീതിസമ്പയുത്തചിത്തസ്സാ”തി ആഹ. കായോതി ഇധ അരുപകലാപോ അധിപ്പേതോ, ന വേദനാദിക്ഖന്ധത്തയമേവാതി ആഹ “നാമകായോ പസ്സമ്ഭതീ”തി, പസ്സദ്ധിദ്ധയസ്സ പീതിവസേനേത്ഥ പസ്സമ്ഭനം അധിപ്പേതം. വിഗതദരമോതി പഹീനഉദ്ധച്ചാദികിലേസദരമോ. വൃത്തപ്പകാരായ പുബ്ബഭാഗഭാവനായ വസേന ചേതസികസുഖം പടിസംവേദേനോയേവ തംസമുട്ഠാനപണീതരുപഹുട്ഠസരീരതായ കായികമ്പി സുഖം വേദേതീതി ആഹ “കായികമ്പി ചേതസികമ്പി സുഖം വേദയതീ”തി. ഇമിനാതി “സുഖം പടിസംവേദേതീ”തി ഏവം വുത്തേന. സംകിലേസപക്ഖതോ നിക്ഖന്തത്താ, പഠമജ്ജ്യാനപക്ഖികത്താ ച നേക്ഖമ്മസുഖേന. സുഖിതസ്സാതി സുഖിനോ.

പഠമജ്ജ്യാനകമാവണ്ണാ

൨൨൬. “ചിത്തം സമാധിയതീ”തി ഏതേന ഉപചാരവസേനപി അപ്പനാവസേനപി ചിത്തസ്സ സമാധാനം കമിതം. ഏവം സന്തേ “സോ വിവിച്ചേവ കാമേഹി”തിആദികാ ദേസനാ കിമത്ഥിയാതി ആഹ “സോ വിവിച്ചേവ കാമേഹി...പേ... വുത്ത”ന്തി. തത്ഥ ഉപരിവിസേസദസ്സനത്ഥന്തി പഠമജ്ജ്യാനാദിഉപരിവത്തബ്ബവിസേസദസ്സനത്ഥം. ന ഹി ഉപചാരസമാധിസമധിഗമേന വിനാ പഠമജ്ജ്യാനാദിവിസേസോ സമധിഗന്തും സക്കാ. പാമോജ്ജുപ്പാദാദിഹി കാരണപരമ്പരാ ദുതിയജ്ജ്യാനാദിസമധിഗമേപി ഇച്ഛിതബ്ബാവ പടിപദാണാണദസ്സനവിസുദ്ധി വിധ ദുതിയമഗ്ഗാദിസമധിഗമേതി

ദട്ഠഞ്ച. തസ്സ സമാധിനോതി “സുഖിനോ ചിത്തം സമാധിയതീ”തി ഏവം സാധാരണവസേന വുത്തോ യോ അപ്പനാലക്ഖണോ, തസ്സ സമാധിനോ. പഭേദസ്സനത്ഥന്തി ദുതിയജ്ഞാനാദിവിഭാഗസ്സ ചേവ അഭിത്താദിവിഭാഗസ്സ ച പഭേദസ്സനത്ഥം. കരോ വുച്ചതി പുപ്ഫസമഭവം ഗബ്ഭാസയേ കരിയതീതി കത്വാ, കരതോ ജാതോ കായോ കരജകായോ, തദുപസന്നിസ്സയോ ചതുസന്തതിരൂപസമുദായോ. കാമം നാമകായോപി വിവേകജേന പിതിസുഖേന തമാലദ്ധുപകാരോ, “അഭിസന്ദേതീ”തിആദിവാചനതോ പന രൂപകായോ ഇധായിപ്പേതോതി ആഹ “ഇമം കരജകായ”ന്തി. അഭിസന്ദേതീതി അഭിസന്ദനം കരോതി. തം പന ത്യാനമയേന പിതിസുഖേന കരജകായസ്സ തിന്തഭാവാപാദനം, സബ്ബത്ഥകമേവ ലുഖഭാവാപനയനന്തി ആഹ “തേമേതീ”തിആദി, തയിദം അഭിസന്ദനം അത്ഥതോ യമാവുത്തപിതിസുഖസമുട്ഠാനേഹി പണീതരൂപേഹി കായസ്സ പരിപ്ഫരണം ദട്ഠഞ്ച. “പരിസന്ദേതീ”തിആദീസുപി ഏസേവ നയോ. സബ്ബം ഏതസ്സ അത്ഥീതി സബ്ബവാ, തസ്സ സബ്ബാവതോ. അവയവാവയവിസമ്ബന്ധേ അവയവിനി സാമിവചനന്തി അവയവിവിസയോ സബ്ബ-സദ്ദോ, തസ്മാ വുത്തം “സബ്ബകോട്ഠാസവതോ”തി. അഹുടം നാമ ന ഹോതി യത്ഥ യത്ഥ കമ്മജരൂപം, തത്ഥ തത്ഥ ചിത്തജരൂപസ്സ അഭിബ്ബാപനതോ. തേനാഹ “ഉപാദിനകസന്തതീ”തിആദി.

൨൨൨. ഛേരകോതി കുസലോ. തം പനസ്സ കോസല്ല്വം ന്ഹാനിയചുണ്ണാനം സന്നനേ പിണ്ഡീകരണേ ച സമത്ഥതാവസേന വേദിതബ്ബന്തി ആഹ “പടിബലോ”തിആദി. കംസ-സദ്ദോ “മഹതിയാ കംസപാതിയാ”തിആദീസു സുവണ്ണേ ആഗതോ.

“കംസോ ഉപഹതോ യമാ”തിആദീസു (ധം പം ൧൩൪) കിത്തിമലോഹേ, കത്ഥചി പണ്ണത്തിമത്തേ “ഉപകംസോ നാമ രാജാപി മഹാകംസസ്സ അത്രജോ”തിആദി, [ജാ° അട്ഠ° ൪.൧൦ ഘടപണ്ഡിതജാതകവണ്ണനായം (അത്ഥതോ സമാനം)] ഇധ പന യത്ഥ കത്ഥചി ലോഹേതി ആഹ “യേന കേനചി ലോഹേന കതഭാജനേ”തി. സ്നേഹാനുഗതാതി ഉദകസിനേഹേന അനുപവിസനവസേന ഗതാ ഉപഗതാ. സ്നേഹപരേതാതി ഉദകസിനേഹേന പരിതോ ഗതാ സമന്തതോ ഹുട്ഠാ, തതോ ഏവ സന്തരബാഹിരാ ഹുട്ഠാ സിനേഹേന, ഏതേന സബ്ബസോ ഉദകേന തേമിതഭാവമാഹ. “ന ച പഗ്ഘരണീ”തി ഏതേന തിന്തസ്സപി തസ്സ ഘനമദ്ധഭാവം വദതി. തേനാഹ “ന ച ബിന്ദും ബിന്ദു”തിആദി.

ദുതിയജ്ഞാനകമാവണ്ണനാ

൨൨൩. താഹി താഹി ഉദകസിരാഹി ഉബ്ഭിജജതീതി ഉബ്ഭിദം, ഉബ്ഭിദം ഉദകം ഏതസ്സാതി ഉബ്ഭിദോദകോ. ഉബ്ഭിന്നഉദകോതി നദീതീരേ ഖതകുപകോ വിധി ഉബ്ഭിജജനകഉദകോ. ഉഗ്ഗച്ഛനകഉദകോതി ധാരാവസേന ഉട്ഠഹനഉദകോ. കസ്മാ പനേത്ഥ ഉബ്ഭിദോദകോവ രഹദോ ഗഹിതോ, ന ഇതരോതി ആഹ “ഹേട്ഠാ ഉഗ്ഗച്ഛനഉദകഞ്ഹീ”തിആദി. ധാരാനിപാതപുബ്ബുളകേഹീതി ധാരാനിപാതേഹി ഉദകപുബ്ബുളകേഹി ച, “ഫേണപടലേഹി ചാ”തി വത്തബ്ബം. സന്നിസിന്നമേവാതി അപരിക്ഖോഭതായ നിച്ഛലമേവ, സുപ്പസന്നമേവാതി അധിപ്പായോ. സേസന്തി “അഭിസന്ദേതീ”തിആദികം.

തതീയജ്ഞാനകമാവണ്ണനാ

൨൩൧. ഉപ്പലാനീതി ഉപ്പലഗച്ഛാനി. സേതരത്തനീലേസൂതി ഉപ്പലേസു, സേതുപ്പലരത്തുപ്പലനീലുപ്പലേസൂതി അത്ഥോ. യം കിഞ്ചി ഉപ്പലം ഉപ്പലമേവ സാമന്തഗഹണതോ . സതപത്തന്തി ഏതഥ സത-സദോ ബഹുപരിയായോ “സതഗ്ഘീ”തിആദീസു വിയ, തേന അനേകസതപത്തസ്സപി സങ്ഗഹോ സിലോ ഹോതി. ലോകേ പന “രത്തം പദുമം, സേതം പുണ്യരീക”ന്തിപി വുച്ചതി. യാവ അഗ്ഗാ, യാവ ച മൂലാ ഉദകേന അഭിസന്ദനാദിസമ്ഭവദസ്സനത്ഥം ഉദകാനുഗ്ഗതഗ്ഗഹണം. ഇയ ഉപ്പലാദീനി വിയ കരജകായോ, ഉദകം വിയ തതിയജ്ജ്യാനസുഖം.

ചതുത്ഥജ്ജ്യാനകമാവണ്ണനാ

൨൩൩. യസ്മാ “പരിസുദ്ധേന ചേതസാ”തി ചതുത്ഥജ്ജ്യാനചിത്തമാഹ, തഞ്ച രാഗാദിഉപക്കിലേസാപഗമനതോ നിരൂപക്കിലേസം നിമ്മലം, തസ്മാ ആഹ “നിരൂപക്കിലേസദ്ഠേന പരിസുദ്ധ”ന്തി. യസ്മാ പന പാരിസുദ്ധിയാ ഏവ പച്ചയവിസേസേന പവത്തിവിസേസോ പരിയോദാതതാ സുവണ്ണസ്സ നിഘംസനേന പഭസ്സരതാ വിയ, തസ്മാ ആഹ “പഭസ്സരദ്ഠേന പരിയോദാതന്തി വേദിതബ്ബ”ന്തി. ഇദന്തി ഓദാതവചനം. ഉതുഹരണത്ഥന്തി ഉണ്ഹഉതുനോ ഫരണദസ്സനത്ഥം. ഉതുഹരണം ന ഹോതി സവിസേസന്തി അധിപ്പായോ, തേനാഹ “തങ്ഖണ്...പേ... ബലവം ഹോതീ”തി. വത്ഥം വിയ കരജകായോതി യോഗിനോ കരജകായോ വത്ഥം വിയ ദദ്ഠഞ്ചോ ഉതുഹരണസദിസേന ചതുത്ഥജ്ജ്യാനസുഖേന ഫരിതബ്ബത്താ. പുരിസസ്സ സരീരം വിയ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനം ദദ്ഠഞ്ചം ഉതുഹരണദ്ഠാനിയസ്സ സുഖസ്സ നിസ്സയഭാവതോ, തേനാഹ “തസ്മാ”തിആദി. ഏതഥ ച “പരിസുദ്ധേന ചേതസാ”തി ചേതോ ഗഹണേന ത്യാനസുഖം വുത്തന്തി ദദ്ഠഞ്ചം, തേനാഹ “ഉതുഹരണം വിയ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനസുഖ”ന്തി. നനു ച ചതുത്ഥജ്ജ്യാനേ സുഖമേവ നത്ഥീതി? സച്ചം നത്ഥി സാതലക്ഖണ്ഡസന്തസഭാവത്താ പനേത്ഥ ഉപേക്ഖാ “സുഖ”ന്തി അധിപ്പേതാ. തേന വുത്തം സമ്മോഹവിനോദനിയം “ഉപേക്ഖാ പന സന്തത്താ, സുഖമിച്ഛേവ ഭാസീതാ”തി. (വിഭം അട്ഠം ൨൩൨; വിസുദ്ധിം ൨.൬൪൪; പടിം ൧൦൫, മഹാനിം അട്ഠം ൨൭)

ന അരൂപജ്ജ്യാനലാഭിതി ന വേദിതബ്ബോ അവിനാഭാവതോ, തേനാഹ “ന ഹീ”തിആദി. തത്ഥ ചുട്ടസഹാകാരേഹീതി കസിണാനുലോമതോ, കസിണപടിലോമതോ, കസിണാനുലോമപടിലോമതോ, ത്യാനാനുലോമതോ, ത്യാനപടിലോമതോ, ത്യാനാനുലോമപടിലോമതോ, ത്യാനുകുന്തരികതോ, കസിണുകുന്തരികതോ, ത്യാനകസിണുകുന്തരികതോ, അങ്ഗസങ്കന്തിതോ, ആരമ്മണസങ്കന്തിതോ, അങ്ഗാരമ്മണസങ്കന്തിതോ, അങ്ഗവവത്ഥാനതോ , ആരമ്മണവവത്ഥാനതോതി ഇമേഹി ചുട്ടസഹാകാരേഹി. സതിപി ത്യാനേസു ആവജ്ജനാദിവസീഭാവേ അയം വസീഭാവോ അഭിത്താനിബ്ബത്തനേ ഏകന്തേന ഇച്ഛിതബ്ബോതി ദസ്സേനോ ആഹ “ന ഹി...പേ... ഹോതീ”തി. സ്വായം നയോ അരൂപസമാപത്തിഹി വിനാ ന ഇജ്ജ്യാതീതി തായപേത്ഥ അവിനാഭാവോ വേദിതബ്ബോ. യദി ഏവം കസ്മാ പാളിയം ന അരൂപജ്ജ്യാനാനി ആഗതാനീതി? വിസേസതോ ച രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജ്യാനപാദകത്താ സബ്ബാഭിത്താനം തദന്തോഗധാ കത്വാ തായ ദേസീതാ, ന അരൂപാവചരജ്ജ്യാനാനം ഇയ അനുപയോഗതോ, തേനാഹ “അരൂപജ്ജ്യാനാനി ആഹരിത്വാ കഥേതബ്ബാനീ”തി.

വിപസ്സനാണകമാവണ്ണനാ

൨൩൪. സേസന്തി “ഏവം സമാഹിതേ ചിത്തേ”തിആദീസു വത്തബ്ബം. ഞേയ്യം ജാനാതീതി ഞാണം, തം പന ഞേയ്യം പച്ചക്ഖം കത്വാ പസ്സതീതി ദസ്സനം, ഞാണമേവ ദസ്സനന്തി ഞാണദസ്സനം. തയിദം ഞാണദസ്സനപദം സാസനേ അത്തമം ഞാണവിസേസേ നിരുള്ഹം, തം സബ്ബം അത്ഥുദ്ധാരവസേന ദസ്സേന്തോ “ഞാണദസ്സനന്തി മഗ്ഗഞാണസി വുച്ചതീ”തിആദിമാഹ. യസ്മാ വിപസ്സനാണാം തേഭൂമകസങ്ഖാരേ അനിച്ഛാദിതോ ജാനാതി, ഭങ്ഗാനുപസ്സനതോ പട്ഠായ പച്ചക്ഖതോ ച തേ പസ്സതി തസ്മാ ആഹ “ഇധ പന...പേ... ഞാണദസ്സനന്തി വുത്ത”ന്തി.

അഭിനീഹരതീതി വുത്തനയേന അട്ഠംഗസമന്നാഗതേ തസ്മിം ചിത്തേ വിപസ്സനാക്കമേന ജാതേ വിപസ്സനാഭിമുഖം പേസേതി, തേനാഹ “വിപസ്സനാ... പേ... കരോതീ”തി. തദഭിമുഖഭാവോ ഏവ ഹിസ്സ തന്നിന്നതാദികരതാ. വുത്തോയേവ ബ്രഹ്മജാലേ. ഓദനകുമ്മാസേഹി ഉപചീയതീതി ഓദനകുമ്മാസുപചയോ. അനിച്ഛയമ്മോതി പഭങ്ഗുതായ അദ്ധുവസഭാവോ. ദുഗ്ഗന്ധവിഘാതത്വായാതി സരീരേ ദുഗ്ഗന്ധസ്സ വിഗമായ. ഉച്ഛാദനയമ്മോതി ഉച്ഛാദേതബ്ബതാസഭാവോ. ഉച്ഛാദനേന ഹി സരീരേ സേദഗൃഥപിത്തസേമ്ഹാദിയാതുക്ഖോഭഗരുഭാവദുഗ്ഗന്ധാനം അപഗമോ ഹോതി. മഹാസമ്ബാഹനം മല്ലാദീനം ബാഹുവഡ്ഡനാദിഅത്ഥം ഹോതീതി “ഖുദുകസമ്ബാഹനേനാ”തി വുത്തം. പരിമദ്ദനയമ്മോതി പരിമദ്ദിതബ്ബതാസഭാവോ. ഭിജ്ജതിചേവ വികിരതി ചാതി അനിച്ഛതാവസേന ഭിജ്ജതി ച ഭിന്നഞ്ച കിഞ്ചി പയോജനം അസായേന്തം വിപ്പകിണ്ണഞ്ച ഹോതി. രൂപീതി അത്തനോ പച്ചയഭൂതേന ഉതുആഹാരലക്ഖണേന രൂപവാതി അയമേത്ഥ അത്ഥോ ഇച്ഛിതോതി ആഹ “ഛരഹി പദേഹി സമുദയോ കമിതോ”തി. സംസഗ്ഗേ ഹി അയമീകാരോ. സങ്ഠാനസമ്പാദനസി തമ്മാരൂപരൂപുപ്പാദനേനേവ ഹോതീതി ഉച്ഛാദനപരിമദ്ദനപദേഹിപി സമുദയോ കമിതോതി വുത്തം. ഏവം നവഹി യഥാരഹം കായേ സമുദയവയധമ്മാനുപസ്സിതാ ദസ്സിതാ. നിസ്സിതഞ്ച ഛരട്ഠവത്ഥുനിസ്സിതത്താ വിപസ്സനാണസ്സ. പടിബദ്ധഞ്ച തേന വിനാ അപ്പവത്തനതോ, കായസത്തിതാനം രൂപധമ്മാനം ആരമ്മണകരണതോ ച.

൨൩൫. സുട്ഠു ഭാതി ഓഭാസതീതി സുഭോ, പഭാസമ്പത്തിയാപി മണിനോ ഭട്ടതാതി ആഹ “സുഭോതിസുന്ദരോ”തി. കുരുവിന്ദജാതി ആദിജാതിവിസേസോപി മണിനോ ആകരപരിസുദ്ധിമൂലകോ ഏവാതി ആഹ “പരിസുദ്ധാകരസമുട്ഠിതോ”തി ദോസനീഹരണവസേന പരികമ്മനിപ്ഫത്തിതി ആഹ “സുട്ഠു കതപരികമ്മോ അപനീതപാസാണസക്ഖരോ”തി. ഛരവിയാ സങ്ഠഭാവേനസ്സ അച്ഛതാ, ന സങ്ഘാതസ്സാതി ആഹ “അച്ഛോതി തനുച്ഛവി”തി, തേനാഹ “വിപ്പസനോ”തി. യോവനവേധനാദിഹീതി ചതുസു പാസാണേസു യോവനേന ചേവ കാളകാദിഅപഹരണത്വായ സുത്തേന ആവുനനത്വായ ച വിജ്ജയനേന. താപസങ്ഠകരണാദീനം സങ്ഗഹോ ആദി-സദ്ദേന. വണ്ണസമ്പത്തിന്തി സുത്തസ്സ വണ്ണസമ്പത്തിം. മണിവിയ കരജകായോ പച്ചവേക്ഖിതബ്ബതോ. ആവുതസുത്തം വിയ വിപസ്സനാണാം അനുപവിസിത്വാ റിതത്താ. ചക്ഖമാ പുരിസോ വിയ വിപസ്സനാലാഭീഭിക്ഖു സമ്മദേവ ദസ്സനതോ. തദാരമ്മണാനന്തി രൂപധമ്മാരമ്മണാനം. ഫസ്സപഞ്ചമകചിത്തചേതസി കഗ്ഗഹണേന ഗഹിതധമ്മാപി

വിപസ്സനാചിത്തുപ്പാദപരിയാപന്നാ ഏവാതി വേദിതഞ്ചം. ഏവഞ്ഹി തേസം വിപസ്സനാണാഗതികത്താ “ആവുതസുത്തം വിയ വിപസ്സനാണാ”ന്തി വചനം അവിരോധിതം ഹോതി. കിം പനേതേ ഞാണസ്സ ആവി ഭവന്തി, ഉദാഹു പുഗ്ഗലസ്സാതി? ഞാണസ്സ. തസ്സ പന ആവിഭാവത്താ പുഗ്ഗലസ്സ ആവിഭൂതാ നാമ ഹോന്തി. ഞാണസ്സാതി ച പച്ചവേക്ഖണാണാണസ്സ.

മഗ്ഗ്ഞാണസ്സ അനന്തരം, തസ്മാ ലോകിയാഭിഞ്ഞാനം പരതോ ഛട്ഠാഭിഞ്ഞായ പൂരതോ വത്തഞ്ചം വിപസ്സനാണാം. ഏവം സന്തേപീതി യദിപായം ഞാണാനുപുണ്ണി, ഏവം സന്തേപി. ഏതസ്സ അന്തരാവാറോ നന്മീതി പഞ്ചസു ലോകിയാഭിഞ്ഞാസു കമിതാസു ആകഞ്ചേയസുത്താദീസു (മം നിം ൧.൬൫) വിയ ഛട്ഠാഭിഞ്ഞാ കമേതഞ്ചാതി ഏതസ്സ അനഭിഞ്ഞാലക്ഖണസ്സ വിപസ്സനാണാണസ്സ താസം അന്തരാവാറോ ന ഹോതി. തസ്മാ തത്ഥ അവസരാഭാവതോ ഇധേവ രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജ്യാനാനന്തരമേവ ദസ്സിതം വിപസ്സനാണാം. യസ്മാ ചാതി ച-സദ്ദോ സമുച്ചയത്ഥോ, തേന ന കേവലം തദേവ, അഥ ഖോ ഇദമ്പി കാരണം വിപസ്സനാണാണസ്സ ഇധേവ ദസ്സനേതി ഇമമത്ഥം ദീപേതി. ദിഞ്ചേന ചക്ഖുനാ ഭേരവമ്പി രൂപം പസ്സതോതി ഏതഥ “ഇദ്ധിവിധിയാണേന ഭേരവം രൂപം നിമ്മിനിത്ഥാ ചക്ഖുനാ പസ്സതോ”തിപി വത്തഞ്ചം, ഏവമ്പി അഭിഞ്ഞാലാഭിനോ അപരിഞ്ഞാതവത്ഥുക്സു ഭയം സന്താസോ ഉപ്പജ്ജതി. ഉച്ചാവാലികവാസി മഹാനാഗത്ഥേരസ്സ വിയ. പാടിയേക്കം സന്ദിട്ഠികം സാമഞ്ഞഫലം. തേനാഹ ഭഗവാ -

“യതോ യതോ സമ്മസതി, ഖന്ധാനം ഉദയഞ്ചയം;
ലഭതീ പീതിപാമോജ്ജം, അമതം തം വിജാനത”ന്തിആദി. (ധം പം ൩൨൪);

മനോമയിദ്ധിയാണകമാവണ്ണനാ

൨൩൬-൭. മനേന നിബ്ബത്തിതന്തി അഭിഞ്ഞാമനേന നിബ്ബത്തിതം. ഹത്ഥപാദാദി അങ്ഗേഹി ച കപ്പരജണ്ണുആദി പച്ചങ്ഗേഹി ച. സങ്ഠാനവസേനാതി കമലദലാദിസദിസസങ്ഠാനമത്തവസേന, ന രൂപാഭിഘാതാരഹഭൂതപ്പസാദിഇന്ദ്രിയവസേന. സബ്ബാകാരേഹീതി വണ്ണസങ്ഠാനഅവയവവിസേസാദിസബ്ബാകാരേഹി. തേന ഇദ്ധിമതാ. സദിസഭാവദസ്സനത്ഥമേവാതി സങ്ഠാനതോപി വണ്ണതോപി അവയവവിസേസതോപി സദിസഭാവദസ്സനത്ഥമേവ. സജാതിയം റിതോ, ന നാഗിദ്ധിയാ അഞ്ഞജാതിരൂപോ.

ഇദ്ധിവിധിയാണാദികകമാവണ്ണനാ

൨൩൯. സുപരികമ്മകതമത്തികാദയോ വിയ ഇദ്ധിവിധിയാണാം വികുണ്ഠനകിരിയായ നിസ്സയഭാവതോ.

൨൪൧. സുഖന്തി അകിച്ഛേന, അകസിരേനാതി അത്ഥോ.

൨൪൩. മന്ദോ ഉത്താനസേയ്യകദാരകോപി “ദഹരോ”തി വുച്ചതീതി തതോ വിസേസനത്ഥം “യുവാ”തി വുത്തം. യുവാപി കോചി അനിച്ഛനകോ അമണ്ഡനജാതികോ ഹോതീതി തതോ വിസേസനത്ഥം “മണ്ഡനകജാതികോ”തിആദി വുത്തം, തേനാഹ “യുവാപീതി”ആദി.

കാളതിലപ്പമാണാ ബിന്ദവോ കാളതിലകാനി കാളാ വാ കമ്മാസാ, തിലപ്പമാണാ ബിന്ദവോ തിലകാനി. വങ്ഗം നാമ വിയങ്ഗം. യോബ്ബനപീളകാദയോ മുഖഭൂസിപീളകാ. മുഖഗതോ ദോസോ മുഖദോസോ, ലക്ഖണവചനഞ്ചേതം മുഖേ അദോസസ്സാപി പാക്കടാവസ്സ അധിപ്പേതത്താ. യഥാ വാ മുഖേ ദോസോ, ഏവം മുഖേ അദോസോപി മുഖദോസോ സരലോപേന. മുഖദോസോ ച മുഖദോസോ ച മുഖദോസോതി ഏകസേസനയേനപേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഏവഞ്ചി “പരേസം സോളസവിധം ചിത്തം പാക്കടം ഹോതി”തി വചനം സമത്ഥിതം ഹോതി.

൨൪൫. പുബ്ബേനിവാസണാണുപമായന്തി പുബ്ബേനിവാസണാണസ്സ ദസ്സിതഉപമായം. തം ദിവസം കതകിരിയാ നാമ പാകതികസത്തസ്സാപി യേഭൂയേന പാക്കടാ ഹോതിതി ദസ്സനത്ഥം തംദിവസ-ഗ്ഗഹണം കതം. തംദിവസഗതഗാമത്തയ-ഗ്ഗഹണേനേവ മഹാഭിന്നീഹാരേഹി അഞ്ഞേസമ്പി പുബ്ബേനിവാസണാണലാഭിനം തീസു ഭവേസു കതകിരിയാ യേഭൂയേന പാക്കടാ ഹോതിതി ദീപിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

൨൪൭. അപരാപരം സഞ്ചരന്തേതി തംതംകിച്ചവസേന ഇതോ ചിതോ ച സഞ്ചരന്തേ. യഥാവുത്തപാസാരോവിയ ഭിക്ഖുനോ കരജകായോ ദട്ഠഞ്ചോ തത്ഥ പതിട്ഠിതസ്സ ദട്ഠഞ്ചദസ്സനസിദ്ധിതോ. ചക്ഖുമതോ ഹി ദിബ്ബചക്ഖുസമധിഗമോ. യഥാഹ “മംസചക്ഖുസ്സ ഉപ്പാദോ, മഗ്ഗോ ദിബ്ബസ്സ ചക്ഖുനോ”തി (ഇതിവു൬൧). ചക്ഖുമാ പുരിസോ വിയ അയമേവ ദിബ്ബചക്ഖും പത്ഥാ റിതോ ഭിക്ഖു ദട്ഠഞ്ചസ്സ ദസ്സനതോ. ഗേഹം പവിസന്താ വിയ ഏതം അത്തഭാവഗേഹം ഓക്കമന്താ, ഉപപജ്ജന്താതി അത്ഥോ. ഗേഹാ നിക്ഖമന്താ വിയ ഏതസ്ഥാ അത്തഭാവഗേഹതോ പക്കന്താ, ചവന്താതി അത്ഥോ. ഏവം വാ ഏത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. അപരാപരം സഞ്ചരണകസത്താതി പന പുനപ്പുനം സംസാരേ പരിബ്ഭമന്താ സത്താ. “തത്ഥ തത്ഥ നിബ്ബത്തസത്താ”തി പന ഇമിനാ തസ്ഥിം ഭവേ ജാതസംവദ്ധേ സത്തേ വദതി. നനു ചായം ദിബ്ബചക്ഖുണാണകമാ, ഏത്ഥ കസ്ഥാ “തീസു ഭവേസു”തി ചതുവോകാരഭവസ്സാപി സങ്ഗഹോ കതോതി ആഹ “ഇദഞ്ചാ”തിആദി. തത്ഥ ഇദന്തി “തീസു ഭവേസു നിബ്ബത്തസത്താന”ന്തി ഇദം വചനം. ദേസനാസുഖത്ഥമേവാതി കേവലം ദേസനാസുഖത്ഥം, ന ചതുവോകാരഭവേ നിബ്ബത്തസത്താനം ദിബ്ബചക്ഖുനോ ആവിഭാവസബ്ഭാവതോ. ന ഹി “ഠപേത്ഥാ അരൂപഭവ”ന്തി വാ “ദീസു ഭവേസു”തി വാ വുച്ചമാനേ ദേസനാ സുഖാവബ്ബോധാ ച ഹോതിതി.

ആസവക്ഖയണാണകമാവണ്ണനാ

൨൪൮. വിപസ്സനാപാദകന്തി വിപസ്സനായ പദട്ഠാനഭൂതം. വിപസ്സനാ ച തിവിധാ വിപസ്സകപുഗ്ഗലഭേദേന. മഹാബോധിസത്താനഞ്ചി പച്ചേകബോധിസത്താനഞ്ച വിപസ്സനാ ചിന്താമയണാണസംവദ്ധിതാ സയമ്ഭുണാണഭൂതാ, ഇതരേസം സുതമയണാണസംവദ്ധിതാ പരോപദേസസമ്ഭുതാ നാമ. സാ “ഠപേത്ഥാ നേവസത്താനാസത്തായതനം അവസേസരൂപാരൂപജ്ജ്യാനാനം അഞ്ഞതരതോ വുട്ഠായാ”തിആദിനാ അനേകധാ, അരൂപമുഖവസേന ചതുയാതുവവത്ഥാനേ വുത്താനം തേസം തേസം യാതുപരിഗ്ഗഹമുഖാനഞ്ച അഞ്ഞതരമുഖവസേന അനേകധാ ച വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ നാനാനയതോ വിഭാവിതാ. മഹാബോധിസത്താനം പന ചതുവിസതികോടിസതസഹസ്സമുഖേന പഭേദഗമനതോ നാനാനയം

സബുത്തുതൊണസന്നിസ്സയസ്സ അരിയമഗ്ഗൊണസ്സ അധിട്ഠാനഭൂതം പുബ്ബഭാഗൊണഗബ്ഭം ഗണഹാപേന്തം പരിണതം ഗച്ഛന്തം പരമഗമ്ഭീരം സണ്ഠഹസുഖമതരം അനത്തസാധാരണം വിപസ്സനാണാം ഹോതി, യം അട്ഠകമാസു “മഹാവജിരൊണ”തി വുച്ചതി. യസ്സ ച പവത്തിവിഭാഗേന ചതുവീസതികോടിസതസഹസ്സപ്പഭേദസ്സ പാദകഭാവേന സമാപജ്ജിയമാനാ ചതുവീസതികോടിസതസഹസ്സസങ്ഖ്യാ ദേവസികം സത്ഥു വളഞ്ജനകസമാപത്തിയോ വുച്ചന്തി, സ്വായം ബുദ്ധാനം വിപസ്സനാചാരോ പരമത്ഥമഞ്ജുസായം വിസുദ്ധിമഗ്ഗസംവണ്ണനായം (വിസുദ്ധിം ടീം ൧.൨൧൬) ഉദ്ദേശതോ ദസ്സിതോ. അത്ഥിക്കേഹി തതോ ഗഹേതബ്ബോ, ഇധ പന സാവകാനം വിപസ്സനാ അധിപ്പേതാ.

ആസവാണം വയണാണായാതി ആസവാണം വേപനതോ സമുച്ഛിന്ദനതോ ആസവക്ഖയോ, അരിയമഗ്ഗോ, തത്ഥ ണാണം ആസവാണം വയണാണം, തദത്ഥം തേനാഹ “ആസവാണം വയണാണിബുത്തനത്ഥായാ”തി. ആസവാ ഏത്ഥ വീയന്തീതി ആസവാണം വയോ നിബ്ബാനം. വേപേതി പാപധമ്മേതി വയോ, മഗ്ഗോ. സോ പന പാപക്ഖയോ ആസവക്ഖയേന വിനാ നത്ഥീതി “വയേ ണാണ”തി ഏത്ഥ വയഗ്ഗഹണേന ആസവക്ഖയോ വുത്തോതി ആഹ “വയേ ണാണ”തിആദി. സമിതപാപോ സമണോതി കത്ഥാ ആസവാണം വീണത്താ സമണോ നാമ ഹോതീതി ആഹ “ആസവാണം വയോ സമണോ ഹോതീതി ഏത്ഥ ഫല”തി. ആസവവധ്വശിയാ സങ്ഖാരേ വധ്വശേനോ വിസങ്ഖാരതോ സുവിഭൂരവിഭൂരോതി “ആരാ സോ ആസവക്ഖയാ”തി ഏത്ഥ ആസവക്ഖയപദം വിസങ്ഖാരാധിവചനന്തി ആഹ “ആസവക്ഖയാതി ഏത്ഥ നിബ്ബാനം വുത്ത”തി. ഭങ്ഗോതി ആസവാണം വണിനീരോധോ “ആസവാണം വയോ”തി വുത്തോതി യോജനാ.

“ഇദം ദുക്ഖ”തി ദുക്ഖസ്സ അരിയസച്ചസ്സ തദാ ഭിക്ഖുനോ പച്ചക്ഖതോ ഗഹിതഭാവദസ്സനം. “ഏത്തകം ദുക്ഖ”തി തസ്സ പരിച്ഛിജ്ജഗ്ഗഹിതഭാവദസ്സനം. “ന ഇതോ ഭിച്ഛോ”തി തസ്സ അനവസേസേത്ഥാ ഗഹിതഭാവദസ്സനം. തേനാഹ “സബ്ബവി ദുക്ഖസച്ച”തിആദി. സരസലക്ഖണപടിവേധേനാതി സഭാവസങ്ഖാതസ്സ ലക്ഖണസ്സ അസമ്മോഹതോ പടിവിജ്ജന്തേന, അസമ്മോഹപടിവേധോതി ച. യഥാ തസമിം ണാണേ പവത്തേ പച്ഛാ ദുക്ഖസച്ചസ്സ സരുപാദിപരിച്ഛേദേ സമ്മോഹോ ന ഹോതി, തഥാ പവത്തി, തേനാഹ “യഥാഭൂതം പജാനാതീ”തി. ദുക്ഖം സമുദേതി ഏതസ്ഥാതി ദുക്ഖസമുദയോ, തണ്ഹാതി ആഹ “തസ്സ ചാ”തിആദി. യം ഠാനം പത്ഥാതി യം നിബ്ബാനം മഗ്ഗസ്സ ആരമ്മണപച്ചയട്ഠേന കാരണഭൂതം ആഗമ്മ, “പത്ഥാ”തി ച തദുഭയവതോ പുഗ്ഗലസ്സ പത്തി തദുഭയസ്സ പത്തി വിയാതി കത്ഥാ വുത്തം. പത്ഥാതി വാ പാപുണനഹേതു. അപ്പവത്തിതി അപ്പവത്തിനിമിത്തം, തേ വാ നപ്പവത്തന്തി ഏത്ഥാതി അപ്പവത്തി, നിബ്ബാനം. തസ്സാതി ദുക്ഖനിരോധസ്സ. സമ്പാപകന്തി സച്ഛികരണവസേന സമ്മദേവ പാപകം.

കിലേസവസേനാതി ആസവസങ്ഖാതകിലേസവസേന. യസ്ഥാ ആസവാണം ദുക്ഖസച്ചപരിയായോ തപ്പരിയാപന്നത്താ, സേസസച്ചാനഞ്ച തംസമുദയാദിപരിയായോ അത്ഥി, തസ്ഥാ വുത്തം “പരിയായതോ”തി. ദസ്സേന്തോ സച്ചാനീതി യോജനാ. ആസവാണയേവ ചേത്ഥ ഗഹണം “ആസവാണം വയണാണായാ”തി ആരദ്ധത്താ. തഥാ ഹി “കാമാസവാപി ചിത്തം

വിമുചുതീ"തിആദിനാ (ദീം നിം ച.൨൪൮; മം നിം ച.൪൩൩; മം നിം ൩.൧൯) ആസവവിമുത്തിസീസേനേവ സബുകിലേസവിമുത്തി വുത്താ. "ഇദം ദുക്ഖന്തി യമാഭൂതം പജനാതീ"തിആദിനാ മിസ്സകമഗ്ഗോ ഇധ കമിതോതി "സഹ വിപസ്സനായ കോടിപ്പത്തം മഗ്ഗം കമേസി"തി വുത്തം. "ജാനതോ പസ്സതോ"തി ഇമിനാ പരിഞ്ഞാസച്ഛികിരിയാഭാവനാഭിസമയാ വുത്താ. "വിമുചുതീ"തി ഇമിനാ പഹാനാഭിസമയോ വുത്തോതി ആഹ "ഇമിനാ മഗ്ഗക്ഖണം ദസ്സേതീ"തി. "ജാനതോ പസ്സതോ"തി വാ ഹേതുനിദ്രേസോയം. ജാനനഹേതു ദസ്സനഹേതു കാമാസവാപി ചിത്തം വിമുചുതീതി യോജനാ. ധമ്മാനഞ്ചി സമാനകാലികാനന്വി പച്ചയപ്പച്ചയുപ്പുന്നതാ സഹജാതകോടിയാ ലബ്ഭതീതി. ഭവാസവഗ്ഗഹണേന ചേത്ഥ ഭവരാഗസ്സ വിയ ഭവദിട്ഠിയാപി സമവരോയോതി ദിട്ഠാസവസ്സാപി സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. വീണാ ജാതീതിആദിഹി പദേഹി. തസ്സാതി പച്ചവേക്ഖണാണാസ്സ. ഭൂമിന്തി പവത്തിട്ഠാനം.

യേനാധിപ്പായേന "കതമാ പനസ്സാ"തിആദിനാ ചോദനാ കതാ, തം വിവരന്തോ "ന താവസ്സാ"തിആദിമാഹ . തത്ഥ ന താവസ്സ അതീതാ ജാതി വീണാ മഗ്ഗഭാവനായാതി അധിപ്പായോ. തത്ഥ കാരണമാഹ "പുണ്ണേവ വീണത്താ"തി. ന അനാഗതാ അസ്സ ജാതി വീണാതി യോജനാ. ന അനാഗതാതി ച അനാഗതഭാവസാമത്തം ഗഹേത്വാ ലേസേന ചോദേതി, തേനാഹ "അനാഗതേ വായാമാഭാവതോ"തി. അനാഗതവിസേസോ പനേത്ഥ അധിപ്പേതോ, തസ്സ ച വേപനേ വായാമോപി ലബ്ഭതേവ, തേനാഹ "യാ പന മഗ്ഗസ്സാ"തിആദി. ഏകചതുപഞ്ചവോകാരഭവേസൂതി ഭവത്തയഗ്ഗഹണം വുത്തനയേന അനവസേസതോ ജാതിയാ വീണഭാവദസ്സനത്ഥം. തന്തി യമാവുത്തം ജാതിം. സോതി വീണാസവോ ഭിക്ഖു.

ബ്രഹ്മചരിയവാസോ നാമ ഉക്കട്ഠനിദ്രേസേന മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയസ്സ നിബ്ബത്തനം ഏവാതി ആഹ "പരിവുത്ഥ"ന്തി. സമ്മാദിട്ഠിയാ ചതുസു സച്ചേസു പരിഞ്ഞാദികിച്ചസാധനവസേന പവത്തമാനായ സമ്മാസങ്കപ്പാദീനന്വി ദുക്ഖസച്ചേ പരിഞ്ഞാഭിസമയാനുഗുണാ പവത്തി, ഇതരസച്ചേസു ച നേസം പഹാനാഭിസമയാദിപവത്തി പാകടാ ഏവ, തേന വുത്തം "ചതുസു സച്ചേസു ചതുഹി മഗ്ഗേഹി പരിഞ്ഞാപഹാനസച്ഛികിരിയാഭാവനാവസേനാ"തി. ദുക്ഖനിരോധമഗ്ഗേസു പരിഞ്ഞാസച്ഛികിരിയാഭാവനാ യാവദേവ സമുദയപ്പഹാനത്ഥായാതി ആഹ "തേന തേന മഗ്ഗേന പഹാതബുകിലേസാ പഹീനാ"തി. ഇത്ഥത്തായാതി ഇമേ പകാരാ ഇത്ഥം, തബ്ഭാവോ ഇത്ഥത്തം, തദത്ഥന്തി വുത്തം ഹോതി. തേ പന പകാരാ അരിയമഗ്ഗബ്യാപാരഭൂതാ പരിഞ്ഞാദയോ ഇധാധിപ്പേതാതി ആഹ "ഏവം സോളസകിച്ചഭാവായാ"തി. തേ ഹി മഗ്ഗം പച്ചവേക്ഖതോ മഗ്ഗാനുഭാവേന പാകടാ ഹുത്വാ ഉപട്ഠഹന്തി, പരിഞ്ഞാദീസു ച പഹാനമേവ പധാനം തദത്ഥത്താ ഇതരേസന്തി ആഹ "കിലേസക്ഖയഭാവായ വാ"തി. പഹീനകിലേസപച്ചവേക്ഖണവസേന വാ ഏവം വുത്തം. ദുതിയവികപ്പേ ഇത്ഥത്തായാതി നിസ്സക്കേ സമ്പദാനവചനന്തി ആഹ "ഇത്ഥഭാവതോ"തി. അപരന്തി അനാഗതം. ഇമേ പന ചരിമകത്തഭാവസങ്ഖാതാ പഞ്ചക്ഖന്ധാ പരിഞ്ഞാതാ തിട്ഠന്തി, ഏതേന തേസം അപ്പതിട്ഠതം ദസ്സേതി. അപരിഞ്ഞാമൂലികാ ഹി പതിട്ഠാ. യമാഹ "കബളികാരേ ചേ ഭിക്ഖവേ ആഹാരേ അത്ഥി രാഗോ അത്ഥി നന്ദീ അത്ഥി തണ്ഹാ, പതിട്ഠിതം തത്ഥ വിഞ്ഞാണം വിരുജ്ജഹ"ന്തിആദി. (സം നിം ൨.൬൪; കമാം ൨൯൬; മഹാനിം ൭) തേനേവാഹ "ചരിനമൂലകാ രുക്ഖാ വിയാ"തിആദി.

൨൪൯. പബ്ബതമത്ഥകേതി പബ്ബതസിഖരേ. തത്ത്ഹി യേഭുയ്യേന സങ്ഖിത്തം സങ്കുചിതം ഹോതീതി പാളിയം “പബ്ബതസങ്ഖേപേ”തി വുത്തം. പബ്ബതപരിയാപനോ വാ പദേസോ പബ്ബതസങ്ഖേപോ . അനാവിലോതി അകാലുസിയോ, സാ ചസ്സ അനാവിലതാ കദമാഭാവേന ഹോതീതി ആഹ “നിക്കുദമോ”തി. സിപ്പിയോതി സുത്തിയോ. സമ്ബുക്കാതി സങ്ഖലികാ. റിതാസുപി നിസിന്നാസുപി ഗാവീസു. വിജ്ജമാനാസുതി ലബ്ഭമാനാസു, ഇതരാ റിതാപി നിസിന്നാപി “ചരന്തീ”തി വുച്ചന്തി സഹചരണനയേന. തിട്ഠന്തമേവ, ന പന കദാചിപി ചരന്തം. ദ്വയന്തി സിപ്പിസമ്ബുക്കം, മച്ഛഗുമ്ബന്തി ഇദം ഉഭയം. തിട്ഠന്തന്തിവുത്തം ചരന്തം പീതി അധിപ്പായോ. “ഇതരഞ്ച ദ്വയ”ന്തി ച യമാവുത്തമേവ സിപ്പിസമ്ബുക്കാദിദ്വയം വദതി. തത്ത്ഹി ചരതീതി. കിം വാ ഇമായ സഹചരിയായ, യമാലാഭഗൃഹണം പന്നേത്ഥ ദട്ഠഞ്ചം. സക്ഖരകഥലസ്സ ഹി വസേന തിട്ഠന്തന്തി. സിപ്പിസമ്ബുക്കസ്സ മച്ഛഗുമ്ബസ്സ ച വസേന തിട്ഠന്തമ്പി ചരന്തം പീതി യോജനാ കാതഞ്ചാ.

തേസം ദസന്നം ഞാണാനം. തത്ഥാതി തസ്ഥിം ആരമ്മണവിഭാഗേ, തേസു വാ ഞാണേസു. ഭൂമിഭേദത്തോ, കാലഭേദത്തോ, സന്താനഭേദത്തോ ചാതി സത്തവിധാരമ്മണം വിപസ്സനാണാം. “രൂപായതനമത്തമേവാ”തി ഇദം തസ്സ ഞാണസ്സ അഭിനിമ്മിയമാനേ മനോമയേ കായേ രൂപായതനമേവാദബ്ഭ പവത്തനത്തോ വുത്തം, ന തത്ഥ ഗന്ധായതം ആദിനം അഭാവത്തോ. ന ഹി രൂപകലാപോ ഗന്ധായതം ആദിരഹിതോ അത്ഥി. പരിനിപ്ഫന്നമേവ നിമ്മിതരൂപം, തേനാഹ “പരിത്തപച്ചുപ്പന്നബഹിദ്ധാരമ്മണ”ന്തി. ആസവക്ഖയെണാം നിബ്ബാനാരമ്മണമേവ സമാനം പരിത്തത്തികവസേന അപ്പമാണാരമ്മണം, അജ്ജയത്തത്തികവസേന ബഹിദ്ധാരമ്മണം, അതീതത്തികവസേന നവത്തഞ്ചാരമ്മണഞ്ച ഹോതീതി ആഹ “അപ്പമാണബഹിദ്ധാനവത്തഞ്ചാരമ്മണ”ന്തി. കൂടോ വിയ കൂടാഗാരസ്സ ഭഗവതോ ദേസനായ അരഹത്തം ഉത്തമങ്ഗഭൂതന്തി ആഹ “അരഹത്തനികുടേനോ”തി. ദേസനം നിട്ഠാപേസീതി തിത്ഥകരമതഹരവിഭാവിനിം നാനാവിധകുഹനലപനാദിമിച്ഛാജീവവിധംസിനിം തിവിധസീലാലങ്കാരം പരമസല്ലേഖപടിപത്തിദീപനിം ത്യാനാഭിഞ്ഞാദിഉത്തരിമനുസ്സയമ്മവിഭൂസിതം ചുട്ടുസവിധമഹാസാമത്തേഫലപടിമണ്ഡിതം അനത്തസാധാരണം ദേസനം നിട്ഠാപേസി.

അജാതസത്തുഉപാസകത്തപടിവേദനാകമാവണ്ണനാ

൨൫൦. ആദിമജ്ജിമപരിയോസാനന്തി ആദിഞ്ച മജ്ജഞ്ച പരിയോസാനഞ്ച. സക്കച്ചം സഗാരവം. ആരദ്ധം ധമ്മസങ്ഗാഹകേഹി.

അഭിക്കന്താ വിഗതാതി അത്ഥോതി ആഹ “ഖയേ ദിസ്സതീ”തി. തഥാ ഹി “നിക്ഖന്തോ പഠമോ യാമോ”തി ഉപരി വുത്തം. അഭിക്കന്തതരോതി അതിവിധ കന്തതരോ മനോരമോ, താദിസോ ച സുന്ദരോ ഭദ്രകോ നാമ ഹോതീതി ആഹ “സുന്ദരേ ദിസ്സതീ”തി. കോതി ദേവനാഗയക്ഖഗന്ധഞ്ചാദീസു കോ കതമോ. മേതി മമ. പാദാനീതി പാദേ. ഇദ്ധിയാതി ഇമായ ഏവരുപായ ദേവിദ്ധിയാ. യസസാതി ഇമിനാ ഏദിസേന പരിവാരേന, പരിജനേന ച. ജലന്തി വിജ്ജാതമാനോ. അഭിക്കന്തേനാതി അതിവിധ കന്തേന കമനീയേന അഭിരൂപേന. വണ്ണേനാതി ഛരവിവണ്ണേന സരീരവണ്ണനിഭായ . സഞ്ചാ ഓഭാസയം ദിസാതി ദസപി ദിസാ പഭാസേന്തോ ചന്ദോ വിയ, സൂരിയോ വിയ ച

ഏകോഭാസം ഏകാലോകം കരോന്തോതി ഗാമായ അത്ഥോ. അഭിരുപേതി ഉളാരരുപേ സമ്പന്നരുപേ.

“ചോരോ ചോരോ, സപ്പോ സപ്പോ”തിആദീസു ഭയേ ആമേധിതം, “വിജ്ഞാ വിജ്ഞാ, പഹര പഹരാ”തിആദീസു കോധേ, “സാധു സാധുതിആദീസു (മ് നിം ൧.൩൨൭; സം നിം ൨.൧൨൭; ൩.൩൫; ൫.൧൦൦൫) പസംസായം, “ഗച്ഛ ഗച്ഛ, ലുനാഹി ലുനാഹി”തിആദീസു തുരിതേ, “ആഗച്ഛ ആഗച്ഛാ”തിആദീസു കോതുഹലേ, “ബുദ്ധോ ബുദ്ധോതി ചിന്തേന്തോ”തിആദീസു (ബും വം രർ) അച്ഛരേ , “അഭിക്കമമായസ്ഥന്തോ അഭിക്കമമായസ്ഥന്തോ”തിആദീസു (ദീ നിം ൩.൨൦; അം നിം ൩.൧൧) ഹാസേ, “കഹം ഏകപുത്തക കഹം ഏകപുത്തകാ”തിആദീസു (സം നിം ൨.൩൩) സോകേ, “അഹോ സുഖം അഹോ സുഖ”തിആദീസു (ഉദാ വം; ദീ നിം ൩.൩൦൫; ചൂളവം ൩൩൨) പസാദേ. ച-സദോ അവുത്തസമുച്ചയത്ഥോ, തേന ഗരഹാഅസമ്മാനാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. തത്ഥ “പാപോ പാപോ”തിആദീസു ഗരഹായം, “അഭിരുപക അഭിരുപകാ”തിആദീസു അസമ്മാനേ ദട്ഠഞ്ചം.

നയിദം ആമേധിതവസേന ദിക്ഖത്തും വുത്തം, അഥ ഖോ അത്ഥദയവസേനാതി ദസ്സേന്തോ “അഥ വാ”തിആദിമാഹ “അഭിക്കന്ത”തി വചനം അപേക്ഖിത്വാ നപുംസകലിങ്ഗവസേന വുത്തം. തം പന ഭഗവതോ വചനം ധമ്മസ്സ ദേസനാതി കത്വാ തഥാ വുത്തം. അത്ഥമത്തദസ്സനം വാ ഏതം, തസ്ഥാ അത്ഥവസേനേത്ഥ ലിങ്ഗവിഭത്തിപരിണാമോ വേദിതഞ്ചോ. ദുതിയപദേപി ഏസേവ നയോ. ദോസനാസനതോതി രാഗാദികിലേസവിധമനതോ. ഗുണാധിഗമനതോതി സീലാദിഗുണാനം സമ്പാദനതോ. യേ ഗുണേ ദേസനാ അധിഗമേതി, തേസു പധാനഭൂതാ ദസ്സേതഞ്ചാതി തേ പധാനഭൂതേ താവ ദസ്സേതും “സദ്ധാജനനതോ പഞ്ചാജനനതോ”തി വുത്തം. സദ്ധാപമുഖാ ഹി ലോകിയാ ഗുണാ പഞ്ചാപമുഖാ ലോകുത്തരാ. സീലാദിഅത്ഥസമ്പത്തിയാ സാത്ഥതോ. സഭാവനിരുത്തിസമ്പത്തിയാ സബ്ബുഞ്ജനതോ. സുവിഞ്ഞ്ഞയുസദുപയോഗതായ ഉത്താനപദതോ. സണ്ഹസുഖമഭാവേന ദുബ്ബിഞ്ഞയുത്ഥതായ ഗമ്ഭീരത്ഥതോ. സിനിദ്ധമുദുമധുരസദുപയോഗതായ കണ്ണസുഖതോ. വിപുലവിസുദ്ധപേമനീയത്ഥതായ ഹദയങ്ഗമതോ. മാനാതിമാനവിധമനേന അനത്തുക്കംസനതോ. മമ്ഭസാരമ്ഭനിമ്മദുനേന അപരവമ്ഭനതോ. ഹിതാധിപ്പായപ്പവത്തിയാ, പരേസം രാഗപരിളാഹാദിവുപഗമനേന ച കരുണാസീതലതോ. കിലേസന്ധകാരവിധമനേന പഞ്ചാവദാതതോ. കരവീകരുതമഞ്ജുതായ ആപാമരമണീയതോ. പുഞ്ചാപരാവിരുദ്ധസുവിസുദ്ധതായ വിമദുക്ഖമതോ. ആപാമരമണീയതായ ഏവ സുയുമാനസുഖതോ. വിമദുക്ഖമതായ, ഹിതജ്ഞാസയപ്പവത്തിതായ ച വിമംസിയമാനഹിതതോ. ഏവമാദീഹിതി ആദി-സദേന സംസാരചക്കനിവത്തനതോ സദ്ധമ്മചക്കപ്പവത്തനതോ, മിച്ചാവാദവിധംസനതോ സമ്മാവാദപതിട്ഠാപനതോ, അകുസലമൂലസമുദ്ധരണതോ കുസലമൂലസംരോപനതോ, അപായദാരപിധാനതോ സഗ്ഗമഗ്ഗദാരവിവരണതോ, പരിയുട്ഠാനവുപസമനതോ അനുസയസമുഗ്ഘാടനതോതി ഏവമാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ.

അയോമുഖട്ഠപിതത്തി കേനചി അയോമുഖം ഠപിതം. ഹേട്ഠാമുഖജാതത്തി സഭാവേനേവ ഹേട്ഠാമുഖം ജാതം. ഉഗ്ഘാടേയ്യാതി വിവടം കരേയ്യ. ഹത്ഥേ

ഗഹേതാ “പുരത്മാഭിമുഖോ, ഉത്തരാഭിമുഖോ വാ ഗച്ഛാ”തിആദിനി അവതാ
ഹത്ഥേ ഗഹേതാ നിസ്സന്ദേഹം കത്വാ. “ഏസ മഗ്ഗോ, ഏവം ഗച്ഛാ”തി ദസ്സേയ്യ.
കാളപക്ഖചാതുദസീതി കാളപക്ഖേ ചാതുദസീ. നിക്കുജ്ജിതം ആയേയ്യസ്സ
അനാധാരഭൂതം ഭാജനം ആധാരഭാവപാദനവസേന ഉക്കുജ്ജേയ്യ. അഞ്ഞാണസ്സ
അഭിമുഖത്താ ഹേട്ഠാമുഖജാതതായ സദ്ധമ്മവിമുഖം അയോമുഖട്ഠപിതതായ
അസദ്ധമ്മേ പതിത്തി ഏവം പദദ്വയം യഥാരഹം യോജേതബ്ബം, ന
യമാസഞ്ഛ്യം. കാമം കാമച്ഛന്ദാദയോ പടിച്ഛാദകാ നീവരണഭാവതോ,
മിച്ഛാദിട്ഠി പന സവിസേസം പടിച്ഛാദികാ സത്തേ
മിച്ഛാഭിനിവേസനവസേനാതി ആഹ “മിച്ഛാദിട്ഠിഗഹനപടിച്ഛന്ന”ന്തി. തേനാഹ
ഭഗവാ “മിച്ഛാദിട്ഠിപരമാഹം ഭിക്ഖവേ വജ്ജം വദാമീ”തി. സബ്ബോ
അപായഗാമിമഗ്ഗോ കുമ്മഗ്ഗോ കുച്ഛിതോ മഗ്ഗോതി കത്വാ. സമ്മാദിട്ഠിആദിനം
ഉജുപടിപക്ഖതായ മിച്ഛാദിട്ഠിആദയോ അട്ഠം മിച്ഛത്തയമ്മാ മിച്ഛാമഗ്ഗാ.
തേനേവ ഹി തദുഭയപടിപക്ഖതം സന്ധായ “സഗ്ഗമോക്ഖമഗ്ഗം
ആവികരോന്തേനാ”തി വുത്തം. സപ്പിആദിസന്നിസ്സയോ പദീപോ ന തമാ
ഉജ്ജലോ, യഥാ തേലസന്നിസ്സയോതി തേലപജ്ജാത-ഗ്ഗഹണം. ഏതേഹി
പരിയായേഹീതി ഏതേഹി
നിക്കുജ്ജിതുകുജ്ജനപടിച്ഛന്നവിവരണാദിഉപമോപമിതബ്ബപ്പകാരേഹി, ഏതേഹി
വാ യഥാവുത്തേഹി
നാനാവിധകുഹനലപനാദിമിച്ഛാജീവവിവിധമനാദിവിഭാവനപരിയായേഹി.
തേനാഹ “അനേകപരിയായേന ധമ്മോ പകാസിതോ”തി.

പസന്നകാരന്തി പസന്നേഹി കാതബ്ബം സക്കാറം. സരണന്തി പടിസരണം,
തേനാഹ “പരായണ”ന്തി. പരായണഭാവോ ച അനത്ഥനിസേധനേന,
അത്ഥസമ്പടിപാദനേന ച ഹോതീതി ആഹ “അഘസ്സ താതാ, ഹിതസ്സ ച
വിധാതാ”തി. അഘസ്സാതി ദുക്ഖതോതി വദന്തി, പാപതോതി പന അത്ഥോ
യുത്തോ, നിസ്സക്കേ ചേതം സാമിവചനം. ഏതഥ ച നായം ഗമു-സദ്ദോ നീ-
സദ്ദാദയോ വിയ ദ്വികമ്മകോ, തസ്മാ യഥാ “അജം ഗാമം നേതീ”തി വുച്ചതി,
ഏവം “ഭഗവന്തം സരണം ഗച്ഛാമീ”തി വത്തും ന സക്കാ, “സരണന്തി
ഗച്ഛാമീ”തി പന വത്തബ്ബം. ഇതി-സദ്ദോ ചേത്ഥ ലുത്തനിദിട്ഠോ. തസ്സ
ചായമത്ഥോ. ഗമനഞ്ച തദധിപ്പായേന ഭജനം ജാനനം വാതി ദസ്സേന്തോ “ഇമിനാ
അധിപ്പായേനാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “ഭജാമീ”തിആദിസു പുരിമസ്സ പുരിമസ്സ
പച്ഛിമം പച്ഛിമം അത്ഥവചനം, ഭജനം വാ സരണാധിപ്പായേന ഉപസങ്കമനം,
സേവനം സന്തികാവചരതാ, പയിരുപാസനം വത്തപടിവത്തകരണേന
ഉപട്ഠാനന്തി ഏവം സബ്ബമാപി അനഞ്ഞസരണതംയേവ ദീപേതി. “ഗച്ഛാമീ”തി
പദസ്സ ബുജ്ജ്യാമീതി അയമത്ഥോ കഥം ലബ്ഭതീതി ആഹ
“യേസഞ്ഛഹീ”തിആദി.

“അധിഗതമഗ്ഗേ സച്ഛികതനിരോധേ”തി പദദ്വയേനാപി ഫലട്ഠാ ഏവ ദസ്സിതാ,
ന മഗ്ഗട്ഠാതി തേ ദസ്സേന്തോ “യമാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജമാനേ ചാ”തിആദിമാഹ.
നനു ച കല്യാണപുമുജ്ജനോപി “യമാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജതീ”തി വുച്ചതീതി?
കിഞ്ചാപി വുച്ചതി, നിപ്പരിയായേന പന മഗ്ഗട്ഠാ ഏവ തമാ വത്തബ്ബാ, ന
ഇതരോ നിയാമോക്കമനാഭാവതോ. തഥാ ഹി തേ ഏവ വുത്താ “അപായേസു
അപതമാനേ ധാരേതീ”തി. സമ്മത്തനിയാമോക്കമനേന ഹി
അപായവിനിമുത്തസമ്ഭവോ . അക്ഖായതീതി ഏതഥ ഇതി-സദ്ദോ
ആദിഅത്ഥോ, പകാരത്ഥോ വാ, തേന “യാവതാ ഭിക്ഖവേ ധമ്മാ സഞ്ഛതാ

വാ അസങ്ഖതാ വാ, വിരാഗോ തേസം അഗ്ഗം അക്ഖായതീ"തി (ഇതിവുഃ ൯൦; അം നിഃ ൪.൩൪) സുത്തപദം സങ്ഗണ്ഹാതി, "വിത്ഥാരോ"തി വാ ഇമിനാ. ഏതഥ ച അരിയമഗ്ഗോ നിയ്യാനികതായ, നിബ്ബാനം തസ്സ തദത്ഥസിദ്ധിഹേതുതായാതി ഉഭയമേവ നിപ്പരിയായേന "ധമ്മോ"തി വുത്തോ. നിബ്ബാനഞ്ഹി ആരമ്മണപച്ചയഭൂതം ലഭിതാ അരിയമഗ്ഗസ്സ തദത്ഥസിദ്ധി. തമാപി യസ്ഥാ അരിയഫലാനം "തായ സദ്ധായ അവുപസന്തായാ"തിആദി വചനതോ മഗ്ഗേന സമുച്ഛിന്നാനം കിലേസാനം പടിപസ്സദ്ധിപ്പഹാനകിച്ചതായ, നിയ്യാനാനുഗുണതായ, നിയ്യാനപരിയോസാനതായ ച, പരിയത്തിധമ്മസ്സ പന "നിയ്യാനധമ്മസ്സ സമധിഗമനഹേതുതായാ"തി ഇമിനാ പരിയായേന വുത്തനയേന ധമ്മഭാവോ ലബ്ഭതി ഏവ. സ്വായമത്ഥോ പാഠാരൂഢ്ഹോ ഏവാതി ദസ്സേനോ "ന കേവല"ന്തിആദിമാഹ.

"കാമരാഗോ ഭവരാഗോ"തി ഏവമാദി ഭേദോ സബ്ബോപി രാഗോ വിരജ്ജതി ഏതേനാതി രാഗവിരാഗോതി മഗ്ഗോ കമിതോ. ഏജാസങ്ഖാതായ തണ്ഹായ, അന്തോനിജ്ജ്യാനലക്ഖണ്ഡസ്സ സോകസ്സ ച തദുപ്പത്തിയം സബ്ബസോ പരിക്ഖിണത്താ അനേജം അസോകന്തി ഫലം കമിതം. അപ്പടികൂലന്തി അവിരോധദീപനതോ കേനചി അവിരുദ്ധം, ഇട്ഠം പണിതന്തി വാ അത്ഥോ. പഗുണരൂപേന പവത്തിതത്താ, പക്ഷട്ഠഗുണവിഭാവനതോ വാ പഗുണം. യഥാഹ "വിഹിംസസഞ്ചി പഗുണം ന ഭാസിം, ധമ്മം പണിതം മനുജേസു ബ്രഹ്മേ"തി. (മഃ നിഃ ൧.൨൮൩; മഃ നിഃ ൨.൩൩൯; മഹാവഃ ൯) സബ്ബധമ്മക്ഖണ്ഡാ കമിതാതി യോജനാ.

ദിട്ഠിസീലസങ്ഘാതേനാതി "യായം ദിട്ഠി അരിയാ നിയ്യാനികാ നിയ്യാതി തക്കരസ്സ സമ്മാ ദുക്ഖക്ഖയായ, തമാരുപായ ദിട്ഠിയാ ദിട്ഠിസാമഞ്ഞഗതോ വിഹരതീ"തി (ദീഃ നിഃ ൩.൩൨൪; മഃ നിഃ ൪.൯൨; ൩.൫൪) ഏവം വുത്തായ ദിട്ഠിയാ, "യാനി താനി സീലാനി അവണ്ഡാനി അച്ഛിദ്ദാനി അസബലാനി അകമ്മാസാനി ഭുജിസ്സാനി വിഞ്തുപ്പസത്ഥാനി അപരാമട്ഠാനി സമാധിസംവത്തനികാനി , തമാരുപേഹി സീലേഹി സീലസാമഞ്ഞഗതോ വിഹരതീ"തി (ദീഃ നിഃ ൩.൩൨൩; മഃ നിഃ ൧.൪൯൨; ൩.൫൪; അം നിഃ ൬.൧൧; പരിഃ ൨൨൪) ഏവം വുത്താനം സീലാനഞ്ച സംഹതഭാവേന, ദിട്ഠിസീലസാമഞ്ഞേനാതി അത്ഥോ. സംഹതോതി ഘടിതോ, സമേതോതി അത്ഥോ. അരിയപുഗ്ഗലാ ഹി യത്ഥ കത്ഥചി ദൂരേ റിതാപി അത്തനോ ഗുണസാമഗ്ഗിയാ സംഹതാ ഏവ . അട്ഠ ച പുഗ്ഗലധമ്മദസാ തേതി തേ പുരിസയുഗവസേന ചത്താരോപി പുഗ്ഗലവസേന അട്ഠേവ അരിയധമ്മസ്സ പച്ചക്ഖദസ്സാവിതായ ധമ്മദസാ. തീണി വത്ഥൂനി "സരണ"ന്തി ഗമനേന, തിക്ഖത്തും ഗമനേന ച തീണി സരണഗമനാനി. പടിവേദേസീതി അത്തനോ ഹദയഗതം വാചായ പവേദേസി.

സരണഗമനകമാവണ്ണനാ

സരണഗമനസ്സ വിസയപ്പഭേദഫലസംകിലേസഭേദാനം വിയ കത്തു ച വിഭാവനാ തത്ഥ കോസല്ലായ ഹോതീതി "സരണഗമനേസു കോസല്ലത്ഥം സരണം... പേ... വേദിതബ്ബോ"തി വുത്തം തേന വിനാ സരണഗമനസ്സേവ അസമ്ഭവതോ. കസ്ഥാ പനേത്ഥ വോദാനം ന ഗഹിതം, നനു വോദാനവിഭാവനാപി തത്ഥ കോസല്ലാവഹാതി? സച്ചമേതം, തം പന സംകിലേസഗുഹണേനേവ അത്ഥതോ

ദീപിതം ഹോതീതി ന ഗഹിതം. യാനി ഹി നേസം സംകിലേസകാരണാനി അത്താണാദിനി, തേസം സഞ്ചേന സഞ്ചം അനുപ്പന്നാനം അനുപ്പാദനേന, ഉപ്പന്നാനഞ്ച പഹാനേന വോദാനം ഹോതീതി. ഹിംസത്ഥസ്സ സര-സദുസ്സ വസേനേതം പദം ദട്ഠഞ്ചന്തി “ഹിംസതീതി സരണ”ന്തി വത്വാ തം പന ഹിംസനം കേസം കഥം കസ്സ വാതി ചോദനം സോധേനോ “സരണഗതാന”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഭയന്തി വട്ടഭയം. സന്താസന്തി ചിത്തുത്രാസം തേനേവ ചേതസികദുക്ഖസ്സ ഗഹിതത്താ. ദുക്ഖന്തി കായികദുക്ഖം. ദുഗ്ഗതിപരികിലേസന്തി ദുഗ്ഗതിപരിയാപനം സഞ്ചമ്പി ദുക്ഖം, തയിദം സഞ്ചം പരതോ ഫലകമായം ആവിഭവിസ്സതി. ഏതന്തി “സരണ”ന്തി പദം.

ഏവം അവിസേസതോ സരണ-സദുസ്സ അത്ഥം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി വിസേസതോ ദസ്സേതും “അഥ വാ”തിആദി വുത്തം. ഹിതേ പവത്തനേനാതി “സമ്പന്നസീലാ ഭിക്ഖവേ വിഹരമാ”തിആദിനാ (മം നിം ച.൬൪, ൬൯) അത്ഥേ നിയോജനേന. അഹിതാ ച നിവത്തനേനാതി. “പാണാതിപാതസ്സ വോ പാപകോ വിപാകോ, പാപകം അഭിസമ്പരായ”ന്തിആദിനാ ആദിനവദസ്സനാദിമുഖേന അനത്ഥതോ നിവത്തനേന. ഭയം ഹിംസതീതി ഹിതാഹിതേസു അപ്പവത്തിപവത്തിഹേതുക്കം ബൃസനം അപ്പവത്തികരണേന വിനാസേതി. ഭവകന്താരാ ഉത്താരണേന മഗ്ഗസങ്ഖാതോ ധമ്മോ, ഇതരോ അസ്സാസദാനേന സത്താനം ഭയം ഹിംസതീതി യോജനാ. കാരാനന്തി ദാനവസേന പൂജാവസേന ച ഉപനീതാനം സക്കാറാനം. വിപുലഫലപടിലാഭകരണേന സത്താനം ഭയം ഹിംസതീതി യോജനാ, അനുത്തരദക്ഖിണേയുഭാവതോതി അധിപ്പായോ. ഇമിനാപി പരിയായേനാതി ഇമിനാപി വിഭജിത്വാ വുത്തേന കാരണേന.

“സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ഭഗവാ, സ്വാക്ഖാതോ ധമ്മോ, സുപ്പടിപണോ സങ്ഘോ”തി ഏവം പവത്തോ തത്ഥ രതനത്തയേ പസാദോ തപ്പസാദോ, തദേവ രതനത്തയം ഗരു ഏതസ്സാതി തഗ്ഗരു തബ്ഭാവോ തഗ്ഗരുതാ, തപ്പസാദോ ച തഗ്ഗരുതാ ച തപ്പസാദതഗ്ഗരുതാ, താഹി തപ്പസാദതഗ്ഗരുതാഹി. വിധൂതദിട്ഠിവിചികിച്ഛാസമ്മോഹഅസ്സദ്ധിയാദിതായ വിഹതകിലേസോ. തദേവ രതനത്തയം പരായണം പരാഗതി താണം ലേണന്തി ഏവം പവത്തിയാ തപ്പരായണതാകാരപ്പവത്തോ ചിത്തുപ്പാദോ സരണഗമനം സരണം ഗച്ഛതി ഏതേനാതി. തംസമങ്ഗീതി തേന യഥാവുത്തചിത്തുപ്പാദേന സമന്നാഗതോ. ഏവം ഉപേതീതി ഭജതി സേവതി പയിരുപാസതി, ഏവം വാ ജാനാതി ബുജ്ജ്ഞതീതി ഏവമത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ഏത്ഥ ച പസാദ-ഗൃഹണേന ലോകിയസരണഗമനമാഹ. തത്ത്വഹി പസാദപ്പധാനം. ഗരുതാഗഹണേന ലോകുത്തരം. അരിയാ ഹി രതനത്തയം ഗുണാഭിഞ്ഞതായ പാസാണച്ഛത്തം വിയ ഗരും കത്വാ പസ്സന്തി. തസ്ഥാ തപ്പസാദേന വിക്ഖമ്ഭനവസേന വിഗതകിലേസോ, തഗ്ഗരുതായ സമുച്ഛേദവസേനാതി യോജേതബ്ബം അഗാരവകരണഹേതുനം സമുച്ഛിദനതോ. തപ്പരായണതാ പനേത്ഥ തഗ്ഗതികതാതി തായ ചതുബ്ബിധമ്പി വക്ഖമാനം സരണഗമനം ഗഹിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം. അവിസേസേന വാ പസാദഗരുതാ ജോതിതാതി പസാദഗൃഹണേന അവേച്ചപ്പസാദസ്സ ഇതരസ്സ ച ഗഹണം, തഥാ ഗരുതാഗഹണേനാതി ഉഭയേനാപി ഉഭയം സരണഗമനം യോജേതബ്ബം.

മഗ്ഗക്ഖണേ ഇജ്ജ്ഞതീതി യോജനാ. “നിബ്ബാനാരമ്മണം ഹുത്വാ”തി ഏതേന അത്ഥതോ ചതുസച്ചാധിഗമോ ഏവ ലോകുത്തരസരണഗമനന്തി ദസ്സേതി. തത്ഥ

ഹി നിബ്ബാനയമ്മോ സച്ഛികിരിയാഭിസമയവസേന, മഗ്ഗയമ്മോ ഭാവനാഭിസമയവസേന പടിവിജ്ഞിയമാനോയേവ സരണഗമനത്വം സായേതി. ബുദ്ധഗുണാ പന സാവകഗോചരഭൂതാ പരിഞ്ഞാഭിസമയവസേന, തമാ അരിയസഞ്ചലഗുണാ, തേനാഹ “കീച്ചതോ സകലേപി രതനത്തയേ ഇജ്ജന്ത്യതി”തി. ഇജ്ജന്ത്യന്ത്യ സഹേവ ഇജ്ജന്ത്യതി, ന ലോകിയം വിയ പതിപാടിയാ അസമ്മോഹപടിവേധേന പടിവിദ്ധത്താതി അധിപ്പായോ. യേ പന വദന്തി “ന സരണഗമനം നിബ്ബാനാരമ്മണം ഹുത്വാ പവത്തതി. മഗ്ഗസ്സ അധിഗതത്താ പന അധിഗതമേവ ഹോതി ഏകച്ചാനം തേവിജ്ജാദീനം ലോകിയവിജ്ജാദയോ വിയാ”തി, തേസം ലോകിയമേവ സരണഗമനം സിയാ, ന ലോകുത്തരം, തഞ്ച അയുത്തം ദുവിധസ്സാപി ഇച്ഛിതബ്ബത്താ.

തന്തി ലോകിയം സരണഗമനം. സദ്ധാപടിലാഭോ “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ഭഗവാ”തിആദിനാ. സദ്ധാമൂലികാതി യമാവുത്തസദ്ധാപുബ്ബന്ധമാ സമ്മാദിട്ഠിതി ബുദ്ധസുബുദ്ധതം, യമ്മസുധമ്മതം, സഞ്ചസുപ്പടിപത്തിഞ്ച ലോകിയാവബോധവസേനേവ സമ്മാ ഞായേന ദസ്സനതോ. “സദ്ധാമൂലികാ സമ്മാദിട്ഠി”തി ഏതേന സദ്ധുപനിസ്സയാ യമാവുത്തലക്ഖണാ പഞ്ഞാ ലോകിയസരണഗമനന്തി ദസ്സേതി, തേനാഹ “ദിട്ഠിജുകമ്മന്തി വുച്ചതി”തി. ദിട്ഠി ഏവ അത്തനോ പച്ചയേഹി ഉജു കരീയതീതി കത്വാ ദിട്ഠി വാ ഉജു കരീയതി ഏതേനാതി ദിട്ഠിജുകമ്മം, തമാ പവത്തോ ചിത്തുപ്പാദോ. ഏവഞ്ച കത്വാ “തപ്പരായണതാകാരപ്പവത്തോ ചിത്തുപ്പാദോ”തി ഇദം വചനം സമത്ഥിതം ഹോതി. സദ്ധാപുബ്ബന്ധമാസമ്മാദിട്ഠിഗുഹണം പന ചിത്തുപ്പാദസ്സ തപ്പധാനതായാതി ദട്ഠഞ്ചം. “സദ്ധാപടിലാഭോ”തി ഇമിനാ മാതാദിഹി ഉസ്സാഹിതദാരകാദീനം വിയ ഞാണവിപ്പയുത്തം സരണഗമനം ദസ്സേതി, “സമ്മാദിട്ഠി”തി ഇമിനാ ഞാണസമ്പയുത്തം സരണഗമനം. തയിദം ലോകിയം സരണഗമനം. അത്താ സന്നിയ്യാതീയതി അപ്പിയതി പരിച്ചജീയതി ഏതേനാതി അത്തസന്നിയ്യാതനം, യമാവുത്തം ദിട്ഠിജുകമ്മം. തം രതനത്തയം പരായണം പടിസരണം ഏതസ്സാതി തപ്പരായണോ, പുഗ്ഗലോ, ചിത്തുപ്പാദോ വാ. തസ്സ ഭാവോ തപ്പരായണതാ, യമാവുത്തം ദിട്ഠിജുകമ്മമേവ. “സരണ”ന്തി അധിപ്പായേന സിസ്സഭാവം അന്തേവാസികഭാവം ഉപഗച്ഛതി ഏതേനാതി സിസ്സഭാവുപഗമനം. സരണഗമനാധിപ്പായേനേവ പണിപതതി ഏതേനാതി പണിപാതോ. സബ്ബത്ഥ യമാവുത്തദിട്ഠിജുകമ്മവസേനേവ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

അത്തപരിച്ചജനന്തി സംസാരദുക്ഖനിത്ഥരണത്വം അത്തനോ അത്തഭാവസ്സ പരിച്ചജനം. ഏസേവ നയോ സേസേസുപി. ബുദ്ധാദീനം യേവാതി അവധാരണം അത്തസന്നിയ്യാതനാദിസുപി തത്ഥ തത്ഥ വത്തബ്ബം. ഏവഞ്ച തദഞ്ജനിവത്തനം കതം ഹോതി.

ഏവം അത്തസന്നിയ്യാതനാദീനി ഏകേന പകാരേന ദസ്സേത്വാ ഇദാനി അപരേഹിപി പകാരേഹി ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി ആരദ്ധം, തേന പരിയായന്തരേഹിപി അത്തസന്നിയ്യാതനാദി കതമേവ ഹോതി അത്ഥസ്സ അഭിന്നത്താതി ദസ്സേതി. ആളവകാദീനന്തി ആദി-സദ്ദേന സാതാഗിരഹേമവതാദീനം സഞ്ചഹോ ദട്ഠബ്ബോ. നനു ചേതേ ആളവകാദയോ മഗ്ഗേനേവ ആഗതസരണഗമനാ, കഥം തേസം തപ്പരായണതാസരണഗമനം വുത്തന്തി? മഗ്ഗേനാഗതസരണഗമനേഹിപി. “സോ അഹം വിചരിസ്സാമി...പേ... സുധമ്മതം” (സം° നി° ൧.൨൪൬; സു° നി° ൧൯൪) “തേ മയം വിചരിസ്സാമ ,

ഗാമാ ഗാമം നഗാ നഗം...പേം... സുധമ്മത"ന്തി, (സും നിം മവുവ) തേഹി തപ്പരായണതാകാരസ്സ പവേദിത്തതാ തമാ വുത്തം.

സോ പനേസ ഞാതി...പേം... വസേനാതി ഏതമ ഞാതിവസേന, ഭയവസേന, ആചരിയവസേന, ദക്ഖിണേയവസേനാതി പച്ചേകം യോജേതബ്ബം. തത്ഥ ഞാതിവസേനാതി ഞാതിഭാവവസേന. ഏവം സേസേസുപി. ദക്ഖിണേയപണിപാതേനാതി ദക്ഖിണേയതാഹേതുക്കേന പണിപാതേന. ഇതരേഹീതി ഞാതിഭാവദിവസപ്പവത്തേഹി തീഹി പണിപാതേഹി. "ഇതരേഹീ"തിആദിനാ സങ്ഖേപതോ വുത്തമത്ഥം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും "തസ്സമാ"തിആദി വുത്തം. വന്ദതീതി പണിപാതസ്സ ലക്ഖണവചനം. ഏവരൂപന്തി ദിട്ഠധമ്മികം സന്ധായ വദതി. സമ്പരായികസ്ഹി നിയ്യാനികം വാ അനുസാസനിം പച്ചാസിസന്തോ ദക്ഖിണേയപണിപാതമേവ കരോതീതി അധിപ്പായോ.

സരണഗമനപ്പഭേദോതി സരണഗമനവിഭാഗോ.

അരിയമഗ്ഗോ ഏവ ലോകുത്തരം സരണഗമനന്തി "ചത്താരിസാമഞ്ഞഫലാനി വിപാകഫല"ന്തി വുത്തം. സബ്ബദുക്ഖക്ഖയോതി സകലസ്സ വട്ടദുക്ഖസ്സ അനുപ്പാദനീരോധോ. ഏതന്തി "ചത്താരി അരിയസച്ചാനി, സമ്മപ്പഞ്ഞായ പസ്സതി"തി ഏവം വുത്തം അരിയസച്ചസ്സ ദസ്സനം.

നിച്ചാദിതോ അനുപഗമനാദിവസേനാതി "നിച്ച"ന്തി അഗ്ഗഹണാദിവസേന. അട്ഠാനന്തി ഹേതുപടിക്ഖേപോ. അനവകാസോതി പച്ചയപടിക്ഖേപോ. ഉഭയേനാപി കാരണമേവ പടിക്ഖിപതി. യന്തി യേന കാരണേന. ദിട്ഠിസമ്പന്നോതി മഗ്ഗദിട്ഠിയാ സമന്നാഗതോ സോതാപന്നോ. കഞ്ചി സങ്ഖാരന്തി ചതുഭൂമകേസു സങ്ഖതസങ്ഖാരേസു ഏകസങ്ഖാരബ്ബി. നിച്ചതോ ഉപഗച്ഛേയ്യാതി "നിച്ചോ"തി ഗണ്ഹേയ്. "സുഖതോ ഉപഗച്ഛേയ്യാ"തി. "ഏകന്തസുഖീ അത്താ ഹോതി അരോഗോ പരം മരണാ"തി (ദീം നിം മ.൧൬) ഏവം അത്തദിട്ഠിവസേന സുഖതോ ഗാഹം സന്ധായേതം വുത്തം . ദിട്ഠിവിപ്പയുത്തചിത്തേന പന അരിയസാവകോ പരിളാഹവൂപസമനത്ഥം മത്തഹത്ഥിപരിത്താസിതോ വിയ ചോക്ഖബ്രാഹ്മണോ ഉക്കാരുഭൂമിം കഞ്ചി സങ്ഖാരം സുഖതോ ഉപഗച്ഛതി. അത്തവാറേ കസിണാദിപഞ്ഞത്തിസങ്ഗഹത്ഥം "സങ്ഖാര"ന്തി അവതാ "കഞ്ചിധമ്മ"ന്തി വുത്തം. ഇമേസുപി വാരേസു ചതുഭൂമകവസേനേവ പരിച്ഛേദോ വേദിതബ്ബോ, തേഭൂമകവസേനേവ വാ. യം യസ്ഹി പുമുജ്ജനോ ഗാഹവസേന ഗണ്ഹാതി, തതോ തതോ അരിയസാവകോ ഗാഹം വിനിവേരേതി.

"മാതര"ന്തിആദിസു ജനികാ മാതാ, ജനകോ പിതാ, മനുസ്സഭൂതോ ഖിണാസവോ അരഹാതി അധിപ്പേതോ. കിം പന അരിയസാവകോ അഞ്ഞം ജീവിതാ വോരോപേയ്യാതി? ഏതബ്ബി അട്ഠാനം, പുമുജ്ജനഭാവസ്സ പന മഹാസാവജ്ജഭാവദസ്സനത്ഥം, അരിയസാവകസ്സ ച ഫലദസ്സനത്ഥം ഏവം വുത്തം. ദുട്ഠചിത്തോതി വധകചിത്തേന പദുട്ഠചിത്തോ. ലോഹിതം ഉപ്പാദേയ്യാതി ജീവമാനകസരീരേ ഖുദുകമക്ഖികായ പിവനമത്തബ്ബി ലോഹിതം ഉപ്പാദേയ്. സങ്ഘം ഭിന്ദേയ്യാതി സമാനസംവാസകം സമാനസീമായം റിതം സങ്ഘം. "കമ്മേന, ഉദേസേന, വോഹരന്തോ, അനുസ്സാവനേന, സലാകഗ്ഗാഹേനാ"തി (പരിം ൪൭൮) ഏവം വുത്തേഹി പഞ്ചഹി കാരണേഹി

ഭിന്നേത്യ. അന്തം സത്മാരന്തി അന്തം തിത്ഥകരം “അയം മേ സത്മാ”തി ഏവം ഗണ്ഹേത്യ, നേതം റാനം വിജ്ജതീതി അത്ഥോ. ന തേ ഗമിസ്സന്തി അപായഭൂമിന്തി തേ ബുദ്ധം സരണം ഗതാ തന്നിമിത്തം അപായം ന ഗമിസ്സന്തി, ദേവകായം പന പരിപുരേസ്സന്തിതി അത്ഥോ.

ദസഹി റാനേഹീതി ദസഹി കാരണേഹി. അധിഗണ്ഹന്തിതി അഭിഭവന്തി. വേലാമസുത്താദിവസേനാപീതി ഏതഥ കരീസസ്സ ചതുത്ഥഭാഗപ്പമാണാനം ചതുരാസീതിസഹസ്സസഞ്ചയാനം സുവണ്ണപാതിരൂപിയപാതികംസപാതീനം യഥാക്കമം രൂപിയസുവണ്ണഹിരഞ്ഞപൂരാനം, സബ്ബാലങ്കാരപടിമണ്ഡിതാനം ചതുരാസീതിയാ ഹത്ഥിസഹസ്സാനം, ചതുരാസീതിയാ അസ്സസഹസ്സാനം, ചതുരാസീതിയാ രഥസഹസ്സാനം, ചതുരാസീതിയാ ധേനുസഹസ്സാനം, ചതുരാസീതിയാ കഞ്ഞാസഹസ്സാനം, ചതുരാസീതിയാ പല്ലങ്കസഹസ്സാനം, ചതുരാസീതിയാ വത്ഥകോടിസഹസ്സാനം, അപരിമാണസ്സ ച ഖജ്ജഭോജ്ജാദിഭേദസ്സ ആഹാരസ്സ പരിച്ചജനവസേന സത്തമാസാധികാനി സത്തസംവച്ഛരാനി നിരന്തരം പവത്തവേലാമമഹാദാനതോ ഏകസ്സ സോതാപന്നസ്സ ദിന്നദാനം മഹപ്ഫലതരം, തതോ സതം സോതാപന്നാനം ദിന്നദാനതോ ഏകസ്സ സകദാഗാമിനോ, തതോ ഏകസ്സ അനാഗാമിനോ, തതോ ഏകസ്സ അരഹതോ, തതോ ഏകസ്സ പച്ചേകബുദ്ധസ്സ, തതോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ, തതോ ബുദ്ധപ്പമുഖസ്സ സഞ്ചസ്സ ദിന്നദാനം മഹപ്ഫലതരം, തതോ ചാതുദിസസഞ്ചം ഉദിസ്സ വിഹാരകരണം, തതോ സരണഗമനം മഹപ്ഫലതരന്തി ഇമമത്ഥം പകാസേനസ്സ വേലാമസുത്തസ്സ (അം നിം ൯.൨൦) വസേന. വുത്തഞ്ഹേതം “യം ഗഹപതി വേലാമോ ബ്രാഹ്മണോ ദാനം അദാസി മഹാദാനം, യോ ചേകം ദിട്ഠിസമ്പന്നം ഭോജേത്യ, ഇദം തതോ മഹപ്ഫലതര”ന്തിആദി (അം നിം ൯.൨൦). വേലാമസുത്താദീതി ആദിസദേന അഗ്ഗപ്പസാദസുത്താദീനം (അം നിം ൪.൩൪; ഇതിവും ൯൦) സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ.

അന്താണം വത്ഥുത്തയസ്സ ഗുണാനം അജാനനം, തത്ഥ സമ്മോഹോ. “ബുദ്ധോ നു ഖോ, ന നു ഖോ”തിആദിനാ വിചികിച്ഛാ സംസയോ. മിച്ഛാണാണം തസ്സ ഗുണാനം അഗുണഭാവപരികപ്പന്നേന വിപരീതഗ്ഗാഹോ. ആദി-സദേന അനാദരാഗാരവാദീനം സങ്ഗഹോ. ന മഹാജുതികന്തി ന ഉജ്ജലം, അപരിസുദ്ധം അപരിയോദാതന്തി അത്ഥോ. ന മഹാവിപ്ഫാരന്തി അനുളാരം. സാവജ്ജോതി തണ്ഹാദിട്ഠാദിവസേന സദോസോ, ലോകിയസരണഗമനം സിക്ഖാസമാദാനം വിധ അഗ്ഗഹിതകാലപരിച്ഛേദം ജീവിതപരിയന്തമേവ ഹോതി, തസ്മാ തസ്സ ഖണ്ഡഭേദേന ഭേദോതി ആഹ “അനവജ്ജോ കാലകിരിയായാ”തി. സോതി അനവജ്ജോ സരണഗമനഭേദോ. സതിപി അനവജ്ജത്തേ ഇട്ഠഫലോപി ന ഹോതീതി ആഹ “അഫലോ”തി. കസ്മാ? അവിപാകത്താ. ന ഹി തം അകുസലന്തി.

കോ ഉപാസകോതി സരൂപപുച്ഛാ, കിലക്ഖണോ ഉപാസകോതി വുത്തം ഹോതി. കസ്മാതി ഹേതുപുച്ഛാ, തേന കേന പവത്തിനിമിത്തേന ഉപാസക-സദോ തസ്ഥിം പുഗ്ഗലേ നിരൂള്ഹോതി ദസ്സേതി, തേനാഹ “കസ്മാ ഉപാസകോതിവുച്ചതീ”തി. സദസ്സ അഭിയേത്യേ പവത്തിനിമിത്തം തദത്ഥസ്സ തബ്ഭാവകാരണം. കിമസ്സ സീലന്തി കീദിസം അസ്സ ഉപാസകസ്സ സീലം, കിത്തകേന സീലേനായം സീലസമ്പന്നോ നാമ ഹോതീതി അത്ഥോ. കോ ആജീവോതി കോ അസ്സ സമ്മാആജീവോ, സോ പന മിച്ഛാജീവസ്സ

പരിവജ്ജനേന ഹോതീതി സോപി വിഭജീയതി. കാ വിപത്തിതി കാ അസ്സ സീലസ്സ, ആജീവസ്സ വാ വിപത്തി. അനന്തരസ്സ ഹി വിധി വാ പടിസേയോ വാ. സമ്പത്തിതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ.

യോ കോചീതി ഖത്തിയാദീസു യോ കോചി, തേന സരണഗമനം ഏവം കാരണം, ന ജാതി ആദിവിസേസോതി ദസ്സേതി.

ഉപാസനതോതി തേനേവ സരണഗമനേന, തത്ഥ ച സക്കച്ചകിരിയായ ആദര ഗാരവബഹുമാനാദിയോഗേന പയിരുപാസനതോ.

വേരമണിയോതി വേരം വുച്ചതി പാണാതിപാതാദിദുസ്സീല്യം, തസ്സ മണനതോ ഹനനതോ വിനാസനതോ വേരമണിയോ, പഞ്ച വിരതിയോ വിരതിപധാനത്താ തസ്സ സീലസ്സ, തേനേവാഹ “പടിവിരതോ ഹോതീ”തി.

മിച്ചാവണിജ്ജാതി ന സമ്മാവണിജ്ജാ അയുത്തവണിജ്ജാ അസാരുപ്പവണിജ്ജാ. പഹായാതി അകരണേനേവ പജഹിത്വാ. ധമ്മേനാതി ധമ്മതോ അനപേതേന, തേന അഞ്ഞമ്പി അധമ്മികം ജീവികം പടിക്ഖിപതി. സമേനാതി അവിസമേന, തേന കായവിസം ആദിദുച്ചരിതം വജ്ജേത്വാ കായസമാദിനാ സുചരിതേന ജീവികം ദസ്സേതി. സത്ഥവണിജ്ജാതി ആവുധഭണ്ഡം കത്വാ വാ കാരത്വാ വാ യമാകതം വാ പടിലഭിത്വാ തസ്സ വിക്കയോ. സത്തവണിജ്ജാതി മനുസ്സവിക്കയോ. മംസവണിജ്ജാതി സൂനകാരാദയോ വിയ മിഗസൂകരാദികേ പോസേത്വാ മംസം സമ്പാദേത്വാ വിക്കയോ. മജ്ജവണിജ്ജാതി യം കിഞ്ചി മജ്ജം യോജേത്വാ തസ്സ വിക്കയോ. വിസവണിജ്ജാതി വിസം യോജേത്വാ വാ വിസം ഗഹേത്വാ വാ തസ്സ വിക്കയോ. തത്ഥ സത്ഥവണിജ്ജാ പരോപരോധനിമിത്തതായ അകരണീയാ വുത്താ സത്തവണിജ്ജാ അഭുജിസ്സഭാവകരണതോ, മംസവണിജ്ജാ വധഹേതുതോ, മജ്ജവണിജ്ജാ പമാദിത്തതോ.

തസ്സേവാതി പഞ്ചവേരമണിലക്ഖണസ്സ സീലസ്സ ചേവ പഞ്ചമിച്ചാവണിജ്ജാലക്ഖണസ്സ ആജീവസ്സ ച. വിപത്തിതി ഭേദോ, പകോപോ ച. യായാതി യായ പടിപത്തിയാ. ചണ്ഡാലോതി ഉപാസകചണ്ഡാലോ. മലന്തി ഉപാസകമലം. പടികിട്ഠോതി ഉപാസകനിഹീനോ. ബുദ്ധാദീസു കമ്മകമ്മഫലേസു ച സദ്ധാവിപരിയായോ അസ്സദ്ധിയം മിച്ചാധിമോക്ഖോ, യഥാവുത്തേന അസ്സദ്ധിയേന സമന്നാഗതോ അസ്സദ്ധോ. യഥാവുത്തസീലവിപത്തിആജീവവിപത്തിവസേന ദുസ്സീലോ. “ഇമിനാ ദിട്ഠാദിനാ ഇദം നാമ മങ്ഗലം ഹോതീ”തി ഏവം ബാലജനപരികപിതകോതുഹലസങ്ഖാതേന ദിട്ഠസുതമുതമങ്ഗലേന സമന്നാഗതോ കോതുഹലമങ്ഗലികോ. മങ്ഗലം പച്ചേതീതി ദിട്ഠമങ്ഗലാദിഭേദം മങ്ഗലമേവ പത്തിയായതി. നോ കമ്മന്തി കമ്മസ്സകതം നോ പത്തിയായതി. ഇതോ ച ബഹിദ്ധാതി ഇതോ സബ്ബണ്ണുബുദ്ധസാസനതോ ബഹിദ്ധാ ബാഹിരകസമയേ. ദക്ഖിണേയ്യം പരിയേസതീതി ദുപ്പടിപന്നം ദക്ഖിണാരഹസഞ്ചി ഗവേസതി. പുബ്ബകാരം കരോതീതി ദാനമാനം ആദികം കൂസലകിരിയം പഠമതരം കരോതി. ഏത്ഥ ച ദക്ഖിണേയ്യപരിയേസനപുബ്ബകാരേ ഏകം കത്വാ പഞ്ച ധമ്മാ വേദിതബ്ബാ.

വിപത്തിയും വൃത്തവിപരിയായേന സമ്പത്തി വേദിതബ്ബാ. അയം പന വിസേസോ - ചതുന്നസി പരിസാനം രതിജനനട്ഠേന ഉപാസകോവ രതനം ഉപാസകരതനം. ഗുണസോഭാകിത്തിസദൃസുഗന്ധതായ ഉപാസകോവ പദുമം ഉപാസകപദുമം. തമാ ഉപാസകപുണ്ഡരീകം.

ആദിമഹിതിആദിഅത്ഥേ. കോടിയന്തി പരിയന്തകോടിയം. വിഹാരശ്ലോനാതി ഓവരകകോട്ഠാസേന, “ഇമസ്ഥിം ഗബ്ഭേ വസന്താനമിദം നാമ പനസഫലം പാപുണാതി”തിആദിനാ തം തംവസനട്ഠാനകോട്ഠാസേനാതി അത്ഥോ. അജ്ജതഗ്ഗന്തി വാ അജ്ജദഗ്ഗന്തി വാ അജ്ജ ഇച്ചേവ അത്ഥോ.

“പാണേഹി ഉപേത”ന്തി ഇമിനാ തസ്സ സരണഗമനസ്സ ആപാണകോടികതം ദസ്സേനോ “യാവ മേ ജീവിതം പവത്തതി”തിആദിനി വത്യാ പുന ജീവിതേനാപി തം വത്ഥുത്തയം പടിപുജേനോ “സരണഗമനം രക്ഖാമീ”തി ഉപ്പന്നം തസ്സ രഞ്ഞോ അധിപ്പായം വിഭാവേനോ “അഹഞ്ചി”തിആദിമാഹ. പാണേഹി ഉപേതന്തി ഹി യാവ മേ പാണാ ധരന്തി, താവ സരണം ഉപേതം, ഉപേനോ ച ന വാചാമത്തേന, ന ഏകവാറം ചിത്തുപ്പാദമത്തേന, അഥ വോ പാണാനം പരിച്ചജനവസേന യാവജീവം ഉപേതന്തി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

അച്ചയനം സാധുമരിയാദം മദ്ദിത്യാ വീതിക്കമനം അച്ചയോതി ആഹ “അപരാധോ”തി. അച്ചേതി അതിക്കമതി ഏതേനാതി വാ അച്ചയോ, വീതിക്കമസ്സ പവത്തനകോ അകുസലധമ്മോ. സോ ഏവ അപരജ്ജ്ഞതി ഏതേനാതി അപരാധോ. സോ ഹി അപരജ്ജ്ഞന്തം പുരിസം അഭിഭവിത്യാ പവത്തതി, തേനാഹ “അതിക്കമ്മ അഭിഭവിത്യാ പവത്തോ”തി. ചരതീതി ആചരതി കരോതി. ധമ്മേനേവാതി ധമ്മതോ അനപേതേന പയോഗേന. പടിഗുണ്ഹാതുതി അധിവാസനവസേന സമ്പടിച്ചതുതി അത്ഥോതി ആഹ “ഖമതു”തി.

൨൫൧. സദേവകേന ലോകേന “സരണ”ന്തി അരണീയതോ അരിയോ, തമാഗതോതി ആഹ “അരിയസ്സ വിനയേ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ സാസനേ”തി. പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനം കരോണോതി കാമം “വുദ്ധി ഹേസാ”തി ധമ്മാധിട്ഠാനവസേന വാക്യം ആരദ്ധം, തമാപി ദേസനം പന പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനം കരോണോ സംവരം ആപജ്ജതീതി ആഹാതി യോജനാ.

൨൫൩. ഇമസ്ഥിംയേവ അത്തഭാവേ നിപ്പജ്ജനകാനം അത്തനോ കുസലമൂലാനം ഖണനേന ഖതോ, തേസംയേവ ഉപഹനനേന ഉപഹതോ. ഉഭയേനാപി തസ്സ കമ്മാപരാധമേവ വദതി. പതിട്ഠാതി സമ്മത്തനിയാമോക്കമനം ഏതായാതി പതിട്ഠാ, തസ്സ ഉപനിസ്സയസമ്പദാ. സാ കിരിയാപരാധേന ഭിന്നാ വിനാസിതാ ഏതേനാതി ഭിന്നപതിട്ഠോ, തേനാഹ “തമാ”തിആദി. ധമ്മേസു ചക്ഖുന്തി ചതുസച്ചധമ്മേസു തേസം ദസ്സനട്ഠേന ചക്ഖു. അഞ്ഞേസു റാനേസുതി അഞ്ഞേസു സുത്തപദേസു. മുച്ചിസ്സതീതി സട്ഠി വസ്സസഹസ്സാനി പച്ചിത്യാ ലോഹകുമ്മഭി നരകതോ മുച്ചിസ്സതി.

യദി അനന്തരേ അത്തഭാവേ നരകേ പച്ചതി, ഇമം പന സുത്തം സുത്യാ രഞ്ഞോ കോ ആനിസംസോ ലഭോതി ആഹ “മഹാനിസംസോ”തിആദി. സോ പന ആനിസംസോ നിദാലാഭസീസേന വുത്തോ തദാ കായികചേതസികദുക്ഖാപഗമോ, തിണ്ണം രതനാനം മഹാസക്കാരകിരിയാ,

സാതിസയോ പോമുജ്ജനികസദ്ധാപടിലാഭോതി ഏവംപകാരോ ദിട്ഠയമ്മികോ, സമ്പരായികോ പന അപരാപരേസുപി ഭവേസു അപരിമാണോ യേവാതി വേദിതഞ്ചോ.

ഏത്ഥാഹ - യദി രഞ്ഞോ കമ്മന്തരായാഭാവേ തസ്ഥിന്ധേവ ആസനേ ധമ്മചക്ഖു ഉപ്പജ്ജിസ്സതി, കഥം അനാഗതേ പച്ചേകബുദ്ധോ ഹുത്വാ പരിനിബ്ബായിസ്സതി. അഥ പച്ചേകബുദ്ധോ ഹുത്വാ പരിനിബ്ബായിസ്സതി, കഥം തദാ ധമ്മചക്ഖും ഉപ്പജ്ജിസ്സതി, നനു ഇമേ സാവകബോധിപച്ചേകബോധിഉപനിസ്സയാ ഭിന്നനിസ്സയാതി? നായം വിരോധോ ഇതോ പരതോ ഏവസ്സ പച്ചേകബോധിസമ്ഭാരാനം സമ്ഭരണീയതോ. സാവകബോധിയാ ബുജ്ജന്തസന്താപി ഹി അസതി തസ്സാ സമവായേ കാലന്തരേ പച്ചേകബോധിയാ ബുജ്ജന്തിസ്സന്തി കതാഭിന്നീഹാരസമ്ഭവതോ. അപരേ പന ഭണന്തി “പച്ചേകബോധിയാ യേവായം കതാഭിന്നീഹാരോ. കതാഭിന്നീഹാരാപി ഹി തത്ഥ നിയതിം അപ്പത്താ തസ്സ ഞാണസ്സ പരിപാകം അനുപഗതത്താ സത്ഥു സമ്മുഖീഭാവേ സാവകബോധിം പാപുണിസ്സന്തിതി ഭഗവാ ‘സചായം ഭിക്ഖവേ രാജാ’തിആദിമാഹ. മഹാബോധിസത്താനമേവ ച ആനന്തരിയപരിമുത്തി, ന ഇതരബോധിസത്താനം. തഥാ ഹി പച്ചേകബോധിയം നിയതോ സമാനോ ദേവദത്തോ ചിരകാലസമ്ഭൂതേന ലോകനാഥേ ആഘാതേന ഗരുതരാനി ആനന്തരിയാനി പസവി, തസ്ഥാ കമ്മന്തരായേനായം ഇദാനി അസമവേതദസ്സനാഭിസമയോ രാജാ പച്ചേകബോധിനിയാമേന അനാഗതേ പച്ചേകബുദ്ധോ ഹുത്വാ പരിനിബ്ബായിസ്സതി”തി ദട്ഠഞ്ചം.

സാമഞ്ചൈലസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ.

൩. അബ്ബട്സുത്തവണ്ണനാ

അദ്ധ്യായനവണ്ണനാ

൨൫൪. അപുബ്ബപദവണ്ണനാതി അത്ഥസംവണ്ണനാവസേന ഹേട്ഠാ അഗ്ഗഹിതതായ അപുബ്ബസ്സ പദസ്സ വണ്ണനാ അത്ഥവിഭജനാ. “ഹിത്യാ പുനപ്പുനാഗതമത്ത്”തി (ദിം നിം അട്ഠം മ.ഗന്മാരമ്ഭക്കമാ) ഹി വുത്തം. ജനപദിനോതി ജനപദവന്തോ, ജനപദസ്സ വാ ഇസ്സരാ രാജകുമാരാ ഗോത്തവസേന കോസലാ നാമ. യദി ഏകോ ജനപദോ, കഥം ബഹുവചനന്തി ആഹ “രൂജ്ഹിസദ്ദേനാ”തി. അക്ഖരചിന്തകാ ഹി ഈദിസേസു റാനേസു യുത്തേ വിയ ഈദിസലിങ്ഗവചനാനി ഇച്ഛന്തി, അയമേത്ഥ രൂജ്ഹി യഥാ അഞ്ഞത്ഥപി “കുരുസു വിഹരതി, അങ്ഗേസു വിഹരതി”തി ച. തബ്ബിസേസനേപി ജനപദ-സദ്ദേ ജാതി-സദ്ദേ ഏകവചനമേവ. പോരാണാ പനാതി പന-സദ്ദോ വിസേസത്ഥജോതനോ, തേന പുമുഅത്ഥവിസയതായ ഏവഞ്ചേതം പുമുവചനന്തി വക്ഖമാനവിസേസം ജോതേതി. ബഹുപ്പഭേദോ ഹി സോ പദേസോ തിയോജനസതപരിമാണതായ. നങ്ഗലാനിപി ഛരസ്സേത്ഥാതി കമ്മപ്പഹാനവസേന നങ്ഗലാനിപി പഹായ, നിദസ്സനമത്തഞ്ചേതം. ന കേവലം കസ്സകാ ഏവ, അഥ ഖോ അഞ്ഞേപി മനുസ്സാ അത്തനോ അത്തനോ കിച്ചം പഹായ തത്ഥ സന്നിപതിംസു. “സോ പദേസോ”തി പദേസസാമഞ്ഞേതോ വുത്തം, വചനവിപല്ലാസേന വാ, തേ പദേസാതി അത്ഥോ. കോസലാതി വുച്ചതി കുസലാ ഏവ കോസലാതി കത്ഥാ.

ചാരികന്തി ചരണം, ചരണം വാ ചാരോ, സോ ഏവ ചാരികാ. തയിദം മഗ്ഗഗമനം ഇധാധിപ്പേതം, ന ചുണ്ണികഗമനമത്തന്തി ആഹ “അദ്ധ്യായനവണ്ണനാ ഗച്ഛന്തോ”തി. തം വിഭാഗേന ദസ്സേതും “ചാരികാ ച നാമേസാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ദുരേപീതി നാതിദുരേപി. സഹസാ ഗമനന്തി സീഘഗമനം. മഹാകസ്സപപച്ചുഗ്ഗമനാദിം ഏകദേസേന വത്ഥാ വനവാസീതിസ്സസാമണേരസ്സ വത്ഥും വിത്ഥാരേത്ഥാ ജനപദചാരികം കഥേതും “ഭഗവാ ഹീ”തിആദി ആരദ്ധം. ആകാസഗാമീഹി ഏവ സദ്ധിം ഗന്തുകാമോ “ഛരളഭിഞ്ഞാനം ആരോചേഹീ”തി ആഹ.

സങ്ഘകമ്മവസേന സിജ്ജത്ഥമാനാപി ഉപസമ്പദാ സത്ഥു ആണാവസേനേവ സിജ്ജത്ഥനതോ “ബുദ്ധദായജ്ജം തേ ദസ്സാമീ”തി വുത്തന്തി വദന്തി. അപരേ പന അപരിപുണ്ണവീസതിവസ്സസ്സേവ തസ്സ ഉപസമ്പദം അനുജാനന്തോ “ദസ്സാമീ”തി അപോചാതി വദന്തി. ഉപസമ്പാദേത്ഥാതി ധമ്മസേനാപതിനാ ഉപജ്ജത്ഥായേന ഉപസമ്പാദേത്ഥാ.

നവയോജനസതികമ്പി റാനം മജ്ജിമദേസപരിയാപനമേവ, തതോ പരം നാധിപ്പേതം തുരിതചാരികാവസേന അഗമനതോ. സമന്താതി ഗതഗതട്ഠാനസ്സ ചതുസു പസ്സേസു സമന്തതോ. അഞ്ഞേനപി കാരണേനാതി ഭിക്ഖുനം സമമവിപസ്സനാതരുണഭാവതോ അഞ്ഞേനപി മജ്ജിമമണ്ഡലേ വേനേയ്യാനം ഞാണപരിപാകാദികാരണേന മജ്ജിമമണ്ഡലം ഓസരതി. “സത്തഹി വാ”തിആദി “ഏകമാസം വാ”തിആദിനാ വുത്താനുക്കമേന യോജേതബ്ബം.

സരീരമാസുകത്മായാതി ഏകസ്ഥിനേവ റാണേ നിബദ്ധവാസവസേന ഉസ്തന്നയാതുകസ്ത സരീരസ്ത വിചരണേന ഫാസുകത്മായ. അട്ഠപ്പത്തികാലാഭികൺവനത്മായാതി അഗ്നീക്വന്ധോപമസുത്ത (അ° നി° ൧.൧൨) മഘദേവജാതകാദി (ജാ° ൧.൧.൯) ദേസനാനം വിധി യമ്മദേസനായ അട്ഠപ്പത്തികാലം ആകൺവമാനേന. സുരാപാനസിക്വാപദപത്താപനേ (പാചി° ൩൨൮) വിധി സിക്വാപദപത്താപനത്മായ. ബോധനേയസത്തേ അൺഗുലിമാലാദികേ (മ° നി° ൨.൩൪൧) ബോധനത്മായ. കഞ്ചി, കതിപയേ വാ പുഗുലേ ഉദിസ്ത ചാരികാ നിബദ്ധചാരികാ. തദത്താ അനിബദ്ധചാരികാ.

ദസസഹസ്തി ലോകയാതുകയാതി ജാതിവേത്തഭൂതേ ദസസഹസ്തചക്വവാഭേ. തത്ത്വ ഹി സത്തേ പരിപക്കിന്ദ്രിയേ പസ്തിതും ബുദ്ധത്താണം അഭിനീഹരിത്വാ റിതോ ഭഗവാ ഞാണജാലം പത്മരതീതി വുച്ചതി. സബ്ബത്തുതത്താണജാലസ്ത അന്തോ പവിട്ഠോതി തസ്ത ഞാണസ്ത ഗോചരഭാവം ഉപഗതോ. ഭഗവാ കിര മഹാകരുണാസമാപത്തിം സമാപജ്ജിത്വാ തതോ വുട്ഠായ “യേ സത്താ ഭബ്ബാ പരിപാകത്താണാ അജ്ജ മയാ വിനേതബ്ബാ, തേ മയ്ഹം ഞാണസ്ത ഉപട്ഠഹന്തു”തി ചിത്തം അധിട്ഠായ സമന്നാഹരതി. തസ്ത സഹ സമന്നാഹാരാ ഏകോ വാ ദേ വാ ബഹു വാ തദാ വിനയൂപഗാ വേനേയ്യാ ഞാണസ്ത ആപാമമാഗച്ഛന്തി അയമേത്ഥ ബുദ്ധാനുഭാവോ. ഏവന്വി ആപാമമാഗതാനം പന നേസം ഉപനിസ്സയം പുബ്ബചരിയം പുബ്ബഹേതും സമ്പതി വത്തമാനഞ്ച പടിപത്തിം ഓലോകേതി, തേനാഹ “അഥഭഗവാ”തിആദി. വാദപടിവാദം കത്വാതി “ഏവം നു തേ അമ്ബട്ഠാ”തിആദിനാ മയാ വുത്തവചനസ്ത “യേ ച ഖോ തേ ഭോ ഗോതമ മുണ്ഡകാ സമണകാ”തിആദിനാ പടിവചനം കത്വാ തിക്ഖത്തും ഇബ്ഭവാദനിപാതനവസേന നാനപ്പകാരം അസമ്ഭിവാക്യം സാധുസഭാവായ വാചായ വത്തും അയുത്തവചനം വക്ഖതി. നിബ്ബിസേവനന്തി വിഗതതുദനം, മാനദബ്ബവസേന അപഗതപരിപ്ഫന്ദനന്തി അത്ഥോ.

അവസരിതബ്ബന്തി ഉപഗന്തബ്ബം. ഇച്ഛാനൺഗലേതി ഇദം തദാ ഭഗവതോ ഗോചരഗാമനിദസ്സനം സമീപത്ഥേ ഭുമ്മന്തി കത്വാ. “ഇച്ഛാനൺഗലവനസണ്ഡേ”തി നിവാസനട്ഠാനദസ്സനം അധികരണേ ഭുമ്മന്തി. തദുഭയം വിവരന്തോ “ഇച്ഛാനൺഗലം ഉപനിസ്സായാ”തിആദിമാഹ. യമ്മരാജസ്ത ഭഗവതോ സബ്ബസോ അയമ്മനിഗുൺഹനപരാ പടിപത്തി, സാ ച സീലസമാധിപത്താവസേനാതി തം ദസ്സേതും “സീലഖന്ധാവാര”തിആദി വുത്തം. യമാഭിരുചിതേനാതി ദിബ്ബവിഹാരാദിസു യേന യേന അത്തനോ അഭിരുചിതേന വിഹാരേന.

പോക്ഖരസാതിവത്സുവണ്ണനാ

൨൫൫. മന്തേതി ഇരുബ്ബേദാദിമന്തസത്ഥേ. പോക്ഖരേ കമലേ സയമാനോ നിസീദീതി പോക്ഖരസാതീ. സാതി വുച്ചതി സമസൺഠാനം, പോക്ഖരേ സൺഠാനാവയവേ ജാതോതി “പോക്ഖരസാതീ”തിപി വുച്ചതി. സേതപോക്ഖരസദിസോതി സേതപദുമവണ്ണോ. സുവട്ടിതാതി വട്ടഭാവസ്ത യുത്തട്ഠാനേ സുട്ഠ വട്ടുലാ. കാളവൺഗതിലകാദിനം അഭാവേന സുപരിസുദ്ധാ.

ഇമസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്ത കീദിസോ പുബ്ബയോഗോ, യേന നം ഭഗവാ അനുഗുൺഹിതും തം റാനം ഉപഗതോതി ആഹ “അയം പനാ”തിആദി. പദുമഗബ്ഭേ നിബ്ബത്തി തേനായം സംസേദജോ ജാതോ. ന പുപ്ഫതീതി ന വികസതി. രജതബിമ്ബകന്തി രൂപിയമയം രൂപകം.

അജ്ഞാതവസ്ഥയിൽ എത്തിയ അധികാരികൾക്കും, അധികാരികൾക്കും മറ്റും അറിയാതെത്തന്നെ “അഭിമാനം”തിരുത്താൻ. തേക്കി യുത്തത്താ ഹി ഉക്കട്ഠത്തി ഉപയോഗവചനം, തേക്കി “ഉപസംഗ്രഹം”തിരുത്തി. യായ മരിയാദായാതി യായ അവസ്ഥയായ. നഗരസ്ഥി വസ്ഥുതി “അയം ഖണ്ഡം, സുമുഹുത്തം മാ അതിക്കമി”തി രത്തിവിഭാധനം അനുരക്തം രത്തിയം ഉക്കാ റപേതാ ഉക്കാസു ജലമാനാസു നഗരസ്ഥി വസ്ഥു അഗ്രഹേസും, തസ്ഥാ ഉക്കാസു റിതാതി ഉക്കട്ഠം, ഉക്കാസു വിജ്ഞാതയന്തിസു റിതാ പതിട്ഠിതാതി മൂലവിഭാജിപക്വേപേന സദുസിദ്ധി വേദിതബ്ധം, നിരുത്തിനയേന വാ ഉക്കാസു റിതാസു റിതാ ആസീതി ഉക്കട്ഠം. അപരേ പന ഭണ്ഡത്തി “ഭൂമിഭാഗസമ്പത്തിയാ, ഉപകരണസമ്പത്തിയാ, മനുസ്സസമ്പത്തിയാ ച തം നഗരം ഉക്കട്ഠംഗുണയോഗത്തോ ഉക്കട്ഠാതി നാമം ലഭി”തി . തസ്ഥാതി “ഉക്കട്ഠം”തി ഉപയോഗവസ്ഥേന വൃത്തപദസ്ഥി. അനുപയോഗത്താതി വിസ്തേസനഭാവേന അനുപയുത്തത്താ. സേവപദേസ്മതി “സത്തുസ്ഥി”തിരുത്തിപദേസ്മ. യഥാവിധി ഹി അനുപയോഗോ പുരിമസ്ഥി. തത്ഥാതി “ഉപസംഗ്രഹം”തിരുത്തിനാ വൃത്തവിധാനേ. “സദുസ്ഥിതോ പരിയേസിതബ്ധം”തി ഏതേന സദുലക്വണാനുഗത്തോ വായം സദുപയോഗാതി ദസ്തേതി. ഉപഅനുഅധിആഹ്വാനിപ്രവംപുബ്ധകേ വസ്ഥനകിരിയാറാനേ ഉപയോഗവചനമേവ പാപുണാതീതി സദുവിദു ഇച്ഛന്തി.

രഞ്ഞാ വിയ ഭൂജ്ജിതബ്ബന്തി വാ രാജഭോഗ്ഗം. രഞ്ഞോ ദായഭൂതന്തി കുലപരമ്പരായ യോഗ്യഭാവേന രാജതോ ലദ്ധദായഭൂതം. തേനാഹ “ദായജ്ജന്തി അത്ഥോ”തി. രാജനീഹാരേന പരിഭൂജ്ജിതബ്ബതോ ഉദ്ധം പരിഭോഗലാഭസ്സ സേട്ഠഭേയ്യതാ നാമ നത്ഥീതി ആഹ “ഛരത്തം ഉസ്സാപേത്യാ രാജസങ്ഖേപേന ഭൂജ്ജിതബ്ബ”ന്തി. “സബ്ബം ഛേരജ്ജഭേജ്ജ”ന്തി സരീരദണ്ഡധനദണ്ഡാദി ഭേദം സബ്ബം ദണ്ഡമാഹ. നദീതിത്ഥപബ്ബതാദീസൂതി നദീതിത്ഥപബ്ബതപാദഗാമദാരുഅടവിമുഖാദീസു. “രാജദായ”ന്തി ഇമിനാവ രഞ്ഞോ ദിന്നഭാവേ സിദ്ധേ “രഞ്ഞാ പസേനദിനാ കോസലേന ദിന്ന”ന്തി വചനം കിമത്ഥിയന്തി ആഹ “ദായകരാജദീപനത്ഥ”ന്തിആദി . നിസ്സട്ഠപരിച്ചത്തന്തി മുത്തചാഗവസേന പരിച്ചത്തം കത്യാ. ഏവങ്ഹി തം സേട്ഠഭേയ്യം ഉത്തമഭേയ്യം ജാതം.

സമിതപാപത്താതി അച്ചന്തം അനവസേസതോ സവാസനം സമിതപാപത്താ. ഏവഞ്ചി ബാഹിരകവിരാഗസേക്ഖാസേക്ഖപാപസമനതോ ഭഗവതോ പാപസമനം വിസേസിതം ഹോതി, തേനാഹ വുത്തഞ്ചേതന്തിആദി. അനേകത്ഥത്താ നിപാതാനം ഇധ അനുസ്സവത്ഥോ അധിപ്പേതോതി ആഹ “ഖലുതി അനുസ്സവത്ഥേ നിപാതോ”തി. ആലപനമത്തന്തി പിയാലാപവചനമത്തം. പിയസമുദാഹാരോ ഹേതേ “ഭോ”തി വാ “ആവുസോ”തി വാ “ഭേവാനം പിയാ”തി വാ. ഗോത്തവസേനാതി ഏത്ഥ ഗം തായതീതി ഗോത്തം. ഗോതമോതി ഹി പവത്തമാനം വചനം, ബുദ്ധിഞ്ച തായതി ഏകംസിക്ഖവിസയതായ രക്ഖതീതി ഗോത്തം. യഥാ ഹി ബുദ്ധി ആരമ്മണഭൂതേന അത്ഥേന വിനാ ന വത്തതി, ഏവം അഭിധാനം അഭിധേയഭൂതേന, തസ്മാ സോ ഗോത്തസഞ്ചാതോ അത്ഥോ താനി തായതി രക്ഖതീതി വുച്ചതി. കോ പന സോതി? അത്തേകുലപരമ്പരാസാധാരണം തസ്സ കുലസ്സ ആദിപുരിസസമുദാഗതം തംകുലപരിയാപന്നസാധാരണം സാമത്തരുപന്തി ദട്ഠം. ഏത്ഥ ച “സമണോ”തി ഇമിനാ സരിക്ഖകജനേഹി ഭഗവതോ ബഹുമതഭാവോ ദസ്സിതോ സമിതപാപതാകിത്തനതോ. “ഗോതമോ”തി ഇമിനാ ലോകിയജനേഹി ഉളാരകുലസമ്ഭൂതതാദീപനതോ.

ഉച്ചാകുലപരിദീപനം ഉദിതോദിതവിപുലവത്തിയകുലവിഭാവനതോ. സബ്ബവത്തിയാനഞ്ചി ആദിഭൂതമഹാസമ്മതമഹാരാജതോ പട്ഠായ അസമ്ഭിന്നം ഉളാരതമം സക്യരാജകുലം. കേനചി പാരിജുണ്ണത്തനാതി ഞാതിപാരിജുണ്ണഭോഗപാരിജുണ്ണാദിനാ കേനചി പാരിജുണ്ണത്തന പാരിഹാനിയാ. അനഭിഭൂതോ അനജ്ജേയാത്ഥതോ. തഥാ ഹി തസ്സ കുലസ്സ ന കിഞ്ചി പാരിജുണ്ണം ലോകനാമസ്സ അഭിജാതിയം, അഥ ഖോ വഡ്ഡിയേവ. അഭിനിക്ഖമനേ ച തതോപി സമിദ്ധതമഭാവോ ലോകേ പാകടോ പത്താതോ. ഇതി “സക്യകുലാ പബ്ബജിതോ”തി ഇദം വചനം ഭഗവതോ സദ്ധാപബ്ബജിതഭാവദീപനം വുത്തം മഹന്തം ഞാതിപരിവട്ടം, മഹന്തഞ്ച ഭോഗക്ഖണ്ഡം പഹായ പബ്ബജിതഭാവസിദ്ധിതോ. സുന്ദരന്തി ഭദ്രകം. ഭദ്രകതാ ച പസ്സന്തസ്സ ഹിതസുഖാവഹഭാവേന വേദിതബ്ബാതി ആഹ അത്ഥാവഹം സുഖാവഹന്തി. തത്ഥ അത്ഥാവഹന്തി ദിട്ഠയമ്മിസമ്പരായികപരമത്ഥസംഹിതഹിതാവഹം. സുഖാവഹന്തി യഥാവുത്തതിവിധസുഖാവഹം. തഥാരുപാന്തി താദിസാനം. യാദിസേഹി പന ഗുണേഹി ഭഗവാ സമന്നാഗതോ, തേഹി ചതുപ്പമാണിക്ഖസ്സ ലോകസ്സ സബ്ബമാപി അച്ചന്തായ സദ്ധായ പസാദനീയോ തേസം യഥാഭൂതസഭാവത്താതി ദസ്സേണോ യഥാരുപോതിആദിമാഹ. തത്ഥ യഥാഭൂതം...പേ... അരഹതന്തി ഇമിനാ ധമ്മപ്പമാണാനം, ലുഖപ്പമാണാനഞ്ച സത്താനം ഭഗവതോ പസാദാവഹതം ദസ്സേതി. തം ദസ്സനേനേവ ച ഇതരേസമ്പി അത്ഥതോ പസാദാവഹതാ ദസ്സിതാ ഹോതീതി ദട്ഠം തദവിനാഭാവതോ. ദസ്സനമത്തമ്പി സാധു ഹോതീതി ഏത്ഥ കോസിയസകുലവത്ഥും (മം നിം അട്ഠം ച.മർദ്ദ; ഖും പാം അട്ഠം ചം) കഥേതബ്ബം.

അമ്ബട്ഠമാണവകമാവണ്ണനാ

൨൭൬. മന്തേ പരിവത്തേതീതി വേദേ സജ്ജായതി, പരിയാപുണാതീതി അത്ഥോ. മന്തേ ധാരേതീതി യഥാഅധീതേ മന്തേ അസമ്മുട്ഠേ കത്വാ ഹദയേ റപേതി ഓട്ഠപഹതകരണവസേന, ന അത്ഥവിഭാവനവസേന.

സനിഘണ്യുകേടുഭാന്നതി ഏതമ വചനീയവാചകഭാവേന അത്ഥം സദൃശ്യ നിവന്ധതി ഭിന്ദതി വിഭജ്ജ ദസ്സേതീതി നിവണ്ഡു, സാ ഏവ ഇധ ഖ-കാരസ്സ ഘ-കാരം കത്വാ “നിഘണ്യു”തി വുത്തോ. കിടയതി ഗമേതി ഞാപേതി കിരിയാദിവിഭാഗം, തം വാ അനവസേസപരിയാദാനതോ ഗമേന്തോ പൂരേതീതി കേടുഭം. വേവചനപ്പകാസകന്തി പരിയായസദുദീപകം, ഏകേകസ്സ അത്ഥസ്സ അനേകപരിയായവചനവിഭാവകന്തി അത്ഥോ. നിദസ്സനമത്തഞ്ചേതം അനേകേസന്ധി അത്ഥാനം ഏകസദുവചനീയതാവിഭാവനവസേനപി തസ്സ ഗന്ഥസ്സ പവത്തത്താ. വചിഭേദാദിലക്ഖണാ കിരിയാ കപ്പീയതി ഏതേനാതി കിരിയാകപ്പോ, സോ പന വണ്ണപദസമ്ബന്ധപദത്ഥാദിവിഭാഗതോ ബഹുവികപ്പോതി ആഹ “കിരിയാകപ്പവികപ്പോ”തി. ഇദഞ്ച മൂലകിരിയാകപ്പഗന്ഥം സന്ധായ വുത്തം. സോ ഹി സതസഹസ്സപരിമാണോ നയചരിയാദിപകരണം. റാനകരണാദിവിഭാഗതോ , നിബ്ബചനവിഭാഗതോ ച അക്ഖരാ പഭേദീയന്തി ഏതേഹീതി അക്ഖരപ്പഭേദോ, സിക്ഖാനിരുത്തിയോ. ഏതേസന്തി വേദാനം.

തേ ഏവ വേദേ പദസോ കായതീതി പദകോ. തം തം സദു തദത്ഥഞ്ച ബ്യാകരോതി ബ്യാചിക്ഖതി ഏതേനാതി ബ്യാകരണം, സദുസത്ഥം. ആയതിം ഹിതം തേന ലോകോ ന യതതി ന ഈഹതീതി ലോകായതം. തത്ത്ഹി ഗന്ഥം നിസ്സായ സത്താ പുണ്ണകിരിയായ ചിത്തന്ധി ന ഉപ്പാദേന്തി.

വയതീതി വയോ, ആദിമജ്ജിമപരിയോസാനേസു കത്ഥചി അപരികിലമന്തോ അവിത്ഥായന്തോ തേ ഗമേ സന്ധാരേതി പൂരേതീതി അത്ഥോ. ദേവ പടിസേധാ പകതിം ഗമേന്തീതി ദസ്സേന്തോ “അവയോ ന ഹോതീ”തി വത്വാ തത്ഥ അവയം ദസ്സേതും “അവയോ നാമ...പേ... ന സക്കോതീ”തി വുത്തം. “അനുഞ്ഞാതോ”തി പദസ്സ കമ്മസാധനവസേന, “പടിഞ്ഞാതോ”തി പന പദസ്സ കത്തുസാധനവസേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോതി ദസ്സേന്തോ “ആചരിയേനാ”തിആദിമാഹ. ആചരിയപരമ്പരാഭതം ആചരിയകം. ഗരൂതി ഭാരിയം അത്താനം തതോ മോചേത്വാ ഗമനം ദുക്കരം ഹോതി. അനത്ഥോപി ഉപ്പജ്ജതി നിന്ദാബ്യാരോസഉപാരമ്ഭാദി.

൨൫൨. “അബ്ഭുഗുതോ”തി ഏതമ അഭിസദുയോഗേന ഇത്ഥമ്ഭുതാഖ്യാനത്ഥവസേനേവ ഉപയോഗവചനം.

൨൫൩. ലക്ഖണാനീതി ലക്ഖണദീപനാനി മന്തപദാനി. അന്തരധായന്തീതി ന കേവലം ലക്ഖണമന്താനിയേവ, അഥ ലോ അഞ്ഞാനിപി ബ്രാഹ്മണാനം ഞാണബലാഭാവേന അനുക്കമേന അന്തരധായന്തി. തഥാ ഹി വദന്തി “ഏകസതം അദ്ധരിയം സാഖാ സഹസ്സവത്തകോ സാമാ”തിആദി. പണിധി ...പേ... മഹത്തോതി ഏതമ പണിധിമഹത്തോ സമാദാനമഹത്തോതി ആദിനാ പച്ചേകം മഹന്ത-സദുോ യോജേതഞ്ചോ. പണിധിമഹന്തതാദി ചസ്സ ബുദ്ധവംസചരിയാപിടേകവണ്ണനാദിവസേന വേദിതഞ്ചോ. നിട്ഠാതി നിപ്ഫത്തിയോ. ഭവഭേദേതീ ഭവവിസേസേ. ഇതോ ച ഏത്തോ ച ബ്യാപേത്വാ റിത്താ വിസദഭാവോ.

ജാതിസാമഞ്ഞത്തോതി ലക്ഖണജാതിയാ ലക്ഖണഭാവമത്തേന സമാനഭാവതോ. യഥാ ഹി ബുദ്ധാനം ലക്ഖണാനി സുവിസദാനി, സുപരിബൃത്താനി, പരിപുണ്ണാനി ച ഹോന്തി, ന ഏവം ചക്കവത്തിനം,

തേനാഹ “ന തേഹേവ ബുദ്ധോ ഹോതി”തി. അഭിരുപതാ, ദീഘായുക്താ, അപ്പാതകതാ, ബ്രാഹ്മണാദീനം പിയമനാപതാതി ഇമേഹി ചതുഹി അച്ഛരിയസഭാവേഹി. ദാനം, പിയവചനം, അത്ഥചരിയാ, സമാനത്തതാതി ഇമേഹി ചതുഹി സങ്ഗഹവത്സുഹി. രഞ്ജനതോതി പീതിജനനതോ. ചക്കം ചക്കരതനം വത്തേതി പവത്തേതിതി ചക്കവത്തി. സമ്പത്തിചക്കേഹി സയം വത്തതി, തേഹി ച പരം സത്തനികായം വത്തേതി പവത്തേതിതി ചക്കവത്തി. പരഹിതാവഹോ ഇരിയാപഥചക്കാനം വത്തോ വത്തനം ഏതസ്സ, ഏത്ഥാതി വാ ചക്കവത്തി. അപ്പടിഹതം വാ ആണാസങ്ഖാതം ചക്കം വത്തേതിതി ചക്കവത്തി. വത്തിയമണ്ഡലാദിസത്തിതം ചക്കം സമൂഹം അത്തനോ വസേ വത്തേതിതി ചക്കവത്തി ചക്കവത്തിവത്തസങ്ഖാതം ധമ്മം ചരതി, ചക്കവത്തിവത്തസങ്ഖാതോ ധമ്മോ ഏതസ്ഥിം അത്ഥിതി വാ ധമ്മികോ. ധമ്മതോ അനപേതത്താ ധമ്മോ രഞ്ജനട്ഠേന രാജാതി ധമ്മരാജാ. “രാജാ ഹോതി ചക്കവത്തി”തി വുത്തത്താ “ചാതുരന്തോ”തി പദം ചതുദീപിസ്സരതം വിഭാവേതിതി ആഹ “ചതുസമുദുഅന്തായാ”തിആദി. തത്ഥ “ചതുദീപവിഭൂസിതായാ”തി അവത്ഥാ “ചതുബ്ബിയാ”തി വിധഗുഹണം തംതംപരിത്തദീപാനമ്പി സങ്ഗഹത്ഥന്തി ദട്ഠഞ്ചം. കോപാദീതി ആദി-സദേന കാമമോഹമാനമദാദികേ സങ്ഗണ്ഹാതി. വിജിതാവീതി വിജിതവാ. കേനചി അകമ്പിട്ഠേന ജനപദേ മാവരിയപ്പത്തോ, ദള്ഹഭത്തിഭാവതോ വാ, ജനപദോ മാവരിയം പത്തോ ഏത്ഥാതി ജനപദത്ഥാവരിയപ്പത്തോ.

ചിത്തീകതഭാവദിനാപി (ഖു° പാ° അട്ഠ° ൩; ദീ° നി° അട്ഠ° ൨.൩൩; സു° നി° അട്ഠ° ൧.൨൨൩; മഹാ നി° അട്ഠ° ൫) ചക്കസ്സ രതനട്ഠോ വേദിതഞ്ചോ. ഏസ നയോ സേസേസുപി. രതിനിമിത്തതായ വാ ചിത്തീകതാദിഭാവസ്സ രതിജനനട്ഠേന ഏകസങ്ഗഹതായ വിസും അഗുഹണം. ഇമേഹി പന രതനേഹി രാജാ ചക്കവത്തി യം യമത്ഥം പച്ചനുഭോതി, തം തം ദസ്സേതും “ഇമേസു പനാ”തിആദി വുത്തം. അജിതം ജിനാതി മഹേസക്ഖതാസംവത്തനിയകമ്മനിസ്സദഭാവതോ. വിജിതേ യമാസുഖം അനുവിചരതി ഹത്ഥിരതനം അസ്സരതനഞ്ച അഭിരുഹിത്ഥാ തേസം ആനുഭാവേന അന്തോപാതരാസേയേവ സമുദുപരിയന്തം പഥവിം അനുസംയായിത്ഥാ രാജധാനിമേവ പച്ചാഗമനതോ. പരിണായകരതനേന വിജിതമനുരക്ഖതി തേന തത്ഥ തത്ഥ കാതബ്ബകിച്ചസ്സ സംവിധാനതോ. അവസേസേഹീതി മണിരതനഇത്ഥിരതനഗഹപതിരതനേഹി. തത്ഥ മണിരതനേന യോജനപ്പമാണേ പദേസേ അന്ധകാരം വിധമിത്ഥാ ആലോകദസ്സനാദിനാ സുഖമനുഭവതി, ഇത്ഥിരതനേന അതിക്കന്തമാനുസകരൂപസമ്പത്തിദസ്സനാദിവസേന, ഗഹപതിരതനേന ഇച്ഛിതിച്ഛിതമണികനകരജതാദിധനപടിലാഭവസേന.

ഉസ്സാഹസത്തിയോഗോ തേന കേനചി അപ്പടിഹതാണാചക്കഭാവസിദ്ധിതോ പച്ഛിമേനാതി പരിണായകരതനേന. തത്ത്ഹി സബ്ബരാജകിച്ചേസു കൂസലം അവിരജ്ജന്യനയോഗം, തേനാഹ “മന്തസത്തിയോഗോ”തി . ഹത്ഥിഅസ്സരതനാനം മഹാനുഭാവതായ കോസസമ്പത്തിയാപി പഭാവസമ്പത്തിസിദ്ധിതോ “ഹത്ഥി... പേ... യോഗോ”തി വുത്തം. (കോസോ ഹി നാമ സതി ഉസ്സാഹസമ്പത്തിയം ദുഗ്ഗം തേജം കൂസുമോരം പരക്കമം പബ്ബതോമുഖം അമോസപഹരണം) തിവിധസത്തിയോഗഫലം പരിപുണ്ണം ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. സേസേഹീതി സേസേഹി പഞ്ചഹി രതനേഹി.

അദോസകുസലമൂലജനിതകമ്മാനുഭാവേനാതി അദോസസഞ്ചാരേണ കുസലമൂലേന സഹജാതാദിപച്ചയവസേന ഉപ്പാദിതകമ്മസ്സ ആനുഭാവേന സമ്പജ്ജന്തി സോമ്മതരരതനജാതികത്താ. മജ്ജിമാനി മണിഇത്ഥിഗഹപതിരതനാനി. അലോഭം...പേം... കമ്മാനുഭാവേന സമ്പജ്ജന്തി ഉളാരസ്സ ധനസ്സ, ഉളാരധനപടിലാഭകാരണസ്സ ച പരിച്ചാഗസമ്പദാഹേതുകത്താ. പച്ഛിമന്തി പരിണായകരതനം. തത്ത്ഹി അമോഹം...പേം... കമ്മാനുഭാവേന സമ്പജ്ജതി മഹാപഞ്ഠേനേവ ചക്കവത്തിരാജകിച്ചസ്സ പരിണേതബ്ബത്താ. ഉപദേശോ നാമ സവിസേസം സത്തനം രതനാനം വിചാരണവസേന പവത്തോ കമാബന്ധോ.

സരണതോ പടിപക്ഖവിധമനതോ സൂരാ, തേനാഹ “അഭിരുകജാതികാ”തി. അസുരേ വിജിനിത്ഥാ റിതത്താ വീരോ, സക്കോ ദേവാനം ഇന്ദോ. തസ്സ അങ്ഗം ദേവപുത്തോ സേനങ്ഗഭാവതോതി വുത്തം “വീരങ്ഗരുപാതി ദേവപുത്തസദിസകായാ”തി. “ഏകേ”തി സാരസമാസാചരിയമാഹ. സഭാവോതി സഭാവഭൂതോ അത്ഥോ. വീരകാരണത്തി വീരഭാവകാരണം. വീരിയമയസരീരാ വിയാതി സവിഗ്ഗഹവീരിയസദിസാ, സവിഗ്ഗഹം ചേ വീരിയം സിയാ തംസദിസാതി അത്ഥോ. നനു രത്തോ ചക്കവത്തിസ്സ പടിസേനാ നാമ നത്ഥി, യമസ്സ പുത്താ പമദ്ദേയ്യം, അഥ കസ്ഥാ പരസേനപ്പമദ്ദനാതി വുത്തന്തി ചോദനം സന്ധായാഹ സചേതിആദി, തേന പരസേനാ ഹോതു വാ മാ വാ തേ പന ഏവം മഹാനുഭാവാതി ദസ്സേതി. ധമ്മേനാതി കരുപചിതേന അത്തനോ പുത്തയമ്മേന. തേന ഹി സഞ്ചോദിതാ പഥവിധം സബ്ബരാജാനോ പച്ചുഗ്ഗന്ത്ഥാ “സ്വാഗതം തേ മഹാരാജാ”തി ആദിം വത്ഥാ അത്തനോ രജ്ജം രത്തോ ചക്കവത്തിസ്സ നിച്ചാതേന്തി, തേന വുത്തം “സോ ഇമം...പേം... അജ്ജയാവസതീ”തി. അട്ഠകമായം പന തസ്സ യഥാവുത്തസ്സ ധമ്മസ്സ ചിരതരം വിപച്ചിതും പച്ചയഭൂതം ചക്കവത്തിവത്തസമുദാഗതം പയോഗസമ്പത്തിസഞ്ചാരം ധമ്മം ദസ്സേതും “പാണോ ന ഹന്തബ്ബോതിആദിനാ പഞ്ചസീലധമ്മേനാ”തി വുത്തം. ഏവത്ത്ഹി “അദണ്ഡേന അസത്ഥേനാ”തി ഇദം വചനം സുട്ഠതരം സമത്ഥിതം ഹോതീതി. യസ്ഥാ രാഗാദയോ പാപധമ്മാ ഉപ്പജ്ജമാനാ സത്തസന്താനം ഛാദേത്ഥാ പരിയോനന്ധിത്ഥാ തിട്ഠന്തി കുസലപ്പവത്തിം നിവാരേന്തി, തസ്ഥാ തേ “ഛദനാ, ഛദാ”തി ച വുത്താ. വിവടേത്ഥാതി വിഗമേത്ഥാ. പൂജാരഹതാ വുത്താ “അരഹതീതി അരഹ”ന്തി. തസ്സാ പൂജാരഹതായ. യസ്ഥാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ, തസ്ഥാ അരഹന്തി. ബുദ്ധത്തഹേതുഭൂതാ വിവട്ടച്ഛദതാ വുത്താ സവാസനസബ്ബകിലേസപ്പഹാനപുബ്ബകത്താ ബുദ്ധഭാവസ്സ.

അരഹം വട്ടാഭാവേനാതി ഫലേന ഹേതുഅനുമാനദസ്സനം. സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ഛദനാഭാവേനാതി ഹേതുനാ ഫലാനുമാനദസ്സനം. ഹേതുദ്വയം വുത്തം “വിവട്ടോ വിച്ഛദോ ചാ”തി. ദുതിയേന വേസാരജേജനാതി “ഖീണാസവസ്സ തേ പടിജാനതോ”തിആദിനാ വുത്തേന വേസാരജേജന. പൂരിമസിദ്ധീതി പൂരിമസ്സ പദസ്സ അത്ഥസിദ്ധീതി അത്ഥോ. പഠമേനാതി “സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ തേ പടിജാനതോ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൧൭൦; അം നിം ൪.൮) വുത്തേന വേസാരജേജന. ദുതിയസിദ്ധീതി ദുതിയസ്സ പദസ്സ അത്ഥസിദ്ധി, ബുദ്ധത്ഥസിദ്ധീതി അത്ഥോ. തതീയചതുത്ഥേഹീതി “യേ ഖോ പന തേ അന്തരായികാ ധമ്മാ”തിആദിനാ, (മം നിം ൧.൧൭൦; അം നിം ൪.൮) “യസ്സ ഖോ പന തേ അത്ഥായാ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൧൭൦; അം നിം ൪.൮) ച വുത്തേഹി

തതീയചതുരത്വേഹി വേസാരജേജഹി. തതീയസിദ്ധീതി വിവട്ടച്ഛദനതാസിദ്ധി യാമാവതോ അന്തരായികനിയ്യാനികധമ്മാപദേസേന ഹി സത്ഥു വിവട്ടച്ഛദനഭാവോ ലോകേ പാകടോ അഹോസി. പുരിമം ധമ്മചക്ഖുന്തി പുരിമപദം ഭഗവതോ ധമ്മചക്ഖും സായേതി കിലേസാരീനം, സംസാരചക്കസ്സ ച അരാനം ഹതഭാവദീപനതോ. ദുതീയം പദം ബുദ്ധചക്ഖും സായേതി സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സേവ തംസബ്ഭാവതോ. തതീയം പദം സമന്തചക്ഖും സായേതി സവാസനസബ്ബകിലേസപ്പഹാനദീപനതോ. “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ”തി ഹി വത്ഥാ “വിവട്ടച്ഛദോ”തി വചനം ബുദ്ധഭാവാവഹമേവ സബ്ബകിലേസപ്പഹാനം വിഭാവേതി. “സൂരഭാവ”തി ലക്ഖണവിഭാവനേ വിസദഞ്ഞാണതം.

൨൫൯. ഏവം ഭോതി ഏതഥ ഏവന്തി വചനസമ്പടിച്ചനേ നിപാതോ. വചനസമ്പടിച്ചനഞ്ചേതഥ “തഥാ മയം തം ഭവന്തം ഗോതമം വേദിസ്സാമ, ത്വം മന്താനം പടിഗ്ഗഹേതാ”തി ച ഏവം പവത്തസ്സ പോക്ഖരസാതിനോ വചനസ്സ സമ്പടിഗ്ഗഹോതി ആഹ. “സോപി തായാ”തിആദി. തഥ തായാതി തായ യമാവുത്തായ സമുത്തേജനായ. അയാനഭൂമിന്തി യാനസ്സ അഭൂമിം. ദിവാപധാനികാതി ദിവാപധാനാനുയുജ്ജനകാ.

൨൬൦. യദിപി പുഞ്ചേ അമ്ബട്ഠങ്കുലം അപ്പഞ്ഞാതം, തദാ പന പഞ്ഞായതീതി ആഹ “തദാ കിരാ”തിആദി. അതുരിതോതി അവേഗായന്തോ.

൨൬൧. യഥാ ഖമനീയാദീനി പുച്ഛന്തോതി യഥാ ഭഗവാ “കച്ചി വോ മാണവാ ഖമനീയം, കച്ചി യാപനീയ”ന്തിആദിനാ ഖമനീയാദീനി പുച്ഛന്തോ തേഹി മാണവേഹി സദ്ധിം പഠമം പവത്തമോദോ അഹോസി പുഞ്ചഭാസിതായ തദനുകരണേന ഏവം തേപി മാണവാ ഭഗവതാ സദ്ധിം സമപ്പവത്തമോദാ അഹേസുന്തി യോജനാ. തം പന സമപ്പവത്തമോദതം ഉപമായ ദസ്സേതും “സീതോദകം വിയാ”തിആദി വുത്തം. തഥ സമ്മോദിതന്തി സംസന്ദിതം. ഏകീഭാവന്തി സമ്മോദനകിരിയായ സമാനതം . ഖമനീയന്തി “ഇദം ചതുചക്കം നവദാരം സരീരയന്തം ദുക്ഖബ്ബഹുലതായ സഭാവതോ ദുസ്സഹം കച്ചി ഖമിതും സക്കുണേയ”ന്തി പുച്ഛന്തി, യാപനീയന്തി ആഹാരാദിപച്ചയപടിബദ്ധവുത്തികം ചിരപ്പബന്ധസഞ്ചാതായ യാപനായ കച്ചി യാപേതും സക്കുണേയം. സീസരോഗാദിആബാധാഭാവേന കച്ചി അപ്പാബാധം, ദുക്ഖജീവികാഭാവേന കച്ചി അപ്പാതക്കം, തന്തംകിച്ചകരണേ ഉട്ഠാനസുഖതായ കച്ചിലഹുട്ഠാനം, തദനുരൂപബലയോഗതോ കച്ചി ബലം, സുഖവിഹാരസബ്ഭാവേന കച്ചി ഫാസുവിഹാരോ അത്ഥീതി സബ്ബത്ഥ കച്ചി-സദു യോജേത്ഥാ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. ബലപ്പത്താ പീതി പീതിയേവ. തരുണപീതി പാമോജ്ജം. സമ്മോദനം ജനേതി കരോതീതി സമ്മോദനികം തദേവ സമ്മോദനീയം. സമ്മോദിതഞ്ചുതോ സമ്മോദനീയന്തി ഇദം പന അത്ഥം ദസ്സേതും വുത്തം “സമ്മോദിതും യുത്തഭാവതോ”തി. സരിതബ്ബഭാവതോ അനുസ്സരിതബ്ബഭാവതോ “സരണീയ”ന്തി വത്തഞ്ചേ “സാരണീയ”ന്തി ദീഘം കത്ഥാ വുത്തം. “സുയ്യമാനസുഖതോ”തി ആപാമമധുരതമാഹ, “അനുസ്സരിയമാനസുഖതോ”തി വിമദുരമണീയതം. “ബുജ്ജനപരിസുദ്ധതായാ”തി സഭാവനിരുത്തിഭാവേന തസ്സാ കമായ വചനചാതുരിയമാഹ, “അത്ഥപരിസുദ്ധതായാ”തി അത്ഥസ്സ നിരുപക്കിലേസതം. അനേകേഹി പരിയായേഹീതി അനേകേഹി കാരണേഹി.

അപസാദേസ്സാമീതി മങ്കും കരിസ്സാമി. കണ്ഠേ ഓലമ്ബേത്ഥാതി ഉഭോസു ഖണ്ഡേസു സാടകം ആസജേത്ഥാ കണ്ഠേ ഓലമ്ബിത്ഥാ. ദുസ്സകണ്ഠം ഗഹേത്ഥാതി

നിവത്ഥസാക്ഷസ്സ ദസാകോടിം ഏകേന ഹത്ഥേന ഗഹേത്വാ. ചക്രമം അഭിരുഹിതാതി ചക്രമിതും ആരഭിതാ. ധാതുസമതാതി രസാദിധാതുനം സമാവത്ഥതാ, അരോഗതാതി അത്ഥോ. അനാചാരഭാവസാരണീയന്തി അനാചാരഭാവേന സരണീയം. “അനാചാരോ വതായ”ന്തി സരിതബ്ബകം.

൨൬൨. “ഭവഗ്ഗം ഗഹേതുകാമോ വിയാ”തിആദി അസക്കുണേയുത്താ ദുക്കരം കിച്ചം ആരഭതിതി ദസ്സേതും വുത്തം. അസക്കുണേയുത്ഥേതം സദേവകേനാപി ലോകേന, യദിദം ഭഗവതോ അപസാദനം, തേനാഹ “അട്ഠാനേ വായമതി”തി. അയം ബാലോ “മയി കിഞ്ചി അകമേന്തേ മയാ സദ്ധിം കമേതുന്വി ന വിസഹതി”തി മാനമേവ പഗ്ഗണ്ഹിസ്സതി, കമേന്തേ പന കമാപസങ്ഗേനസ്സ ജാതിഗോത്തേ വിഭാവിതേ മാനനിഗ്ഗഹോ ഭവിസ്സതിതി ഭഗവാ “ഏവം നു തേ”തിആദിമാഹ. തേന വുത്തം “അഥ ഖോ ഭഗവാ”തിആദി. ആചാരസമാചാരസിക്ഖാപണേന ആചരിയാ, തേസം പന ആചരിയാനം പക്ട്ഠാ ആചരിയാതി പാചരിയാ യഥാ പപിതാമഹോതി, തേനാഹ “ആചരിയേഹി ച തേസം പാചരിയേഹി ചാ”തി.

പഠമഇബ്ഭവാദവണ്ണനാ

൨൬൩. തീസു ഇരിയാപമേസൂതി റാനഗമനനിസജ്ജാസു. കമാപളാസന്തി കമാവസേന യുഗഗ്ഗാഹം. സയാണേന ആചരിയേന സദ്ധിം സയാനസ്സ കമാ നാമ ആചാരോ ന ഹോതി, തം ഇതരേഹി സദിസം കത്വാ കമനം ഇധ കമാപളാസോ.

തസ്സ പന യം അനാചാരഭാവവിഭാവനം സത്ഥാരാ അമ്ബട്ഠേന സദ്ധിം കമേന്തേന കതം, തം സങ്ഗീതിഅനാരുജ്ഠം പരമ്പരാഭതന്തി ഉപരി പാളിയാ സമ്ബന്ധഭാവേന ദസ്സേന്തോ “തതോ കിരാ”തിആദിമാഹ. മൂണ്ഡകാ സമണകാതി ച ഗരഹായം ക-സദ്ദോ, തേനാഹ “ഹീളേന്തോ”തി. ഇഭസ്സ പയോഗോ ഇഭോ ഉത്തരപദലോപേന, തം ഇഭം അരഹന്തിതി ഇബ്ഭാ. കിം വുത്തം ഹോതി? യഥാ ഇഭോ ഹത്ഥിവാഹനഭൂതോ പരസ്സ വസേന വത്തതി, ന അത്തനോ, ഏവം ഏതേപി ബ്രാഹ്മണാനം സുസ്സുസകാ സുദ്ദാ പരസ്സ വസേന വത്തന്തി, ന അത്തനോ, തസ്മാ ഇഭസദിസപയോഗതായ ഇബ്ഭാതി. തേ പന കുടുമ്ബികതായ ഘരവാസിനോ ഘരസ്സാമികാ ഹോന്തിതി ആഹ “ഗഹപതികാ”തി. കണ്ഹാതി കണ്ഹജാതികാ. ദിജാ ഏവ ഹി സുദ്ധജാതികാ, ന ഇതരേതി തസ്സ അധിപ്പായോ, തേനാഹ “കാളകാ”തി. മുഖതോ നിക്ഖന്താതി ബ്രാഹ്മണാനം പുബ്ബപുരിസാ ബ്രഹ്മുനോ മുഖതോ നിക്ഖന്താ, അയം തേസം പഠമുപ്പത്തീതി അധിപ്പായോ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. “സമണാ പിട്ഠിപാദതോ”തി ഇദം പനസ്സ “മുഖതോ നിക്ഖന്താ”തിആദിവചനതോപി അതിവിയ അസമവേക്ഖിതവചനം ചതുവണ്ണപരിയാപനസ്സേവ സമണഭാവസമ്ഭവതോ. അനിയമേതാതി അവിസേസേതാ, അനുദ്ദേസികഭാവേനാതി അത്ഥോ.

മാനുസ്സയവസേന കമേതിതി മാനുസ്സയം അവസ്സായ അത്താനം ഉക്കംസേന്തോ, പരേ ച വമ്ഭേന്തോ “മൂണ്ഡകാ”തി ആദിം കമേതി. ജാനാപേമീതി ജാതിഗോത്തസ്സ പമാണം യാമാവതോ വിഭാവണേന പമാണം ജാനാപേമീതി. അത്ഥോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി അത്ഥികം ദണ്ഡികത്തായേന.

“യായേവ ഖോ പനത്ഥായാ”തി ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന വുത്തന്തി വദന്തി, തം പരതോ “പുരിസലിങ്ഗവസേനേവാ”തി വക്ഖമാനത്താ യുത്തം. യായ അത്ഥായാതി വാ പുല്ലിങ്ഗവസേനേവ തദത്ഥേ സമ്പദാനവചനം, യസ്സ അത്ഥസ്സ അത്ഥായാതി അത്ഥോ. അസ്സാതി അമ്ബട്ഠസ്സ ദസ്സേതാതി സമ്ബന്ധോ. അഞ്ഞേസന്തി അഞ്ഞേസം സാധുരുപാനം. സന്തികം ആഗതാനന്തി ഗുരുട്ഠാനിയാനം സന്തികം ഉപഗതാനം. വത്തന്തി തേഹി ചരിതബുആചാരം. അസിക്ഖിതോതി ആചാരം അസിക്ഖിതോ. തതോ ഏവ അപ്പസ്സുതോ. ബാഹുസച്ചഞ്ഹി നാമ യാവദേവ ഉപസമത്ഥം ഇച്ഛിതബ്ബം, തദഭാവതോ അമ്ബട്ഠോ അപ്പസ്സുതോ അസിക്ഖിതോ “അവുസിതോ”തി വിത്തായതി, തേനാഹ “ഏതസ്സ ഹീ”തിആദി.

൨൬൪. കോധവസചിത്തതായ അസകമനോ. മാനനിമ്മദനത്ഥന്തി മാനസ്സ നിമ്മദനത്ഥം. ഉഗ്ഗിലേതാതി സിന്ദഹപാനേന കിലിന്നം ഉബ്ബമനം കത്വാ. ഗോത്തേന ഗോത്തന്തി തേന വുത്തേന പുരാതനഗോത്തേന ഇദാനി തം തം അനവജ്ജസത്തിതം ഗോത്തം സാവജ്ജതോ ഉട്ഠാപേത്വാ ഉദ്ധരിത്വാ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. തത്ഥ ഗോത്തം ആദിപുരിസവസേന, കൂലാപദോസോ, തദന്വയേ ഉപ്പന്നഅഭിത്താതപുരിസവസേന വേദിതബ്ബോ യഥാ “ആദിച്ചോ, മഘദേവോ”തി. ഗോത്തമൂലസ്സ ഗാരയ്ഹതായ അമാനവത്ഥുഭാവപവേദനതോ “മാനദ്ധജം മൂലേ ചേരത്വാ”തി വുത്തം. ഘട്ടേനോതി ഓമസന്തോ.

യസ്ഥിം മാനുസ്സയകോധുസ്സയാ അഞ്ഞമഞ്ഞുപത്ഥദ്ധാ, സോ “ചണ്ഡോ”തി വുച്ചതീതി ആഹ “ചണ്ഡാതി മാനനിസ്സിതകോധയുത്താ”തി. ഖരാതി ചിത്തേന, വാചായ ച കക്ഖളാ. ലഹുകാതി തരുണാ. ഭസ്സാതി “സാഹസികാ”തി കേചി വദന്തി, “സാരമ്ഭകാ”തി അപരേ. സമാനാതി ഹോന്താ, ഭവമാനാതി അത്ഥോതി ആഹ “സന്താതി പുരിമപദസ്സേവ വേവചന”ന്തി. ന സക്കരോന്തീതി സക്കാരം ന കരോന്തി. അപചിതികമ്മന്തി പണിപാതകമ്മ നാനുലോമന്തി അത്തനോ ജാതിയാ ന അനുച്ഛവികന്തി അത്ഥോ.

ദുതിയഇബ്ഭവാദവണ്ണനാ

൨൬൫. കാമം സക്യരാജകുലേ യോ സബ്ബേസം ബുദ്ധതരോ സമത്ഥോ ച, സോ ഏവ അഭിസേകം ലഭതി, ഏകച്ചോ പന അഭിസിത്തോ സമാനോ “ഇദം രജ്ജം നാമ ബഹുകിച്ചം ബഹുബ്ബാപാര”ന്തി തതോ നിബ്ബിജ്ജ രജ്ജം വയസാ അനന്തരസ്സ നിയ്യാതേതി, കദാചി സോപി അഞ്ഞസ്സാതി താദിസേ സന്ധായാഹ “സക്യാതി അഭിസിത്തരാജാനോ”തി. കൂലവംസം ജാനന്തീതി കണ്ഠായനതോ പട്ഠായ പരമ്പരാഗതം അനുസ്സവവസേന ജാനന്തി. കൂലാഭിമാനീനോ ഹി യേഭുയേന പരേസം ഉച്ചാവചം കൂലം തഥാ തഥാ ഉദാഹരന്തി, അത്തനോ ച കൂലവംസം ജാനന്തി, ഏവം അമ്ബട്ഠോപി. തഥാ ഹി സോ പരതോ ഭഗവതാ പുച്ഛിതോ വജിരപാണിഭയേന യാമാവതോ കഥേസി.

തതിയഇബ്ഭവാദവണ്ണനാ

൨൬൬. ഖേത്തലേസ്സുനന്തി ഖേത്തേ കസനവസേന നങ്ഗലേന ഉട്ഠാപിതലേസ്സുനം. “ലടുകികാ” ഇച്ചേവ പഞ്ഞാതാ ഖുദുകസകുണികാ ലടുകികോപമവണ്ണനായം “ചാതകസകുണികാ”തി (മം നിം അട്ഠം ൩.൧൫൦)

വുത്താ. കോയവസേന ലഗ്നിതുന്നി ഉപനയ്ഹിതും, ആഘാതം ബന്ധിതുന്നി അരേമാ. “അമ്ഹേ ഹംസകോഞ്ചമോരസമേ കരോതീ”തി ഇമിനാ “ന തം കോചി ഹംസോ വാ”തിആദിവചനം സങ്ഗീതിം അനാരുജ്ഹം തദാ ഭഗവതാ വുത്തമേവാതി ദസ്സേതി. “ഏവം നു തേ”തിആദിവചനം, “അവുസിതവായേവാ”തിആദിവചനഞ്ച മാനവസേന സമണേന ഗോതമേന വുത്തന്തി മഞ്ഞതീതി അധിപ്പായേനാഹ “നിമ്മാനോ ദാനി ജാതോതി മഞ്ഞമാനോ”തി.

ദാസിപുത്തവാദവണ്ണനാ

൨൬൭. നിമ്മാദേതീതി അ-കാരസ്സ ആ-കാരം കത്വാ നിദ്രേസോതി ആഹ “നിമ്മദേതീ”തി. കാമം ഗോത്തം നാമേതം പിതിതോ ലദ്ധുഞ്ച, ന മാതിതോ ന ഹി ബ്രാഹ്മണാനം സഗോത്തായ ആവാഹവിവാഹോ ഇച്ഛിതോ, ഗോത്തനാമം പന യസ്മാ ജാതിസിദ്ധം, ന കിത്തിമം, ജാതി ച ഉഭയസമ്ബന്ധിനീ, തസ്മാ “മാതാപേത്തികന്തി മാതാപിതൂനം സന്തക”ന്തി വുത്തം. നാമഗോത്തന്തി ഗോത്തനാമം, ന കിത്തിമനാമം, ന ഗുണനാമം വാ. തത്ത്വ “കണ്ഹായനോ”തി നിരുജ്ഹാ യാ നാമപണ്ണത്തി, തം സന്ധായാഹ “പണ്ണത്തിവസേന നാമന്തി. തം പന കണ്ഹഇസിതോ പട്ഠായ തസ്മിം കുലപരമ്പരാവസേന ആഗതം, ന ഏതസ്മിന്യേവ നിരുജ്ഹം, തേന വുത്തം “പവേണീവസേന ഗോത്ത”ന്തി. ഗോത്ത-പദസ്സ പന അരേമാ ഹേട്ഠാ വുത്തോയേവ. അനുസ്സരതോതി ഏത്ഥ ന കേവലം അനുസ്സരണം അധിപ്പേതം, അഥ ഖോ കുലസുദ്ധിവിമംസനവസേനാതി ആഹ “കുലകോടിം സോധേന്ത്സാ”തി. അയ്യപുത്താതി അയ്യികപുത്താതി ആഹ “സാമിനോ പുത്താ”തി. ദിസാ ഓക്കാകരഞ്ഞോ അന്തോജാതാ ദാസീതി ആഹ “ഘരദാസിയാ പുത്തോ”തി. ഏത്ഥ ച യസ്മാ അമ്ബട്ഠോ ജാതിം നിസ്സായ മാനത്ഥലോ, ന ചസ്സ യാമാവതോ ജാതിയാ അവിഭാവിതായ മാനനിഗ്ഗഹോ ഹോതി, മാനനിഗ്ഗഹേ ച കതേ അപരഭാഗേ രതനത്തയേ പസീദിസ്സതി , ന “ദാസീ”തി വാചാ ഫരുസവാചാ നാമ ഹോതി ചിത്തസ്സ സണ്ഹഭാവതോ. അഭയസുത്തഞ്ചേത്ഥ (മം നിം ൨.൮൩; അം നിം ൪.൧൮൪) നിദസ്സനം. കേചി ച സത്താ അഗ്ഗിനാ വിയ ലോഹാദയോ കക്ഖളായ വാചായ മുദുഭാവം ഗച്ഛന്തി, തസ്മാ ഭഗവാ അമ്ബട്ഠം നിബ്ബിസേവനം കാതുകാമോ “അയ്യപുത്താ സക്യാ ഭവന്തി, ദാസിപുത്തോ ത്വമസി സക്യാന”ന്തി അവാച.

ഠപേന്തീതി പഞ്ഞപേന്തി, തേനാഹ “ഓക്കാകോ”തിആദി. പഭാ നിച്ഛരതി ദന്താനം അതിവിയ പഭസ്സരഭാവതോ.

പഠമകപ്പികാനന്തി പഠമകപ്പസ്സ ആദികാലേ നിബ്ബത്താനം. കിര-സദ്ദോ അനുസ്സവത്ഥേ, തേന യോ വുച്ചമാനായ രാജപരമ്പരായ കേസഞ്ചി മതിഭേദോ, തം ഉല്ലിങ്ഗേതി. മഹാസമ്മതസ്സാതി “അയം നോ രാജാ”തി മഹാജനേന സമ്മന്നിത്വാ ഠപിതത്താ “മഹാസമ്മതോ”തി ഏവം സമ്മതസ്സ. യം സന്ധായ വദന്തി -

“ആദിച്ചകുലസമ്ഭൂതോ , സുവിസുദ്ധഗുണാകരോ;
മഹാനുഭാവോ രാജാസി, മഹാസമ്മതനാമകോ.

യോ ചക്ഖുഭൂതോ ലോകസ്സ, ഗുണരംസിസമുജ്ജലോ;
തമോനുദോ വിരോചിത്ഥ, ദുതിയോ വിയ ഭാണുമാ.

ഓപിതാ യേന മരിയാദാ, ലോകേ ലോകഹിതേസിനാ;
വവത്ഥിതാ സകുണ്ണി, ന വിലങ്ഘയിതും ജനാ.

യസസ്സിനം തേജസ്സിനം, ലോകസീമാനുരക്തവകം;
ആദിഭൂതം മഹാവീരം, കഥയന്തി 'മനു'തി യ"ന്തി.

തസ്സ ച പുത്തപപുത്തപരമ്പരം സന്ധായ -

“തസ്സ പുത്തോ മഹാതേജോ, രോജോ നാമ മഹീപതി;
തസ്സ പുത്തോ വരരോജോ, പവരോ രാജമണ്ഡലേ.

തസ്സാസി കല്യാണഗുണോ, കല്യാണോ നാമ അത്രജോ;
രാജാ തസ്സാസി തനയോ, വരകല്യാണനാമകോ.

തസ്സ പുത്തോ മഹാവീരോ, മന്ധാതാ കാമഭോഗിനം;
അഗ്നിഭൂതോ മഹീന്ദ്രേണ, അധ്വരജേജന പുജിതോ.

തസ്സ സൂനു മഹാതേജോ, വരമന്ധാതുനാമകോ;
'ഉപോസഥോ'തി നാമേന, തസ്സ പുത്തോ മഹായസോ.

വരോ നാമ മഹാതേജോ, തസ്സ പുത്തോ മഹാവരോ;
തസ്സാസി ഉപവരോതി, പുത്തോ രാജാ മഹാബലോ.

തസ്സ പുത്തോ മഘദേവോ, ദേവതുല്യോ മഹീപതി;
ചതുരാസീതിസഹസ്സാനി, തസ്സ പുത്തപരമ്പരാ.

തേസം പച്ഛിമകോ രാജാ, 'ഓക്കാകോ' ഇതി വിസ്തൂതോ;
മഹായസോ മഹാതേജോ, അഖുദ്ദോ രാജമണ്ഡലേ"തി.

ആദി തേസം പച്ഛതോതി തേസം മഘദേവ പരമ്പരഭൂതാനം
കളാരജനകപരിയോസാനാനം അനേകസതസഹസ്സാനം രാജൂനം അപരഭാഗേ
ഓക്കാകോ നാമ രാജാ അഹോസി, തസ്സ പരമ്പരഭൂതാനം
അനേകസതസഹസ്സാനം രാജൂനം അപരഭാഗേ അപരോ ഓക്കാകോ നാമ രാജാ
അഹോസി, തസ്സ പരമ്പരഭൂതാനം അനേകസതസഹസ്സാനം രാജൂനം അപരഭാഗേ
പുനാപരോ ഓക്കാകോ നാമ രാജാ അഹോസി, തം സന്ധായാഹ “തയോ
ഓക്കാകവംസാ അഹേസും. തേസു തതീയഓക്കാകസ്സാ”തിആദി.

സഹസാ വരം അദാസിന്തി പുത്തദസ്സനേന സോമനസ്സപുത്തോ സഹസാ
അവീമംസിത്വാ തുട്ഠിയാ വസേന വരം അദാസിം, “യം ഇച്ഛസി, തം
ഗണ്ഹാ”തി. രജ്ജം പരിണാമേതും ഇച്ഛതീതി സാ ജന്തുകുമാരസ്സ മാതാ മമ തം
വരദാനം അന്തരം കത്വാ ഇമം രജ്ജം പരിണാമേതും ഇച്ഛതീതി.

നപ്തസഹേയ്യാതി ന പരിയത്തോ ഭവേയ്യ.

നിക്ഖമ്മാതി ഘരാവാസതോ, കാമേഹി ച നിക്ഖമിത്വാ. ഹേട്ഠാ ചാതി
ച-സദ്ദേന “അസീതിഹത്ഥേ”തി ഇദം അനുകഡ്ഢതി. തേഹീതി മിഗസൂകരേഹി,
മണ്ഡൂകമൂസിക്വേഹി ച. തേതി സീഹബ്ധഗ്ഘാദയോ, സപ്പബിളാരാ ച.

അവസേസാഹി അത്തനോ അത്തനോ കനിട്ഠാഹി.

വഡ്ഡമാനാനന്തി അനാദരേ സാമിവചനം. കുട്ഠരോഗോ നാമ സാസമസ്മരീരോഗാ വിയ യേഭൂയേന സങ്കമനസഭാവോതി വുത്തം “അയം രോഗോ സങ്കമതീതി ചിന്തേത്വാ”തി.

മിഗസുകരാദിനന്തി ആദി-സദുന വനചരസോണാദികേ സങ്ഗണ്ഹാതി.

തസ്ഥിം നിസിന്നേതി സമ്ബന്ധോ. ഖത്തിയമായാരോചനേന അത്തനോ ഖത്തിയഭാവം ജാനാപേത്വാ.

നഗരം മാപേഹീതി സാഹാരം നഗരം മാപേഹീതി അധിപ്പായോ.

കേസഗൃഹണന്തി കേസവേണിബന്ധനം. ദുസ്സഗൃഹണന്തി വത്ഥസ്സ നിവാസനാകാരോ.

൨൬൮. അത്തനോ ഉപാരമ്ഭമോചനത്വായാതി ആചരിയേന അമ്ബട്ഠേന ച അത്തനോ അത്തനോ ഉപരി പാപേതബ്ബഉപവാദസ്സ അപനയനത്ഥം. അസ്ഥിം വചനേതി “ചത്താരോമേ ഭോ ഗോതമ വണ്ണാ”തിആദിനാ അത്തനാ വുത്തേ, ഭോതാ ച ഗോതമേന വുത്തേ “ജാതിവാദേ”തി ഇമസ്ഥിം യഥാധികത്തേ വചനേ. തത്ഥ പന യസ്ഥാ വേദേ വുത്തവിധിനാവ തേന പടിമത്തേതബ്ബം ഹോതി , തസ്ഥാ വുത്തം “വേദത്തയവചനേ”തി, “ഏതസ്ഥിം വാ ദാസിപുത്തവചനേ”തി ച.

൨൭൦. ധമ്മോ നാമ കാരണം “ധമ്മപടിസമ്ഭിദാ”തിആദിസു (വിഭ് ൧൧൮) വിയ, സഹ ധമ്മേനാതി സഹധമ്മോ, സഹധമ്മോ ഏവ സഹധമ്മികോതി ആഹ “സഹേതുക്കോ”തി.

൨൭൧. തസ്ഥാ തദാ പടിഞ്ഞാതത്താ. താസേത്വാ പണ്ഹം വിസ്സജ്ജാപേസ്സാമീതി ആഗതോ യഥാ തം സച്ചകസമാഗമേ. “ഭഗവാ ചേവ പസ്സതി അമ്ബട്ഠോ ചാ”തി ഏത്ഥ ഇതരേസം അദസ്സനേ കാരണം ദസ്സേതും “യദിഹീ”തിആദി വുത്തം. ആവാഹേത്വാതി മന്തബലേന ആനേത്വാ. തസ്സാതി അമ്ബട്ഠസ്സ. വാദസങ്ഘട്ടേതി വാചാസങ്ഘട്ടേ.

൨൭൨. താണന്തി ഗവേസമാനോതി, “അയമേവ സമണോ ഗോതമോ ഇതോ ഭയതോ മമ തായകോ”തി ഭഗവന്തംയേവ “താണ”ന്തി പരിയേസന്തോ ഉപഗച്ഛന്തോ. സേസപദദ്വയേപി ഏസേവ നയോ. തായതീതി യഥാഉപട്ഠിതഭയതോ പാലേതി, തേനാഹ “രക്ഖതീ”തി, ഏതേന താണ-സദുസ്സ കത്തുസാധനതമാഹ. യഥുപട്ഠിതേന ഭയേന ഉപദുതോ നിലീയതി ഏത്ഥാതി ലേണം, ഉപലയനം, ഏതേന ലേണ-സദുസ്സ അധികരണസാധനതമാഹ. “സരതീ”തി ഏതേന സരണ-സദുസ്സ കത്തുസാധനതമാഹ.

അമ്ബട്ഠവംസകമാവണ്ണനാ

൨൭൪. ഗങ്ഗായ ദക്ഖിണതോതി ഗങ്ഗായ നദിയാ ദക്ഖിണദിസായ. ആവുധം ന പരിവത്തതീതി സരം വാസത്തിആദിം വാ പരസ്സ ഉപരി വിപിതുകാമസ്സ ഹത്ഥം ന പരിവത്തതി, ഹത്ഥേ പന അപരിവത്തേനേ കൂതോ

ആവുധപരിവത്തനന്തി ആഹ “ആവുധം ന പരിവത്തതീ”തി. സോ കിര “കഥം നാമാഹം ദിസായ ദാസിയാ കുച്ഛിമ്ഹി നിബൃത്തോ”തി തം ഹീനം ജാതിം ജിഗുച്ഛന്തോ “ഹന്ദാഹം യഥാ തഥാ ഇമം ജാതിം സോധേസ്സാമീ”തി നിഗൃതോ, തേനാഹ “ഇദാനി മേ മനോരഥം പൂരേസ്സാമീ”തിആദി. വിജ്ഞാബലേന രാജാനം താസേത്യാ തസ്സ യീതുകയാ ലദ്ധകാലതോ പട്ഠായ മ്യായം ജാതിസോധിതാ ഭവിസ്സതീതി തസ്സ അധിപ്പായോ. അമ്ബട്ഠം നാമ വിജ്ഞന്തി സത്താനം സരീരേ അബ്ഭിഞ്ജം റപേതീതി അമ്ബട്ഠാതി ഏവം ലദ്ധനാമം വിജ്ഞം, മന്തന്തി അത്ഥോ. യതോ അമ്ബട്ഠാ ഏതസ്ഥിം അത്ഥമിതി അമ്ബട്ഠോതി കണ്ഠോ ഇസി പത്തായിത്ഥ, തംബംസജാതതായ അയം മാണവോ “അമ്ബട്ഠോ”തി വോഹരീയതി.

സേട്ഠമന്തേ വേദമന്തേതി അധിപ്പായോ. മന്താനുഭാവേന രഞ്ജതാ ബാഹുക്ഖമ്ഭമത്തം ജാതം തേന പനസ്സ ബാഹുക്ഖമ്ഭേന രാജാ, “കോ ജാനാതി, കിം ഭവിസ്സതീ”തി ഭീതോ ഉസ്സങ്കീ ഉത്രാസോ അഹോസി, തേനാഹ “ഭയേന വേധമാനോ അട്ഠാസീ”തി. സോത്ഥി ഭദ്രന്തേതി ആദിവചനം അവോചും. “അയം മഹാനുഭാവോ ഇസി”തി മഞ്ജമാനാ.

ഉന്ദിയിസ്സതീതി വിപ്പകിരിയിസ്സതി, തേനാഹ “ഭിജ്ജിസ്സതീ”തി. മന്തേ പരിവത്തിതേതി ബാഹുക്ഖമ്ഭകമന്തസ്സ പടിപ്പസ്സമ്ഭകവിജ്ഞാസഞ്ചാതേ മന്തേ “സരോ ഓതരത്ത്വ”തി പരിവത്തിതേ. ഏവരുപാനഞ്ചി മന്താനം ഏകംസേനേവ പടിപ്പസ്സമ്ഭകവിജ്ഞാ ഹോന്തിയേവ യഥാ തം കുസുമാരകവിജ്ഞാനം. അത്തനോ യീതു അപവാദമോചനത്ഥം തസ്സ ഭുജിസ്സകരണം. തസ്സാനുരൂപേ ഇസ്സരിയേ റപനത്ഥം ഉളാരേ ച നം റാനേ റപേസി.

ഖത്തിയസേട്ഠഭാവവണ്ണനാ

൨൨൫. സമസ്സാസനത്ഥമാഹ കരുണായന്തോ, ന കുലീനഭാവദസ്സനത്ഥം, തേനാഹ “അഥ ഖോ ഭഗവാ”തിആദി. ബ്രാഹ്മണേസൂതി ബ്രാഹ്മണാനം സമീപേ, തതോ ബ്രാഹ്മണേഹി ലദ്ധഞ്ചം ആസനാദിം സന്ധായ “ബ്രാഹ്മണാനം അന്തരേ”തി വുത്തം. കേവലം സദ്ധായ കാതഞ്ചം സദ്ധം, പരലോകഗതേ സന്ധായ ന തതോ കിഞ്ചി അപത്ഥേന്തേന കാതഞ്ചന്തി അത്ഥോ, തേനാഹ “മതകേ ഉദിസ്സ കതഭത്തേ”തി. മങ്ഗലാദിഭത്തേതി ആദി-സദ്ദേന ഉസ്സവദേവതാരാധനാദിം സങ്ഗണ്ഠാതി. യത്തേഭത്തേതി പാപസത്തമാദിവസേന കതഭത്തേ. പാഹുനകാനന്തി അതിമീനം. ഖത്തിയഭാവം അപ്പത്തോ ഉഭതോ സുജാതതാഭാവതോ, തേനാഹ “അപരിസുദ്ധോതി അത്ഥോ”തി.

൨൨൬. ഇത്ഥിം കരിത്ഥാതി ഏത്ഥ കരണം കിരിയാസാമത്തേവിസയന്തി ആഹ “ഇത്ഥിം പരിയേസിത്ഥാ”തി. ബ്രാഹ്മണകത്തം ഇത്ഥിം ഖത്തിയകുമാരസ്സ ഭരിയാഭൂതം ഗഹേത്ഥാപി ഖത്തിയാവ സേട്ഠാ, ഹീനാ ബ്രാഹ്മണാതി യോജനാ. പൂരിസേന വാ പൂരിസം കരിത്ഥാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. പകരണേതി രാഗാദിവസേന പദ്ദുട്ഠേ പക്ഖലിതേ കാരണേ, തേനാഹ “ദോസേ”തി. ഭസ്സതി നിരത്ഥകഭാവേന വിപീയതീതി ഭസ്സം, ഛാരികാ.

൨൨൭. ജനിതസ്ഥിന്തി കമ്മകിലേസേഹി നിബൃത്തേ. ജനേ ഏതസ്ഥിന്തി വാ ജനേതസ്ഥിം, മനുസ്സേസൂതി അത്ഥോ, തേനാഹ “ഗോത്തപടിസാരിനോ”തി. സംസന്ദിത്ഥാതി ഘടേത്ഥാ, അവിരുദ്ധം കത്ഥാതി അത്ഥോ.

പഠമഭാണവാരവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വിജാചരണകമാവണ്ണനാ

൨൨൮. ഇദം വട്ടതീതി ഇദം അജ്ഞേനാദി കത്തും ലബ്ഭതി.
ജാതിവാദവിനിബദ്ധാതി ജാതിസന്നിസ്സിതവാദേ വിനിബദ്ധാ. ബ്രാഹ്മണസ്സേവ
അജ്ഞേനജ്ഞാപനയജനയാജനാദയോതി ഏവം യേ
അത്തുക്കംസനപരവമ്ഭനവസേന പവത്താ, തതോ ഏവ തേ
മാനവാദപടിബദ്ധാ ച ഹോന്തി. യേ പന ആവാഹവിവാഹവിനിബദ്ധാ, തേ
ഏവ സമ്ബന്ധത്തയവസേന “അരഹസി വാ മം ത്വം, ന വാ മം ത്വം
അരഹസീ”തി ഏവം പവത്തനകാ.

യത്ഥാതി യസ്സം വിജാചരണസമ്പത്തിയം. ലഗ്ഗിസ്സാമാതി ഓലഗ്ഗാ
അന്തോഗയാ ഭവിസ്സാമാതി ചിന്തയിമ്ഹ. പരമത്ഥതോ അവിജാചരണാനിയേവ
“വിജാചരണാനീ”തി ഗഹേത്വാ റിതോ പരമത്ഥതോ വിജാചരണേസു
വിഭജിയമാനേസു സോ തതോ ദൂരതോ അപനീതോ നാമ ഹോതീതി ആഹ
“ദൂരമേവ അവക്ഖിപീ”തി. സമുദാഗമതോ പഭൂതീതിആദിസമുട്ഠാനതോ പട്ഠായ.

൨൨൯. തിവിധം സീലന്തി ഖുദുകാദിഭേദം തിവിധം സീലം. സീലവസേനേവാതി
സീലപരിയായേനേവ. കിഞ്ചി കിഞ്ചീതി അഹിംസനാദിയമനിയമലക്ഖണം
കിഞ്ചി കിഞ്ചി സീലം അത്ഥി. തത്ഥ തത്ഥേവ ലഗ്ഗേയ്യാതി തസ്ഥിം തസ്ഥിംയേവ
ബ്രാഹ്മണസമയസിലേ സീലമത്തേ “ചരണ”ന്തി ലഗ്ഗേയ്യാ. അട്ഠപിസമാപത്തിയോ
ചരണന്തി നിയ്യാതിതാ ഹോന്തി രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ഞാനനിദേശേനേവ
അരൂപജ്ഞാനാനന്വി നിദിട്ഠഭാവപത്തിതോ നിയ്യാതിതാ നിദസ്സിതാ.

ചതുരപായമുഖകമാവണ്ണനാ

൨൩൦. അസമ്പാപുണത്തോതി ആരഭിത്വാ സമ്പത്തും അസക്കോത്തോ.
അവിസഹമാനോതി ആരഭിതുമേവ അസക്കോത്തോ. ഖാരിന്തി പരിക്ഖാരം. തം
പന വിഭജിത്വാ ദസ്സേതും “അരണീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അരണീതി
അഗ്ഗിയമനകം അരണീദ്വയം. സുജാതി ദബ്ബി. ആദി-സദേന തിദണ്ഡതിഘടികാദിം
സങ്ഗഹ്ണാതി ഖാരിഭരിതന്തി ഖാരിഹി പൂണ്ണം. നനു ഉപസമ്പന്നസ്സ
ഭിക്ഖുനോ സാസനികോപി യോ കോചി അനുപസമ്പന്നോ അത്ഥതോ
പരിചാരകോവ, കിം അങ്ഗം പന ബാഹിരകപബ്ബജിത്തേതി തത്ഥ വിസേസം
ദസ്സേതും “കാമഞ്ചാ”തിആദി വുത്തം. വുത്തനയേനാതി “കപ്പിയകരണ...പേ...
വത്തകരണവസേനാ”തി ഏവം വുത്തേന നയേന. പരിചാരകോ ഹോതി
ഉപസമ്പന്നഭാവസ്സ വിസിട്ഠഭാവതോ. “നവകോടിസഹസ്സാനീ”തിആദിനാ
(വിസുദ്ധിം ൧.൨൦; പടിം ൧൦ അട്ഠ൦ ൩൨) വുത്തപ്പഭേദാനം അനേകസഹസ്സാനം
സംവരവിനയാനം സമാദിയിത്വാ വത്തനേന ഉപരിഭൂതാ അഗ്ഗഭൂതാ സമ്പദാതി
ഹി “ഉപസമ്പദാ”തി വുച്ചതീതി. ഗുണാധികോപീതി ഗുണേഹി ഉക്കട്ഠോപി.
അയം പനാതി വുത്തലക്ഖണോ താപസോ.

താപസാ നാമ കമ്മവാദികിരിയാവാദിനോ, ന സാസനസ്സ പടാണീഭൂതാ,
യതോ നേസം പബ്ബജിതും ആഗതാനം തിത്ഥിയപരിവാസേന വിനാവ പബ്ബജാ
അനുത്താതാതി കത്വാ “കസ്ഥാ പനാ”തി ചോദനം സമുട്ഠപേതി ചോദകോ.
ആചരിയോ “യസ്ഥാ”തിആദിനാ ചോദനം പരിഹരതി. “ഓസക്കിസ്സതീ”തി

സങ്വേപതോ വൃത്തമത്ഥം വിവരിതും “ഇമസ്മിൻഹി”തിആദി വൃത്തം. ഖുരയാരുപമന്തി ഖുരയാരാനം മത്ഥകേനേവ അക്കമിത്യാ ഗമനുപമം. അഞ്ഞേതി അഞ്ഞേ ഭിക്ഖു. അഗ്ഗിസാലന്തി അഗ്ഗിഹുത്തസാലം. നാനാദാരുഹീതി പലാസദണ്ഡാദിനാനാവിധസമിധാദാരുഹി.

ഇദന്തി “ചതുദ്ധാരം ആഗാരം കത്യാ”തിആദിനാ വൃത്തം. അസ്സാതി അസ്സ ചതുത്ഥസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ. പടിപത്തിമുഖന്തി കോഹത്തെപടിപത്തിയാ മുഖമത്തം. സോ ഹി നാനാവിധേന കോഹഞ്ഞേന ലോകം വിമ്ഹാപേനോ തത്ഥ അച്ഛതി, തേനാഹ “ഇമിനാ ഹി മുഖേന സോ ഏവം പടിപജ്ജതീ”തി.

ഖലാദീസു മനുസ്സാനം സന്തികേ ഉപതിട്ഠിത്യാ വീഹിമുഗ്ഗതിലമാസാദീനി ഭിക്ഖാചരിയാനിയാമേന സങ്കഡ്ഢിത്യാ ഉണ്ഛരനം ഉണ്ഛരാ, സാ ഏവ ചരിയാ വൃത്തി ഏതേസന്തി ഉണ്ഛരാചരിയാ. അഗ്ഗിപക്കേന ജീവന്തിതി അഗ്ഗിപക്കികാ, ന അഗ്ഗിപക്കികാ അനഗ്ഗിപക്കികാ . ഉണ്ഛരാചരിയാ ഹി ഖലേസു ഗന്ത്യാ ഖലഗ്ഗം നാമ മനുസ്സേഹി ദിയുമാനം ധത്തം ഗണ്ഹന്തി, തം ഇമേ ന ഗണ്ഹന്തിതി അനഗ്ഗിപക്കികാ നാമ ജാതാ. അസാമപാകാതി അസയംപാചകാ. അസ്മമുട്ഠിനാ മുട്ഠിപാസാണേന വത്തന്തിതി അസ്മമുട്ഠികാ. ദന്തേന ഉപ്പാദിതം വക്കലം രുക്ഖത്തചോ ദന്തവക്കലം, തേന വത്തന്തിതി ദന്തവക്കലികാ. പവത്തം രുക്ഖാദിതോ പാതിതം ഫലം ഭുജ്ജന്തിതി പവത്തഫലഭോജിനോ. ജിണ്ണപക്കതായ പണ്ഡുഭൂതം പലാസം, തംസദിസഞ്ച പണ്ഡുപലാസം, തേന വത്തന്തിതി പണ്ഡുപലാസികാ, സയംപതിതപുപ്ഫഫലപത്തഭോജിനോ.

ഇദാനി തേ അട്ഠവിധേപി സരൂപതോ ദസ്സേതും “തത്ഥാ”തിആദി വൃത്തം. സങ്കഡ്ഢിത്യാതി ഭിക്ഖാചരിയാവസേന ലദ്ധധത്തം ഏകജ്ജയം കത്യാ.

പരിയേട്ഠിനാമ ദുക്ഖാതി പരേസം ഗേഹതോ ഗേഹം ഗന്ത്യാ പരിയേട്ഠി നാമ ദീനവൃത്തിഭാവേന ദുക്ഖാ. പാസാണസ്സ പരിഗൃഹോ ദുക്ഖോ പബ്ബജിതസ്സാതി വാ ദന്തേഹേവ ഉപ്പാടേത്യാ ഖാദന്തി.

ഇമാഹി ചതുഹിയേവാതി “ഖാരിവിധം ആദായാ”തിആദിനാ വൃത്താഹി ചതുഹി ഏവ താപസപബ്ബജാഹിതി.

൨൮൨. അപായേ വിനാസേ നിയുത്തോ ആപായികോ. തബ്ഭാവം പരിപൂരേതും അസക്കോനോ തേന അപരിപൂണ്ണോ അപരിപൂരമാനോ , കരണേ ചേതം പച്ചത്തവചനം, തേനാഹ “ആപായികേനാപി അപരിപൂരമാനേനാ”തി.

പുബ്ബകഇസിഭാവാന്യുയോഗവണ്ണനാ

൨൮൩. ദീയതീതി ദത്തി, ദത്തിയേവ ദത്തികന്തി ആഹ “ദിനക”ന്തി. യദി ബ്രാഹ്മണസ്സ സമ്മുഖീഭാവോ രഞ്ഞോ ന ദാതബ്ബോ, കസ്മാസ്സ ഉപസങ്കമനം ന പടിക്ഖിത്തന്തി ആഹ “യസ്മാ പനാ”തിആദി. ഖേത്തവിജ്ജായാതി നീതിസത്ഥേ. പയാതന്തി സദ്ധം, സസ്സതികം വാ, തേനാഹ “അഭിഹരിത്യാ ദിന”ന്തി. കസ്മാ ഭഗവാ “രഞ്ഞോ പസേനദിസ്സ കോസലസ്സ ദത്തികം ഭുജ്ജതീ”തിആദിനാ

ബ്രാഹ്മണസ്സ മമ്മവചനം അപോചാതി തത്വ കാരണം ദസ്സേതും “ഇദം പന കാരണ”തിആദി വൃത്തം.

൨൮൪. രമുപത്മരേതി രമസ്സ ഉപരി അത്മരിതപദേസേ. പാകടമന്തനന്തി പകാസഭൂതം മന്തനം. തത്ത്ഹി സുദാദിഹി ഞായതീതി ന രഹസ്സമന്തനം. ഭണതീതി അപി നു ഭണതി.

൨൮൫. പവത്താരോതി പാവചനഭാവേന വത്താരോ, യസ്മാ തേ തേസം മന്താനം പവത്തകാ, തസ്മാ ആഹ “പവത്തയിതാരോ”തി. സുദേ ബഹി കത്വാ രഹോ ഭാസിതബ്ബ്ഠേന മന്താ ഏവ, തംതംഅത്മപടിപത്തിഹേതുതായ പദന്തി മന്തപദം, അനുപനീതാസാധാരണതായ വാ രഹസ്സഭാവേന വത്തബ്ബം ഹിതകിരിയായ അധിഗമുപായം. സജ്ജായയിതന്തി ഗായനവസേന സജ്ജായയിതം, തം പന ഉദത്താനുദത്താദീനം സരാനം സമ്പാദനവസേനേവ ഇച്ഛിതന്തി ആഹ “സരസമ്പത്തിവസേനാ”തി. അഞ്ഞേസം വൃത്തന്തി പാവചനഭാവേന അഞ്ഞേസം വൃത്തം. സമുപബ്ബുജ്ജഹന്തി സങ്ഗഹേത്വാ ഉപരൂപരി സഞ്ജുജ്ജഹം. രാസികതന്തി ഇരുവേദയജുവേദസാമവേദാദിവസേന , തത്ത്വാപി പച്ചേകം മന്തബ്രഹ്മാദിവസേന, അജ്ജായായാനുവാകാദിവസേന ച രാസികതം.

തേസന്തി മന്താനം കത്തുനം. ദിബ്ബേന ചക്ഖുനാ ഓലോകേത്വാതി ദിബ്ബചക്ഖുപരിഭണ്ഡേന യമാകമ്മുപഗ്ഗണാണേന സത്താനം കമ്മസ്സകതാദിം പച്ചക്ഖതോ ദസ്സനട്ഠേന ദിബ്ബചക്ഖുസദിസേന പുബ്ബേനിവാസത്താണേന അതീതകപ്പേ ബ്രാഹ്മണാനം മന്തജ്ജേനവിധിബ്ബ ഓലോകേത്വാ. പാവചനേന സഹ സംസദിത്വാതി കസ്സപസമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ യം വചനം വട്ടസന്നിസ്സിതം, തേന സഹ അവിരുദ്ധം കത്വാ. ന ഹി തേസം വിവട്ടസന്നിസ്സിതോ അത്ത്ഥോ പച്ചക്ഖോ ഹോതി. അപരാപരേ പനാതി അട്ഠകാദീഹി അപരാ പരേ പച്ഛിമാ ഓക്കാകരാജകാലാദീസു ഉപ്പന്നാ. പക്ഖിപിത്വാതി അട്ഠകാദീഹി ഗന്ധിതമന്തപദേസു കിലേസസന്നിസ്സിതപദാനം തത്വ തത്വ പദേ പക്ഖിപനം കത്വാ. വിരുദ്ധേ അകംസൂതി ബ്രാഹ്മണ്യമിഹസുത്താദീസു ആഗതനയേന സംകിലേസികത്വദീപനതോ പച്ചനീകഭൂതേ അകംസു. ഇയാതി “ത്യാഹം മന്തേ അധീയാമീ”തി ഏതസ്ഥിം റാനേ. പടിഞ്ഞം അഗ്ഗഹേത്വാതി “തം കിം മഞ്ഞസി”തി ഏവം പടിഞ്ഞം അഗ്ഗഹേത്വാവ.

൨൮൬. നിരാമഗന്ധാതി കിലേസാസുചിവസേന വിസ്സഗന്ധരഹിതാ. അനിത്ഥിഗന്ധാതി ഇത്ഥിനം ഗന്ധമത്തസ്സപി അവിസഹനേന ഇത്ഥിഗന്ധരഹിതാ. ഏത്ഥ ച “നിരാമഗന്ധാ”തി ഏതേന തേസം പോരാണാനം ബ്രാഹ്മണാനം വിക്ഖമ്ഭിതകിലേസതം ദസ്സേതി, “അനിത്ഥിഗന്ധാ ബ്രഹ്മചാരിനോ”തി ഏതേന ഏകവിഹാരിതം, “രജോജല്ലധരാ”തി ഏതേന മണ്ഡനവിഭൂസനാനുയോഗാഭാവം, “അരഞ്ഞായതനേ പബ്ബതപാദേസു വസിംസു”തി ഏതേന മനുസ്സുപചാരം പഹായ വിവിത്തവാസം, “വനമൂലഫലാഹാരാ വസിംസു”തി ഏതേന സാലിമംസോദനാദിപണിതാഹാരപടിക്ഖേപം, “യദാ”തിആദിനാ യാനവാഹനപടിക്ഖേപം, “സബ്ബദിസാസു”തിആദിനാ രക്ഖാവരണപടിക്ഖേപം, ഏവബ്ബ വദന്തോ മിച്ഛാപടിപദാപക്ഖികം സാചരിയസ്സ അമ്ബട്ഠസ്സ വൃത്തിം ഉപാദായ സമ്മാപടിപദാപക്ഖികാപി തേസം ബ്രാഹ്മണാനം വൃത്തി അരിയവിനയേ സമ്മാപടിപത്തിം ഉപാദായ മിച്ഛാപടിപദായേവ. കൂതസ്സ

സല്ലേഖപടിപത്തിയുത്തതാതി. “ഏവം സുതേ”തിആദിനാ ഭഗവാ അമ്ബട്ഠം സന്തജേജനോ നിഗുണ്ഹാതീതി ദസ്സേതി.

വേംകേഹീതി വേംകപട്ടകാഹി. സമന്താനഗരന്തി നഗരസ്സ സമന്തതോ. കതസുധാകമ്മം പാകാരസ്സ അയോഭാഗേ റാനം വുച്ചതീതി അധിപ്പായോ.

ദേലക്ഖണദസ്സനവണ്ണാ

൨൮൭. ന സക്കോതിസങ്കുചിതേ ഇരിയാപഥേ അനവസേസതോ തേസം ദുബ്ബിഭാവനതോ. ഗവേസീതി ഞാണേന പരിയേസനമകാസി. സമാനയീതി ഞാണേന സങ്കലേനോ സമ്മാ ആനയി സമാഹരി. “കങ്ഖതീ”തി പദസ്സ ആകങ്ഖതീതി അയമത്ഥോതി ആഹ “അഹോ വത പസ്സേയ്യന്തി പത്ഥനം ഉപ്പാദേതീ”തി. കിച്ഛതീതി കിലമതി. “കങ്ഖതീ”തി പദസ്സ പുബ്ബേ ആസിസനത്ഥതം വത്ഥാ ഇദാനിസ്സ സംസയത്ഥതമേവ വികപ്പന്തരവസേന ദസ്സേനോ “കങ്ഖായ വാ ദുബ്ബലാ വിമതി വുത്താ”തി ആഹ. തീഹി ധമ്മേഹീതി തിപ്പകാരേഹി സംസയധമ്മേഹി. കാലുസിയഭാവോതി അപ്പസന്നതായ ഹേതുഭൂതോ ആവിലഭാവോ.

യസ്മാ ഭഗവതോ കോസോഹിതം സബ്ബബുദ്ധാനം ആവേണികം അഞ്ഞേഹി അസാധാരണം വത്ഥഗുയ്ഹം സുവിസുദ്ധകഞ്ചനമണ്ഡലസന്നികാസം, അത്തനോ സണ്ഠാനസന്നിവേസസുന്ദരതായ ആജാനേയ്യഗന്ധഹത്ഥിനോ വരങ്ഗപരമചാരുഭാവം, വികസമാനതപനിയാരവിന്ദസമുജ്ജലകേസരാവത്തവിലാസം, സന്ത്യാപഭാനുരഞ്ജിതജലവനന്തരാഭിലക്ഖിതസമ്പുണ്ണചന്ദമണ്ഡലസോഭഞ്ച അത്തനോ സിരിയാ അഭിഭൂയ വിരാജതി, യം ബാഹിരബ്ഭന്തരമലേഹി അനുപക്കിലിട്ഠതായ, ചിരകാലം സുപരിചിതബ്രഹ്മചരിയാധികാരതായ, സുസണ്ഠിതസണ്ഠാനസമ്പത്തിയാ ച , കോപീനമ്പി സന്തം അകോപീനമേവ, തസ്മാ വുത്തം “ഭഗവതോ ഹീ”തിആദി. പഹൂതഭാവന്തി പുമുലഭാവം. ഏത്ഥേവ ഹി തസ്സ സംസയോ, തനുമുദുസുകുമാരതാദീസു പന്നസ്സ ഗുണേസു വിചാരണാ ഏവ നാഹോസി.

൨൮൮. ഹിരികരണോകാസന്തി ഹിരിയിതബ്ബട്ഠാനം. ഛായന്തി പടിബിമ്ബം. കഥം കീദിസന്തി ആഹ “ഇദ്ധിയാ”തിആദി. ഛായാരുപകമത്തന്തി ഭഗവതോ പടിബിമ്ബരുപം. തഞ്ച ഖോ ബുദ്ധസന്താനതോ വിനിമുത്തത്താ രൂപകമത്തം ഭഗവതോ സരീരവണ്ണസണ്ഠാനാവയവം ഇദ്ധിമയം ബിമ്ബകമത്തം. തം പന രൂപകമത്തം ദസ്സേനോ ഭഗവാ യഥാ അത്തനോ ബുദ്ധരുപം ന ദിസ്സതി, തഥാ കത്ഥാ ദസ്സേതി. നിന്നേത്ഥാതി നീഹരിത്ഥാ. കല്ലോസീതി പുച്ഛാവിസ്സജ്ജനേ കൂസലോ ഛേരകോ അസി. തമാകരണേനാതി കമീനസുചിം വിയ കരണേന. ഏത്ഥാതി പഹൂതജീവ്ഹായ. മുദുഭാവോ പകാസീതോ അമുദുനോ ഘനസുഖമഭാവാപാദനത്ഥം അസക്കുണേയുത്താ ദീഘഭാവോ, തനുഭാവോ ചാതി ദട്ഠഞ്ചം.

൨൮൯. “അത്ഥചരകേനാ”തി ഇമിനാ ബൃതിരേകമുഖേന അനത്ഥചരകതംയേവ വിഭാവേതി. ന അഞ്ഞത്രാതി ന അഞ്ഞസ്ഥിം സുഗതിയന്തി അത്ഥോ. ഉപനേത്ഥാ ഉപനേത്ഥാതി തം തം ദോസം ഉപനേത്ഥാ

ഉപനേത്യാ, തേനാഹ “സുട്ഠദാസാദിഭാവം ആരോപേത്യാ”തി. പാതേസീതി പവട്ടനവസേന പാതേസി.

പോക്ഖരസാതിബുദ്ധുപസങ്കമനവണ്ണാ

൨൯൩-൬. ആഗമാ നൂതി ആഗതോ നു. ഖോതി നിപാതമത്തം. ഇധാതി ഏതഥ, തുമ്പാകം സന്നികന്തി അത്ഥോ. അധിവാസേതൂതി സാദിയതു, തം പന സാദിയനം മനസാ സമ്പടിഗൃഹോ ഹോതീതി ആഹ “സമ്പടിച്ചുതു”തി.

൨൯൪. യാവദത്ഥന്തി യാവ അത്ഥോ, താവ ഭോജനേന തദാ കതന്തി അത്ഥോ. ഓണിത്തന്തി ആമിസാപനയനേന സുചികതം, തേനാഹ “ഹത്ഥേ ച പത്തഞ്ച യോവിത്യാ”തി.

൨൯൮. അനുപുബ്ബിം കമന്തി അനുപുബ്ബം കമേതബ്ബകമം, തേനാഹ “അനുപടിപാടികമ”ന്തി. കാ പന സാ? ദാനാദികമാതി ആഹ “ദാനാനന്തരം സീല”ന്തിആദി. തേന ദാനകമാ താവ പചുരജ്ജനേസുപി പവത്തിയാ സബ്ബസാധാരണത്താ, സുകരത്താ, സീലേ പതിട്ഠാനസ്സ ഉപായഭാവതോ ച ആദിതോ കമേതബ്ബാ. പരിച്ചാഗസീലോ ഹി പുഗ്ഗലോ പരിഗൃഹിതവത്ത്സു നിസ്സങ്ഗഭാവതോ സുഖേനേവ സീലാനി സമാദിയതി, തത്ഥ ച സുപ്പതിട്ഠിതോ ഹോതി. സീലേന ദായകപടിഗാഹകസുദ്ധിതോ പരാനുഗൃഹം വത്യാ പരപിളാനിവത്തിവചനതോ, കിരിയധമ്മം വത്യാ അകിരിയധമ്മവചനതോ, ഭോഗസമ്പത്തിഹേതും വത്യാ ഭവസമ്പത്തിഹേതുവചനതോ ച ദാനകമാനന്തരം സീലകമാ കമേതബ്ബാ, തഞ്ചേ ദാനസീലം വട്ടനിസ്സിതം, അയം ഭവസമ്പത്തി തസ്സ ഫലന്തി ദസ്സനത്ഥം ഇമേഹി ച ദാനസീലമയേഹി പണീതപണീതതരാദിഭേദഭിന്നേഹി പുണ്ണകിരിയവത്ത്സുഹി ഏതാ ചാതുമഹാരാജികാദിസു പണീതപണീതതരാദിഭേദഭിന്നാ അപരിമേയ്യാ ദിബ്ബഭോഗസമ്പത്തിയോ ലദ്ധബ്ബാതി ദസ്സനത്ഥം തദനന്തരം സഗ്ഗകമാ. സ്വായം സഗ്ഗോ രാഗാദിഹി ഉപക്കിലിട്ഠോ, സബ്ബമാനുപക്കിലിട്ഠോ അരിയമഗ്ഗോതി ദസ്സനത്ഥം സഗ്ഗാനന്തരം മഗ്ഗോ കമേതബ്ബോ. മഗ്ഗഞ്ച കമേതേന തദധിഗമുപായസന്ദസ്സനത്ഥം സഗ്ഗപരിയാപന്നാപി, പഗേവ ഇതരേ സബ്ബേപി കാമാ നാമ ബഹ്വാദിനവാ അനിച്ഛാ അദ്ധുവാ വിപരിണാമധമ്മാതി കാമാനം ആദിനവോ, ഹീനാ ഗമ്മാ പോമുജ്ജനികാ അനരിയാ അനത്ഥസഞ്ചിതാതി തേസം ഓകാരോ ലാമകഭാവോ, സബ്ബേപി ഭവാ കിലേസാനം വത്ത്സുഭൂതാതി തത്ഥ സംകിലേസോ, സബ്ബസംകിലേസവിപ്പമുത്തം നിബ്ബാനന്തി നേക്ഖമ്മേ ആനിസംസോ ച കമേതബ്ബോതി അയമത്ഥോ ബോധിതോതി വേദിതബ്ബോ. മഗ്ഗോതി ചേത്ഥ ഇതി-സദ്ദേന ആദിഅത്ഥദീപനതോ “കാമാനം ആദിനവോ”തി ഏവമാദിനം സങ്ഗഹോതി ഏവമയം അത്ഥവണ്ണാ കതാതി വേദിതബ്ബാ. “തസ്സ ഉപ്പത്തിആകാരദസ്സനത്ഥ”ന്തി കസ്ഥാ വുത്തം, നനു മഗ്ഗൊണം അസങ്ഖതധമ്മാരമ്മണം, ന സങ്ഖതധമ്മാരമ്മണന്തി ചോദനം സന്ധായാഹ “തഞ്ചീ”തിആദി. തത്ഥ പടിവിജ്ഞന്തന്തി അസമ്മോഹപടിവേധവസേന പടിവിജ്ഞന്തം, തേനാഹ “കിച്ചവസേനാ”തി.

പോക്ഖരസാതിഉപാസകത്തപടിവേദനാകമാവണ്ണാ

൨൯൯. ഏതഥ ച “ദിട്ഠധമ്മോ”തിആദി പാളിയം ദസ്സനം നാമ ഞാണദസ്സനതോ അഞ്ഞമ്പി അത്ഥി, തന്നിവത്തനത്ഥം “പത്തധമ്മോ”തി വുത്തം.

പത്തി ച ഞാണസമ്പത്തിതോ അഞ്ഞമ്പി വിജ്ഞതീതി തതോ വിസേസദസ്സനത്ഥം “വിദിതയമ്മോ”തി വുത്തം. സാ പനേസാ വിദിതയമ്മതാ ഏകദേസതോപി ഹോതീതി നിപ്പദേസതോ വിദിതഭാവം ദസ്സേതും “പരിയോഗാജ്ഛായമ്മോ”തി വുത്തം. തേനസ്സ സച്ചാഭിസമ്ബോധംയേവ ദീപേതി. മഗ്ഗഞാണഞ്ചി ഏകാഭിസമയവസേന പരിഞ്ഞാദികിച്ചും സായേന്തം നിപ്പദേസേന ചതുസച്ചയമ്മം സമന്തതോ ഓഗാജ്ഛം നാമ ഹോതി, തേനാഹ “ദിട്ഠോ അരിയസച്ചയമ്മോ ഏതേനാതി ദിട്ഠായമ്മോ”തി. തിണ്ണാ വിചികിച്ചാതി സപ്പടിഭയകന്താരസദിസാ സോളസവത്ഥുകാ, അട്ഠവത്ഥുകാ ച തിണ്ണാ വിതിണ്ണാ വിചികിച്ചാ. വിഗതാ കമങ്കമാതി പവത്തിആദീസു. “ഏവം നു ഖോ, ന നു ഖോ”തി ഏവം പവത്തികാ വിഗതാ സമുച്ഛിന്നാ കമങ്കമാ. വേസാരജ്ജപ്പത്തോതി സാരജ്ജകരാനം പാപയമ്മാനം പഹീനത്താ, തപ്പടിപക്ഖേസു ച സീലാദിഗുണേസു സുപ്പതിട്ഠിതത്താ വേസാരജ്ജം വിസാരദഭാവം വേയുത്തിയം പത്തോ അധിഗതോ. സായം വേസാരജ്ജപ്പത്തി സുപ്പതിട്ഠിതഭാവോതി കത്വാ ആഹ “സത്ഥുസാസനേ”തി. അത്തനാ പച്ചക്ഖതോ ദിട്ഠത്താ അധിഗതത്താ ന പരം പച്ചേതി, ന തസ്സ പരോ പച്ചേതഞ്ചോ അത്ഥീതി അപരപ്പച്ചയോ. യം പനേത്ഥ വത്തഞ്ചം അവുത്തം, തം പരതോ ആഗമിസ്സതി. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

അമ്ബട്ഠസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ.

൪. സോണദണ്ഡസുത്തവണ്ണനാ

൩൦൦. സുന്ദരഭാവേന സാതിസയാനി അങ്ഗാനി ഏതേസം അത്ഥിതി അങ്ഗാ, രാജകുമാരാതി ആഹ “അങ്ഗാ നാമ അങ്ഗപാസാദികതായാ”തിആദി. ഇയാപി അധിപ്പേതാ, ന അമ്ബട്സുത്തേ ഏവ. ആഗന്തും ന ദസ്സന്തിതി ആഗമനേ ആദിനവം ദസ്സേതാ പടിക്പിപനവസേന ആഗന്തും ന ദസ്സന്തി, നാനുജാനിസ്സന്തിതി അധിപ്പായോ.

നീലാസോകകണികാരകോവിളാരകുന്ദരാജരൂക്വേഹി സമ്മിസ്സതായ തം ചമ്പകവനം “നീലാദിപഞ്ചവണ്ണകുസുമപടിമണ്ഡിത”ന്തി ദട്ഠം. ന ചമ്പകരൂക്ഖാനംയേവ നീലാദിപഞ്ചകുസുമതായാതി വദന്തി. “ഭഗവാ കുസുമഗന്ധസുഗന്ധേ ചമ്പകവനേ വിഹരതീ”തി ഇമിനാ ന മാപനകാലേ ഏവ തസ്ഥിം നഗരേ ചമ്പകരൂക്ഖാ ഉസ്സന്നാ, അഥ ഖോ അപരഭാഗേ പീതി ദസ്സേതി. മാപനകാലേ ഹി ചമ്പകാനം ഉസ്സന്നതായ സാ നഗരീ “ചമ്പാ”തി നാമം ലഭി. ഇസ്സരത്താതി അധിപതിഭാവതോ. സേനാ ഏതസ്സ അത്ഥിതി സേനികോ, സേനികോ ഏവ സേനിയോ, അത്ഥിതാ ചേത്ഥ ബഹുഭാവവിസിട്ഠാതി വുത്തം “മഹതിയാ സേനായ സമന്നാഗതത്താ”തി.

൩൦൧-൨. സംഹതാതി സന്നിപതിതാ, “സങ്ഘിനോ”തി വത്തബ്ബേ “സങ്ഘീ”തി പുമുത്ഥേ ഏകവചനം ബ്രാഹ്മണഗഹപതികാനം അധിപ്പേതത്താ, തേനാഹ “ഏതേസ”ന്തി. രാജരാജത്താദീനം ഭണ്ഡധരാ പുരിസാ ഖതാ, നേസം തായനതോ ഖത്താ. സോ ഹി യേഹി യത്ഥ പേസിതോ, തത്ഥ തേസം ദോസം പരിഹരന്തോ യുത്തപത്തവസേന പുച്ഛിതമത്ഥം കഥേതി, തേനാഹ “പുച്ഛിതപഞ്ചേ ബ്യാകരണസമത്ഥോ”തി. കുലാപദേസാദിനാ മഹതീ മത്താ ഏതസ്സാതി മഹാമത്തോ.

സോണദണ്ഡഗുണകമാവണ്ണനാ

൩൦൩. വിസിട്ഠം രജ്ജം വിരജ്ജം, വിരജ്ജമേവ വേരജ്ജം യഥാ “വേകതം വേസയ”ന്തി, നാനാവിധം വേരജ്ജം നാനാവേരജ്ജം, തത്ഥ ജാതാതിആദിനാ സബ്ബം വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം. ഉത്തമബ്രാഹ്മണോതി അഭിജനസമ്പത്തിയാ വിത്തസമ്പത്തിയാ വിജ്ജാസമ്പത്തിയാ ഉഗ്ഗതരോ, ഉളാരോ വാ ബ്രാഹ്മണോ. അസന്നിപാതോതി ലാഭമച്ഛരേന നിപ്പിളിതതായ അസന്നിപാതോ വിയ ഭവീസ്സതി.

“അങ്ഗേതി ഗമേതി ഞാപേതീതി അങ്ഗം, ഹേതൂതി ആഹ “ഇമിനാപി കാരണേനാ”തി. “ഉഭതോ സുജാതോ”തി ഏത്തകേ വുത്തേ യേഹി കേഹിചി ദിഹി ഭാഗേഹി സുജാതതാ വിത്തായേയ്യ. സുജാത-സദോ ച “സുജാതോ ചാരുദസ്സനോ”തിആദിസു (മേരഗാ° പ്രഥവ) ആരോഹസമ്പത്തിപരിയായോതി ജാതിവസേനേവ സുജാതതം വിഭാവേതും “മാതിതോ ച പിതിതോ ചാ”തി വുത്തം. അനോരസപുത്തവസേനാപി ലോകേ മാതുപിതുസമത്താ ദിസ്സതി, ഇധ പനസ്സ ഓരസപുത്തവസേനേവ ഇച്ഛിതാതി ദസ്സേതും “സംസുദ്ധഗഹണികോ”തി വുത്തം. ഗബ്ഭം ഗണ്ഹാതി ധാരേതീതി ഗഹണീ, ഗബ്ഭാസയസത്തിതോ മാതുകുച്ഛിപ്പദേസോ. യഥാഭുത്തസ്സ ആഹാരസ്സ വിപാചനവസേന ഗണ്ഹനതോ അഹരസ്സനതോ ഗഹണീ, കമ്മജതേജോധാതു.

പിതാ ച മാതാ ച പിതരോ, പിതൃനം പിതരോ പിതാമഹാ, തേസം യുഗോ ദന്ദോ പിതാമഹയുഗോ, തസ്മാ, യാവ സത്തമാ പിതാമഹയുഗാ പിതാമഹദന്ദാതി ഏവമേതഥ അതോ ദദ്യഞ്ചോ. ഏവഞ്ഹി പിതാമഹഗൃഹണേനേവ മാതാമഹോപി ഗഹിതോതി. സോ അദ്യംകമായം വിസും ന ഉദ്ധടോ. യുഗ-സദ്യോ ചേതഥ ഏകസേസനയേന ദദ്യഞ്ചോ “യുഗോ ച യുഗോ ച യുഗാ”തി. ഏവഞ്ഹി തഥ തഥ ദന്ദം ഗഹിതമേവ ഹോതി, തേനാഹ “തതോ ഉദ്ധം സഞ്ചേപി പുഞ്ചപുരിസാ പിതാമഹഗൃഹണേനേവ ഗഹിതാ”തി. പുരിസഗൃഹണഞ്ചേതഥ ഉദ്യംനിദ്രേസവസേന കതന്തി ദദ്യഞ്ചം. ഏവഞ്ഹി “മാതിതോ”തി പാളിവചനം സമത്ഥിതം ഹോതി. അക്വിത്തോതി അപ്പത്തവേപോ. അനവക്വിത്തോതി സദ്ധമാലിപാകാദീസു ന അവക്വിത്തോ ന ഛരസ്സിതോ. ജാതിവാദേനാതി ഹേതുർഹി കരണവചനന്തി ദസ്സേതും “കേന കാരണേനാ”തിആദി വുത്തം. ഏതഥ ച “ഉഭതോ...പേ... പിതാമഹയുഗാ”തി ഏതേന ബ്രഹ്മണസ്സ യോനിദോസാഭാവോ ദസ്സിതോ സംസുദ്ധഗഹണികഭാവകിത്തനതോ, “അക്വിത്തോ”തി ഇമിനാ കിരിയാപരാധാഭാവോ. കിരിയാപരായേന ഹി സത്താ വേപം പാപുണന്തി. “അനുപക്കുട്ഠോ”തി ഇമിനാ അയുത്തസംസഗ്ഗാഭാവോ. അയുത്തസംസഗ്ഗവി ഹി പടിച്ച് സത്താ അക്കോസം ലഭന്തി.

ഇസ്സരോതി ആധിപത്യേസംവത്തനിയകമ്മബലേന ഹാസനസീലോ, സാ പനസ്സ ഇസ്സരതാ വിഭവസമ്പത്തിപച്ചയാ പാക്കടാ ജാതാതി അധ്വതാപരിയായഭാവേനേവ വദന്തോ “അധ്വോതി ഇസ്സരോ”തി ആഹ. മഹന്തം ധനം അസ്സ ഭൂമിഗതഞ്ചേവ വേഹാസദ്യഞ്ചാതി മഹദ്ധനോ. തസ്സാതി തസ്സ തസ്സ . വദന്തി “അന്വയതോ, ബൃതിരേകതോ ച അനുപസങ്കമനകാരണം കിത്തേമാ”തി.

അധികരൂപോതി വിസിദ്യരൂപോ ഉത്തമസരീരോ. ദസ്സനം അരഹതീതി ദസ്സനീയോ, തേനാഹ “ദസ്സനയോഗോ”തി. പസാദം ആവഹതീതി പാസാദികോ, തേനാഹ “ചിത്തപ്പസാദജനനതോ”തി. വണ്ണസ്സാതി വണ്ണധാതുയാ. സരീരന്തി സന്നിവേസവിസിദ്യം കരചരണഗീവാസീസാദിഅവയവസമുദായം, സോ ച സണ്ഠാനമുഖേന ഗയ്ഹതീതി “പരമായ വണ്ണപോക്ഖരതായാതി...പേ... സമ്പത്തിയാ ചാ”തി വുത്തം. സബ്ബവണ്ണേസു സുവണ്ണവണ്ണോവ ഉത്തമോതി വുത്തം “സേദ്ഠേന സുവണ്ണവണ്ണേന സമന്നാഗതോ”തി. തഥാ ഹി ബുദ്ധാ, ചക്കവത്തിനോ ച സുവണ്ണവണ്ണാവ ഹോന്തി. ബ്രഹ്മവച്ഛസീതി ഉത്തമസരീരാഭോ, സുവണ്ണാഭോ ഇച്ചേവ അതോ. ഇമമേവ ഹി അത്ഥം സന്ധായ “മഹാബ്രഹ്മുനോ സരീരസദിസേനേവ സരീരേന സമന്നാഗതോ”തി വുത്തം, ന ബ്രഹ്മജുഗത്തതം. അഖുദ്ദാവകാസോ ദസ്സനായാതി ആരോഹപരിണാഹസമ്പത്തിയാ, അവയവപാരിപൂരിയാ ച ദസ്സനായ ഓകാസോ ന ഖുദ്ദകോ, തേനാഹ “സബ്ബാനേവാ”തിആദി.

യമനിയമലക്ഖണം സീലമസ്സ അത്ഥീതി സീലവാ. തം പനസ്സ രത്തഞ്ഞുതായ വുദ്ധം വധ്വരീതം അത്ഥീതി വുദ്ധസീലീ. തേന ച സബ്ബദാ സമ്മായോഗതോ വുദ്ധസീലേന സമന്നാഗതോ. സബ്ബമേതം പഞ്ചസീലമത്തമേവ സന്ധായ വദന്തി തതോ പരം സീലസ്സ തഥ അഭാവതോ, തേസഞ്ച അജാനനതോ.

ഠാനകരണസമ്പത്തിയാ, സിക്ഖാസമ്പത്തിയാ ച കത്ഥചിപി അനുനതായ പരിമണ്ഡലപദാനി ബൃഞ്ജനാനി അക്ഖരാനി ഏതിസ്സാതി

പരിമണ്ഡലപദബൃഞ്ജനാ. അഥ വാ പജ്ജതി അത്ഥോ ഏതേനാതി പദം, നാമാദി. യഥാധിപ്പേതമത്ഥം ബൃഞ്ജേതീതി ബൃഞ്ജനം, വാക്യം. തേസം പരിപുണ്ണതായ പരിമണ്ഡലപദബൃഞ്ജനാ. അത്ഥത്താപനേ സാധനതായ വാചാവ കരണത്തി വാക്കരണം, ഉദാഹാരഘോസോ. ഗുണപരിപുണ്ണഭാവേന തസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ, തേന വാ ഭാസിതബൃന്ദമസ്സ. പൂരേ പുണ്ണഭാവേ. പൂരേതി ച പൂരിമസ്ഥിം അത്ഥേ ആധാരേ ഭൂമം, ദുരിയസ്ഥിം വിസയേ. “സുഖമാലത്തന്നോ”തി ഇമിനാ തസ്സാ വാചായ മുദുസസ്സഹഭാവമാഹ. അപലിബുദ്ധായ പിത്തസേമ്ഹാദീഹി. സന്ദിട്തം സബ്ബം ദസ്സേത്ഥാ വിയ ഏകദേശം കഥനം. വിലമ്ബിതം സണികം ചിരായിത്ഥാ കഥനം. “സന്ദിദ്ധവിലമ്ബിതാദീ”തി വാ പാഠോ. തത്ഥ സന്ദിദ്ധം സന്ദേഹജനകം. ആദി-സദ്ദേന ദുക്ഖലിതാനുകുഡ്ഡിതാദിം സന്ദഗസ്സഹാതി. “ആദിമജ്ജന്തപരിയോസാനം പാകടം കത്ഥാ”തി ഇമിനാ തസ്സാ വാചായ അത്ഥപാരിപൂരിം വദന്തി.

“ജിണ്ണോ”തിആദിനി പദാനി സുവിഞ്ഞ്ഞേയ്യാനി, ഹേട്ഠാ വുത്തത്ഥാനി ച. ദുരിയനയേ പന ജിണ്ണോതി നായം ജിണ്ണതാ വയോമത്തേന, അഥ ഖോ കുലപരിവട്ടേന പുരാണതാതി ആഹ “ജിണ്ണോതിപോരാണോ”തിആദി, തേന തസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ കുലവത്സേന ഉദിതോദിതഭാവമാഹ. ജാതിവുദ്ധിയാ “വയോഅനുപ്പത്തോ”തി വക്ഖമാനത്താ, ഗുണവുദ്ധിയാ തതോ സാതിസയത്താ ച “വുദ്ധോതിസീലാചാരാദിഗുണവുദ്ധിയാ യുത്തോ”തി ആഹ. തഥാ ജാതിമഹല്ല്യകതായ വക്ഖമാനത്താ “മഹല്ല്യകോ”തി പദേന വിഭവമഹത്തതാ യോജിതാ. മഗ്ഗപടിപന്നോതി ബ്രാഹ്മണാനം പടിപത്തിവിമിം ഉപഗതോ തം അപോക്കമ്മ ചരണതോ. അന്തിമവയന്തി പച്ഛിമവയം.

ബുദ്ധഗുണകമാവണ്ണനാ

൩൦൪. താദിസേഹി മഹാനുഭാവേഹി സദ്ധിം യുഗഗ്ഗാഹവത്സേനപി ദഹനം ന മാദിസാനം അനുച്ഛവികം, കുതോ പന ഉക്കംസനന്തി ഇദം ബ്രാഹ്മണസ്സ ന യുത്തരൂപന്തി ദസ്സേന്തോ ആഹ “ന ഖോ പന മേതം യുത്ത”ന്തിആദി. സദിസാതി ഏകദേശേന സദിസാ. ന ഹി ബുദ്ധാനം ഗുണേഹി സബ്ബമാ സദിസാ കേചിപി ഗുണാ അത്തേസു ലബ്ഭന്തി. ഇതരേതി അത്തന്നോ ഗുണേഹി അസദിസഗുണേ. ഇദന്തി ഇദം അത്ഥജാതം. ഗോപദകന്തി ഗാവിയാ പദേ റിതഉദകം.

സട്ഠികുലസതസഹസ്സന്തി സട്ഠിസഹസ്സാധികം കുലസതസഹസ്സം കുലപരിയാനോതി സുദ്ധോദനമഹാരാജസ്സ കുലാനുക്കമേന ആഗതം. തേസുപീതി തേസുപി ചതുസു നിധീസു. ഗഹിതഗഹിതന്തി ഗഹിതം ഗഹിതം റാനം പൂരതിയേവ ധനേന പടിപാകതികമേവ ഹോതി. അപരിമാണോയേവാതി “ഏത്തകോ ഏസോ”തി കേനചി പരിച്ഛിന്ദിതും അസക്കുണേയ്യതായ അപരിച്ഛിന്നോ ഏവ.

തത്ഥാതി മഞ്ചകേ. സീഹസേയ്യം കപ്പേസീതി യഥാ രാഹു അസുരിന്ദോ ആയാമതോ, വിത്ഥാരതോ ഉബ്ബേധതോ ച ഭഗവതോ രൂപകായസ്സ പരിച്ഛേദം ഗഹേതും ന സക്കോതി, തഥാ രൂപം ഇദ്ധാഭിസന്ദ്വാരം അഭിസന്ദ്വരോന്തോ സീഹസേയ്യം കപ്പേസി.

കിലേസേഹി ആരകത്താ പരിസുദ്ധട്ഠേന അരിയന്തി ആഹ “അരിയം ഉത്തമം പരിസുദ്ധ”ന്തി. അനവജ്ജട്ഠേന കുസലം, ന സുഖവിപാകട്ഠേന. കത്ഥചി

ചതുരാസീതിപാണ്ഡിത്യം, കഥാപാത്രങ്ങളുടെ അപരിമാണാപിദ്വേമനുസ്താ യസ്മാ ചതുവീര്യവാനാമസു അസംഖ്യേയോ അപരിമേയോ ദേവമനുസ്താ മഗ്ദ്ധലാമതം പിവിംസു, കോടിസതസഹസ്രാദിപരിമാണേനപി ബഹു ഏവ, തസ്മാ അനുത്തരാചാരസർവ്വപരമസേന ഭഗവാ ബഹുനം ആചരിയോ. തേതി കാമരാഗതോ അന്തേ ഭഗവതോ പഹീനകിലേസേ. കേളനാതി കേളായനാ യനായനാ.

അപാപപുരേക്വാഭാതി അപാപേ പുരേ കരോതി, ന വാ പാപം പുരതോ കരോതീതിപി അപാപപുരേക്വാഭാതി ഇമമത്ഥം ദണ്ഡേതും “അപാപേ നവലോകുത്തരധമ്മേ”തിആദി വൃത്തം. തത്ഥ അപാപേതി പാപപടിപക്വേ, പാപരഹിതേ ച. ബ്രഹ്മനി സേദ്ഓ ബുദ്ധേ ഭഗവതി ഭവാ തസ്സ ധമ്മദേസനാവസേന അരിയായ ജാതിയാ ജാതത്താ, ബ്രഹ്മണോ വാ ഭഗവതോ ഹിതാ ഗരുകരണാദിനാ, യമാനുസിട്ഠപടിപത്തിയാ ച, ബ്രഹ്മം വാ സേദ്ഓ അരിയമഗ്ഗം ജാനാതീതി ബ്രഹ്മത്താ, അരിയസാവകസഞ്ചാതാ പജാ, തേനാഹ “സാരിപുത്താ”തിആദി. പകതിബ്രാഹ്മണജാതിവസേനാപി “ബ്രഹ്മത്തായ പജായാ”തി പദസ്സ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോതി ദണ്ഡേതും “അപിചാ”തിആദി വൃത്തം.

തിരോരട്ഠാ തിരോജനപദാതി ഏതഥ രജ്ജം രട്ഠം, രാജന്തി രാജാനോ ഏതേനാതി, തദേകദേസഭൂതാ പദേസാ പന ജനപദോ, ജനാ പജ്ജന്തി ഏതഥ സുഖജീവികം പാപുണന്തിതി. പുച്ഛായ വാ ദോസം സല്ലക്ഖേത്വാതി സമ്ബന്ധോ. അസമത്ഥത്തി അത്തനോ അസമത്ഥതം. ഭഗവാ വിസ്സജ്ജതി തേസം ഉപനിസ്സയസമ്പത്തിം, ഞാണപരിപാകം, ചിത്താചാരഞ്ച ത്തത്വാതി അധിപ്പായോ.

“ഏഹി സ്വാഗതവാദീ”തി ഇമിനാ സുഖസമ്ഭാസപുബ്ബകം പിയവാദിതം ദണ്ഡേതി, “സഖിലോ”തി ഇമിനാ സന്ധവാചനം, “സമ്മോദകോ”തി ഇമിനാ പടിസന്ധാരകുസലതം, “അഭാകുടികോ”തി ഇമിനാ സബ്ബത്ഥേവ വിപ്പസന്നമുഖതം, “ഉത്താനമുഖോ”തി ഇമിനാ സുഖാലാപതം, “പുബ്ബഭാസി”തി ഇമിനാ ധമ്മാനുഗൃഹസ്സ ഓകാസകരണതോ ഹിതജ്ഞാസയതം ഭഗവതോ വിഭാവേതി.

യത്ഥ കിരാതി കിര-സദോ അരുചിസൂചനത്ഥോ, തേന ഭഗവതാ അധിവൃത്ഥപദേസേ ന ദേവതാനുഭാവേന മനുസ്സാനം അനുപദുവതാ, അഥ ഖോ ബുദ്ധാനുഭാവേനാതി ദണ്ഡേതി. തേനാഹ “അപിചാ”തിആദി.

അനുസാസിതബ്ബോതി വിനേയ്യജനസമൂഹോ ഗയ്ഹതീതി നിബ്ബത്തിതം അരിയസഞ്ചമേവ ദണ്ഡേതും “സയം വാ”തിആദി വൃത്തം, അനന്തരസ്സ വിധി പടിസേയോ വാതി കത്വാ. “താദിസോവാ”തി ഇമിനാ “സയം വാ”തിആദിനാ വൃത്തവികല്പോ ഏവ പച്ചാമട്ഠോതി. “പുരിമപദസ്സേവ വാ”തി വികല്പന്തരഗ്ഗഹണം. ബഹുനം തിത്ഥകരാനന്തി പൂരണാദിനം അനേകേസം തിത്ഥകരാനം, നിദ്ധാരണേ ചേതം സാമിവചനം. കാരണേനാതി അപ്പിച്ഛസന്തുട്ഠതാദിസമാരോപനലക്ഖണേന കാരണേന. ആഗന്തുക്കാ നവകാതി അഭിനവാ ആഗന്തുക്കാ അബ്ഭാഗതാ. പരിയാപുണാമീതി പരിച്ഛിന്ദിതും ജാനാമി സക്കോമി, തേനാഹ “ജാനാമി”തി. “കപ്പമ്പി ചേ അത്തമഭാസമാനോ”തി അഭൂതപരികല്പനവചനമേതം തഥാ ഭാസമാനസ്സ അഭാവതോ.

൩൦൫. അലം-സദ്യോ അരഹത്തോപി ഹോതി “അലമേവ നിബ്ബിന്ദിതു”ന്തിആദീസു (സം. നി. ൧.൧൨൪) വിയാതി ആഹ “അലമേവാതി യുത്തമേവാ”തി. പുടേന നേത്യാ അസിതബ്ബതോ പരിഭുഞ്ജിതബ്ബതോ പുടോസം വുച്ചതി പാമേയ്യം. പുടംസേന പുരിസേന.

സോണദണ്ഡപരിവിതക്കവണ്ണനാ

൩൦൭. ഉഭയോപക്ഖികാതി മിച്ചാദിട്ഠിസമ്മാദിട്ഠിനം വസേന ഉഭയോപക്ഖികാ. കേരാടികാതി സഠാ.

ബ്രാഹ്മണപണ്ണത്തിവണ്ണനാ

൩൦൯. വിഘാതന്തി ചിത്തദുക്ഖം.

൩൧൧-൩. സുജന്തി ഹോമദബ്ബിം പഗ്ഗണ്ഹന്തേസൂതി ജുഹനത്ഥം ഗണ്ഹനകേസു, ഇരുബ്ബിജേജസൂതി അത്ഥോ. പഠമോ വാതി തത്ഥ സന്നിപതിതേസു യജനകിരിയായം സബ്ബപധാനോ വാ. ദുതിയോ വാതി തദനന്തരോ വാ. “സുജ”ന്തി കരണേ ഏതം ഉപയോഗവചനന്തി ആഹ “സുജായാ”തി. അഗ്ഗിഹുത്തപമുഖതായ യത്തേസ്സ യത്തേ ദിയുമാനം സുജാമുഖേന ദിയതീതി ആഹ “സുജായ ദിയുമാന”ന്തി. പോരാണാതി അട്ഠകമാചരിയാ. വിസേസതോതി വിജാചരണവിസേസതോ, ന ബ്രാഹ്മണേഹി ഇച്ഛിതവിജാചരണമത്തതോ. ഉത്തമബ്രാഹ്മണസ്സാതി അനുത്തരദക്ഖിണേയ്യതായ ഉക്കട്ഠബ്രാഹ്മണസ്സ. ബ്രാഹ്മണസമയന്തി ബ്രാഹ്മണസിദ്ധന്തം. മാ ഭിന്ദി മാ വിനാസേസി.

൩൧൬. സമസമോതി സമോയേവ ഹുത്യാ സമോ. ഹീനോപമവസേനപി സമതാ വുച്ചതീതി തം നിവത്തേന്തോ “ഠപേത്യാ ഏകദേശസമത്ത”ന്തിആദിമാഹ. കുലകോടിപരിദീപനന്തി കുലആദിപരിദീപനം അമാപി സിയാതി അമാപി തുമ്ഹാകം ഏവം പരിവിതക്കോ സിയാ. ബ്രാഹ്മണഭാവം സാധേതി വണ്ണോ. മന്തജാതീസുപി ഏസേവ നയോ. സീലമേവ സാധേസ്സതി ബ്രാഹ്മണഭാവം. കസ്മാതി ചേ? ആഹ “തസ്ഥിഞ്ഹിസ്സാ”തിആദി. സമ്മോഹമത്തം വണ്ണാദയോതി വണ്ണമന്തജാതിയോ ഹി ബ്രാഹ്മണഭാവസ്സ അങ്ഗന്തി സമ്മോഹമത്തമേതം അസമവേക്ഖിതാഭിമാനഭാവതോ.

സീലപണ്ണാകമാവണ്ണനാ

൩൧൭. കമിതോ ബ്രാഹ്മണേന പഞ്ഹോതി “സീലവാ ച ഹോതീ”തിആദിനാ ദിന്നമേവ അങ്ഗാനം വസേന യമാപുച്ഛിതോ പഞ്ഹോ യാമാവതോ വിസ്സജ്ജിതോ ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം യമാവിസ്സജ്ജിതേ അത്ഥേ. തസ്സാതി സോണദണ്ഡസ്സ. സീലപരിസുദ്ധാതി സീലസമ്പത്തിയാ സബ്ബസോ സുദ്ധാ അനുപക്കിഛിട്ഠാ. കുതോ ദുസ്സിലേ പണ്ണാ അസമാഹിതത്താ തസ്സ. ജളേ ഏളമുഗേ കുതോ സീലന്തി ജളേ ഏളമുഗേ ദുപ്പണ്ണേ കുതോ സീലം സീലവിഭാഗസ്സ, സീലപരിസോധന്തുപായസ്സ ച അജാനനതോ. പകട്ഠം ഉക്കട്ഠം ഞാണം പണ്ണാണന്തി, പാകതികം ഞാണം നിവത്തേതും “പണ്ണാണ”ന്തി വുത്തന്തി തയിദം പകാരേഹി ജാനനതോ പണ്ണാവാതി ആഹ “പണ്ണാണന്തി പണ്ണാ യേവാ”തി.

സീലേനയോതാതി സമാധിപദട്ഠാനേന സീലേന
സകലസംകിലേസമലവിസുദ്ധിയാ യോതാ വിസുദ്ധാ, തേനാഹ “കഥം
പനാ”തിആദി. തത്ത്വ യോവതീതി സുജ്ഞതി. മഹാസദ്ഠിവസ്സതേമരോ വിയാതി
സദ്ഠിവസ്സമഹാമേരോ വിയ. വേദനാപരിഗൃഹമത്തനീതി ഏതമ
വേദനാപരിഗൃഹോ നാമ യഥാഉപ്പന്നം വേദനം സഭാവരസതോ ഉപധാരേത്യാ
“അയം വേദനാ ഫസ്സം പടിച്ച, സോ ഫസ്സോ അനിച്ചോ ദുക്ഖോ
വിപരിണാമധമ്മോ”തി ലക്ഖണത്തയം ആരോപേത്യാ പവത്തിതവിപസ്സനാ.
ഏവം വിപസ്സന്തേന “സുവേന സക്കാ സാ വേദനാ അധിവാസേതും “വേദനാ
ഏവ വേദിയതീ”തി. വേദനം വിക്ഖമ്ഭേത്യാതി യഥാഉപ്പന്നം ദുക്ഖം വേദനം
അന്നുവത്തിത്യാ വിപസ്സനം ആരഭിത്യാ വീഥിം പടിപന്നായ വിപസ്സനായ തം
വിനോദേത്യാ. സംസുമാരപതിതേനാതി കുമ്ഭിലേന വിയ ഭൂമിയം ഉരേന
നിപജ്ജനേന. പഞ്ഞായ സീലം യോവിത്യാതി അവണ്ഡാദിഭാവാപാദനേന സീലം
ആദിമജ്ജ്ഞപരിയോസാനേസു പഞ്ഞായ സുവിസോധിതം കത്യാ.

൩൧൮. “കസ്മാ ആഹാ”തി ഉപരിദേസനായ കാരണം പുച്ഛതി. ലജ്ജാ നാമ
“സീലസ്സ ജാതിയാ ച ഗുണദോസപകാസനേന സമണേന ഗോതമേന
പുച്ഛിതപഞ്ഹം വിസ്സജ്ജസീ”തി പരിസായ പഞ്ഞാതത്യാ. ഏത്തകപരമാതി
ഏത്തകഉക്കംസകോടികാ പഞ്ച സീലാനി, വേദത്തയവിഭാവനം പഞ്ഞഞ്ച
ലക്ഖണാദിതോ നിദ്ധാരേത്യാ ജാനനം നത്ഥി, കേവലം തത്ത്വ വചിപരമാ
മയന്തി ദസ്സേതീതി ആഹ “സീലപഞ്ഞാണന്തി വചനമേവ പരമം അമ്ഹാക”ന്തി.
“അയം പന വിസേസോ”തി ഇദം നിയ്യാതനാപേക്ഖം സീലനിദേസേ, തേനാഹ
“സീലമിച്ചേവ നിയ്യാതിത”ന്തി. സാമത്തേഫലേ പന “സാമത്തേഫല” മിച്ചേവ
നിയ്യാതിതം, പഞ്ഞാനിദേസേ പന ത്യാനപഞ്ഞം അധിട്ഠാനം കത്യാ
വിപസ്സനാപഞ്ഞാവസേനേവ പഞ്ഞാനിയ്യാതനം കതം, തേനാഹ
“പംമജ്ജ്യാനാദീനീ”തി.

സോണദണ്ഡഉപാസകത്തപടിവേദനാകമാവണ്ണനാ

൩൨൧-൨. നത്താതി പുത്തപുത്തോ. അഗാരവം നാമ നത്ഥി, ന ചായം
ഭഗവതി അഗാരവേന “അഹഞ്ചേവ ഖോ പനാ”തിആദിമാഹ, അഥ ഖോ
അത്തലാഭപരിഹാനിഭയേന. അയഞ്ഹി യഥാ തഥാ അത്തനോ മഹാജനസ്സ
സമ്ഭാവനം ഉപ്പാദേത്യാ കോഹഞ്ഞേന പരേ വിമ്ഹാപേത്യാ ലാഭുപ്പാദം
നിജിഗിസന്തോ വിചരതി, തസ്മാ തഥാ അവാച, തേനാഹ “ഇമിനാ
കിരാ”തിആദി.

തഞ്ചണാനുരൂപായാതി യാദിസീ തദാ തസ്സ അജ്ജ്യാസയപ്പവത്തി,
തദനുരൂപായാതി അത്ഥോ. തസ്സ തദാ താദിസസ്സ വിവട്ടസന്നിസ്സിതസ്സ ഞാണസ്സ
പരിപാകസ്സ അഭാവതോ കേവലം അബ്ഭുദയനിസ്സിതോ ഏവ അത്ഥോ
ദസ്സിതോതി ആഹ “ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികമത്ഥം സന്ദസ്സേത്യാ”തി, പച്ചക്ഖതോ
വിഭാവേത്യാതി അത്ഥോ. കൂസലേധമ്മേതി തേഭൂമകേ കൂസലേ ധമ്മേ,
“ചതുഭൂമകേ”തിപി വത്തും വട്ടതിയേവ, തേനേവാഹ “ആയതിം നിബ്ബാനത്ഥായ
വാസനാഭാഗിയാ വാ”തി. തത്ത്വാതി കൂസലധമ്മേ യഥാ സമാദപിതേ. നന്തി
ബ്രാഹ്മണം സമുത്തേജേത്യാതി സമ്മദേവ ഉപരൂപരി നിസാനേത്യാ
പുഞ്ഞകിരിയായ തിക്ഖവിസദഭാവം ആപാദേത്യാ. തം പന അത്ഥതോ തത്ത്വ
ഉസ്സാഹജനനം ഹോതീതി ആഹ “സഉസ്സാഹം കത്യാ”തി . ഏവം
പുഞ്ഞകിരിയായ സഉസ്സാഹതാ, ഏവരൂപം ഗുണസമഞ്ചിതാ ച നിയമതോ

ദിട്ഠധമ്മികാ അത്ഥസമ്പാദനീതി ഏവം സഉസ്സാഹതായ, അഞ്ഞേഹി ച തസ്ഥിം
വിജ്ജമാനഗുണേഹി സമ്പഹംസേത്വാ സമ്മദേവ ഹട്ഠതുട്ഠഭാവം ആപാദേത്വാ.

യദി ഭഗവാ ധമ്മരതനവസ്സം വസ്സി, അഥ കസ്ഥാ സോ വിസേസം
നാധിഗച്ഛതീതി ആഹ “ബ്രാഹ്മണോ പനാ”തിആദി. യദി ഏവം കസ്ഥാ ഭഗവാ
തസ്സ തഥാ ധമ്മരതനവസ്സം വസ്സീതി ആഹ “കേവലമസ്സാ”തിആദി. ന ഹി
ഭഗവതോ നിരത്ഥകാ ദേസനാ ഹോതീതി.

സോണദണ്ഡസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ.

൫. കൂടദന്തസുത്തവണ്ണനാ

൩൨൩. പുരിമസുത്തദ്വയേതി അമ്ബട്ഠസോണദണ്ഡസുത്തദ്വയേ.
വുത്തനയമേവാതി യം തത്ത്വ ആഗതസദിസം ഇയാഗതം തം അത്ഥവണ്ണനതോ
വുത്തനയമേവ, തത്ത്വ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബന്തി അത്ഥോ. “തരുണോ
അമ്ബരുകുഖോ അമ്ബലട്ഠികാ”തി (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൨)
ബ്രഹ്മജാലസുത്തവണ്ണനായം വുത്തന്തി ആഹ “അമ്ബലട്ഠികാ ബ്രഹ്മജാലേ
വുത്തസദിസാവാ”തി.

യത്താവാടം സമ്പാദേത്വാ മഹായത്തം ഉദിസ്സ സവിത്താണകാനി,
അവിത്താണകാനി ച യത്തുപകരണാനി ഉപട്ഠപിതാനീതി വുത്തം പാളിയം
“മഹായത്തേ ഉപക്ഖടോ”തി, തം ഉപക്ഖരണം തേസം തമാസജ്ജനന്തി ആഹ
“ഉപക്ഖടോതിസജ്ജിതോ”തി. വച്ഛതരസതാനീതി യുവഭാവപ്പത്താനി
ബലവവച്ഛസതാനി, തേ പന വച്ഛാ ഏവ ഹോന്തി, ന ദമ്മാ ബലിബദ്ധാ ചാതി
ആഹ “വച്ഛസതാനീ”തി. ഏതേതി ഉസഭാദയോ ഉരബ്ഭപരിയോസാനാ.
അനേകേസന്തി അനേകജാതികാനം. സഞ്ചയാവസേന അനേകതാ
സത്തസതഗൃഹണേനേവ പരിച്ഛിന്നാ. മിഗപക്ഖീനന്തി
മഹിംസരുരുപസദകുരുഗ്ഗഗോകണ്ഠമിഗാനഞ്ചേവ
മോരകപിഞ്ജരതിത്തിരകപോതാദിപക്ഖീനഞ്ച.

൩൨൪. യത്തസഞ്ചാതസ്സ പുത്തസ്സ യോ സംകിലേസോ, തസ്സ
നിവാരണതോ നിസേധനതോ വിധാ വുച്ചന്തി വിപ്പടിസാരവിനോദനാ. തതോ
ഏവ താ തം പുത്താഭിസന്ദം അവിച്ഛിന്ദിത്വാ ഠപേന്തിതി “ഠപനാ”തി വുത്താ.
താസം പന യത്തസ്സ ആദിമജ്ജതപരിയോസാനവസേന തീസു കാലേസു
പവത്തിയാ യത്തോ തിട്ഠപനോതി ആഹ “തിട്ഠപനന്തി അത്ഥോ”തി.
പരിക്ഖരോന്തി അഭിസഞ്ചരോന്തിതി പരിക്ഖാരാ, പരിവാരാതി വുത്തം.
“സോളസപരിക്ഖാരന്തി സോളസപരിവാര”ന്തി.

മഹാവിജിതരാജയത്തകമാവണ്ണനാ

൩൨൫. പുബ്ബചരിതന്തി അത്തനോ പുരിമജാതിസമ്ഭൂതം
ബോധിസമ്ഭാരഭൂതം പുത്തചരിയം. തമാ ഹിസ്സ അനുഗാമിനോവ നിധിസ്സ
മാവരോ നിധി നിദസ്സിതോ. അഡ്ഢതാ നാമ വിഭവസമ്പന്നതാ, സാ തം തം
ഉപാദായുപാദായ വുച്ചതിതി ആഹ “യോ കോചി അത്തനോ സന്തകേന വിഭവേന
അഡ്ഢോ ഹോതീ”തി . തമാ മഹദ്ധനതാപിതി തം ഉക്കംസഗതം ദസ്സേതും
“മഹതാ അപരിമാണസഞ്ചേന ധനേന സമന്നാഗതോ”തി വുത്തം. ഭുജ്ജിതബ്ബതോ
പരിഭുജ്ജിതബ്ബതോ വിസേസതോ കാമാ ഭോഗോ നാമാതി ആഹ
“പഞ്ചകാമഗുണവസേനാ”തി. പിണ്ഡപിണ്ഡവസേനാതി ഭാജനാലങ്കാരാദിവിഭാഗം
അഹുത്വാ കേവലം ഖണ്ഡഖണ്ഡവസേന.

മാസകാദീതി ആദി-സദ്ദേന മാലകാദിം സഞ്ചണ്ഠാതി. ഭാജനാദീതി ആദി-
സദ്ദേന വത്ഥസേയ്യാവസമാദിം സഞ്ചണ്ഠാതി.
സുവണ്ണരജതമണിമുത്താവേളുരിയവജിരപവാളാനി “സത്തരതനാനീ”തി വദന്തി.
സാലിവിഹിആദി പുബ്ബണ്ണം പുരക്ഖതംസസ്സഫലന്തി കത്വാ. തബ്ബിപരിയായതോ

മുഗ്ദ്ധമാസാദി അപരണ്ണം. ദേവസികം...പേ... വസേനാതി ദിവസേ ദിവസേ പരിഭുഞ്ജിതബുഭാതബുവധ്വേഷതബുഭാദിവിധിനാ പരിവത്തനകധനയത്തവസേന.

കോട്ഠം വുച്ചതി യത്തസ്സ ആപനട്ഠാനം, കോട്ഠഭൂതം അഗാരം കോട്ഠാഗാരം തേനാഹ “യത്തേന...പേ... ഗാരോ ചാ”തി. ഏവം സാരഗബ്ഭം “കോസോ”തി, യത്തസ്സ ആപനട്ഠാനഞ്ച “കോട്ഠാഗാര”ത്തി ദസ്സേത്വാ ഇദാനി തതോ അത്തമാ തം ദസ്സേതും “അഥ വാ”തിആദി വുത്തം. തഥ യഥാ അസിനോ തിക്ഖഭാവപരിഹാരതോ പരിച്ഛേദോ “കോസോ”തി വുച്ചതി, ഏവം രത്തോ തിക്ഖഭാവപരിഹാരത്തോ ചതുരങ്ഗിനീ സേനാ “കോസോ”തി ആഹ “ചതുബ്ബിയോ കോസോ ഹത്ഥീ അസ്സാ രഥാ പത്ത്വീ”തി. “വത്ഥകോട്ഠാഗാരഗൃഹണേനേവ സബ്ബസ്സാപി ഭണ്ഡട്ഠപനട്ഠാനസ്സ ഗഹിതത്താ തിവിധം കോട്ഠാഗാരത്തി വുത്തം. “ഇദം ഏവം ബഹു”ത്തിആദി രാജാ തമത്ഥം ജാനന്തോവ ഭണ്ഡാഗാരികേന കഥാപേത്വാ പരിസായ നിസ്സദുഭാവപാദനത്ഥഞ്ച ആഹ ഏവം മേ പകതിക്ഖോഭോ ന ഭവിസ്സതീതി.

൩൩൭-൮. ബ്രാഹ്മണോ ചിന്തേസി ജനപദസ്സ അനുപദുവത്ഥഞ്ചേവ യത്തസ്സ ച ചിരാനുപവത്തനത്ഥഞ്ച, തേനാഹ “അയം രാജാ”തിആദി.

സത്താനം ഹിതസ്സ സുഖസ്സ ച വിഭുസനതോ അഹിതസ്സ ദുക്ഖസ്സ ച ആവഹനതോ ചോരാ ഏവ കണ്ടകോ, തേഹി ചോരകണ്ടകേഹി. യഥാ ഗാമവാസീനം ഘാതാ ഗാമഘാതാ, ഏവം പന്ഥികാനം ദുഹനാ വിബാധനാ പന്ഥദുഹനാ. അധമ്മകാരിതി ധമ്മതോ അപേതസ്സ അയുത്തസ്സ കരണസീലോ, അത്തനോ വിജിതേ ജനപദാദീനം തതോ അനത്ഥതോ തായന്നേ വത്തിയോ യോ വത്തധമ്മോ, തസ്സ വാ അകരണസീലോതി അത്ഥോ. ദസ്സവോ ഏവ വീലസദിസത്താ ദസ്സുവീലം. യഥാ ഹി വേത്തേ വീലം കസനാദീനം സുഖപ്പവത്തിം , മൂലസന്താനേന സസ്സസ്സ ബുദ്ധിഞ്ച വിബന്ധതി, ഏവം ദസ്സവോ രജേജ രാജാണായ സുഖപ്പവത്തിം, മൂലവിരുജ്ഹിയാ ജനപദാനം പരിബുദ്ധിഞ്ച വിബന്ധതി. തേന വുത്തം “ദസ്സവോ ഏവ വീലസദിസത്താ ദസ്സുവീല”തി. വധ-സദ്ദോ ഹിംസനത്ഥോപി ഹോതീതി വുത്തം “മാരണേന വാ കോട്ടനേന വാ”തി. അദുബന്ധനാദിനാതി ആദി-സദ്ദേന രജ്ജുബന്ധനസങ്ഖലികബന്ധനാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. ജാനിയാതി ധനജാനിയാ, തേനാഹ “സതം ഗണ്ഹമാ”തിആദി. പഞ്ചസിഖമുണ്ഡകരണത്തി കാകപക്ഖകരണം. ഗോമയസിഞ്ചനത്തി സീസേ ഛരകണോദകാവസേചനം. കുദണ്ഡകബന്ധനത്തി ഗദുലബന്ധനം. ഏവമാദീനീതി ആദി-സദ്ദേന ഖുരമുണ്ഡം കരിത്വാ ഭസ്മപുടപോമനാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. ഊഹനിസ്സാമീതി ഉദ്ധരിസ്സാമി, അപന്നേസ്സാമീതി അത്ഥോ. ഉസ്സഹന്തീതി പുബ്ബേ തഥ കതപരിചയതായ ഉസ്സാഹം കാതും സക്കോന്തി. അനുപ്പദേതുതി അനു അനു പദേതു, തേനാഹ “ദിന്നേ അപ്പഹോന്തേ”തിആദി. സക്ഖികരണപണ്ണാരോപനാനി വധ്വരീയാ സഹ വാ വിനാ വാ പുന ഗഹേതുകാമസ്സ, ഇധ പന തം നത്ഥീതി ആഹ “സക്ഖിം അകത്വാ”തിആദി, തേനാഹ “മൂലച്ഛേജവസേനാ”തി. പകാരതോ ഭണ്ഡാനി ആഭരതി സമ്ഭരതി പരിചയതി ഏതേനാതി പാഭതം, ഭണ്ഡമൂലം.

ദിവസേ ദിവസേ ദാതബുഭത്തം ദേവസികഭത്തം. “അനുമാസം, അനുപോസഥ”തിആദിനാ ദാതബുഭം വേതനം മാസികാദിപരിബുധം. തസ്സ തസ്സ കുലാനുരൂപേന കമ്മാനുരൂപേന സൂരഭാവാനുരൂപേനാതി പച്ഛേകം അനുരൂപ-സദ്ദോ യോജേതബ്ബോ. സേനാപച്ഛാദി ഠാനന്തരം. സകകമ്മപസുതത്താ ,

അനുപദ്രവത്താ ച ധന്യത്താനം രാസികോ രാസികാരഭൂതോ. വേമേന റിതാതി അനുപദ്രവേന പവത്താ, തേനാഹ “അഭയാ”തി, കുതോചിപി ഭയരഹിതാതി അരേഥാ.

ചതുപരിക്ഖാരവണ്ണനാ

൩൩൯. തസ്ഥിം തസ്ഥിം കിച്ചേ അനുയന്തി അനുവത്തന്തിതി അനുയന്താ, അനുയന്താ ഏവ ആനുയന്താ യഥാ “അനുഭാവോ ഏവ ആനുഭാവോ”തി. അസ്സാതി രഞ്ഞോ. തേതി ആനുയന്തവത്തിയാദയോ. അത്തമനാ ന ഭവിസ്സന്തി “അമ്ഹേ ഏതഥ ബഹി കരോതി”തി. നിബന്ധവിപുലാഗമോ ഗാമോ നീഗമോ, വിവഡ്ഡിതമഹാആയോ മഹാഗാമോതി അരേഥാ. ജനപദ-സദോ ഹേട്ഠാ വുത്തമേഘാ ഏവ. ഛന്നം പകതിനം വസേന രഞ്ഞോ ഹിതസുഖാഭിബുദ്ധി, തദേകദേസാ ച ആനുയന്താദയോതി വുത്തം “യം തുമ്ഹാകം അനുജാനനം മമ ഭവേയ്യ ദീഘരത്തം ഹിതായ സുഖായാ”തി.

അഥാ സഹ ഭവന്തി കിച്ചേസുതി അമച്ചാ, രജ്ജകിച്ചവോസാസനകാ. തേ പന രഞ്ഞോ പിയാ, സഹപവത്തനകാ ച ഹോന്തിതി ആഹ “പിയസഹായകാ”തി. രഞ്ഞോ പരിസതി ഭവാതി പാരിസജ്ജാ , തേ പന കേതി ആഹ “സേസാ ആണത്തികരാ”തി, യഥാവുത്തആനുയന്തവത്തിയാദീ ഹി അവസേസാ രഞ്ഞോ ആണാകരാതി അരേഥാ. സതിപി ദേയ്യധമ്മേ ആനുഭാവസമ്പത്തിയാ, പരിവാരസമ്പത്തിയാ ച അഭാവേ താദിസം ദാതും ന സക്കാ, വുഡ്ഡകാലേ ച താദിസാനമ്പി രാജ്ജനം തദുഭയം ഹായതേവാതി ആഹ “മഹല്ലകകാലേ...പേ... ന സക്കാ”തി. അനുമതിയാതി അനുജാനനേന, പക്ഖാതി സപക്ഖാ യത്തേസ്സ അങ്ഗഭൂതാ. പരിക്ഖരോന്തിതി പരിക്ഖാരാ, സമ്ഭാരാ. ഇമേ തസ്സ യത്തേസ്സ അങ്ഗഭൂതാ പരിവാരാ വിയ ഹോന്തിതി ആഹ “പരിവാരാ ഭവന്തി”തി.

അട്ഠപരിക്ഖാരവണ്ണനാ

൩൪൦. യസസാതി ആനുഭാവേന, തേനാഹ “ആണാഠപനസമത്ഥതായാ”തി. സദുഹതീതി “ദാതാ ദാനസ്സ ഫലം പച്ചനുഭോതി”തി പത്തിയായതി. ദാനേ സുരോതി ദാനസുരോ ദേയ്യധമ്മേ ഹുസകമ്പി സങ്ഗം അകത്ഥാ മുത്തചാഗോ. സ്വായമമേഘോ കമ്മസ്സകതഞ്ഞാണസ്സ തിക്ഖവിസദഭാവേന വേദിതബ്ബോ, തേനാഹ “ന സദ്ധാമത്തകേണേവാ”തിആദി. യസ്സ ഹി കമ്മസ്സകതാ പച്ചക്ഖതോ വിയ ഉപട്ഠാതി, സോ ഏവം വുത്തോ. യം ദാനം ദേതീതി യം ദേയ്യധമ്മം പരസ്സ ദേതി. തസ്സ പതിഹുത്ഥാതി തബ്ബിസയം ലോഭം സുട്ഠ അഭിഭവന്തോ തസ്സ അധിപതി ഹുത്ഥാ ദേതി അന്ധിഭവനീയത്താ. “ന ദാസോ, ന സഹായോ”തി വത്ഥാ തദുഭയം അന്ധയതോ, ബൃതിരേകതോ ച ദസ്സേതും “യോ ഹീ”തിആദി വുത്തം. ദാസോ ഹുത്ഥാ ദേതി തണ്ഹായ ദാനസ്സ ദാസബൃതം ഉപഗതത്താ. സഹായോ ഹുത്ഥാ ദേതി തസ്സ പിയഭാവാനിസ്സജ്ജനതോ. സാമീ ഹുത്ഥാ ദേതി തത്ഥ തണ്ഹാദാസബൃതോ അത്താനം മോചേത്ഥാ അഭിഭൂയ പവത്തനതോ. സാമിപരിഭോഗസദിസാ ഹേതസ്സായം പവത്തന്തിതി.

സമിതപാപാ സമണാ, ബാഹിതപാപാ ബ്രാഹ്മണാ ഉക്കട്ഠനിദുസേന, പബ്ബജാമത്തസമണാ ജാതിമത്തബ്രാഹ്മണാ പന കപണാദിഗൃഹണേനേവേത്ഥ ഗഹിതാതി അധിപ്പായോ. ദുഗ്ഗതാതി ദുക്കരജീവികം ഉപഗതാ കസിരവുത്തികാ,

തേനാഹ “ദലിദുമനുസ്സാ”തി. അദ്ധികാതി അദ്ധാനമഗ്ഗാമിനോ. വണിഞ്ചുകാതി ദായകാനം ഗുണകിത്തനവസേന, കമ്മഫലകിത്തനമുഖേന ച യാചനകാ സേയുമാപി നഗ്ഗചരിയാദയോ, തേനാഹ “ഇട്ഠം ദിന്ന”തിആദി. “പസതമത്ത”തി വീഹിതണ്ഡുലാദിവസേന വുത്തം, “സരാവമത്ത”തി യാഗുഭത്താദിവസേന. ഓപാനം വുച്ചതി ഓഗാഹേത്യാ പാതഞ്ചതോ നദിതളാകാദീനം സബ്ബസാധാരണതിമം ഓപാനം വിയ ഭൂതോതി ഓപാനഭൂതോ, തേനാഹ “ഉദപാനഭൂതോ”തിആദി. സുതമേവ സുതജാതന്തി ജാത-സദസ്സ അനത്ഥന്തരവാചകതമാഹ യഥാ “കോസജാത”തി.

അതീതാദിഅത്ഥചിന്തനസമത്ഥതാ നാമസ്സ രഞ്ഞോ അനുമാനവസേന, ഇതികത്തബ്ബതാവസേന ച വേദിതബ്ബാ , ന ബുദ്ധാനം വിയ തത്ഥ പച്ചക്ഖവസ്സിതായാതി ദസ്സേതും “അതീതേ”തിആദി വുത്തം. അഡ്ഢതാദയോ താവ യഞ്ഞസ്സ പരിക്ഖാരാ ഹോന്തു തേഹി വിനാ തസ്സ അസിജ്ജന്തോ, സുജാതതാ സുരൂപതാ പന കമ്മന്തി ആഹ “ഏതേഹി കിരാ”തിആദി. ഏത്ഥ ച കേചി “യഥാ അഡ്ഢതാദയോ യഞ്ഞസ്സ ഏകംസതോ അങ്ഗാനി, ന ഏവമഭിജാതതാ, അഭിരൂപതാ ചാതി ദസ്സേതും കിരസദുഗ്ഗഹണ്”തി വദന്തി “അയം ദുജ്ജാതോ”തിആദി വചനസ്സ അനേകന്തികതം മഞ്ഞമാനാ, തയിദം അസാരം, സബ്ബസാധാരണവസേന ഹേസ യഞ്ഞാരമ്ഭോ തത്ഥ സിയാ കേസബ്ബി തഥാപരിവിതക്കോതി തസ്സാപി അവകാസാഭാവസ്സനത്ഥം തഥാ വുത്തത്താ. കിര-സദുോ പന തദാ ബ്രാഹ്മണേന ചിന്തിതാകാരസൂചനത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ. ഏവമാദീനീതി ആദി-സദുേന “അയം വിരൂപോ ദലിദോ അപ്പേസക്ഖോ അസ്സദ്ധോ അപ്പസ്സുതോ അനത്ഥഞ്ജു ന മേധാവീ”തി ഏതേസം സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ.

ചതുപരിക്ഖാരാദിവണ്ണനാ

൩൪൧. “സുജം പഗ്ഗണ്ഹന്താന”തി പുരോഹിതസ്സ സയമേവ കടച്ഛുഗ്ഗഹണ്ജോതന്നേന ഏവം സഹത്ഥാ, സക്കച്ചഞ്ച ദാനേ യുത്തതാ ഇച്ഛിതബ്ബാതി ദസ്സേതി . ഏവം ദുജ്ജാതസ്സാതി ഏത്ഥാപി ഹേട്ഠാ വുത്തനയേനേവ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

൩൪൨. തിണ്ണം ഠാനാനന്തി ദാനസ്സ ആദിമജ്ജപരിയോസാനഭൂതാസു തീസു ഭൂമീസു, അവത്ഥാസൂതി അത്ഥോ. ചലന്തീതി കമ്പന്തി പുരിമാകാരേന ന തിട്ഠന്തി. കരണത്ഥേതി തതിയാവിഭത്തിഅത്ഥേ. കത്തരി ഹേതം സാമിവചനം കരണീയസദാപേക്ഖായ. “പച്ചാനുതാപോ ന കത്തബ്ബോ”തി വത്ഥാ തസ്സ അകരണ്ഡപായം ദസ്സേതും “പുബ്ബചേതനാ പന അചലാ പതിട്ഠപേതബ്ബാ”തി വുത്തം. തത്ഥ അചലാതി ദള്ഘാ കേനചി അസംഹീരാ. പതിട്ഠപേതബ്ബാതി സുപതിട്ഠിതാ കാതബ്ബാ. ഏവം കരണേന ഹി യഥാ തം ദാനം സമ്പതി യഥാധിപ്പായം നിപ്പജ്ജതി, ഏവം ആയതിമ്പി വിപുലഫലതായാതി ആഹ “ഏവഞ്ചേഹി ദാനം മഹപ്ഫലം ഹോതീതി ദസ്സേതീ”തി, വിപ്പടിസാരേന അനുപക്കിലിട്ഠഭാവതോ. മുഞ്ചചേതനാതി പരിച്ചാഗചേതനാ. തസ്സാ നിച്ചലഭാവോ നാമ മുത്തചാഗതാ പുബ്ബാഭിസങ്ഖാരവസേന ഉളാരഭാവോ, സമനുസ്സരണചേതനായ പന നിച്ചലഭാവോ “അഹോ മയാ ദാനം ദിന്നം സാധു സുട്ഠ”തി തസ്സ സക്കച്ചം പച്ചവേക്ഖണ്ണാവസേന വേദിതബ്ബോ. തഥാ അകരോന്തസ്സാതി മുഞ്ചചേതനം, തത്ഥ പച്ചാസമനുസ്സരണചേതനഞ്ച വുത്തനയേന നിച്ചലം അകരോന്തസ്സ വിപ്പടിസാരം ഉപ്പാദേന്തസ്സ.

ഖേത്തവിസേസേ പരിച്ചാഗസ്സ കത്താ ലഭേസുപി ഉളാരേസു ഭോഗേസു ചിത്തം നാപി നമതി. യഥാ കമന്തി ആഹ “മഹാരോരുവം ഉപപന്നസ്സ സേട്ഠിഗഹപതിനോ വിയാ”തി.

സോ കിര തഗരസിവിം പച്ചേകബുദ്ധം അത്തനോ ഗേഹദാരേ പിണ്ഡായ റിതം ദിസാ “ഇമസ്സ സമണ്ണസ്സ പിണ്ഡപാതം ദേഹീ”തി ഭരിയം ആണാപേത്യാ രാജുപട്ഠാനമം പക്കാമി. സേട്ഠിഭരിയാ സപ്പഞ്ഞജാതികാ, സാ ചിന്തേസി “മയാ ഏത്തകേന കാലേന ‘ഇമസ്സ ദേമാ’തി വചനമത്തം പിസ്സ ന സുതപുഞ്ച, അയഞ്ച മഞ്ഞേ അഹോസി പച്ചേകസമ്ബുദ്ധോ, യഥാ തഥാ അദത്യാ പണീതം പിണ്ഡപാതം ദസ്സാമീ”തി ഉപഗന്ത്വാ പച്ചേകസമ്ബുദ്ധം പഞ്ചപതിട്ഠിതേന വന്ദിത്വാ പത്തം ആദായ അന്തോനിവേസനേ പഞ്ഞത്താസനേ നിസീദാപേത്യാ പരിസുദ്ധേഹി സാലിതണ്ഡുലേഹി ഭത്തം സന്ധാദേത്യാ തദനുരൂപം ഖാദനീയം, ബൃഞ്ജനം, സൂപേയഞ്ച അഭിസഞ്ചരിത്വാ ബഹി ഗന്ധേഹി അലങ്കരിത്വാ പച്ചേകസമ്ബുദ്ധസ്സ ഹത്ഥേസു പതിട്ഠപേത്യാ വന്ദി. പച്ചേകബുദ്ധോ “അഞ്ഞേസന്ധി പച്ചേകബുദ്ധാനം സഞ്ഗഹം കരിസ്സാമീ”തി അപരിഭുഞ്ജിത്വാവ അനുമാദനം കത്വാ പക്കാമി. സോപി ഖോ സേട്ഠി രാജുപട്ഠാനം കത്വാ ആഗച്ഛന്തോ പച്ചേകബുദ്ധം ദിസാ അഹം “തുമ്ഹാകം പിണ്ഡപാതം ദേമാ”തി വത്വാ പക്കന്തോ, അപി വോ ലദ്ധോ പിണ്ഡപാതോതി. ആമ സേട്ഠി ലദ്ധോതി. “പസ്സാമാ”തി ഗീവം ഉക്ഖിപിത്വാ ഓലോകേസി. അമസ്സ പിണ്ഡപാതഗന്ധോ ഉട്ഠഹിത്വാ നാസപുടം പൂരേസി. സോ “മഹാ വത മേ ധനബുധോ ജാതോ”തി ചിത്തം സന്ധാരേതും അസക്കോന്തോ പച്ഛാ വിപ്പടിസാരീ അഹോസി. വിപ്പടിസാരസ്സ പന ഉപ്പന്നാകാരോ “വരമേത”തിആദിനാ (സം. നി. ൧.൧൩൧) പാളിയം ആഗതോയേവ. ഭാതു പനായം ഏകം പുത്തകം സാപതേയുകാരണാ ജീവിതാ വോരോപേസി, തേന മഹാരോരുവം ഉപപന്നോ. പിണ്ഡപാതദാനേന പന്നേസ സത്തക്ഖത്തും സുഗുതിം സഗ്ഗം ലോകം ഉപപന്നോ, സത്തക്ഖത്തുമേവ ച സേട്ഠികുലേ നിബുത്തോ, ന ചാസ്സ ഉളാരേസു ഭോഗേസു ചിത്തം നമി, തേന വുത്തം “നാപി ഉളാരേസു ഭോഗേസു ചിത്തം നമതീ”തി.

൩൪൩. ആകരോതി അത്തനോ അനുരൂപതായ സമരിയാദം സപരിച്ഛേദം ഫലം നിബുത്തേതീതി ആകാരോ, കാരണന്തി ആഹ “ദസഹി ആകാരേഹീതി ദസഹി കാരണേഹീ”തി. പടിഗ്ഗാഹകതോ വാതി ബലവതരോ ഹുത്വാ ഉപ്പജ്ജമാനോ പടിഗ്ഗാഹകതോവ ഉപ്പജ്ജതി, ഇതരോ പന ദേയ്യധമ്മതോ, പരിവാരജനതോപി ഉപ്പജ്ജേയ്യേവ. ഉപ്പജ്ജിതും യുത്തന്തി ഉപ്പജ്ജനാരഹം. തേസംയേവ പാണാതിപാതീനം. യജനം നാമേത്ഥ ദാനം അധിപ്പേതം, ന അഗ്ഗിജുഹനന്തി ആഹ “യജതം ഭവന്തി ദേതു ഭവ”ന്തി. വിസ്സജ്ജതുതി മുത്തചാഗവസേന വിസ്സജ്ജതു. അബ്ഭന്തരന്തി അജ്ജയത്തം, സകസന്താനേതി അത്ഥോ.

൩൪൪. ഹേട്ഠാ സോളസ പരിക്ഖാരാ വുത്താ യഞ്ഞസ്സ തേ വത്ഥും കത്വാ, ഇധ പന സന്ദസ്സനാദിവസേന അനുമാദനായ ആരദ്ധത്താ വുത്തം “സോളസഹി ആകാരേഹീ”തി. ദസ്സേത്യാ അത്തനോ ദേസനാനുഭാവേന പച്ചക്ഖതോ വിധ ഫലം ദസ്സേത്യാ, അനേകവാറം പന കമനതോ ച ആമേധിതവചനം. തമത്ഥന്തി യഥാവുത്തം ദാനഫലവസേന കമ്മഫലസമ്ബന്ധം. സമാദപേത്വാതി സുതമത്തമേവ അകത്വാ യഥാ രാജാ തമത്ഥം സമ്മദേവ ആദിയതി ചിത്തേ

കരോന്തോ സുഗൃഹിതം കത്വാ ഗണ്ഹാതി, തമാ സക്ഷച്ചം ആദാപേത്വാ. ആമേധിതകാരണം ഹേട്ഠാ വൃത്തമേവ.

“വിപ്പടിസാരവിനോദനേന”തി ഇദം നിദസ്സനമത്തം ലോഭദോസമോഹഇസ്സാമച്ഛരിയമാനാദയോപി ഹി ദാനചിത്തസ്സ ഉപക്കിലേസാ, തേസം വിനോദനേനപി തം സമുത്തേജിതം നാമ ഹോതി തിക്ഖവിസദഭാവപ്പത്തിതോ. ആസന്നതരഭാവതോ വാ വിപ്പടിസാരസ്സ തബ്ബിനോദനമേവ ഗഹിതം, പവത്തിതേപി ഹി ദാനേ തസ്സ സമ്ഭവതോ. യാമാവതോ വിജ്ജമാനേഹി ഗുണേഹി തുട്ഠപഹട്ഠഭാവപാദനം സമ്പഹംസനന്തി ആഹ “സുന്ദരം തേ...പേ... മുതിം കത്വാ കമേസീ”തി. ധമ്മതോതി സച്ചതോ. സച്ചഞ്ഹി ധമ്മതോ അനപേതത്താ ധമ്മം, ഉപസമചരിയാഭാവതോ സമം, യുത്തഭാവേന കാരണന്തി ച വുച്ചതീതി.

൩൪൫. തസ്ഥിം യഞ്ഞേ രുക്ഖതിണച്ഛേദോപി നാമ നാഹോസി, കൂതോ പാണവയോതി പാണവധാഭാവസ്സേവ ദള്ഘികരണത്ഥം സബ്ബസോ വിപരിതഗാഹാവിദ്യുസിതഞ്ചസ്സ ദസ്സേതും പാളിയം “നേവ ഗാവോ ഹഞ്ഞിംസു”തി ആദിം വത്യാപി “ന രുക്ഖാ ഛരിജ്ജിംസു”തിആദി വൃത്തം, തേനാഹ “കിം പന ഗാവോ”തിആദി. ബരിഹിസത്ഥായാതി പരിച്ഛേദനത്ഥായ. വനമാലാസഞ്ചേപേനാതി വനപുപ്ഫേഹി ഗന്ധിതമാലാനിയാമേന. ഭൂമിയം വാ പത്ഥരന്തീതി വേദിഭൂമിം പരിക്ഖിപന്താ തത്ഥ പത്ഥരന്തി. അന്തോഗേഹദാസാദയോതി അന്തോജാതധനക്കീതകരമരാന്തീതസയംദാസാ. പുബ്ബമേവാതി ഭതികരണതോ പഗേവ. ഗഹേത്വാ കരോന്തീതി ദിവസേ ദിവസേ ഗഹേത്വാ കരോന്തി. തജ്ജിതാതി ഗജ്ജിതാ. പിയസമുദാചാരേണേവാതി ഇട്ഠവചനേനേവ. ഫാണിതേന ചേവാതി ഏത്ഥ ച-സദ്ദോ അവുത്തസമുച്ചയത്ഥോ, തേന പണീതപണീതാനം നാനപ്പകാരാനം ഖാദനീയഭോജനീയാദിനഞ്ചേവ വത്ഥമാലാഗന്ധവിലേപനയാനസേയ്യാദിനഞ്ച സഞ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ, തേനാഹ “പണീതേഹി സപ്പിതേലാദിസമ്മിസ്സേഹേവാ”തിആദി.

൩൪൬. സം നാമ ധനം, തസ്സ പതീതി സപതി, ധനവാ. ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികഹിതാവഹത്താ തസ്സ ഹിതന്തി സാപതേയ്യം, തദേവ ധനം. തേനാഹ “പഹൂതം സാപതേയ്യം ആദായാതി ബഹും ധനം ഗഹേത്വാ”തി. ഗാമഭാഗേനാതി സങ്കീർത്തനവസേന ഗാമേ വാ ഗഹേതബ്ബഭാഗേന.

൩൪൭. “യാഗും പിവിത്വാ”തി യാഗുസീസേന പാതരാസഭോജനമാഹ. പുരത്ഥിമേന യത്തേവാടസ്സാതി രഞ്ഞോ ദാനസാലായ നാതിദ്വരേ പുരത്ഥിമദിസാഭാഗേതി അത്ഥോ, യതോ തത്ഥ പാതരാസം ഭുഞ്ജിത്വാ അകിലന്തരൂപായേവ സായന്ഹേ സാലം പാപുണന്തി “ദക്ഖിണേന യത്തേവാടസ്സാ”തി ആദീസുപി ഏസേവ നയോ.

൩൪൮. പരിഹാരേനാതി ഭഗവന്തം ഗരും കത്വാ അഗാരവപരിഹാരേന.

നിച്ഛദാനഅനുകുലയത്തവണ്ണനാ

൩൪൯. ഉട്ഠായ സമുട്ഠായാതി ദാനേ ഉട്ഠാനവീരിയം സക്ഷച്ചം കത്വാ. അപ്പസമ്ഭാരതരോതി അതിവിയ പരിത്തസമ്ഭാരോ. സമാരഭീയതി യഞ്ഞോ

ഏതേഹീതി സമാരമ്ഭാ, സമ്ഭാരസമ്ഭരണവസേന പവത്തസത്തപിളാ.
അപ്പട്ഠന്തരോതി പന അതിവിയ അപ്പകിച്ചോതി അത്ഥോ. വിപാകസഞ്ചിതം
അതിസയേന മഹന്തം സദിസഫലം ഏതസ്സാതി മഹപ്ഫലതരോ. ഉദയസഞ്ചിതം
അതിസയേന മഹന്തം നിസ്സന്ദാദിഫലം ഏതസ്സാതി മഹാനിസംസതരോ.
ധുവദാനാനീതി ധുവാനി മിരാനി അച്ഛിന്നാനി കത്വാ ദാതബ്ബദാനാനി.
അനുകൂലയത്താനീതി അനുകൂലം കൂലാനുക്കമം ഉപാദായ ദാതബ്ബദാനാനി,
തേനാഹ “അമ്ഹാക”തിആദി. നിബദ്ധദാനാനീതി നിബദ്ധേത്വാ നിയമേത്വാ
പവേണീവസേന പവത്തിതദാനാനി.

ഹത്ഥിദന്തേന പവത്തിതാ ദന്തമയസലാകാ, യത്ഥ ദായകാനം നാമം
അങ്കന്തി. രഞ്ഞോതി സേതവാഹനരഞ്ഞോ.

ആദിനീതി ആദി-സദേന “സേനോ വിയ മംസപേസിം കസ്മാ ഓക്ഖന്ദിത്വാ
ഗണ്ഹാസീ”തി ഏവമാദീനം സങ്ഗഹോ.
പുബ്ബച്ചേതനാമുബ്ബച്ചേതനാഅപരച്ചേതനാസമ്പത്തിയാ ദായകസ്സ വസേന തീണി
അങ്ഗാനി, വീതരാഗതാവീതദോസതാവീതമോഹതാപടിപത്തിയാ ദക്ഖിണേയസ്സ
വസേന തീണീതി ഏവം ഛരളങ്ഗസമന്നാഗതായ ദക്ഖിണായ. അപരാപരം
ഉപ്പജ്ജനകച്ചേതനാവസേന മഹാനദി വിയ, മഹോഘോ വിയ ച ഇതോ
ചിതോ ച അഭിസന്ദിത്വാ ഓക്ഖന്ദിത്വാ പവത്തിയാ പുണ്ണമേവ
പുണ്ണാഭിസന്ദോ.

൩൫൦. കിച്ചപരിയോസാനം നത്ഥി ദിവസേ ദിവസേ ദായകസ്സ
ബ്ബാപാരാപജ്ജനതോ, തേനാഹ “ഏകേനാ”തിആദി. കിച്ചപരിയോസാനം അത്ഥി
യമാരദ്ധസ്സ ആവാസസ്സ കതിപയേനാപി കാലേന പരിസമാപേതബ്ബതോ,
തേനാഹ “പണ്ണസാല”തിആദി. സുത്തന്തപരിയായേനാതി സുത്തന്തപാളിനയേന.
(മ° നി° ൧.൧൨, ൧൩; അ° നി° ൨.൫൮) നവ ആനിസംസാതി
സീതപടിഘാതാദയോ പടിസല്ലാനാരാമപരിയോസാനാ നവ ഉദയാ.
അപ്പമത്തതായ ചേതേ വുത്താ.

യസ്മാ ആവാസം ദേന്തേന നാമ സബ്ബസി പച്ചയജാതം ദിന്നമേവ ഹോതി.
ഭേ തയോ ഗാമേ പിണ്ഡായ ചരിത്വാ കിഞ്ചി അലദ്ധാ ആഗതസ്സപി
ഛായുദകസമ്പന്നം ആരാമം പവിസിത്വാ ന്ഹായിത്വാ പതിസ്സയേ മുഹുത്തം
നിപജ്ജിത്വാ വുട്ഠായ നിസിന്നസ്സ കായേ ബലം ആഹരിത്വാ പക്ഖിത്തം വിയ
ഹോതി . ബഹി വിചരന്തസ്സ ച കായേ വണ്ണയാതു വാതാതപേഹി കിലമതി,
പതിസ്സയം പവിസിത്വാ ദാരം പിധായ മുഹുത്തം നിപന്നസ്സ വിസഭാഗസന്തതി
വൂപസമ്മതി, സഭാഗസന്തതി പതിട്ഠാതി, വണ്ണയാതു ആഹരിത്വാ പക്ഖിത്താ
വിയ ഹോതി. ബഹി വിചരന്തസ്സ ച പാദേ കണ്ടകോ വിജ്ജ്യാതി, ഖാണു
പഹരതി, സരീസപാദിപരിസ്സയാ ചേവ ചോരഭയഞ്ച ഉപ്പജ്ജതി, പതിസ്സയം
പവിസിത്വാ ദാരം പിധായ നിപന്നസ്സ സബ്ബേ തേ പരിസ്സയാ ന ഹോന്തി,
സജ്ജായന്തസ്സ ധമ്മപീതിസുഖം, കമ്മട്ഠാനം മനസി കരോന്തസ്സ
ഉപസമസുഖഞ്ച ഉപ്പജ്ജതി ബഹിദ്ധാ വിക്ഖേപാഭാവതോ. ബഹി വിചരന്തസ്സ
ച കായേ സേദാ മുച്ചന്തി, അക്ഖീനി ഫന്ദന്തി, സേനാസനം പവിസനക്ഖണ്ണേ
മഞ്ചപിഠാദീനി ന പത്തായന്തി, മുഹുത്തം നിസിന്നസ്സ പന അക്ഖീനം
പസാദോ ആഹരിത്വാ പക്ഖിത്തോ വിയ ഹോതി,
ദാരവാതപാനമഞ്ചപിഠാദീനി പത്തായന്തി. ഏതസ്ഥിഞ്ച ആവാസേ വസന്തം
ദിസ്വാ മനുസ്സാ ചതുഹി പച്ചയേഹി സക്കച്ചം ഉപട്ഠഹന്തി. തേന വുത്തം

“ആവാസം ദേന്തേന നാമ സബ്ബന്വി പച്ചയജാതം ദിനമേവ ഹോതി”തി, തസ്മാ ഏതേ യഥാവുത്താ സബ്ബേപി ആനിസംസാ വേദിതബ്ബാ. തേന വുത്തം “അപ്പമത്തതായ ചേതേ വുത്താ”തി.

സീതന്തി അജ്ഞാതം ധാതുക്ഖോഭവസേന വാ ബഹിദ്ധാ ഉതുവിപരിണാമവസേന വാ ഉപ്പജ്ജനകസീതം. ഉണ്ഹന്തി അഗ്ഗിസന്താപം, തസ്സ വനധാഹാദീസു (വനദാഹാദീസു വാ സാരത്ഥം ടീം ചൂളവഗ്ഗ ന.൨൯൫) സമ്ഭവോ വേദിതബ്ബോ. പടിഹന്തിതി പടിബാഹതി, യഥാ തദുഭയവസേന കായചിത്താനം ബാധനം ന ഹോതി, ഏവം കരോതി. സീതുണ്ഹബ്ഭാഹതേ ഹി സരീരേ വിക്ഖിത്തചിത്തോ ഭിക്ഖു യോനിസോ പദഹിതും ന സക്കോതി. വാളുമിഗാനീതി സീഹബ്ബഗ്ഘാദിചണ്ഡമിഗേ. ഗുത്തസേനാസനഞ്ചി ആരഞ്ഞകമ്പി പവിസിത്വാ ദാരം പിധായ നിസിന്നസ്സ തേ പരിസ്സയാ ന ഹോന്തിതി. സരീസപേതി യേ കേചി സരന്തേ ഗച്ഛന്തേ ദീഘജാതികേ സപ്പാദികേ. മകസേതി നിദസ്സനമത്തമേതം, ഡംസാദീനമ്പി ഏതേസേവ (ഏതസേവ സാരത്ഥം ടീം ചൂളവഗ്ഗ ന.൨൯൫) സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ. സിസിരേതി സിസിരകാലവസേന, സത്താഹവദലികാദിവസേന ച ഉപ്പന്നേ സിസിരസമ്ഫസ്സേ. വുട്ഠിയോതി യദാ തദാ ഉപ്പന്നാ വസ്സവുട്ഠിയോ പടിഹന്തിതി യോജനാ.

വാതാതപോ ഘോരോതി രുക്ഖഗച്ഛാദീനം ഉമ്മുലഭഞ്ജനാദിവസേന പവത്തിയാ ഘോരോ സരജഅരജാദിഭേദോ വാതോ ചേവ ഗിമ്ഹപരിളാഹസമയേസു ഉപ്പത്തിയാ ഘോരോ സൂരിയാതപോ ച. പടിഹഞ്ഞതീതി പടിബാഹിയതി. ലേണത്ഥന്തി നാനാരമ്മണതോ ചിത്തം നിവത്തേത്വാ പടിസല്ലാനാരാമത്ഥം. സുഖത്ഥന്തി വുത്തപരിസ്സയാഭാവേന ഫാസുവിഹാരത്ഥം. ത്വായിതുന്തി അട്ഠതിംസായ ആരമ്മണേസു യത്ഥ കത്ഥചി ചിത്തം ഉപനിബന്ധിത്വാ ഉപനിജ്ജ്വായിതും. വിപസ്സിതുന്തി അനിച്ഛാദിതോ സങ്ഖാരേ സമ്മസിതും.

വിഹാരേതി പതിസ്സയേ. കാരയേതി കാരാപേയ്യ. രമ്മേതി മനോരമേ നിവാസസുഖേ. വാസയേത്ഥ ബഹുസ്സുതേതി കാരേത്വാ പന ഏത്ഥ വിഹാരേസു ബഹുസ്സുതേ സീലവന്തേ കല്യാണധമ്മേ നിവാസേയ്യ, തേ നിവാസേന്തോ പന തേസം ബഹുസ്സുതാനം യഥാ പച്ചയേഹി കിലമഥോ ന ഹോതി, ഏവം അന്നഞ്ച പാനഞ്ച വത്ഥസേനാസനാനി ച ദദേയ്യ ഉജുഭൂതേസു അജ്ഞാസയസമ്പന്നേസു കമ്മകമ്മഫലാനം, രതനത്തയഗുണാന്നഞ്ച സദുഹന്നേന വിപ്പസന്നേന ചേതസാ.

ഇദാനി ഗഹട്ഠപബ്ബജിതാനം അഞ്ഞമഞ്ഞുപകാരിതം ദസ്സേതും “തേ തസ്സാ”തി ഗാഥമാഹ. തത്ഥ തേതി ബഹുസ്സുതാ. തസ്സാതി ഉപാസകസ്സ. ധമ്മം ദേസേന്തിതി സകലവട്ടദുക്ഖപന്നുദനം സദ്ധമ്മം ദേസേന്തി. യം സോ ധമ്മം ഇധഞ്ഞായാതി സോ ഉപാസകോ യം സദ്ധമ്മം ഇമസ്ഥിം സാസനേ സമ്മാപടിപജ്ജന്നേന ജാനിത്വാ അഗ്ഗമഗ്ഗാധിഗമേന അനാസവോ ഹുത്വാ പരിനിബ്ബാതി ഏകാദസഗ്ഗിവുപസമേന സീതി ഭവതി.

സീതപടിഘാതാദയോ വിപസ്സനാവസാനാ തേരസ, അന്നാദിലാഭോ, ധമ്മസ്സവനം, ധമ്മാവബോധോ, പരിനിബ്ബാനന്തി ഏവം സത്തരസ.

൩൫൧. അത്തനോ സന്തകാതി അത്തനിയാ. ദുപ്പരിച്ചജനം ലോഭം നിഗുണ്ഹിതും അസക്കോന്തസ്സ. സങ്ഘസ്സ വാ ഗണസ്സ വാ സന്തികേതി യോജനാ. തത്ഥാതി യമാഗഹിതേ സരണേ. നത്ഥി പുനപ്പുനം കത്തഞ്ചതാ വിഞ്ഞുജാതികസ്സാതി അധിപ്പായോ. “ജീവിതപരിച്ചാഗമയം പുഞ്ഞ”തി “സചേത്യാം ന യമാഗഹിതം സരണം ഭിന്ദിസ്സതി, ഏവാഹം തം മാരേമീ”തി യദിപി കോചി തിണ്ഹേന സത്ഥേന ജീവിതാ വോരോപേയ, തമാപി “നേവാഹം ബുദ്ധം ന ബുദ്ധോതി, ധമ്മം ന ധമ്മോതി, സങ്ഘം ന സങ്ഘോതി വദാമീ”തി ദള്ളഹതരം കത്യാ ഗഹിതസരണസ്സ വസേന വുത്തം.

൩൫൨. സരണം ഉപഗതേന കായവാചാചിത്തേഹി സക്കച്ചം വത്ഥുത്തയപൂജാ കാതഞ്ചാ, തത്ഥ ച സംകിലേസോ പരിഹനിതഞ്ചോ, സിക്ഖാപദാനി പന സമാദാനമത്തം, സമ്പത്തവത്ഥുതോ വിരമണമത്തഞ്ചാതി സരണഗമനതോ സീലസ്സ അപ്പട്ഠതരതാ, അപ്പസമാരമ്ഭതരതാ ച വേദിതഞ്ചാ. സഞ്ചേസം സത്താനം ജീവിതദാനാദിനാ ദണ്ഡനിധാനതോ, സകലലോകീയലോകുത്തരഗുണാധിട്ഠാനതോ ചസ്സ മഹപ്ഫലമഹാനിസംസതരതാ ദട്ഠഞ്ചാ.

വക്ഖമാനനയേന ച വേരഹേതുതായ വേരം വുച്ചതി പാണാതിപാതാദിപാപധമ്മോ, തം മണതി “മയി ഇധ റിതായ കഥം ആഗച്ഛസീ”തി തജ്ജേന്തി വിയ നീഹരതീതി വേരമണീ, തതോ വാ പാപധമ്മതോ വിരമതി ഏതായാതി “വിരമണീ”തി വത്തഞ്ചേ നിരുത്തിനയേന ഇകാരസ്സ ഏകാരം കത്യാ “വേരമണീ”തി വുത്താ. അസമാദിനസീലസ്സ സമ്പത്തതോ യമാഉപട്ഠിതവിതീക്കമിതഞ്ചവത്ഥുതോ വിരതി സമ്പത്തവിരതി. സമാദാനവസേന ഉപ്പന്നാ വിരതി സമാദാനവിരതി. സേതു വുച്ചതി അരിയമഗ്ഗോ, തപ്പരിയാപന്നാ ഹുത്യാ പാപധമ്മാനം സമുച്ഛേദവസേന ഘാതനവിരതി സേതുഘാതവിരതി. ഇദാനി തിസ്സോ വിരതിയോ സരൂപതോ ദസ്സേതും “തത്ഥാ”തിആദി വുത്തം. പരിഹരതീതി അവിതീക്കമവസേന പരിവജ്ജേതി. ന ഹനാമീതി ഏത്ഥ ഇതി-സദോ ആദിഅത്ഥോ, തേന “അദിനം നാദിയാമീ”തി ഏവം ആദിനം സങ്ഗഹോ, വാ-സദേന വാ, തേനാഹ “സിക്ഖാപദാനി ഗണ്ഹന്തസ്സാ”തി.

മഗ്ഗസമ്പയുത്താതി സമ്മാദിട്ഠിയാദിമഗ്ഗസമ്പയുത്താ. ഇദാനി താസം വിരതിനം ആരമ്മണതോ വിഭാഗം ദസ്സേതും “തത്ഥാ”തിആദി വുത്തം. പുരിമാ ഭേതി സമ്പത്തസമാദാനവിരതിയോ. പച്ഛിമാതി സേതുഘാതവിരതി. സഞ്ചാനിപി ഭിന്നാനിഹോന്തി ഏകജ്ജ്വലം സമാദിനത്താ. തദേവ ഭിജ്ജതി വിസും വിസും സമാദിനത്താ . ഗഹട്ഠവസേന ചേതം വുത്തം. ഭേദോ നാമ നത്ഥി പടിപക്ഖസമുച്ഛിന്ദനേന അകുപ്പസഭാവത്താ, തേനാഹ “ഭവന്തരേപി”തി. യോനിസിദ്ധന്തി മനുസ്സതിരച്ഛാനാനം ഉദ്ധം തിരിയമേവ ദീഘതാ വിയ ജാതിസിദ്ധന്തി അത്ഥോ. ബോധിസത്തേ കൂച്ഛിഗതേ ബോധിസത്തമാതുസീലം വിയ ധമ്മതായ സഭാവേനേവ സിദ്ധം ധമ്മതാസിദ്ധം, മഗ്ഗധമ്മതായ വാ അരിയമഗ്ഗാനുഭാവേന സിദ്ധം ധമ്മതാസിദ്ധം. ദിട്ഠിഉജ്ജുകരണം നാമ ഭാരിയം ദുക്ഖം, തസ്മാ സരണഗമനം സിക്ഖാപദസമാദാനതോ മഹട്ഠതരമേവ, ന അപ്പട്ഠതരന്തി അധിപ്പായോ. യമാ തമാ വാ ഗണ്ഹന്തസ്സാപീതി ആദരഗാരവം അകത്യാ സമാദിയന്തസ്സാപി. സാധുകം ഗണ്ഹന്തസ്സാപീതി സക്കച്ചം സീലാനി സമാദിയന്തസ്സാപി, ന ദിഗുണം, തിഗുണം വാ ഉസ്സാഹോ കരണീയോ.

അഭയദാനമായ സീലസ്സ ദാനഭാവോ, അനവസേസം വാ സത്തനികായം ദയതി തേന രക്ഖതീതി ദാനം, സീലം. “അഗ്ഗാനീ”തി ഞാതത്താ അഗ്ഗത്താനി. ചിരരത്തതായ ഞാതത്താ രത്തത്താനി. “അരിയാനം സാധൂനം വംസാനീ”തി ഞാതത്താ വംസത്താനി. “പോരാണാനീ”തിആദിസു പൂരിമാനം ഏതാനി പോരാണാനി. സബ്ബസോ കേനചിപി പകാരേന സാധൂഹി ന കിണ്ണാനി ന വിത്താനി ന ഛരസ്സിതാനീതി അസങ്കിണ്ണാനി. അയഞ്ച നയോ നേസം യഥാ അതീതേ, ഏവം ഏതരഹി, അനാഗതേ ചാതി ആഹ “അസങ്കിണ്ണപുഞ്ചാനി ന സങ്കിയന്തി ന സങ്കിയിസ്സന്തീ”തി. തതോ ഏവ അപ്പപികുട്ഠാനി ന പടിക്ഖിത്താനി. ന ഹി കദാചിപി വിഞ്ഞു സമണബ്രാഹ്മണാ ഹിംസാദിപാപധമ്മം അനുജാനന്തി. അപരിമാണാനം സത്താനം അഭയം ദേതീതി സബ്ബേസു ഭൂതേസു നിഹിതദണ്ഡത്താ സകലസ്സപി സത്തനികായസ്സ ഭയാഭാവം ദേതി. ന ഹി അരിയസാവകതോ കസ്സചി ഭയം ഹോതി. അവേരന്തി വേരാഭാവം. അബ്ബാപജ്ജന്തി നിദുക്ഖതം.

നനു ച പഞ്ചസീലം സബ്ബകാലികം, ന ച ഏകന്തതോ വിമുത്തായതനം, സരണഗമനം പന ബുദ്ധുപ്പാദഹേതുകും, ഏകന്തവിമുത്തായതനഞ്ച, തത്ഥ കഥം സരണാഗമനതോ പഞ്ചസീലസ്സ മഹപ്ഫലതാതി ആഹ “കിഞ്ചാപീ”തിആദി. ജേട്ഠകന്തി ഉത്തമം. “സരണഗമനേയേവ പതിട്ഠായാ”തി ഇമിനാ തസ്സ സീലസ്സ സരണഗമനേന അഭിസങ്ഖതമാഹ.

൩൫൩. ഈദിസമേവാതി ഏവം സംകിലേസം പടിപക്ഖമേവ ഹുത്ഥാ. ഹേട്ഠാ വുത്തേഹി ഗുണേഹീതി ഏത്ഥ ഹേട്ഠാ വുത്തഗുണാ നാമ സരണഗമനം, സീലസമ്പദാ, ഇന്ദ്രിയേസു ഗുത്തദാരുതാതി ഏവം ആദയോ. പഠമജ്ജ്യാനം നിബ്ബത്തേന്തോ ന കിലമതീതി യോജനാ. താനീതി പഠമജ്ജ്യാനാദിനി. “പഠമജ്ജ്യാന”ന്തി ഉക്കട്ഠനിദേസോ അയന്തി ആഹ “ഏകം കപ്പ”ന്തി, ഏകം മഹാകപ്പന്തി അത്ഥോ. ഹീനം പന പഠമജ്ജ്യാനം, മജ്ജിമഞ്ച അസങ്ഖ്യേയകപ്പസ്സ തതീയം ഭാഗം, ഉപഡ്ഡകപ്പഞ്ച ആയും ദേതി. “ദുതീയം അട്ഠകപ്പേ”തി ആദിസുപി ഇമിനാ നയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ, മഹാകപ്പവസേനേവ ച ഗഹേതബ്ബം. യസ്ഥാ വാ പണീതാനിയേവേത്ഥ ധ്യാനാനി അധിപ്പേതാനി മഹപ്ഫലതരഭാവദസ്സനപരത്താ ദേസനായ, തസ്ഥാ “പഠമജ്ജ്യാനം ഏകം കപ്പ”തിആദി വുത്തം. തദേവാതി ചതുത്ഥജ്ജ്യാനമേവ. യദി ഏവം കഥം ആരുപ്പതാതി ആഹ “ആകാസാനഞ്ചായതനാദി”തിആദി.

സമ്മദേവ നിച്ചസത്താദിപടിപക്ഖവിധമനവസേന പവത്തമാനാ പുബ്ബഭാഗിയേ ഏവ ബോധിപക്ഖിയധമ്മേ സമ്മാനേന്തീ വിപസ്സനാ വിപസ്സകസ്സ അനപ്പകം പീതിസോമനസ്സം സമാവഹതീതി ആഹ “വിപസ്സനാ... പേ... അഭാവാ”തി. തേനാഹ ഭഗവാ -

“യതോ യതോ സമ്മസതി, ഖന്ധാനം ഉദയബ്ബയം;
ലഭതീ പീതിപാമോജ്ജം, അമതം തം വിജാനത”ന്തി. (ധ° പ° ൩൨൪);

യസ്ഥാ അയം ദേസനാ ഇമിനാ അനുക്കമേന ഇമാനി ഞാണാനി നിബ്ബത്തേന്തസ്സ വസേന പവത്തിതാ, തസ്ഥാ “വിപസ്സനാണാണേ പതിട്ഠായ നിബ്ബത്തേന്തോ”തി ഹേട്ഠിമം ഹേട്ഠിമം ഉപരിമസ്സ ഉപരിമസ്സ പതിട്ഠാഭൂതം കത്ഥാ വുത്തം. സമാനരൂപനിമ്മാനം നാമ മനോമയിദ്ധിയാ അത്തേഹി അസാധാരണകിച്ചന്തി ആഹ “അത്തനോ...പേ... മഹപ്ഫലാ”തി.

വികുഞ്ചനദസ്സനസമത്വതായാതി ഹത്മിഅസ്സാദിവിവിധരൂപകരണം വികുഞ്ചനം, തസ്സ ദസ്സനസമത്വഭാവേന. ഇച്ഛിതിച്ഛിതട്ഠാനം നാമ പുരിമജാതീസു ഇച്ഛിതിച്ഛിതോ ഖണ്ഡപ്പദേസോ. സമാപേത്തോതി പരിയോസാപേത്തോ.

കൂടദന്തഉപാസകത്തപടിവേദനാകമാവണ്ണനാ

൩൫൪-വൃ. സഞ്ചേ തേ പാണയോതി “സത്ത ച ഉസഭസതാനീ”തിആദിനാ വുത്തേ സഞ്ചേ പാണീനോ. ആകുലഭാവോതി ഭഗവതോ സന്തികേ ധമ്മസ്സ സുതത്താ പാണീസു അനുദയം ഉപട്ഠപേത്വാ റിതസ്സ “കമഞ്ഹി നാമ മയാ താവ ബഹു പാണീനോ മാറണത്തായ ബന്ധാപിതാ”തി ചിത്തേ പരിബ്ധാകുലഭാവോ ഉദപാദി. സുതാതി “ബന്ധനതോ മോചിതാ”തി സുതാ. കാമച്ഛന്ദവിഗമേന കല്പചിത്തതാ അരോഗചിത്തതാ, ബ്യാപാദവിഗമേന മേത്താവസേന മുദുചിത്തതാ അകമിനചിത്തതാ, ഉദ്ധച്ചകുക്കുച്ചപ്പഹാനേന വിക്ഖേപവിഗമനതോ വിനീവരണചിത്തതാ തേഹി ന പിഹിതചിത്തതാ, മിനമിദ്ധവിഗമേന ഉദഗ്ഗചിത്തതാ സംപഗ്ഗണ്ഹനവസേന അലീനചിത്തതാ, വിചികിച്ഛാവിഗമേന സമ്മാപടിപത്തിയാ അധിമുത്തതായ പസന്നചിത്തതാ ച ഹോതീതി ആഹ “കല്പചിത്തത്തിആദി അനുപുഞ്ചികമാനുഭാവേന വിക്ഖമ്ഭിതനീവരണതം സന്ധായ വുത്ത”ന്തി. യം പനേത്ഥ അത്ഥതോ അവിഭത്തം, തം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

കൂടദന്തസുതവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ.

൬. മഹാലിസുത്തവണ്ണനാ

ബ്രാഹ്മണഭൂതവത്സുവണ്ണനാ

൩൭൯. പുനപ്പുനം വിസാലീഭാവുപഗമനതോതി പുഞ്ചേ കിര പുത്തയിതുവസേന ദേ ദേ ഹുത്വാ സോളസക്ഖത്തും ജാതാനം ലിച്ഛവീരാജകുമാരാനം സപരിവാരാനം അനുക്കമേനേവ വഡ്ഡന്താനം നിവാസനട്ഠാനാരാമുയ്യാനപോക്ഖരണീആദിനം പതിട്ഠാനസ്സ അപ്പഹോനകതായ നഗരം തിക്ഖത്തും ഗാവുതന്തരേന ഗാവുതന്തരേന പരിക്ഖിപിംസു, തേനസ്സ പുനപ്പുനം വിസാലീഭാവം ഗതത്താ “വേസാലീ” ത്വേവ നാമം ജാതം, തേന വുത്തം “പുനപ്പുനം വിസാലീഭാവുപഗമനതോ വേസാലീതി ലദ്ധനാമകേ നഗരേ”തി. സയംജാതന്തി സയമേവ ജാതം അരോപിമം. മഹന്തഭാവേനേവാതി രുക്ഖഗച്ഛാനം, റിതോകാസസ്സ ച മഹന്തഭാവേന, തേനാഹ “ഹിമവന്തേന സദ്ധിം ഏകാബദ്ധം ഹുത്വാ”തി. കൂടാഗാരസാലാസഞ്ചേപേനാതി ഹംസവട്ടകച്ഛന്നേന കൂടാഗാരസാലാനിയാമേന. കോസലേസു ജാതാ, ഭവാ വാ, തം വാ രട്ഠം നിവാസോ ഏതേസന്തി കോസലകാ. ഏവം മാഗധകാ വേദിതബ്ബാ. യസ്സ അകരണേ പുഗ്ഗലോ മഹാജാനിയോ ഹോതി, തം കരണം അരഹതീതി കരണീയം തേന കരണീയേന, തേനാഹ “അവസ്സം കത്തബ്ബകമ്മേനാ”തി. തം കിച്ചന്തിവുച്ചതി സതി സമവായേ കാതബ്ബതോ.

൩൮൦. യാ ബുദ്ധാനം ഉപ്പജ്ജനാരഹാ നാനത്തസത്താ, താസം വസേന നാനാരമ്മണാചാരതോ. സമഭവന്തസ്സേവ പടിസേയോ. പടിക്കമ്മാതി നിവത്തിത്വാ തമാ ചിത്തം അനുപ്പാദേത്വാ. സല്ലീനോതി ത്യാനസമാപത്തിയാ ഏകത്താരമ്മണം അല്ലീനോ.

ഓട്ഠലിച്ഛവീവത്സുവണ്ണനാ

൩൮൧. അലോട്ഠതായാതി തസ്സ കിര ഉത്തരോട്ഠം അപ്പകതായ തിരിയം ഫാലേത്വാ അപനീതദ്ധം വിയ ഖായതി ചത്താരോ ദന്തേ, ദേ ച ദാഠാ ന ഛാദേതി, തേന നം “ഓട്ഠലോ”തി വോഹരന്തി. അയം കിര ഉപാസകോ സദ്ധോ പസന്നോ ദായകോ ദാനപതി ബുദ്ധമാമകോ ധമ്മമാമകോ സഞ്ചമാമകോ, തേനാഹ പുരേഭത്തന്തിആദി.

൩൮൨. സാസനേ യുത്തപയുത്തോതി ഭാവനം അനുയുത്തോ. സബ്ബത്ഥ സീഹസമാനവുത്തിനോപി ഭഗവതോ പരിസായ മഹന്തേ സതി തദജ്ജ്യാസയാനുരൂപം പവത്തിയമാനായ ധമ്മദേസനായ വിസേസോ ഹോതീതി ആഹ “മഹന്തേന ഉസ്സാഹേന ധമ്മം ദേസേസ്സതീ”തി.

“വിസ്സാസികോ”തി വത്വാ തമസ്സ വിസ്സാസികഭാവം വിഭാവേതും “അയഞ്ചീ”തിആദി വുത്തം. മേരസ്സ ഖിണാ സവസ്സസതോ ആലസിയഭാവോ “അപ്പഹീനോ”തി ന വത്തബ്ബോ, വാസനാലേസം പന ഉപാദായാഹ “ഈസകം അപ്പഹീനോ വിയ ഹോതീ”തി. ന ഹി സാവകാനം സവാസനാ കിലേസാ പഹീയന്തി.

൩൮൩. വിനേയ്യജനാനുരോധേന ബുദ്ധാനം പാടിഹാരിയവിജമ്ഭനം ഹോതീതി വുത്തം “അഥ ഖോ ഭഗവാ”തിആദി, തേനേവാഹ

“സംസ്കൃചിതനിക്ഖമനോ”തി. ഗന്ധകുടിതോ നിക്ഖമനവേലായഞ്ഹി ഛരബ്ബണ്ണാ ബുദ്ധരസ്ഥിയോ ആവേളാവേളായമലായമലാ ഹുത്വാ സവിസേസാ പഭസ്സരാ വിനിച്ഛരിംസു.

൩൬൪. തതോ പരന്തി “ഹിയോ”തി വുത്തദിവസതോ അനന്തരം പരം പുരിമതരം അതിസയേന പുരിമത്താ. ഇതി ഇമേസു ദീസു വവത്ഥിതോ യമാക്കമം പുരിമപുരിമതരഭാവോ. ഏവം സന്തേപി യദേത്ഥ “പുരിമതര”ന്തി വുത്തം, തതോ പഭൂതി യം യം ഓരം, തം തം പുരിമം, യം യം പരം, തം തം പുരിമതരം, ഓരപാരഭാവസ്സ വിധ പുരിമപുരിമതരഭാവസ്സ ച അപേക്ഖാസിദ്ധിതോ, തേനാഹ “തതോ പട്ഠായാ”തിആദി. മൂലദിവസതോ പട്ഠായാതിആദിദിവസതോ പട്ഠായ. അഗ്ഗന്തി പഠമം. തം പന്നേത്ഥ പരാ അതീതാ കോടി ഹോതീതി ആഹ “പരകോടിം കത്വാ”തി. യം-സദുയോഗേന ചായം “വിഹരാമീ”തി വത്തമാനപ്പയോഗോ, അത്ഥോ പന അതീതകാലവസേനേവ വേദിതബ്ബോ, തേനാഹ “വിഹാസിന്തി വുത്തം ഹോതീ”തി. പഠമവികപ്പേ “വിഹരാമീ”തി പദസ്സ “യദഗ്ഗേ”തി ഇമിനാ ഉജ്ജകം സമ്ബന്ധോ ദസ്സിതോ, ദുതിയവികപ്പേ പന “തീണി വസ്സാനീ”തി ഇമിനാപി.

പിയജാതികാനീതി ഇട്ഠസഭാവാനി. സാതജാതികാനീതി മധുരസഭാവാനി. മധുരം വിയാതി ഹി “മധുര”ന്തി വുച്ചതി മനോരമം യം കിഞ്ചി. കാമുപസഞ്ഹിതാനീതി ആരമ്മണം കരോന്തേന കാമേന ഉപസംഹിതാനി, കാമനീയാനീതി അത്ഥോ, തേനാഹ “കാമസ്സാദയുത്താനീ”തി, കാമസ്സാദസ്സ യുത്താനി യോഗ്യാനീതി അത്ഥോ. സരീരസഞ്ഠാനേതി സരീരബിമ്ബേ, ആധാരേ ചേതം ഭുജമം. തസ്ഥാ സദേനാതി തം നിസ്സായ തതോ ഉപ്പന്നേന സദേനാതി അത്ഥോ. മധുരേനാതി ഇട്ഠേന. ഏത്താവതാതി ദിബ്ബസോതത്താണസ്സ പരികമ്മാകമനമത്തേന. “അത്തനാ ഞാതമ്പി ന കഥേതി, കിമസ്സ സാസനേ അധിട്ഠാനേനാ”തി കുജ്ജന്തോ ആഘാതം ബന്ധിത്വാ സഹ കുജ്ജന്തേനേവ ഝാനാഭിത്താഹി പരിഹായി. ചിന്തേസീതി “കസ്ഥാ നു ഖോ മയ്ഹം തം പരികമ്മം ന കഥേസീ”തി പരിവിതക്കേന്തോ അയോനിസോ ഉമ്മുജ്ജനവസേന ചിന്തേസി. അനുകമേനാതി പാമികസുത്തേ ആഗതനയേന തം തം അയുത്തമേവ ചിന്തേന്തോ, ഭാസന്തോ, കരോന്തോ ച അനുകമേന. ഭഗവതി ബദ്ധാഘാതതായ സാസനേ പതിട്ഠം അലഭന്തോ ഗിഹിഭാവം പത്വാ.

ഏകംസഭാവിതസമാധിവണ്ണാ

൩൬൬-൩൭൧. ഏകംസായാതി തദത്ഥേയേവ ചതുത്ഥി, തസ്ഥാ ഏകംസത്ഥന്തി അത്ഥോ. അംസ-സദ്ദോ ചേത്ഥ കോട്ഠാസപരിയായോ, സോ ച അധികാരതോ ദിബ്ബരൂപദസ്സനദിബ്ബസദസ്സവനവസേന വേദിതബ്ബോതി ആഹ “ഏകകോട്ഠാസായാ”തിആദി. അനുദിസായാതി പുരത്ഥിമദക്ഖിണാദിഭേദായ ചതുബ്ബിധായ അനുദിസായ. ഉഭയകോട്ഠാസായാതി ദിബ്ബരൂപദസ്സനത്ഥായ, ദിബ്ബസദസ്സവനത്ഥായ ച. ഭാവിതോതി യഥാ ദിബ്ബചക്ഖുണ്ണാണം, ദിബ്ബസോതത്താണഞ്ച സമധിഗതം ഹോതി, ഏവം ഭാവിതോ. തയിദം വിസും വിസും പരികമ്മകരണേന ഇജ്ജന്തീസു വത്തബ്ബം നത്ഥി, ഏകജ്ജന്തം ഇജ്ജന്തീസുപി കഥേനേവ കിച്ചസിദ്ധി ഏകജ്ജന്തം കിച്ചസിദ്ധിയാ അസമ്ഭവതോ. പാളിയമ്പി ഏകസ്സ ഉഭയസമത്ഥതാസന്ദസ്സനത്ഥമേവ “ദിബ്ബാനഞ്ച രൂപാനം ദസ്സനായ, ദിബ്ബാനഞ്ച സദാനം സവനായാ”തി വുത്തം, ന ഏകജ്ജന്തം കിച്ചസിദ്ധിസമ്ഭവതോ. “ഏകംസഭാവിതോ സമാധിഹേതു”തി ഇമിനാ

സുനക്ഖത്തോ ദിബ്ബചക്ഖുണാണായ ഏവ പരികമ്മസ്സ കത്താ വിജ്ജമാനമ്പി ദിബ്ബസദം നാസ്സോസ്സിതി ദസ്സേതി. അപണ്ണകന്തി അവിരജ്ജന്യനകം, അനവജ്ജന്തി വാ അത്ഥോ.

൩൨൨. “സമാധി ഏവ” ഭാവേതബ്ബുട്ഠേന സമാധിഭാവനാ. “ദിബ്ബസോതത്താണം സേട്ഠ”ന്തി മത്തമാനേനാപി മഹാലിനാ ദിബ്ബചക്ഖുണാണമ്പി തേന സഹ ഗഹേത്വാ “ഏതാസം നൂന ഭന്തേ”തിആദിനാ പുച്ഛിതന്തി “ഉഭയംസഭാവിതാനം സമാധീനന്തിഅത്ഥോ”തി വുത്തം. ബാഹിരാ ഏതാ സമാധിഭാവനാ അനിയ്യാനികത്താ. താ ഹി ഇതോ ബാഹിരകാനമ്പി ഇജ്ജന്തി. ന അജ്ജന്ത്യന്തികാ ഭഗവതോ സാമുക്കംസികഭാവേന അപ്പവേദിതത്താ. യദത്ഥന്തി യേസം അത്ഥായ. തേതി തേ അരിയഫലധമ്മേ. തേ ഹി സച്ഛികാതബ്ബാതി.

ചതുരരിയഫലവണ്ണനാ

൩൨൩. തസ്മാതി വട്ടദുക്ഖേ സംയോജനതോ. “മഗ്ഗസോതം ആപന്നോ”തി ഫലട്ഠസ്സ വസേന വുത്തം. മഗ്ഗട്ഠോ ഹി മഗ്ഗസോതം ആപജ്ജതി. തേനേവാഹ “സോതാപന്നേ”തി, “സോതാപത്തിഫലസച്ഛികീരിയായ പടിപന്നേ”തി (മം നിം ൩.൩൨൯) ച. അപതന്ധമ്മോതി അനുപ്പജ്ജന- (മം നിം ൩.൩൨൯) സഭാവോ. ധമ്മനിയാമേനാതി മഗ്ഗധമ്മനിയാമേന. ഹേട്ഠിമന്തതോ സത്തമഭവതോ ഉപരി അനുപ്പജ്ജനധമ്മതായ വാ നിയതോ. പരം അയനം പരാഗതി.

തനുത്തം നാമ പവത്തിയാ മന്ദതാ, വിരളതാ ചാതി ആഹ “തനുത്താ”തിആദി. ഹേട്ഠാഭാഗിയാനന്തി ഹേട്ഠാഭാഗസ്സ കാമഭവസ്സപച്ചയഭാവേന ഹിതാനം. ഓപപാതികോതി ഉപപാതികോ ഉപപതനേ സാധുക്കാരീതി കത്വാ. വിമുച്ചതീതി വിമുത്തി, ചിത്തമേവ വിമുത്തി ചേതോവിമുത്തീതി ആഹ “സബ്ബകിലേസ...പേ... അധിവചന”ന്തി. ചിത്തസീസേന ചേത്ഥ സമാധി ഗഹിതോ “ചിത്തം പഞ്ഞഞ്ച ഭാവയ”ന്തി. ആദീസു (സം നിം ൧.൨൩; പേടകോ ൨൨; മിം പം ൨.൯) വിയ. പഞ്ഞാവിമുത്തീതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ, തേനാഹ “പഞ്ഞാവ പഞ്ഞാവിമുത്തീ”തി. സാമന്തി അത്തനാവ, അപരപ്പച്ചയേനാതി അത്ഥോ. അഭിഞ്ഞാതി യ-കാരലോപേന നിദ്രേസോതി ആഹ “അഭിജാനിത്വാ”തി.

അരിയഅട്ഠംഗികമഗ്ഗവണ്ണനാ

൩൨൪-൫. അരിയസാവകോ നിബ്ബാനം, അരിയഫലഞ്ച പടിപജ്ജതി ഏതായാതി പടിപദാ, സാ ച തസ്സ പുബ്ബഭാഗോ ഏവാതി ഇയ “പുബ്ബഭാഗപടിപദായാ”തി അരിയമഗ്ഗമാഹ. “അട്ഠ അങ്ഗാനി അസ്സാ”തി അത്തപദത്ഥസമാസം അകത്വാ അട്ഠംഗാനി അസ്സ സന്തിതി അട്ഠംഗികോതി പദസിദ്ധി ദട്ഠബ്ബാ.

സമ്മാ അവിപരിതം യാമാവതോ ചതുന്നം അരിയസച്ചാനം പച്ചക്ഖത്തോ ദസ്സനസഭാവാ സമ്മാ ദസ്സനലക്ഖണാ. സമ്മദേവ നിബ്ബാനാരമ്മണേ ചിത്തസ്സ അഭിനിരോപനസഭാവോ സമ്മാ അഭിനിരോപനലക്ഖണോ. ചതുരങ്ഗസമന്നാഗതാ വാചാ ജനം സങ്ഗണ്ഹാതീതി തബ്ബിപക്ഖവിരതിസഭാവാ സമ്മാവാചാ ഭേദകരമിച്ചാവാചാപഹാനേന ജനേ സമ്പയുത്തേ ച പരിഗ്ഗണ്ഹനകിച്ചവതീ ഹോതീതി സമ്മാ പരിഗ്ഗണ്ഹണലക്ഖണാ.

യഥാ ചീവരകമ്മാദികോ കമ്മന്തോ ഏകം കാതഞ്ചം സമുട്ഠാപേതി, തം തം
കിരിയാനിപ്ഫാദകോ വാ ചേതനാസഞ്ചാതോ കമ്മന്തോ
ഹത്ഥപാദചലനാദികം കിരിയം സമുട്ഠാപേതി, ഏവം
സാവജ്ജകത്തഞ്ചകിരിയാസമുട്ഠാപകമിച്ഛാകമ്മന്തപ്പഹാനേന സമ്മാകമ്മന്തോ
നിരവജ്ജസമുട്ഠാപനകിച്ചവാ ഹോതി, സമ്പയുത്തേ ച സമുട്ഠാപേന്തോ ഏവ
പവത്തതീതി സമ്മാ സമുട്ഠാപനലക്ഖണോ സമ്മാകമ്മന്തോ. കായവാചാനം,
ഖണ്ഡസന്താനസ്സ ച സംകിലേസഭൂതമിച്ഛാജീവപ്പഹാനേന സമ്മാ
വോദാപനലക്ഖണോ സമ്മാആജീവോ. കോസജ്ജപക്ഖതോ പതിതും അദത്ഥാ
സമ്പയുത്തയമ്മാനം പഗ്ഗണ്ഹനസഭാവോതി സമ്മാ പഗ്ഗാഹലക്ഖണോ
സമ്മാവായാമോ. സമ്മദേവ ഉപട്ഠാനസഭാവോതി സമ്മാ ഉപട്ഠാനലക്ഖണോ
സമ്മാസതി. വിക്ഖേപവിധംസന്നേന സമ്മദേവ ചിത്തസ്സ സമാദഹനസഭാവോതി
സമ്മാ സമാധാനലക്ഖണോ സമ്മാസമാധി.

അത്തനോ പച്ചനീകകിലേസാ ദിട്ഠേകട്ഠാ അവിജ്ജാദയോ. പസ്സുതീതി
പകാസേതി കിച്ചപടിവേധേന പടിവിജ്ജ്ഞതി, തേനാഹ “തപ്പടിച്ഛാദക...പേ...
അസമ്മോഹതോ”തി. തേനേവ ഹി സമ്മാദിട്ഠിസഞ്ചാതേന അങ്ഗേന തത്ഥ
പച്ചവേക്ഖണോ പവത്തതീതി തഥേവാതി അത്തനോ പച്ചനീകകിലേസേഹി
സദ്ധിന്തി അത്ഥോ.

കിച്ചതോതി പുണ്ണഭാഗേഹി ദുക്ഖാദിഞാണേഹി കാതഞ്ചസ്സ കിച്ചസ്സ ഇധ
സാതിസയം നിപ്ഫത്തിതോ ഇമസ്സേവ വാ ഞാണസ്സ
ദുക്ഖാദിപ്പകാസനകിച്ചതോ. ചത്താരി നാമാനി ലഭതി ചതുസു സച്ചേസു
കാതഞ്ചകിച്ചനിപ്ഫത്തിതോ. തീണി നാമാനി ലഭതി
കാമസങ്കപ്പാദിപ്പഹാനകിച്ചനിപ്ഫത്തിതോ. സിക്ഖാപദവിഭങ്ഗേ (വിഭം ൧൦൩)
“വിരതിചേതനാ, സഞ്ചേ സമ്പയുത്തയമ്മാ ച സിക്ഖാപദാനീ”തി വുച്ചന്തിതി
തത്ഥ പധാനാനം വിരതിചേതനാനം വസേന “വിരതിയോപി ഹോന്തി
ചേതനായോപി”തി ആഹ. മുസാവാരാദീഹി വിരമണകാലേ വാ വിരതിയോ,
സുഭാസിതാദിവാചാഭാസനാദികാലേ ച ചേതനായോ യോജേതഞ്ചാ. മഗ്ഗക്ഖണേ
വിരതിയോവ ചേതനാനം അമഗ്ഗങ്ഗത്താ ഏകസ്സ ഞാണസ്സ ദുക്ഖാദിഞാണതാ
വിയ, ഏകായ വിരതിയാ മുസാവാരാദിവിരതിഭാവോ വിയ ച ഏകായ
ചേതനായ സമ്മാവാചാദികിച്ചത്തയസാധനസഭാവാരാവാ
സമ്മാവാചാദിഭാവാസിദ്ധിതോ, തംസിദ്ധിയഞ്ച അങ്ഗത്തയത്താസിദ്ധിതോ ച.
സമ്മപ്പധാനസതിപട്ഠാനവസേനാതി
ചതുസമ്മപ്പധാനചതുസതിപട്ഠാനഭാവവസേന.

പുണ്ണഭാഗേഹി മഗ്ഗക്ഖണേഹി സമ്മാസമാധിയേവാതി. യദിപി
സമാധിഉപകാരകാനം
അഭിനിരോപനാനുമജ്ജനസമ്പിയായനബ്രൂഹനസന്തസുഖാനം വിതക്കാദീനം
വസേന ചതുഹി ഝാനേഹി സമ്മാസമാധി വിഭത്തോ, തഥാപി വായാമോ
വിയ അനുപ്പന്നാകുസലാനുപ്പാദനാദിചതുവായാമകിച്ചം, സതി വിയ ച
അസുഭാസുഖാനിച്ചാനത്തേസു കായാദീസു
സുഭാദിസന്താപഹാനചതുസതികിച്ചം ഏകോ സമാധി
ചതുക്കജ്ജ്ഞാനസമാധികിച്ചം ന സാധേതീതി പുണ്ണഭാഗേഹി പഠമജ്ജ്ഞാനസമാധി
പഠമജ്ജ്ഞാനസമാധി ഏവ മഗ്ഗക്ഖണേഹി, തഥാ പുണ്ണഭാഗേഹി
ചതുത്ഥജ്ജ്ഞാനസമാധി ചതുത്ഥജ്ജ്ഞാനസമാധി ഏവ മഗ്ഗക്ഖണേഹിതി അത്ഥോ.

തസ്മാതി പത്താപജ്ഞാതത്താ അവിജ്ഞാതകാരം വിധമിത്വാ
പത്താസത്ഥത്താ കിലേസചോരേ ഘാതേനോ. ബഹുകാരത്താതി യായം
അനാദിമതി സംസാരേ ഇമിനാ കദാചിപി അസമുഗ്ഘാടിതപുഞ്ചോ
കിലേസഗണോ തസ്സ സമുഗ്ഘാടകോ അരിയമഗ്ഗോ . തത്ഥ ചായം സമ്മാദിട്ഠി
പരിഞ്ഞാഭിസമയാദിവസേന പവത്തിയാ പുണ്ണബ്ബമാ ഹോതീതി ബഹുകാരാ,
തസ്മാ ബഹുകാരത്താ.

തസ്സാതി സമ്മാദിട്ഠിയാ. “ബഹുകാരോ”തി വത്വാ തം ബഹുകാരതം
ഉപമായ വിഭാവേതും “യഥാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. “അയം”
തത്ത്വബകംസാദിമയത്താ കൂടോ. അയം സമസാരതായ മഹാസാരതായ ചേരകോ.
ഏവന്തി യഥാ ഹേരഞ്ഞികസ്സ ചക്ഖുനാ ദിസ്വാ കഹാപണവിഭാഗജാനനേ
കരണന്തരം ബഹുകാരം യദിദം ഹത്തോ, ഏവം യോഗാവചരസ്സ പത്തായ
ഓലോകേത്വാ ധമ്മവിഭാഗജാനനേ ധമ്മന്തരം ബഹുകാരം യദിദം വിതക്കോ
വിതക്കേത്വാ തദവബോധതോ, തസ്മാ സമ്മാസങ്കപ്പോ സമ്മാദിട്ഠിയാ
ബഹുകാരോതി അധിപ്പായോ. ദുതിയഉപമായം ഏവന്തി യഥാ തച്ഛകോ പരേന
പരിവത്തേത്വാ പരിവത്തേത്വാ ദിന്നം ദബ്ബസമ്ഭാരം വാസിയാ തച്ഛേത്വാ
ഗേഹകരണകമ്മേ ഉപനേതി, ഏവം യോഗാവചരോ വിതക്കേന
ലക്ഖണാദിതോ വിതക്കേത്വാ ദിന്നധമ്മേ യഥാവതോ പരിച്ഛിന്ദിത്വാ
പരിഞ്ഞാഭിസമയാദികമ്മേ ഉപനേതീതി യോജനാ. വചിഭേദസ്സ ഉപകാരകോ
വിതക്കോ സാവജ്ജാനവജ്ജവചിഭേദനിവത്തനപവത്തനകരായ
സമ്മാവചായപി ഉപകാരകോ ഏവാതി “സ്വായ”തിആദി വുത്തം.

വചിഭേദസ്സ നിയാമികാ വാചാ കായികകിരിയാനിയാമകസ്സ കമ്മന്തസ്സ
ഉപകാരികാ. തദുഭയാനന്തരന്തി ദുച്ചരിതദ്വയപഹായകസ്സ
സുച്ചരിതദ്വയപാരിപൂരിഹേതുഭൂതസ്സ സമ്മാവചാസമ്മാകമ്മന്തദ്വയസ്സ
അനന്തരം. ഇദം വീരിയന്തി ചതുബ്ബിധം സമ്മപ്പധാനവീരിയം.
ഇന്ദ്രിയസമതാദയോ സമാധിസ്സ ഉപകാരയമ്മാ. തബ്ബിപരിയായതോ
അപകാരയമ്മാ വേദിതബ്ബാ. ഗതിയോതി നിപ്ഫത്തിയോ, കിച്ചാദിസഭാവേ വാ.
സമന്നേസിത്വാതി ഉപധാരേത്വാ.

ദേപബ്ബജിതവത്സുവണ്ണാ

൩൨൬-൭. “കസ്മാ ആരദ്ധ”തി അനുസന്ധികാരണം പുച്ഛിത്വാ തം
വിഭാവേതും “അയം കിരാ”തിആദി വുത്തം, തേന
അജ്ഞാതാസയാനുസന്ധിവസേന ഉപരി ദേസനാ പവത്താതി ദസ്സേതി. തേനാതി
തഥാലദ്ധികത്താ. അസ്സാതി ലിച്ഛവീരഞ്ഞോ. ദേസനായാതി സണ്ഠാസുഖുമായം
സുത്തതപസിസംയുത്തായം യഥാദേസിതദേസനായം. നാധിമുച്ചതീതി ന സദുഹതി
ന പസീദതി. തന്തിയമ്മം നാമ കഥേനോതി യേസം അത്ഥായ ധമ്മോ കഥീയതി,
തസ്ഥിം തേസം അസതിപി മഗ്ഗപടിവേധേ കേവലം സാസനേ തന്തിയമ്മം കത്വാ
കഥേനോ. ഏവരൂപസ്സാതി സമ്മാസമ്ബുദ്ധത്താ അവിപരിതയമ്മദേസനതായ
ഏവംപാകടയമ്മകായസ്സ സത്ഥു. യുത്തം നു വോ ഏതം അസ്സാതി അസ്സ
പഥജ്ഞാനാദിസമധിഗമേന സമാഹിതചിത്തസ്സ കുലപുത്തസ്സ ഏതം “തം
ജീവ”തിആദിനാ ഉച്ഛേദാദിഗാഹഗഹണം അപി നു യുത്തന്തി പുച്ഛതി. ലദ്ധിയാ
പന ഝാനാധിഗമമത്തേന ന താവ വിവേചിതത്താ “തേഹിയുത്ത”തി വുത്തം
തം വാദം പടിക്ഖിപിത്വാതി ഝാനലാഭിനോപി തം ഗഹണം “അയുത്തമേവാ”തി
തം ഉച്ഛേദവാദം സസ്സതവാദം വാ പടിക്ഖിപിത്വാ. അത്തമനാ അഹേസുന്തി

യസ്മാ ഖിണാസവോ വിഗതസമ്മോഹോ തിണ്ണവിചികിച്ഛോ, “തസ്മാ തസ്സ
തഥാ വത്തും ന യുത്ത”ന്തി ഉപ്പന്നനിച്ഛയതായ തം മമ വചനം സുതാ
അത്തമനാ അഹേസുന്തി അത്ഥോ. സോപി ലിച്ഛവീ രാജാ തേ വിയ
സഞ്ജാതനിച്ഛയത്താ അത്തമനോ അഹോസി. യം പനേത്ഥ അത്ഥതോ
അവിഭത്തം, തം സുവിന്തേയ്യമേവ.

മഹാലിസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ.

൭. ജാലിയസുത്തവണ്ണനാ

ദേപഞ്ചജിതവത്സുവണ്ണനാ

൩൨൮. “ഘോസിതേന സേട്ഠിനാ കതേ ആരാമേ”തി വത്യാ തത്ഥ കോയം ഘോസിതസേട്ഠി നാമ, കഥഞ്ചാനേന ആരാമോ കാരിതോ, കഥം വാ തത്ഥ ഭഗവാ വിഹാസിതി തം സഞ്ചം സമുദാഗമതോ പട്ഠായ സഞ്ചേപതോവ ദസ്സേതും “പുഞ്ചേ കിരാ”തിആദി വുത്തം. തതോതി അല്പകപ്പരട്ഠതോ. തദാതി തേസം തം ഗാമം പവിട്ഠദിവസേ. ബലവപായാസന്തി ഗരുതരം ബഹുപായാസം. അസന്നിഹിതേതി ഗേഹതോ ബഹി ഗതേ. ഭുസ്സുതീതി രവതി. ഘോസകദേവപുത്തോത്ഥേവ നാമം അഹോസി സരഘോസസമ്പത്തിയാ. വേയുത്തിയേനാതി പഞ്ഞാവേയുത്തിയേന. ഘോസിതസേട്ഠിനാമ ജാതോ തായ ഏവ ചസ്സ സരസമ്പത്തിയാ ഘോസിതനാമതാ.

സരീരസന്തപ്പനത്ഥന്തി ഹിമവന്തേ ഫലമൂലാഹാരതായ കിലന്തസരീരാ ലോണമ്ബിലസേവന്തേ തസ്സ സന്തപ്പനത്ഥം പിന്നത്ഥം. തസീതാതി പിപാസിതാ. കിലന്താതി പരിസ്സന്തകായാ. തേ കിര തം വടരുക്ഖം പത്യാ തസ്സ സോഭാസമ്പത്തിം ദിസ്വാ മഹാനുഭാവാ മഞ്ഞേ ഏത്ഥ അധിവത്ഥാ ദേവതാ, “സാധു വതായം ദേവതാ അമ്ഹാകം അദ്ധാനപരിസ്സമം വിനോദേയ്യാ”തി ചിന്തേസും, തേന വുത്തം “തത്ഥ അധിവത്ഥാ...പേ... നിസീദിംസു”തി. സോതി അനാമപിണ്ഡികോ ഗഹപതി. ഭതകാനന്തി ഭതിയാ വേയ്യാവച്ചം കരോന്താനം ദാസപേസകമ്മകരാനം. പകതിഭത്തവേതനന്തി പകതിയാ ദാതബ്ബഭത്തവേതനം, തദാ ഉപോസമികത്താ കമ്മം അകരോന്താനമ്പി കമ്മകരണദിവസേന ദാതബ്ബഭത്തവേതനമേവാതി അത്ഥോ. കഞ്ചീതി കഞ്ചിപി ഭതകം.

ഉപേച്ച പരസ്സ വാചായ ആരമ്ഭനം ബാധനം ഉപാരമ്ഭോ, ദോസദസ്സനവസേന ഘട്ടനന്തി അത്ഥോ, തേനാഹ “ഉപാരമ്ഭാധിപ്പായേന വാദം ആരോപേതുകാമാ ഹുത്യാ”തി. വദന്തി നിദനവസേന കഥേന്തി ഏതേനാതി ഹി വാദോ, ദോസോ. തം ആരോപേതുകാമാ, പതിട്ഠാപേതുകാമാ ഹുത്യാതി അത്ഥോ. “തം ജീവം തം സരീര”ന്തി, ഇയ യം വത്ഥും ജീവസഞ്ചിതം, തദേവ സരീരസഞ്ചിതന്തി “രൂപം അത്തതോ സമനുപസ്സതീ”തി വാദം ഗഹേത്യാ വദന്തി. രൂപഞ്ച അത്താനഞ്ച അദ്വയം കത്യാ സമനുപസ്സനവസേന “സത്തോ”തി വാ ബാഹിരകപരികപ്പിതം അത്താനം സന്ധായ വദന്തി. ഭിജ്ജതീതി നിരുദയവിനാസവസേന വിനസ്സതി. തേന ജീവസരീരാനം അനഞ്ഞത്താനുജാനനതോ, സരീരസ്സ ച ഭേദദസ്സനതോ. ന ഹേത്ഥ യഥാ ഭേദവതാ സരീരതോ അനഞ്ഞത്താ അദിട്ഠോപി ജീവസ്സ ഭേദോ വുത്തോ, ഏവം അദിട്ഠഭേദതോ അനഞ്ഞത്താ സരീരസ്സാപി അഭേദോതി സക്കാ വിഞ്ഞാതും തസ്സ ഭേദസ്സ പച്ചക്ഖസിദ്ധത്താ, ഭൂതുപാദായരൂപവിനിമുത്തസ്സ ച സരീരസ്സ അഭാവതോതി ആഹ “ഉച്ഛേദവാദോ ഹോതീ”തി.

“അത്തം ജീവം അത്തം സരീര”ന്തി അത്തദേവ വത്ഥും ജീവസഞ്ചിതം, അത്തം വത്ഥും സരീരസഞ്ചിതന്തി “രൂപവന്തം അത്താനം സമനുപസ്സതീ”തിആദിനയപ്പവത്തം വാദം ഗഹേത്യാ വദന്തി. രൂപേ ഭേദസ്സ ദിട്ഠത്താ, അത്തന്തി ച തദഭാവതോ അത്താ നിച്ചോതി ആപന്നമേവാതി ആഹ “തുമ്ഹാകം...പേ... ആപജ്ജതീ”തി.

൩൭൯-൩൮൦. തയിദം നേസം വഞ്ത്യാസുതസ്സ
ദീഘരസ്സതാപരികപ്പനസദിസന്തി കത്വാ റപനീയോയം പഞ്ഹോതി തത്ത്വ
രാജനിമിലനം കത്വാ സത്ത്വാ ഉപരി നേസം “തേന ഹാവുസോ
സുണാമാ”തിആദിനാ ധമ്മദേസനം ആരഭീതി ആഹ “അഥ ഭഗവാ”തിആദി. തസ്സാ
യേവാതി മജ്ജിമായ പടിപദായ.

സദ്ധാപബ്ബജിതസ്സാതി സദ്ധായ പബ്ബജിതസ്സ “ഏവമഹം ഇതോ വട്ടഭുക്ഖതോ
നിസ്സരിസ്സാമീ”തി ഏവം പബ്ബജം ഉപഗതസ്സ തദനുരൂപഞ്ച സീലം പൂരേത്വാ
പഠമജ്ജയാനേന സമാഹിതചിത്തസ്സ. ഏതം വത്തുന്തി ഏതം
കിലേസവട്ടപരിബുദ്ധിദീപനം “തം ജീവം തം സരീര”ന്തിആദികം
ദിട്ഠിസംകിലേസനിസ്സിതം വചനം വത്തുന്തി അത്ഥോ. നിബ്ബിചികിച്ഛോ ന
ഹോതീതി ധമ്മേസു തിണ്ണവിചികിച്ഛോ ന ഹോതി, തത്ത്വ തത്ത്വ
ആസപ്പനപരിസപ്പനവസേന പവത്തതീതി അത്ഥോ.

ഏതമേവം ജാനാമീതി യേന സോ ഭിക്ഖു പഠമം ത്യാനം ഉപസമ്പജ്ജ
വിഹരതി, ഏതം സസമ്പയുത്തധമ്മം ചിത്തന്തി ഏവം ജാനാമി. നോ ച ഏവം
വദാമീതി യഥാ ദിട്ഠിഗതികാ തം ധമ്മജാതം സനിസ്സയം അഭേദതോ ഗണ്ഹന്താ
“തം ജീവം തം സരീര”ന്തി വാ തദുഭയം ഭേദതോ ഗണ്ഹന്താ “അന്തം ജീവം
അന്തം സരീര”ന്തി വാ അത്തനോ മിച്ഛാഗാഹം പവേദേന്തി, അഹം പന ന
ഏവം വദാമി തസ്സ ധമ്മസ്സ സുപരിഞ്ഞാതത്താ, തേനാഹ “അഥ ഖോ”തിആദി .
ബാഹിരകാ യേഭൂയേന കസിണജ്ജയാനാനി ഏവ നിബ്ബത്തേന്തിതി ആഹ
“കസിണപരികമ്മം ഭാവന്തേസ്സാ”തി. യസ്മാ ഭാവനാനുഭാവേന ത്യാനാധിഗമോ,
ഭാവനാ ച പഥവീകസിണാദിസഞ്ജാനനമുപേന ഹോതീതി സന്താസീസേന
നിദ്രിസീയതി, തസ്മാ ആഹ “സന്താബലേന ഉപ്പന്ന”ന്തി. തേനാഹ -
“പഥവീകസിണമേകോ സഞ്ജാനാതീ”തിആദി. “ന കല്ല്വം തസ്സേത”ന്തി ഇദം യസ്മാ
ഭഗവതാ തത്ത്വ തത്ത്വ “അഥ ച പനാഹം ന വദാമീ”തി വുത്തം, തസ്മാ ന
വത്തഞ്ചം കിരേതം കേവലിനാ ഉത്തമപുരിസേനാതി അധിപ്പായേനാഹ, തേന
വുത്തം “മന്തമാനാ വദന്തീ”തി. സേസം സബ്ബത്ഥ സുവിഞ്ഛേയമേവ.

ജാലിയസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ.

വ. മഹാസീഹനാദസുത്തവണ്ണനാ

അചേലകസ്സപവത്സുവണ്ണനാ

൩൮൧. യസ്ഥിം രട്ഠേ തം നഗരം, തസ്സ രട്ഠസ്സപി യസ്ഥിം നഗരേ തദാ ഭഗവാ വിഹാസി, തസ്സ നഗരസ്സപി ഏതദേവ നാമം, തസ്ഥാ ഉരുത്തായന്തി ഉരുത്താജനപദേ ഉരുത്താസഞ്ചാതേ നഗരേതി അത്ഥോ. രമണീയോതി മനോഹരഭൂമിഭാഗതായ ഛായുദകസമ്പത്തിയാ, ജനവിവിത്തതായ ച മനോരമോ. നാമന്തി ഗോത്തനാമം. തപനം സന്തപനം കായസ്സ വേദനം തപോ, സോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി തപസ്സീ, തം തപസ്സീം. യസ്ഥാ തമാഭൂതോ തപം നിസ്സിതോ, തപോ വാ തം നിസ്സിതോ, തസ്ഥാ ആഹ “തപനിസ്സിതക”ന്തി. ലുഖം വാ ഫരുസം സാധുസമ്മതാചാരവിരഹതോ നപസാദനീയം ആജീവതി വത്തതീതി ലുഖാജീവീ, തം ലുഖാജീവിം. മുത്താചാരാദീതി ആദി-സദ്രേന പരതോ പാളിയം (ദീ° നി° ൧.൩൯൭) ആഗതാ ഹത്ഥാപലേഖനാദയോ സഞ്ചഹിതാ. ഉപ്പണ്ണേതീതി ഉഹസനവസേന പരിഭാസതി. ഉപവദതീതി അവത്താപുഞ്ചകം അപവദതി, തേനാഹ “ഹീളേതി വമ്ഭേതി”തി. ധമ്മസ്സ ച അനുധമ്മംതി ഏത്ഥ ധമ്മോ നാമ ഹേതു “ഹേതുമ്ഹി ണാണം ധമ്മപടിസമ്ഭിദാ”തിആദിസു (വിഭ° ൭൨൦) വിയാതി ആഹ “കാരണസ്സ അനുകാരണ”ന്തി. കാരണന്തി ചേത്ഥ തമാപവത്തസ്സ സദുസ്സ അത്ഥോ അധിപ്പേതോ തസ്സ പവത്തിഹേതുഭാവതോ. അത്ഥപ്പയുത്തോ ഹി സദുപ്പയോഗോ. അനുകാരണന്തി ച സോ ഏവ പരേഹി തമാ വുച്ചമാനോ. പരേഹീതി “യേ തേ”തി വുത്തസത്തേഹി പരേഹി. വുത്തകാരണേനാതി യഥാ തേഹി വുത്തം, തഥാ ചേ തുമ്ഹേഹി ന വുത്തം, ഏവം സതി തേഹി വുത്തകാരണേന സകാരണോ ഹുത്ഥാ തുമ്ഹാകം വാദോ വാ തതോ പരം തസ്സ അനുവാദോ കോചി അപ്പമത്തകോപി വിത്തുഹി ഗരഹിതഞ്ചം റാനം കാരണം നാഗച്ഛേയ്യ, കിമേവം നാഗച്ഛതീതി യോജനാ. “ഇദം വുത്തം ഹോതീ”തിആദിനാ തമേവത്ഥം സഞ്ചേപതോ ദസ്സേതി.

൩൮൨. ഇദാനി യം വിഭജ്ജവാദം സന്ധായ ഭഗവതാ “ന മേ തേ വുത്തവാദിനോ”തി സഞ്ചേപതോ വത്ഥാ തം വിഭജിത്ഥാ ദസ്സേതും “ഇധാഹം കസ്സപാ”തിആദി വുത്തം, തം വിഭാഗേന ദസ്സേന്തോ “ഇധേകച്ചോ”തിആദിമാഹ . ഭഗവാ ഹി നിരത്ഥകം അനുപസമസംവത്തനികം കായകിലമഥം “അത്തകിലമമാനുയോഗോ ദുക്ഖോ അനരിയോ അനത്ഥസംഹിതോ”തിആദിനാ (സം° നി° ൩.൧൦൮൧; മഹാവ° ൧൩; പടി° മ° ൨.൩൦) ഗരഹതി. സാത്ഥകം പന ഉപസമസംവത്തനികം “ആരഞ്ഞികോ ഹോതി, പംസുകൂലികോ ഹോതീ”തിആദിനാ വണ്ണേതി. അപ്പപുഞ്ഞത്തായാതി അപുഞ്ഞതായ. തീണി ദുച്ചരിതാനി പൂരേത്ഥാതി മിച്ഛാദിട്ഠിഭാവതോ കമ്മഫലം പടിക്ഖിപന്തോ “നത്ഥി ദിന്ന”തിആദിനാ (ദീ° നി° ൧.൧൭൧; മ° നി° ൧.൪൪൫; ൨.൯൪, ൯൫, ൨൨൫; ൩.൯൧, ൧൧൫; സം° നി° ൩.൨൧൦; ധ° സം ൧൨൨൧; വിഭ° ൯൩൮) മിച്ഛാദിട്ഠിം പൂരക്ഖത്ഥാ തഥാ തഥാ തീണി ദുച്ചരിതാനി പൂരേത്ഥാ. അനേസനവസേനാതി കോഹഞ്ഞേ റത്ഥാ അസന്തഗുണസമ്ഭാവനിച്ഛായ മിച്ഛാജീവവസേന. ഇമേ ദേതി “അപ്പപുഞ്ഞോ പുഞ്ഞവാ”തി ച വുത്തേ ദുച്ചരിതകാരിനോ ദേവ പുഗ്ഗലേ സന്ധായ.

“ഇമേ ദേവസ്വായാ”തി ഏതഥ പന ദുതിയനയേ “അപ്പപുണ്ണോ, പുണ്ണോ”തി ച വുണ്ണേ സുചരിതകാരിനോതി ആദിനാ യോജേതബ്ബം. കമ്മകിരിയവാദിനോ ഹി ഇമേ ദേവ പുഗ്ഗലാ. ഇതി പഠമദുതിയനയേസു വുത്തനയേനേവ തതിയചതുത്ഥനയേസു യോജനാ വേദിതബ്ബാ.

ബാഹിരകാചാരയുത്തോ തിത്ഥിയാചാരയുത്തോ, ന വിമുത്താചാരോ. അത്താനം സുഖേതാതി അധമ്മികേന സുഖേന അത്താനം സുഖേതാ, തേനാഹ “ദുച്ചരിതാനി പുരേതാ”തി. “ന ദാനി മയാ സദിസോ അത്ഥീ”തിആദിനാ തിസ്സന്നം മത്തേനാനം വസേന ദുച്ചരിതപുരണമാഹ. മിച്ഛാദിട്ഠിവസേനാതി “നത്ഥി കാമേസു ദോസോ”തി ഏവം പവത്തമിച്ഛാദിട്ഠിവസേന. പരിബ്ബാജികായാതി പബ്ബജം ഉപഗതായ താപസദാരികായ. ദഹരായാതി തരുണായ. മുദുകായാതി സുഖമാലായ. ലോമസായാതി തനുതമ്ബലോമതായ അപ്പലോമായ. കാമേസൂതി വത്സുകാമേസു. പാതബ്യതന്തി പരിഭുഞ്ജിതബ്ബം, പാതബ്യതന്തി വാ പരിഭുഞ്ജനകതം. ആപജ്ജന്തോതി ഉപഗച്ഛന്തോ. പരിഭോഗത്ഥോ ഹി അയം പാ-സദ്ദോ, കത്തുസാധനോ ച തബ്ബ-സദ്ദോ, യഥാരുചി പരിഭുഞ്ജന്തോതി അത്ഥോ. കിലേസകാമോപി ഹി അസ്സാദിയമാനോ വത്സുകാമന്തോഗധോയേവ.

ഇദന്തി യഥാവുത്തം അത്ഥപ്പഭേദം വിഭജ്ജനം. തിത്ഥിയവസേന ആഗതം അട്ഠകമായം തഥാ വിഭത്തത്താ. സാസന്തേപീതി ഇമസ്ഥിം സാസന്തേപി.

അരഹത്തം വാ അത്തനി അസന്തം “അത്ഥീ”തി വിപ്പടിജാനിത്വാ. സാമന്തജപ്പനം, പച്ചയപടിസേവനം, ഇരിയാപഥനിസ്സിതന്തി ഇമാനി തീണി വാ കൂഹനവത്സുനി. താദിസോ വാതി യുതങ്ഗ- (മിം പം ൪.൨; വിസുദ്ധിം ൧.൨൨) സമാദാനവസേന ലുഖാജീവി ഏവ. ദുല്ലഭസുഖോ ഭവിസ്സാമി ദുഗ്ഗതീസു ഉപപത്തിയാതി അധിപ്പായോ.

൩൮൩. അസുകട്ഠാനതോതി അസുകഭവതോ. ആഗതാതി നിബ്ബത്തനവസേന ഇധാഗതാ. ഇദാനിഗന്തബ്ബട്ഠാനന്തി ആയതിം നിബ്ബത്തനട്ഠാനം. പുന ഉപപത്തിന്തി ആയതിം അനന്തരഭവതോ തതിയം ഉപപത്തിം, പുന ഉപപത്തിതി പുനപ്പുനം നിബ്ബത്തി. കേന കാരണേനാതി യഥാഭൂതം അജാനന്തോ ഹി ഇച്ഛാദോസവസേന യം കിഞ്ചി ഗരഹേയ, അഹം പന യഥാഭൂതം ജാനന്തോ സബ്ബം തം കേന കാരണേന ഗരഹിസ്സാമി, തം കാരണം നത്ഥീതി അധിപ്പായോ, തേനാഹ “ഗരഹിതബ്ബമേവാ”തിആദി. തമത്ഥന്തി ഗരഹിതബ്ബസ്സേവ ഗരഹണം, പസംസിതബ്ബസ്സ ച പസംസനം.

ന കോചി “ന സാധു”തി വദതി ദിട്ഠധമ്മികസ്സ, സമ്പരായികസ്സ ച അത്ഥസ്സ സാധനവസേനേവ പവത്തിയാ ഭദ്രകത്താ. പഞ്ചവിധം വേരന്തി പാണാതിപാതാദിപഞ്ചവിധം വേരം. തത്ത്ഹി പഞ്ചവിധസ്സ സീലസ്സ പടിസത്തുഭാവതോ, സത്താനം വേരഹേതുതായ ച “വേര”ന്തി വുച്ചതി. തതോ ഏവ തം ന കോചി “സാധു”തി വദതി, തഥാ ദിട്ഠധമ്മികാദിഅത്ഥാനം അസാധനതോ, സത്താനം സാധുഭാവസ്സ ച ദൂസനതോ. ന നിരുന്ധിതബ്ബന്തി രൂപഗുഹണേ ന നിവാരേതബ്ബം. ദസ്സനീയദസ്സനത്ഥോ ഹി ചക്ഖുപടിലാഭോതി തേസം അധിപ്പായോ. യദഗ്ഗേന തേസം പഞ്ചദാരേ അസംവരോ സാധു , തദഗ്ഗേന തത്ഥ സംവരോ ന സാധുതി ആഹ “പുന യം തേ ഏകച്ചന്തി പഞ്ചദാരേ സംവര”ന്തി.

അഥ വാ യം തേ ഏകച്ചം വദന്തി “സാധൂ”തി തേ “ഏകേ സമബ്രാഹ്മണാ”തി വുത്താ തിത്ഥിയാ യം അത്തകിലമമാനുയോഗാദിം “സാധൂ”തി വദന്തി, മയം തം ന “സാധൂ”തി വദാമ. യം തേ ഏകച്ചം വദന്തി “ന സാധൂ”തി യം പന തേ അനവജ്ജപച്ചയപരിഭോഗം, സുനിവത്ഥസുപാരുപനാദിസമ്മാപടിപത്തിഞ്ച “ന സാധൂ”തി വദന്തി, തം മയം “സാധൂ”തി വദാമാതി ഏവം പേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.

ഏവം യം പരവാദമൂലകം ചതുക്കം ദസ്സിതം, തദേവ പുന സകവാദമൂലകം കത്വാ ദസ്സിതന്തി പകാസേനോ “ഏവ”ന്തിആദിമാഹ. യത്ത്ഹി കിഞ്ചി കേനചി സമാനം, തേനപി തം സമാനമേവ, തഥാ അസമാനം പീതി. സമാനാസമാനതന്തി സമാനാസമാനതാമത്തം. അനവസേസതോ ഹി പഹാതഞ്ചാനം ധമ്മാനം പഹാനം സകവാദേ ദിസ്സതി, ന പരവാദേ. തഥാ പരിപുണ്ണമേവ ച ഉപസമ്പാദേതഞ്ചയമ്മാനം ഉപസമ്പാദനം സകവാദേ, ന പരവാദേ. തേന വുത്തം “ത്യാഹ”ന്തിആദി.

സമനുയുജ്ജാപനകമാവണ്ണനാ

൩൮൫. ലദ്ധിം പുച്ഛന്തോതി “കിം സമണോ ഗോതമോ സംകിലേസധമ്മേ അനവസേസം പഹായ വത്തതി, ഉദാഹു പരേ ഗണാചരിയാ. ഏത്ഥ താവ അത്തനോ ലദ്ധിം വദാ”തി ലദ്ധിം പുച്ഛന്തോ. കാരണം പുച്ഛന്തോതി “സമണോ ഗോതമോ സംകിലേസധമ്മേ അനവസേസം പഹായ വത്തതി”തി വുത്തേ “കേന കാരണേന ഏവമത്ഥം ഗാഹയാ”തി കാരണം പുച്ഛന്തോ. ഉഭയം പുച്ഛന്തോതി “ഇദം നാമേത്ഥ കാരണ”ന്തി കാരണം വത്വാ പടിഞ്ഞാതേ അത്ഥേ സാധിയമാനേ അന്വയതോ, ബൃതിരേകതോ ച കാരണം സമത്ഥേതും സദിസാസദിസഭേദം ഉപമോദാഹരണദ്വയം പുച്ഛന്തോ, ഉഭയം പുച്ഛന്തോ കാരണസ്സ ച തിലക്ഖണസമ്പത്തിയാ യഥാപടിഞ്ഞാതേ അത്ഥേ സാധിതേ സമ്മദേവ അനുപച്ഛാ ഭാസന്തോ നിഗമേന്തോ സമനുഭാസതി നാമ. ഉപസംഹരിത്വാതി ഉപനേത്വാ. “കിം തേ”തിആദി ഉപസംഹരണാകാരദസ്സനം. ദുതിയപദേതി “സഞ്ഛേന വാ സഞ്ഛ”ന്തി ഇമസ്ഥിം പദേ.

തമത്ഥന്തി തം പഹാതഞ്ചയമ്മാനം അനവസേസം പഹായ വത്തനസഞ്ഛാതഞ്ച സമാദാതഞ്ചയമ്മാനം അനവസേസം സമാദായ വത്തനസഞ്ഛാതഞ്ച അത്ഥം. യോജേത്വാതി അകുസലാദിപദേഹി യോജേത്വാ. അകോസല്ല്യസമ്ഭൂതട്ഠേന അകുസലാ ചേവ തതോയേവ അകുസലാതി ച സഞ്ഛം ഗതാതി സഞ്ഛാതാ തത്ഥ പുരിമപദേന ഏകന്താകുസലേ വദതി, ദുതിയപദേന തംസഹഗതേ, തംപക്ഖിയേ ച, തേനാഹ “കോട്ഠാസം വാ കത്വാ റൂപിതാ”തി, അകുസലപക്ഖിയഭാവേന വവത്ഥാപിതാതി അത്ഥോ. അവജ്ജട്ഠോ ദോസട്ഠോ ഗാരയ്ഹപരിയായത്താതി ആഹ “സാവജ്ജാതി സദോസാ”തി. അരിയാ നാമ നിദ്ദോസാ, ഇമേ പന കത്ഥചിപി നിദ്ദോസാ ന ഹോന്തിതി നിദ്ദോസട്ഠേന അരിയാ ഭവിതും നാലം അസമത്ഥാ.

൩൮൬-൩൯൨. യന്തി കാരണേ ഏതം പച്ചത്തവചനന്തി ആഹ “യേന വിഞ്ഠൂ”തി. യം വാ പനാതി “യം പന കിഞ്ചി”തി അസമ്ഭാവനവചനമേതന്തി ആഹ “യം വാ തം വാ അപ്പമത്തക”ന്തി. ഗണാചരിയാ പുരണാദയോ. സത്ഥുപ്പഭവത്താ സഞ്ഛസ്സ സഞ്ഛസമ്പത്തിയാപി സത്ഥുസമ്പത്തി വിഭാവിയതീതി ആഹ “സഞ്ഛപസംസായപി സത്ഥുയേവ

പസംസാസിലിതോ"തി. സാ പന പസംസാ പസാദഹേതുകാതി പസാദമുഖേന തം ദസ്സേതും "പസീദമാനാപിഹീ"തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ പി-സദേന യഥാ അന്വയതോ പസംസാ സമുച്ചിയതി, ഏവം സത്ത്വവിപ്പടിപത്തിയാ സാവകേസു, സാവകവിപ്പടിപത്തിയാ ച സത്ത്വരി അപ്പസാദോ സമുച്ചിയതിതി ദട്ഠം. സരീരസമ്പത്തിനി രൂപസമ്പത്തിം, രൂപകായപാരിപൂരിന്തി അത്ഥോ. ഭവന്തി വത്താരോ രൂപപ്പമാണാ , ഘോസധമ്മപ്പമാണാ ച. പുന ഭവന്തിവത്താരോതി ധമ്മപ്പമാണവസേനേവ യോജേതബ്ബം. യാ സഞ്ചസ്സ പസംസാതി ആനേത്യാ സമ്ബന്ധോ.

തത്ത്വ യാ ബുദ്ധാനം, ബുദ്ധസാവകാനംയേവ ച പാസംസതാ, അഞ്ഞേസഞ്ച തദഭാവോ ജോതിതോ, തം വിരതിപ്പഹാനസംവരുദേസവസേന നീഹരിത്വാ ദസ്സേതും "അയമധിപ്പായോ"തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ സേതുഘാതവിരതി നാമ അരിയമഗ്ഗവിരതി. വിപസ്സനാമത്തവസേനാതി "അനിച്ച്"ന്തി വാ "ദുക്ഖ"ന്തി വാ വിവിധം ദസ്സനമത്തവസേന, ന പന നാമരൂപവവത്ത്മാനപച്ചയപരിഗൃഹ്ണഹനപുബ്ബകം ലക്ഖണത്തയം ആരോപേത്യാ സഞ്ചാരാനം സമ്മസനവസേന. ഇതരാനീതി സമുച്ഛേദപടിപ്പസ്സദ്ധിനിസ്സരണപ്പഹാനാനി. "സേസ"ന്തി പഞ്ചസീലതോ അഞ്ഞോ സഞ്ചോ സീലസംവരോ, "ഖമോ ഹോതീ"തിആദിനാ (മം നിം ൧.൨൪; ൩.൧൫൯; അം നിം ൪.൧൧൪) വുത്തോ സുപരിസുദ്ധോ ഖന്തിസംവരോ, "പഞ്ഞായേതേ പിധിയുരേ"തി (സും നിം ൧൦൪൧; ചൂളനിം ൩൦) ഏവം വുത്തോ കിലേസാനം സമുച്ഛേദകോ മഗ്ഗണാണസഞ്ചാതോ ണാണസംവരോ, മനച്ഛട്ഠാനം ഇന്ദ്രിയാനം പിദഹനവസേന പവത്തോ പരിസുദ്ധോ ഇന്ദ്രിയസംവരോ, "അനുപ്പന്നാനം പാപകാനം അകുസലാനം ധമ്മാനം അനുപ്പാദായാ"തിആദിനാ (ഭീം നിം ൨.൪൦൨; മം നിം ൧.൧൩൫; സം നിം ൫.൮; വിഭം ൨൦൫) വുത്തോ സമ്മപ്പധാനസഞ്ചാതോ വിരിയസംവരോതി ഇമം സംവരപഞ്ചകം സന്ധായാഹ. പഞ്ച ഖോ പനിമേ പാതിമോക്ഖുദേസാതിആദി സാസനേ സീലസ്സ ബഹുഭാവം ദസ്സേത്യാ തദേകദേസേ ഏവ പരേസം അവട്ഠാനദസ്സനത്ത്വം യഥാവുത്തസീലസംവരസ്സേവ പുന ഗഹണം.

അരിയഅട്ഠംഗികമഗ്ഗവണ്ണനാ

൩൯൩. സീഹനാദന്തി സേട്ഠനാദം, അഭീതനാദം കേനചി അപ്പടിവത്തിയനാദന്തി അത്ഥോ. "അയം യഥാവുത്തോ മമ വാദോ അവിപരീതോ, തസ്സ അവിപരീതഭാവോ ഇമം മഗ്ഗം പടിപജ്ജിത്വാ അപരപ്പച്ചയതോ ജാനിതബ്ബോ"തി ഏവം അവിപരീതഭാവാവബോധനത്ത്വം. "അത്ഥി കസ്സപാ"തിആദിസു യം മഗ്ഗം പടിപന്നോ സമണോ ഗോതമോ വദന്തോ യുത്തപത്തകാലേ, തഥഭാവതോ ഭൂതം, ഏകംസതോ ഹിതാവിഹഭാവേന അത്ത്വം, ധമ്മതോ അനപേതത്താ ധമ്മം, വിനയയോഗതോ പരേസം വിനയനതോ ച വിനയം വദതീതി സാമംയേവ അത്തപച്ചക്ഖതോവ ജാനിസ്സതി, സോ മയാ സയം അഭിഞ്ഞാ സച്ഛികത്വാ പവേദിതോ സകലവട്ടദുക്ഖനിസ്സരണഭൂതോ അത്ഥി കസ്സപ മഗ്ഗോ, തസ്സ ച അധിഗമുപായഭൂതാ പുബ്ബഭാഗപടിപദാതി അയമേത്ത്വ യോജനാ. തേന "സമണോ ഗോതമോ ഇമേ ധമ്മേ"തിആദിനയപ്പവത്തോ വാദോ കേനചി അസംകമ്പിയോ യഥാഭൂതസീഹനാദോതി ദസ്സേതി.

“ഏവമേതം യഥാഭൂതം സമ്മപ്പുണ്ണായ പസ്സുതീ”തിആദീസു (അം നിം ൩.൧൩൪) വിയ മഗ്ഗഞ്ച പടിപദഞ്ച ഏകതോ കത്വാ ദസ്സേനോ. “അയമേവാ”തി വചനം മഗ്ഗസ്സ പുമുഭാവപടിക്ഖേപനത്ഥം, സഞ്ചഅരിയസാധാരണഭാവദസ്സനത്ഥം, സാസനേ പാക്കടഭാവദസ്സനത്ഥഞ്ച. തേനാഹ “ഏകായനോ അയം ഭിക്ഖവേ മഗ്ഗോ”തി, (ദീം നിം ൨.൩൨൩; മം നിം ൧.൧൦൬; സം നിം ൫.൩൬൨, ൩൮൪, ൪൦൯) “ഏസേവ മഗ്ഗോ നത്ഥഞ്ഞോ ദസ്സനസ്സ വിസുദ്ധിയാ”തി (ധം പം ൨൨൪),

“ഏകായനം ജാതിവയന്തദസ്സീ,
മഗ്ഗം പജാനാതി ഹിതാനുകമ്പീ;
ഏതേന മഗ്ഗേന തരിംസു പുഞ്ചേ,
തരിസ്സന്തി യേ ച തരന്തി ഓഘ”ന്തി. (സം നിം ൫.൩൮൪, ൪൦൯;
മഹാനിം ൧൯൧; ചൂളനിം ൧൦൨, ൧൨൧; നേത്തിം ൧൦൦);

സഞ്ചേസു സുത്തപദേസേസു അഭിധമ്മപദേസേസു ച ഏകോവായം മഗ്ഗോ പാക്കടോ പഞ്ഞാതോ ആഗതോ ചാതി.

തപോപക്കമകമാവണ്ണനാ

൩൯൪. തപോയേവ ഉപക്കമിതബ്ബതോ ആരഭിതബ്ബതോ തപോപക്കമോതി ആഹ “തപാരമ്ഭാ”തി. ആരമ്ഭനഞ്ചേത്ഥ കരണമേവാതി ആഹ “തപോകമ്മാനീതി അത്ഥോ”തി. സമണകമ്മസഞ്ചാതാതി സമണേഹി കത്തബ്ബകമ്മസഞ്ചിതാ. നിച്ചോലോതി നിസ്സുട്ഠചേലോ സഞ്ചേന സഞ്ചം പടിക്ഖിത്തചേലോ. നഗ്ഗിയവതസമാദാനേന നഗ്ഗോ. “ഠിതകോവ ഉച്ചാരം കരോതീ”തിആദി നിദസ്സനമത്തം, വമിത്വാ മുഖവിക്ഖാലനാദിആചാരസ്സപി തേന വിസ്സുട്ഠത്താ. ജീവ്ഹായ ഹത്ഥം അപലിഖതി അപലിഹതി ഉദകേന അധോവനതോ. ദുതിയവികപ്പേപി ഏസേവ നയോ. “ഏഹി ഭദ്രന്തേ”തി വുത്തേ ഉപഗമനസഞ്ചാതോ വിധി ഏഹിഭദ്രന്തോ, തം ചരതീതി ഏഹിഭദ്രന്തികോ, തപ്പടിക്ഖേപേന ന ഏഹിഭദ്രന്തികോ. ന കരോതി സമണേന നാമ പരസ്സ വചനകരേന ന ഭവിതബ്ബന്തി അധിപ്പായേന. പുരേതരന്തി തം റാനം അത്തനോ ഉപഗമനതോ പുരേതരം. തം കിര സോ “ഭിക്ഖുനാ നാമ യാദിച്ഛകീ ഏവ ഭിക്ഖാ ഗഹേതബ്ബാ”തി അധിപ്പായേന ന ഗണ്ഹാതി. ഉദിസ്സകതം “മമ നിമിത്തഭാവേന ബഹു ഖുദുകാ പാണാ സഞ്ചാതം ആപാദിതാ”തി ന ഗണ്ഹാതി. നിമന്തനം ന സാദിയതി “ഏവം തേസം വചനം കതം ഭവിസ്സുതീ”തി. കുമ്ഭീആദീസുപി സോ സത്തസഞ്ചിതി ആഹ “കുമ്ഭീകളോപിയോ”തിആദി.

കബളന്തരായോതി കബളസ്സ അന്തരായോ ഹോതീതി. ഗാമസഭാഗാദിവസേന സഞ്ഗമ്മ കിത്തേന്തി ഏതിസ്സാതി സങ്കിത്തി, തമാ സംഹടതണ്ഡുലാദിസഞ്ചയോ. മനുസ്സാതി വേയ്യാവചകരമനുസ്സാ.

സുരാപാനമേവാതി മജ്ജലക്ഖണ്ണപ്പുണ്ണായ സുരായ പാനമേവ സുരാഗ്ഗഹണേന ചേത്ഥ മേരയമ്പി സഞ്ഗഹിതം. ഏകാഗാരമേവ ഉണ്ഠരതീതി ഏകാഗാരികോ. ഏകാലോപേനേവ വത്തതീതി ഏകാലോപികോ. ദീയതി ഏതായാതി ദത്തി, ദത്തിആലോപമത്തഗാഹി ഖുദുകം ഭിക്ഖാദാനഭാജനം, തേനാഹ “ഖുദുകപാതീ”തി. അഭുജ്ജനവസേന ഏകോ അഹോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി ഏകാഹികോ, ആഹാരോ. തം ഏകാഹികം, സോ പന അത്ഥതോ

ഏകദിവസലഞ്ചകോതി ആഹ “ഏകദിവസന്തരിക”ന്തി.

“ദീഹിക”ന്തിആദീസുപി ഏസേവ നയോ. ഏകാഹം അഭുഞ്ജിത്വാ ഏകാഹം ഭുഞ്ജനം ഏകാഹവാരോ, തം ഏകാഹികമേവ അത്ഥതോ. ദീഹം അഭുഞ്ജിത്വാ ദീഹം ഭുഞ്ജനം ദീഹവാരോ. സേസദ്വയേപി ഏസേവ നയോ. ഉക്തോ പന പരിയായഭത്തഭോജനികോ ദീഹം അഭുഞ്ജിത്വാ ഏകാഹമേവ ഭുഞ്ജതി. സേസദ്വയേപി ഏസേവ നയോ.

൩൯൫. കൃണ്ഡകന്തി തനുതരം തണ്ഡുലസകലം.

൩൯൬. സണേഹി സണവാകേഹി നിബൃത്തവത്മാനി സാണാനി. മിസ്സസാണാനി മസാണാനി, ന ഭങ്ഗാനി. ഏരകതിണാദീനീതി ആദി-സദ്ദേന അക്തമകചികദലീവാകാദീനം സങ്ഗഹോ. ഏരകാദീഹി കതാനി ഹി ഛവാനി ലാമകാനി ദുസ്സാനീതി വത്തബൃതം ലഭന്തി.

മിച്ഛാവായാമവസേനേവ ഉക്തുകവതാനുയോഗോതി ആഹ “ഉക്തുകവീരിയം അനുയുത്തോ”തി. മണ്ഡിലന്തി വാ സമാ പകതിഭൂമി വുച്ചതി “പത്മണ്ഡിലേ പാതുരഹോസീ”തിആദീസു (മം നിം ര.൧൦) വിയ, തസ്മാ മണ്ഡിലസേയുന്തി അനന്തരഹിതായ പകതിഭൂമിയം സേയുന്തി വുത്തം ഹോതി. ലദ്ധം ആസനന്തി നിസീദിതും യഥാലദ്ധം ആസനം. അകോപേത്യാതി അന്തരത്ഥ അനുപഗന്ത്വാ, തേനാഹ “തത്ത്വേവ നിസീദനസീലോ”തി. സോ ഹി തം അഛസ്സേന്തോ അപരിച്ചജന്തോ അകോപേന്തോ നാമ ഹോതി. വിക്ടന്തിഗൃഥം വുച്ചതി ആസയവസേന വിരൂപം ജാതന്തി കത്വാ.

ഏത്ഥ ച “അച്ഛേലകോ ഹോതീ”തിആദീനി വതപദാനി യാവ “ന മുസോദകം പിവതീ”തി ഏതാനി ഏകവാരാനി. “ഏകാഗാരികോ വാ”തിആദീനി നാനാവാരാനി, നാനാകാലികാനി വാ. തഥാ “സാകഭക്ഖോ വാ”തിആദീനി, “സാണാനിപി ധാരേതീ”തിആദീനി ച. തഥാ ഹേത്ഥ വാ-സദ്ദഗൃഹണം, പി-സദ്ദഗൃഹണഞ്ച കതം. പി-സദ്ദോപി വിക്തപത്ത്ഥോ ഏവ ദട്ഠഞ്ചോ. പൂരിമേസു പന ന കതം. ഏവഞ്ച കത്വാ “അച്ഛേലകോ ഹോതീ”തി വത്വാ “സാണാനിപി ധാരേതീ”തിആദി വചനസ്സ, “രജോജല്ലധരോ ഹോതീ”തി വത്വാ “ഉദകോരോഹനാനുയോഗം അനുയുത്തോ”തി വചനസ്സ ച അവിരോധോ സിദ്ധോ ഹോതി. അഥ വാ കിമേത്ഥ അവിരോധചിന്തായ. ഉമ്മത്തകപച്ഛിസദിസോ ഹി തിത്ഥിയവാദോ. അഥ വാ “അച്ഛേലകോ ഹോതീ”തി ആരഭിത്വാ തപ്പസങ്ഗേന സബ്ബവി അത്തകിലമമാനുയോഗം ദസ്സേന്തേന “സാണാനിപി ധാരേതീ”തിആദി വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

തപോപക്കമനിരത്ഥകമാവണ്ണനാ

൩൯൭. സീലസമ്പദാദീഹി വിനാതി സീലസമ്പദാ, സമാധിസമ്പദാ, പഞ്ചാസമ്പദാതി ഇമാഹി ലോകുത്തരാഹി സമ്പദാഹി വിനാ ന കദാചി സാമന്തം വാ ബ്രഹ്മന്തം വാ സമ്ഭവതി, യസ്മാ ച തദേവം, തസ്മാ തേസം തപോപക്കമാനം നിരത്ഥകതം ദസ്സേന്തോതി യോജനാ. “ദോസവേരവിരഹിത”ന്തി ഇദം ദോസസ്സ മേത്തായ ഉജുപടിപക്ഖതായ വുത്തം. ദോസ-ഗൃഹണേന വാ സബ്ബേപി ത്യാനപടിപക്ഖാ സംകിലേസധമ്മാ ഗഹിതാ, വേര-ഗൃഹണേന പച്ചത്ഥികഭൂതാ സത്താ. യദഗ്ഗേന ഹി ദോസരഹിതം, തദഗ്ഗേന വേരരഹിതന്തി.

൩൯൮. പാക്കടഭാവേന കായതി ഗമേതീതി പകതി, ലോകസിദ്ധവാദോ, തേനാഹ “പകതിഖോ ഏസാതി പകതികമാ ഏസാ”തി. മത്തായാതി മത്താ-സദോ “മത്താ സുഖപരിച്ചാഗാ”തിആദീസു (ധം പം ൨൯൦) വിയ അപ്പതമം അന്തോനീതം കത്യാ പമാണവാചകോതി ആഹ “ഇമിനാ പമാണേന ഏവം പരിത്തകേനാ”തി. തേന പന പമാണേന പഹാതഞ്ചോ പകരണപ്പത്തോ പടിപത്തിക്കമോതി ആഹ “പടിപത്തിക്കമേനാ”തി. സബുത്മാതി സബുവാദേസു.

൩൯൯. അത്തമാ വദമാതി യദി അചേലകഭാവാദിനാ സാമഞ്ഞം വാ ബ്രഹ്മഞ്ഞം വാ അഭവിസ്സ, സുവിജാനോവ സമണോ സുവിജാനോ ബ്രാഹ്മണോ. യസ്മാ പന തുമ്പേ ഇതോ അത്തമാവ സാമഞ്ഞം ബ്രഹ്മഞ്ഞഞ്ച വദമ, തസ്മാ ദുജ്ജാനോവ സമണോ ദുജ്ജാനോ ബ്രാഹ്മണോ, തേനാഹ “ഇദം സന്ധായാഹാ”തി. തം പകതിവാദം പടിക്ഖിപിത്വാതി പുഞ്ചേ യം പാകതികം സാമഞ്ഞം ബ്രഹ്മഞ്ഞഞ്ച ഹദയേ റപേത്യാ തേന “ദുക്കര”ന്തിആദി വുത്തം, തമേവ സന്ധായ ഭഗവതാപി “പകതി ഖോ ഏസാ”തിആദി വുത്തം. ഇധ പന തം പകതിവാദം പാകതികസമണബ്രാഹ്മണവിസയം കഥം പടിക്ഖിപിത്വാ പടിസംഹരിത്വാ സഭാവതോവ പരമത്ഥതോവ സമണസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ ച ദുജ്ജാനഭാവം ആവികരോന്തോ പകാസേന്തോ. തത്രാപീതി സമണബ്രാഹ്മണവാദേപി വുത്തനയേനേവ.

സീലസമാധിപത്താസമ്പദാവണ്ണനാ

൪൦൦-൧. പണ്ഡിതോതി ഹേതുസമ്പത്തിസിദ്ധേന പണ്ഡിച്ചേന സമന്നാഗതോ, കഥം ഉഗ്ഗഹേസി പരിപക്കണാണത്താ ഘടേ പദീപേന വിയ അബ്ഭന്തരേ സമുജ്ജലന്തേന പത്താവേയുത്തിയേന തത്ഥ തത്ഥ ഭഗവതാ ദേസിതമത്ഥം പരിഗൃണ്ഹന്തോ തന്വി ദേസനം ഉപധാരേസി. തസ്സ ചാതി യോ അചേലകോ ഹോതി യാവ ഉദകോരോഹനാനുയോഗം അനുയുത്തോ വിഹരതി, തസ്സ ച. താ സമ്പത്തിയോ പുച്ഛാമി, യാഹി സമണോ ച ഹോതീതി അധിപ്പായോ. സീലസമ്പദായാതി ഇതി-സദോ ആദിഅത്ഥോ, തേന “ചിത്തസമ്പദായ പത്താസമ്പദായാ”തി പദദ്വയം സങ്ഗണ്ഹാതി അസേക്ഖസീലാദിവന്ധത്തയസങ്ഗഹിതഞ്ഹി അരഹത്തം, തേനാഹ “അരഹത്തഫലമേവ സന്ധായ വുത്ത”ന്തിആദി. തത്ഥ ഇദന്തി ഇദം വചനം.

സീഹനാദകമാവണ്ണനാ

൪൦൦-൨. അനഞ്ഞസാധാരണതായ , അനഞ്ഞസാധാരണത്ഥവിസയതായ ച അനുത്തരം ബുദ്ധസീഹനാദം നദന്തോ. അതിവിയ അച്ചന്തവിസുദ്ധതായ പരമവിസുദ്ധം. പരമന്തി ഉക്കട്ഠം, തേനാഹ “ഉത്തമ”ന്തി. സീലമേവ ലോകിയസീലത്താ. യഥാ അനഞ്ഞസാധാരണം ഭഗവതോ ലോകുത്തരസീലം സവാസനം പടിപക്ഖവിദ്ധംസനതോ, ഏവം ലോകിയസീലമ്പി തസ്സ അനുച്ഛവികഭാവേന സമ്ഭൂതത്താ, സമേന സമന്തി സമസമന്തി അയമേത്ഥ അത്ഥോതി ആഹ “മമ സീലസമേന സീലേന മയാ സമ”ന്തി. “യദിദം അധിസീല”ന്തി ലോകിയം, ലോകുത്തരഞ്ചാതി ദുവിധമ്പി ബുദ്ധസീലം ഏകജ്ജ്ഞം കത്യാ വുത്തം. തേനാഹ “സീലേപി”തി. ഇതിഇമന്തി ഏവം ഇമം സീലവിസയം. പഠമം പവത്തത്താ പഠമം.

തപതീതി സന്തപ്തീതി, വിധമതീതി അതേമാ. ജിഗുഷുതീതി ഹീളേതി ലാമകതോ
പേതി. നിദ്രോസത്താ അരിയാ ആരകാ കിലേസേഹീതി. മഗ്ഗഫലസമ്പയുത്താ
വീരിയസഞ്ചാതാ തപോജിഗുഷ്ഠാതി ആനേതാ സമ്ബന്ധോ. പരമാ നാമ
സബുക്കുട്ഠഭാവതോ. യഥാ യുവിനോ ഭാവോ യോബുനം, ഏവം ജിഗുഷ്ഠിനോ
ഭാവോ ജേഗുഷ്ഠം. കിലേസാനം സമുച്ഛിന്ദനപടിപ്പസ്സമ്ഭനാനി
സമുച്ഛേദപടിപ്പസ്സദ്ധിവിമുത്തിയോ. നിസ്സരണവിമുത്തി നിബ്ബാനം. അഥ വാ
സമ്മാവാചാദിനം അധിസിലഗ്ഗഹണേന, സമ്മാവായാമസ്സ അധിജേഗുഷ്ഠഗ്ഗഹണേന,
സമ്മാദിട്ഠിയാ അധിപത്താഗ്ഗഹണേന ഗഹിതത്താ അഗ്ഗഹിതഗ്ഗഹണേന
സമ്മാസങ്കപ്പസതിസമാധയോ മഗ്ഗഫലപരിയാപനാ
സമുച്ഛേദപടിപ്പസ്സദ്ധിവിമുത്തിയോ ദട്ഠഞ്ച. നിസ്സരണവിമുത്തി പന
നിബ്ബാനമേവ.

രം.൩. യം കിഞ്ചി ജനവിവിത്തം റാനം ഇയ “സുത്താഗാര”ന്തി അധിപ്പേതം.
തത്ത്വ നദന്തേന വിനാ നാഭോ നത്ഥീതി ആഹ “ഏകതോവ നിസീദിത്വാ”തി.
അട്ഠസു പരിസാസുതി ഖത്തിയപരിസാ, ബ്രാഹ്മണപരിസാ, ഗഹപതിപരിസാ,
സമണപരിസാ, ചാതുരഹാരാജികപരിസാ, താവതിംസപരിസാ, മാരപരിസാ,
ബ്രഹ്മപരിസാതി ഇമാസു അട്ഠസു പരിസാസു.

വേസാരജ്ജാനീതി വിസാരദഭാവാ ഞാണപ്പഹാനസമ്പദാനിമിത്തം കുതോചി
അസന്തസ്സനഭാവാ നിബ്ഭയഭാവാതി അതേമാ. ആസഭം റാനന്തി സേട്ഠം റാനം,
ഉത്തമം റാനന്തി അതേമാ. ആസഭാ വാ പുബ്ബബുദ്ധാ, തേസം റാനന്തി അതേമാ.

അപിച ഉസഭസ്സ ഇദന്തി ആസഭം, ആസഭം വിയാതി ആസഭം. യഥാ ഹി
നിസഭസഞ്ചാതോ ഉസഭോ അത്തനോ ഉസഭബലേന ചതുഹി പാദേഹി
പഥവിം ഉപ്പിളേത്വാ അചലട്ഠാനേന തിട്ഠന്തി, ഏവം തമാഗതോപി ദസഹി
തമാഗതബലേഹി സമന്നാഗതോ ചതുഹി വേസാരജ്ജപാദേഹി
അട്ഠപരിസാപഥവിം ഉപ്പിളേത്വാ സദേവകേ ലോകേ കേനചി പച്ചത്ഥികേന
അകമ്പിയോ അചലേന റാനേന തിട്ഠന്തി. ഏവം തിട്ഠമാനോവ തം ആസഭം
റാനം പടിജാനാതി ഉപഗച്ഛതി ന പച്ചക്ഖാതി അത്തന്തി ആരോപേതി. തേന
വുത്തം “ആസഭം റാനം പടിജാനാതീ”തി.

സീഹനാദം നദതീതി യഥാ മിഗരാജാ പരിസ്സയാനം സഹനതോ,
വനമഹിംസമത്തവാരണാദിനം ഹനനതോ ച “സീഹോ”തി വുച്ചതി, ഏവം
തമാഗതോ ലോകധമ്മാനം സഹനതോ, പരപ്പവാദാനം ഹനനതോ ച
“സീഹോ”തി വുച്ചതി. ഏവം വുത്തസ്സ സീഹസ്സ നാദം സീഹനാദം. തത്ത്വ യഥാ
സീഹോ സീഹബലേന സമന്നാഗതോ സബുത്ഥ വിസാരദോ വിഗതലോമഹംസോ
സീഹനാദം നദതി, ഏവം തമാഗതസീഹോപി ദസഹി തമാഗതബലേഹി
സമന്നാഗതോ അട്ഠസു പരിസാസു വിസാരദോ വിഗതലോമഹംസോ “ഇതി
രൂപ”ന്തിആദിനാ (സം. നി. ൩.൨൮; അ. നി. ൮.൨) നയേന
നാനാവിലാസസമ്പന്നം സീഹനാദം നദതി.

പഞ്ഹം അഭിസഞ്ചരിത്വാതി ഞാതും ഇച്ഛിതമത്ത്വം അത്തനോ
ഞാണബലാനുരൂപം അഭിരചിത്വാ തഞ്ചഞ്ചേവോതി പുച്ഛിതക്ഖണ്ഡേവ
റാനുപ്പത്തികപടിഭാനേന വിസ്സജ്ജേതി. ചിത്തം പരിതോസേതിയേവ
അജ്ഞാസയാനുരൂപം വിസ്സജ്ജനതോ. സോതബ്ബഞ്ചസ്സ മഞ്ഞന്തി
അട്ഠക്ഖണ്ഡവജ്ജിതേന നവമേന ഖണ്ഡേന ലബ്ധിമാനത്താ. “യം നോ സത്ത്വാ

ഭാസതി, തം നോ സോസ്സാമാ”തി ആദരഗാരുവജാതാ മഹന്തേന ഉസ്സാഹേന സോതഞ്ചം സമ്പച്ഛിതഞ്ചം മഞ്ഞന്തി. സുപ്പസന്നാ പസാദാഭിബുദ്ധിയാ വിഗതപക്ഷിലേസതായ കല്പചിത്താ മുദുചിത്താ ഹോന്തി. പസന്നകാരന്തി പസന്നേഹി കാതബ്ബസക്കാറം, യമ്മാമിസപുജന്തി അരേമാ. തത്ഥ ആമിസപുജം ദസ്സേന്തോ “പണീതാനീ”തിആദിമാഹ. യമ്മപുജാ പന “തഥത്തായാ”തി ഇമിനാ ദസ്സിതാ. തമാഭാവായാതി യഥത്തായ യസ്സ വട്ടദുക്ഖനിസ്സരണത്ഥായ യമ്മോ ദേസിതോ, തമാഭാവായ, തേനാഹ “യമ്മാനുയമ്മപടിപത്തിപുരണത്ഥായാ”തി. സാ ച യമ്മാനുയമ്മപടിപത്തി യായ അനുപുബ്ബിയാ പടിപജ്ജിതബ്ബാ, പടിപജ്ജന്താനഞ്ച സതി അജ്ജന്തതികണ്ഠസമവായേ ഏകംസിക്ഖാ തസ്സാ പാരിപൂരിതി തം അനുപുബ്ബിം ദസ്സേതും “കേചി സരണേസു”തിആദി വുത്തം.

ഇമസ്ഥിം പനോകാസേ റത്ഥാതി “പടിപന്നാ ച ആരാധേന്തി”തി ഏതസ്ഥിം സീഹനാദകിച്ചപാരിപൂരിദീപനേ പാളിപദേസേ റത്ഥാ. സമോധാനേതബ്ബാതി സങ്കലിതബ്ബാ. ഏകോ സീഹനാദോ അസാധാരണോ അഞ്ഞേഹി അപ്പടിവത്തിയോ സേട്ഠനാദോ അഭീതനാദോതി കത്ഥാ. ഏസ നയോ സേസേസുപി. പുരിമാനം ദസന്നന്തിആദിതോ പട്ഠായ യാവ “വിമുത്തിയാ മയ്ഹം സദിസോ നത്ഥീ”തി ഏതേസം പുരിമാനം ദസന്നം സീഹനാദാനം, നിദ്ധാരണേ ചേത്ഥ സാമിവചനം, തേനാഹ “ഏകേകസ്സാ”തി. “പരിസാസു ച നദതീ”തി ആദയോ പരിവാരാ “ഏകച്ചം തപസ്സിം നിരയേ നിബ്ബത്തം പസ്സാമീ”തി സീഹനാദം നദന്തോ ഭഗവാ പരിസായം നദതി വിസാരദോ നദതി യാവ “പടിപന്നാ ആരാധേന്തി”തി അത്ഥയോജനായ സമ്ഭവതോ . തമാ സേസേസുപി നവസു.

“ഏവ”ന്തിആദി യമാവുത്താനം തേസം സങ്കലേത്ഥാ ദസ്സനം. തേ ദസാതി തേ “പരിസാസു ച നദതീ”തി ആദയോ സീഹനാദാ. പുരിമാനം ദസന്നന്തി യമാവുത്താനം പുരിമാനം ദസന്നം. പരിവാരവസേനാതി പച്ചേകം പരിവാരവസേന യോജിയമാനാ സതം സീഹനാദാ. പുരിമാ ച ദസാതി തമാ അയോജിയമാനാ പുരിമാ ച ദസാതി ഏവം ദസാധികം സീഹനാദസതം ഹോതി. ഏവം വാദീനം വാദന്തി ഏവം പവത്തവാദാനം തിത്ഥിയാനം വാദം. പടിസേയേത്ഥാതി തമാഭാവാഭാവദസ്സനേന പടിക്ഖിപിത്ഥാ. യം ഭഗവാ ഉദുമ്പരികസുത്തേ “ഇയ നിഗ്രോധ തപസ്സീ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൩.൩൩) ഉപക്ഷിലേസവിഭാഗം, പാരിസുദ്ധിവിഭാഗഞ്ച ദസ്സേന്തോ സപരിസസ്സ നിഗ്രോധസ്സ പരിബ്ബാജകസ്സ പുരതോ സീഹനാദം നദി, തം ദസ്സേതും “ഇദാനി പരിസതി നദിതപുബ്ബം സീഹനാദം ദസ്സേന്തോ”തിആദി വുത്തം.

തിത്ഥിയപരിവാസകമാവണ്ണനാ

രംഭ. ഇദന്തി “രാജഗഹേ ഗിജ്ജയകുടേ പബ്ബതേ വിഹരന്തം മം...പേ... പഞ്ഹം പുച്ഛീ”തി ഇദം വചനം. കാമം യദാ നിഗ്രോധോ പഞ്ഹം പുച്ഛി, ഭഗവാ ചസ്സ വിസ്സജ്ജസി, ന തദാ ഗിജ്ജയകുടേ പബ്ബതേ വിഹരതി, രാജഗഹസമീപേ പന വിഹരതീതി കത്ഥാ “രാജഗഹേ ഗിജ്ജയകുടേ പബ്ബതേ വിഹരന്തം മ”ന്തി വുത്തം, ഗിജ്ജയകുടേ വിഹരണഞ്ചസ്സ തദാ അവിച്ഛിന്നന്തി, തേനാഹ “യം തം ഭഗവാ”തിആദി. യോഗേതി നയേ, ദുക്ഖനിസ്സരണുപായേതി അരേമാ.

രംഭം. യം പരിവാസം സാമണേരഭൂമിയം റിതോ പരിവസതീതി യോജനാ. യസ്മാ സാമണേരഭൂമിയം റിതേന പരിവസിതബ്ധം, ന ഗിഹിഭൂതേന, തസ്മാ അപരിവസിതായേവ പബ്ബജ്ജം ലഭതി. ആകഞ്ചതി പബ്ബജ്ജം, ആകഞ്ചതി ഉപസമ്പദന്തി ഏതഥ പന പബ്ബജ്ജാ-ഗൃഹണം വചനസിദ്ധിട്ഠതാവസേനേവ “ദിരത്തതിരത്തം സഹസേയ്യ”ന്തി (പാചിം ൨൦) ഏതഥ ദിരത്തഗൃഹണം വിയ. ഗാമപ്പവേസനാദിനീതി ആദി-സദുന

വേസിയാവിധവാമുല്ല്യകുമാരിപണ്ഡകഭിക്ഖുനിഗോചരതാ, സബ്രഹ്മചാരിനം ഉച്ചാവചേസു കിംകരണീയേസു ദക്ഖാനലസാദിതാ, ഉദ്ദേസപരിപുച്ഛാദിസു തിബ്ബഹന്തതാ, യസ്സ തിത്ഥായതനതോ ഇയാഗതോ, തസ്സ അവണ്ണേ, രതനത്തയസ്സ ച വണ്ണേ അനത്തമനതാ, തദുഭയം യമാക്കമം വണ്ണേ ച അവണ്ണേ ച അത്തമനതാതി ഇമേസം സങ്ഗഹോ വേദിതബ്ബോ, തേനാഹ “അട്ഠ വത്താനി പൂരേണേന”തി. ഘംസിത്വാ കോട്ടേത്വാതി അജ്ജ്യാസയസ്സ വീമംസനവസേന സുവണ്ണം വിയ ഘംസിത്വാ കോട്ടേത്വാ.

ഗണമജ്ജേയേ നിസിദിത്വാതി ഉപസമ്പദാകമ്മസ്സ ഗണപ്പഹോനകാനം ഭിക്ഖുനം മജ്ജേയേ സങ്ഘത്ഥേരോ വിയ തസ്സ അനുഗൃഹത്ഥം നിസിദിത്വാ. വുപകട്ഠോതി വിവിത്തോ. താദിസസ്സ സീലവിസോധനേ അപ്പമാദോ അവുത്തസിദ്ധോതി ആഹ “കമ്മട്ഠാനേ സതിം അവിജഹന്തോ”തി. പേസിതചിത്തോതി നിബ്ബാനം പതി പേസിതചിത്തോ തന്നിന്നോ തപ്പോണോ തപ്പബ്ഭാരോ. ജാതികുലപുത്താപി ആചാരസമ്പന്നാ ഏവ അരഹത്താധിഗമായ പബ്ബജ്ജാപേക്ഖാ ഹോന്തിതി തേപി തേഹി ഏകസങ്ഗഹേ കരോന്തോ ആഹ “കുലപുത്താതി ആചാരകുലപുത്താ”തി, തേനാഹ “സമ്മദേവാതി ഹേതുനാവ കാരണേനേവാ”തി. “ഓതിണ്ണോമഹി ജാതിയാ”തിആദിനാ നയേന ഹി സംവേഗപുബ്ബികം യമാനുസിട്ഠം പബ്ബജ്ജം സന്ധായ ഇധ “സമ്മദേവാ”തി വുത്തം. ഹേതുനാതി ഞായേന. പാപുണിത്വാതി പത്വാ അധിഗത്വാ. സമ്പാദേത്വാതി അസേക്ഖാ സീലസമാധിപത്തോ നിപ്ഫാദേത്വാ, പരിപൂരേത്വാ വാതി അത്ഥോ.

നിട്ഠാപേതുന്തി നിഗമനവസേന പരിയോസാപേതും. “ബ്രഹ്മചരിയപരിയോസാനം...പേം... വിഹാസീ”തി ഇമിനാ ഏവ ഹി അരഹത്തനികൂടേന ദേസനാ പരിയോസാപിതാ. തം പന നിഗമേന്തോ “അത്തതരോ ഖോ പനാ...പേം... അഹോസീ”തി വുത്തം ധമ്മസങ്ഗാഹകേഹി. യം പനേത്ഥ അത്ഥതോ ന വിഭിത്തം, തം സുവിത്തേയ്യമേവ.

മഹാസീഹനാദസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ.

൯. പോട്ഠപാദസുത്തവണ്ണനാ

പോട്ഠപാദപരിബ്ബാജകവത്സുവണ്ണനാ

൪൦൬. സാവത്ഥിയന്തി സമീപത്ഥേ ഭുജന്തി ആഹ “സാവത്ഥിം ഉപനിസ്സായാ”തി. ജേതസ്സ കുമാരസ്സ വന്തേതി ജേതേന നാമ രാജകുമാരേന രോപിതേ ഉപവന്തേ. നിവാസഹാസുതാദിനാ പബ്ബജിതാ ആരമന്തി ഏത്ഥാതി ആരാമോ, വിഹാരോ. ഫോടോ പാദേസു ജാതോതി പോട്ഠപാദോ. വത്ഥച്ഛായാചരാദനപബ്ബജുപഗതത്താ ചരണപരിബ്ബാജകോ. ബ്രാഹ്മണമഹാസാലോതി മഹാവിഭവതായ മഹാസാരതാപത്തോ ബ്രാഹ്മണോ. സമയന്തി സാമഞ്ഞനിദേസോ, തം തം സമയന്തി അത്ഥോ. പവദന്തിതി പകാരത്തോ വദന്തി, അത്തനാ അത്തനാ ഉഗ്ഗഹിതനിയാമേന യഥാ തഥാ സമയം വദന്തിതി അത്ഥോ. “പഭൂതയോ”തി ഇമിനാ തോദേയ്യജാണുസോണീസോണദണ്ഡാദികേ സങ്ഗഹാതി, പരിബ്ബാജകാദയോതി ആദി-സദേന ചരണപരിബ്ബാജകാദികേ. തിന്ദുകാചീരമേത്ഥ അത്ഥീതി തിന്ദുകാചീരോ, ആരാമോ. തഥാ ഏകാ സാലാ ഏത്ഥാതി ഏകസാലകോ, തസ്ഥിം തിന്ദുകാചീരേ ഏകസാലകേ.

അനേകാകാരാനവസേസത്തേയ്യത്ഥവിഭാവനത്തോ, അപരാപരുപ്പത്തിതോ ച ഭഗവതോ ഞാണം തത്ഥ പത്ഥം വിയ ഹോതീതി വുത്തം “സബ്ബത്തുതത്താണം പത്ഥരിത്ഥാ”തി, യതോ തസ്സ ഞാണജാലതാ വുച്ചതി, വേണേയ്യാനം തദന്തോഗധതാ ഹേട്ഠാ വുത്തായേവ. വേണേയ്യസത്തപരിഗ്ഗഹ്ണന്തം സമന്നാഹാരേ കത്തേ പഠമം നേസം വേണേയ്യഭാവേണേവ ഉപട്ഠാനം ഹോതി, അഥ സരണഗമനാദിവസേന കിച്ചനിപ്ഫത്തി വീമംസീയതീതി ആഹ “കിം നു ഖോ ഭവിസ്സതീതി ഉപപരിക്ഖന്തോ”തി . നിരോധന്തി സത്താനിരോധം. നിരോധാ വുട്ഠാനന്തി തതോ നിരോധത്തോ വുട്ഠാനം സത്തുപ്പത്തി. സബ്ബബുദ്ധാനം ഞാണേന സംസദിത്ഥാതി യഥാ തേ നിരോധം, നിരോധത്തോ വുട്ഠാനഞ്ച ബ്യാകരിംസു, ബ്യാകരിസ്സന്തി ച, തഥാ ബ്യാകരണവസേന സംസദിത്ഥാ. ഹത്ഥിസാരിപുത്തോതി ഹത്ഥിസാരിനോ പുത്തോ. “യുഗന്ധരപബ്ബതം പരിക്ഖിപിത്ഥാ”തി ഇദം പരിക്ഖപചനം “താദിസം അത്ഥി ചേ, തം വിയായാ”തി. മേഘവണ്ണന്തി രത്തമേഘവണ്ണം, സന്ത്യാപ്പഭാനുരഞ്ജിതമേഘസങ്കാസന്തി അത്ഥോ. പച്ചഗ്ഘന്തി അഭിനവം ആദിതോ തഥാലദ്ധവോഹാരേന , അനഞ്ഞപരിഭോഗതായ , തഥാ വാ സത്ഥു അധിട്ഠാനേന സോ പത്തോ സബ്ബകാലം “പച്ചഗ്ഘം” ത്വേവ വുച്ചതി, സിലാദിവുത്തരതനലക്ഖണ്ഡുപപത്തിയാ വാ സോ പത്തോ “പച്ചഗ്ഘ”ന്തി വുച്ചതി.

൪൦൭. അത്തനോ രുചിവസേന സദ്ധമ്മട്ഠിതിജ്ജ്യാസയവസേന, ന പരേന ഉസ്സാഹിതോതി അധിപ്പായോ. “അതിപ്പഗഭാവമേവ ദിസ്വാ”തി ഇദം ഭൂതകഥനം ന താവ ഭിക്ഖാചാരവേലാ സമ്പത്താതി ദസ്സനത്ഥം. ഭഗവാ ഹി തദാ കാലസ്സേവ വിഹാരത്തോ നിക്ഖന്തോ “വാസന്നാഭാഗിയായ ധമ്മദേസനായ പോട്ഠപാദം അനുഗൃഹ്ണിസ്സാമീ”തി. യന്നുനാഹന്തി അത്തത്ഥ സംസയപരിദീപനോ, ഇധ പന സംസയപരിദീപനോ വിയ. കസ്ഥാതി ആഹ “ബുദ്ധാന”ന്തിആദി. സംസയോ നാമ നത്ഥി ബോധിമൂലേ ഏവ

സമുഗ്ഘാടിതത്താ. പരിവിതക്കപുണ്യഭാഗോതി അധിപ്തകിച്ചസ്സ
പുണ്യഭാഗപരിവിതക്കോ ഏവ. ബുദ്ധാനം ലബ്ഭിതീതി “കരിസ്സാമ, ന
കരിസ്സാമാ”തിആദികോ ഏസ ചിത്തചാരോ ബുദ്ധാനം ലബ്ഭിതീ സമ്ഭവതി
വിചാരണവസേന പവത്തനതോ, ന പന സംസയവസേന. തേനാഹാതി യേന
ബുദ്ധാനസി ലബ്ഭിതീ, തേനേവാഹ ഭഗവാ “യന്നുനാഹ”ന്തി. പരികപ്പനേ
വായം നിപാതോ. “ഉപസങ്കമേയ്യ”ന്തി കിരിയാപദേന വുച്ചമാനോ ഏവ ഹി
അത്ഥോ “യന്നുനാ”തി നിപാതപദേന ജോതീയതി. അഹം യന്നുന
ഉപസങ്കമേയ്യന്തി യോജനാ. യദിപനാതി ഇദസി തേന സമാനത്ഥന്തി ആഹ
“യദി പനാഹന്തി അത്ഥോ”തി.

രംവ. യഥാ ഉന്നതപ്പായോ സദോ ഉന്നാദോ, ഏവം വിപുലഭാവേന
ഉപരൂപരി പവത്തോപി ഉന്നാദോതി തദുഭയം ഏകജ്ഞം കത്വാ പാളിയം
“ഉന്നാദിനിയാ”തി വത്വാ പുന വിഭാഗേന ദസ്സേതും “ഉച്ചാസദുമഹാസദായാ”തി
വുത്തന്തി തമത്ഥം വിവരന്തോ “ഉച്ചം നദമാനായാ”തിആദിമാഹ. അസ്സാതി
പരിസായ. ഉദ്ധംഗമനവസേനാതി ഉന്നതബഹുലതായ ഉഗ്ഗന്താ ഉഗ്ഗന്താ
പവത്തനവസേന. ദിസാസു പത്ഥഃവസേനാതി വിപുലഭാവേന ഭൂതപരമ്പരായ
സബ്ബദിസാസു പത്ഥരണവസേന. ഇദാനി പരിബ്ബാജകപരിസായ
ഉച്ചാസദുമഹാസദായ കാരണം, തസ്സ ച പവത്തിആകാരം ദസ്സേന്തോ
“തേസഞ്ചീ”തിആദിമാഹ. കാമസ്സാദോ നാമ കാമഗുണസ്സാദോ.
കാമഭവാദിഗതോ അസ്സാദോ ഭവസ്സാദോ.

രം൯. സഞ്ചീപേസീതി സംയമനവസേന സമ്മദേവ റപേസി,
സഞ്ചീപനഞ്ചേത്ഥ തിരച്ചാനകമായ അഞ്ഞമഞ്ഞസ്ഥിം അഗാരവസ്സ
ജഹാപനവസേന ആചാരസ്സ സിക്ഖാപനം, യഥാവുത്തദോസസ്സ നിഗൂഹനഞ്ച
ഹോതീതി ആഹ “സിക്ഖാപേസീ”തിആദി. അപ്പസദുന്തി നിസ്സദും,
ഉച്ചാസദുമഹാസദാഭാവന്തി അധിപ്പായോ. നപ്പമജ്ജന്തിതി ന അഗാരവം
കരോന്തി.

രം൧൦. നോ ആഗതേ ആനന്ദോതി ഭഗവതി ആഗതേ നോ അമ്ഹാകം
ആനന്ദോ പീതി ഹോതി. പിയസമുദാചാരാതി പിയാലാപാ. “പച്ചുഗ്ഗമനം
അകാസീ”തി വത്വാ ന കേവലമയമേവ, അഥ ഖോ അഞ്ഞേപി പബ്ബജിതാ
യേഭുയേന ഭഗവതോ അപചിതിം കരോന്തേവാതി ദസ്സേതും
“ഭഗവന്തഞ്ചീ”തിആദിം വത്വാ, തത്ഥ കാരണമാഹ “ഉച്ചാകുലീനതായാ”തി,
തേന സാസനേ അപ്പസന്നാപി കുലഗാരവേന ഭഗവതി അപചിതിം കരോന്തേ
വാതി ദസ്സേതി. ഏതസ്ഥിം അന്തരേ കാ നാമ കമാതി ഏതസ്ഥിം
യഥാവുത്തപരിച്ഛേദബ്ഭന്തരേ കമാ കാ നാമ. വിപ്പകതാ ആരദ്ധാ ഹുത്വാ
അപരിയോസിതാ. “കാ കമാ വിപ്പകതാ”തി വദന്തോ അത്ഥതോ തസ്സാ
പരിയോസാപനം പടിജാനാതി നാമ. “കാ കമാ”തി ച അവിസേസചോദനാതി
യസ്സാ തസ്സാ സബ്ബസ്സാപി കമായ പരിയോസാപനം പടിഞ്ഞാതഞ്ച ഹോതി,
തഞ്ച പരേസം അസബ്ബണ്ണതും അവിസയന്തി ആഹ “പരിയന്തം നേത്വാ ദേവീതി
സബ്ബണ്ണതുപവാറണം പവാറേസീ”തി.

അഭിസത്താനിരോധകമാവണ്ണനാ

രം൧൧. സുകാരണന്തി സുന്ദരം അത്ഥാവഹം ഹിതാവഹം കാരണം.
നാനാതിത്ഥേസു നാനാലധീസു നിയുത്താതി നാനാതിത്ഥികാ, തേ ഏവ

നാനാതിത്ഥിയാ ക-കാരസ്ത യ-കാരം കത്വാ. കുരുഹലമേതമ അത്ഥീതി കോരുഹലാ, സാ ഏവ സാലാതി കോരുഹലസാലാ, തേനാഹ “കോരുഹലുപ്പത്തിട്ഠാനതോ”തി. സത്താനിരോയേതി സത്താസീസേനായം ദേസനാ, തസ്മാ സത്താസഹഗതാ സഞ്ചേപി ധമ്മാ സങ്ഗയ്ഹന്തി, തത്ഥ പന ചിത്തം പധാനന്തി ആഹ “ചിത്തനിരോയേ”തി. അച്ചന്തനിരോയസ്സ പന തേഹി അനധിപ്പേതത്താ, അവിസയത്താ ച “ഖണികനിരോയേ”തി ആഹ. കാമം സോപി തേസം അവിസയോവ, അത്ഥതോ പന നിരോധകമാ വുച്ചമാനാ തത്ഥേവ തിട്ഠതീതി തഥാ വുത്തം. കിത്തിഘോസോതി “അഹോ ബുദ്ധാനുഭാവോ ഭവന്തരപടിച്ചന്നം കാരണം ഏവം ഹത്ഥാമലകം വിയ പച്ചക്ഖതോ ദസ്സേതി, സാവകേ ച ഏദിസേ സംവരസമാദാനേ പതിട്ഠാപേതീ”തി മുതിഘോസോ യാവ ഭവഗ്ഗാ പത്ഥരതി. പടിഭാഗകിരിയന്തി പളാസവസേന പടിഭാഗഭൂതം പയോഗം കരോത്തോ. ഭവന്തരസമയന്തി തത്ര തത്ര വുട്ഠനസമയം അഭൂതപരികപ്പിതം കിഞ്ചി ഉപ്പാദിയം വത്ഥും അത്തനോ സമയം കത്വാ. കിഞ്ചിദേവ സിക്ഖാപദന്തി “ഏലമുഗേന ഭവിതബ്ബം , ഏത്തകം, വേലം ഏകസ്ഥിന്ധേവ റാനേ നിസീദിതബ്ബ”ന്തി ഏവമാദികം കിഞ്ചിദേവ കാരണം സിക്ഖാകോട്ഠാസം കത്വാ പത്തേപേന്തി. നിരോധകമന്തി നിരോധസമാപത്തികമം.

തേസൂതി കോരുഹലസാലായം സന്നിപതിതേസു തിത്ഥിയസമണ്ഡബ്രാഹ്മണേസു. ഏകച്ചേതി ഏകേ. പൂരിമോതി “അഹേതു അപ്പച്ചയാ”തി ഏവംവാദീ. യായം ഇധ ഉപ്പജ്ജതീതി യോജനാ. സമാപത്തിന്തി അസത്തഭാവാവഹം സമാപത്തിം. നിരോയേതി സത്താനിരോയേ. ഹേതും അപസ്സന്തോതി യേന ഹേതുന്നാ അസത്തഭവേ സത്തായ നിരോയോ സബ്ബസോ അനുപ്പാദോ, യേന ച തതോ ചുരസ്സ ഇധ പഞ്ചവോകാരഭവേ തസ്സാ ഉപ്പാദോ, തം അവിസയതായ അപസ്സന്തോ.

നന്തി പഠമവാദിം. നിസേയേത്ഥാതി “ന ഖോ നാമേതം ഭോ ഏവം ഭവിസ്സതീ”തി ഏവം പടിക്ഖിപിത്വാ. അസത്തികഭാവന്തി മുങ്ഘാപത്തിയാ കിരിയമയസത്താവസേന വിഗതസത്തിഭാവം. വക്ഖതി ഹി “വിസത്തി ഹുത്വാ”തി. വിക്ഖമ്ഭനവസേന കിലേസാനം സന്താപനേന അത്തന്തപോ. ഘോരതപോതി ദുക്കരതായ ഭീമതപോ. പരിമാരിതിന്ദ്രിയോതി നിബ്ബിസേവനഭാവപാദനേന സബ്ബസോ മിലാപിതചക്ഖാദിന്ദ്രിയോ. ഭഗ്ഗോതി ഭഞ്ജിതകുസലജ്ജ്യാസയോ. ഏവമാഹാതി “ഏവം സത്താ ഹി ഭോ പൂരിസസ്സ അത്താ”തിആദിആകാരേന സത്താനിരോധമാഹ. ഇമിനാ നയേന ഇതോ പരേസു ദ്വീസു റാനേസു യഥാരഹം യോജനാ വേദിതബ്ബാ.

ആമബ്ബണപയോഗന്തി ആമബ്ബണവേദവിഹിതം ആമബ്ബണികാനം വിസത്തിഭാവപാദനപയോഗം. ആമബ്ബണം പയോജേത്ഥാതി ആമബ്ബണവേദേ ആഗതഅഗ്ഗിജുഹനപുബ്ബകം മന്തജപ്പനം പയോജേത്ഥാ സീസച്ഛിന്നതാദിദസ്സനേന സത്താനിരോധമാഹ. തസ്സാതി യസ്സ സീസച്ഛിന്നതാദി ദസ്സിതം, തസ്സ.

യക്ഖദാസീനന്തി ദേവദാസീനം, യാ “ദേവതാഭതിയോതിപി” വുച്ചന്തി. മദനിദന്തി സുരാമദനിമിത്തകം സുപനം ദേവതൂപഹാരന്തി നച്ചനഗായനാദിനാ ദേവതാനം പുജം. സുരാപാതിന്തി പാതിപുണ്ണം സുരം. ദിവാതി അതിദിവാ ഉസ്സൂരേ.

ഏലമുഗകമാ വിയാതി ഇമേസം പണ്ഡിതമാനീനം കമാ അന്ധബാലകമാസദിസീ. ചത്താരോ നിരോധേതി അഞ്ഞമഞ്ഞവിധുരേ ചത്താരോ നിരോധേ ഏതേ പഞ്ഞപേന്തി. ന ച അഞ്ഞമഞ്ഞവിരുദ്ധനാനാസഭാവേന തേന ഭവിതബ്ബം, അഥ ഖോ ഏകസഭാവേന, തേനാഹ “ഇമിനാ ചാ”തിആദി. അഞ്ഞേനേവാതി ഇമേഹി വുത്താകാരതോ അഞ്ഞാകാരേനേവ ഭവിതബ്ബം. “അയം നിരോധോ, അയം നിരോധോ”തി ആമേധിതവചനം സത്ഥാ അത്തനോ ദേസനാവിലാസേന അനേകാകാരവോകാരം നിരോധം വിഭാവേസ്സതീതി ദസ്സനത്ഥം കതം അഹോ നൂനാതി ഏതഥ അഹോതി അച്ഛരിയേ, നൂനാതി അനുസ്സരണേ നിപാതോ. തസ്മാ അഹോ നൂന ഭഗവാ അനഞ്ഞസാധാരണദേസനത്താ നിരോധസി അഹോ അച്ഛരിയം കത്വാ കഥേയു മഞ്ഞേതി അധിപ്പായോ. “അഹോ നൂന സുഗതോ”തി ഏതഥാപി ഏസേവ നയോ. അച്ഛരിയവിഭാവനതോ ഏവ ചേതഥ ദിക്ഖത്തും വചനം, അച്ഛരിയത്ഥോപി ചേതഥ അഹോ-സദോ. സോ യസ്മാ അനുസ്സരണമുഖേനേവ തേന ഗഹിതോ, തസ്മാ വുത്തം “അഹോ നൂനാതി അനുസ്സരണത്ഥേ”തി. കാലപുഗ്ഗലാദിവിഭാഗേന ബഹുഭേദത്താ ഇമേസം നിരോധധമ്മാനന്തി ബഹുവചനം, കുസല-സദുയോഗേന സാമിവചനം ഭുമ്മത്ഥേ ദട്ഠബ്ബം. ചിണ്ണവസിതായാതി നിരോധസമാപത്തിയം വസിഭാവസ്സ ചിണ്ണത്താ. സഭാവം ജാനാതീതി നിരോധസ്സ സഭാവം യാമാവതോ ജാനാതി.

അഹേതുകസഞ്ചുപ്പാദനിരോധകമാവണ്ണനാ

൪൧൨. ഘരമജ്ജേയേവ പക്ഖലിതാതി ഘരതോ ബഹി ഗന്തുക്കാമാ പുരിസാ മഗ്ഗം അനോതരിത്വാ ഘരാജിരേന സമതലേ വിവടങ്ഗണേ ഏവ പക്ഖലനം പത്താ, ഏവം സമ്പദമിദന്തി അത്ഥോ. അസാധാരണോ ഹേതു, സാധാരണോ പച്ചയോതി ഏവമാദി വിഭാഗേന ഇധ പയോജനം നത്ഥി സഞ്ഞായ അകാരണഭാവപടിക്ഖേപത്താ ചോദനായാതി വുത്തം “കാരണസ്സേവ നാമ”ന്തി.

പാളിയം “ഉപ്പജ്ജന്തിപി നിരുജ്ജന്തിപി”തി വുത്തം, തത്ഥ “സഹേതു സപ്പച്ചയാ സഞ്ഞാ ഉപ്പജ്ജന്തി, ഉപ്പന്നാ പന നിരുജ്ജന്തിയേവ, ന തിട്ഠന്തി”തി ദസ്സനത്ഥം “നിരുജ്ജന്തി”തി വചനം, ന നിരോധസ്സ സഹേതുസപ്പച്ചയഭാവദസ്സനത്ഥം. ഉപ്പാദോ ഹി സഹേതുകോ , ന നിരോധോ. യദി ഹി നിരോധോപി സഹേതുകോ സിയാ, തസ്സ നിരോധേനാപി ഭവിതബ്ബം അങ്കുരാദീനം വിയ, ന ച തസ്സ നിരോധോ അത്ഥി. തസ്മാ വുത്തനയേനേവ പാളിയാ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അയഞ്ച നയോ ഖണനിരോധവസേന വുത്തോ. യോ പന യഥാപരിച്ഛിന്നകാലവസേന സബ്ബസോവ അനുപ്പാദനിരോധോ, സോ “സഹേതുകോ”തി വേദിതബ്ബോ തമാരൂപായ പടിപത്തിയാ വിനാ അഭാവതോ. തേനാഹ ഭഗവാ “സിക്ഖാ ഏകാ സഞ്ഞാ നിരുജ്ജന്തി”തി. (ദീ० നി० ൧.൪൧൨) തതോ ഏവ ച ഇധാപി വുത്തം “സഞ്ഞായ സഹേതുകം ഉപ്പാദനിരോധം ദിപേതു”ന്തി.

സിക്ഖാ ഏകാതി ഏതഥ സിക്ഖാതി കരണേ പച്ചത്തവചനം, ഏക-സദോ അഞ്ഞപരിയായോ “ഇത്ഥേകേ അഭിവദന്തി സതോ വാ പന സത്തസ്സാ”തിആദിസു (ദീ० നി० ൧.൮൫ ആദയോ; മ० നി० ൩.൨൧) വിയ, ന സങ്ഖ്യാവാചിതി ആഹ “സിക്ഖാ ഏകാ സഞ്ഞാ ഉപ്പജ്ജന്തിതി സിക്ഖായ ഏകച്ചാ സഞ്ഞാ ജായന്തി”തി. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ.

ർമന്. തമ്മാതി തസ്സം ഉപരിദേസനായം. സമ്മാദിട്ഠിസമ്മാസങ്കപ്പവസേന പരിയാപന്നത്താ ആഗതാതി സഭാവതോ ഉപകാരതോ ച പഞ്ഞാക്ഖണ്ഡേ പരിയാപന്നത്താ സങ്ഗഹിത്തത്താ തതിയാ അധിപഞ്ഞാസിക്ഖാ സമ്മാദിട്ഠിസമ്മാസങ്കപ്പവസേന ആഗതാ. തമാ ഹി വുത്തം “യാ ചാവുസോ വിസാഖ സമ്മാദിട്ഠി, യോ ച സമ്മാസങ്കപ്പോ, ഇമേ ധമ്മാ പഞ്ഞാക്ഖണ്ഡേ സങ്ഗഹിതാ”തി (മം നിം ൧.൪൬൨) കാമഞ്ചേത്ഥ വുത്തനയേന തിസ്സോപി സിക്ഖാ ആഗതാ ഏവ, തമാപി അധിചിത്തസിക്ഖായ ഏവ അഭിസഞ്ഞാനിരോധോ ദസ്സിതോ, ഇതരാ തസ്സ സമ്ഭാരഭാവേന ആനീതാ.

പഞ്ചകാമഗുണികരാഗോതി പഞ്ചകാമകോട്ഠാസേ ആരബ്ഭ ഉപ്പജ്ജനകരാഗോ. അസമുപ്പന്നകാമചാരോതി വത്തമാനുപ്പന്നതാവസേന അസമുപ്പന്നോ യോ കോചി കാമചാരോ യാ കാചി ലോഭുപ്പത്തി. പുരിമോ വിസയവസേന നിയമിതത്താ കാമഗുണാരമ്മണോവ ലോഭോ ദട്ഠഞ്ചോ, ഇതരോ പന ത്യാനനികന്തിഭവരാഗാദിപ്പഭേദോ സഞ്ചോപി ലോഭചാരോ കാമനട്ഠേന കാമേസു പവത്തനതോ. സഞ്ചോപി ഹി തേഭൂമകാ ധമ്മാ കാമനീയട്ഠേന കാമാതി. ഉഭയേസമ്പി കാമസഞ്ഞാതിനാമതാ സഹചരണണായേനാതി “കാമസഞ്ഞാ”തി പദുദ്ധാരം കത്വാ തദുഭയം നിദിട്ഠം.

“തമ്മാ”തിആദി അസമുപ്പന്നകാമചാരതോ പഞ്ചകാമഗുണികരാഗസ്സ വിസേസദസ്സനം. കാമം പഞ്ചകാമഗുണികരാഗോപി അസമുപ്പന്നോ ഏവ മഗ്ഗേന സമുഗ്ഘാടീയതി, തസ്ഥിം പന സമുഗ്ഘാടീതേപി ന സഞ്ചോ രാഗോ സമുഗ്ഘാടം ഗച്ഛതി, തസ്ഥാ പഞ്ചകാമഗുണികരാഗഗൃഹണേന ന ഇതരസ്സ സഞ്ചസ്സ രാഗസ്സ ഗഹണം ഹോതീതി ഉഭയസാധാരണേന പരിയായേന ഉഭയം സങ്ഗഹേത്വാ ദസ്സേതും പാളിയം കാമസഞ്ഞാഗൃഹണം കതന്തി തദുഭയം സരൂപതോ വിസേസതോ ച ദസ്സേത്വാ സഞ്ചസങ്ഗാഹികഭാവതോ “അസമുപ്പന്നകാമചാരോ പന ഇമസ്ഥിം ഠാനേ വട്ടതീ”തി വുത്തം.

സദിസത്താതി കാമസഞ്ഞാദിഭാവേന സമാനത്താ, ഏതേന പാളിയം “പുരിമാ”തി സദിസകപ്പനാവസേന വുത്തന്തി ദസ്സേതി. അനാഗതാ ഹി ഇധ “നിരുജ്ജന്തീ”തി വുത്താ അനുപ്പാദസ്സ അധിപ്പേതത്താ, തേനാഹ “അനുപ്പന്നാവ നുപ്പജ്ജതീ”തി.

നീവരണവിവേകതോ ജാതത്താ വിവേകജേഹി പഠമജ്ജ്യാനപീതിസുഖേഹി സഹ അക്ഖാതഞ്ചാ, തംകോട്ഠാസികാ വാതി വിവേകജം പീതിസുഖസങ്ഖാതാ. നാനത്തസഞ്ഞാപടിഘസഞ്ഞാഹി നിപുണതായ സുഖമഭൂതതായ സുഖമസഞ്ഞാ ഭൂതാ സുഖമഭാവേന, പരമത്ഥഭാവേന അവിപരീതസഭാവാ. ത്യാനം തംസമ്പയുത്തധമ്മാനം ഭാവനാസിദ്ധാ സങ്ഗഹസുഖമതാ നീവരണവിക്ഖമ്ഭവസേന വിഞ്ഞായതീതി ആഹ “കാമച്ഛന്ദാദിഓളാരികങ്ഗപ്പഹാനവസേന സുഖമാ”തി. ഭൂതതായാതി വിജ്ജമാനതായ. സഞ്ചത്ഥാതി സഞ്ചവാദേസു.

സമാപജ്ജനാധിട്ഠാനാനി വിധ വുട്ഠാനം ത്യാനേ പരിയാപന്നമ്പി ഹോതി യഥാ തം ധമ്മാനം ഭങ്ഗക്ഖണ്ഡോ ധമ്മേസു, ന ആവജ്ജനപച്ചവേക്ഖണാനീതി “പഠമജ്ജ്യാനം സമാപജ്ജന്തോ അധിട്ഠഹന്തോ വുട്ഠഹന്തോ ച സിക്ഖതീ”തി വുത്തം, ന “ആവജ്ജന്തോ പച്ചവേക്ഖണ്ഡോ”തി. തന്തി പഠമജ്ജ്യാനം. തേനാതി ഹേതുമ്ഹി കരണവചനം, തസ്ഥാ പഠമജ്ജ്യാനേന ഹേതുഭൂതേനാതി അത്ഥോ.

ഹേതുഭാവോ ചേത്വ ത്യാനസ്സ യമാവുത്തസന്തായ ഉപ്പത്തിയാ സഹജാതാദിപച്ചയഭാവോ കാമസന്തായ നിരോധസ്സ ഉപനിസ്സയതാവ, തഞ്ച വോ സുത്തന്തപരിയായേന. തമാ ചേവ സംവണ്ണിതം “തമാരുപായ പടിപത്തിയാ വിനാ അഭാവതോ”തി. ഏതേനുപായേനാതി യായം പഠമജ്ജ്യാനതപ്പടിപക്ഖസന്താവസേന “സികഖാ ഏകാ സന്താ ഉപ്പജ്ജതി, സികഖാ ഏകാ സന്താ നിരുജ്ജ്യാതീ”തി ഏതഥ അത്ഥോ വുത്തോ, ഏതേന നയേന. സബ്ബത്ഥാതി സബ്ബവാദേസു.

൪൧൪. യസ്മാ പനേത്വ സമാപത്തിവസേന തംതംസന്താനം ഉപ്പാദനിരോധേ വുച്ചമാനേ അങ്ഗവസേന സോ വുത്തോതി ആഹ “യസ്മാ പനാ”തിആദി. “അങ്ഗതോ സമ്മസന”ന്തി അനുപദയമ്മവിപസ്സനായ ലക്ഖണവചനം. അനുപദയമ്മവിപസ്സനഞ്ചേ കരോന്തോ സമാപത്തിം പത്യാ അങ്ഗതോ സമ്മസനം കരോതി, ന ച സന്താ സമാപത്തിയാ കിഞ്ചി അങ്ഗം ഹോതി. വുത്തഞ്ച “ഇദഞ്ച സന്താ സന്താതി ഏവം അങ്ഗതോ സമ്മസനം ഉദ്ധട”ന്തി. അങ്ഗതോതി വാ അവയവതോതി അത്ഥോ, അനുപദയമ്മതോതി വുത്തം ഹോതി. തദേവാതി ആകിഞ്ചന്തായതനമേവ.

യതോ വോതി പച്ചത്തേ നിസ്സക്കവചനന്തി ആഹ “യോ നാമാ”തി യഥാ “ആദിമഹീ”തി ഏതസ്ഥിം അത്ഥേ “ആദിതോ”തി വുച്ചതി ഇതരവിഭത്തിതോപി തോ-സദസ്സ ലബ്ഭനേതോ. സകസ്ഥിം അത്തനാ അധിഗതേ സന്താ സകസന്താ, സാ ഏതസ്സ അത്ഥീതി സകസന്തീ, തേനാഹ “അത്തനോ പഠമജ്ജ്യാനസന്തായ സന്തവാ”തി. സകസന്തീതി ചേത്വ ഉപരി വുച്ചമാനനിരോധപാദകതായ സാതിസയായ ത്യാനസന്തായ അത്ഥിഭാവജോതകോ ഈ-കാരോ ദട്ഠഞ്ചോ, തേനേവാഹ “അനുപുഞ്ചേന സന്തേഗ്ഗം ഫുസതീ”തിആദി. തസ്മാ തത്വ തത്വ സകസന്തീതാഗ്ഗഹണേന തസ്ഥിം തസ്ഥിം ത്യാനേ സബ്ബസോ സുചിണ്ണവസീഭാവോ ദീപിതോതി വേദിതഞ്ചം.

ലോകിയാനന്തി നിദ്ധാരണേ സാമിവചനം, സാമിഅത്ഥേ ഏവ വാ. യദഗ്ഗേന ഹി തം തേസു സേട്ഠം, തദഗ്ഗേന തേസവി സേട്ഠന്തി. “ലോകിയാന”ന്തി വിസേസനം ലോകുത്തരസമാപത്തിഹി തസ്സ അസേട്ഠഭാവതോ. “കിച്ചകാരകസമാപത്തിന”ന്തി വിസേസനം അകിച്ചകാരകസമാപത്തിതോ തസ്സ അസേട്ഠഭാവതോ. അകിച്ചകാരകതാ ചസ്സാ പടുസന്താകിച്ചാഭാവവചനതോ വിത്തായതി. യഥേവ ഹി തത്വ സന്താ, ഏവം ഫസ്സാദയോ പീതി. യദഗ്ഗേന ഹി തത്വ സഞ്ചാരാവസേസസുഖമഭാവപ്പത്തിയാ പകതിവിപസ്സകാനം സമ്മസിതും അസക്കുണേയുരുപേന റിതാ, തദഗ്ഗേന ഹേട്ഠിമസമാപത്തിയമ്മാ വിധ പടുകിച്ചകരണസമത്ഥാപി ന ഹോന്തീതി. സ്വായമത്ഥോ പരമത്വമഞ്ജുസായം വിസുദ്ധിമഗ്ഗസംവണ്ണനായം ആരുപ്പകമായം (വിസുദ്ധിം ടീം ൧.൨൮൩) സവിസേസം വുത്തോ, തസ്മാ തത്വ വുത്തനയേന വേദിതഞ്ചോ. കേചി പന “യഥാ ഹേട്ഠിമാ ഹേട്ഠിമാ സമാപത്തിയോ ഉപരിമാനം ഉപരിമാനം അധിട്ഠാനകിച്ചം സാധേന്തി, ന ഏവം നേവസന്താനാസന്തായതനസമാപത്തി കസ്സചിപി അധിട്ഠാനകിച്ചം സാധേതി, തസ്മാ സാ അകിച്ചകാരികാ, ഇതരാ കിച്ചകാരികാ വുത്താ”തി വദന്തി, തദയുത്തം തസ്സാപി വിപസ്സനാചിത്തപരിദമനാദീനം അധിട്ഠാനകിച്ചസാധനതോ. തസ്മാ പുരിമോയേവ അത്ഥോ യുത്തോ.

പകപ്പേതീതി സംവിഭഹതി. ഡാനം സമാപജ്ഞോ ഹി ഡാനസുഖം അത്തനി സംവിഭഹതി നാമ. അഭിസങ്ഖരോതീതി ആയുഹതി, സമ്പിണ്ഡതീതി അത്ഥോ. സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ ഹി സമുദയട്ഠോ. യസ്മാ നിക്തിവസേന ചേതനാകിച്ചസ്സ മത്ഥകപ്പത്തി, തസ്മാ ഫലൂപചാരേണ കാരണം ദസ്സേനോ “നിക്തിം കുരുമാനോ അഭിസങ്ഖരോതി നാമാ”തി വുത്തം. ഇമാ ഇദാനി മേ ലബ്ഭമാനാ ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനസഞ്ഞാ നിരുജ്ജേയ്യും തംസമതിക്കമേനേവ ഉപരിത്ഥാനത്ഥായ ചേതനാഭിസങ്ഖരണസമ്ഭവതോ. അഞ്ഞാതി ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനസഞ്ഞാഹി അഞ്ഞാ. തതോ മൂലതരഭാവതോ ഓളാരികാ. കാ പന താതി ആഹ “ഭവങ്ഗസഞ്ഞാ”തി. ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനതോ വുട്ഠായ ഏവ ഹി ഉപരിത്ഥാനത്ഥായ ചേതനാഭിസങ്ഖരണാനി ഭവേയ്യും, വുട്ഠാനഞ്ച ഭവങ്ഗവസേന ഹോതി. യാവ ച ഉപരി ഡാനസമാപജ്ഞം, താവ അന്തരന്തരാ ഭവങ്ഗപ്പവത്തിതി ആഹ “ഭവങ്ഗസഞ്ഞാ ഉപ്പജേയ്യു”ന്തി.

ചേതേനോവാതി നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതനജ്ജ്യാനം ഏകം ദേ ചിത്തവാറേ സമാപജ്ഞോ ഏവ. ന ചേതേതി തമാ ഹേട്ഠിമജ്ജ്യാനേസു വിയ വാ പുബ്ബാഭോഗാഭാവതോ പുബ്ബാഭോഗവസേന ഹി ഡാനം പകപ്പേനോ ഇയ “ചേതേതി”തി വുത്തോ. യസ്മാ “അഹമേതം ഡാനം നിബ്ബത്തേമി ഉപസമ്പാദേമി സമാപജ്ജാമീ”തി ഏവം അഭിസങ്ഖരണം തത്ഥ സാലയസ്സേവ ഹോതി, ന അനാലയസ്സ, തസ്മാ ഏകം ചിത്തക്ഖണികമ്പി ഡാനം പവത്തേനോ തത്ഥ അപ്പഹീനനിക്തികതായ അഭിസങ്ഖരോനോ ഏവാതി അത്ഥോ. യസ്മാ പനസ്സ തമാ ഹേട്ഠിമജ്ജ്യാനേസു വിയ വാ തത്ഥ പുബ്ബാഭോഗോ നത്ഥി, തസ്മാ “ന അഭിസങ്ഖരോതീ”തി വുത്തം. “ഇമസ്സ ഭിക്ഖുനോ”തിആദി വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ വിവരണം. “സ്വായമത്ഥോ”തിആദിനാ തമേവത്ഥം ഉപമായ പടിപാദേതി.

പച്ഛാഭാഗേതി പിതൃഘരസ്സ പച്ഛാഭാഗേ. തതോ പുത്തഘരതോ. ലദ്ധഘരമേവാതി യതോ അന്നേ ഭിക്ഖ്വാ ലദ്ധാ, തമേവ ഘരം പുത്തഗേഹമേവ. ആസനസാലാ വിയ ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനസമാപത്തി തതോ പിതൃഘരപുത്തഘരട്ഠാനിയാനം നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതനനിരോധസമാപത്തിനം ഉപഗന്തബ്ബതോ. പിതൃഘരം അമനസികരിത്ഥാതി പവിസിത്ഥാ സമതിക്കന്തമ്പി പിതൃഘരം ന മനസി കത്ഥാ. പുത്തഘരസ്സേവ ആചിക്ഖനം വിയ ഏകം ദേ ചിത്തവാറേ സമാപജ്ജിതബ്ബമ്പി നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതനം ന മനസി കത്ഥാ പരതോ നിരോധസമാപത്തിഅത്ഥായ ഏവ മനസികാരോ. ഏവം അമനസികാരസാമഞ്ഞേന, മനസികാരസാമഞ്ഞേന ച ഉപമുപമേയ്യതാ വേദിതബ്ബാ ആചിക്ഖനേനപി മനസികാരസ്സേവ ജോതിതത്ഥാ. ന ഹി മനസികാരേണ വിനാ ആചിക്ഖനം സമ്ഭവതി.

താ ഡാനസഞ്ഞാതി താ ഏകം ദേ ചിത്തവാറേ പവത്താ നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതനസഞ്ഞാ. നിരുജ്ജ്യാന്തീതി പദേസേനേവ നിരുജ്ജ്യാന്തി, പുബ്ബാഭിസങ്ഖാരവസേന പന ഉപരി അനുപ്പാദോ. യമാ ച ഡാനസഞ്ഞാനം, ഏവം ഇതരസഞ്ഞാനം പീതി ആഹ “അഞ്ഞാ ച ഓളാരികാ ഭവങ്ഗസഞ്ഞാ നുപ്പജ്ജന്തീ”തി, യമാപരിച്ഛിന്നകാലന്തി അധിപ്പായോ. സോ ഏവം പടിപനോ ഭിക്ഖുതി സോ ഏവം യമാവുത്തേ സഞ്ഞാഗ്ഗേ റിതോ അരഹത്തേ, അനാഗാമിഫലേ വാ പതിട്ഠിതോ ഭിക്ഖു ദ്വീഹി ഫലേഹി സമന്നാഗമോ, തിണ്ണം സങ്ഖാരാനം പടിപ്പസ്സദ്ധി, സോളസവിധാ ഞാണചരിയാ, നവവിധാ

സമാധിചരിയാതി ഇമേസം വസേന നിരോധപടിപാദനപടിപത്തിം പടിപനോ. ഫുസതീതി ഏതമ ഫുസനം നാമ വിന്ദനം പടിലദ്ധീതി ആഹ “വിന്ദതി പടിലഭതീ”തി. അത്ഥതോ പന യഥാപരിച്ഛിന്നകാലം ചിത്തചേതസികാനം സബ്ബസോ അപ്പവത്തി ഏവ.

അഭീതി ഉപസഗ്ഗമത്തം നിരത്ഥകം, തസ്മാ “സത്താ” ഇച്ചേവ അത്ഥോ. നിരോധപദേന അനന്തരികം കത്വാ സമാപത്തിപദേ വത്തഞ്ചേ തേസം ദ്വിനം അന്തരേ സമ്പജാനപദം റപിതത്തി ആഹ “നിരോധപദേന അനന്തരികം കത്വാ വുത്ത”തി, തേനാഹ “അനുപടി...പേ... അത്ഥോ”തി. തത്രാപിതി തസ്ഥിമ്പി തഥാ പദാനുപുബ്ബിറപനേപി അയം വിസേസത്ഥോതി യോജനാ. സമ്പജാനന്തസ്സാതി തം തം സമാപത്തിം സമാപജ്ജിത്വാ വുട്ഠായ തത്ഥ തത്ഥ സങ്ഖാരാനം സമ്മസനവസേന പജാനന്തസ്സ. അന്തേതി യഥാവുത്തായ നിരോധപടിപത്തിയാ പരിയോസാനേ. ദുരിയവികപ്പേ സമ്പജാനന്തസ്സാതി സമ്പജാനകാരിനോതി അത്ഥോ, തേന നിരോധസമാപജ്ജനകസ്സ ഭിക്ഖുനോ ആദിതോ പട്ഠായ സബ്ബപാടിഹാരികപത്തായ സദ്ധിം അത്ഥസാധികാ പത്താ കിച്ചതോ ദസ്സിതാ ഹോതി, തേനാഹ “പണ്ഡിതസ്സ ഭിക്ഖുനോ”തി.

സബ്ബാകാരേനാതി “സമാപത്തിയാ സരൂപവിസേസോ, സമാപജ്ജനകോ, സമാപജ്ജനസ്സ റാനം, കാരണം, സമാപജ്ജനാകാരോ”തി ഏവമാദി സബ്ബപ്പകാരേന. തത്ഥാതി വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ. (വിസുദ്ധീം ൨.൮൬൭) കമിതതോവാതി കമിത്ത്ഠാനതോ ഏവ ഗഹേതബ്ബാ, ന ഇധ തം വദാമ പുനരുത്തിഭാവതോതി അധിപ്പായോ.

ഏവം ഖോ അഹന്തി ഏതമ ആകാരത്ഥോ ഏവം-സദോ ഉഗ്ഗഹിതാകാരദസ്സനന്തി കത്വാ. ഏവം പോട്ഠപാദാതി ഏതമ പന സമ്പടിച്ഛനത്ഥോ, തേനാഹ “സുഉഗ്ഗഹിതം തയാതി അനുജാനന്തോ”തി.

൪൧൫. സത്താ അഗ്ഗാ ഏത്ഥാതി സത്താഗ്ഗം, ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനം. അട്ഠസു സമാപത്തിസുപി സത്താഗ്ഗം അത്ഥി ഉപലബ്ഭതീതി ചിന്തേത്വാ. “പുഥു”തി പാളിയം ലിങ്ഗവിപല്ലാസം ദസ്സേന്തോ ആഹ “ബഹുനിപി”തി. “യഥാ”തി ഇമിനാ പകാരവിസേസോ കരണപ്പകാരോ ഗഹിതോ, ന പകാരസാമഞ്ഞേതി ആഹ “യേന യേന കസിണേനാ”തി, പഥവികസിണേന കരണഭൂതേനാ”തി ച. ത്യാനം താവ യുത്തോ കരണഭാവോ സത്താനിരോധഫുസനസ്സ സാധകതമഭാവതോ, കഥം കസിണാനന്തി? തേസമ്പി സോ യുത്തോ ഏവ. യദഗ്ഗേന ഹി ത്യാനാനം നിരോധഫുസനസ്സ സാധകതം അഭാവോ, തദഗ്ഗേന കസിണാനമ്പി തദവിനാഭാവതോ. അനേകകരണാപി കിരിയാ ഹോതിയേവ യഥാ “അസ്സേന യാനേന ദീപികായ ഗച്ഛതീ”തി.

ഏകവാരന്തി സകിം. പുരിമസത്താനിരോധന്തി കാമസത്താദിപുരിമസത്തായ നിരോധം, ന നിരോധസമാപത്തിസത്തിതം സത്താനിരോധം. ഏകം സത്താഗ്ഗന്തി ഏകം സത്താഭൂതം അഗ്ഗം സേട്ഠന്തി അത്ഥോ ഹേട്ഠിമസത്തായ ഉക്കട്ഠഭാവതോ. സത്താ ച സാ അഗ്ഗഞ്ചാതി സത്താഗ്ഗം, ന സത്താസു അഗ്ഗന്തി. ദേവാദേതി ദിക്ഖത്തും. സേസകസിണേസൂതി കസിണാനംയേവ ഗഹണം നിരോധകമായ അധികതത്താ. തതോ ഏവ ചേതമ ത്യാനഗ്ഗഹണേന കസിണജ്ഞാനാനി ഏവ ഗഹിതാനീതി വേദിതബ്ബം. “പഥജ്ഞാനേന കരണഭൂതേനാ”തി ആരമ്മണം അനാമസിത്വാ

വദതി യഥാ “യേന യേന കസിണേന”തി ഏതഥ ത്യാനം അനാമസിത്വാ വൃത്തം. “ഇതി”തിആദിനാ വൃത്തമേവമം സങ്ഗഹേത്യാ നിഗമനവസേന വദതി. സഞ്ചരീതി സഞ്ചം ഏകവാരം സമാപന്നത്യാനം. സങ്ഗഹേത്യാതി സഞ്ജാനനലക്ഖണേന തംസഭാവാവിസേസതോ ഏകജ്ജ്യാം സങ്ഗഹേത്യാ. അപരാപരന്തി പുനപ്സുനം.

൪൧൬. ത്യാനപദട്ഠാനം വിപസ്സനം വഡ്ഢേന്തസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ വസേന സത്താണാണാനി ദസ്സിതാനി പഠമനയേ . ദുതിയനയേ പന യസ്മാ വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേത്യാ മഗ്ഗേന ഘടേന്തസ്സ മഗ്ഗണാണം ഉപ്പജ്ജതി, തസ്മാ വിപസ്സനാമഗ്ഗവസേന സത്താണാണാനി ദസ്സിതാനി. യസ്മാ പന പഠമനയോ ലോകീയത്താ ഓളാരികോ, ദുതിയനയോ മിസ്സുകോ തസ്മാ തദുഭയം അസമ്ഭാവേത്യാ അച്ചന്തസുഖമം സുഭം മിരം നിബ്ബത്തിതലോകുത്തരമേവ ദസ്സേതും മഗ്ഗഫലവസേന സത്താണാണാനി ദസ്സിതാനി തതിയനയേ. തയോപേതേ നയാ മഗ്ഗസോധനവസേന ദസ്സിതാ.

“അയം പനേത്ഥ സാരോ”തി വിഭാവേതും തിപിടകമഹാസിവത്ഥേരവാദോ ആഭതോ. നിരോധം പുച്ഛിത്യാ തസ്മിം കമിതേ തദനന്തരം സത്താണാണുപ്പത്തിം പുച്ഛന്തോ അത്ഥതോ നിരോധതോ വുട്ഠാനം പുച്ഛതി നാമ, നിരോധതോ ച വുട്ഠാനം അരഹത്തഫലുപ്പത്തിയാ വാ സിയാ അനാഗാമിഫലുപ്പത്തിയാ വാ, തത്ഥ സത്താ പധാനാ, തദനന്തരഞ്ച പച്ചവേക്ഖണണാണന്തി തദുഭയം നിദ്ധാരേന്തോ മേരോ “കിം ഇമേ ഭിക്ഖു ഭണന്തി”തിആദിമാഹ . തത്ഥ “കിം ഇമേ ഭിക്ഖു ഭണന്തി”തി തദാ ദീഘനികായതത്തിം പരിവത്തന്തേ ഇമം റാനം പത്യാ യഥാവുത്തേന പടിപാടിയാ തയോ നയേ കമേന്തേ ഭിക്ഖു സന്ധായ വദതി.

യസ്സ യഥാ മഗ്ഗവീഥിയം മഗ്ഗഫലത്താണേസു ഉപ്പന്നേസു നിയമതോ മഗ്ഗഫലപച്ചവേക്ഖണണാണാനി ഹോന്തി, ഏവം ഫലസമാപത്തിയം ഫലപച്ചവേക്ഖണണാണന്തി ആഹ “പച്ഛാ പച്ചവേക്ഖണണാണ”ന്തി. “ഇദം അരഹത്തഫല”ന്തി ഇദം പച്ചവേക്ഖണണാണസ്സ പവത്തിആകാരദസ്സനം. ഫലസമാധിസത്താപച്ചയാതി ഫലസമാധിസഹഗതസത്താപച്ചയാ. കീര-സദ്ദോ അനുസ്സരണത്ഥോ. യഥാധിഗതയമ്മാനുസ്സരണപക്ഖിയാ ഹി പച്ചവേക്ഖണാ. സമാധിസീസേന ചേത്ഥ സഞ്ചം അരഹത്തഫലം ഗഹിതം സഹചരണത്തായേന, തസ്മിം അസതി പച്ചവേക്ഖണായ അസമ്ഭാവോ ഏവാതി ആഹ “ഇദപ്പച്ചയാ”തി.

സത്താഅത്തകമാവണ്ണനാ

൪൧൭. ദേസനായ സങ്ഗഹഭാവേന സാരമ്ഭമക്ഖിസ്സാദിമലവിസോധനതോ സുതമയത്താണം ന്ഹാപിതം വിയ, സുഖമഭാവേന തനുലേപനവിലിത്തം വിയ, തിലക്ഖണബ്ഭാഹതതായ കുണ്ഡലാദിഅലങ്കാരവിഭൂസിതം വിയ ച ഹോതി, തദനുപസേവതോ ണാണസ്സ ച തമാഭാവോ തംസമങ്ഗിനോ പുഗ്ഗലസ്സ തമാഭാവപത്തി, നിരോധകമായ നിവേസനഞ്ചസ്സ സിരിസയനപ്പവേസനസദിസന്തി ആഹ “സങ്ഗഹസുഖമ...പേ... ആരോപിതോപീ”തി. തത്ഥാതി തസ്സ നിരോധകമായം. സുഖം അവിന്ദന്തോ മന്ദബുദ്ധിതായ അലഭന്തോ. മലവിഭൂസിതതായ ഗുമട്ഠാനസദിസം. അത്തന്തോ ലദ്ധിം അത്തദിട്ഠിം. അനുമതിം ഗഹേത്യാതി അനുത്തം ഗഹേത്യാ “ഏദിസോ

മേ അത്താ"തി അനുജാനാപേത്യാ, അത്തനോ ലഭിയം പതിട്ഠപേത്യാതി അത്ഥോ. കം പനാതി ഓളാരികോ, മനോമയോ, അരൂപിതി തിണ്ണം അത്തവാദാനം വസേന തിവിധേസു കതമന്തി അത്ഥോ. പരിഹരന്തോതി വിധംസനതോ പരിഹരന്തോ, നിഗൂഹന്തോതി അധിപ്പായോ. യസ്മാ ചതുസന്തതിരൂപപ്പബന്ധം ഏകത്തവസേന ഗഹേത്യാ രൂപിഭാവതോ "ഓളാരികോ അത്താ"തി പച്ചേതി അത്തവാദീ, അന്നപാനോപധാനതഞ്ചസ്സ പരികപ്പേത്യാ "സസ്സതോ"തി മഞ്ഞതി, രൂപിഭാവതോ ഏവ ച സന്തായ അത്തത്തം ഞായാഗതമേവ, യം വേദവാദിനോ "അന്നമയോ, പാനമയോ"തി ച ദിധാ വോഹരന്തി, തസ്മാ പരിബ്ബാജകോ തം സന്ധായാ "ഓളാരികം വോ"തി ആഹ.

തത്ഥ യദി അത്താ രൂപീ, ന സന്തീ, സന്തായ അരൂപഭാവത്താ, രൂപധമ്മാനഞ്ച അസഞ്ജാനനസഭാവത്താ, രൂപീ ച സമാനോ യദി തവ മതേന നിച്ചോ, സന്താ അപരാപരം പവത്തനതോ തത്ഥ തത്ഥ ഭിജ്ജതീതി ഭേദസബ്ഭാവതോ അനിച്ഛാ, ഏവന്വി "അത്താ സന്താ, അത്തോ അത്താ"തി സന്തായ അഭാവതോ അചേതനോതി ന കമ്മസ്സ കാരകോ, ഫലസ്സ ച ന ഉപഭുഞ്ജകോതി ആപന്നമേവ, തേനാഹ "ഓളാരികോ ച ഹി തേ"തിആദി. പച്ഛാഗച്ഛതോതി പച്ഛാഗച്ഛന്തസ്സ , ജാനതോതി അത്ഥോ. "അത്താ ച സന്താ ഉപ്പജ്ജന്തി, അത്താ ച സന്താ നിരുജ്ജന്തി"തി കസ്മാ വുത്തം, നനു ഉപ്പാദപുബ്ബകോ നിരോധോ, ന ച ഉപ്പന്നം അനിരുജ്ജന്തകം നാമ അത്ഥീതി ചോദനം സന്ധായാഹ "ചതുന്നഞ്ച ഖന്ധാന"തിആദി.

൪൧൮-൪൨൦. മനോമയന്തി ത്യാനമനസോ വസേന മനോമയം. യോ ഹി ബാഹിരപച്ചയനിരപേക്ഖോ, സോ മനസാവ നിബ്ബത്തോതി മനോമയോ. രൂപലോകേ നിബ്ബത്തസരീരം സന്ധായ വദതി, യം വേദവാദിനോ ആനന്ദമയോ, വിത്താണമയോതി ച ദിധാ വോഹരന്തി. തത്രാപിതി "മനോമയോ അത്താ"തി ഇമസ്ഥിന്വി പക്ഖേ. ദോസേ ദിന്നേതി "അത്താവ സന്താ ഭവിസ്സതീ"തിആദിനാ ദോസേ ദിന്നേ. ഇധാപി പൂരിമവാദേ വുത്തനയേനേവ ദോസദസ്സനം വേദിതബ്ബം. അയം പന വിസേസോ - യദി അത്താ മനോമയോ, സബ്ബൺഗപച്ചൺഗീ, അഹിനിന്ദിയോ ച ഭവേയ്യ, ഏവം സതി "രൂപം അത്താ സിയാ, ന ച സന്തീ"തി പുബ്ബേ വിയ വത്തബ്ബം. തേനാഹ - "മനോമയോ ച ഹി തേ"തിആദി. കസ്മാ പനായം പരിബ്ബാജകോ പഠമം ഓളാരികം അത്താനം പടിജാനിത്യാ തം ലഭിം വിസ്സജ്ജേത്യാ പുന മനോമയം അത്താനം പടിജാനാതി, തഞ്ച വിസ്സജ്ജേത്യാ അരൂപിം അത്താനം പടിജാനാതീതി? കാമഞ്ചേത്ഥ കാരണം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ, തഥാപി ഇമേ തിത്ഥിയാ നാമ അനവട്ഠിതചിത്താ മുസരാസിമ്ഹി നിഖാതവാണുകോ വിയ ചഞ്ചലാതി ദസ്സേതും "യഥാ നാമ ഉമ്മത്തകോ"തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സന്തായാതി പകതിസന്തായ. ഉപ്പാദനിരോധം ഇച്ഛതി അപരാപരം പവത്തായ സന്തായ ഉദയവയദസ്സനതോ. തഥാപി "സന്താ സന്താ"തി പവത്തസമത്തം "അത്താ"തി ഗഹേത്യാ തസ്സ ച അവിച്ഛേദം പരികപ്പേന്തോ സസ്സതം മഞ്ഞതി, തേനാഹ "അത്താനം പന സസ്സതം മഞ്ഞതീ"തി.

തഥേവാതി യഥാ "രൂപീ അത്താ"തി, "മനോമയോ അത്താ"തി ച വാദദ്വയേ സന്തായ അത്തതോ അത്തതാ, തഥാ ചസ്സ അചേതനതാദിദോസപ്പസൺഗോ ദുന്നിവാറോ , തഥേവ ഇമസ്ഥിം വാദേ ദോസോ. തേനാഹ "തഥേവസ്സ ദോസം ദസ്സേന്തോ"തി. മിച്ഛാദസ്സന്നേനാതി അത്തദിട്ഠിസൺഖാതേന മിച്ഛാഭിനിവേസേന.

അഭിഭൂതത്താതി അനാദികാലഭാവിതഭാവേന അജ്ഞേയത്വത്താ
നിവാരിതമാണാചാരത്താ. തം നാനത്തം അജാനന്തോതി യേന സന്തതിഘനേന,
സമൂഹഘനേന ച വഞ്ചിതോ ബാലോ പബന്ധവസേന പവത്തമാനം
ധമ്മസമൂഹം മിച്ഛാഗാഹവസേന “അത്താ”തി, “നിച്ഛോ”തി ച അഭിനിവിസ്സ
വോഹരതി, തം ഏകത്തസഞ്ചിതം ഘനഗൃഹണം വിനിഭുജ്ജ യാമാവതോ
ജാനനം ഘനവിനിബ്ഭോഗോ, സഞ്ചേന സഞ്ചം തിത്ഥിയാനം സോ നത്ഥീതി
അയമ്പി പരിബ്ബാജകോ താദിസസ്സ ഞാണസ്സ പരിപാകസ്സ അഭാവതോ
വുച്ചമാനമ്പി നാഞ്ഞാസി. തേന വുത്തം “ഭഗവതാ വുച്ചമാനമ്പി തം നാനത്തം
അജാനന്തോ”തി. സഞ്ചാ നാമായം നാനാരമ്മണാ നാനാക്ഖണേ ഉപ്പജ്ജതി,
വേതി ചാതി സഞ്ചായ ഉപ്പാദനിരോധം പസ്സന്തോപി സഞ്ചായം സഞ്ചാഭൂതം
അത്താനം പരികപ്പേത്യാ യമാവുത്തഘനവിനിബ്ഭോഗാഭാവതോ നിച്ഛമേവ
കത്വാ മഞ്ഞതി ദിട്ഠിമഞ്ഞനായ. തമാഭൂതസ്സ ച തസ്സ
സണ്ഠഹസുഖമപരമഗമ്ഭീരധമ്മതാ ന ഞായതേവാതി വുത്തം “ഭുജ്ജാനം
ഖോ”തിആദി.

ദിട്ഠിആദിസു “ഏവമേത”ന്തി ദസ്സനം അഭിനിവിസനം ദിട്ഠി. തസ്സാ ഏവ
പുബ്ബഭാഗഭൂതം “ഏവമേത”ന്തി നിജ്ജ്യാനവസേന ഖമനം ഖന്തി. തമാ രോചനം
രുചി. “അഞ്ഞമാ”തിആദി തേസം ദിട്ഠിആദിനം വിഭജിത്വാ ദസ്സനം. തത്ഥ
അഞ്ഞമാതി യമാ അരിയവിനയേ അന്തദയം അനുപഗ്ഗമ്മ മജ്ജിത്വാ
പടിപദാവസേന ദസ്സനം ഹോതി, തതോ അഞ്ഞമായേവ. അഞ്ഞദേവാതി യം
പരമത്വതോ വിജ്ജതി ഖന്ധായതനാദി, തസ്സ ച അനിച്ഛതാദി, തതോ
അഞ്ഞദേവ പരമത്വതോ അവിജ്ജമാനം അത്താനം സസ്സതാദി തേ ഖമതിചേവ
രുച്ഛതി ച. ആയുഞ്ജനം അനുയുഞ്ജനം ആയോഗോ, തേനാഹ
“യുത്തപയുത്തതാ”തി. പടിപത്തിയാതി
പരമത്തചിന്തനാദിപരിബ്ബാജകപടിപത്തിയാ . ഭുജ്ജാനമേതം ധമ്മതം ത്വം
“അയം പരമത്വോ, അയം സമ്മുതീ”തി ഇമസ്സ വിഭാഗസ്സ ദുബ്ബിഭാഗത്താ. “യദി
ഏതം ഭുജ്ജാനം, തം താവ തിട്ഠതു, ഇമം പനത്ഥം ഭഗവന്തം പുച്ഛിസ്സാമീ”തി
ചിന്തേത്വാ യമാ പടിപജ്ജി, തം ദസ്സേതും “അഥ പരിബ്ബാജകോ”തിആദി വുത്തം.
അഞ്ഞോ വാ സഞ്ചത്തോതി സഞ്ചാസഭാവതോ അഞ്ഞോ സഭാവോ വാ അത്താ
ഹോതുതി അത്ഥോ. അസ്സാതി അത്തനോ.

ലോകീയതി ദിസ്സതി ഏത്ഥ പുണ്ണപാപം, തബ്ബിപാകോ ചാതി ലോകോ,
അത്താ. സോ ഹിസ്സ കാരകോ, വേദകോ ചാതി ഇച്ഛിതോ. ദിട്ഠിഗതന്തി
“സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാ”തിആദി (ദീ° നി° ൧.൩൧; ഉദാ° ൫൫)
നയപ്പവത്തം ദിട്ഠിഗതം. ന ഹേസ ദിട്ഠാഭിനിവേസോ
ദിട്ഠധമ്മികാദിഅത്ഥനിസ്സിതോ തദസംവത്തനതോ. യോ ഹി തദാവഹോ, സോ
തംനിസ്സിതോതി വത്തബ്ബതം ലഭേയ്യ യമാ തം പുണ്ണാണസമ്ഭാരോ.
ഏതേനേവ തസ്സ ന ധമ്മനിസ്സിതതാപി സംവണ്ണിതാ ദട്ഠബ്ബാ.
ആദിബ്രഹ്മചരിയസ്സാതി ആദിബ്രഹ്മചരിയം, തദേവ ആദിബ്രഹ്മചരിയകം യമാ
“വിനയോ ഏവ വേനയികോ”തി, (പാരാ° അട്ഠ° ൨൧) തേനാഹ
“സിക്ഖത്തയസഞ്ചാതസ്സാ”തിആദി. ദിട്ഠാഭിനിവേസസ്സ സംസാരവട്ടേ
നിബ്ബിദാവിരാഗനിരോധുപസമാസംവത്തനം വട്ടന്തോഗധത്താ, തസ്സ
വട്ടസമ്ബന്ധനതോ ച. തമാ അഭിഞ്ചാസമ്ബോധനിബ്ബാനാസംവത്തനഞ്ച
ദട്ഠബ്ബം. അഭിജാനനായാതി ഞാതപരിഞ്ചാവസേന അഭിജാനനത്ഥായ.
സമ്ബുജ്ജന്തനത്ഥായാതി തീരണപഹാനപരിഞ്ചാവസേന സമ്ബോധനത്ഥായാതി

വദന്തി. അഭിജാനനായാതി അഭിഞ്ഞാപഞ്ഞാവസേന ജാനനായ, തം പന വട്ടസ്സ പച്ചക്ഖകരണമേവ ഹോതീതി ആഹ “പച്ചക്ഖകിരിയായാ”തി. സമ്ബുജ്ജന്തമായാതി പരിഞ്ഞാഭിസമയവസേന പടിവേധായ.

കാമം തണ്ഹാപി ദുക്ഖസഭാവാ, തസ്സാ പന സമുദയഭാവേന വിസുഠം ഗഹിതത്താ “തണ്ഹം റപേത്വാ”തി വുത്തം. പഭാവനതോ ഉപ്പാദനതോ. ദുക്ഖം പഭാവേന്തീപി തണ്ഹാ അവിജ്ജാഭിപച്ചയന്തരസഹിതാ ഏവ പഭാവേതി, ന കേവലാതി ആഹ “സപ്പച്ചയാ”തി. ഉഭിന്നം അപ്പവത്തിതി ഉഭിന്നം അപ്പവത്തിനിമിത്തം, നപ്പവത്തന്തി ഏതഥ ദുക്ഖസമുദയാ ഏതസ്ഥിം വാ അധിഗതേതി അപ്പവത്തി. ദുക്ഖനിരോധം നിബ്ബാനം ഗച്ഛതി അധിഗച്ഛതി, തദത്ഥം പടിപദാ ചാതി ദുക്ഖനിരോധഗാമിനീപടിപദാ. മഗ്ഗപാതുകാവോതി അഗ്ഗമഗ്ഗസമുപ്പാദോ. ഫലസച്ഛികിരിയാതി അസേക്ഖഫലാധിഗമോ. ആകാരന്തി തം ഗമനലിങം.

൪൨൧. സമന്തതോ നിഗ്ഗണ്ഹനവസേന തോദനം വിജ്ഞാനം സന്നിതോദകം, വാചായാതി ച പച്ചത്തേ കരണവചനന്തി ആഹ “വചനപതോദേനാ”തി. സജ്ജന്തബ്ഭരിതന്തി സമന്തതോ ഭൂസം അരിതം അകംസൂതി സതമത്തേഹി തുത്തകേഹി വിയ തിംസസതമത്താ പരിബ്ബാജകാ വാചാപതോദനേഹി തുഭിംസു സഭാവതോ വിജ്ജമാനന്തി പരമത്ഥസഭാവതോ ഉപലബ്ഭമാനം, നപകതിആഭി വിയ അനുപലബ്ഭമാനം. തച്ഛന്തി സച്ചം. തഥന്തി അവിപരീതം ലോകുത്തരയമ്മേസൂതി വിസയേ ഭുജ്ജം തേ ധമ്മേ വിസയം കത്വാ. റിതസഭാവന്തി അവട്ഠിതസഭാവം, തദുപ്പാദകന്തി അത്ഥോ. ലോകുത്തരയമ്മനിയാമതന്തി ലോകുത്തരയമ്മസമ്പാപനനിയാമേന നിയതം, തേനാഹ “ബുദ്ധാണഹി”തിആഭി. ഏഭിസാതി “ധമ്മട്ഠിതത്”ന്തിആഭിനാ വുത്തപ്പകാരാ.

ചിത്തഹത്ഥിസാരിപുത്തപോട്ഠപാദവത്സുവണ്ണനാ

൪൨൨. സുഖുമേസു അത്ഥന്തരേസൂതി ഖണ്ഡായതനാദീസു സുഖുമഞ്ചാണഗോചരേസു ധമ്മേസു. കൂസലോതി പുണ്ണേ ബുദ്ധസാസനേ കതപരിചയതായ ഛേദകോ അഹോസി. ഗിഹിഭാവേ ആനിസംസകമായ കമിതത്താ സീലവന്തസ്സ ഭിക്ഖുനോ തഥാ കമന്നേന വിബ്ഭമനേ നിയോജിതത്താ ഇദാനി സയമ്പി സീലവാ ഏവ ഹുത്വാ ഛര വാരേ (ധം പം അട്ഠം ൩൭; ജാം അട്ഠം ൧.൧.൬൯) വിബ്ഭമി. കമ്മസരിക്ഖകേന ഹി ഫലേന ഭവിതബ്ബം. മഹാസാവകസ്സ കമിതേതി മഹാസാവകസ്സ മഹാകോട്ഠികത്ഥേരസ്സ അപസാദനകമിതനിമിത്തം. പതിട്ഠാതും അസക്കോത്തോതി സാസനേ പതിട്ഠം ലദ്ധും അസക്കോത്തോ.

൪൨൩. പഞ്ഞാചക്ഖുനോ നത്ഥിതായാതി സുവുത്തദുരുത്തസമവിസമദസ്സനസമത്ഥപഞ്ഞാചക്ഖുനോ അഭാവേന . ചക്ഖുമാതി ഏതഥ യാദിസേന ചക്ഖുനാ പുരിസോ “ചക്ഖുമാ”തി വുത്തോ, തം ദസ്സേതും “സുഭാസിതാ”തിആഭി വുത്തം. ഏകകോട്ഠാസാതി ഏകന്തികാ, നിബ്ബാനാവഹഭാവേന നിച്ഛിതാതി അധിപ്പായോ. റപിതാതി വവത്ഥാപിതാ. ന ഏകകോട്ഠാസാ ന ഏകന്തികാ, ന നിബ്ബാനാവഹഭാവേന നിച്ഛിതാ വട്ടത്തോഗധഭാവതോതി അധിപ്പായോ.

ഏകംസികധമ്മവണ്ണനാ

൪൨൫. “കസ്മാ ആരഭീ”തി കാരണം പുച്ഛിത്വാ
“അനിയ്യാനികഭാവദസ്സനത്ഥ”ന്തി പയോജനം വിസ്സജ്ജിതം. സതി ഹി
ഫലസിദ്ധിയം ഹേതുസിദ്ധോയേവ ഹോതീതി. പഞ്ഞാപിതനിട്ഠായാതി
പവേദിതവിമുത്തിമഗ്ഗസ്സ, വട്ടഭുക്ഖപരിയോസാനം ഗച്ഛതി ഏതായാതി
“നിട്ഠാ”തി വിമുത്തി വുത്താ. നിട്ഠാമഗ്ഗോ ഹി ഇധ ഉത്തരപദലോപേന
“നിട്ഠാ”തി വുത്തോ. തസ്സ ഹി അനിയ്യാനികതാ, നിയ്യാനികതാ ച വുച്ഛതി, ന
നിട്ഠായ. നിയ്യാനം വാ നിഗ്ഗമനം നിസ്സരണം, വട്ടഭുക്ഖസ്സ വുപസമോതി
അത്ഥോ. നിയ്യാനമേവ നിയ്യാനികം, ന നിയ്യാനികം അനിയ്യാനികം, സോ ഏവ
ഭാവോ അനിയ്യാനികഭാവോ, തസ്സ ദസ്സനത്ഥന്തി യോജേതബ്ബം. “ഏവ”ന്തി
“നിബ്ബാനം നിബ്ബാന”ന്തി വചനമത്തസാമത്തം ഗഹേത്വാ വദതി, ന പന
പരമത്ഥതോ തേസം സമയേ നിബ്ബാനപഞ്ഞാപനസ്സ ലബ്ഭേതേതോ, തേന വുത്തം
“സാ ച ന നിയ്യാനികാ”തിആദി. ലോകമൂപികാദിവസേനാതി ഏത്ഥ ആദി-സദേന
“അഞ്ഞോ പുരിസോ, അഞ്ഞാ പകതീ”തി പകതിപുരിസന്തരാവബോധോ
മോക്ഖോ, ബുദ്ധിആദിഗുണവിനിമുത്തസ്സ അത്തനോ സകത്തനി അവട്ഠാനം
മോക്ഖോ, കായപവത്തിഗതിജാതിബന്ധാനം അപ്പമജ്ജനവസേന അപ്പവത്തോ
മോക്ഖോ, യഞ്ഞേഹി ജുതേന പരേന പുരിസേന സലോകതാ മോക്ഖോ,
സമീപതാ മോക്ഖോ, സഹയോഗോ മോക്ഖോതി ഏവമാദീനം സങ്ഗഹോ
ദട്ഠബ്ബോ. യഥാപഞ്ഞത്താതി പഞ്ഞത്തപ്പകാരാ ഹുത്വാ ന നിയ്യാതി,
യേനാകാരേന “നിട്ഠാ പാപുണീയതീ”തി തേഹി പവേദിതാ, തേനാകാരേന
തസ്സാ അപ്പത്തബ്ബതോ ന നിയ്യാതി. പണ്ഡിതേഹി പടികഖിത്താതി “നായം
നിട്ഠാ പടിപദാ വട്ടസ്സ അനതിക്കമനതോ”തി ബുദ്ധാദീഹി പണ്ഡിതേഹി
പടികഖിത്താ. നിവത്തതീതി പടികഖേപസ്സ കാരണവചനം, തസ്മാ തേഹി
പഞ്ഞത്താ നിട്ഠാ പടിപദാ ന നിയ്യാതി, അഞ്ഞദത്ഥു തംസമങ്ഗിനം പുഗ്ഗലം
സംസാരേ ഏവ പരിബ്ഭമാപേന്തി നിവത്തതി.

പധാനം ജാനനം നാമ പച്ചക്ഖതോ ജാനനം തസ്സ പമാണജേട്ഠഭാവതോ,
ഇതരസ്സ സംസയാനുബദ്ധത്താതി വുത്തം “ജാനം പസ്സ”ന്തി. തേനേത്ഥ ദസ്സനേന
ജാനനം വിസേസേതി. ഇദം വുത്തം ഹോതി - തുമഹാകം ഏകന്തസുഖേ
ലോകേ പച്ചക്ഖതോ ഞാണദസ്സനം അത്ഥീതി. ജാനന്തി വാ തസ്സ ലോകസ്സ
അനുമാനവിസയതം പുച്ഛതി, പസ്സന്തി പച്ചക്ഖതോ ഗോചരതം. അയഞ്ഠേഹേത്ഥ
അത്ഥോ - അപി തുമഹാകം ലോകോ പച്ചക്ഖതോ ഞാതോ, ഉദാഹു
അനുമാനതോതി.

യസ്മാ ലോകേ പച്ചക്ഖഭൂതോ അത്ഥോ ഇന്ദ്രിയഗോചരഭാവേന പാകടോ,
തസ്മാ വുത്തം “ദിട്ഠപുബ്ബാനീ”തിആദി. ദിട്ഠപുബ്ബാനീതി ദിട്ഠവാ,
ദസ്സനഭൂതേന, തദനുഗതേന ച ഞാണേന ഗഹിതപുബ്ബാനീതി അത്ഥോ. ഏവഞ്ച
കത്വാ “സരീരസങ്ഠാനാദിനീ”തി വചനം സമത്ഥിതം ഹോതി. “അപ്പാടിഹീരക
ത”ന്തി അനുനാസികലോപം കത്വാ നിദ്രേസോതി ആഹ “അപ്പാടിഹീരകം ത”ന്തി
“അപ്പാടിഹീരം കത”ന്തി ഏവമേത്ഥ വണ്ണേന്തി. പടിപക്ഖഹരണതോ
പടിഹാരിയം, തദേവ പാടിഹാരിയം, ഉത്തരവിരഹിതം വചനം.
പാടിഹാരിയമേവേത്ഥ “പാടിഹീരക”ന്തി വാ വുത്തം. ന പാടിഹീരകം
അപ്പാടിഹീരകം പരേഹി വുച്ഛമാനഉത്തരേഹി സഉത്തരത്താ, തേനാഹ
“പടിഹരണവിരഹിത”ന്തി. സഉത്തരഞ്ഠേഹി വചനം തേന ഉത്തരേന

പടിഹാരിയതി അതിവിപരിവത്തിയതി. തതോ ഏവ നിയ്യാനസ്സ പടിഹരണമഗ്ഗസ്സ അഭാവതോ “അനിയ്യാനിക”ന്തി വത്തബ്ബതം ലഭതി.

൪൨൬. വിലാസോ ലിളാ. ആകപ്പോ കേസബന്ധവത്ഥഗ്ഗഹണം ആദിആകാരവിസേസോ, വേസസംവിധാനം വാ. ആദി-സദ്ദേന ഭാവാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. “ഭാവോ”തി ച ചാതുരിയം വേദിതബ്ബം.

തയോഅത്തപടിലാഭവണ്ണനാ

൪൨൮. ആഹിതോ അഹം മാനോ ഏത്ഥാതി അത്താ, അത്തഭാവോതി ആഹ “അത്തപടിലാഭോതി അത്തഭാവപടിലാഭോ”തി. കാമഭവം ദസ്സേതി തസ്സ ഇതരദ്വയത്തഭാവതോ ഓളാരികത്താ. രൂപഭവം ദസ്സേതി ത്യാനമന്നേന നിബ്ബത്തം ഹുത്ഥാ രൂപീഭാവേന ഉപലബ്ധനതോ. സംകിലേസികാ ധമ്മാ നാമ ദ്വാദസ അകുസലചിത്തുപ്പാദാ തദഭാവേ കസ്സചി സംകിലേസസ്സാപി അസമ്ഭവതോ. വോദാനിയാ ധമ്മാ നാമ സമമവിപസ്സനാ താസം വസേന സബ്ബസോ ചിത്തവോദാനസ്സ സിജ്ജന്തതോ.

൪൨൯. പടിപക്ഖയമ്മാനം അസമുച്ഛേദേ പന ന കദാചിപി അനവജ്ജയമ്മാനം പാരിപൂരീ, വേപുല്ല്വം വാ സമ്ഭവതി, സമുച്ഛേദേ പന സതി ഏവ സമ്ഭവതീതി മഗ്ഗപത്താഫലപത്താ-ഗ്ഗഹണം. താ ഹി സകീം പരിപുണ്ണാ പരിപുണ്ണാ ഏവ അപരിഹാനധമ്മത്താ. തരുണപീതീതി ഉപ്പന്നമത്താ അലദ്ധാസേവനാ ദുബ്ബലാ പീതി. ബലവതുട്ഠിതി പുനപ്പുനം ഉപ്പത്തിയാ ലദ്ധാസേവനാ ഉപരിവിസേസാധിഗമസ്സ പച്ചയഭൂതാ മിരതരാ പീതി. “യം അവോചുദ്ധ്വാ”തിആദിസു അയം സങ്ഖേപത്ഥോ - യം വോഹാരം “സംകിലേസികവോദാനിയധമ്മാനം പഹാനാഭിവുദ്ധിനിട്ഠം പത്തായ പാരിപൂരിവേപുല്ല്വഭൂതം ഇമസ്സമിന്ധേവ അത്തഭാവേ അപരപ്പച്ചയേന ഞാണേന പച്ചക്ഖതോ സമ്പാദേത്ഥാ വിഹരിസ്സതീ”തി കമയിമഹ. തത്ഥ തസ്സമിം വിഹാരേ തസ്സ മമ ഓവാദകരസ്സ ഭിക്ഖുനോ ഏവം വുത്തപ്പകാരേന വിഹരണനിമിത്തം പമോദപ്പഭാവിതാ പീതി ച ഭവിസ്സതി, തസ്സാ ച പച്ചയഭൂതം പസ്സദ്ധിദ്വയം സമ്മദേവ ഉപട്ഠിതാ സതി ച ഉക്കംസഗതം ഞാണഞ്ച തമാഭൂതോ ച സോ വിഹാരോ. സന്തപണീതതായ അതപ്പകോ അനഞ്ഞസാധാരണോ സുഖവിഹാരോതി വത്തബ്ബതം അരഹതീതി.

പഠമജ്ജന്താനേ പടിലദ്ധമത്തേ ഹീനഭാവതോ പീതി ദുബ്ബലാ പാമോജ്ജപക്ഖികാ, സുവിഭാവിതേ പന തസ്സമിം പഗുണേ സാ പണീതാ ബലവഭാവതോ പരിപുണ്ണകിച്ചാ പീതീതി വുത്തം “പഠമജ്ജന്താനേ പാമോജ്ജാദയോ ഛരപി ധമ്മാ ലബ്ധന്തീ”തി. “സുഖോ വിഹാരോ”തി ഇമിനാ സമാധി ഗഹിതോ. സുഖം ഗഹിതന്തി അപരേ, തേസം മതേന സന്തസുഖതായ ഉപേക്ഖാ ചതുത്ഥജ്ജന്താനേ “സുഖ”ന്തി ഇച്ഛിതാ, തേനാഹ “തഥാ ചതുത്ഥേ”തിആദി. പാമോജ്ജം നിവത്തതീതി ദുബ്ബലപീതിസങ്ഖാതം പാമോജ്ജം ഛരസു ധമ്മേസു നിവത്തതി ഹായതി. വിതക്കവിചാരക്ഖോഭവിരഹേന ദുതിയജ്ജന്താനേ സബ്ബദാ പീതി ബലവതീ ഏവ ഹോതി, ന പഠമജ്ജന്താനേ വിയ കദാചി ദുബ്ബലാ. സുദ്ധവിപസ്സനാ പാദകജ്ജന്താനമേവാതി ഉപരി മഗ്ഗം അകമേത്ഥാ കേവലം വിപസ്സനാപാദകജ്ജന്താനം കമിതം. ചതുഹിമഗ്ഗേഹി സദ്ധിം വിപസ്സനാ കമിതാതി വിപസ്സനായ പാദകഭാവേന ത്യാനാനി കമേത്ഥാ തതോ പരം വിപസ്സനാപുബ്ബകാ ചത്താരോപി മഗ്ഗാ കമിതാതി അത്ഥോ.

ചതുർത്ഥജ്ഞാതാദികഫലസമാപത്തി കമിതാതി പഠമജ്ഞാതാദികാ
ഫലസമാപത്തിയോ അകമേതാ ചതുർത്ഥജ്ഞാതാദികാ ഏവ ഫലസമാപത്തി
കമിതാ. പീതിവേവചനമേവ കതാതി ദിനം പീതിനം ഏകസ്ഥിം ചിത്തുപ്പാദേ
അനുപജ്ഞനതോ പാമോജ്ഞം പീതിവേവചനമേവ കതാ. പീതിസുഖാനം
അപരിച്ചത്തത്താ, “സുഖോ ച വിഹാരോ”തി സാതിസയസ്സ സുഖവിഹാരസ്സ
ഗഹിതത്താ ച ദുരിയജ്ഞാതാദികഫലസമാപത്തിനാമ കമിതാ. കാമം
പഠമജ്ഞാനേപി പീതിസുഖാനി ലബ്ഭന്തി, താനി പന
വിതക്കവിചാരക്ഖോഭേന ന സന്തപണീതാനി, സന്തപണീതാനി ച
ഇധാധിപ്പേതാനി.

൪൩൨-൪൩൭. വിഭാവനത്തോതി പകാസനത്തോ സരൂപതോ നിരൂപനത്തോ,
തേനാഹ “അയം സോ”തിആദി. നന്തി ഓളാരികം അത്തപടിലാഭം.
സപ്പടിഹരണന്തി പരേന ചോദിതവചനേന സപരിഹാരം സഉത്തരം. തുച്ഛോതി
മുസാ അഭൂതോ. സ്വേവാതി സോ ഏവ അത്തപടിലാഭോ. തസ്ഥിം സമയേ
ഹോതീതി തസ്ഥിം പച്ചുപ്പന്നസമയേ വിജ്ഞാനോ ഹോതി.
അത്തപടിലാഭോത്വേവ നിയ്യാതേസി, ന നം സരൂപതോ നീഹരിതാ ദസ്സേസി.
രൂപാദയോ ചേതമധമ്മാതി രൂപവേദനാദയോ ഏവ ഏതമ ലോകേ
സഭാവധമ്മാ. അത്തപടിലാഭോതി പന തേ രൂപാദികേ പഞ്ചക്ഖണ്ഡേ ഉപാദായ
പഞ്ഞത്തി, തേനാഹ “നാമമത്തമേത”ന്തി. നാമപണ്ണത്തിവസേനാതി
നാമഭൂതപഞ്ഞത്തിമത്തതാവസേന.

൪൩൮. ഏവഞ്ച പന വതാതി “അത്തപടിലാഭോതി രൂപാദികേ ഉപാദായ
പഞ്ഞത്തിമത്ത”ന്തി ഇമമത്ഥം “യസ്ഥിം ചിത്ത സമയേ”തിആദിനാ വതാ.
പടിപുച്ഛിതാ വിനയനത്ഥന്തി യഥാ പരേ പുച്ഛേയ്യും, തേനാകാരേന
കാലവിഭാഗതോ പടിപദാനി പുച്ഛിതാ തസ്സ അത്ഥസ്സ ഞാപനവസേന
വിനയനത്ഥം. തസ്ഥിം സമയേ സച്ചോ അഹോസീതി തസ്ഥിം അതീതസമയേ
ഉപാദാനസ്സ വിജ്ഞാനതായ സച്ചഭൂതോ വിജ്ഞാനോ വിയ വത്തണ്ണോ
അഹോസി, ന പന അനാഗതോ ഇദാനി പച്ചുപ്പന്നോ വാ അത്തപടിലാഭോ
തദുപാദാനസ്സ തദാ അവിജ്ഞാനത്താ. യേ തേ അതീതാ യമ്മാ അതീതസമയേ
അതീതത്തപടിലാഭസ്സ ഉപാദാനഭൂതാ രൂപാദയോ. തേ ഏതരഹി നത്ഥി
നിരൂദ്ധത്താ. തതോ ഏവ അഹേസുന്തിസങ്ഖ്യം ഗതാ. തസ്ഥാതി തസ്ഥിംയേവ
സമയേ ലബ്ഭന്തോ. സോപി തദുപാദാനോ മേ അത്തപടിലാഭോ തസ്ഥിംയേവ
അതീതസമയേ സച്ചോ ഭൂതോ വിജ്ഞാനോ വിയ അഹോസി.
അനാഗതപച്ചുപ്പന്നാനന്തി അനാഗതാനഞ്ചേവ പച്ചുപ്പന്നാനഞ്ച രൂപധമ്മാനം
ഉപാദാനഭൂതാനം തദാ തസ്ഥിം അതീതസമയേ അഭാവാ തദുപാദാനോ
അനാഗതോ പച്ചുപ്പന്നോ ച അത്തപടിലാഭോ തസ്ഥിം അതീതസമയേ മോഘോ
തുച്ഛോ മുസാ നത്ഥിതി അത്ഥോ. നാമമത്തമേവാതി സമത്താമത്തമേവ.
അത്തപടിലാഭം പടിജാനാതി പരമത്ഥതോ അനുപലബ്ഭമാനത്താ.

“ഏസേവ നയോ”തി ഇമിനാ യേ തേ അനാഗതാ യമ്മാ, തേ ഏതരഹി
നത്ഥി, “ഭവിസ്സന്തി”തി പന സങ്ഖ്യം ഗമിസ്സന്തി, തസ്ഥാ സോപി മേ
അത്തപടിലാഭോ തസ്ഥിംയേവ സമയേ സച്ചോ ഭവിസ്സന്തി. അതീതപച്ചുപ്പന്നാനം
പന യമ്മാനം തദാ അഭാവാ തസ്ഥിം സമയേ മോഘോ അതീതോ മോഘോ
പച്ചുപ്പന്നോ. യേ ഇമേ പച്ചുപ്പന്നാ യമ്മാ, തേ ഏതരഹി അത്ഥി, തസ്ഥാ
യോയം മേ അത്തപടിലാഭോ, സോ ഇദാനി സച്ചോ. അതീതാനാഗതാനം പന
ധമ്മാനം ഇദാനി അഭാവാ തസ്ഥിം സമയേ മോഘോ അതീതോ മോഘോ

അനാഗതോതി ഏവം അത്ഥമതോ നാമമത്തമേവ അത്തപടിലാഭം പടിജാനാതീതി ഇമമത്ഥം അതിദിസതി.

൪൩൯-൪൪൩. സംസന്ദിതൂന്തി സമാനേതും. യസ്ഥിം സമയേ വീരം ഹോതീതി യസ്ഥിം കാലേ ഭൂതുപാദായസഞ്ചിതം ഉപാദാനവിസേസം ഉപാദായ വീരപഞ്ചത്തി ഹോതി. ന തസ്ഥിം...പേ... ഗച്ഛതി വീരപഞ്ചത്തിഉപാദാനസ്സ ദധിആദിപഞ്ചത്തിയാ അനുപാദാനതോ. പടിനിയതവത്സുകാ ഹി ഏകാ ലോകസമഞ്ചാ, തേനാഹ “യേ ധമ്മേ ഉപാദായാ”തിആദി. തത്ഥ സഞ്ചായതി ഏതായാതി സഞ്ചാ, പഞ്ചത്തി. നിദ്ധാരേത്ഥാ വചന്തി വദന്തി ഏതായാതി നിരുത്തി. നമന്തി ഏതേനാതി നാമം. വോഹരന്തി ഏതേനാതി വോഹാരോ, പഞ്ചത്തിയേവ. ഏസ നയോ സബ്ബത്ഥാതി “യസ്ഥിം സമയേ”തിആദിനാ വീരേ വുത്തനയം ദധിആദിസു അതിദിസതി.

സമനുജാനനമത്തകാനീതി “ഇദം വീരം, ഇദം ദധി”തിആദിനാ താദിസേ ഭൂതുപാദായരൂപവിസേസേ ലോകേ പരമ്പരാഭതം പഞ്ചത്തിം അപ്പടിക്ഖിപിത്ഥാ സമനുജാനനം വിയ പച്ചയവിസേസവിസിട്ഠം രൂപാദിഖന്ധസമൂഹം ഉപാദായ “ഓളാരികോ അത്തപടിലാഭോ”തി ച “മനോമയോ അത്തപടിലാഭോ”തി ച “അരൂപോ അത്തപടിലാഭോ”തി ച തഥാ തഥാ സമനുജാനനമത്തകാനി, ന ച തബ്ബിനിമുത്തോ ഉപാദാനതോ അഞ്ചോ കോചി അത്ഥോ അത്ഥീതി അത്ഥോ. നിരുത്തിമത്തകാനീതി സദുനിരുത്തിയാ ഗഹണ്ഡുപായമത്തകാനി. “സത്തോ ഫസ്സോതി ഹി സദുഗുഹണ്ഡുത്തരകാലം തദനുവിദ്ധപണ്ണത്തിഗുഹണ്ഡുവേനേവ തദത്ഥാവബോധോ. വചനപഥമത്തകാനീതി തസ്സേവ വേവചനം. വോഹാരമത്തകാനീതി തഥാ തഥാ വോഹാരമത്തകാനി. നാമപണ്ണത്തിമത്തകാനീതി തസ്സേവ വേവചനം, തത്ത്വനാമപഞ്ചാപനമത്തകാനി. സബ്ബമേതന്തി “അത്തപടിലാഭോ”തി വാ “സത്തോ”തി വാ “പോസോ”തി വാ സബ്ബമേതം വോഹാരമത്തകം പരമത്ഥമതോ അനുപലബ്ഭനതോ, തേനാഹ “യസ്ഥാ പരമത്ഥമതോ സത്തോ നാമ നത്ഥീ”തിആദി.

യദി ഏവം കസ്ഥാ തം ബുദ്ധേഹിപി വുച്ചതീതി ആഹ “ബുദ്ധാനം പന ദേവ കമാ”തിആദി. സമ്മുതിയാ വോഹാരസ്സ കഥനം സമ്മുതികമാ. പരമത്ഥസ്സ സഭാവധമ്മസ്സ കഥനം പരമത്ഥകമാ. അനിച്ഛാദികമാപി പരമത്ഥസന്നിസ്സിതകമാ പരമത്ഥകമാതി കത്ഥാ പരമത്ഥകമാ. പരമത്ഥധമ്മോ ഹി “അനിച്ഛോ, ദുക്ഖോ, അനത്താ”തി ച വുച്ചതി, ന സമ്മുതിധമ്മോ. കസ്ഥാ പനേവം ദുവിധാ ബുദ്ധാനം കമാപവത്തിതി തത്ഥ കാരണമാഹ “തത്ഥ യോ”തിആദിനാ. യസ്ഥാ പരമത്ഥകമായ സച്ചസമ്പടിവേധോ, അരിയസച്ചകമാ ച സിഖാപ്പത്താ ദേസനാ, തസ്ഥാ വിനേയ്യപുഗ്ഗലവസേന സമ്മുതികഥം കഥേനോപി ഭഗവാ പരമത്ഥകഥംയേവ കഥേതീതി ആഹ “തസ്സ ഭഗവാ ആദിതോവ...പേ... കഥേതീ”തി, തേനാഹ “തഥാ”തിആദി, തേനസ്സ കത്ഥചി സമ്മുതികമാപുബ്ബികാ പരമത്ഥകമാ ഹോതി പുഗ്ഗലജ്ജ്യാസയവസേന, കത്ഥചി പരമത്ഥകമാപുബ്ബികാ സമ്മുതികമാ. ഇതി വിനേയ്യദമനകുസലസ്സ സത്ഥു വിനേയ്യജ്ജ്യാസയവസേന തഥാ തഥാ ദേസനാപവത്തിതി ദസ്സേതി. സബ്ബത്ഥ പന ഭഗവാ ധമ്മതം അവിജഹന്തോ ഏവ സമ്മുതിം അനുവത്തി, സമ്മുതിം അപരിച്ഛജ്ഞോയേവ ധമ്മതം വിഭാവേതി, ന തത്ഥ അഭിനിവേസാതിയാവനാനി. വുത്തഞ്ജേതം “ജനപദനിരുത്തിം നാഭിനിവിസേയ്യ, സമഞ്ചം നാതിയാവേയ്യാ”തി.

പഠമം സമ്മുതിം കത്യാ കഥനം പന വേനേയ്യവസേന യേഭൂയേന ബുദ്ധാനം ആചിണ്ണന്തി തം കാരണേന സദ്ധിം ദസ്സേനോ “പകതിയാ പനാ”തിആദിമാഹ. നനു ച സമ്മുതി നാമ പരമത്ഥതോ അവിജ്ജമാനത്താ അഭൂതാ, തം കഥം ബുദ്ധാ കഥേന്തിതി ആഹ “സമ്മുതികഥം കഥേന്താപീ”തിആദി. സച്ചമേവാതി തഥമേവ. സഭാവമേവാതി സമ്മുതിഭാവേന തംസഭാവമേവ, തേനാഹ “അമുസാവാ”തി. പരമത്ഥസ്സ പന സച്ചാദിഭാവേ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി.

ഇമേസം പന സമ്മുതിപരമത്ഥാനം കോ വിസേസോ? യസ്ഥിം ഭിന്നേ, ബുദ്ധിയാ വാ അവയവവിനിബ്ഭോഗേ കതേ ന തംസത്താ, സോ ഘടപടാദിപ്പഭേദോ സമ്മുതി, തബ്ബിപരിയായതോ പരമത്ഥോ. ന ഹി കക്ഖളഹുസനാദിസഭാവേ അയം നയോ ലബ്ഭതി. ഏവം സന്തേപി വുത്തനയേന സമ്മുതിപി സച്ചസഭാവാ ഏവാതി ആഹ “ദുവേ സച്ചാനി അക്ഖാസീ”തിആദി.

ഇദാനി നേസം സച്ചസഭാവം കാരണേന ദസ്സേനോ “സങ്കേതവചനം സച്ചന്തി ഗാഥമാഹ. തത്ഥ സങ്കേതവചനം സച്ചം വിസംവാദനാഭാവതോ. തത്ഥ ഹേതുമാഹ “ലോകസമ്മുതികാരണ”ന്തി. ലോകസിദ്ധാ ഹി സമ്മുതി സങ്കേതവചനസ്സ അവിസംവാദനതായ കാരണം. പരമോ ഉത്തമോ അത്ഥോ പരമത്ഥോ, ധമ്മാനം യമാഭൂതസഭാവോ. തസ്സ വചനം സച്ചം യാമാവതോ അവിസംവാദനവസേന ച പവത്തനതോ. തത്ഥ കാരണമാഹ “ധമ്മാനം ഭൂതലക്ഖണ്”ന്തി, സഭാവധമ്മാനം യോ ഭൂതോ അവിപരീതോ സഭാവോ, തസ്സ ലക്ഖണം അങ്ഗനം ഞാപനന്തി കത്യാ.

യദി തമാഗതോ പരമത്ഥസച്ചം സമ്മദേവ അഭിസമ്ബുജ്ജിതാ റിതോപി ലോകസമഞ്ജം ഗഹേത്യാവ വദതി, കോ ഏത്ഥ ലോകിയമഹാജനേഹി വിസേസോതി ആഹ. “യാഹി തമാഗതോ വോഹരതി അപരാമാസ”ന്തിആദി. ലോകിയമഹാജനോ അപ്പഹീനപരാമാസത്താ “ഏതം മമാ”തിആദിനാ പരാമസന്തോ വോഹരതി, തമാഗതോ പന സബ്ബസോ പഹീനപരാമാസത്താ അപരാമസന്തോ യസ്ഥാ ലോകസമഞ്ജാഹി വിനാ ലോകിയോ അത്ഥോ ലോകേ കേനചി ദുവിഞ്ഞ്ഞയ്യോ, തസ്ഥാ താഹി തം വോഹരതി. തമാ വോഹരന്തോ ഏവ ച അത്തനോ ദേസനാവിലാസേന വേനേയ്യസത്തേ പരമത്ഥസച്ചേ പതിട്ഠപേതി. ദേസനം വിനിവട്ടേത്യാതി ഹേട്ഠാ പവത്തിതകമായ വിനിവട്ടേത്യാ വിവേചേത്യാ ദേസനം “അപരാമാസ”ന്തി തണ്ഹാമാനപരാമാസപ്പഹാനകിത്തനേന അരഹത്തനികൂടേന നിട്ഠാപേസി. യം യം പനേത്ഥ അത്ഥതോ ന വിഭിത്തം, തം സുവിഞ്ഞ്ഞയ്യമേവ.

പോട്ഠപാദസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ.

൧൦. സുഭസുത്തവണ്ണനാ

സുഭമാണവകവത്സുവണ്ണനാ

൪൪൪. “അചിരപരിനിബ്ബുതേ”തി സത്സു പരിനിബ്ബുതഭാവസ്സു ചിരകാലതാപടിക്ഖേപേന ആസന്നതാ ദസ്സിതാ, കാലപരിച്ഛേദോ ന ദസ്സിതോതി തം പരിച്ഛേദത്തോ ദസ്സേതും “പരിനിബ്ബാനത്തോ ഉദ്ധം മാസമത്തേ കാലേ”തി വുത്തം. തത്ഥ മത്ത-ഗൃഹണേന കാലസ്സ അസമ്പുണ്ണതം ജോതേതി. തുദിസഞ്ഞിതോ ഗാമോ നിവാസോ ഏതസ്സാതി തോദേയ്യോ. തം പന്നേസ യസ്ഥാ സോണദണ്ഡോ വിയ ചമ്പം, കൂടദന്തോ വിയ ച ഖാണുമതം അജ്ജ്യാവസതി, തസ്ഥാ വുത്തം “തസ്സ അധിപതിത്താ”തി ഇസ്സരഭാവത്തോതി അത്ഥോ. സമാഹാരന്തി സന്നിചയം. പണ്ഡിതോ ഘരമാവസേതി യസ്ഥാ അപ്പതരപ്പതരേപി വയമാനേ ഭോഗാ ഖിയന്തി, അപ്പതരപ്പതരേപി സഞ്ചിയമാനേ വഡ്ഡന്തി, തസ്ഥാ വിഞ്ഞുജാതികോ കിഞ്ചി വയം അകത്ഥാ ആയമേവ ഉപ്പാദേന്തോ ഘരാവാസം അനുതിട്ഠേയ്യാതി ലോഭാദേസിതം പടിപത്തിം ഉപദിസതി.

അദാനമേവ സിക്ഖാപേത്യാ ലോഭാഭിഭൂതതായ തസ്ഥിന്ധേവ ഘരേ സുനഖോ ഹുത്ഥാ നിബ്ബത്തി. ലോഭവസികസ്സ ഹി ദുഗ്ഗതി പാടികണ്ഠാ. അതിവിയ പിയായതി പുബ്ബപരിചയേന. പിണ്ഡായ പാവീസി സുഭം മാണവം അനുഗൃണ്ഹിതുകാമോ. നിരയേ നിബ്ബത്തിസ്സസി കതോകാസസ്സ കമ്മസ്സ പടിബാഹിതും അസക്കുണ്ണേയ്യാഭാവത്തോ.

ബ്രാഹ്മണചാരിത്തസ്സ ഭാവിതതം സന്ധായ, തഥാ പിതരം ഉക്കംസേന്തോ ച “ബ്രഹ്മലോകേ നിബ്ബത്തോ”തി ആഹ. തം പവത്തിം പുച്ഛിതി സുതമേതം മയാ “മയ്ഹം പിതാ സുനഖോ ഹുത്ഥാ നിബ്ബത്തോ”തി തുമ്ഹേഹി വുത്തം, കിമിദം സച്ചന്തി പുച്ഛി. തഥേവ വത്ഥാതി യഥാ പുബ്ബേ സുനഖസ്സ വുത്തം, തഥേവ വത്ഥാ. അവിസംവാദനത്ഥന്തി സച്ചാപനത്ഥം “തോദേയ്യബ്രാഹ്മണോ സുനഖോ ഹുത്ഥാ നിബ്ബത്തോ”തി അത്തനോ വചനസ്സ അവിസംവാദനത്ഥം അവിസംവാദഭാവസ്സ ദസ്സനത്ഥന്തി അത്ഥോ. സഞ്ചം ദസ്സേസിതി ബുദ്ധാനുഭാവേന സോ സുനഖോ തം സഞ്ചം നേത്ഥാ ദസ്സേസി, ന ജാതിസ്സരതായ. ഭഗവന്തം ദിസാ ഭുക്കരണം പന പൂരിമജാതിസിദ്ധവാസനാവസേന. ചുദസ പഞ്ചേഹേ പുച്ഛിത്ഥാതി “ദിസ്സന്തി ഹി ഭോ ഗോതമ മനുസ്സാ അപ്പായുകാ, ദിസ്സന്തി ദിഘായുകാ. ദിസ്സന്തി ബവഹാബാധാ, ദിസ്സന്തി അപ്പാബാധാ. ദിസ്സന്തി ദുബ്ബണ്ണാ, ദിസ്സന്തി വണ്ണവന്തോ. ദിസ്സന്തി അപ്പേസക്ഖാ, ദിസ്സന്തി മഹേസക്ഖാ. ദിസ്സന്തി അപ്പഭോഗാ, ദിസ്സന്തി മഹാഭോഗാ. ദിസ്സന്തി നീചകുലീനാ, ദിസ്സന്തി ഉച്ചകുലീനാ. ദിസ്സന്തി ദുപ്പത്താ, ദിസ്സന്തി പത്താവന്തോ”തി (൧൦ നി൦ ൩.൨൮൯). ഇമേ ചുദസ പഞ്ചേഹേ പുച്ഛിത്ഥാ, അങ്ഗസുഭതായ കിരേസ “സുഭോ”തി നാമം ലഭി.

൪൪൫. “ഏകാ ച മേ കണ്ഠാ അത്ഥി”തി ഇമിനാ ഉപരി പുച്ഛിയമാനസ്സ പഞ്ചഹസ്സ പഗേവ തേന അഭിസങ്ഖതഭാവം ദസ്സേതി. വിസഭാഗവേദനാതി ദുക്ഖവേദനാ. സാ ഹി കൂസലകമ്മനിബ്ബത്തേ അത്തഭാവേ ഉപ്പജ്ജനകസുഖവേദനാപടിപക്ഖഭാവത്തോ “വിസഭാഗവേദനാ”തി. കായം ഗാള്ഹാ ഹുത്ഥാ ബാധതി പിളേതീതി “ആബാധോ”തി ച വുച്ചതി. ഏകദേസേ ഉപ്പജ്ജിത്ഥാതി സരീരസ്സ ഏകദേസേ ഉട്ഠിതാപി അയപട്ടേന ആബന്ധിത്ഥാ വിയ

ഗൺഹാതി അപരിവർത്തമാവുകയെന്നതോ, ഏതേന ബലവരോഗോ ആബായോ നാമാതി ദസ്സേതി. കിച്ഛജീവിതകരോതി അസുഖജീവിതാവഹോ, ഏതേന ദുബ്ബലോ അപ്പമത്തകോ രോഗോ ആതകോതി ദസ്സേതി. ഉട്ഠാനന്തി സയനനിസജ്ജാദിതോ ഉട്ഠഹനം, തേന യഥാ തഥാ അപരാപരം സരീരസ്സ പരിവർത്തനം വദതി. ഗരുകന്തി ഭാരിയം കിച്ഛസിദ്ധികം . കായേ ബലം ന ഹോതീതി ഏത്ഥാപി “ഗിലാനസ്സേവാ”തി പദം ആനേതാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. ഹേട്ഠാ ചതുഹി പദേഹി അഹാസുവിഹാരാഭാവം പുച്ഛിതാ ഇദാനി ഹാസുവിഹാരസബ്ഭാവം പുച്ഛതി, തേന സവിസേസോ ഹാസുവിഹാരോ പുച്ഛിതോതി ദട്ഠബ്ബോ, അസതീപി അതിസയത്ഥജോതനേ സദേ അതിസയത്ഥസ്സ ലബ്ഭനേതോ യഥാ “അഭിരൂപായ ദേയ്യം ദാതബ്ബ”ന്തി.

൪൪൭. കാലഞ്ച സമയഞ്ച ഉപാദായാതി. ഏത്ഥ കാലോ നാമ ഉപസങ്കമനസ്സ യുത്തപത്തകാലോ. സമയോ നാമ തസ്സേവ പച്ചയസാമഗ്ഗീ, അത്ഥതോ തജ്ജം സരീരബലഞ്ചേവ തപ്പച്ചയപരിസ്സയാഭാവോ ച. ഉപാദാനം നാമ ഞാണേന തേസം ഗഹണം സല്ലക്ഖണന്തി ദസ്സേതും “കാലഞ്ചാ”തിആദി വുത്തം. ഫരിസ്സതീതി വഡ്ഡിസ്സതി.

൪൪൮. ചേതിയരട്ഠേതി ചേതിരട്ഠേ. യ-കാരേന ഹി പദം വഡ്ഡേതാ വുത്തം. ചേതിരട്ഠേതോ അത്തം വിസുന്ധേവേകം രട്ഠന്തി ച വദന്തി. മരണപടിസംയുത്തന്തി മരണം നാമ താദിസാനം രോഗ വസേനേവ ഹോതീതി യേന രോഗേന തം ജാതം, തസ്സ സരൂപപുച്ഛാ, കാരണപുച്ഛാ, മരണഹേതുകചിത്തസന്താപപുച്ഛാ, തസ്സ ച സന്താപസ്സ സബ്ബലോകസാധാരണതാ, തഥാ മരണസ്സ ച അപ്പതികാരതാതി ഏവം ആദിനാ മരണപടിസംയുത്തം സമ്മോദനീയം കഥം കഥേസീതി ദസ്സേതും “ഭോ ആനന്ദാ”തിആദി വുത്തം. ന രന്ധഗവേസീ മാറോ വിയ, ന വീമംസനാധിപ്പായോ ഉത്തരമാണവോ വിയാതി അധിപ്പായോ. യേസു യമ്മേസുതി വിമോക്ഖപായേസു നിയ്യാനയമ്മേസു. ധരന്തീതി തിട്ഠന്തി, പവത്തന്തിതി അത്ഥോ.

൪൪൯. അത്ഥപ്പയുത്തതായ സദുപയോഗസ്സ സദുപബന്ധലക്ഖണാനി തീണി പിടുകാനി തദത്ഥഭൂതേഹി സീലാദീഹി യമ്മക്ഖണ്ഡേഹി സങ്ഗയ്ഹന്തീതി വുത്തം “തീണി പിടുകാനി തീഹി ഖണ്ഡേഹി സങ്ഗഹേതാ”തി. സങ്ഖിത്തേന കമിതന്തി “തിണ്ണം ഖണ്ഡാന”ന്തി ഏവം ഗഹണേതോ സാമത്തേതോ ചാതി സങ്ഖേപേനേവ കമിതം. “കതമേസം തിണ്ണം”ന്തി അയം അദിട്ഠജോതനാ പുച്ഛാ, ന കഥേതുകമ്യതാ പുച്ഛാതി വുത്തം “വിത്ഥാരതോ പുച്ഛിസ്സാമീ ‘തി ചിത്തേതാ ‘കതമേസം തിണ്ണം’ന്തി ആഹാ”തി. കഥേതുകമ്യതാഭാവേ പനസ്സ മേരസ്സ വചനതാ സിയാ.

സീലക്ഖണ്ഡവണ്ണനാ

൪൫൦-൪൫൩. സീലക്ഖണ്ഡസ്സാതി ഏത്ഥ ഇതി-സദോ ആദിഅത്ഥോ, പകാരത്ഥോ വാ, തേന “അരിയസ്സ സമാധിക്ഖണ്ഡസ്സ...പേ... പതിട്ഠാപേസീ”തി അയം ഏത്തകോ പാറോ ദസ്സിതോതി ദട്ഠബ്ബം തേനാഹ “തേസു ദസ്സിതേസു”തി, ഉദ്ദേശവസേനാതി അധിപ്പായോ. ഭഗവതാ വുത്തനയേനേവാതി സാമത്തേഫലദേസനാദിസു ഭഗവതാ ദേസിതനയേനേവ, തേനസ്സ സുത്തസ്സ സത്ഥുഭാസിതഭാവം ജിനവചനഭാവം ദസ്സേതി. സാസനേ ന സീലമേവ സാരോതി അരിയമഗ്ഗസാരേ ഭഗവതോ സാസനേ യഥാ ദസ്സിതം സീലം സാരോ ഏവ ന

ഹോതി സാരവതോ മഹതോ രുക്ഖസ്സ പപടികട്ഠാനിയത്താ. യദി ഏവം കസ്മാ ഇയ ഗഹിതന്തി ആഹ “കേവലഞ്ജേതം പതിട്ഠാമത്തകമേവാ”തി. യാനാദിഉത്തരിമനുസ്സയമ്മേ അധിഗന്തുകാമസ്സ അധിട്ഠാനമത്തം തത്ത്വ അപ്പതിട്ഠിതസ്സ തേസം അസമ്ഭവതോ. അഥ വാ ന സീലമേവ സാരോതി കാമഞ്ചേത്ഥ സാസനേ “മഗ്ഗസീലം, ഫലസീല”ന്തി ഇദം ലോകുത്തരസീലമ്പി സാരമേവ, തമാപി ന സീലക്ഖണ്ഡോ ഏവ സാരോ അഥ ഖോ സമാധിക്ഖണ്ഡോപി പഞ്ഞാക്ഖണ്ഡോപി സാരോ ഏവാതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. പൂരിമോ ഏവ സാരോ, തേനാഹ “ഇതോ ഉത്തരീ”തിആദി.

സമാധിക്ഖണ്ഡവണ്ണനാ

൪൫൪. കസ്മാ പനേത്ഥ മേരോ സമാധിക്ഖണ്ഡം പൂട്ഠോ ഇന്ദ്രിയസംവരാദികേ വിസ്സജ്ജസി, നനു ഏവം സന്തേ അഞ്ഞം പൂട്ഠോ അഞ്ഞം ബ്യാകരോന്തോ അമ്ബം പൂട്ഠോ ലബുജം ബ്യാകരോന്തോ വിയ ഹോതീതി ഈദിസീ ചോദനാ ഇയ അനോകാസാതി ദസ്സേന്തോ “കമഞ്ച മാണവ ഭിക്ഖു...പേ... സമാധിക്ഖണ്ഡം ദസ്സേതുകാമോ ആരഭീ”തി ആഹ, തേനേത്ഥ ഇന്ദ്രിയസംവരാദയോപി സമാധിഉപകാരതം ഉപാദായ സമാധിക്ഖണ്ഡപക്ഖികാനി ഉദിട്ഠാനീതി ദസ്സേതി രൂപജ്ജ്യാനാനേവ ആഗതാനി, ന അരൂപജ്ജ്യാനാനി രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജ്യാനദേസനാനന്തരം അഭിഞ്ഞാദേസനായ അവസരോതി കത്വാ. രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജ്യാനപാദികാ ഹി സപരിഭണ്ഡാ ഛപി അഭിഞ്ഞായോ. ലോകിയാ അഭിഞ്ഞാ പന സിജ്ജ്യാനാനാ യസ്മാ അട്ഠസു സമാപത്തിസു ചുട്ടസവിധേന ചിത്തപരിമന്നേന വിനാ ന ഇജ്ജ്യാന്തി, തസ്മാ അഭിഞ്ഞാസു ദേസിയമാനാസു അരൂപജ്ജ്യാനാനിപി ദേസിതാനേവ ഹോന്തി നാനന്തരിയഭാവതോ, തേനാഹ “ആനേത്ഥാ പന ദീപേതഞ്ചാനീ”തി. വുത്തനയേന ദേസിതാനേവ കത്വാ സംവണ്ണകേഹി പകാസേതഞ്ചാനീതി അത്ഥോ. അട്ഠകമായം പന “ചതുത്ഥജ്ജ്യാനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതീ”തി ഇമിനാവ അരൂപജ്ജ്യാനമ്പി സങ്ഗഹിതന്തി ദസ്സേതും “ചതുത്ഥജ്ജ്യാനേന ഹീ”തിആദി വുത്തം. ചതുത്ഥജ്ജ്യാനഞ്ജി രൂപവിരാഗഭാവനാവസേന പവത്തം “അരൂപജ്ജ്യാന”ന്തി വുച്ചതീതി.

൪൫൧-൪൮൦. ന ചിത്തേകഗ്ഗതാമത്തകേനേവാതി ഏത്ഥ ഹേട്ഠാ വുത്തനയാനുസാരേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. ലോകിയസ്സ സമാധിക്ഖണ്ഡസ്സ അധിപ്പേതത്താ “ന ചിത്തേ...പേ... അത്ഥീ”തി വുത്തം. അരിയ-സദ്ദോ ചേത്ഥ സുദ്ധപരിയായോ, ന ലോകുത്തരപരിയായോ. തമാ ഹേട്ഠാപി ലോകിയാഭിഞ്ഞാപടിസമ്ഭിദാഹി വിനാവ അരഹന്തേ അധിഗതേ നത്ഥേവ ഉത്തരിംകരണീയന്തി സക്കാ വത്തും യദത്ഥം ഭഗവതി ബ്രഹ്മചരിയം വുസ്സതി, തസ്സ സിദ്ധത്താ. ഇയ പന ലോകിയാഭിഞ്ഞാപി ആഗതാ ഏവ. സേസം സുവിഞ്ഞേയ്യമേവ.

സുഭസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ.

൧൧. കേവട്ടസുത്തവണ്ണനാ

കേവട്ടഗഹപതിപുത്തവത്സുവണ്ണനാ

൪൮൧. പാവാരികമ്ബവനേതി പാവാരികസേട്ഠിനോ അമ്ബബഹുലേ ഉപവനേ. തം കിര സോ സേട്ഠി ഭഗവതോ അനുച്ഛവികം ഗന്ധകുടിം, ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സ ച രത്തിട്ഠാനദിവാട്ഠാനകുടിമണ്ഡപാദീനി സമ്പാദേത്വാ പാകാരപരിക്ഖിത്തം ദ്വാരകോട്ഠകസമ്പന്നം കത്വാ ബുദ്ധപ്പമുഖസ്സ സഞ്ചസ്സ നിയ്യാതേസി, പുരിമവോഹാരേണ പന്ന “പാവാരികമ്ബവന”തി വുച്ചതി, തസ്മിം പാവാരികമ്ബവനേ. കേവട്ടോതി ഇദം തസ്സ നാമം കേവട്ടേഹി സംരക്ഖിതത്താ, തേസം വാ സന്തികേ സംവഡ്ഢിതത്താതി കേചി. “ഗഹപതിപുത്തസ്സാ”തി ഏതഥ കാമം തദാ സോ ഗഹപതിട്ഠാനേ റിതോ, പിതു പന്നസ്സ അചിരകാലംകതതായ പുരിമസമത്തായ “ഗഹപതിപുത്തോ” ത്വേവ വോഹരീയതി, തേനാഹ “ഗഹപതിമഹാസാലോ”തി. മഹാവിഭവതായ മഹാസാരോ, ഗഹപതീതി അത്ഥോ ര-കാരസ്സ ല-കാരം കത്വാ “മഹാസാലോ സുഖുമാലോ അഹ”തിആദീസു (അം നിം ൩.൩൯) വിയ. സദ്ധാസമ്പന്നോതി പോമുജ്ജനികായ സദ്ധായ വസേന സദ്ധാ സമന്നാഗതോ.

സമിദ്ധാതി സമ്മദേവ ഇദ്ധാ, ഇദ്ധിയാ വിഭവസമ്പത്തിയാ വേപുല്ല്യപ്പത്താതി അത്ഥോ. “ഏഹി ത്വം ഭിക്ഖു അന്ധദ്ധമാസം, അനുമാസം, അനുസംവച്ഛരം വാ മനുസ്സാനം പസാദായ ഇദ്ധിപാടിഹാരിയം കരോഹീ”തി ഏകസ്സ ഭിക്ഖുനോ ആണാപനം തസ്മിം ഠാനേ തസ്സ ഠപനം നാമ ഹോതീതി ആഹ “ഠാനന്തരേ ഠപേതു”തി. ഉത്തരിമനുസ്സാനം ധമ്മതോതി ഉത്തരിമനുസ്സാനം ബുദ്ധാദിനം അധിഗമധമ്മതോ. നിദ്ധാരണേ ചേതം നിസ്സക്കം. ഇദ്ധിപാടിഹാരിയഞ്ചി തതോ നിദ്ധാരേതി. മനുസ്സധമ്മതോ ഉത്തരീതി പകതിമനുസ്സധമ്മതോ ഉപരി. പജ്ജലിതപദീപോതി പജ്ജലന്തോ പദീപോ.

൪൮൨. ന ധംസേമീതി ഗുണസമ്പത്തിതോ ന ചാവേമി, തേനാഹ “സീലഭേദ”തിആദി. വിസ്സാസം വഡ്ഢേത്വാ ഭഗവതി അത്തനോ വിസ്സത്ഥഭാവം ബ്രൂഹേത്വാ വിഭൂതം പാകടം കത്വാ.

ഇദ്ധിപാടിഹാരിയവണ്ണനാ

൪൮൩-൪. ആദിനവന്തി ദോസം. ഗന്ധാരിതി ചുളഗന്ധാരി, മഹാഗന്ധാരിതി ദേവ ഗന്ധാരിവിജ്ജാ. തത്ഥ ചുളഗന്ധാരി നാമ തിവസ്സതോ ഓരം മതാനം സത്താനം ഉപപന്നട്ഠാനജാനനവിജ്ജാ. മഹാഗന്ധാരി തമ്പി ജാനാതി തതോ ഉത്തരിപി ഇദ്ധിവിധിയാണകപ്പം യേഭുയ്യേന ഇദ്ധിവിധികിച്ചം സായേതി. തസ്സാ കിര വിജ്ജായ സായകോ പുഗുലോ താദിസേ ദേസകാലേ മന്തം പരിജപ്പിത്വാ ബഹുധാപി അത്താനം ദസ്സേതി, ഹത്ഥിആദിനിപി ദസ്സേതി, ദസ്സനീയോപി ഹോതി, അഗ്ഗിമമ്ഭവി കരോതി, ജലമമ്ഭവി കരോതി, ആകാസേപി അത്താനം ദസ്സേതി. സഞ്ചം ഇന്ദ്രജാലസദിസം ദട്ഠഞ്ചം. അട്ടോതി ദുക്ഖിതോ ബാധിതോ, തേനാഹ “പീളിതോ”തി.

ആദേസനാപാടിഹാരിയവണ്ണനാ

൪൮൪. കാമം “ചേതസിക”തി പദം യേ ചേതസി നിയുത്താ ചിത്തേന സമ്പയുത്താ, തേസം സാധാരണവചനം, സാധാരണേ പന്ന ഗഹിതേ ചിത്തവിസേസോ ഗഹിതോവ ഹോതി, സാമന്തജോതനാ ച വിസേസേ അവതിട്ഠതീതി ചേതസികഗുഹണസ്സ അധിപ്പായം വിവരന്തോ “സോമനസ്സദോമനസ്സം അധിപ്പേത”തി ആഹ. സോമനസ്സഗുഹണേന ചേതമ തദേകട്ഠാ രാഗാദയോ, സദ്ധാദയോ ച ദസ്സിതാ ഹോന്തി, ദോമനസ്സഗുഹണേന ദോസാദയോ. വിതക്കവിചാരാ പന്ന സരൂപേണേവ ദസ്സിതാ. ഏവം തവ മനോതി ഇമിനാ ആകാരേണ തവ മനോ പവത്തോതി അത്ഥോ . കേന പകാരേണ

പവത്തോതി ആഹ “സോമനസ്സീതോ വാ”തിആദി. “ഏവം തവ മനോ”തി ഇദം പന സോമനസ്സീതാദിമത്തദസ്സനം, ന പന യേന യേന സോമനസ്സീതോ വാ ദോമനസ്സീതോ വാ, തം തം ദസ്സനം. ദുതിയന്തി “ഇത്ഥമ്പി തേ മനോ”തി ഇദം. ഇതിപീതി ഏത്ഥ ഇതി-സദ്ദോ നിദസ്സനത്ഥോ “അത്ഥീതി ഖോ, കച്ചാന, അയമേകോ അന്തോ”തിആദീസു (സം° നി° ൨.൧൫; ൩.൯൦) വിയ, തേനാഹ “ഇമഞ്ച ഇമഞ്ച അത്ഥം ചിന്തയമാന”ന്തി പി-സദ്ദോ വുത്തത്ഥസമ്പിണ്ഡനത്ഥോ. പരസ്സ ചിന്തം മനതി ജാനാതി ഏതേനാതി ചിന്താമണി. തസ്സാ കിര വിജ്ജായ സാധകോ പുഗ്ഗലോ താദിസേ ദേസകാലേ മന്തം പരിജപ്പിതാ യസ്സ ചിന്തം ജാനിതുകാമോ, തസ്സ ദിട്ഠസുതാദിവിസേസസഞ്ജാനനമുഖേന ചിന്താചാരം അനുമിനന്തോ കഥേതീതി കേചി. അപരേ “വാചം നിച്ഛരാപേത്വാ തത്ഥ അക്ഖരസല്ലക്ഖണവസേനാ”തി വദന്തി.

അനുസാസനീപാടിഹാരിയവണ്ണനാ

൪൮൬. പവത്തേന്താതി പവത്തനകാ ഹുത്വാ, പവത്തനവസേനാതി അത്ഥോ. “ഏവ”ന്തി ഹി പദം യമാനുസിട്ഠായ അനുസാസനീയാ വിധിവസേന, പടിസേധവസേന ച പവത്തിആകാരപരാമസനം, സാ ച സമ്മാവിതക്കാനം മിച്ഛാവിതക്കാനഞ്ച പവത്തിആകാരദസ്സനവസേന പവത്തതി തത്ഥ ആനിസംസസ്സ ആദീനവസ്സ ച വിഭാവനത്ഥം. അനിച്ചുസത്തമേവ ന നിച്ചുസത്തന്തി അത്ഥോ. പടിയോഗീനിവത്തനത്ഥഞ്ച ഏവ-കാരഗ്ഗഹണം. ഇയാപി ഏവം സദുഗ്ഗഹണസ്സ അത്ഥോ, പയോജനഞ്ച വുത്തനയേനേവ വേദിതഞ്ച. ഇദംഗഹണേപി ഏസേവ നയോ. പഞ്ചകാമഗുണികരാഗന്തി നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠഞ്ച, തദന്തരാഗസ്സ, ദോസാദീനഞ്ച പഹാനസ്സ ഇച്ഛിതത്ഥാ, തപ്പഹാനസ്സ ച തദന്തരാഗാദിവേപനസ്സ ഉപായഭാവതോ തഥാ വുത്തം ദുട്ഠലോഹിതവിമോചനസ്സ പുണ്ണദുട്ഠമംസവേപന്തുപായതാ വിയ. ലോകുത്തരയമ്മമേവാതി അവധാരണം പടിപക്ഖഭാവതോ സാവജ്ജയമ്മനിവത്തനപരം ദട്ഠഞ്ച തസ്സാധിഗമുപായാനിസംസഭൂതാനം തദന്തേസം അനവജ്ജയമ്മാനം നാനന്തരിയഭാവതോ. ഇദ്ധിവിധം ഇദ്ധിപാടിഹാരിയന്തിദസ്സേതി ഇദ്ധിദസ്സനേന പരസന്താനേ പസാദാദീനം പടിപക്ഖസ്സ ഹരണതോ. ഇമിനാ നയേന സേസപദദ്വയേപി അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. സതതം ധമ്മദേസനാതി സഞ്ചകാലം ദേസേതബ്ബധമ്മദേസനാ.

ഇദ്ധിപാടിഹാരിയേനാതി സഹയോഗേ കരണവചനം, ഇദ്ധിപാടിഹാരിയേന സദ്ധിന്തി അത്ഥോ. ആദേസനാപാടിഹാരിയേനാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ധമ്മസേനാപതിസ്സ ആചിണ്ണതി യോജനാ. “ചിന്താചാരം തത്ഥാ”തി ഇമിനാ ആദേസനാപാടിഹാരിയം ദസ്സേതി. “ധമ്മം ദേസേസീ”തി ഇമിനാ അനുസാസനീപാടിഹാരിയം “ബുദ്ധാനം സതതം ധമ്മദേസനാ”തി അനുസാസനീപാടിഹാരിയസ്സ തത്ഥ സാതിസയതായ വുത്തം. സഉപാരമ്ഭാണി പതിരുപേന ഉപാരമ്ഭിതഞ്ചതോ. സദോസാനി ദോസസമുച്ഛിദനസ്സ അനുപായഭാവതോ. സദോസത്താ ഏവ അദ്ധാനം ന തിട്ഠന്തി ചിരകാലട്ഠായീനി ന ഹോന്തി. അദ്ധാനം അതിട്ഠന്തോ ന നിയുന്തീതി ഫലേന ഹേതുനോ അനുമാനം. അനിയ്യാനികതായ ഹി താനി അനദ്ധനീയാനി. അനുസാസനീപാടിഹാരിയം അനുപാരമ്ഭം വിസുദ്ധിപ്പഭവതോ, വിസുദ്ധിനിസ്സയതോ ച. തതോ ഏവ നിദ്ദോസം. ന ഹി തത്ഥ പുണ്ണാപരവിരോധാദിദോസസമ്ഭവോ. നിദ്ദോസത്താ ഏവ അദ്ധാനം തിട്ഠന്തി പരവാദവാതേഹി, കിലേസവാതേഹി ച അനുപഹന്തഞ്ചതോ. തസ്മാതി യഥാവുത്തകാരണതോ, തേന സഉപാരമ്ഭാദിം, അനുപാരമ്ഭാദിം ചാതി ഉഭയം ഉഭയത്ഥ യഥാക്കമം ഗാരയ്ഹപാസംസഭാവാനം ഹേതുഭാവേന പച്ചാമസതി.

ഭൂതനിരോധേസകവത്ഥുവണ്ണനാ

൪൮൭. അനിയ്യാനികഭാവദസ്സനത്ഥന്തി യസ്മാ മഹാഭൂതപരിയേസകോ ഭിക്ഖു പുരിമേസു ദീസു പാടിഹാരിയേസു വസിപ്പത്തോ കൂസലോപി സമാനോ മഹാഭൂതാനം അപരിസേസനിരോധസഞ്ചാതം നിബ്ബാനം നാവബുജ്ജിയി , തസ്മാ താനി

ഏവമേതിസ്സാ ദേസനായ മുഖ്യപയോജനം ദസ്സേതാ ഇദാനി അനുസങ്ഗികമ്പി ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി ആരദ്ധം. മഹാഭൂതേ പരിയേസന്തോതി അപരിസേസം നിരുജ്ജന്യനവസേന മഹാഭൂതേ ഗവേസന്തോ, തേസം അനവസേസനിരോധം വീമംസന്തോതി അത്ഥോ. വിചരിത്വാതി ധമ്മതായ ചോദിയമാനോ വിചരിത്വാ. ധമ്മതാസിദ്ധം കിരേതം, യദിദം തസ്സ ഭിക്ഖുനോ തമാ വിചരണം, യമാ അഭിജാതിയം മഹാപഥവികമ്പാദി. മഹന്തഭാവപ്പകാസനത്ഥന്തി സദേവകേ ലോകേ അനന്തസാധാരണസ്സ ബുദ്ധാനം മഹന്തഭാവസ്സ മഹാനുഭാവതായ ദീപനത്ഥം. ഇദഞ്ച കാരണന്തി സബ്ബേസമ്പി ബുദ്ധാനം സാസന്തേ ഈദിസോ ഏകോ ഭിക്ഖു തദാനുഭാവപ്പകാസനോ ഹോതീതി ഇദമ്പി കാരണം ദസ്സേന്തോ.

രൂപവ. ദിബ്ബന്തി ഏതഥ പഞ്ചഹി കാമഗുണേഹി സമങ്ഗീഭൂതാ ഹുത്വാ വിചരന്തി,
 കീളന്തി, ജോതന്തി ചാതി ദേവോ, ദേവലോകോ. തം യന്തി ഉപഗച്ഛന്തി ഏതേനാതി
 ദേവയാനിയോ. വസം വന്തേന്തോതി ഏതഥ വസവത്തനം നാമ യഥീച്ഛിത്ഽാനഗമനം.
 ചത്താരോ മഹാരാജാനോ ഏതേസം ഇസ്സരാതി ചാതു മഹാരാജികാ യാ ദേവതാ
 മഗ്ഗഫലലാഭിനോ താ തമത്ഥം ഏകദേശേന ജാനേയ്യും ബുദ്ധവിസയോ പനായം
 പഞ്ഹോതി ചിന്തേത്വാ “ന ജാനാമാ”തി ആഹംസു, തേനാഹ “ബുദ്ധവിസയേ”തിആദി.
 അജ്ജേയാത്ഥരണം നാമേത്ഥ നിപ്പിളനന്തി ആഹ “പുനപ്പുനം പുച്ഛതീ”തി.
 അഭിക്കന്തതരാതി രൂപസമ്പത്തിയാ ചേവ പഞ്ഞാപടിഭാനാദിഗുണേഹി ച അമ്ഹേ
 അഭിഭൂയ പരേസം കാമനീയതരാ. പണീതതരാതി ഉളാരതരാ, തേനാഹ “ഉത്തമതരാ”തി.

ഭൻർ. ആഗമനപുബ്ബഭാഗേ നിമിത്തത്തി ബ്രഹ്മുനോ ആഗമനസ്സു പുബ്ബഭാഗേ
 ഉപ്ಪജ്ജനനിമിത്തം. പാതുരഹോസീതി ആവി ഭവി. പാകടോ അഹോസീതി പകാസോ
 അഹോസി.

ര്ൻവ. അപ്പതിട്ാതി അപ്പച്ചയാ, സബ്ബസോ സമുച്ഛിനകാരണാതി അത്ഥോ.
 ഉപാദിനം യേവാതി ഇന്ദ്രിയബദ്ധമേവ. യസ്മാ ഏകദിസാഭിമുഖം സന്താനവസേന
 സസ്ിതേ രൂപപബന്ധേ ദീഘസമന്താ തം ഉപാദായ തതോ അപകേ രസ്സസമന്താ

തദ്ദയഞ്ച വിസേസതോ രൂപഗൃഹണമുഖേന ഗയ്ഹതി, തസ്മാ ആഹ “ദീഘഞ്ച രസ്സഞ്ചാതി സന്റാനവസേന ഉപാദാരൂപം വുത്ത”ന്തി. അപ്പപരിമാണേ രൂപസഞ്ചാരേ അണുസമത്തോ, തം ഉപാദായ തതോ മഹതി മൂലസമത്തോ. ഇദമ്പി ദധം വിസേസതോ രൂപഗൃഹണമുഖേന ഗയ്ഹതി, തേനാഹ “ഇമിനാപീ”തിആദി. പി-സദേന ചേത്ഥ “സന്റാനവസേന ഉപാദാരൂപം വുത്ത”ന്തി ഏത്ഥാപി വണ്ണമത്തമേവ കമിതന്തി ഇമമത്ഥം സമുച്ചിനതീതി വദന്തി. സുഭന്തി സുന്ദരം, ഇട്ഠന്തി അത്ഥോ. അസുഭന്തി അസുന്ദരം, അനിട്ഠന്തി വുത്തം ഹോതി. തേനേവാഹ “ഇട്ഠാനിട്ഠാരമ്മണം പനേവം കമിത”ന്തി. ദീഘം രസ്സം, അണും മൂലം, സുഭാസുഭന്തി തീസു റാനേസു ഉപാദാരൂപസ്സേവ ഗഹണം, ഭൂതരൂപാനം വിസും ഗഹിതത്താ. നാമന്തി വേദനാദിക്ഖന്ധചതുക്കം തത്ത്ഹി ആരമ്മണാഭിമുഖം നമനതോ, നാമകരണതോ ച “നാമ”ന്തി വുച്ചതി. ഹേട്ഠാ “ദീഘം രസ്സ”ന്തിആദിനാ വുത്തമേവ ഇയ രൂപ്പനട്ഠേന “രൂപ”ന്തി ഗഹിതന്തി ആഹ “ദീഘാദിഭേദം രൂപഞ്ചാ”തി. ദീഘാദീതി ച ആദി-സദേന ആപാദിനഞ്ച സഞ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. യസ്മാ വാ ദീഘാദിസമത്തോ ന രൂപായതനവത്ഥുക്കാവ, അഥ ഖോ ഭൂതരൂപവത്ഥുക്കാപി. തഥാ ഹി സന്റാനം ഫുസനമുഖേനപി ഗയ്ഹതി, തസ്മാ ദീഘരസ്സാദിഗൃഹണേന ഭൂതരൂപമ്പി ഗയ്ഹതേവാതി “ദീഘാദിഭേദം രൂപ”മിച്ചേവ വുത്തം. കിം ആഗമ്മാതി കിം അധിഗത്ഥാ കിസ്സ അധിഗമഹേതു. “ഉപരുജ്ജയതീ”തി ഇദം അനുപ്പാദനിരോധം സന്ധായ വുത്തം, ന ഖണിനരോധന്തി ആഹ “അസേസമേതം നപ്പവത്തതീ”തി.

൪൯൯. വിത്താതബ്ബന്തി വിസിട്ഠേന ഞാതബ്ബം, ഞാണുത്തമേന അരിയമഗ്ഗത്താണേന പച്ചക്ഖതോ ജാനിതബ്ബന്തി അത്ഥോ, തേനാഹ “നിബ്ബാനസ്സേതം നാമ”ന്തി. നിദിസ്സതീതി നിദസ്സനം, ചക്ഖുവിഞ്ഞേയ്യം. ന നിദസ്സനം അനിദസ്സനം, അചക്ഖുവിഞ്ഞേയ്യന്തി ഏതമത്ഥം വദന്തി. നിദസ്സനം വാ ഉപമാ, തം ഏതസ്സ നത്ഥീതി അനിദസ്സനം. ന ഹി നിബ്ബാനസ്സ നിച്ചസ്സ ഏകസ്സ അച്ചന്തസന്തപണീതസഭാവസ്സ സദിസം നിദസ്സനം കുതോചി ലബ്ഭതീതി. യം അഹുത്ഥാ സമ്ഭോതി, ഹുത്ഥാ പടിവേതി തം സഞ്ചതം ഉദയവയന്തേഹി സഅന്തം, അസഞ്ചതസ്സ പന നിബ്ബാനസ്സ നിച്ചസ്സ തേ ഉഭോപി അന്താ ന സന്തി, തതോ ഏവ നവഭാവപഗമസഞ്ചാതോ ജരന്തോപി തസ്സ നത്ഥീതി ആഹ “ഉപ്പാദന്തോ...പേ... അനന്ത”ന്തി. “തിത്ഥസ്സ നാമ”ന്തി വത്ഥാ തത്ഥ നിബ്ബചനം ദസ്സേതും “പപന്തി ഏത്ഥാതി പപ”ന്തി വുത്തം. ഏത്ഥ ഹി പപന്തി പാനതിത്ഥം. ഭ-കാരോ കതോ നിരുത്തിനയേന. വിസുദ്ധട്ഠേന വാ സബ്ബതോപഭം, കേനചി അനുപക്കിളിട്ഠതായ സമന്തതോ പഭസ്സരന്തി അത്ഥോ . യേന നിബ്ബാനം അധിഗതം, തം സന്തതിപരിയാപന്നാനംയേവ ഇയ അനുപ്പാദനിരോധോ അധിപ്പേതോതി വുത്തം “ഉപാദിനകയമ്മജാതം നിരുജ്ജയതി അപ്പവത്തം ഹോതീ”തി.

തത്ഥാതി “വിത്താണസ്സ നിരോധേനാ”തി യം പദം വുത്തം, തസ്ഥിം. “വിത്താണ”ന്തി വിത്താണം ഉദ്ധരതി വിഭത്തബ്ബത്താ ഏത്ഥേതം ഉപരുജ്ജയതീതി ഏതസ്ഥിം നിബ്ബാനേ ഏതം നാമരൂപം ചരിമകവിത്താണനിരോധേന അനുപ്പാദവസേന നിരുജ്ജയതി അനുപാദിസേസായ നിബ്ബാനയാതുയാ, തേനാഹ “വിജ്ജയാതദീപസിഖാ വിയ അപണ്ണത്തികഭാവം യാതീ”തി. “ചരിമകവിത്താണ”ന്തി ഹി അരഹതോ ചുതിചിത്തം അധിപ്പേതം. “അഭിസഞ്ചാരവിത്താണസ്സാപീ”തിആദിനാപി സഉപാദിസേസനിബ്ബാനമുഖേന അനുപാദിസേസനിബ്ബാനമേവ വദതി നാമരൂപസ്സ അനവസേസതോ ഉപരുജ്ജയനസ്സ അധിപ്പേതത്താ, തേനാഹ “അനുപ്പാദവസേന ഉപരുജ്ജയതീ”തി. സോതാപത്തിമഗ്ഗത്താണേനാതി കത്തരി, കരണേ വാ കരണവചനം. നിരോധേനാതി പന ഹേതുമ്ഹി. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം നിബ്ബാനേ. സേസമേതം യം അത്ഥതോ ന വിഭത്തം, തം സുവിഞ്ഞേയ്യമേവ.

കേവട്ടസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ.

൧൨. ലോഹിച്ചസുത്തവണ്ണനാ

ലോഹിച്ചബ്രാഹ്മണവർത്തവണ്ണനാ

൧൦൧. സാലവതികാതി ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന തസ്സ ഗാമസ്സ നാമം. ഗാമണികാഭാവേനാതി കേചി. ലോഹിതോ നാമ തസ്സ കുലേ പുണ്യപുരിസോ, തസ്സ വസേന ലോഹിച്ചോതിതസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ ഗോത്തതോ ആഗതം നാമം.

൧൦൨. “ദിട്ഠിഗത”ന്തി ലഭിമത്തം അധിപ്പേതന്തി ആഹ “ന പന ഉച്ഛേദസസ്സതാനം അത്തതര”ന്തി. ന ഹി ഉച്ഛേദസസ്സതഗാഹവിനിമുത്തോ കോചി ദിട്ഠിഗാഹോ അത്ഥി. “ഭാസതിയേവാ”തി തസ്സാ ലഭിയാ ലോകേ പാകടഭാവം ദസ്സേതി. അത്തതോ അത്തോ പരോതി യഥാ അനുസാസകതോ അനുസാസിതബ്ബോ പരോ, ഏവം അനുസാസിതബ്ബതോപി അനുസാസകോ പരോതി വുത്തം “പരോ പരസ്സാതി പരോ യോ”തിആദി. കിം-സദാപേക്ഖായ ചേത്ഥ “കരിസ്സതീ”തി അനാഗതകാലവചനം, അനാഗതേപി വാ തേന തസ്സ കാതബ്ബം നത്ഥിതി ദസ്സനത്ഥം. കൂസലം ധമ്മന്തി അനവജ്ജയമ്മം നിക്ഖിലേസധമ്മം വിമോക്ഖധമ്മന്തി അത്ഥോ. “പരേസം ധമ്മം കമേസ്സാമീ”തി തേഹി അത്താനം പരിവാരാപേത്യാ വിചരണം കിം അത്ഥിയം ആസയബുദ്ധസ്സാപി അനുരോധേന വിനാ തം ന ഹോതീതി തസ്മാ അത്തനാ പടിലദ്ധം...പേ... വിഹാതബ്ബന്തി വദതി. തേനാഹ “ഏവം സമ്പദമിദം പാപകം ലോഭധമ്മം വദാമീ”തി.

൧൦൪. സോതി ലോഹിച്ചോ ബ്രാഹ്മണോ.

൧൦൮. കമാഹാസുകത്ഥന്തി കമാസുഖത്ഥം, സുഖേന കഥം കമേതുഞ്ചേവ സോതുഞ്ചാതി അത്ഥോ. അപ്പേവ നാമ സിയാതി ഏത്ഥ പീതിവസേന ആമേധിതം ദട്ഠം. തഥാ ഹി തം “ബുദ്ധഗജ്ജിത”ന്തി വുച്ചതി . ഭഗവാ ഹി ഹുദിസേസു റാനേസു വിസേസതോ പീതിസോമനസ്സജാതോ ഹോതി. തേനാഹ “അയം കിരേത്ഥ അധിപ്പായോ”തിആദി.

ലോഹിച്ചബ്രാഹ്മണാനുയോഗവണ്ണനാ

൧൦൯. സമുദയസഞ്ജാതീതി ആയുപ്പാദോ. അനുപുബ്ബോ കമ്പി-സദോ ആകഞ്ചനത്ഥോ ഹോതീതി “ഇച്ഛതീതി അത്ഥോ”തി വുത്തം. സാതിസയേന വാ ഹിതേന അനുകമ്പകോ അനുഗൃഹ്ണഹനകോ ഹിതാനുകമ്പി. സമ്പജ്ജതീതി ആസേവനലാഭേന നിപ്പജ്ജതി ബലവതീ ഹോതി, അവഗൃഹാതി അത്ഥോ, തേനാഹ “നിയതാ ഹോതീ”തി. നിരയേ നിബ്ബത്തതി മിച്ചാദിട്ഠികോ.

൧൧൦-൧൧൧. ദുതിയം ഉപപത്തിന്തി “നനു രാജാ പസേനദി കോസലോ”തിആദിനാ ദുതിയം ഉപപത്തിം സാധനയുത്തിം. കാരണഞ്ചി ഭഗവാ ഉപമാമുഖേന ദസ്സേതി. യേ ചിമേതി യേ ച ഇമേ കുലപുത്താ ദിബ്ബാ ഗബ്ഭാ പരിപാചേന്തിതി യോജനാ. അസക്കുണന്താ ഉപനിസ്സയസമ്പത്തിയാ, ഞാണപരിപാകസ്സ വാ അഭാവേന. യേ പന “പരിപച്ചന്തി”തി പഠന്തി, തേസം “ദിബ്ബേ ഗബ്ഭേ”തി വചനവിപല്ലാസേന പയോജനം നത്ഥി. അത്ഥോ ച ദുതിയവികപ്പേ വുത്തനയേന വേദിതബ്ബോ. അഹിതാനുകമ്പിതാ ച തംസമങ്ഗിസത്തവസേന. ദിവി ഭവാതി ദിബ്ബാ. ഗബ്ഭേന്തി പരിപച്ചനവസേന

സന്താനം പബന്ധേന്തീതി ഗബ്ഭാ. “ചരണം ദേവലോകാന”തി നിദസ്സനവചനമേതം. ബ്രഹ്മലോകസ്താപി ഹി ദിബ്ബഗബ്ഭഭാവോ ലബ്ഭതേവ ദിബ്ബവിഹാരഹേതുകത്താ. ഏവഞ്ച കത്വാ “ഭാവനം ഭാവയമാനാ”തി ഇദമ്പി വചനം സമത്ഥിതം ഹോതി. ഭവന്തി ഏതഥ യഥാരുചി സുഖസമപ്പിതാതി ഭവാ, വിമാനാനി. ദേവഭാവാവഹത്താ ദിബ്ബാ. വുത്തനയേനേവ ഗബ്ഭാ. ദാനാദയോ ദേവലോകസംവത്തനിയപുത്തവിസേസാ. ദിബ്ബാ ഭവാതി ദേവലോകപരിയാപന്നാ ഉപപത്തിഭവാ. തദാവഹോ ഹി കമ്മഭവോ പുഞ്ഛേ ഗഹിതോ.

തയോചോദനാരഹവണ്ണനാ

൫൧൩. അനിയമിതേനേവാതി അനിയമേനേവ “ത്വം ഏവംദിട്ഠികോ ഏവം സന്താനം അനത്ഥസ്സ കാരകോ”തി ഏവം അനുദേശികേനേവ . മാനന്തി “അഹമേതം ജാനാമി, അഹമേതം പസ്സാമീ”തി ഏവം പണ്ഡിതമാനം. ഭിന്ദിതാതി വിധമേത്വാ, ജഹാപേത്വാതി അത്ഥോ. തയോ സത്ഥാരേതി അസമ്പാദിതഅത്തഹിതോ അനോവാദകരസാവകോ, അസമ്പാദിതഅത്തഹിതോ ഓവാദകരസാവകോ, സമ്പാദിതഅത്തഹിതോ അനോവാദകരസാവകോതി ഇമേ തയോ സത്ഥാരേ. ചതുത്ഥോ പന സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ന ചോദനാരഹോ ഹോതീതി “തേന പുച്ഛിതേ ഏവ കമേസ്സാമീ”തി ചോദനാരഹേ തയോ സത്ഥാരേ പഠമം ദസ്സേസി , പച്ഛാ ചതുത്ഥംസത്ഥാരം. കാമഞ്ചേതഥ ചതുത്ഥോ സത്ഥാ ഏകോ അദുതിയോ അനത്തസാധാരണോ, തഥാപി സോ യേസം ഉത്തരിമനുസ്സധമ്മാനം വസേന “ധമ്മമയോ കായോ”തി വുച്ചതി, തേസം സമുദായഭൂതോപി തേ ഗുണാവയവേ സത്ഥുട്ഠാനിയേ കത്വാ ദസ്സേന്തോ ഭഗവാ “അയമ്പി ഖോ, ലോഹിച്ച, സത്ഥാ”തി അഭാസി.

അത്താതി യ-കാരലോപേന നിദേശോ “സയം അഭിഞ്ഞാ”തി ആദീസു (ദീ- നി- ൧.൨൮, ൩൨, ൫൨; മ- നി- ൧.൨൮൪; ൨.൩൪൧; അ- നി- ൨.൫; ൧൦.൧൧; മഹാവ- ൧൧; ധ- പ- ൩൫൩; കഥാ- ൪൦൫) വിയ. അത്തായാതി ച തദത്ഥിയേ സമ്പദാനവചനന്തി ആഹ “ആജാനനത്ഥായാ”തി. സാവകത്തം പടിജാനിത്വാ റിത്താ ഏകദേശേനസ്സ സാസനം കരോന്തീതി ആഹ “നിരന്തരം തസ്സ സാസനം അകത്വാ”തി. ഉക്തമിത്വാ വത്തന്തീതി യമിച്ഛിതം കരോന്തീതി അത്ഥോ. പടിക്കമന്തിയാതി അനഭിരതിയാ അഗാരവേന അപഗച്ഛന്തിയാ, തേനാഹ “അനിച്ഛന്തിയാ”തിആദി. ഏകായാതി ഏകായ ഇത്ഥിയാ. ഏകോ ഇച്ഛേയ്യാതി ഏകോ പുരിസോ തായ അനിച്ഛന്തിയാ സമ്പയോഗം കാമേയ്യ. ഓസക്കനാദിമുഖേന ഇത്ഥിപുരിസസമ്ബന്ധനിദസ്സനം ഗേഹസിതഅപേക്ഖാവസേന തസ്സ സത്ഥുനോ സാവകേസു പടിപത്തിതി ദസ്സേതി. അതിവിയ വിരത്തഭാവതോ ദട്ഠുമ്പി അനിച്ഛമാനം. ലോഭേനാതി പരിവാരവസേന ഉപ്പജ്ജനകലാഭസക്കാരലോഭേന. തത്ഥ സമ്പാദേഹീതി തസ്ഥിം പടിപത്തിയമ്മേ പതിട്ഠിതം കത്വാ സമ്പാദേഹി. ഉജ്ജം കരോഹി കായവങ്കാദിവിഗമേന.

൫൧൫. ഏവം ചോദനം അരഹതീതി ഏവം വുത്തനയേന സാവകേസു അപ്പോസ്സുക്കഭാവപാദനേ നിയോജനവസേന ചോദനം അരഹതി, ന പഠമോ വിയ “ഏവരൂപോ തവ ലോഭധമ്മോ”തിആദിനാ, ന ച ദുതിയോ വിയ “അത്താനമേവ താവ തത്ഥ സമ്പാദേഹീ”തിആദിനാ. കസ്ഥാ? സമ്പാദിതഅത്തഹിതായ തതിയസ്സ.

നചോദനാരഹസ്യവണ്ണനാ

മുതല. “ന ചോദനാരഹോ”തി ഏതഥ യസ്മാ ചോദനാരഹതാ നാമ സത്യവിപ്രസിപത്തിയാ വാ സാവകവിപ്രസിപത്തിയാ വാ ഉഭയവിപ്രസിപത്തിയാ വാ, തയിദം സബ്ബസി ഇമസ്മിം സത്ഥരി നത്ഥി, തസ്മാ ന ചോദനാരഹോതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “അയത്ത്ഹി”തിആദി വുത്തം.

മുതല. മയാ ഗഹിതായ ദിട്ഠിയാതി സബ്ബസോ അനവജ്ജേ സമ്മാപടിപന്നേ പരേസം സമ്മദേവ സമ്മാപടിപത്തിം ദേസ്സേന്തേ സത്ഥരി അഭൂതദോസാരോപനവസേന മിച്ചാഗഹിതായ നിരയഗാമിനിയാ പാപദിട്ഠിയാ . നരകപപാത്തി നരകസഞ്ചാരം മഹാപപാതം. പപത്തി തത്ഥാതി ഹി പപാതോ. സഗ്ഗമഗ്ഗമലേതി സഗ്ഗഗാമിമഗ്ഗഭൂതേ പുണ്ണയമ്മമലേ. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

ലോഹിച്ചസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ.

൧൩. തേവിജസുത്തവണ്ണനാ

൧൧൮. ഉത്തരേനാതി ഏതഥ ഏന-സദോ ദിസാവാചിസദുതോ പഞ്ചമീഅന്തതോ അദൂരത്ഥോ ഇച്ഛിതോ, തസ്മാ ഉത്തരേന-സദേന അദൂരത്ഥജോതനം ദസ്സേനോ “അദൂരേ ഉത്തരപസ്സേ”തി ആഹ. അക്ഖരചിന്തകാ പന ഏന-സദുയോഗേ അവധിവാചിനി പദേ ഉപയോഗവചനം ഇച്ഛന്തി. അത്ഥോ പന സാമിവസേനേവ ഇച്ഛിതോതി ഇധ സാമിവചനവസേനേവ വുത്തം.

൧൧൯. കുലചാരിത്താദീതി ആദി-സദേന മന്തജ്ജേനാഭിരുപതാദിസമ്പത്തിം സങ്ഗണ്ഹാതി. മന്തസജ്ജായകരണത്ഥന്തി ആമബ്ബണമന്താനം സജ്ജായകരണത്ഥം, തേനാഹ “അഞ്ഞേസം ബഹൂനം പവേസനം നിവാരേത്ഥാ”തി.

മഗ്ഗാമഗ്ഗകഥാവണ്ണനാ

൧൨൦. “ജങ്ഘചാര”ന്തി ചക്രമതോ ഇതോ ചിതോ ച ചരണമാഹ. സോ ഹി ജങ്ഘാസു കിലമമവിനോദനത്ഥോ ചാരോതി തഥാ വുത്തോ. തേനാഹ “അനുചക്രമന്താനം അനുവിചരന്താന”ന്തി. തേനാതി ഉഭോസുപി അനുചക്രമനാനുവിചാരണാനം ലബ്ഭന്തോ. സഹായാ ഹി തേ അഞ്ഞമഞ്ഞ സഭാഗവുത്തികാ. “മഗ്ഗോ”തി ഇച്ഛിതട്ഠാനം ഉജുകം മഗ്ഗതി ഉപഗച്ഛതി ഏതേനാതി മഗ്ഗോ, ഉജുമഗ്ഗോ. തദഞ്ഞോ അമഗ്ഗോ, തസ്മിം മഗ്ഗേ ച അമഗ്ഗേ ച. പടിപദന്തി ബ്രഹ്മലോകഗാമിമഗ്ഗസ്സ പുബ്ബഭാഗപടിപദം.

നിയ്യാതീതി നിയ്യാനീയോ, സോ ഏവ “നിയ്യാനികോ”തി വുത്തോതി ആഹ “നിയ്യായനോ”തി. യസ്മാ നിയ്യാതപുഗ്ഗലവസേനസ്സ നിയ്യാനികഭാവോ , തസ്മാ “നിയ്യായനോ”തി പുഗ്ഗലസ്സ യോനിസോ പടിപജ്ജനവസേന നിയ്യായനോ മഗ്ഗോ “നിയ്യാതീ”തി വുത്തോ. കരോതീതി അത്തനോ സന്താനേ ഉപ്പാദേതി. ഉപ്പാദേനോയേവ ഹി തത്ഥ പടിപജ്ജതി നാമ. സഹ ബ്ബേതി വത്തതീതി സഹബ്ബോ, സഹവത്തനകോ . തസ്സ ഭാവോ സഹബ്ബതാതി ആഹ “സഹഭാവായാ”തിആദി. സഹഭാവോതി ച സലോകതാ, സമീപതാ വാ വേദിതബ്ബാ, തേനാഹ “ഏകട്ഠാനേ പാതുഭാവായാ”തി. സകമേവ ആചരിയവാദന്തി അത്തനോ ആചരിയേന പോക്ഖരസാതിനാ കമിതമേവ ആചരിയവാദം. മോമേത്ഥാ പഗ്ഗണ്ഹിത്ഥാ “അയമേവ ഉജുമഗ്ഗോ അയമഞ്ജസായനോ”തി പസംസിത്ഥാ ഉക്കംസിത്ഥാ. ഭാരദ്വാജോപി സകമേവാതി ഭാരദ്വാജോപി മാണവോ അത്തനോ ആചരിയേന താരുകുഖേന കമിതമേവ ആചരിയവാദം മോമേത്ഥാ പഗ്ഗണ്ഹിത്ഥാ വിചരതീതി യോജനാ. തേന വുത്തന്തി തേന യഥാ തഥാ വാ അഭിനിവിട്ഠഭാവേന വുത്തം പാളിയം.

൧൨൧-൨. അനിയ്യാനികാ വാതി അപ്പാടിഹാരിയാവ അഞ്ഞമഞ്ഞസ്സ വാദേ ദോസം ദസ്സേത്ഥാ അവിപരീതത്ഥമസ്സനത്ഥം ഉത്തരരഹിതാ ഏവ. അഞ്ഞമഞ്ഞസ്സ വാദസ്സ ആദിതോ വിരുദ്ധഗുഹണം വിഗ്ഗഹോ, സ്വേവ വിവദനവസേന അപരാപരം ഉപ്പന്നോ വിവാദോതി ആഹ “പുബ്ബുപ്പത്തികോ വിഗ്ഗഹോ അപരഭാഗേ വിവാദോ”തി. ദുവിധോപി ഏസോ വിഗ്ഗഹോ, വിവാദോതി ദിധാ

വുത്തോപി വിരോധോ. നാനാആചരിയാനം വാദതോതി നാനാരുചികാനം ആചരിയാനം വാദഭാവതോ. നാനാവാദോ നാനാവിധോ വാദോതി കത്വാ.

൨൨൩. ഏകസ്താപിതി തുമ്ഹേസു ദീസു ഏകസ്താപി. ഏകസ്ഥിനി സകവാദപരവാദേസു ഏകസ്ഥിനി. സംസയോ നത്ഥിതി “മഗ്ഗോ നു ഖോ, ന മഗ്ഗോ നു ഖോ”തി സംസയോ വിചികിച്ഛാ നത്ഥി. അഞ്ജസായനഭാവേ പന സംസയോ. തേനാഹ “ഏസ കിരാ”തിആദി. ഭഗവാ പന യദി സബ്ബത്ഥ മഗ്ഗസത്തിനോ, ഏവം സതി “കിസ്ഥിം വോ വിഗ്ഗഹോ”തി പുച്ഛതി.

൨൨൪. “ഇച്ഛിത്ത്വാനം ഉജുക്കം മഗ്ഗതി ഉപഗച്ഛതി ഏതേനാതി മഗ്ഗോ, ഉജുമഗ്ഗോ. തദഞ്ഞോ അമഗ്ഗോ”തി വുത്തോ വായമത്ഥോ. സബ്ബേതേതി സബ്ബേപി തേ നാനാആചരിയേഹി വുത്തമഗ്ഗാ.

യേ പാളിയം “അദ്ധരിയാ ബ്രാഹ്മണാ”തിആദിനാ വുത്താ. അദ്ധരോ നാമ യത്തവിസേസോ, തദുപയോഗിഭാവതോ “അദ്ധരിയാ” ത്വേവ വുച്ചന്തി യജ്ജുനി, താനി സജ്ജായന്തിതി അദ്ധരിയാ, യജ്ജുബ്ബേദിനോ. യേ ച തിത്തിരിഇസിനാ കതേ മന്തേ സജ്ജായന്തി, തേ തിത്തിരിയാ, യജ്ജുബ്ബേദിനോ ഏവ. യജ്ജുബ്ബേദസാഖാ ഹേസാ, യദിദം തിത്തിരം. ഛന്ദോ വുച്ചതി വിസേസതോ സാമവേദോ, തം സരേന കായന്തിതി ഛന്ദോകാ, സാമവേദിനോ. “ഛന്ദോഗാ”തിപി പഠന്തി, സോ ഏവത്ഥോ. ബഹവോ ഇരയോ ഏത്ഥാതി ബവ്ഹാരി, ഇരുബ്ബേദോ. തം അധീയന്തിതി ബവ്ഹാരിജ്ജത്ഥാ.

“ബഹുനീ”തി ഏത്ഥായം ഉപമാസംസന്നാ - യഥാ തേ നാനാമഗ്ഗാ ഏകംസതോ തസ്സ ഗാമസ്സ വാ നിഗമസ്സ വാ പവേസായ ഹോന്തി, ഏവം ബ്രാഹ്മണേഹി പത്താപിയമാനാപി നാനാമഗ്ഗാ ബ്രഹ്മലോകൂപഗമനായ ബ്രഹ്മുനാ സഹബൃതായ ഏകംസേനേവ ഹോന്തിതി.

൨൨൫-൨൨൯. വ-കാരോ ആഗമസന്ധിമത്തന്തി അനത്ഥകോ വ-കാരോ, തേന വണ്ണാഗമേന പദന്തരസന്ധിമത്തം കത്തന്തി അത്ഥോ. അന്ധപവേണീതി അന്ധപന്തി. “പത്താസസദ്ഠി അന്ധാ”തി ഇദം തസ്സാ അന്ധപവേണിയാ മഹതോ ഗച്ഛഗുമ്ബസ്സ അനുപരിഗമനയോഗ്യതാദസ്സനം. ഏവഞ്ഹി തേ “സുചിരം വേലം മഗ്ഗം ഗച്ഛാമാ”തി ഏവം സത്തിനോ ഹോന്തി. നാമകംയേവാതി അത്ഥാഭാവതോ നാമമത്തംയേവ, തം പന ഭാസിതം തേഹി സാരസത്തിതമ്പി നാമമത്തതായ അസാരഭാവതോ നിഹീനമേവാതി ആഹ “ലാമകംയേവാ”തി.

൨൩൦. യതോതി ഭുമ്മത്ഥേ നിസ്സക്കവചനം, സാമത്തേജോതനാ ച വിസേസേ അവതിട്ഠതീതി ആഹ “യസ്ഥിം കാലേ”തി. ആയാചന്തിതി പത്ഥേന്തി. ഉഗ്ഗമനം ലോകസ്സ ബഹുകാരഭാവതോ തഥാ മോമനാതി. അയം കിര ബ്രാഹ്മണാനം ലദ്ധി “ബ്രാഹ്മണാനം ആയാചനായ ചന്ദിമസൂരിയാ ഗത്വാ ലോകേ ഓഭാസം കരോന്തി”തി.

൨൩൧. ഇധ പന കിം വത്തബ്ബന്തി ഇമസ്ഥിം പന അപ്പച്ചക്ഖഭൂതസ്സ ബ്രഹ്മുനോ സഹബൃതായ മഗ്ഗദേസനേ തേവിജ്ജാനം കിം വത്തബ്ബം അത്ഥി, യേ പച്ചക്ഖഭൂതാനമ്പി ചന്ദിമസൂരിയാനം സഹബൃതായ മഗ്ഗം ദേസേതും ന സക്കോന്തിതി അധിപ്പായോ. “യത്ഥാ”തി “ഇധ പനാ”തി വുത്തമേവത്ഥം പച്ചാമസതി.

അചിരവതീനദീഉപമാകമാവണ്ണനാ

൫൪൨. സമഭരിതാതി സമ്പുണ്ണാ. തതോ ഏവ കാകപേയു. പാരാതി പരതീരം. അപാരന്തി ഓരിമതീരം. ഏഹീതി ആഗച്ഛ.

൫൪൪. പഞ്ചസീല...പേം... വേദിതബ്ബാ യമനിയമാദിബ്രാഹ്മണ്യമ്മാനം തദന്തോഗധഭാവതോ. തബ്ബിപരീതാതി പഞ്ചസീലാദിവിപരീതാ പഞ്ച വേരാദയോ. “പുനപീ”തി വത്യാ “അപരമ്പീ”തി വചനം ഇതരായപി നദി ഉപമായ സങ്ഗണ്ഹനത്ഥം.

൫൪൬. കാമയിതബ്ബുട്ഠേനാതി കാമനീയഭാവേന. ബന്ധനട്ഠേനാതി തേനേവ കാമേതബ്ബഭാവേന സത്താനം ചിത്തസ്സ ആബന്ധനഭാവേന. കാമഞ്ചായം ഗുണ-സദ്യോ അത്ഥന്തരേസുപി ദിട്ഠപ്പയോഗോ, തേസം പന്നേത്ഥ അസമ്ഭവതോ പാരിസേസന്തായേന ബന്ധനട്ഠേയേവ യുത്തോതി ദസ്സേതും “അനുജാനാമീ”തിആദിനാ അത്ഥുദ്ധാരോ ആരഭോ, ഏസേവാതി ബന്ധനട്ഠോ ഏവ. ന ഹി രൂപാദിനം കാമേതബ്ബഭാവേ വുച്ചമാണേ പടലട്ഠോ യുജ്ജതി തമാ കാമേതബ്ബതായ അനധിപ്പേതത്താ. രാസട്ഠആനിസംസട്ഠേസുപി ഏസേവ നയോ തമാപി കാമേതബ്ബതായ അനധിപ്പേതത്താ. പാരിസേസതോ പന ബന്ധനട്ഠോ ഗഹിതോ. യദഗ്ഗേന ഹി നേസം കാമേതബ്ബതാ, തദഗ്ഗേന ബന്ധനഭാവോ ചാതി.

കോട്ഠാസട്ഠോപി തേസു യുജ്ജതേവ ചക്ഖുവിഞ്ഞേയ്യാദികോട്ഠാസഭാവേന നേസം കാമേതബ്ബതോ. കോട്ഠാസേ ച ഗുണ-സദ്യോ ദിസ്സതി “ദിഗുണം വഡ്ഢേതബ്ബ”തിആദീസു, സമ്പദാട്ഠോപി -

“അസങ്ഖ്യേയ്യാനി നാമാനി, സഗുണേന മഹേസിനോ;
ഗുണേന നാമമുദ്ധേയ്യം, അപി നാമസഹസ്സതോ”തി. (ധം സം അട്ഠം
൧൩൧൩; ഉദാ° അട്ഠം ൫൩; പടി° മ° അട്ഠം ൨൬);

ആദീസു സോപി ഇധ ന യുജ്ജതീതി അനുദ്ധഭോ.

ചക്ഖുവിഞ്ഞേയ്യാതി ചക്ഖുവിത്താണേന വിജാനിതബ്ബാ, തേന പന വിജാനനം ദസ്സനമേവാതി ആഹ “പസ്സിതബ്ബാ”തി. “സോതവിത്താണേന സോതബ്ബാ”തി ഏവമാദി ഏതേനുപായേനാതി അതിദിസതി. ഗവേസിതമ്പി “ഇട്ഠ”തി വുച്ചതി, തം ഇധ നാധിപ്പേതന്തി ആഹ “പരിയിട്ഠാ വാ ഹോന്തു മാ വാ”തി. ഇട്ഠാരമ്മണഭൂതാതി സുഖാരമ്മണഭൂതാ. കാമനീയാതി കാമേതബ്ബാ. ഇട്ഠഭാവേന മനം അപ്പായന്തീതി മനാപാ. പിയജാതികാതി പിയസഭാവാ.

ഗേധേനാതി ലോഭേന അഭിഭൂതാ ഹുത്യാ പഞ്ചകാമഗുണേ പരിഭുഞ്ജന്തീതി യോജനാ. മുച്ഛാകാരന്തി മോഹനാകാരം. അധിഛാസന്നാതി അധിഗൃയ്ഹ അജ്ഞോസായ അവസന്നാ, തേനാഹ “ഓഗാള്ഹാ”തി. പരിനിട്ഠാനപ്പത്താതി ഗിലിത്യാ പരിനിട്ഠാപനവസേന പരിനിട്ഠാനം ഉപഗതാ. ആദിനവന്തി കാമപരിഭോഗേ സമ്പതി, ആയതിഞ്ച ദോസം അപസ്സന്താ. ഘാസച്ഛാദനാദിസമ്ഭോഗനിമിത്തസംകിലേസതോ നിസ്സരന്തി അപഗച്ഛന്തി ഏതേനാതി നിസ്സരണം, യോനിസോ പച്ചവേക്ഖിത്യാ തേസം പരിഭോഗപത്താ.

തദഭാവതോ അനിസ്സരണപത്താതി ഇമമത്ഥം ദണ്ണേനോ
“ഇദമേത്ഥാ”തിആദിമാഹ.

൫൪൮-൯. ആവരണീതി കുമ്പസലപ്പവത്തിം ആദിതോവ നിവാരേന്തി.
നിവാരേന്തിതി നിരവസേസതോ വാരയന്തി. ഓനന്ധന്തിതി ഓഗാഹന്താ വിയ
ഛാദേന്തി. പരിയോനന്ധന്തിതി സബ്ബസോ ഛാദേന്തി. ആവരണാദീനം വസേനാതി
ആവരണാദിഅത്ഥാനം വസേന. തേ ഹി ആസേവനബലവതായ
പുരിമപുരിമേഹി പച്ഛിമപച്ഛിമാ ദജ്ജഹതരത്ഥാദിഭാവപ്പത്താ വുത്താ.

സംസന്ദനകമാവണ്ണനാ

൫൫൦. ഇത്ഥിപരിഗ്ഗഹേ സതി പുരിസസ്സ പഞ്ചകാമഗുണപരിഗ്ഗഹോ
പരിപുണ്ണോ ഏവ ഹോതീതി വുത്തം “സപരിഗ്ഗഹോതി ഇത്ഥിപരിഗ്ഗഹേന
സപരിഗ്ഗഹോ”തി. “ഇത്ഥിപരിഗ്ഗഹേന അപരിഗ്ഗഹോ”തി ച ഇദം
തേവിജ്ജബ്രാഹ്മണേസു ദിസ്സമാനപരിഗ്ഗഹാനം ദുട്ഠുല്ല്യതമപരിഗ്ഗഹാഭാവദസ്സനം.
ഏവംഭൂതാനം തേവിജ്ജാനം ബ്രാഹ്മണാനം കാ ബ്രഹ്മുനാ സംസന്ദനാ, ബ്രഹ്മാ
പന സബ്ബേന സബ്ബം അപരിഗ്ഗഹോതി. വേരചിത്തേന അവേരോ, കുതോ ഏതസ്സ
വേരപ്പയോഗോതി അധിപ്പായോ. ചിത്തഗേലഞ്ഞസഞ്ചാതേനാതി
ചിത്തുപ്പാദഗേലഞ്ഞസഞ്ചിതേന, തേനസ്സ സബ്ബരുപകായഗേലഞ്ഞഭാവോ
വുത്തോ ഹോതി. ബ്യാപജ്ജേനാതി ദുക്ഖേന. ഉദ്ധച്ചകുക്കുച്ചാദീഹീതി ആദി-
സദ്ദേന തദേകട്ഠാ സംകിലേസധമ്മാ സഞ്ചയ്ഹന്തി. അപ്പടിപത്തിഹേതുഭൂതായ
വിചികിച്ഛായ സതി ന കദാചി ചിത്തം പുരിസസ്സ വസേ വത്തതി, പഹീനായ
പന സിയാ വസവത്തനന്തി ആഹ “വിചികിച്ഛായ അഭാവതോ ചിത്തം വസേ
വത്തേതീ”തി. ചിത്തഗതികാതി ചിത്തവസികാ, തേനാഹ ചിത്തസ്സ വസേ
വത്തന്തി”തി. ന താദിസോതി ബ്രാഹ്മണാ വിയ ചിത്തവസികോ ന ഹോതി,
അഥ ഖോ വസീഭൂതജ്ജ്യാനാഭിഞ്ഞതായ ചിത്തം അത്തനോ വസേ വത്തേതീതി
വസവത്തി.

൫൫൨. ബ്രഹ്മലോകമഗ്ഗേതി ബ്രഹ്മലോകഗാമിമഗ്ഗേ പടിപജ്ജിതബ്ബേ,
പത്തേപേതബ്ബേ വാ, തം പത്തേപേന്താതി അധിപ്പായോ. ഉപഗന്താതി
അമഗ്ഗമേവ “മഗ്ഗോ”തി മിച്ഛാപടിപജ്ജനേന ഉപഗന്താ, പടിജാനിത്വാ വാ. പങ്കം
ഓതിണ്ണാ വിയാതി മത്ഥകേ ഏകഞ്ചുലം വാ ഉപഡ്ഢഞ്ചുലം വാ സുക്ഖതായ
“സമതല”ന്തി സത്തായ അനേകപോരിസം മഹാപങ്കം ഓതിണ്ണാ വിയ.
അനുപ്പവിസന്തിതി അപായമഗ്ഗം ബ്രഹ്മലോകമഗ്ഗസത്തായ ഓഗാഹയന്തി. തതോ
ഏവ സംസീദിത്വാ വിസാദം പാപുണന്തി. ഏവന്തി “സമതല”ന്തിആദിനാ
വുത്തനയേന. സംസീദിത്വാതി നിമ്മുജ്ജിത്വാ. സുക്ഖതരണം മഞ്ഞേ തരന്തിതി
സുക്ഖനദിതരണം തരന്തി മഞ്ഞേ. തസ്മാതി യസ്മാ തേവിജ്ജാ അമഗ്ഗമേവ
“മഗ്ഗോ”തി ഉപഗന്താ സംസീദന്തി, തസ്മാ. യഥാ തേതി യഥാ തേ “സമതല”ന്തി
സത്തായ പങ്കം ഓതിണ്ണാ. ഇധേവ ചാതി ഇമസ്ഥിഞ്ച അത്തഭാവേ. സുഖം വാ
സാതം വാ ന ലഭന്തിതി ത്യാനസുഖം വാ വിപസ്സനാസാതം വാ ന ലഭന്തി,
കുതോ മഗ്ഗസുഖം വാ നിബ്ബാനസാതം വാതി അധിപ്പായോ. മഗ്ഗദീപകന്തി
മഗ്ഗദീപകാഭിമതം. “ഇരിണ”ന്തി അരഞ്ഞാനിയാ ഇദം അധിവചനന്തി ആഹ
“അഗാമകം മഹാരഞ്ഞ”ന്തി . മിഗരുരുആദിനമ്പി അനുപഭോഗരൂക്ഖേഹി.
പരിവത്തിരുമ്പി ന സക്കാ ഹോന്തി മഹാകണ്ടകതായ. ഞാതീനം ബൃസനം
വിനാസോ ഞാതിബൃസനം. ഏവം ഭോഗസീലബൃസനാനി വേദിതബ്ബാനി. രോഗോ
ഏവ ബൃസതി വിബാധതീതി രോഗബൃസനം. ഏവം ദിട്ഠിബൃസനമ്പി ദട്ഠബ്ബം.

൫൫൪. ജാതസംവധ്വേഷാതി ജാതോ ഹൃതാ സംവധ്വശിതോ. ന സഞ്ചസോ പച്ചക്വാ ഹോന്തി പരിചയാഭാവതോ. ചിരനിക്വന്തോതി നിക്വന്തോ ഹൃതാ ചിരകാലോ. ദന്ധായിതത്തന്തി വിസ്തജ്ജനേ മന്ദത്തം സണികവുത്തി, തം പന സംസയവസേന ചിരായനം നാമ ഹോതിതി ആഹ “കങ്ഖാവസേന ചിരായിതത്ത്”ന്തി. വിത്ഥായിതത്തന്തി സാരജ്ജിതത്തം. അട്കമായം പന വിത്ഥായിതത്തം നാമ ഛര്മ്മിതത്തന്തി അധിപ്പായേന “മദ്ധഭാവഗൃഹണ്”ന്തി വുത്തം.

൫൫൫. ഉ-ഇതി ഉപസഗ്ഗയോഗേ ലുബ-സദോ ഉദ്ധരണത്ഥോ ഹോതിതി “ഉല്ലുബതു”തി പദസ്സ ഉദ്ധരതുതി അത്ഥമാഹ. ഉപസഗ്ഗവസേന ഹി ധാതു-സദാ അത്ഥവിസേസവുത്തിനോ ഹോന്തി യഥാ “ഉദ്ധരതു”തി.

ബ്രഹ്മലോകമഗ്ഗദേശനാവണ്ണനാ

൫൫൬. യസ്സ അതിസയേന ബലം അത്ഥി, സോ “ബലവാ”തി വുത്തോതി ആഹ “ബലസമ്പന്നോ”തി. സങ്ഖം ധമയതീതി സങ്ഖധമകോ, തം ധമയിത്വാ തതോ സദുപവത്തകോ. അപ്പനാവ വട്ടതി പടിപക്ഖതോ സമ്മദേവ ചേതസോ വിമുത്തിഭാവതോ.

പമാണകതം കമ്മം നാമ കാമാവചരം പമാണകരാനം സംകിലേസധമ്മാനം അവിക്ഖമ്ഭന്തോ. തഥാ ഹി തം ബ്രഹ്മവിഹാരപുഞ്ചഭാഗഭൂതം പമാണം അതിക്കമിത്വാ ഓദിസ്സകഅനോദിസ്സകദിസാഹരണവസേന വധ്വേഷേതും ന സക്കാ. വുത്തവിപരിയായതോ പന അപ്പമാണകതം കമ്മം നാമ രൂപാരൂപാവചരം, തേനാഹ “തത്ത്ഹീ”തിആദി. തത്ഥ അരൂപാവചരേ ഓദിസ്സകാനോദിസ്സകവസേന ഹരണം ന ലബ്ഭതി, തഥാ ദിസാഹരണം.

കേചി പന തം ആഗമനവസേന ലബ്ഭതീതി വദന്തി, തദയുത്തം. ന ഹി ബ്രഹ്മവിഹാരനിസ്സന്ദോ ആരുപ്പം, അഥ ഖോ കസിണനിസ്സന്ദോ, തസ്ഥാ യം സുവിഭാവിതം വസീഭാവം പാപിതം ആരുപ്പം, തം “അപ്പമാണകത”ന്തി വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ച. യം വാ സാതിസയം ബ്രഹ്മവിഹാരഭാവനായ അഭിസങ്ഖത്തേന സന്താനേന നിബ്ബത്തിതം, യഞ്ച ബ്രഹ്മവിഹാരസമാപത്തിതോ വുട്ഠായ സമാപനം അരൂപാവചരജ്ജ്യാനം, തം ഇമിനാ പരിയായേന ഹരണപ്പമാണവസേന അപ്പമാണകതന്തി വത്തും വട്ടതീതി അപരേ. വീമംസിത്വാ ഗഹേതഞ്ചം.

രൂപാവചരാരൂപാവചരകമ്മേതി രൂപാവചരകമ്മേ, അരൂപാവചരകമ്മേ ച സതി. ന ഓഹീയതിന തിട്ഠതീതി കതുപചിതമ്പി കാമാവചരകമ്മം യഥാധിഗതേ മഹഗ്ഗതജ്ജ്യാനേ അപരിഹീനേ തം അഭിഭവിത്വാ പടിബാഹിത്വാ സയം ഓഹീയകം ഹൃതാ പടിസന്ധിം ദാതും സമത്ഥഭാവേ ന തിട്ഠന്തി. ലഗ്ഗിതുന്തി ആവരിതും നിസേധേതും. ഠാതുന്തി പടിബലോ ഹൃതാ ഠാതും. ഫരിത്വാതി പടിപ്ഫരിത്വാ. പരിയാദിയിത്വാതി തസ്സ സാമത്ഥിയം ഖേപേത്വാ. കമ്മസ്സ പരിയാദിയനം നാമ തസ്സ വിപാകുപ്പാദനം നിസേധേത്വാ അത്തനോ വിപാകുപ്പാദനന്തി ആഹ “തസ്സ വിപാകം പടിബാഹിത്വാ”തിആദി. ഏവം മേത്താദിവിഹാരീതി ഏവം വുത്താനം മേത്താദീനം ബ്രഹ്മവിഹാരാനം വസേന മേത്താദിവിഹാരീ.

൫൫൯. അഗ്നത്തെസുതേ...പേം... അലത്സുതി അഗ്നത്തെസുതേ ആഗതനയേന
ഉപസമ്പദഞ്ചേവ അരഹത്തഞ്ച അലത്സും പടിലഭിംസു. സേസം
സുവിന്തേയമേവ.

തേവിജ്ജസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ.

നിട്ഠിതാ ച തേരസസുത്തപടിമണ്ഡിതസ്സ സീലക്ഖന്ധവഗ്ഗസ്സ അത്ഥവണ്ണനായ

ലീനത്ഥപ്പകാസനാതി.

സീലക്ഖന്ധവഗ്ഗടീകാ നിട്ഠിതാ.